

ספר

בית אלהים

ואת תורת הציה והכוכות ומוצחיו ומונחיו
על המרכבה ידבר כפלאו' הדרך האחת כפי
האמת המקובלת והשני חכמת פלאטוניית
הבינו וגם יסדו בלשון לעו האכס השלם
השאי כמוהר"ר אברהם כהן אוריירה
וצ"ל מנול' ירושל' הראשון אשר נסערד אשר
ינח מים מרבו המקובל האלה' כמוהר"ר
ישראל סרוג וצ"ל מתלמידיו של הא"י
וצ"ל העתיקו ללשון הקדש והביאוש הדפוס
החכם השלם המקובל כמוהר"ר יצחק
אבוהב נר"ו

ותהי ראשית מלאכתו היום יום א' כ"ך כיון

שנת **ושקט** ושאלן לפ"ק

נרפס

בבית עמנואל בנבנשתי

באמשטרדם

שער בית אלהים הראשון

פרק ראשון

עם מאמר רעיא מהימנא יורה דמוסות אל אין סוף ב' ה' הכ' בת חסבה הראשון והשתלשלנות
ארבע עולמות אביע:

המאור

הגדול המאיר אל עבר פני מורח
השכל בני עוה'מנותא המדריכס
ומנהילס בדרך האמת א העומן המאור דעת בודות
האלהות • נמסרו למשה הרועה הנאמן • אדון כל
הנביאים מפי הדבר • והוא לבאים אשריו הזקנים
והנביאים • והם לאנשי כנסת הגדולה • אשר מהם
קבל המאור הרש"י ע"ה בביאור הרע"א מהימנ' אשר
במסורו על פסוק קדש לי כל בכור אשר זל מאמר
אשריכנו פה • למען יהיה שער התחלתנו בו הולך
ואור • ולמען יהיה לנו לראש פינה ואבן שתייה
לביאורנו זה • ולא לזה בלבד אלא לרבי' וזולתו אשר
יבאו אשריו וזל • ואל מי דעמיוני ואשמה דהא קודם
דברא דיוקנא (הרצון עמם מונבל או עצמות מוסס
ומושכל) בעלמא ונזיר ניורא • הוה הוא יסידאי בלי
נורה ודמיון (דל' כי לא יתכן בו שום ידיעה והשגה
כלל) ומאן דאשתמודע ליה קדם בריאה דאיהו לנר
מדיוקנא • אסור למעבד ליה נורה ודיוקנא בעלמ' •
לא באת ה' ולא באת י' ואפילו בשמא קדישא • ולא
בשום אות ונקודה בעלמא • והאי איהו כילא
ראיתס כל שמונה • מכל דבר דאית ליה דיוקנא
ודמיון לא ראיתס • אבל בתר דעבד האי דיוקנא
(הכונה אותו עצמות המונבל והמושכל והם הפטר
ספירות) דמרכבה דאדם עלאה • נחית תמן ואתקרי
בסאי דיוקנא (שהרצון כמו שגאור) ידור • בנין
דאשתמודעון ליה בדמות דליה • וקרא אל אלהים
לד' צבאות אהיה • בנין דאשתמודעון ליה בכל
מדה ומדה • איך יתנהג עלמא במקד ובדיכא בפוס
געדיהון דבני נשא • דאי לא אתפשט כהוריה על
בל ברין • איך ישתמודעון ליה ואיך יתקיים מלא כל
הארץ כבודו • ווי ליה מאן דיטוי ליה בשום מדה
ואפילו פאן מדות דיליה כ"ש לבני אדם אשר נעמר

יסודם דכלים ונפסדים • אלא דעיוכא דיליה כפוס
טלטנותיה • על ההוא מדה ואפילו על כל בריין ולית
לעילא מההיא מדה • כד אסתלק מינה לית ליה
מדה ולא דמיון ולא נורה (הכוונה כעו שכתבאר)
אלא באתפשטותא דיווא • על מאכא דאיהו ארעא
אתעביד דמיון ויכלנא לנעבד מושגן תמן • כגון
המקור דיווא הא חד • כפיך מיניה מעין כפוס
אתפשטותא דיליה בההוא מאכא • בעלמא דאיהו
הא מקור חד • ומעין דנפיק מיניה הא תרין •
לבתר עבד מאכא דברא • כגון מאן דעביד ספירא
דברא אתקרי יס והוא מאכא תליתאה • וההוא מאכא
דברא' אתפלגין לו' כפלן מאכין כפוס מאכין אריכין •
הכי אתפשט מיא ען ימא לו' כפלן • והא מקור
ומעין וימא וז' כפלן איכון עשר • וזי אתברו אלן
מאכין דתקין יהדרון מיא למקור וישתאדון מאכין
תבירין יבשין בלא מיא • הכי עלת העלות עבד עשר
ספירות וקרא לבת"ר מקור וביה לית סוף לבנינו
דנהורא • ובנין דא קרא לגרמיה אין סוף ולית ליה
דמות ונורה • ותמן לית מאכא למתפס ליה לנודע
ביה ידיעה כלל • ובנין דא כתיב ביופלא חמד אל
תמקור לבתר עבד מאכא ועירא ודא י' וזאתמליה
מיניה וקרא ליה מעין כובע סכמה וקרא לגרמיה ביה
סכס ולהו מאכא קרא ליה סכמ' ולבתר עבד מאכא
דברא וקרא ליה יס וקרא ליה ביכ' והוא קרא
לגרמיה מבין כה • סכס מעצמו ומבין עצמו • כי
הסכמה אייה לא אתקריאת סכמה מגרמיה • אלא
בנין ההוא מבין דאמלי ליה נחיה • דאיהו
מסליק מיניה אשתארת יבשה • הה"ד אולן מים מני
יס ונהר יקדש ויבש • לבתר והכוו לו' כמלי' אשמה
מאכין יקדין וקרא לן גדול' נבור' תפאר' תבא' •
הו"ד יסו"ד מלכות' • וקרא לגרמיה גדול' בגדלה

שער בית אלהים פרק הראשון

ומסיד • נבצר בנבוכד • מפואר בת' מארי נצמן
קרבין כנצח נצחים • ובהוד קרא גרמיה הוד יוצרנו
וביסוד קרא שמים צדיק ויסוד כולא סמין ביה כל
מאכין וכל עלמין • וכתובות קרא שמים מלך לו
הגדולה והגבורה והש' כי כל בשמים דאיהו צדיק •
ולו הממלכה דאיהו מלכות כולא ברשותיה למחשד
מאכין ולאוספא בהון כנישו ולנוססר כפוס רעותי •
ביה לית עליה אלהא אסרא דיוסף ביה • או יגרע
ביה • לכתר עבד משמשין לאלין מאכין • כרביא בד'
סמין • ושית דרנין לכרס'י' הא עש' • וכלא איהו
כרס'י' כגון כוכ דנכ' דתקיכו ביה עשרה דברים •
בנין תורה דאתיהיבת בעשרה דבר • בנין שלח
דאיהו מעשה בראשית דאתנרי בעשרה מאמרות •
ותקין לכרס'י' כתות לשמשא ליה • דאיכון • מלאכי •
אראלים • סיות • אוספים • משולים • אלים • בני
אלהים • אשים • ולאלה עזיד ושמחן סמאל וכל

כתות דליה • דאיכון כענכים למרכב נהון לכמתא
לארעא ואיכון כפוסין להון • נמכלן דענכים אקרון
מרכב דכתיב הכה ה' רוכב על ענ קל ובא מזרים •
ודא מחבא דמזרים ומיד דסון די אלהא די הוא
מחבא דלהון חוץ כסוסיא תמות מרכבתיא דק'כה •
מיד וכעו אלילי מזרים • כעו ומאמוכה דלהון ולב
דלהון כמס כדוכג מההיא אמוכה ואמרינ וכי עד
כען (ממחא) דילן כסוסיא • הוה כע לבהון ומאמוכה
דלהון וכמס כדוכג ומכלן דימש לטון כמס כדוכג
כד'א היה לבי כדוכג כמס כתוך משי • ע'כ דנרי
נוניא קדישא נהורא דאוריתא • גאופן כי שבת
משוש התמנונים וכע לכם מאמוכתם ושבת השפעת
העליונים עליהם • סריהם ראשיהם ומנהיגיהם •
ימן בוטל משה התמיד ונדרותם נהרו' מזרי' העליוני'
יבשו • ועל כן אנדה התקוה מהם • ואין עוד לכם •
כי כמס כדוכג כתוך קרבס :

פרק שני

יחלק רוחות השומא הנקרא' אצלנו קליפות לעשר כתות וידבר על השלשה אשר בהם
בפרט הם נחלקים ועם סאמר הזוחר יבאר שהם תהו ובהו וחשך הנוכרים
בבעשה בראשית • רוח ענן ואש האמורים באליהו ויחזקאל :

שם הרשע' הקדוש ע'ה בי מדרגות או כתות הקליפין'
הם עשרה כנ' עשר ספירות • ואמר שם כבירור
שמותם וזל כנוכא דאיהי מלכות קדישא הכי איהו
מלכות מייבא • כנוכא דמילה איהו ערלה דתמן
סמאל ערל וכת זונה' • ערלה כמס ואשת וכוכים •
לקבל תרי ירכי קשט מסטרא דמסאכנו תאומיאל
תומיאל • ולקבליהו אתנור תהומות יכסיומו ירדו
בענולות כמו אכן • לקבל עמודא דאמכעיתא איהו
עוניאל דמתמן עוג • מלך הכסן • נוסטרא דתרין
דרועין איכון אגביאל • עוניאל מתמן אגב וניה כי
גאה גאה סוס ורכבו דמה כים • עוניאל מתמן
עוניאל • ומתמן עוג ועואל ואיהו עזריאל יכרסמכה
עזיר מיעד • ועליה אתמר ועל מרכב תשיח ואיהו
עזריאל

ממה
סאמר נקודס' כונוא כי מלכד העשר
ספירות הקדושות הנאללות מהסכה
הדחשונה • ומלכד כסא הכבוד אשר בו כלי אמונות
יתפשטו אלו הע' • וכו אל הפולמות הזנים אשר
תחתם יתראו ויתפרסמו • והנה גם הוא (רצוני
כסא הכבוד) יתחלק לעשר כמות • ועשר כתות
המלאכים הם הם עשרתיו ועבריו • וכגדס ותחת
דגליהם עשר כתות רוחות אחרות מהם שפלו וכלתי
טהורות • אשר המשל עמהם כסופים עם רוכביהם
המדריכים מניעים ומנהיגים אותם אל אשר יהיה
שמה הרוח אשר עליהם ללכת ילכו • והמה כענכים
עם האור השמי' • היורד מהרקיע ועובר באלמונות
למעט לארץ כאשר כתבאר בתיקונים תקון י'א אחר

שעריאל דתמן שער אביש * ואיהו עשו איש שער *
 ומתמן שער באשה ערה * ועליה אתקף הדור
 דאתמר ביה עוי וזמרת יה ויהי לי לישועה * ה' איש
 מלחמה ה' עמו וגו' * לקבל ביה דאתמר אלף ביה
 אלף אלופי עשו * לקבל מכה אדם בלישועה איש און *
 לעילא כתריאל לקבל כתר עליון * ומתמן כתר לכל
 אלף דעברין על אוריתא * ואיכון כתרין מתאין איכון
 קליפין לעשר ספירין ועשר ספירין מוחא בגוויהו *
 ואלין קליפין איכון מחיצה בין ישראל לאביהם
 שבשמים * באלין קליפין איתלבש קב"ה ושכינתיה
 לקיימא בשכינתיה ומלכותו ככל משלה * ולקיימא
 ביה כי מולך על כל הארץ אלהים * אבל לעילא באתרי
 אעברא לא יגורך רע * אלא קליפין דיליה לעילא איכון
 לבושין מכה נוכח ספירין דהורא * וכהן אתפשט
 קב"ה בגלותא ואתלבש באלין אחרין בגין לכערא
 לישראל דאיכון מתלבשין באלין קליפין ודא איהו
 ככל דרתם לו נר ודא איהו רוא כי אס שכותיב' היו
 מצדילים ביניכם לבין אלהים * ועתיד קדוש ברוך
 הוא לאעברא אלין קליפין מניה ולאשתמושה לישראל
 כמוחא לגאון הה"ד ולא יכנף עוד מורך והיו עיניך
 רואות את מורך * ולא יהיה מחיצה בין קב"ה ובין
 ישראל * גבומחא דעשר ספירין ומתלבשין באלין קליפין
 אלין דידעין בקליפין עברין אומאה בשמיהן ובהויות
 דק"ב לאלין קליפין ובעליון גורא ע"כ * אס כן כפי
 מה שבראה מדבריו הקדושים הם עשר מערכות
 וזרנות קליפות * ושמותם כתריאל * אדם בליעל
 איש און * אלופי אדם * אנביאל * עויאל * עוגיל *
 תומיאל * תאומיאל * כמאל * לילית * וכי סנא הוא
 הנקרא ערל ולילית ערלה * והוא כפס הקדמוני
 ואשת זנובים אשר נדברי המלך שלמה * ואמר שהם
 עשר כתרין מתאין קליפות א העשר ספירין הקדושים *
 אשר בתוכיות כסא הכבוד ותלאכי הערת * הם
 (רזנווה הספירות) המוח הפנימי והפרי הערב
 והמתוק א כל העולמות * ומצויות הכל לו הקליפות
 המקיפות אשר הם המחיצה המבדלת בין ישראל
 לאביהם שבשמים * ואם הקב"ה והוא ע"י אנפיו
 לחננה

מחננה אבני הנכין ושש קצוות * וגם המלכות והוא
 השכינה לפעמים מתלבשים בהם כאופן האמר
 באמצעות מדרגות ה' מעלות נביאה ונביה * אינו
 אלא להכניעם לשדרם ולשעברם * וגם להשתמש
 מהם כמו כושרים עוים ושוטרים ליסר ולהלקות את
 הרשעים המיינים * ונתיקונים דף * שפסא נישא
 איהו מרבין עלמא זכו * ואיהו רנועה בידא דק"ב
 לאלקאה בה חייבא וסוף דבר לסיתפרסם ויתאמת
 כי מלכות שכינה מתאה בכל משלה * ושעלה ימולך
 על כל הארץ כד"א כי מלך על כל הארץ אלהים
 וגמר באמרו כי לא יגור שם הרע וכמו שאמרו בגור
 במקום אחר כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק
 ואש"ש (אמר כי גם בעליון יתבטח חלק אסור וחינוך)
 ז' לין קליפין דיליה לעילא איכון לבושין מכה נוכח
 ספירין * דהורא מכהן אתפשט קב"ה בגלותא *
 ואתלבש באיכון אחרין לכערא לישראל דאיכון
 מתלבשין באלין קליפין * ודא איהו בכל דרתם לו נר
 יורה היות קליפות אחרות קדושות באמצעות יתלבש
 השכינה בלא התמזגות * הטעמות הסבות והקדורו *
 אשר הן הכותל המבדיל בין ישראל והקב"ה כד"א כי
 שכותיכם היו מצדילים וגו' * ואשך אחרו ועתיד
 הקב"ה לאעברא אלין קליפין מיניה ולהתמזגא
 לישראל כמוחא לגאון * הה"ד ולא יכנף עוד מורך
 וגו' * כי לא יהיה מחיצה מבדלת בין הקדוש ברוך
 הוא לישראל * ואם כן אל תבוכת הענין הזה
 יותר ראוי שכתב מאמר הרעיא ע"י מחא אשר בו
 יתבאר כי למעלה בעץ החיים הקליפות אינם
 כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק ו' לעילא
 בליכא דמי לית קליפין כי אין לבא אל שער המלך
 בלבוש שק לתת אית קליפין במטפרין בליהו
 בעמודא דאמצעיתא דזנוכא דקב"ה לבר ממזכיות
 אתכם בנרדפין ואנפין דעבד דיליה הה"ד וירבג על
 כרוב ויעף ואיכון קליפין דספירין לאתבטחין
 דמטפרין איכון תהו והנה רוח מוק יפרק אדים
 ומשכר סלעים לא ברש"ה * בהו ואמר דרוש דעלא
 ברעש"ה * הא תרין קליפין ירוק וסוור דקליפין
 דאנוח

שער בית אלהים פרק שני

ואתפסס ומשטתח בעכפיו אל מסטרון הנקרא טוב
שהוא עולם היצירה • ואל סמאל הנקרא רע • והוא
העשר קליפות התחתונות • אינו על האמת מלכות
האצילו • כי אם של הכריאה או כסא הכבוד • בשכדס
בי בכל אחד ויהעולמות ישנם עשר ספירות • ואם
הוא (רזוני זה העץ) הוא מלכות האצילות אינו
מתייחד בתכיפות עם טוב מסטרון וממנו אל רע
סמאל • כי אם באיניעות התלכשותו בפ"ס הכריא"
באופן כי הקליפות שהם סמאל ונדודיו הם תחת
המלאכים ומסטרון שר נבאם • והם להם עבדים
עכבים וסוסים • והמה רוכביהם ממונים על עולם
העשיה השפל והנרוע • ואם לפעמים יתקרבו לראו'
בנועם הקדושה לקטרג לקבל רשות לעוכס החטאים
בנפשותם • הוא אל הקדושה המתפשטת ומתלבשת
ביצירה ולא יעלו יותר כי אין לבא ל שער המלך
בלבוש שק • וידוע למאמיתי' כי'או הקליפות בקשתם
להדמות ל הספירות העליונות (האצילות) כמו הקוף
ל האדם ומשמש פעולותיו • באופן כי כמו שהאבות
הזה האצל יתחלק למשר מדרגות ומערכות • כן
הקליפות יתחלקו לעשר כתות ומדרגות • וכמו
טוב יתחלק לב' קוים חסד דין ורעמים • כן הם
תחת לו הנ' מערכות רוח ענן ואש כמלקים כאשר
ביארכו • מלבד שבע מדורות הסומא' אשר הם כבתי
בלאים בהם יאסרו ויפסרו המטאים • מקצילות (אף
כימר כעוף) א שבע היכלות הקדושה ומסופות ג"ע
לנדיקים מעותדים כמו שתראה • וכגמור במאמרם
במקומות טובים והוא גם בתקונים וז' קליפה
דעלה דכפי עלי' אית לה עלת קליפי כנלדי ככלים
דא על דא • ואיכון בקליפין דאנווא דאתמר עליהו
האחרץ היתה תשו דא קו ימוק קליפא קדמאה
דאנווא • ובהו אכבים מפולמות • דא קליפה תכיכא
דאנווא קשה באבן • ומשך קליפה תליתאה ובהון
אוקמוה רבנן אין דמשך דעריית בשלשה • שלש
טבים יהיה לכם פריים ולקבל מוחא ובשנה הרביעי'
יהיה כל פריי קדש הלולי לה' ע"כ מה שהוא לעמיכס
וכונתם לי כאשר פרי האנו לנעס ומוקף בשלשה
קליפות

דאנווא וכו' באופן כי מקום הקליפות למטה באה
לרעס במסטרון שהוא רמו דונמא תפארת עמודא
דאמנעיתא בי' כאשר הק"ה סוף מהיכלו ומלכותו
ד'ל כאשר לא יתסגר וידווג עם המלכות וישפיע
ויפעול בה' • ויתכסה ויתמא תחת ככפי העבר
מסטרון או עולם היצירה • כמו שאמר וירכב על
כרוכ ויעף • אוי הקליפות מקיפות אל ד'מיות הקדש
אל מסטרון העלאל • והם תה' והאיוור ככריאה
ורוח סערה הבאה מהנפון אשר בימקאל • ורוח
גדולה וסוף מפרק הרים ומשכ' סלעים המונכר
באליהו אשר לא טס ה' בה'ו של כראשית וענן ימקאל
נרעס אליהו אשר גם לא טס ה' • חשך כראשית זאש
הכביאים הטבים אשר עוד לא טס ה' • וסוף דבר
רוח אלהים אשר ככראשית • ונגה לו סניב האיוור
בבן כווי וקול דממה דקה הזכר באליהו אשר טס
ה' • וכביאור הענין הזה בקוצר האפשר כדדון דרך
השכס האלהי אור ישראל והגר האנועי כמוהר"ר
משה קורדוויירו כ"ט • זכאמר כי עץ החיי' בכלל הוא
עולם האצילות • ובפרט ת"ת כהיותו סונק ו' ספירו'
הבין אשר אין טס בעול ומיתה כי אם אושר ואיים
צנשיים • אבל בקליפות הסוככות זה מקיפות את
מסטרון או עולם היצירה ואת הרוחות האנושיות
אשר במה עמו אסודים ואדוקים • בהם ושמה ימנא
שמיתה ההפסד וההעדר אשר יקבלו מהם השכלים •
וזריך אתה לדעת כי עץ הדעת טוב ורע כאשר נאמר
בתקונים ירתנו אל העולמות • כי עץ נוספר ק"ס
כעספר טס הוי"ה שמיותם אליה באור האצל הזה
האופן • פעמים ח' יעלה מנושים וכן להפך והס ק'
ו' פעמים ח' הם שלמים וכן להפך טס טס יעלה
הכל מאה וסשים כעספר עץ • דעת שוא ת' פ' ו'
ספירות הכבין ועמהם וכמסס הנ' הראשונות כעצ
סממה ובינה שהם מושכלות עליונות • טוב הוא
מסטרון וכל עולם היצירה ורע הוא סמאל וכל מחנה
סמורתו • אשר תחת הטוב העללי • ומסטרון
כסללים כעומס רעמס ומסרוס • אף כי הפך הזה
הגובר המתייחד עם הסומכלים העליונים כשדשו

קְלִיפּוֹת • אֲשֶׁר הָרְאִינוּ כְּיִרְקָה • וְהַשְׂכִּית לִבְנֵה וְקִשָּׁה •
וְהַשְׂלִישִׁית הַקְּרוּבָה אֲהֵמוֹת גַּם כֵּן לִבְנֵה וּמוֹאֵד רֶכֶת •
כֵּן הַקְּדוּשָׁה וְהוּא הַפְּרִי הַמִּתּוֹק מִיֹּקֶף מִנִּי קְלִיפּוֹת
רוּחוֹת הַשְׂמוּאֵל • אֲשֶׁר הָרְאִינוּ וְהַשְׂכִּית יִתְרֵה הָיָה
הִירְקָה קוֹ הִירְקוֹ הַמִּקִּיף אֶל כָּל הָעוֹלָם הַפּוֹכֵר בְּפִי
רוּחֵ • וְהוּא רוּחַ סַעֲרָה הַנֹּאֶה מִן הַצִּפּוֹן וְהַמּוֹק
הַמִּפְרָק הָרִים וְהַשְׂכִּיר לְעִים • אֲשֶׁר בְּפִי הַכְּבִיאִים
לְמַעַל כּוֹכְדִים וְהוּא הַתְּהוֹם שֶׁל בְּרָאשִׁית וְסוּף דָּבָר
הוּא מִדְּרַגַּת רוּחוֹת הַשְׂמוּאֵל הַמִּקְבִּילִים כְּקִלְיָה
אֲהֵמוֹת אֶל תַּפְאֶרֶת עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְקוֹ
הַרְחִימִים • כִּי זֶה לְשִׁמּוֹת וְזֶה עֵשֶׂה הָאֵלִים • הַקְּלִיפָה
הַשְׂכִּית הַכְּרוּמוֹת בְּקִלְיָת הָאֲנָוֹ הַלִּבְנֵה וְהַקִּשָּׁה אֲשֶׁר
הָיָה מוֹל מַסָּד אֶל הַיּוֹיִן • הָיָה מִדְּרַגַּת רוּחוֹת הַשְׂמוּאֵל
הַשְׂכִּית יִתְרֵה הַפְּכִימִית פַּחוֹת הָרַע וְהַדּוֹק יִתְרֵה
וְהָרְאִינוּ • קִרְאָה מִשֶּׁה כְּבִיאָנוּ בְּהוֹ וְהַכְּבִיאִי עֵנִן
גְּדוֹל וְרַעַשׁ • אֲמַנְס הַקְּלִיפָה הַשְׂלִישִׁית הָאֲמַרְרוּכָה
וְיִתְרֵה פְּכִימִית הֶרְכָה וְיִתְרֵה טוֹבָה • הָיָה מִדְּרַגַּת
הַרוּחוֹת הַשְׂמוּאִיִּים אֲשֶׁר הִסְגִּיד הַנְּכוּרָה וְכִית דִּין
שֶׁל מַעַלָּה • בְּקִרְאָת מִפִּי מִשֶּׁה רִבִּינוּ ע"ה מִשָּׁךְ וּמִפִּי
הַכְּבִיאִים א"ש • וְאִף כִּי בַּעֲלֹם הָאֲנִילוֹת וְכִמוֹ כֵּן
בַּעֲלֹם הַכְּבִיאָה וְהִיזִירָה מוֹשֵׁב הַמַּסָּד הוּא אֶל הַיּוֹיִן •
וְהַנְּכוּרָה אֶל דִּין אֶל הַשְׂמָא • וְהַרְחִימִים בְּאַמְצַעִים •

לְפָנֶיךָ אֵת הַכֹּחַ קְנוּת הַלֵּא וְהַמְּוִינִים וְלִקְשָׁרִים עֲמוֹ
כִּי שִׁיבָהּ הַדִּין לְרַחֲמִים • וְגַם הַמַּסָּד לֹא יִסָּד
מִהָדִין וְהַנְּכוּרָה אִף כִּי מוֹשֵׁב וּמוֹאֵד מִתּוֹק • בְּאֹפֶן
כִּי יִשְׁכִּיר יִתְרֵה מִהֲזוֹכֹת וְיִשְׁכִּיר פַּחוֹת וְיִתְרֵה הָאֲשֶׁר
וְאִף גַּם זֶה לֹא יִהְיֶה לִיכָס וְהַמְּוִינִים • כִּי אִין הַכּוֹחַ
לְהַמְּוִינִים כִּי לֹא יִסָּד בְּמֹת הַנּוֹת • כִּי אֵס לְתַכְלִית
טוֹבוֹ מִדְּרַגַּת הָרַע וְסִיָּה • לְהַשְׂכִּיר הַכְּבִיאִים
וְהַמְּוִינִים הַכְּבִיאִים • וְכָלִס דְּרוּכִי הַסְּפִירוֹת אֲחֻדוֹת
וְקִשְׁרוֹת בְּקִשָּׁר אֲמִין וְקִדּוּשׁ • הַקְּלִיפּוֹת לֹא כֵּן עֲמוֹ
אֲבָל כְּלָקוֹן בְּאֹפֶן כִּי הַכֹּחַ קְנוּת נִשְׁאָר בְּלִי אֲמַצְעוֹ
מְזוּכָּר וְכַפּוֹת וְכַתְּרָנִים דָּמוֹ אֶת הַמְּכַרִּיעַ •

וְהַמְּוִינִים כִּיכִיָּהם קוֹנֵה וְיִגְדְּשׁוּהוּ מִתּוֹכָם • בְּאֹפֶן
כִּי כֹאֲשֶׁר אֶל הַקְּנוֹת (אֲשֶׁר בְּהֵס וְלֹא בְּעִלְיוֹנִים הֵס
רַעִים וְאַחֲוִיָּים) יִתְרָקוּ • יַעֲדֵר מֵהֵס הַהִבְרָעָה
הַתְּמוּנוֹת וְהַתְּקִשְׁרוֹת • וְכִנְרֵשׁ אֶת הַמְּכַרִּיעַ אֲשֶׁר
יִכָּל לְהַשְׁלִים וְיִשְׁלִיכוּהוּ מִתּוֹכָם לְכִיכִיָּהם • נִשְׁאָר
הַכֹּחַ הַפְּכִיִּים וְהַקְּנוֹת • וְהֵס הַעֵנִן אֲשֶׁר הוּא מוֹשֵׁב
מִיִּמִּי • וְהָאֵשׁ הַכֵּן סְמוּכִים בְּלִי אֲמַצְעוֹ וְהַמְּכַרִּיעַ
שֶׁהוּא הָרוֹחַ • וְיִנְרֵב הַקּוֹרְבָה בְּטַעַם הַפְּכִיִּים בְּאֵשׁ
הַשְׂכִּיָּה וְהַמְּכַרִּיעַ יִתְלַכּוּ • וְיִסָּדוּ כִּיכִיָּהם
וְכַתְּמוֹנִים מוֹסֵה וּמְרִיבָה
אִיכָה וְנִלְמָסָה :

פָּרָק שְׁלִישִׁי

יִנְיָ וְיִסְדֵּר חֲלוֹק אַחֵר שֶׁל י"א מִדְּרַגַּת הַקְּלִיפּוֹת מְקוּבֵּל מִפִּי הָרֶב ר' יִצְחָק לֹרִיא אֲשֶׁכְּנוּ ע"ה וְיִחַם
אוֹתָם אֶל י"א הַזְּכוּרִים יִצְיָא מִצְרִים הַעוֹדְרוֹת עַל הַנִּי הַמְּבֹאִים בְּזוּהָ וְיִדְבֵּר עַל סָסָל
וְלִילִית וְעַל הַשְּׂרִים שְׁבָעִים וְעַל עַב קַל הַזְּכוּר בְּפִי יִשְׁעֵיהֶם חֲגִבָּא :

הַכְּבִיאָה וְעֲשֶׂה כְּתוֹת הַמְּלָאכִים וְעֲשֶׂה רְקִיעִים
(כֹּאֲשֶׁר בְּדִבְרֵי הַרְשָׁה ע"ה בְּהַקְּדָמָה הַתְּמוֹנִים
וְאֶל וְעַלֵּת עַל כָּלֵא הַנֵּא כְּהִיר בְּעֲשֶׂה סְפִירוֹת דְּאֲנִילוֹת
וְכַעֲשֶׂה דְּכִרְיָאָה • וְכַהֲדִיר בְּעֲשֶׂה כְּתוֹת דְּמִלְאכִיָּיתָא
וְכַעֲשֶׂה לְגַלְגְּלִי דְּרִקִּישָׁא וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֲתֵר ע"כ)
לְהִיוֹתִים בְּדָמוֹת הוּא עֲמוֹ מוֹרְכָבִים מְהַמְּסֵר הַפִּלֵּס
הַזֶּה • אֲבָל בְּקִשְׁוֹ לְהַדְּמוֹתָם אֶל אֲשֶׁר אִינוּ כְּדָמִין
וְלִכְלֹל

אִינוּ וְהָרְאִינוּ לְעוֹבֵד תַּתֵּת טַחַת הַדְּמוּיָא קְלֵלָה
הָרֶב הַקְּדוּשָׁה ר' יִצְחָק לֹרִיא אֲשֶׁכְּנוּ ע"ה
בְּלִי טַחַדְדֵר בְּהַ וְכַמְקוֹר מֵהַ מְדַכְרִין דְּכִרִי אֶלִי מִיִּים •
אֲשֶׁר הָרֶב הַכּוֹכָבִיִּים אֲמַר וְאֲמַר כִּי רוּחוֹת הַשְׂמוּאֵל
הַמְּכַרִּים קְלִיפּוֹת כְּמִלְקִים לִיִּא כְּתוֹת • כִּי בְּרַחוּמֵס
לְהַדְּמוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה לֹא כְּתִישְׁבָה דַּעַתָּס בְּחִלּוֹק
הָרְאִינוּ אֲשֶׁר כֵּן כְּמִלְקוֹ ע"ס הָאֲנִילוֹת וְאַתְרִיָּה ע"ס

ועל כן בכפל הנם חמשים פעמים להורות על אמת
אלה הדברים אבל יען מלבד הפעמים הנזכרים
מזכירו עוד י"א אחרים אשר כלם ס"א (כמספר אני
ה' להיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים) אחרתי
אני בלבי כי לא על צד המוקד כפלו. אמנם להאירנו
בסוד אחר. והוא כי השכינה הוציאה אותם לא
עומתת נ' ודרגות הטומאה לבד. כי אם גם מתחת
היא קליפות הנזכרות. כי על ידי פרעה וכל עונו
משעבדים ומעבדים אותם. ועל כן על הכ'. הוסיף
ה"א שהם ס"א. ואף אם כינה הוציא אותם וגאס.
לא היתה היא בעצמה כאשר מהגלות הקיל הזה.

אשר אזי תהיה גאולת עולם ופדות שלם. כי אם ע"י
ועיר אכפין ובמיועו. והוא הו"ש של שם אשר מספרו
כמספר שש ספירות הבנין אשר יחזוק. וגם
באמצעו מלכו' נוקביה הנרמות בה' של שם האחרונ'
אשר עם הו"י יעלה מספרם י"א. כאלו יאמר כי
להוצאת ישראל ולגאולתם מלבד הכ' שערי כינה שהיא
הה' הראשונה. כמזכיר גם יחד הו"י והה'. והם שש
ספירות הבנין ששת ימי בראשית. והשביעי שבת לה'
בו ינוח וישיבות הכל. באופן כי על הכ' הוסיף י"א
להודיענו האמצעיים שהם הו"י והה' אשר על ידם
השלימו פעולתם הנפלאה הכ' שערי כינה. וראוי
לדעת כי הקליפות ורוחות הטומאה לא יגיעו א' הנ'
ראשונות הנראות כי ובה הראשונה כאשר למעלה.
ולא ישיגו כי אם למטה מהם אל הו"י תחתונות שהם
הו"י והה' הבאים אחריהם. הבונים שני פרצופים
כל אחד מעשר ספירות הו"י אחד והה' אחד. ו"א
נבוקביה ת"ת ומלכות אימא תתאה. ועל כי רוחות
הטומאה נגמת ספצם ונקשתם הוא להדמות בכל א'
הקדושה כקוף אל בני האדם העריכו וסדרו ענמם
לשמים מערכות. הראשונה יבחי סמאל השר אשר
הוא נגד הו"י. ו"א. וממשלת השכינה תחת לילית אשר
נגד הה' היא מלכות קדישא. באופן כי גם הם
ככללים תחת ו' וה' שהם י"א. ומתחתם הוציאו
את ישראל הו"י והה' של השם הנדול ב' גם את ו'
לעומת ו' עשה האלהים. וימן כי כל פעולותיהם

ולכלול תחת המספר אל אשר הוא באין תכלית על
חמס' מעלה. ולגדור תחת הסוג והמין המוגבל.
את אשר לעומדו בעצמו הוא בלתי מוגבל כסופ
ושלם. ועל כן כשלקו ל"א מערכות. עשר כדמות
הספירות משקל ומדות הכל. והאמר עשרה כאור
מבפנים ומחלם ומחזון עקיפת. הפך מאמר
אברהם אבינו בספר יצירה עשר ולא י"א ולא ראו
ולא זכרו אחרם ול' כל המוסיף גורע (שרצונם אנלי
כל המוסיף על מה שהוא שלם גרוע) והטעות הנער
והמטעם הזה אמר הדב שהוא כדמו' ב"א אדורים
של הר עיבל. ו"א אלופי אדום. ונחלת אי אלהינו
אשר בשירת האוינו. וב"א סמני הקטורת. ואמר
עשר יוס וימרב שר"ל מורכה דרך הד שער דרך
הקליפות האו השפירות וכמו שאמר הן עשו אחי איש
שעיר. או מנורת ושעירים ירקדו סס. עד קדש
גדנע הרצון הארץ הקדושה ארץ אמונתנו והוא
האומר אשר אחרי שגירת ונטול הקליפות תלוי
ועומד קמוס הפכמי של כל העולמות מלאכי' שכלי'
ומושלם. (ר"ל אנליות בריאה יצירה). ורמיותם גם
ב"א יריעות עוים המככות ומקיפות מחזון על
הנושכן כד"א לאהל על המשכן. ואם כפי המלאכה
היתה דים כל אענוב לומר יען כפל אל בענין מה
ספצתי וספצתי על ענין מאמר הרשב"י ע"ה. והוא
אחרו ול' אכבי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.
דא יוצא כמה לתנין מסערא דיוכלא כפקו ישראל
ממצרים. ובנין כך מחשין ומנין אדכר יציאת מצרי'
גאוריתא. מחשין יומין לקבלא אוריתא מחשין שנין
למירו דעבדין. באופן כי היות כמספר בתורה מוסיס
פעמים יציאת מצרים. הוא להודיענו כי בכח כינה
חיות עילאה נמשכה זאת הנאולה הנפלא'. כשנרע
כי ממכה הסליחה הקירות והאומר. והכל בחיננו
תמיים כמות אשר תמזוק ותכלול הבקראים חמסי'
שמי' בינה. כי כלם כפתחו בארונות השמיים.
דגו של הסליחה הקירות והאומר וכל זה לתכלית
יציאת עם בני ישראל מתחת תהומות מעשים
פחדנו הטומאות. אשר היו לאם נקש' ונכסעים

אל הכעסנית והנאוכית באדם * אשר עמהם יעלו לע"כ * אנוכס ל"ה נכללו תחת ישמעאל ולילית אל הימין * ול"ה תחת עשו וממאל אל השמאל לדמות המסד והנבירה אשר בהם יתנהג העולם * וא"כ עב שאמר הנביא מספרו ידוע * וקלעם הכולל כמנין סמאל * להורות כי הקב"ה והוא ידור כמ"מה עלה במרכבו וירכב על סוכיו והם הע"כ שרים וכמא הראש * וכא' ונצרימה לפדות ולהוציא ונתחת עוכי מצרים את העם כמר לכמלה לו * העם אשר נדרכו אחרי השכל הדכריי הכו מוכן להיותו ונתנהג ונתנהל על ידי הק"ה והאור העלם כלי אמצעות וולתו * אלא הוא בעצמו ה' בדד יכחו ואין פיו אל ככר * ספך ההלכים אחרי שרירות לבם וכחותיו התאוכיות והכעסניות * אשר הנהג נדרות אחרי הנוף הננוף וכחותיו השמימיים והמניעים אותו * וא"כ ישראל גוי אחד בארץ תחת האחד המכהג והמחיה את הכל * עם הע"כ אומות ישלים מספר ע"כ כמספר חכמה והוא מה שאמר הרי"ל שכוון דוד באמרו כלם בחכמ' עשית כל האומות עשית בחכמה הראון בחכמה במספר או במספר חכמה :

עג ידי מלכות הנקדחת אני ופולה למספר ס"א * ימשך ידיעת הסנה אשר בעבודה נוכרה יציא מצרים ס"א פעמים בתורה * ונכנור דלתי הפרק הזה עם הרב האלי ר"ל כי כאשר אמר הנביא הנה ה' רוכב על עב קל וכא' ונצרימה צריך שיובן כי הרצון שהלביש אורו וכמו אף כי באמצעות כסא הכבוד ומטטרון וסנדלפון (אשר כלתם אי איפסר) בתוך השרים שבעים המנוונים וסמאל ראשם וישמר אותם ויהיו בלא היו * לקיים מאמרו ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים והוציא את ישראל מתחת סבלותם * ודע כי כדור הפלגה אשר נוסס הכינס ה' פלג לשוכ' לשבעים לשון ועינים ברצונו הקדום * ומלך אותם תחת מושלת השבעים שרים * כי לדוגמה ורמז * ספירות הבנין המורכבות מעשר כל אחת שהוא המספר השלם * ושבעה כוכבי לבת המתנועעים בעשרה נלגלים זעלה מספרם שבעים * וכאשר כולד ישמעאל נתן אותו הק"ה תחת שר אחד והוא לילית הרוחות אל התאוכיות ואכיונה באדם * ועל כונה בכוכבי הנכונה * וכן כשנולד עשו הושם תחת משטרו של סמאל השר הגדול הרומז למאדים בנלגלים וכיוצא

פרק רביעי

בי הקליפות באשר המה מלבושים חצוניים אל כל הצליונים נשארו ערומות ובלתי מכוסות וכרי להתלבש ולהתכסות בקשחם ומבם כוונתם להתלבש באדם בהכניעם אותו לתכלית שלימותו צריך שינצל ויברח מהם בעלותו מעלה מעלה :

מלבוש לזה * זה המוס וזה הקליפה * ואשר הוא קליפה ומלבוש אל האחד יהיה מוס ופנימיות אל וולתו * קליפה ומלבוש א אשר עליו * ומוס ופנימיות אל אשר תחתיו * ואין ספק כי העליון באיזה סוג או מערכ' הכו פועל וכלתי מתפעל * והמתחנן מתפעל וכלתי פועל * והאמצעים פועלים ומתפעלים אצל כזה האופן כי כל עוד שיתקדשו אל העליון הפועל וכלתי מתפעל כל כך יפעלו * וההתפעלות יחשב

גור אומר וקיים אבי כל המקובלים כביאור פסוק אל נכת אגוז ירדתי * כמו שהובא לך למעלה * קליפין דערלה דכסי על י' אית לה תלת קליפי כנלדי ככלים ואינן בקליפין דאגוזא * ורצונו בכלל דבריו כי כל העולם כנרא בין עליון בין תחתון עד המדרגה האחרונה באופן כי כלם זה כלול בזה וזה בזה * זה בתוך זה וזה בתוך זה * באופן כי יהיה זה קליפה לזה וזה קליפה לזה * זה מלבוש לזה וזה

שער בית אלהים פרק רביעי

הם כפי המרחק אשר בינם ובין התחתון המתפלג
ובלתי פועל. וכן להפך יותר יתפעלו בהתרחקם
מאת פני העלין והוא. ויפעלו בהתקרבתם אליו
והתרחקם מאת המתפלג ובלתי פועל. ואוסף על
זה כי היסוד והערך אשר בין הפועל והמתפלג בין
הכפוף והפועל בין הסומך והנודע. וכן הנוף אל
הכפוף. כאשר על דרך המשל כי הוא הערך והיסוד
עצמו אשר אל הכפוף עם הנוף. והקליפה החיצונית
אל המוסר הפנימי. ומה שכתב לא לבד להבין דברי
הרשב"א ע"ה כי התחתון הוא קליפתו ומלבוש א אשר
גלוי כמו שאמר פעמים הרבה דא קליפה לרא
ודא מוסא לרא. בי אס גם לרעת כי הקליפות
ורוסות פטומאה בבגד ווערכת הרוחניים ובלתי
מוגשמים הם הקליפות האקרוניות אשר אין עליה
קליפה ומלבוש ועל בן ערומים הלכו תבלי לכוש.

כמו שכתבא משה שאמר הפסוק והכסף היה ערום.
הכסף שהוא רגמו אל הקליפה היה ערום ב"אף
שיכורג מלשון ערומה גם יתכן לפרשו ונודת ויהי
גניבים ערומים. ומה שכתב אומריו והכסף היה
ערום מכל קית השדה. כי מ"ס יהיה מ"ס היתרון
או מ"ס מן. ומה שתפרד הקליפה מכל המי הבלתי
מוגשם כשהיא ערומה כי היא בלבד כשארה ערומה
ואין כסות. להיות אחרונ' ואין מסונ' תחתיה וולתה
אשר בה תתלבש ותתקסם. כי אין דבר וולת אשר לא
ילביש ויתלבש. ב"אין סוף יתעלה יתלבש בפפירות
כד"א הוד והדר לבשת. והפפירות כנדיאה אשר גש
היא תתלבש במלאכים והמה ישרתה וסביב לבריאה
יתכנו. כאשר המה כיוצא ברוחות הבלתי טהורו.
מהם הכוסים והמה רוכביהם לרדת עליהם על
פארץ אל עולם העשיה במימם מדרגת אלו הרוחות
התחתונה. אשר על בן אין אחרת תחתיה אשר בה
תתלבש. ומכאן זאת הסבה כשארה ערומה. כי
להיותה המתפלג האחרון לא תפול כוולתה. ומה
שכתבא כי הא"ס ברח' הוא במערכת הרוחניים ובלתי
גופניים יתלבש אף כי בתחתון באמצעות העלין
ככל העולמות ובחינו תיהם כלם. כאלה לרעת בעול'

האנינות בריאה יצירה עשיה וכלל טייליהם. באופן
כי הוא המוסר הפנימי שלמות וכשמה לכלם. ואינו
מלכים לזולתו כי כלם מלבושים איוו. ולא כשם
אופן כלי מינון קליפה או מלבוש כי כלם מקבלים
ממנו והוא אינו מקבל מולתו. ולהפך רוסות העשי'
האחרונ' מהם קליפות מתפעלים ומלבושי העליונים
אשר עליהם. באופן שחי' כשם נד סיות מוסר וכפוף
לזולתם. ולא לאחד מערכתם כי איננו נאה
שיתבאר ויתודע מהו היותם מלבושים אחרים ערומי'
קליפות ורוחות אחרונות ועל בן היותר סגוניים
וגמוליים ועשרי הכסות נעדרים עד אחרם דל' ע"ה
שכתבא נעדר סנת בין השמות. וכשאלו ערומים
ובלתי גלמים וגמורים ואשר כוור ו'ל סקודא
אדביסר לנטרא יומא דשבתא דליהו יומא דליהו
מכל עוכדי בראשית. הבא כלילן תרין פקודין מר
בטירא דיום השבת ומר לקדשא הסו' יומא נקדושים
לנטרא יומא דשבתא במה דאדכרנ' ואתערב' עליהו
דליהו יומא דנייח' לעלמין. וכל עבדין ביה אשתכללו
ואתעבדו עד דאתקדש יומא. ביון דאתקדש יומא
אשתערב' בריאה דרוחין דלא אשתב' להון גופא ע"כ
מכאן יראה הרוואה כי אלו הרוחות רוסות הסומאה
כשאלו מכלי גופים אשר יתכנס בהם. והרצון כאלו
יאמרו שכתבא במדרגה האחרונה שכל מדרגות
הרוחניים ובלתי גשמיים. ולכן יצאו בלתי גלמים כי
אשר פאין אחרים וולתם והמה האחרונים. אין
להם כמה שיתלבשו ויפעלו בעליונים. וסוף דבר
הם מדרגה האחרונה ממעלה למטה אשר בה יעמוד
שלמות הכלתי גופיים ומוש לא יעבור גלגל רוסו'
ואת המדרגה יעדרו ויתרחקו כל בן מהשלמות עד
אשר ילבישו ולא יתלבשו יקבלו ולא יתכנו. ואיכס
פכיונות וכפוף לוולתם. אנוגס ימא מ' שיסתפק
ויאמר כי האדם הוא האחרון בכחאיהם. וא"כ כי
הוא סוף ותכלית הנדיאה כו. יתכן ויאות העירוס
אשר אחרנו בקליפות. והוא לבדו יהיה בית קבול
אל העליונים מתפעל ובלתי פועל ושלש מה שאינו
כי אס להפך. כשיכ' כי האדם הפכיו ומכאן א הקליפ'

כי היא האחרונה ממעלה למטה ועל כן תהיה שפלה ונרדסה • והנה (רדנוני האדם) האחרון ממטה למעלה ר"ל בגופניים • ונעבור זה הכה הוא שלם ועליון • יען כי הנבראים השפלים מהמומר כעלה א היסוד • ומהם א הדונוס • וממנו אל הזומא • ומהזומא אל המיים המרגישים מהם אל האדם באחרונה • כי באשר הוא במחשבה תמלה אף כי הסוף במעשה • הנה הוא שלם כולל וחובק כמיקו ההרבה כמרגיש • קמיות כזונוס • התמונות היסודות כדונוס • והלחיו כיסודות • וסוף דבר חומר אשר הוא יסוד הכל • והנורה הנותנת המציאות והשלמות • משותף ובעל נפש והיא הנפשיית והמרגשת או תיוכית • כמה שהוא במעט מכת ונערכת הקליפות ולא שכל מהם • בעל רוח הוא השכל הדברי כמה שיסתה א מדרגת המלאכים • וכשניה או שכל פשוט ועומד סלס בו יעלה אל עולם הנריאה • כאשר באמצעות נשמת הנשמה או קיה והיחידה אל הנבוכים עליהם • מהיכן כגודר כי האדם לא להיותו אחרון יהיה בלתי שלם ושדום כאשר באור מהקליפות כי אם שלם וגמור מתלכש חמה שנאמר • אבל מה כא' על אמרו ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו • ותשובתו כי היה ערום מלמעלה לא מלמטה • הפך הקליפה אשר היא באופן מה לבושה מלמעלה • להיותה סגפ וענן תחת הרוכב בה • ובה מתלכש השכינה אף כי ע' האמצעיים לתכלית פקדה על המטאים כנפשותם • ולתת שכר טוב לנדיקים בפעלותם • ולמלך על התמנוכים • אבל היא (הקליפה) ערומה מלמעלה כי אין תחתיה בלתי גופנית אשר בו תפעל פעלותיה • וגם כי העירוס שבהאדם הוא העדריי לא שללי • יען הכו מעומד להתלכש עם המלכוש הכפול והמרוקס • מלכוש המנו' סלוקא דרגן • אשר האחד יושב על ידי הנופשה ובו יתעלה האדם אל עולם המלאכים • והשני באמצעות העיון בענינים והמושכלים האמיתית והאלהיים • ובו יתעלה אל עולם הנריאה • ובפרט (כמו שאמרנו בתקום אחר) הנפש האנושית אף בעולם העליון •

וטרם נראה לזה השכל היא מעולפת ומלונשת בלבוש או גוף יקר ופירי • אשר תאבד ממנה נשת כסות ונבטה לזה החשוק והקדור עפר וון האדמה • כאשר נרמו בכתוב בדרך הכוד הנעלם • ובהיות הדבר כן הקליפות נראותם עצמם ערומות • נתקנאו באדם הלבוש מלמעלה בלבוש החומר • הנה וכמותו • והמובן להתלכש מלמעלה ע' כפלי קבייני המדות העיון והמכמה • אשר בשקידתו ולמודו בדרך המדות שליווהו באופן כי בהתנשאו על הקליפות יעלוהו אל העולמות העליונים היצירה הנריאה והאצילות ואל עלתם עלת הכל • והנה הקליפות מקונוס לעד לשלם בעולם הזה השכל עולם העשיה • ערומות ונעדרות המלכוש הדונוס • חאת הקנאה היתה בנת מסאו של אדם • כאשר מפורש בפרקי ר' אליעזר פרק י"ג כי הקליפות גרמו ופשו באופן כי האדם ימטא ואשם • ואז אבד המלכושים העליונים מלבושו האור אשר היה נהם ונתלכש לולי המעל אשר חסל • והנה היום נבנת המיתה ב'כ יפשיטוהו מהתמנוכי הגופניים וכמותיהם ולא לבד יסאר • צרום מלמעלה בקליפות כי אם גם מלמעלה בעדר ומחוסר האורות העליונים • ולא עוד פה הנגע כי פשה פשה עד אשר נעשה קליפה ולבוש אל הקליפות אשר בו המה ונתלכשות ומתעטפות ועל ידו פועלות פעולותיהם המזיקות והרעות • כמו הקוש אשר נכבחו את השכל לא לבד יפדוק פלו מעל צוארו ויעדיר מוכו כמ לפעול פעולותיו היקרים אשר בהם יתקדור ויתקשר אל המושכלים העליונים לתכלית התאשרותו ויעשהו צער וכעדר • אמנם גם יכניעוהו ותחתיו ישעבדוהו ויעשהו כסא מושבו וכלי להשתמש בו • ובה יבואר מאמר שלמה המלך ע' תחת עבד כי ימלך ושפחה וכל כי ישבע למס • כי קדם אומרנו תחת שלם רגזה ארץ וכונתו כי תרנו הארץ ויאמה פלגות כאשר ימלך העבד והוא סמאל • וכל שהוא הקוש הנבער ישבע למס • תחת שנראה כי תבעל היא לילית כי בקבל' השפעה העליון אייתבעל • ושפחה כי תירש גבירתה כי היא השפחה ונעשתה תבנית

שער בית אלהים פרק רביעי

אנעת עד הקליפות * והשניה ממש למעלה והיא
אנעת עד האדם ובה נריך שיעלה האדם וישתלשל
ועלה ויעלה ממדרגה למדרגה * הראשונה היא
מערכת הרוחות העומדת בארון והיוצר שכל *

והשניה מערכת הנופים אשר בהגיע אל המדרגה
העליונה שהוא האדם * ימייב שתעלה באמצעותה
אל הרוחות * ואם אמת כי העפירה האחת תחת

רגלי סדרתה רגוני השניה מערכת הנופים תחת
הראשונה מערכת הרוחות * וכי העליון שבתמונה
והשניה קרוב ותכופ אל התחתון שבראשונה * הנה

יראה דבר נודק מאד אל השכל כי האדם שהוא
העליון שבגשמי' והשכלים יהיה תחת הקליפ' להיותם
התחתונה שברוחניים וכלתי גשמיים * ותשובתנו

הרמזה כי גוף האדם והוא עליון מכל אשר תחת
הלבנה הנו כענף מוכנע תחת הרוחות הכלתי
טהורים אשר להיותם מעלת' העליונים עליהם הנם

מחונכים על ההויה וההפסד ושאר תנועות העולם
היסודי * אמנם כפש האדם אם יתגרר אחרי הגוף
ותאוותיו תשתעבד אליו ואי מהיגיו שהם הקליפו' *

ותתרכס תחת נופה אשר הוא תחת הקליפות * אבל
אם תתהפך ותתדבק עם שרופ (הוא השכל הדגריי)
כאשר ימייב אליה לתועלת השקפתה תנתייר מונו

ואשרי דרך חוקותיו ופעולותיו הכלתי גשמי' תדרוך
ותתנהג * לא לבד לא תהיה אל הקליפה והרוחות
הטמאים משועבדת * אומנם שתעלה על היצירה

עולם העלואכים ותמלוק ותתפשט מעטרה על כל
העשיה עולם הגשמיים ועל הקליפו' אשר המה עליו
מחונכות * כמו שיקרה גם אל הרוח אבל באופן יותר

מעולה * כי כאשר יכניע את הגוף וישבדוהו *

הגברת ברטתה השפעה המיוחדת אל הכשמה * וכללו
של דבר כאשר המוש יקדיר ומסיד את השכל והיוצר
התאוני יכריז ויגרור אחריו את הרצון * פעולות

הקליפה אשר בהכניעה תחתיה את הכשמה יכירה
ויעדרה מלקבל את האור העליון בשומה מסוה המשך
והקדרות על פניה * אמנם אדון הכל אשר הכל יכלו

והוא יעמוד ורחמיו לעד לעולם * יתקן כל זה כח ש
הכניא וכלע בהר הזה פני הלום הלום על כל העמי'
המסכה הכסובה על כל הנוים * וכתיב בלע הזות

לכנח ומטה ה' דמעה מעל כל פנים כי ה' דבר * כי
יעביר רוח הטומא' מן הארץ וימלך לעד עליה בעת
ההיא יהיה ה' אחד ושמו אחד ואז יסוד ויתן אל

האדם המלנוש העליון והתחתון * העליון כמו שאמר
ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כל ככך למודי ה'
וכתיב ולא יהיה לך השמש לאור יומם ולכונה הירח

לא יאיר לך והיה לך ה' לאור יומם ואלהיך לתפארתך
וכן בדניאל הוא אומר והמשכילים יזהירו כוהר
הרקיע ומדריקי הרבים כוכבים לעולם ועד *

והתחתון באמרו ימיו מתוך ככלתי יקומו הקינז
ורכנו שוכני עפר כי על אורות טלך וארץ רפאים
תפיל * ובדניאל ורבים מישי אדמת עפר יקינז

וגו' * עם מה שיתבאר לך הסכה אשר בגללה ירדפו
אל בני האדם * להשיאם נכבליהם אשר נכלו להם
להפיל אותם ביד טמאתם * להשתער עליהם גם

השתיר לשעבדם ולעשותם כלי אומנותם * לתכלית
פעולותיהם הרעים וגם יאיר אור אל מאמר' הנופל'
ולא אין רע יורד מלמעלה כהיות כל דבר על משמרתו

וזקונו המיוחד * כי הרע ימנא ויתשך בהיו' התצנכי'
נכבשים לשנים השורת הגבול אשר נתן להם *

ונתפכים לפכיתיים כהיותם פכיתיות אל אשר היו
חונניות וקליפה * עוד שן הדעת טוב ורע * כי לא

ויתרפם תחת הקליפה • הנפש שזה אליה • הרוח
יעלה עליה • והנשמה מועלה וועלה • ואם האדם
ישתעבד א הנוף ואל תשוקות תאוותיו והפעליותיו
הכו משועבד אל הקליפה ר"ל כי אם יסכים וישמע
אל הנוף ישתעבד אליו • ואל הקליפה אשר בטבע
תשתרר עליו • אונס אם יתעלה א הרוח ואל הנשמה
• ישתרר וימשול עליה ועל עולם העשיה • וזכעת
הוניאו את גופו מתחת גלות שניהם • יש לאל ירו
לעשותו בלתי מתפעל כנתיי קל וספריי • כאשר
בתחיה כבוד הפ"ל אשר קבלו דו"ל מפי נביא צדק
על דרך הרוח והסוד המוכסה כי טל אורית ענך
וגו' וראוי לדעת כי כאשר יעלה האדם א המדרגה
הזאת לא יכרת ויאבד אשד נמחצי ומשלימי העול'
בלל כי בהעברת הקליפות שהם תכופות וקרובות א

הנשמים תשאר הנפש כמקוון אשר היא מוערכת
ומדרגת • והיא העולה באמצעות הרוח שהוא
מדרגת היצירה אל הנשמה שהיא מהבריאה •
וכאשר ירד השפע מהנשמה הפליין באמצע' ונולס
הספירות אל הנוף • לא ירד כי אם על ידי האמצעי'
הנאותים והצריכים • והם הנשמה מדרג' הבריאה •
הרוח חלק עולם המלאכים • והנפש והקליפה והעולם
העשיה במה שאין נורף • אל הקליכות ואין העולם
הנצרך להן יען תשלים הנפש מקוון • (ולא אל
המלאכים בנך מה) יען יכעול פעולותיהם הרוח •
כאשר נראה במשה רבינו ע"ה אשר לא מעץ בהנהג'
המלאך אשר בא וקבלוהו בימי יהושע נשדו
באמור שם עתה
באתי :

פרק חמישי

ימשיך דבורו על ענין הקליפות וינס שני סאכרי הסקובלים ע"ה
וברעה קדמוני הפלוסופים יורה פעולותיהם
ויבאר דברי הנביא ע"ה בנבואתו :

האפלטוני' יתלקום לג' נחנות • האשמה הראשון
הם האשמים והעליונים • המעירים והמקיימים שכלי
בני האדם הישנים והכרמ' תוך אדמת עפר הנוף
הנוף אל הספירה האלהית • האשמה התיכון הם
האמצעיים ואויריים מורכבי הזכות והדקות שבאוויר
המה המכהלים אותם אל פעולת הטוב והעושרים
אותם אל דרך המדות • והאשמה השלישי המה
האמרוכים מורכבי האוויר הקדור והעב • א עמידת
התולדו' וקיים הנוף • ולהביאם לזאת הפעול' יכילנו
כמותיהם התאונות והכפסיות • ויהיו העליונים
והאמצעיים אשר הם טובים אין רע מול האופכים
והאשמהים כמות מלאכים מוולתם שכלים • או מול
מערכת קליפת כונה אשר בה צד והלק טהר וקדושה
והיא מוכנת ועתידה להטהר ולהתקדש מווכה
באקדית הימים • אענם המתחונים אשר מושבה
במקו

בהפר הפרדס לכוונה ר"ר משה קורדוויור
ע"ה • נראה כי המלאכים אמצעיים
בין הנשמים השמימיים ובין מדרגות כסא הכבוד או
שכלים נפרדים • יקבלו מהם השפע האור וההשכל
וישפיעו לאחרים המכונה והחיות • ולהם יתייחסו
נשמי לפידי אש והם אנלי נשמי' שמימיים או אישי'
לפי דעת המקובלים נכונ הוא אצל האפלטוניים
המושג הרקיע מציאותו אש' או נאש • ואין אכי
בביאור גלגל ערכות שהו' כעצם השמי' לטהר ספירי'
ובהריי' • מושג המלאכים ודירת הנשמות הטהורות
ואולי הוא לבושם הדק והספירי' אשר בו יתלבשו •
באופן כי השמימיים אשר בת האפלטוניים יוציאו
וירכיבו מנפש שכלית ונשם • המה מקבילים מול
מערכות מלאכי המקובלים כאשר הקליפות כגד
הרוחות האויריים המשובים והעבים • אף כי

שער בית אלהים פרק חמישי

צמחון האור התמתן הלם והקדור יסו האדם בלי
השתכלות ובהפלה אל ההולדה ואל התענוגים
הנופיים והתמשלות והשרר והם על האות הקרואי
כפי המקובלים קליפות ומלאכי מכלה וכפי דעתנו
דוחו הטומאה והמה מיידי ומייחסים להם גופים
כחומר הענן והרצון אנלי להיות הרכבת גופם
מאור עב ומקשיי ושלם לא טהור כל כך עד כי
כאשר ירד האור האלהי ויתלבש בהם להתפשט אל
התמתנים יתעבה ויתפשך כמקרה האור השמשי
עם העננים ואף גם יקראום סוסים אל המלאכי
הרוכבים עליהם לרדת בהם על הארץ ואינם וולתי
אמצעיים להתפשט ולהתפרסם אל השפל שוכני בתי
מזרח לפי מה שאמר אפלאטון בסעודתו (הנקרא
סימפוניאון) כי הרוחות האלה הם אמצעיי ומדלילים
בין השמיים והאנושיים יורידו וינשיכו כח אור
והשפעת הראשונים וישיבו עשלו הכחות פעולות
וזכיות האחרונים מלאכת הקליפות עצמם אשר
יקבלו מהשמיים להבהגת התמתנים כפי מאמר
המקובלי כי לא יפעל הרוחבי בדדתו והתפשטותו
למטה בלי לבוש כאלו יאמר כי לא יפעל העליון
בתמתנים וימנעו רחוקים בלי אמצעיים יקראום
לבושים כאשר ישרתו הספירו לאס והבריאה להם
המלאכים לבריאה ולהם הקליפות כמי והאמצעיי
הכליי הזה אשר בו העליון אל התמתן יתפשט
ויתפרסם קראוהו גם כן סוס כאמרו הכה ה' רוכב
על עב קל וכאמרו וירכב על כרוך ויעף ועוד אמר
השם עבים רכובו להיותו בלי זכור אל העליון
המשפיע עליו והוא ימור וישפיע א אשר תמתו
האור והכח האלהי מה שיבא אל כחן עם מה
עציארו פרמק בספר השירים כי המלאכים אשר
יירשם ביצירה הם כמאפסים הדורשים והמקדים

פרק נשי

יגמור מה שרצה לכאור בפרק הקודם וביא סדרות הרמב"ן והפילוסופים
והקדמונים ויחדרם בדבר הנביא
עליו השלום במרכבה

כתב

הדמיון הניאו הקמס ר'מחמס צוכי
 בפירושו על התורה וגם הרב מנחם
 רקאנטי וז' ולא יזכרו עולות וזמירות
 וגו' כתב הדמיון וז' דע כי כאשר היתה הנריאה
 בתחילה במעשה הראשי' בנזק האדם וכל בעלי חיים
 והנחמ' והנחמ' וז' יסודות וכתמנרו ארבעתם
 בכח אלהי להיות מהם נזק גם מורגש לכל חמם
 ההרגשות • לעביו ולגסותו • כך היתה יצירה משכי
 יסודות מן האש והאור והיה מהם נזק איכנו מורגש
 ולא מופנ לאחר מן ההרגשות • כאשר נפש הבהמה
 איכנה מווסגת לדקותה • והנזק הזה הוא רוממי יעוש
 לדקותו באש ובאור וכאשר ההרכבה בכל דבר כנת
 ההויה וההפסד במורכבים מארבע יסודות כך היא
 במורכבים האלו משכי יסודות כי בהתמכרם יהיה
 בעל נזק מי ובהתמכרם יהיה כמות ע"כ • באופן כי
 כוניה וכוין מדפריז כי בהיות אחת מויליות מורכבי'
 מארבע יסודות והם התמורכים או דומם הנחמס
 המיוכיים והאדם • כמו בן ימלאו מורכבי השכי
 יסודות העליונים בלבד האור והאש • וכמו
 שהראשונים לרוב נסותם ועבים הם מוחסים מכל
 מוסיגהפלים הממשה • כן השניים לרוב דקותם
 וטהר מחרם לא יושגו מהם • כמו שהדומם השכעני'
 נוחיים וחיוניים אף שהם על האמת מורגשים
 ומוחסים • לא יושגו לרוב דקותם בעין או מוש אחר
 זולתו • ואם העופות (כמו שנאמר להלן בשם הרב
 עמנו) אשר הרכבתם מהארבע יסודות על תבנורת
 השכים העליונים והקלים בהם ישאו מעל הארץ
 ויגדירו עוף על פני דקיע השמים בקלות כמרץ •
 אינו מהתמיה אס המורכבים האש אשר המה אוריים'
 ואשיים מוסרי משא כנדו'המים ונטל הקול והעפר •
 שיהיה מושגם ודירתם במחשו האור והאש ושניהם
 ישוטטו וישופו • ונמר הרב עמנו עם מואמר רז'ל
 וזה לשונו לכן אהו'ל טשה דברים באמרו נסדים נ'
 כולללכי השרת נ' ככני אדם • נ' כמלאכי השרת •
 יש להם כנפים כמלאכי השרת • וטסין כולללכי
 השרת • ויודעין מה שעתיד להיות כולללכי השרת •

ויודעין כ'ד אלא שומעין מה שעתיד להיות • נ' ככני
 אדם • אובללן וסותין ככני אדם • ופרין ורכין ככני
 אדם • ומתים ככני אדם • וסנת המיתה הוא פרוד
 המכור כי היא הסכה בכל המורכבי' • וסנת העיסה
 בקלות יסודותם כאשר נראה גם בשוף כי משכי
 האש והאור והיסודות האחרים בו משטים היא טס
 ופורח • וכל שכן אלו שאין בהם היסודות הכבדים
 כלום שסיבתן גדולה ילכו ולא יעפו • ועכין האכילה
 ללסוך מן המים והאש הדישות והלישות כטכין
 שתלסוך המים והוא עכין ההקטרה אשר ישנו בעלי
 הכיגרת כניאה לשדים • וסכתה היוגש אשר תיגש
 האש באור בגופם ונרין להמורה • כאשר היא
 האכילה ככני האדם להקלף מה שהותך ממנו •
 ועכין מה שאמרו שומעין מה שעתיד להיות כי
 בטוסתן באור השמים יקבלו העתידות משרי
 המולות הסוככים באור והם כנדי התלי • ומשם
 יגידו גם בעלי כנפים העתידות כאשר הוא מנסה
 בכחשים וכאשר אפרם במוקמו בג"ה • ואלו ואלו
 אינם יודעין מה שעתיד להיות לימים רבים ולעתים
 רחוקות • רק יודעין בעתיד להיות בקרוב שיקבלו
 השדים כנגור לבא ולכן תרגם אובקלום יזכמו לשדי'
 לא אלוה לשדי' דלית בהון צרוך • יאמר שאין בהם
 שום צורך כי לא ימנשו שום נזק לעתיד לבא • ולא
 ישנו שום תועלת וגם לא יודעין כרחוק שיסמור
 ימנשו האדם כדעתו • והוא לשון גם כן לא אלוה
 באלו אמר לא כממשלה כי אלהי לשון איילות אל
 הם יאמר שאין בשדים שום איילות • ושום כח ולכך
 אין צורך בהם כי לא ידעו • וגם היעב אין אתם ע"כ
 דברי הרב הנדול וז' • ובהם תראה ותוכיז שביאר
 הרב • ידיעתם העתידות כי ישמעו וידעו מאותם
 המלאכי' העליוני'עליה אשר לפעמי' בעופס' וסיסת
 אליהם יתקדו • מקנת מהבאות לימים עוועמים •
 ואמר שהאכילה והשתיה הוא שימיו וילמכו וכספת
 ישאבו לימות האש והאור הרים והקטורת • אידות
 וקיסורי יתר הדברי' והגופים • בנה שריומו ויחליפו
 הפסדם ויחמ ויתכלכלו מהם להקלף אכדת כמס' •
 והמיתה

שער בית אלהים פרק שישי

והמיתה בהם הוא התפרד התאחדות והתאחדות הכ' יסודות אשר מהם הרכבתם * בהתכת העורכת ואפיסתו * ונפזרת הקלקי' המעציאי' אותו א הכל אשר ממנו לרקמו והוא מוצאם ומבנם * מה שאינו רחוק מדעת חכמי הנוים האומרי' כי באויר העב והקרוב אל ישכנו רוחות אין מפפר אשר יתעטפו ויתלכשו בנפיש אויריים והם נאדרי' שכת קלים במרוצתם והליכת' ותנועתם * מריפים ומדי' המוש ומפלאי' נפשות * ולעצם דקות גופם ישינו ויראו את גופינו * באופן כי לא יבאון לבד אחתם גם מבפני' בראים וסימני' תנועות ומבטי' להם ידועי' * ישינו וידעו משפכות מחשבות לבכנו ומקויינו * ויבקשו ויפתרו הדרך אשר בו יוכלו להבהיל דמיוננו ורעיוננו * ויבהילונו בעצם הכלהות אשר מהם הם בנהלים וכרעדים * כמו שכת פורפיריו הפילוסוף * כי להיות כל אלו הרוחות האויריים אשר הם קרואי' בפירנותיכו ו'ל' שדים (ואצל הפילוסופים דימוניות ואנו קראכום רוחות אויריים) כפשות דבריות * מוצא השתלשלותם מהנורה האלהית הכוללת את בלן (קראו אות' אידי' אה) * מושגים מרום או נוף דק בהכלל כי המתכשאים ומדעלי' עליו הם טובי' ומועילי' * ואותם אשר לא לבד אינם מושלי' ברוחם או גופם אומנם בהשעעבד תמתי' אחריו הם נגדרי' הנם להפך רעים ומחיקי' ושל כן יטו וירבו ההפסליו' וסבהלות אל בני האדם * ואולי' הוא בזה האופן בהכיע' בנוף הדמיי' הדם ותמוכות המדמה הנערכי' והמסכימי' עמו והכה אוי' יעירו תאוות בלתי מוונות ותענוגי' רעים ובלתי נכועי' וסובי' * באשר בנוף הלבניי' בהקיצ' והעיר' התאוות ומבדותיה הדמיונו תלדנה הרפיון ההתרכללות ועגלות * וכן משפט' באיש האדומי' אשר בהכעיר' להב האדומה בהם ובהכיע' ושנותם התמוכות הדורכות אחריה יסו אותה ויפתוה אל הנאה והודון * אל התאוה הכעם והסימה * ובשאריו יטו השאורה והדמיונו הכמשכות ומשתלשלות ממנה וימלאוהו משכחות ועשתונות רכות ויראה וענבון * מה שתייחס בטוב א הקליפות וההכלות ;

הכרמוות צפי' נביאי' הנדק הכוכבים וכאמר כי הרוח חוק מפרק הרים ומשבר סלעים אולי' הוא הכא מירכתי' צפון המשוך והקדור הקר והינש * אשר להיות' מציאותו מאיכותיו שהם איכיות השמור ענמה יהיה לפעמים סבת האף והסימה השגפון הרגו והמיתה * ענן גדול ופרעש אולי' הוא הקליפה אשר בהטות' והעירה את הדם תגדיר ותרכ' התאוות הרעות והריקות והתענוגים הנמאסים * או בהכיע' את הלבנה תפסיד ותרעיד תהולל ותכביל הלככות * האש הוא הקליפה אשר בהעירה את האדומה תבעיר את הכעסנית סבת הנאה והכעם * ונונה לו סביב כאמר שהם אותם הרוחות אשר בהעיר' את הדמיון יגרמו כי לפעמים יתחזקו באופן אשר בנפשות בענן הקדרות אור פני' השכל יסובכו או שלא ישכיל המושכלים הכלתי' נשמיי' מנט שלמותו ותכליתו * או שיכילם אומנם עם המדות המושגיות אשר הם הזמן והמקום ודומים שהם מיוסדות אל דמיונותיהם או שבמיוצו תמונות הנשמיות והפרטיות יפרד ויבדל שכל הפועל אותם מינים כלליים וכלתי' גופיים * אשר בהתדפסם בשכל האפשרי' יצרוהו ויביאוהו אל הפועל והשלמות לפי דעת רבים דעת המשאיים * אומנם לפי דעת האפלטוניים גנוב אלס מהמקונלי' ע"ה עם רבי' וולתם כאמר כי אלו התמונות או דמיונות בעור הרוחות האויריים העליונים הם השנה אשר לפעמים שכל האדם יזהיר * ויתעורר ויוציא לפועל שני ואל המעשה המושכלות או הנורות הכלתי' גשמיות אשר בו היו מוכונות ובעלמות כפועל ראשון שהוא הנורה * וכמעט בקיין שקורין הדוכות והשארות * ודי' לזכין להשגת שמץ דבר מדברי' הנבי' הראשונים על מה שזכור' וכאמר מלכד מה שהובא בפרק השבי' מזה השער * כי הנה רוח סערה ירמוז אל רוחות האויר התחתון העב והקדור הקרוב אל הארץ אשר בו מושגת הרוחות הסופות והסערות * וכאשר תמיד יאחזם ולעפה רעד ומלמלה * ולא יציאו לכך רגליהם מנוסה * לכן הם סבס הפתיות וההכלות ;

ונזגה לו סניב אולי הם הרוחות האשניים השמימיים הכוכבים ומקיפים סניב סניב להדמות אל הכוכבים והנכוכיים - המזיים בני האדם אל המעשה המדותיים - חשכל יהיה רוחות המלאכ' המעלים ומנביהים השכלים האנושיים אל ההשגה והשכלת הדברים העליונים רזוכי א השכל' האופכים והם הנלגלים והנפשות להם חיוסדות - ואל השכלת סיות הקדש שהם המלאכ' וכמו כן ינביהוס ויעלוס אל השגת כסא הכבוד ואל עשר ספירות אשר בו הם מתלבשות וגם אל השגת השכלים העליוני' ומשכלים אלהיים ומראות ספיריות וברורות - נראות הסבה הראשונה הכלפי תכליית מחכה מוצא תכלית אושרס ועושר שלמותס וטובתס :

והסכלות - הוללות ואטמות השכלי האנושיי - סבת לרשעות ורוע ההנהגות ורוע הסכמת רזוכיהם - ענן גדול יורה א הרוחות הסוכנים כמחו האויר באמצעי - כי כאשר הם מסבס לס ומימי וכוונא מוכן אל ההולדה - יטו בני האדם (כאשר כתבו ג'כ האפלאטוניים) אל התענוגי הערבי' וישיאו ויכיתו הכס התאונת ואכיונה וסווקוה להרגיל פעולותיה כהפלגה רכה - בלי התמונות וכלי ההנהגת דתי השכל ודרכי התורה מה סנכנון יתייחס אל לילית הרשעה - אש הוא הוראת רסו' האויר העליון האשיי והלוהט - המחפירי - בלהבי גמליהם אפ הכעסכית אל הנאזה והזדון - אל התאזה הקנאה והכעס מה סית"סס אל סמאל סר ככא אלו הקליפות והרושות הסיונוטיים

תם השער הראשון שבח לאל ראשון לכל ראשון

שער שני

פרק ראשון

ידבר על סדרגת הסלאכים הראשונה קראה חשכלים ועם מאמרי הזהר והתלמוד הרי"ל והרב רבי יוסף גיקשילא יורה סגולותיהם הסופלאות :

פרותיה לירושלם משכן קדשו וא היו מתקדשי' והיו כהנאסס מותריי ויפן יכאנו מניא הקסך והכלמות - הכה מה סוב לבא להקדשות מאור קדושת התלאכיס הפכמי' והסדורי' לאור כאור הסיים - וככאר וכדבר תפילה מאומס אשר הכניא ראה והראה אותנו בראשונה אשר עתוכיית הקליפה הרביעית שהיא היותר פכימית ופסומת ההזן והרעה אלינו יתראו ויתפרסמו - וקראה נסס חשכל ואמרו רז'ל סיות אש מוללות כלא יאמרו ח' סיות ש' אש מ'ל מוללות וכו' (רזוכי השחל) סי מדבר נפס משתמשת מנוף אשיי וכו' מתלבשת - אשר הוא ככסה וכעבודה בעל

הנה כמה סקדס גמרנו ויכאנו עסקיר' עייון הרוקות הסיונוטיים וכלתי סדורים והס ארבעה - אשר הן מהס כמו סנתכאר רפים ומוקי' - וספיר להתבטל מציאותס והרכנתס - וסכרתו כערלה המורכבת מנ' גלדים כאה לרעת כסר וסני עורות - וכסני הערלה השלשה אשר לא היו גהנים מהפרי' - אחכס אש מהס הוא כאופן סיטכן טהרתו כאשר לעתיר - ודוגמתו ספריעה סאינה ככרתת אחכס מתכוונת - ואינה מתסדרת אבל מתקנת ומסיידת עם סרשה וראשיתה - דוגמת והסנה הרביעית יהיה כל פרי קדש כלולים לה' והיו מעלי'

בית אלהים שער שני פרק ראשון

כפש - והוציאו שם חשמל לשתי מלות חש מל
 והרצון חש שותק - ואל מדבר - כי הוא שותק כאשר
 מדבר השכינה - והוא מקבל ממנה בעצד מדרכיו -
 ומדבר בעת שהיא שותקת - ואז יודיע וישפיע
 לעתתוכים מה ששמע וקבל ונונה - וראוי לך לדעת
 כי תיבת חשמל עולה למשבון שער כחמפר שם אלהי
 מלא יו"ד בזה האופן אל"ף לו"ד ה"י יו"ד ו"ס עולה
 ט' ושם האדנות שהוא ס"ה ומלת אס"ר שיעלה י"ג
 הרי מספר שער כחמפר שחל באלו יאמר אלהים
 אדני אדם מלכות הנק' אדני בהתיימרה עם אלהי
 שהוא גבורה כנרוץ יו"ד ששוא מסד הרצון התיימדות
 הדין הרפה עם הדין הקשה אבל לא בלי מסד הכלול
 בו תהר ועל את החשמל שעולה שער וכפרט כאשר
 יורנו מורנו הרצל אור פניאל שהוא מלאך עמונה על
 היכל עצם השמי' יעלה מספרו שער השער ירמון אל
 אורות אריך אפסין בזה לדעת ב' פעמי' אל מלא בזה
 האופן אל"ף לו"ד אל"ף לו"ד אשר יעלה כל א' קפ"ה
 ושניהם ש"ע ואלו ה' שמות יקבלו האור והבט מב'
 שמות הקדוה הכתובים בשני פכיו של עתיקא קדישא
 שהוא המדרגה הראשונה שבספירה הראשונה וישן
 הם מורכבים מ"ח אותיות יחד עם הש"ע אורות
 שאמרנו יעלו למספר שער כחשבון חשמל ואור
 פניאל שר' אור פניאל ואמר הרשבי' ע"ה במספר
 הווה פרשת פקודי כי הקליפות רונים לקחת אלו
 שער אורות החשמל אשר הוא קרוב ותכף עליהם -
 והם נשנים ולוקחים אז מקבלים חש"ע ולא ישינו
 ויניעו אל ה' אותיות לרוב מעלתם ורוממותם כי
 אין התייחסות כלל בניהם לעדר כיום וחלישות עינם
 על כן אין השגתם כי אם עש שהוא מלשון יאכלם
 עש ונוסף על זה מה שאמר בתיקוני' בווה המדע
 כי מ"ט כמראה אש לה סביב הרצון על הנדיק מי
 הפולמים והוא יכוד המיחד הק"ה שהוא שם הוי"ה
 עם שכינת - שהוא שם האדנות ונקרא חשמל לפי
 שהוא כולל ונזכר אלו ה' שמות בזה האופן
 יאהדוכה"י ואמר המכס ר"ש קורדוויירו כי זה
 היסוד או חשמל יקיף כמרא' אש שהו' דין לה למלכו'

קדישא למכרה עם בעלה ובאשר ימכרם יתייחס לו
 השם שאמרנו יאהדוכה"י נזכר שמו' השמן והכלה -
 ואש נקרא סוית אש ממלכות הסיכה הוא בעבור
 שיכלול שם ספירות הנבין הכרמוות באלו הו' אותיות
 המוסגרות בין ה' יו"ד הראשון הוא של הוי"ה והב'
 של אדנות זה ראש האור היורד וזה ראש האור
 המתהפך והמור ואש הוא חש הוא בזמן הוונ
 והסיבו' כי אז יקבל בלבד ואמר מל ידבר וישמיע מה
 ששמע וישפיע מה שקבל ונלמעה להתחתונים והנן
 זה הסוד והוא טעם למה אין מוכירין שם הוי"ה
 בנזכר כי אם שם אדנות יען כי שם ההוי"ה להיותו
 בעלם מכוסה ונמסר לכן אכור לבטא אותו לפרסמו
 כי הוא בסוד חש ושם האדנות כאשר הוא בסוד מל
 כי הוא המודיע ומשמיע סודות העליונים אל השכלי'
 התחתונים והוא המדבר יען ישפיע למטה מה שקבל
 למעלה והוא באמצעות השפתיים נכס והוד - הוד בו
 יעלה מלכות ונכס בו ירד ת"ת (ואין לעינינו עכשיו
 הביאור האלהי הזה) וכאמר כי ו"ס בווה מדע
 ומתוכה כעין החשמל הא אוקמוה דאינון טיין אשא
 מומללן וכו' רצוני שהוא אור וווה יפוצץ כנז' רבים
 אין מספר ויאיר ויהיר ובהארתו יתהפך ויורה
 זיקים והוא בעבור שפעם יורד ופעם יעלה פעם
 יעמוד ופעם יתנועע פעם כה ופעם כה פעם באופן
 ותמונה אחת ופעם רבים וזלמו פעם יתנועע
 לצדדים ובעינול פעם מזה המקום לזולתו ופעם
 מוזלמו לזה ולאשרי' באופן כי שנוי קלותו ומהירותו
 וקלותו ומהירותו שנוי יכסה ויעלים חוש הראו' עמה
 שהוא כעלם בהכניאו מה שהוא כסתר ונעמו וכל
 זה בזהירו והכריקו רוצי כינוניו ובכריקו ובזרקו מיני
 ויקיו באין מקר ומספר לדבר בהם באופנים ממיני'
 שונים זה ישאל וזה ישיב השאל ישיב והנשיב שואל
 זה הולך ועולה ויורד ויתנועע לכל הפיכות ולכל
 הקצוות ויכין מושבו פעם בוו ופעם בוו פעם יתעלם
 ופעם יתגלה וכיוצא וכן על זה הדרך דרך המכס
 ר' יוסף גיקטיילא אף כי באופן אחר פחות ההלצה
 אמנם הקרוב יותר אל האמת והכוונה המושכל' ושוא

כי הממשל הוא כיה של אש חריף ודק כי בשפה ברורה וכלסון אחת ידבר במהירות וקלות כי בזמן שידבר אדם מאמר או דבור אחד ויאמר הוא אלף אלפים ורובי רכבות בלי שיעמוד וימנע מארש' שפתי רגע ותכונתו בקלות ומהירות אשר כהרף עין יעבור ויגיע למקומות לא יכלים המספר ויתראה באופנים שונים לא באו בשבון וכפי קלותו ושנוי תכונתו תהיה מהירות דבורו ונחש לשונו באופן כי יתנועע וישתנה ידבר יצחק ויוהיר באופן אשר יבדיל ויפסיד וישפך דאות המראה האלהי והשכלי אל הכשמות הדבריות והאנושיות העולות אל הסולם והמדרגה הכבדאית או אל גבול העולם הרוחני המאושר ובלתי גופי כי לא בלי רבוי הכנת הקנינים הטובים והמדות והחכמה ולא פעמי' רבים כי אם מעט יוכלו להשיג מושכלי העולם הרוחני ועל עונם ורובי השאלות אשר ישאל והספקות אשר כרגע יוציא והקשות במקירות תשובותיהם וחקרו ודרשו במהירות ופרטות וקלות יבדיל ויבדיר השכל האנושי באופן אשר לא ישיג או בעור' גדול ובהכנה רבה המושכלי' העליונים וזה בשביל שלא ימתן הקדש אל הכלבים ולא יושלכו הפכיתים לפני הסוירים הרצון אל ההוללים והרשעים בהשגה והידיעה האלהית ונציג לפניך תוכן אמרם ו'ל במראה פ'ר מעשה בתיטק אחד שהיה קורא בבית רבו נפסד יסוקאל והיה חבין במשאל וכו' ויצא אש

מהמשל ושרפתו (תיכונן ב'מים אכל לא בחכמה) (ואמר בבית רבו שהרצון שלא בפני רבו) ותבין ג' כי ענין הד' הכנכים לפרדם כי אחד מת ואחד כפגש ואחד קנץ והרביעי שהוא ר' עקיבא כנכס בשלום ויצא בשלום וראיתי איני בלתי כי מלת בשלום יעלה כאין משאל כי הנה בו להיותו שער העולם השכלי הכיאה והיציאה בשלום וגם הידיעה העליונה המאושרת או ס'ו הקצון והשגיה הפגיעה הנזק והדחיה והן אמות בהניחן מושכל עליון ורוחני הנה האיש המכס שכל ברור ונרף עם ההכנה הטובה שיגהו ויפכלהו ויתאחד בפנימיותו באופן ישב בשלום ושקט ושאכן שלו ושלם ואשר הוא בערוכה ל לא יבין את זאת ישה בו ויקנץ בנטיעות למשוב ולחשוב בארות דעות מרורות והיה כבוי בלדתו אותם וולאות השקר והכזב ובלתי אמיתיות אך אשר לו ההכנה מיונעת יקרה להם שיפחדו ויבדלו היא הפגיעה באופן כי לא ישיגו מאומה והיו בלא היו אטומים ברוב הסכלות וכמתים להיותם בעדרי השכלת האמת העליון שהוא חיי השכל האמיתיים והנכסיים במאמר הממשל עץ חיים היא למחזיקים בה חיים הם למוציאים או לפחות יאחרו מושכלי ההשגה וכאסורים בשכלי עוני דעתם ולחשבות והעדר הכנתם ישיגו ביגיעה רבה טורח ועמל וזון ארוך נעט מהאמת השכלי והרוחני ובלתי נשמי אשר הוא חיי השכלי ומכנס איני ימים אושר תכלית:

פרק שני

יגיד במאמרים רבים כי בארבע חיות הקדש כלולות כל עשר כתות המלאכים ויראה הפפירות אשר לעומתם מקבילות האופנים והחיות:

באותיותיו הוא ענם מספר העשר כמו כן בארבע חיות הקדש כלולות ורמוזות כל עשר כתות המלאכים כאשר תראה בתיקון ס'ט אשר עלה דבורו על אותם ארבע רוסות אשר משם רוח הנביא

ידוע לידעי מן אור מכת הקבלה המקובל' מחסה ומהנביאים ע"ה כי כמו שגד' אותיות שם הווה כלולות וסגורות כל הע"ם העליונות וכנס מספר הארבעה כאשר ישמעת

בית אלהים שער שני פרק ראשון

סויות הקדש אשר ראה ימקאל כלולות וסגודות כל
 עשר כמות המלאכים הם עולם היצירה תחת ארבע
 שרי הצבא כחלקים ומשם יפרד והיה לארבעה ראשי
 המה ארבע רגלים מול הד' סויות מקבלים רוחים
 לארבע פרשיות התפילין כאשר באמר כוהר פרשת
 ואתחנן כי פרשיות הראש נגד חכמה כינה גדולה
 גבורה והמה מוחים פנימיים ועשרות על ראש ת'
 מקיפות הוא האומר בברכות על דרך הסוד העולם
 הק"כ"ה שהוא ת' מניח תפילין ושל יד רומז' לת'
 כאה לדעת שליטו התקפות המוהירי ומאירי
 מנפוז לזולות אימא מתאה ומכפנים ממלאים
 ומחיים אותה' וא"כ המרכבה העליונה כאשר
 יתאמת מהווה היא פני אדם חכמה בדרך תמורת
 הכרות שכינה בח סה הדנון כח שם מ"ה הוא שם
 חויה במלוי אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ה ה"א העולה
 למספר מ"ה כנוספר אדם' והוא מאמר שלמה מה
 שמו ומה שם בנו הוציא אותו מדברי הרמזה הכאמן
 ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם שהדנון מה שמו
 כשם מה של חכמה אדם ושם ההויה' פני נשר
 המורכב משש כפטים שהם שש קצוות כגון העולם
 העליון רוחים לבינה' פני אריה למסד ופני שור
 גבורה דיכא קשיא' והמרכב' התמתנה לזאת תקרא
 שכינה הוא אדם תפארת ועליו אמר ומה שם בנו כי
 כמו שנרמז בכתב' שם בן ארבע אשר במילואו יעלה
 לנוספר מ"ה ואדם בן בתפארת כתפארת ונרמז אחר
 כינוא בו זה כאב וזה כבן כמו שיתבאר במקומו והם
 השני פעמי' אשר באמרו מפי הרמזה הכאמן באמו' -
 אריה הוא נגד' שור הוא הוד' וכשר יסוד וראוי
 להבין כי במקומות אחרים וולתו אחר הרשכ' כי
 סויות הקדש באיגלות הם מסד גבורה ת' ומלכות
 והוא עגמו מה שאמרו סכמי התלמוד האבות הן הם
 המרכבה והם אברהם יצחק ודוד עתהם
 מרכיבי המרכבה כי על האמת הם דוגמתם ואליהם
 מתייחסים המה בית קבולם וכלים קרובים אליהם
 ואענע' להוריד לארץ כגס רזוכי להקריב ולהסו'
 מלמטה ולהוריד אורם וכסם מלמעלה' ואמר כי
 האופנים

שכיני באמרו מארבע רוחות באי הרום וכלל דבריו
 באש תראנו משם הוא כי הראשון יתאלל ונא אכמר
 עליון ומתפשט ע"י הדעת לת' וליסוד' השני
 מתאלל מחכמה ומתפשט למסד וכגס' השלישי ינא
 מבינה וכגס גבורה והוד והרביעי הוא מסערא
 דמלכות אשר כגס וסגולת השלש העליונות פנהל
 ותדריך אל תכלית מנקשם השלשה עולמות הכרוא'
 וגמרשם באמרו והא' איכון ארבע וסלקין לעשר
 בגוונא דארבע אתון דאיכון יהוד דסליק לעשר
 יוד הא ואו הא' ולתתא מיכאל גבריאל גוריש רפא
 איכון לבושין לארבע רוסין והם מתפשטים לעשר
 כתות המלאכים כאשר בהקדמת התיקוני' אשר קיים
 כי בשם היוכלל יאדכונה' כלולים ובגורים כל
 שמות וכנוי' השכינה והעשר הפירות כמו בן ואמר
 כי המלאכים שהם סויות המרכבה השרפים והאופני'
 וכיוצא הנשארים וכמו בן עשר כתות המלאכים
 אשר הם כלולות בארבע המיות הכוכבים המה
 משרתים אל הע"ם הקדושות' ומשך ביאורו יותר כי
 כאשר יירד הק"כ"ה אל עולם היצירה אזי באמר מפי
 המיות (כאמור ואשמע את קול ככפיהם) עשר מיני
 שיר פשוט' כתר שיר כפול יה סכמה ובינה משולם
 יהו מסד גבור' ת' מרובע יהוד שהם כגס הוד יסוד
 עלכות באופן כי מספר הארבעה יתפשט לפשר כזה
 האופן א ג ד או כזה י יה יה יהוד וא"כ לא יאמר
 הספק איך בארבע סויות הקדש יתראו ויתגלו לנו
 כתות ומחנות העלמים מחנה מול מחנה מקבילות
 המחנות לעומת ארבע אותיות ההויה מוכהגים
 מהארבעה שרים הגדולי' והיושבים ראשונה בולכו'
 מיכאל גבריאל אוריאל או גוריאל ורפאל השתלשלו'
 עונאם בתכיפות מהשכינה כי קרובים המה אליה
 לעמוד לשרתה בכל כהם וגבורתם ואל ארבעה
 אותיות שם אדני המכונה אליה' והמה ישפיעו
 התמתנים בראי מטה המסד והדין והרמשים שהם
 כלולות הכל וביען באלו הד' בסיכות ובארבע אותיות
 שפוט הויה וארבות כלולות כל העשר הפירות וד'
 עולמות איגלות בריאה יצירה ועשיה כינוא בו נד'

באופנים הם נכח והוד ואופן אחד בארץ הוא יסוד
 יחד עם מלכות הנקראת ארץ באופן כי בחיות
 באופנים ובמלאכים אשר בהם כלולות ורמוזות כל
 הע"ם והמה מתפשטות מהעליונות ונאירו ומוהירו
 אל עולם היצירה וכיוצא אל עולם העשיה כי עוד
 יאמר בע"ה איך מנח הכינה עם השתים העליונות
 מכמה וכמה ימנך וישתלשל עולם הכריאה • כאשר
 משש ספירות הבנין עולם היצירה ומסטר' דמלכו
 עולם העשיה וזה יתבאר ויבא על ככון כי לעומת
 טבעה הפירות התמחונו מקבילים המלאכים אשר
 מושגם בעולם היצירה ושם טבעה היכלות הקדש
 המתפשטים אל עולם העשיה אשר בו טבעה מדורות

קראוס רקיעים והוא עגם מאמר הרשכ' בתיקון
 ס"ט המגל' אוננו כי המלאכים יתחלקו לג' מדורות
 והם שרפים חיות ואופנים ו' דלת דרגן איבון
 שרפי' חיות הקדש ואופנים שרפי' תרין דרועין ימיכא
 (שהוא מסד) ושאלא (שהוא גבורה) חיות גופא
 (שהוא ת"ת) וזכרית (שהוא יסוד) והאופנים תרין
 שוקין (והם נכח והוד) (וידוע כי מלכות לעול' במדור
 ויחד עם היסוד ואשר עליו כמה מיתראה ויתאחד
 כי המלאכים וקבילים ומכוונים בעגם מול טבעה
 ספירות הבנין יותר מהשלשה עליונות

הנקראות ספירות

המושלח:

פרק שלישי

ימשיך מה שביאר בפרק הקודם ויחלק המלאכים אשר תחת הק"ה

ואשר תחת השכינה ותחת ממשלת השני ראשים

במטרון ומטרלפון ויאמר איך

אלו מקבילים מאלו:

הם הב' כרובים אשר על ארון ברית ה' אופנים אחד
 זכר ואחד נקבה והמה בעלים לשכינה הראשון
 כנעל הדק והקדוב אל הכשר והשכי כסגל עב יותר
 רחוק ומינין והוא רמו מה יפו פעמיך בנעלים בת
 כריב • סנוך ואלהיו הנלקחים אל האלהים לעולם
 היצירה כמו שתראה אם תשכיל במאמרי ראש
 המקובלים הרשכ' ע"ה כי להיותם רבי התועל' איבא
 כלל דבריו הראשון לקוח מהתיקונים אשר שם לא
 תקח האם על הבני' צנים מסטר' דאופני' אפרותי'
 מבטר' דכמר מטטרון כניש מסטר' דכסא הכבוד כי
 אימא עילאה שהיא בינה עם השתי' עליונות מקובכ'
 בכסא הכבוד • ועמודא דאמצעיתא שהוא הו' של
 שם ת"ת הכריח התיכון המכריח השש קננות משכנו
 במטטרון • ואימא תפאה שהיא מלכות תתלבש
 ותשכון באופן אחד בארץ • וכוונקוס וולתו אמר
 כעשה אדם כתקננו אופן מלאך וכסא ואמח כעשר
 אדם

הנה למאמ תים ההולכים אחר עקבות
 המקובלים ע"ה כי יש מלאכים שגד
 הק"ה שהוא ועיר אנפין ת"ת הממבק השש קננות
 הוא אות ו' של שם המפורש ושיש מלאכים מסטר'
 דמלכות קדישא נוקביה דועיר אנפין וה' אחרונה
 של שם ההוי"ה ועוד אמרו כי מטטרון הוא שר הפני'
 ושר העולם ראש מערכות המלאכים הרומו והמקביל
 נגד ועיר אנפין או שש קננות וממנו ויוממנה
 סליותיו ישתלשלו הרוחות לבני האדם • וכדלפון
 הוא ראש ושר אל האופנים לעומת מלכות קדישא
 ושרש נפשות בני האדם וכמו שאמרו האפלאסוניים
 הנפשות הכדפסות בנופי' אשר לא תמצאנה בלתי
 ובלתי לא תפעלנה כי המה בעגם מונטמות ולכן
 עונאם מהרוקות והנשמות בעגם עומדות נשמות
 וקיימות כי הם בלתי נשמות לכן מיוסם וקיימם
 והשכלת' נשמיית והשכ' שרי נכאן' מטטרון וכדלפון

בית אלהים שער שני פרק שלישי

אדם כי בהתחברם יחד יא' הנשמה מהכחא הרוח
 מהמלאך והנפש מהאופן הרומוי' להם והמה דוגמת'
 וראוי להבין כאשר ביתר. זאת ביארו המכס רמ"ק
 בספר הפרדס שער הנשמה כי הנפשות האנושיות
 מהאור המושפע מהספירות אל השלשה עלומות כל
 מוצאם אמנם בזה המלך כי מהאור המיוחד לעולם
 הנריאה בהתגברות כינה והב' עליונות תבאנה
 הנשמות ומהאור הנשפע והמתפשט בעולם היצירה
 במטטרון שר גבול תבאנה הרוחות אמנם מתייחסו'
 אל ו'א' וספירות הבנין. וכיוצא ומהאור הנשפע אל
 העשיה ואל האופן ראש מנהיגיו כפי בחינות וולכות
 קדישא תבאנה הנפשות אל בני האדם ובאלו
 האמצעים ענינם נתנה להם התורה בהר סיני כאשר
 תמונה ענין בתיקונים וז"ל אמר רבי שמעון רבי
 בוציאל סבא סבא שמענה דבר כש יהיב ביה קב"ה
 תלת קיטרין נשמת' רוסא וכפשא. נשמתא נוכדסיא
 יקירא תמן נחיתת שכינתא עליאה (כינה) כלילא
 מתלת ספירן עילאין ועליהו אתמר אחת דבר להים
 שתיס וז' שמעתי אחת ושתיס הא תלת ספירן עלאין
 דאתער בהון אחת אחת ואחת תלת אחידן ודא איהו
 אחת דבר אלהים שתיס וז' שמעתי וז' עבד לן חד.
 ולכתר מליל עמיה מרושא דאיהו נוסטרון כליל כל
 גבא השמים דלתתא בגין דאתלבש ביה ורביב ביה
 עמודא דאמצעיתא (ו'א' ו' של שם כאמור) כליל שית
 ספירן. ובגין דא בכל דבור ודבור דנפק מניה הוה
 כפיק מניה ונלאך ודא איהו וכל העם רואים את
 הקולות לכתר בסית שכינתא מתאה עשירית באופן
 דאיהו נפש דבר נש מתיון דאתמר ביה ועל הארץ
 הראך את אשגו הגדולה בגין דעליה אתמר זכנה
 אופן אחד בארץ בגין דאשתמע קליה ודבוריה
 מן כרסיא ונלאכיא שמיא וארעא. דאשתמודען
 ליה בכלא עילא ותתא כנשמת' דלטכותי' בכל בוכא
 ואפי' באבר ועירא ולית אבר פכיו מנה ע"כ: וכאשר
 העולם הנשמי השפל הוה הוא כנקבה המקבל
 מהזכר הוא העולם המלאכ' אשר עליו כן מלאכי
 האחד שהם האופנים וראשם סבדלפון יקבלו

מהעליונים המה החיות וראשם מטטרון ההארה
 והכח העליון כמאמר הכניא וקרא זה אל זה ואמר
 ותרנס יונתן בן עוזיאל ומקבלין דין מדין כאמור
 התקטון מהעליון כמו שנתבאר בזהר. כי זה הוא
 סוד קדוש ידים ורגלים של כהן גדול ביום הכפורים
 וכמו שביאר הרמ"ק בפירוט עבודת יה"כ כי היה
 עכש הכהן הגדול ידו הימנית על רגלו הימני וידו
 השמאלית על רגלו השמאלי להודיע ולהודיע כי שר
 אנצעות הידים הרומוים למטטרון ולעשר מדרגות
 פילי מלאכיו משרתי הק"ב הוה הת' יתייחדו עם
 עשר אנצעות הרגלי' רומוים לסבדלפון ועשר כתות
 מלאכי האופנים עבדים וכלים לזולכות קדישא אשר
 אלו כוכבים גבורי כח משפיעים בלו כקנות מוכנות
 ומקבלות ולהם מיוחדות שפע יומי הסוד והרמז'
 אשר יקבלו והמעין העליון אשר לא יכובו מיתיו.
 ובכל יתא' ע"ס מה שאמר הר"ל רבינו ע"ה בביאורו
 השני אשר אמר סדר האצילות יבא אמר כי מלכות
 כאשר תתראה ותתלבש בשלשה עלומות התחתונים
 תתפשט בהם בגלגל דמות ה של שם המפורש
 המתייחסת ליה. ותתמלק לאותיות ד ו אשר מהם
 הרבנות ורומוות אל הב' כרוכים וזכר ונקבה אשר
 בהתלבשם במטטרון שהוא הו' והזכר ונסבדלפון
 שהוא הד והנקבה יתמכרו ויודונו כיניהם והם
 כוללים וסובבים השלשה עלמו' בזה האופן ראשיהם
 יסארו להיותם סיות וכשמה לעולם הנריאה גופיהם
 עם שש קצוותיהם המרכיבים אותם יתפשט לעולם
 היצירה להשקותם ולהקטיןם ואיברי הקולל ישתטמו
 ויתלבשו בעולם העשיה ויהיו אליו לנפש ואלו הם
 הב' כרוכים אשר ויהם דבר התבאר' אליעזר בן
 הורקנוס בפרקיו הנמאדים והעמוקים פרק ד' אמר
 שם ו'ל' ודמות כפאן כעין ספיר של ארבע רגלים
 וארבע סיות הקודש קבועות על כל רגל ורגל ארבע
 פנים לאחד וארבע כנפים לאחת מהן שאלמר וד'
 פנים ונו' והן הן הכרוכים כשהוא מדבר (ר"ל כשהוא
 משפיע כמו ומודיע רמזו) פני המזרח מדר מדין
 שכי הכרוכים פני אדם (הרגל) כפי סגולת וטבע פני
 אדם

נבריא אל והראש הנשקף על קרן האמצעי או לפנים קדוה אוריאל השר הגדול ולכד מערב ואחיר רפאל אשר בו כלולים וסגורים כל השלמיות וסוף דבר מביאל וקיליו רומים אל י' השם חסד וימין דרום ויסוד המים נבריא אל ומסכותיו מול הה' הראשונה נכורה ויד שמאל צפון ויסוד האש אוריאל וצבאו ופקדיו לעומת הו' ת' ורמתי' ועמודא דאנונעית' מורק שמש' ממש מוצא האור המאיר ומוהיר א כל התשתונים ויסוד האויר רפאל וצבאיו אל מול הה' האחרונה מלכות קדישא כללות השלשה במינו' חסד דין ורחמים אשר בהם יתבה העולם והוא המערב עד אחר ויסוד העפר :

אדם) וכשהוא מדבר פני הדרום מדבר מבין שני הכרובים פני אריה וכשהוא מדבר פני מערב מדבר מבין שני הכרובים פני העור (כל' שז' כשר) וכשהו' מדבר פני מערב מדבר מבין שני הכרובים פני כשר (כל' שז' שור) ע"כ נסתת כי הוזהר וכל המקובלים ישימו מיכאל ופני אריה אל הדרום והימין נבריא אל פני שור אל הצפון והשמאל אוריאל ופני כשר אל העזרס' רפאל ופני אדם אל המערב הוא המאסף לכל המסכות כמה שיצויר מחכה המלאכי ושר נבאס מטטרון שר הפכים והעולם ושר הרכב אשר לו ומשכהו הנדלפון הנכונה ומסדריו ת"ק פרסאות שהכונה מדרגות או מעלות יתרות והראש לקרן הימני מיכאל השר הגדול ולקרן השמאלי הראש

פרק רביעי

בריל החיות מתאופנים ויגזור כי הראשונים עמידתם בעולם המלאכים והשניים

מתלבשים וכמעט יורדים אל העשיה ויראה כי הם אחרים

בעצמות אף כי נברלי הפעולה וידבר על

סעלה סגולתו שהוא ומטטרון

ראשי כל המלאכים

כסא הכבוד והמרכבה העליונה עולם הנבריה והאופנים בלי אינונעיות וולתם פקידים ועומדים על הכהנת העשיה ובאופן ובסיבת מה הם בתוכו מלובשים ובו מעורבים ככפשות מסוברות א הגלגלי' וסלקיהם היותר נעולים או יהיה כי בת אסת קצתה פעמוד ביצירה ונשם לא יפרד וקצתה תתלבש בעולם העשיה להקיותו ויתמידו ויעמדו הראשונים ביצירה והשניים יתפשטו וישלו בעשיה ואמר שכל כת מהכמות ירכיבו מלאכים אין מספר לגדודיה כוכל לוור כי העליונים והנבזים הם עמידתם וננבס בוודגש ענמס ביצירה והתשתונים הם יפעלו בעשיה ובה יתייחדו להקיותה ולהתמדת תכונתה או יתכן שיהיה כי האיות והאופנים הם אסדים בעצמות ואישיות אענם שונים בהצטרפות ופועל

אמר

הרמ"ק ע"ה בספר הפרדס כי האופני' המה המלאכים מכישי הגלגלים וגור כי סגולתו שרס וראשם אף כי מלאך היצירה פקודת וממדתו על עולם העשיה להכניע ולהכניעו והו' נשכן והיכל א מטטרון של כל המלאכי והינומח' עליהם הוא בלי אומנותו ואמצעי להכניע הנשמיים באופן כי ארבעה קיות הקדש כאשר הראת לדעת בפרקים הקודמים הם כוללות כל עשר כתות המלאכים בהתדרגות מספר הד' לעשר והד' אופני' הם העשר כתות ענמס כי אס לא כן לא יהיו כנוספ' המלאכים ומעלתם או יהיו יותר מהכתות האמורות וינגד האמת המקובל וההכדל אשר בין הקיות והאופנים הוא לקונר ועוכי דעתי כי הקיות עמידת' וענמס הוא בעולם היצירה קרובים ושכנים אל

בית אלהים שער שני פרק שלישי

וְשֹׁעַל וְהוּא כְּרָאֵם יוֹתֵר אֲמִיתִי וְכִכּוֹן וְהַכּוֹכָה כָּלָא
כְּאֵמֶר כִּי עֲצָמוֹת וּטְבַע כֻּלָּם הוּא עֲמִידָתָם בִּיחִירָה
הַמָּקוֹם הַעֲצָמִי לְהֵם אֲשֶׁר נִשְׁמַע יִתְפַּסְטוּ בַּעֲוֹן מוֹיֶזֶק
לְהִרְאֹת פְּעוּלֹת 'בַּעֲוֹל' הַעֲשִׂיהָ וְהֵם יִכְיֶעוּהוּ וַיִּכְהַנּוּהוּ
וְעַל כֵּן עַל פִּי הַנְּסִיכָה הִרְאֵנוּכָה כִּקְרָאוּ סוּיֹת כְּאֵשֶׁר
הֵם בְּפִנְיֹתֵיכֶם מַשְׁכִּילִים בַּעֲצָמָם וְשׁוֹעֲלִים בְּרִצּוֹנָם
שֶׁהֵם פְּעוּלֹת הַסּוּיֹת הַמַּעֲשִׂוֹת וְהוּא פּוֹעֵל עוֹמֵד
בְּמַהוּת אִו עֲצָמוֹת פְּדִימִי וְתַנּוּעָה רִאשׁוֹנָה מִשְׁמָנו
לַעֲצָמוֹ וּבַעֲצָמוֹ וְעַל הַנְּסִיכָה הַשְּׂכִית כִּקְרָאוּ אֲוֹפְכִים
לְהִיטֹם מִתַּחֲסָרִים אֶל הַנִּלְגָּלִים וְכִדּוֹר הַעוֹלָם וְאֶל
מִלְקִיו וְחִבְרִיו הַיּוֹתֵר וְשׁוֹעֲלִים וַיִּכְיֶעוּ אֹתָם כְּאֹפֶק
מַגּוּלִי אִו אֶל פִּיכֹת שׁוֹכִים וּמִקּוֹמוֹת מִתְחַלְפִּים
וְנִם בְּנִלֵל כִּי הָאֹפֶק הוּא הַכִּלִּי הַיּוֹתֵר מוֹכֵן וְכֹחוֹת
אֶל פְּעוּלֹת רַבּוֹת מִלְּאֲכִיּוֹת וּמִכְלִיּוֹת מִדְּלוֹ לַסְּפּוֹר
כִּי אֵין מוֹסְפֵר דּוֹגְמַת הַמַּעֲשִׂה הַכֹּחַ וְהָאֹפֶק אֲשֶׁר בּוֹ
הַמִּלְאָכִים יִכְיֶעוּ וַיִּנְיֶעוּ כָּל הַנִּשְׁמִים וְהַנּוֹפִים וְכִמּוֹ
שְׂרָאָה לְדִיּאֵל אֶלֶף אֶלְפִים יִשְׁמֹכִיָּה וְרַבּוֹ רַבָּן
קִדְמוּהִי יִקְוּמוֹן וְעַל הַנְּסִיכָה הִרְאֵנוּכָה יִתְכֵּן לְקִרְוֹת
עוֹמֵדִים בַּעֲבֹר כִּי כָּל מַגְמִית פְּנִיָּהּ וּמַבְטָם אֶל
הַשְּׂכִיכָה כִּי יִרְאוּ וַיִּשְׁכִּילוּ אֵת עֲצָמָם וַיִּתֵּר הַנְּבִרָאִים
זוֹלָתָם וְעַל הַשְּׂכִיכָה יִתְּוֹתָה לְהֵם שֵׁם מוֹשְׁרֵים כְּאֵמֶר
וְ' מִלְּאֲכִי הַשְּׂרֵת בַּסֵּבֶת כִּי כָּל מֶה בְּהַשְׁכֵּלָתָם קִבְּלוּ
וְהִשְׁיגוּ מִלְּוִעָלָה יִגְלוּהוּ וַיִּזְיִחוּהוּ לְאוּרֵי עוֹלָם
הַעֲשִׂיהָ סוֹף דְּבַר הֵם אֲסִידִים בַּעֲצָמוֹת וְשׁוֹכִים
בַּפְּעוּלָה אִו שׁוֹכִים בַּעֲצָמוֹת וּפְעוּלָה כְּאֵשֶׁר מוֹסְפֵר הַר
כִּלְלָה עֶשֶׂר רִצּוֹנִי כָּל כְּתוּבַת הַמִּלְאָכִים וְאוּלִי שְׁכֵל כֵּת
מִהֲבֹת הַרְכֵּבָתָם מוֹכֵרִים וּנְקִבּוֹת פּוֹעֲלִים וּנְכַעֲלִי
מִאִירִים וּמוֹאֲרִים דּוֹגְמַת וְ' וְכּוֹקְבִיָּהּ הַקְּבִיָּה
שְׂכִינִתִּיהָ אֵלֶּה הוּא וְאֵלֶּה מֶה שֶׁל שֵׁם הַהוּיָה וְהֵם
תַּחַת מַשְׁמַנֵּי וַיִּשְׁטְרוּן וּסְכַלְפּוֹן וּמַשְׁטֵרֵם הֵא' הִרְאֵנוּ
הַמּוֹכָה וְהַפְּקִיד עַל הַסּוּיֹת וְהַשְּׂכִי עַל הָאֲוֹפְכִים וְכִמּוֹ
מִמּוֹכֵר וּנְקִבָּה יִתְּוֹתָה אֶדָם שֵׁם כְּכַתּוּב וְזֵכֶר וּנְקִבָּה
בְּרָאֵם וַיִּקְרָא אֵת שֵׁם אֶדָם בֶּן מַשְׁרָה סוּיֹת וְעֶשֶׂרֶה
אֲוֹפְכִים רַחֲמֵי וְכִרְוִי וְנְקִבּוֹת לֵא' יִשְׁמִיאוּ עֲשָׂרִים כִּי
אֵם עֶשֶׂר כְּתוּבַת שְׁלֵמוֹת שֶׁל מִלְּאָכִים וַיִּתְּבַּר עִם מֶה
שֶׁאֲמָרוּ בְּמַתָּא פֶּרֶק אֵין דּוֹרְשִׁין וְאִרְאִי הַסּוּיֹת אֲמָר

ר' אלעזר מלאך אחד יש בארץ וראשו עניב לבין
השיות וסכלפון שמו והוא גדול מסבריו קמט מאות
שנה ויושב אחרי המרכבה וקושר כתרים לרבו ע"כ
דברים שמוקים דורשי הביאור אשר כל בעל שכל
יוכל להוציא מומנו ביאורים מביאורים שונים ולרא' ^א
הארכיות נוציא לבר כי האופן הזה שקורין סכלפון
אחת ויכיר אין יי כימיטנו שהוא מלאך וכמו שביארו
בעל המאמר ואינו יכול רקיע או איזה כדור נשמיי
כאשר משנו הרמב"ם והרש"ט ואחרים וזלתיס אמנם
הוא מלאך מונב ארצה ועומד על עולם העשיה
מטבע ממנוי היצירה ודוק שלא אמר וראשו מניע
א הסיות שאין יוכן כי אף שהוא מטבע שכל ותחתון
הנה ע"י השכלתו יגביה ראשו למעלה ויניע וישיג א
העליונים כמו שימרה לשכל האנושי כי עס היותו
מטבע שכל ותחתון ע"י השכלתו ישיג בזה העולם
קצת מושכלי הע"ה אף הסתכל אחריו עניב לבין
הסיות שהרצון והכונה מניע ומשיג לבין לתוכיות
ופנימיות הסיות כאלו יאמר בבידור הנה הוא כאחד
מהם ומכונס מרתם ומדרגתם ואם רגליו נביכים
בארץ הלזו שהם פעולותיו התחתונות להנהיגה
ולנהל אותה ואשר שהוא (רצוני סכלפון ואופן)
כפס או צורת הנשם השמימי היותר עליון ושלם
שכל הנשמיים יש לו יסוד ודמיון עם כפסות וצורות
שאר הנשמים אף שלגודל שלמותו ומעלתו יתנשא
על כלם אולי הוא כעצם השמימי (לדעת ארסטו)
שהוא הנשם השמימי המתנשא למעלה ראש על
סומר הארץ זה' מדרגות ושיעורים וכאשר נס כן
יתעלו עליהם הרפסות האויריים או קליפות אשר
דברנו בהם בעאמר הראשון כי אף שהם
פזונים וכלתי סהורים נס להם סלק מהמהאור
הזכלי אשר כל הנשמיים בטבעם כמדריס ממנו
ולחיות כי על אלו עשר כתות יתעלו עשר כפסות
הנלגלים השמימיים יעלה מספרם בזה האופן ה'
פעמים עשר הם ממשים ומעשים פעמים עשר ממש
מאות מוספר המעלות שהסכלפון המלאך יגבה
ויתנשא בשלעות ומעלה על צורות הנשמיים אשר

הכלתי עלול ועלת הכל המה מספרי כבודו ומשרתי
 אותו באמצעות המדרגה הטליוכס הזאת אשר
 במדרכ וככה המה ישאוהו גיוביליהו יואורו וקושר
 כתרם לרבו הוא כי סגלפון לפי כסית הכשונות
 השכליות אשר בתוכם חנכ ומשכ בסא מעלתו יריס
 ויגביה התחתונים אל המעלה הרמה אשר עליו ועל
 יתר הכונאים וולתו יתפשט משלה ומסורה והקסמר
 אשר בו יקשרם וענה יאחדם הוא הכתר הרגון
 הוראת זכות ומעלה כי כנר מה יש לו התייחסו מה
 עם המוכתר ימשיך ממנו אורו וכמו סבת כל שלמית
 ופועל ולא ישיב כי אם אל המתהפכים ושודים
 אליו אשר באמצעותם כלאתים וראויים יתייחדו
 עמו והם ככתר הממלכה בראש המלך בו יתפרסם
 גדולתו ובדיעות נבו לעבדיו כי כד המלך זכה כפתם
 ופחותם למעלה מוככים וראויים בסבת הדמיון אשר
 להם עמו לקבל ולהחזיק להשפיע לוולתם השפע
 האלהי ואף כי הוא רגוזי השפע יראה חוק ואמין
 באדר הכח בנושאים המוככים ולא באשר אינם
 מוככים עכ"ל יתראה בהם גיתגלה ואין אנו עכשיו
 בביאור האור הפליין שמקבלת השכינה אשר הוא
 עטרה לראשו וכביכול תתחזק ותתאמן כמה יתר
 על ידי זכות העששים וההכנה האמנותית אשר על ידי
 סגלפון לעטרת תפארתה לפניה נקרכים ורבו על
 זה המאמרים לרבותינו ז"ל
 עליו השלום:

כנר מה יקראו סגריו • או כאחד כי כסיות אמת
 מכילות משה נשמים פשוטים בעולם אשר הארבע
 מהם מנושם כדך וקו ישר או מהמרכו אל ההקף
 או מההקף אל המדבר והם היסודות ואחד מהם
 כדך עגול סובב סובב א המרכו שהוא הרקיע ג' ב
 ביסודות ימצאו עשרה מורכבי' כאה לרעת מורכבים
 בלתי שלמים תולדו האויר • מורכבי' שלמים כאנבים
 והמתכות • הצמחים הנטיעות האילנות הנטיעות
 החיוניות כספוג וכאמנו הרמש והשרץ • הבהמות
 והחיו' אשר הם מהמי' יואשר הם מהאויר • וברקיע
 י' גלגלים • גלגל הלכנה כתב או כוכב • כונה שמש
 מאדים • זקן שכתאי הרקיע הכוכבי' כפי כמחיצה
 גלגל המולות • גלגל הכדלקיי אשר אליו יתייחס
 ההתקרבות והתרחקות והאחרון המתנועע הראשון
 או גלגל יומי • באופן כי בהכאת החמשה נשמים
 הפשוטים מהם יורכב העולם עם העשרה מורכבים
 אשר מהיסודות מתהווים יצא מספר החמישים •
 וכשבנה אותם בעשרה גלגלי הרקיע יעלו למספר
 הקונס מאות אשר עליהם סגלפון המלך נפשו
 העולם יתעלה ויתנשא • לא לבד חלקיו הפשוטים
 והראשונים אשר בהם ועל ידם משתלם • אינם גם
 במורכביו והשניים אשר מהם יתנוצץ וישתלם •
 ועמידתו רגוזי סגלפון אחרי המרכבה יורה שהוא
 תכוף אף כי אחרון קרוב אל הכריאה מרכבת כבוד
 אנילות הכפירות העליונות אשר להתאנלותם מא"ס

פרק חמישי

ימשיך ומסור סה שרצה והתחיל
 לבאר בפרק הקורס:

דרוסא אישרע ביה מד מלאכא דבדבא ותאכא קמוא
 שמים • והוא ממלא על תדיסר אלפין נועבן שלימן •
 בעא להודוונ' ביה במשה • בתק משה פומיה בתרים
 אתון נליפן דמא קדישא דאוליף ליה קכ"ה בסכס
 ואתרסק מיכס תריסר אלפין פרוץ • והוא משה
 אולי

יעיד
 ויגיד על אמתת המאמר המובא למעלה
 מה שכתב הרשבי ע"ה בביאור השירה
 אשר עד משה וכבי ישראל פרשת בשלם וכה אמר א"ר
 אלעזר בשעתא דעל משה בנו עכנא במא דבתיב
 ויבא משה כתון הען כנר כס דהיה אולי באמר

בית אלהים שער שני פרק חמישי

אזיל בענכא ועיכו מלהטין כנוחרין דאשא עד
 דאישרע ביה חד מלאכא דברכא ויקרא מן קדמאה
 ותאכא הדרכא שמה והוא עילאה על שאר מלאכין
 אלף ושתין רבוא פרסין וקליה אזיל במחתן אלף
 וקיעין דמסתרון כאשא חורא • כיון דמחת ליה
 חסה לא יכל למלל • בעא למשי גרמי' מנו עבכא •
 אמור לו הק"ה משה את הוא דאכגית מילין עמי
 בפכה דבעית למכדע רוא דמחא קדישא ולא דמלס
 והשתא את דחיל מחד משושי • כיון דשמוע משה
 קליה דק"ה אתתקף • פתח פומיה בע"כ אתון
 דשמוע עילאה כיון דשמוע דדרכיאל אתון דמחא
 קדיש' מפומי' דמשה אודעש קריב לגביה א"ל וכאה
 מולקך משה דאתגלי לך מה דלא אתגלי למלאכי
 עילאי והוא אזיל עמיה עד דמטו לאשא תקיפ' דמד
 מלאכא די שמה סנדלפון • ותאכא סנדלפון עילאה
 הוא על כל שאר מכרוי חמש מואה שנין והוא קאים
 בתר פרגודא דמריה וקשר ליה בתרין מענותיהון
 דישראל וכשתתא דמטי האי בתר לרישיה דמלאכא
 קדישא הוא מוקבל גלותיהון דישראל וכלהו סיילין
 ואכלוסין מודעועין ונכהין ואמרין בריך יקרא דה'
 מאתר בית שכינתיה • א"ל הדרכיאל למשה משה
 לית אכא יכיל למהך עמך דלא יוקיד לי אשא תקיפא
 דסנדלפון וכו' ומה שכוני' וזה קודם הוא גודל מעלת
 סנדלפון כי אף שהוא אופן כאמור קראו מלאך
 וקודם למלאכים רבים וגור היינו קרוב ותכוף אל
 הפרגוד הוא כסא הכבוד הכריח המברית וממנה
 עולם האצילות עש עולם היצירה כאשר תראה
 בהיכלות וביארו הרמ"ק ע"ה באמרו כי בהיכל הו'
 העליון הנקרא קדש הקדשים אין בו ציור ואין דבר
 כתפס אבל הוא דבר בעלם ומתעלם והוא המתקרב
 אל האצילות ובתוך ההיכל הזה פרכת פרום להכדיל
 בין הקדש ובין קדש הקדשים שם בתוך הפרכת ב'
 דרכים שהם מטטרון וסנדלפון כאמור והביא שם
 מאמר הוהי הקודם וגמר כי סנדלפון עומד בהיכל
 קדש הקדשים כפרגוד הנו' כמו שג"כ הוכיחו מדברי
 הגאונים ע"ה ונבנימיות זה ההיכל עומד וכסא

השכינה וראשי' ככורי השפע הכשפה א כסא הכבוד •
 וראוי לדעת כי בהיכל הששי אשר תחתיו יסד
 הרש"י ע"ה דר' שרים מיכאל גבריאל אוריאל רפאל
 ויגור במופת כי אף שהם חיות הקדש הם תחת
 סנדלפון ושפלים ומכו הוא אופן ושהחיות והאופני'
 מדרגת מעלתם אחד והיו לאדרי' בעצמות אף שהם
 שונים בבחימותיהם וכפרדים בפעולותיהם כראה
 לי שיתאמת כמה שאמרו בוהר פרשת בראשית על
 פסוק ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים ו'ל'
 והחיות רבוא ושוכ ולא יכלא עיכא למשלם בהו
 בגין דאינון רבוא ושוכ חיות דאתגלין אינון דההוא
 אופן קאים בגויהו ומאן איהו דא מטטרון דאיהו
 רב ויקיד ונשאר אלין ועלאה חמש מואה שנין וכו'
 וכאשר הראת לדעת מטטרון הוא סיה וראש לכל
 החיות והמלאכים וגם על השרפים ואך גם זאת
 קרא לסנדלפון כאשר ג"כ שם מעלתו על כל החיות
 והשרפים אופן ועשהו עם מטטרון קרוב ותכוף אל
 כסא הכבוד בקראו אותו מלאך ומלאך מתגשא על
 כל המלאכים עם פנס המעלה הערך והשיעור אשר
 העמיד למטטרון הראש לכלם • וכוסף על האמור
 כי מטטרון הוא דוגמת ורעו היסוד היא הספירה
 התשיעית אופן אחד בארץ כאשר יעיד שם שדי
 הנותנימם אל יסוד ועולה ש"ר כיוספר מטטרון
 וכיוספר גלגל שהוא האופן עצמו מלא כוה גימ' ל'
 למ"ד גימ' ל' למ"ד העולה למספר שם שדי' כלא יאמר
 כי מטטרון או גלגל הם אחד וא"כ כטה דעתי לומר
 כי מטטרון הוא הכפס הראשונה והכללית עומדת
 בעגמה וסנדלפון החיות אשר בנוף הראשון והוא
 הרקיע הנקרא ערכות קראוהו אש"י או המתנושע
 הראשון גלגל יומית או כשכיהם ימד לב ומוח העול'
 אשר ידפיס וישיפיע בו או כהם א שאר הגשמי' אשר
 יכהינס בכס וסגולת העליונים וכפרט הת' ושש
 ספירות הכנין כמו שג"כ סנדלפון ימיה וישיפיע
 כסגולת מלכות קדישא והוא נקבה כגלמה ודמותה
 ומטטרון ובר דענות הת' וסוף דבר הוא שר עול'
 היצירה והיא הגברת המעטירה אל פולס העשי' זה
 כשכל

השכלי ויהיה סכה אל תכונת הרקיעים וקיום
היסודות והמינים היסודיים וההפסד והשגתו
המלקים והאישים אשר מהם מורכבים וא"כ יתכן
שכאמר (כי בענין הזה האלהי לא יצא ראיה
מופתיית ולא מאמר מותק שאלהיו) כי מטטרון
וסכדלפון עצמות כושא אחד וינדרק בו השם הראשון
כאשר בעצמו כשכילו והשכי כאשר יתלכש ויתפשט
בעולם העשיה המצוייר והמוכהג ממנו וכדברנו זה
ואשר אנו עתידים לאמרו הנבי מתרפס תסת רגלי
המקמים ונורת מאמרם :

שכל בלתי מונסס עומד בעצמו וזאת מדמה וזאת
מתפכר אל הגשם * זה שכל ומכיש כנדל וכפרד וזאת
נפש ומכיש מתפכר זה סוף התבונה וזאת פועלת *
ועם זה יובן מה שרצו סכמי התלמוד בנקנס למטטרון
גשם שר הפנים ושר העולם ורדנס לפי דעתי גשם
הראשון בנסת השכלתו אל העליונים אשר מהם
מציאותו ואל התחתונים אשר בבסינת מה הוא סנסת
בהם יסקיף ויראה כבעל שני פנים כומן אחד א שני
קצות העולם * והשכי כוננס מוצאת והוא להיותו
מתלכש ופועל בעולם הנשאר ידמה ויערכהו אל

פרק שישי

אמר כי לא יעלה סודותיו והאופנים יתאר מעשרה כחוח מלאכים
שרא הבדליהם ושמותם וכנויהם ויכללם בשני הכרובים
והכפידות והעולמות אשר בהם כלולים סה שיתראה
עם אותות ומאמרי הזוהר הנאמנים :

אם עשר בלכד * ועם עמדם במקומם הענין בגשם
היורה יתפשטו ויתפספו אל עולם העשיה וממנו
יתהפכו ויתורו אל מקורם ומעלתם ובנו שכי העת
הזוהר ואלמות עם הז' אותיו יהיו מכפר העשר השלם
כן הכ' מערכות הקדושות עם שמחה כתות השניות
והאופנים אשר יכנירו בתוכם יוניאו המספר השלם
של עשר כתות המלאכים וכיון שעל המרכבה היתר
עליונה אשר היא חכמה כינה גדולה נבונה יעמוד
הכתר כן תסת המרכבה התחתונה שהיא ת"ת ננס
הוד יסוד מושב מלכות קדישא וכלם יעלו לעשר
ספירות ולא באופן אחד ועל הד' סיות עוד אחת
עליונה עליהם ואולי היא מטטרון או הרקיע המקיף
ומכתיר על ראשיהם כולל אותם ומתעלה עליהם
ותסת הד' אופנים עוד אחד והוא השישי והתחתון
כמאמר הנביא והנה אופן אחד בארץ * באופן כי
בסיות ובאופנים ונאכלו המספ' השלם של עשר כתות
המלאכים בעולם היורה ככללים * ואמר שכלל א'
מהד' עולמות הנאכל הכנרא או בסא הכנוד הכנוד
זהות

כבר

הדאת במקום ומלתו אין סיות הקדש
רמזים גשם המפורש והאופני למחשבת
גשם אדנות וירכב משניס גשם כן ס' אותיות
יאדענה' * כי הם רמוזים ומראים העשר ספירות
המפגלות ומתפשטות מעלה למטה כירידה ולכן
יתפיל כי ועשר ספירות עמם המתהפכות וחוזרות
ממטה למעלה בעליה ובכן יסיים כי ובאופן והדרך
עצמו יתראו בסיות באור ישר בספירות האמורות
להשפיע בתחתונים כפי מאמר המקובלים הנזכר
שהוא רמזות ה' נראש ובאופנים העשר ספירות באור
מזור מתהפכים לקבל מהעליונים והוא ה' בסוף
באשר יעיד על זה כן ס' ובנו שער ספירות הנאכלו
וינאות מקומם ויורדות והעשר אשר בהתפככותם
אליו חוזרות ועולות לא יעלו לשערים כמאמר אברהם
אבינו ע"ה בספר יצירה עשר ולא אחד עשר עשר
ולא תשע * כן עשר כתות הסיות הכלולות תסת הד'
פנים ושער כתות האופנים הנכללים תסת ארבע
נלגיהם לא יעלו לעשר שערים כתות המלאכים כי

בית אלהים שער שני פרק שישי

והוא עולם המלאכים והנעשה הוא העולם השפל
 יוכלנו כלם כאחד כי המדרגה העליונה שביצירה
 יקרא עולם העליון של עולם היצירה והוא עולם
 האצילות אשר בו מקביל לפומת ה' של בן ד' ירמו
 למלאכיו העליונים ואולי הם הכרובים מטטרון
 וכדלפון היושבים ראשונה בחלואות וכן המדרגה
 השנית נפתח הדמיון אשר אליה עם כסא הכבוד ה'
 ראשונה של שם היא נריאנו ותחתיה מושב השרפים
 וכרם הפניא ישיה והשלישית שהיא עצמותו ועצם
 סבכו דונמת ו' של שם מובקת נתוכה חיות הקדש
 כמו שהרביעית והיא עשייתו הכרמות בה' אפרונה
 והוא מורכב מהאופנים אס שעל האמת כל הארבע
 עולמו' הם אס שהוא היציר' אך שהמדרג' הראשונה
 אשר נתאר בשם עולם היא אצילות היצירה השני
 צריאת היצירה השלישי היציר' והרביעי עשיית היציר'
 צמה שתבין איך נן עדן שהעיר עליו הכתוב היותו
 בארץ הלזו שהיא היסוד הגרוע והשפל שביסודות
 כאמר בהפך הוזהר במקומות רבים שהוא ביצירה
 ביאורו הר' מק בניאור היכלות הקדש והנשמה אשר
 לו והוא לפי דעתי היותו בעשיית היצירה או ביצירת
 העשיה (והוא הנודק) בחלק תחתון העליון או באחד
 מחלקי התחתון העליונים רזוכי כי ג' ע של מטה
 אשר הוא בארץ הוא בחלק העשיה המקביל נגד
 היצירה וא' כ עם היותו בארץ ועולם העשיה כאמר
 שהוא ביצירה והרצון בחלק היצירה שבעשיה או
 יהיה אותה המעלה גשווית וארציית אשר יחזק בו
 עולם היצירה אף כי תחת מדתו וטבטו והוא כנפש
 הרום והאמר כרום הנפש או כלל לאופן זה
 הראשון ידוע אל חלק ההשכל והדבריות אשר יקנו
 המדמה והתאווה החיוניות וכאשר יורגלו בעודות
 המודותיות יפעלו פעולותיהם בדעה והשכל והשכי
 יחשלא המעלה אשר בה השכל הדברי' יבגור בעצמו
 ויביר מזה לו את כחות המדמה והתאווה ובגור כי
 החלק והשכינה אשר לעולם היצירה עם אשר עליו
 מוצא נציאות השרפי' ומדרגותיו העליוני' ומכסינתו
 העצמית והעצמית לו אשר בעצמו עומד ינאו החיו'

וסוף דבר ומכסינתו אשר בה עם אשר תחתיו שם
 הנלגלים והיסודות ומייליהם ויתפשט וישפיע ינאו
 האופנים אף כי בן העליונים בין האמצעיים בין
 התחתונים הם ממדרגות עולם אחד וותלפי' מוצא
 הכסינות והפעולות אשר ביארנו וכאשר נוצא
 ובגור מוואערי הרשכ' ע"ה אשר בתיקוני וזמר
 הקדש כתב היות שלשה מדרגות עליונות של מלאכי
 והם שרפים חיות ואופנים ואמר עוד שעל השרפים
 מרחפת אימא עילאה כינה הנקראת נשמת כל מי
 ויומכה נשמת בני האדם ועליה כאמר ויפח נאפיו
 נשמת חיים אשר נס כן תעוף נשמים באמצעות
 השרפים אל אימא עילאה וכו' ועוד כאמר שם ורום
 אלהים ומרחפת על פני המים מי התורה והרום הזה
 יבא ממעודא דאנונעיתא שהוא הת' ושם ספירות
 הבנין ובעלותו על ראשי השויות בעלי הד' כנפים
 יעוף אל הה' עילאה לנד עמודא דאנונעיתא המובק
 יאהדוכה' יהו' ד מהימן אדכי מהשאל הנפש מוצא'
 מסטרא דאופנים וכו' ומתם באמרו כי השרפים
 רומים אל כנפי הכרובים והחיות מסולאים לגופי
 הכרובים והאופנים אל רגלי הכרובים ועל כן הם
 ענולים והכרוב הראשון והזכר שהוא עמודא
 דאמצעיתא ירום ויבנה אל המכוסה ונעלם אשר
 עליו כאמר וירכב על כרוב ויעוף והשכי והנקנה
 הוא השכינה ועל האמת הכרובים הם הד' ראשי
 המלאכים אשר בכח וסגולת השכינה אשר עליהם
 הם מכהיגים אותם ואל כל העולם הנשמי השפל
 הזה אמנם באצילות לפעמים יתייחסו א נכס והוד
 הכתובים על הכפורת מלמעלה שהוא היסוד כפורת
 ויבכה אל ארון העדות הרמו למלכות ושם זה
 מסטרא דגבורה ולפעמים יתייחסו אכל לא בעצם
 אך במקרה אל מסד וגבורה ואמרים לת' ומלכות
 ופעמים למכמה וכינה ובספר התיקונים ואמר
 הכיאו הרמ"ק אשר בו יתפשו יחד כל אלו המלופי'
 והעולה מתנו הוא כי על עמודא דאמצעיתא ועל
 השכינה כאמר והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה
 ומי הם הכנפים הם הימין והשמאל מסד וגבורה
 סוככים

סוככים נכנפיהם הם הנ' שוקים ננח והוד על
הכפורת הוא צדיק יסוד עולם והוא הכרחי מאד
היותו מכוסה כדי שלא ייבנו ויתכנו מהשפעתו
הקליפות ופניהם איש אל אחיו הדרנו למחמה ובינה
אשר בהתאחדם מנוות פניהם אל אשר הוא מכוסה
ונעלם בתוך הכתר ובפרשת פתחם אחד כי המלאכי'
הם של אדם וכנפיה' של כשר הנוף של אריה ורגליה'
של שור באופן כי כרוני העולם הנאלל כוללים כל
העם כאשר כרוני הנוצר כל המלאכים וכלל אחד
מהם הארבע חיות הכוללים כל עשר כתות המלאכי'
כמו שכתבאר בתיקונים תקון כ' בו ייחס שמות כל
המלאכים ושמות סגולותיהם ופטולותיהם ועבודת
מלאכתם לא לבד אל מטטרון אמצם גם אל כל שאר
המלאכים באורו אשכנחא בספר ריחל דאיתייהיב
לאדם קדמאיה דמטטרון קרא ליה קב"ה שמהן
בגיאין לוימין אתקרי מיטטור וכו' ועוד שם האי
מלאך אתקרי בששים רבוא שמהן דמלאכיא הוא
אתקרי מסדיא בזונח דעביד תפד עם עלמא גבריא
בזונח דעביד גבורה בעלמא וכן על זה הדרך אשר
לא הביא ליראת האריכות ועוד אחד מסדיאל במסד
גבריאל בגבורה נדיאל בדרך רפאל בת"ת מלכיאל
במלכות וכו' וגאר באמרן לית מלאך דלית ליה
עקרא ויסודא במפיראן וכל ספירה אית לה שם
ידיע והניה ידיעה וכו' ורזנו כי אין בהם גם אחד
אשר לא יהיה שרשו ויסודו במפירות ואף גם משותף
מכל שמות הכפירות כנוייהם ופטולותיהם ועליו
יניץ ויזהיר שם ההויה אשר כדמות הכשמה
בנוף יבנם בכל מקומות מושבותיהם למלאם
ולשלימם ולתת להם כל מציאותם יכלתם ופעולת'
ולכן ראוי לאדם שידריך פעולותיו באופן שישרה
וימליך שם בן ארבע בכל הספירות בכל הכסאות
בכל המלאכים בכל מקומו ופיכות העולם והמציאו'
וככל אנרי האדם שלא יהיה מקום פנוי וריקס מחנו
ובלתי מתאחד עמו ומקבל מחנו בעצם ההתנשאות
הכאות לו לפי טבעו ובפרט כי השם הכורא לא יקרא
ולא יהיה בן ארבע כי אם בסגולת וכח הפלה אשר

איננה עלולה סבת כל הסבות כי להיתן האחד
הנוחל' והפשוט בהשתלשלות אשר להם חמץ' לחטה
ובהתהפכות חמטה לזעזעל ייחדם עמו ובניהם ומס'
התחתונים ויתקיים כי ה' אחד ושמו אחד להודיע
להודיע כי לאשלה חסלה עד אין תכלית ולאט' וחסה
עד אין חקר וגבול הוא השם הגדול והכורא ופכיו
עמודי שמים ירופפו חיל אמו כל צבאות וזרועים כ"ש
כי יתמהו התחתונים ועתה בשאר לנו לשדר ווערכת
השתלשלות שמות עשר כתות המלאכים כי לא דבר
רק הוא וקל' מחנו כי אין ראיה מבוארת אלא מה
שהראת מהוהר ועל כן נחנא אל החוקרים בענין
הזה מחלוקת ולחלוק הרמב"ם הכדילס ומלקס בזה
האופן חיות' אופכים' אראלים' השמלים' שרפי'
ומלאכים' אלהים' בני אלהים' כרוכים' אששים' ר'
ישמעאל' כפרק ההיכלות אחד כי עשר כתות ע"ה
היוצאים ומשתלשלים מהעשר הוודרגות העליונות
הם כרוכים' משמלים' חיות' אראלים' שרפים'
תרשישים' אופכים' אששים' טפסרים' ענש' מה
שאמר בקנה בספר הפליאה נאה לדעת הכרוכים
רומים' לבתר' השמלים' למכונה' חסיות' לניכה'
האראלים' למסד' השרפי' לגבורה' התרשישי' לת"ת
והאופכני' בשתי מדרגות לנגח והוד' האששים' ליהוד
והטפסרים' למלכות' והנה גם חכם אחד מבני כלר
אשר גם לו יד במחמה הזאת מלקס' וסדרם באופן
זה כרוכי' שרפי' שמלי' אראלים' תרשישי'
טפסרים' ואששים' ובזה פרשת יתרו אחד מלאכיא
דאינון ארבעה מיכאל גבריאל נוריא רפא מתפדין
לעשרה ואינון אראלים' שרפי' שמלי' שגאכים'
תרשישי' אופכני' אלהי' אש' חיות' ובני אלהי'
ואין ספק שאי' על הסדר ותראה במאמר התיקוני'
אשר נתת' הספר הזה אמרנו שם מלאכי' אראלי'
חיות אופכני' שמלי' אלהי' בני אלהי' אששים' באופן
כי נתאמת בלי ספק בו כי השרפי' חיות' לניכה'
חסיות לת"ת או אל שם ספירות הבנין' והאופכני'
למלכות ונכתב' רמיות שאר המלאכי' אל ימר
הספירות אין הוא אמר' נראה שהכרוכי' רומים
לכתר

בית אלהים שער שני פרק שישי

מטטרון וסכרלפון שרי נבואות המלאכים וא"כ נסיון
יתנשאו עליהם ונפרט על השרפים אשר הם רמיותם
בנינה הקרובה והתכופה אל הסכמה
כאשר היא לכתר עליון
המופלא והמכוסה:

לכבוד אש לא שלגדול דוממותו לא יכנס במנין
הפסד ואש כן יאלץ מקומו הדעת להשלים המנין
ואז יתייחסו אל הסכמה כי היא הראשונה וזה למעלה
ר' שמעאל בן אלישע כהן גדול והקנה המקובל
הגדול וגם הדשני על הנוזר כי הכרונים הם

פרק שביעי

יבא שני מאמרים מופלאים מהתלמוד וחזוהר ובביאורם יגיד ויראה בפירושה
וחלופיהם רמזו הרקיעים ועם סעמים עשרה יתן טוב טעם אל
מספר חמש מאות שנה אשר בין כל
אחד ואחד מהם

ושעורא דכלהו דרומהון פשרים וחמשה אפי' סולקין
משיעורא דק"כ כה דאוקימנא • עד הכה דברי
המאמרים המופלאים של שני המאורות הגדולים
התלמוד והזוהר אשר נשתל לבארם כפי קונו
השגתנו ופלישות כח השכלתנו בקיבור האפשר ואש
בדק בביאורנו כמו סקיות בעור שמו ית' נפוש
לנאים אשרינו מקוש להפגדר בו ולהשלימו ולבא
עד תכונתו ואש להפך • וזה שלא תשכחתי תנא
ולפנינו שגה תהיה קטנה כמדת ערכנו ותהיה
התקלתנו באמרנו ידוע כי בכל אחד מהם שולמות
הנבוא הכוזר והבעשה שבעה היכלות קדושו' כאשר
צראה במקומות טובים מהזוהר פ' בראשית תרומה
ופקודי כאשר ישנם נ"כ בעשרה השפלה שבעה
ולדות הטומאה אשר טעם מושב ומשבן הרוחות
הטמאים והנפשות הנעששות ובעוונות את אשר הם
בעדרנה הראשונה כסא הכבוד ועולם הכריאה
ואשר הם בתשמונה עולם השפל הזה ארץ משך
ולמות תהומא רבא אשר בקצה הנפוני בלתי
גדלים אל הענין שלנו • והאמר כי אין ספק כי
כמו שכתבנו מלאכים בעולם היצירה אשר הוא מנת
חלקם ועצמותם בן כוונתם בעולם העשיה התומא
והנשמי' כאשר סייענו וקיימנו מהמיות והאופנים
לעומתם • באופן כי כזה וכו' יש שבעה מדרגות
שונות

אמר ד"ל במסכת מנינה פרק אין דורשין
ו'ל' וכלא מן הארץ ועד הרקיע מהלך
שמש מאות שנה וכן בין כל רקיע ורקיע • למעלה
מהם חיו' הקדש רגלי' הדיו' כנגד כלס' קדסולי' הסיו'
כנגד כלס' • שוקי' הסיות כנגד כלס' • ירכי' הסיות
כנגד כלס' • גופי' הסיות כנגד כלס' • נוארי' הסיות
כנגד כלס' • ראשי' הסיות כנגד כלס' • קרני' הסיות
כנגד כלס' • למעלה מהם כסא הכבוד רגלי' כסא
הכבוד כנגד כלס' • כסא הכבוד כנגד כלס' • מלך
אל סיו' וקייס רס והשא שוכן עליהם ונו' • וזוהר פ'
בפלת ו"ל הא תנין שבעה רקיעין עבד קד' וכל
רקיע ורקיע כוכבין קבועין ורהסין בכל רקיע ורקיע'
ולעילא מכלהו ערכות וכל רקיע ורקיע' בהלוח
מאתן שני' ורומיה ת"ק שנין וכן רקיע ורקיע ת"ק
שנין והאי ערכות הלוחו באורכי' אלק' ומשם מאה
שנין ופותיה אלק' ות"ק שנין ועיוזא דליה נהדין כל
אינון רקיעין והא תנין למעלה מערכות רקיע •
ערכות דסיות קדישין ורומהון ככלהו לעילא מכהון
קדסאלין דסיות ככלהו • ונפלא דפאת ככלהו •
צדעיהו ככלהו • ראשי' הסיות ככלהו • ונזאריהו
ככלהו מאי ככלהו כקבלי' כלהו וכל שיפא
אשיפא דנשיות לקבל שבעה תהומין ולקבל שבעה
י'כלין ולקבל מאדעא לרקיע • ולקבל מרקיע לארע'

שמות והכדלות והערבות מלאכים קראם בוהר
 פעמים בשם היכלות ופעמים בשם מדורין באמרו
 בתיקונים שבעה ימים הם וים אחד על כלם כד' א'
 כי שפט יונוס ינקו מהיכן ינקו שבעה משבעה שהם
 מונקות וכן הרקיעים הם שבעה ועל כלם א' מנוסה
 ונכתר וכן יש שבעה כסאות שבעה ושבעה * שבעה
 היכלות המושלים ו' נו' וכיאר החכם רמ'ק ע"ה כי
 הספירות נקראו ימים ושם שבעה מבינה ולמטה
 והיא נשארת עם השמים של מעלה ומנה כתר
 ומכמה למען היותם אל הנשאות מנחא מעין ומקור
 השפע הנשפע להם * וינדק בה שם ים להיותה ביתר
 השאת והמעל כוללת אותם ובעצם מציאות 'אצילים
 ולמטה תסוכב השבעה ימים התחתונים ואמר עם
 הכתוב כי הימים האלה יקבלו השפע ומהיכן (אמר
 שהם כנועניות יוצאים בבקעה ובהר מיתגלים
 ונותפטים אל התחתונים) ותשובתו כי המה משבעה
 ימים אחרים אשר עליהם הכלולים בבינה היא הים
 הגדול והעליון ינקו כאשר היא מונקת כאם את
 הבנים שבעה ספירות הבנין קראם ימים אשר
 מהאב וראשית הכל מכמה וכתר קבלם והיא
 מוציאה ומולידה אותם בעצם שבעה * באופן כי לו
 השבעה ספירות הנוריות מוקבלות ומוניקות משבעה
 אחרות סובביות מזהירות ומאירות בבינה ביתר
 ההתנשאות והגדולה * או כאמר כי השבעה ימים
 העליונים הכמשלי' אל הנורה המה ה' ספירות אשר
 כקצות ותחומי העולם העליון המה יוציאוהו
 וישלימוהו והשביעית שבת ומשכן האחרות ובעצמות'
 כוללות אותה משפיעות אל המלכות ומה לשבעה
 ימים יתלקוהו אשר הנם באופן גוריי והבינה באופן
 בדוניי והסתכל אמרו שבעה שבעה מונקות *
 וקראו אל הימים רקיעים לפי מה שהם מקבלי' מת'
 המקבלי' אליו וארצות לקבלם מהמלכות הרמוזות
 אליה וזה לפי שת'ת ומלכות כפי בעלי הסוד נקבו
 בשם שמים וארץ ולפולס הם שבעה שבעה וכיוצא
 הכסאות או מדרגות הכריאה שהם שבעה שבעה
 וכן מדרגות היצירה שהם ג'כ שבעה שבעה כי

השבעה עליוני' הם באורות ושמחות אל התחתונים
 אשר הם כנופי' ספריי' ומהם מקבלי' האור והכח
 היכולת והפועל וכיוצא בעולם השמי' אשר ג'כ נו'
 שבעה בשבעה כאשר ביאר באמרו כי הם מושלים
 אלן באלו כלן ואמר שהם משפיעים בהם והוא אמרו
 מונקות הרכון מריקים בהם כחם והספיעות ודארי
 שתרע כי מההיכל הראשון מנוסה למעלה הנקראת
 לבנת הספיר אשר נו' יזהיר אור היסוד יחד עם
 המלכות * יקבל שבתאי' והכלוי' עמו הוא אחד מו'
 כוכבי הכוכבה השביעי' והעליון * ומההיכל השני
 הנקרא עם השמים משכן הוד ומושבו יקבל דרך
 רחילותי' * מהשלישי' הוא היכל נגה נכת כי שם
 ביתו מומנו יבא השפע למאדים וכל גדוליו וכיוצא
 יתר הכוכביים משאר ההיכלות בתי עולם המלאכים
 אך בארצות ענפים ומדרגות אחרים המתפשטים
 מאלו ההיכלות והמניעי' אל הכוכביים ומהם אל
 הכנושכים אחריהם ועם זה יתבאר היסוד מהותו'
 רקיעי העולם השמי' דברו בהם מכחי התלמוד
 והוהר שהם כפי מה שכתבאר שבעה מדרגות או
 מערכות רחוקות מלאכי' אשר בהשפיע עליו הם נו'
 מלונשי' יכהלושו אל תכלית ההתפרסמות האלהי
 המבוקש מראשיתו הכלתי בעל תכלית * ועל אלו הו'
 מערכות מושב חזת הקדש כי עם היותם מושלם
 המלאכי' נו' יתמידו ויעמדו ולא יתפססו באחרים
 שהם האופכי' אל הרקיעי' ושאר הנשמי' אשר
 יתחדו בהם להזהיר' להחיות' ולהנהיג' * או כאמר
 ויהיה הביאור השני כי בשבעה הרקיעי' יתבאר לנו
 סוד גן עדן תחתון אשר עליו הארץ הוהר פרשת
 פקודי' ו'ל קס"ג ואמר כמה זכאה סולקך אדם
 קדמאה שלם מכל ברייתא די דירין בכל עמאל די
 אותנך הק"ה על כליון והעלך לג'ע והתקין לך
 שבעה סופות להשתענגא בהן כעונג וכעמאל עילאה
 כחד"א לחיות כנוע' ה' ולבקר בהיכלו * לחיות
 כנוע' ה' לעילא ולבקר בהיכלו לתתא (הרכון לחו')
 בעליוני' הוא שם ההויה ולבקר ולראות בהיכלו
 שהוא למטה הוא שם אדנות והם שבעה רקיעים
 שלמטה

בית אלהים שער שני פרק שביעי

שְׁמַעְתָּהּ כִּי אֵלֶּה לְעֹמֶת אֵלֶּה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים (וּבְכַלְהֹן
 יִתְבַּח בְּנֵי עֶדֶן וְאִינוֹן שְׂכֵנֵה חֹפּוֹת הָיוּ מְבַסִּין
 סֶלֶךְ לַמַּעֲלָה לְאֶשְׁטֶרֶךְ כְּהֵן וְאִינוֹן תִּתְּאִי אֶת הָיִית
 יִתִּיכֵן כְּהֵן לְהַתְּעַבְּרָא כְּהֵן וּבְכַלְהֹן אֶפְלִימִין מִרְךְ
 בְּנִין לְמַהוּא שֶׁלֶם עַד דִּי אֶשְׁמַתִּיתוּ רַגְלֵךְ בְּתַר עֵיטָא
 בִּישָׁא וּבִפְרֶשֶׁת בְּרָאשִׁית אֲחֵר שְׂכֵנֵה הִיכְלוֹת אִית
 לְעִילָא רֹא דְעִיִּהֲמִנְתָּא עֲלָאָה וּשְׂכֵנֵה הִיכְלוֹת אִית
 לְתַתָּא בְּדִמּוּתָא דְעִילָאִין שִׁיתָא מְגַלִּין וְאֶחָד מִכּוּכֵה
 וּבְכַלְהֹן אִית דּוּבָאִל דְּלִעֲלָא וְלִתְתָּא וְכוּ' בָּאוּפִין
 שֶׁהִם כּוֹלָלִים וּבְתוֹכָם מִסְנִירִי הַעֲלִינִי וְהַתְּמַנִּים
 זֶהֱמָה מִרְאֹת מִזְרוֹת אוֹתָם וְכוּ' בְּאֶזְאִיהֶם לְמִיכִיָּה
 זֶבְכְּלָם הִיִּתָּה דִּירְתוֹ מִלְּאֵדֶם הִרְאִשְׁן וְאֶחָד שְׁנוֹרָא
 מִהֶם תִּקֵּן אוֹתָם הִקְ' כֵּה לְנֶשְׁמַתְהוֹן דְּנִדְקִי' לְהַתְּקֵבו'
 בְּהֶם מִזִּין הַשְׂכִּינָה הַמֵּאִיר בְּהֶם וְלִהְשֵׁנָת זֶה הַתְּכִלִּית
 דְּלֵאָה וְהַתְּקִין כָּל אֵלֶּה הִיכְלוֹת דִּמּוּת פְּעֻבִּית הִיכְלוֹ'
 הַעֲלִינִי וְהִנֵּה עֲרֻבֹת הוּא הִיכְלֵי הַעֲלִינִין וְהַשְׂכִּינִי
 דְּהוּא לְעֹמֶת הַ' עֲלִינָא כְּחַ' בְּזִבְכְּרֵי לְעֹמֶת הַכִּי'
 אֶשְׁרֵף אֶף כִּי עִם הַשְׂמִים עֲלִינָא הַתְּכִלִּית מִנְּכֵה לְעוֹלָ'
 צִיתְפָּרְדּוֹת בּוֹ תִּשְׁכּוֹן וְתִתְּלוֹן וְעַם מָה שֶׁאֲחֵר הִרְלִ'
 אֶשְׁכְּנִי עִי' וְהוּא מְגַלִּין בְּמֵהֵר כִּי שֶׁם אֱלֹהִים מִתְּיַסֵּם
 אֶל הַיְּבִיגָה הַרְמוּמָה כֵּה' רִאשׁוֹנָה מִלְּשֶׁם הַעוֹלָ' לְמַסְפֵּד
 שֶׁמֶשׁ וְכוּ' שֶׁאֲחֵר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עִי' ה' בְּשִׁכְמָה יִסֵּד
 אֶרֶץ כּוֹכָן שְׁמִים בְּתִבְנָה בִּי מְכַמֵּה יִסֵּד אֶרֶץ וְנִיבָה
 הַשְׂמִים בְּדִמּוּתָהּ וְהוּא הַדְּעָת יִתְבַּחַר בּוֹנֵת
 מִהֶלֶךְ מִשֶּׁם מֵאוֹת שָׁנָה הַמִּיּוֹסֵף אֶל הַרְקִיעַ וְהוּא כְּפִי
 עָה שְׂתִבְחָר בְּדִרּוּשֵׁין אֶשְׁרֵי הֵם בְּמוֹסִים עֲמִדִי
 בְּאִמְרוֹ כִּי שֶׁם אֱלֹהִים וְלֵאמֹר אֶלֶף הִי יוֹד הִי גִאֲמַר כֵּךְ
 כְּפֹל וּמְכֹפֵל בּוֹה הָאוּפִין אֶף אֶלֶף הִי אֶלֶף הִי יוֹד אֶף
 הִי יוֹד הִי יַעֲלֶה לְנוֹסְפֵר מִשֶּׁם מֵאוֹת אַרְבַּעַה וְאַרְבַּעַה
 זֶאֱסֵר תִּסְרֵר שְׂרַשׁ אוֹתִיּוֹת הַשֶּׁם כָּלִי הַמְּלִי שֶׁהִם אֵל אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים הַעֲלִים לְמַסְפֵּר מִזֵּי יִשְׁאֲרוּ בִּידֵךְ מִשֶּׁם
 מֵאוֹת הוּא הַתְּפַשְׁטוֹת הַיְּבִיגָה אֱלֹהִים מִנְּכֵה אֶל הַרְקִיעַ
 הַעֲלֹל מִנְּכֵה כָּאֵלֶּה יִאֲמַר כִּי בְּהַתְּרַבּוֹת הַיְּבִיגָה
 בְּמִלִּי אוֹתִיּוֹתֵיהֶם כָּלִי עִם שְׂרַשׁ וּמִזִּיּוֹתָה הַתְּתַעַל'
 וְתַתִּיד עוֹמֵד וְתַתִּיד בְּעִמָּה תִּתְּפַשֵּׁט וְתַלְמִיחַ פִּאֲרוֹתִי
 בְּעִינָא עֲלֵהכָה עַד הַגִּיעֵם אֶל הַרְקִיעַ הוּא הַתְּפַשֵּׁט
 בְּנִרְיָאָה

עִם הַשֶּׁם קְנוֹת לְמַעֲלָה וְאֵל הַרְקִיעִים אֵל הִיכְלוֹת
 לְמַעֲלָה אֶשְׁרֵי עִי' הַתְּפַשְׁטוֹת וְהַמְּלִי הוּא הַמִּזִּיּוֹסֵם
 לְתַקְנָם וּלְכּוֹנְכָם וְעוֹד אֶתָּן לָךְ טַעַם שְׂכִי דַע כִּי
 שֶׁם שְׂכִי בְּאֶשְׁרֵי הַרְאָת בְּדִבְרֵי הַרְלִי יִתְיַסֵּם אֶל הַיְּבִיגָה
 אִימָא עֲלִילָא וְהוּא רִמּוֹ אֶל הַשְּׂמִים שְׂכִי מְנוֹד כְּאֶשְׁרֵי
 תַּעֲמָה אֶל בְּכִיָּה וְכִיָּה שְׂכִי אֶשְׁרֵי כְּתֹלֵב הַשְּׂפַעֲתָ'
 תְּבִיקָם וְתַגְדִּילָם וּלְכֵן הַאֲבֹת הַרְמוּסִים לְמַסְפֵּד דִּין
 וְרַעְיָם וְיִתֵּר סְפִירוֹת הַכְּנִין עֲבִיָּהֶם אֱלֹהִים תְּלוּיּוֹת
 כִּי הִיא כָּאֵם רֹכֶצֶת עַל בְּכִיָּה שְׂכֵנֵה כּוֹנֵת אֲחֵר
 וְאַרְאֵי אֶל אֲבִרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב כָּאֵל שְׂכִי וְאֶל
 שֶׁם שְׂכִי בְּמִלּוּאוֹ יִמְצִיא שֶׁם אֲחֵר אֶשְׁרֵי יַעֲלֶה בְּמַסְפֵּרוֹ
 שְׂמֵכָה מֵאוֹת וְאַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי בָּאוּפִין וְהִי דְלֵאמֹר יוֹד
 וְאֵם עֲסִיר שְׂרַשׁ הַשֶּׁם עֲבָנוֹ שֶׁהִם שְׂכִי יִשְׁאֲרֵי מִשֶּׁם
 מֵאוֹת שִׁיעוֹר מִסֶּלֶךְ הַרְקִיעַ כָּאֵלֶּה יִאֲמַר כִּי מָה
 שְׂתִבְעִבְרָה אִימָא עֲלֵהכָה בְּשִׁמָּה מִלְּשֶׁם שְׂכִי שְׂהוּא אוֹתִיּוֹת
 יִכְלִתוּ' הַעוֹלָ' שְׂמֵם מֵאוֹת יִלְדֵה אוֹתָם מִעֲצוּמוֹתָה
 כְּעוֹבֵר הַיּוֹנָא מִכְּטָן אִמּוֹ וְהִיא כְּשֶׁאֲרָה עוֹמֶדֶת בְּעִמָּה
 בְּשֶׁם שְׂכִי וְתִלְדֵּן בֵּן יִכְלִתוּ' שֶׁהִם מִשֶּׁם מֵאוֹת עִי' שֶׁם
 וְעִיר אֲנִפִּין מְרַכֵּב מִשֶּׁם סְפִירוֹ' הַכְּנִין אֶשְׁרֵי בּוֹ הַמָּה
 אֲסוּדוֹת וּמִקּוֹשְׁרוֹת וְיִתֵּר מִתְּפַשְׁטוֹת הוּא ו' שֶׁם
 הַרְמוֹת לְשֶׁם אוֹתִיּוֹת אֱלֹהִים שֶׁהִם מְלִי שֶׁם שְׂכִי וְעַל כֵּן
 יֵבֵא אֲחֵרִי הַ' אֱלֹהִים בִּינָה וְהוּא הַרְקִיעַ כְּאֶשְׁרֵי יִרְאֶה
 תְּמוֹנֵת הוֹ' כְּטוֹי כְּקוֹוֵהוּ מְרַכֵּב נִשָּׂא וְיִסֵּס מַסְפֵּד
 וּבְכוֹר וְעַל שְׂמִים אֵשׁ וְיִסֵּס הַמְּדִיל בֵּין הַמִּי' הַעֲלִינִי
 הֵם גְּדוּלָּה וְכִין הַמִּים הַתְּמַנִּים הֵם גִּזְמָה כְּמַד' אֵל
 הִי רְקִיעַ בְּתֵךְ הַמִּים וְהִי מְדִיל בֵּין מִים לְמִי' טַעַם
 שְׂלִישִׁי מִקּוֹס יַעֲלֶה קִפְּוֹ וְהוּא שֶׁם בֵּן ד' כְּשֶׁתְּכַפּוֹל
 וְתִרְבֶּה כָּל אוֹת מְגָה וְנָה בּוֹה הַדְּרָךְ עֶשְׂרֵי פַעְמִי' עֶשְׂרֵי
 הֵם מֵאָה מִשֶּׁם פַּעְמִים ה' כִּי' ג' פַּעְמִים ו' ל' ה'
 פַּעְמִים ה' כִּי' וְהַכֵּל יַעֲלֶה לְנוֹסְפֵר קִפְּוֹ מַסְפֵּר מִקּוֹס
 וְיִדְעֵה כִּי שֶׁם בֵּן אַרְבַּעַה וְשֶׁם מִקּוֹס הַיּוֹנָא מִשֶּׁם
 יִתְפַּיִם אֶל הַתְּתִי הַכְּקִרָא רְקִיעַ אֵלֶּה שְׂמִים וְכֵן שֶׁם
 שְׂכִי לְיִסוּד ג' כִּי בְּשֶׁם רְקִיעַ יִאֲמַר וְשִׁבְיָהֶם מִקּוֹס וְשְׂכִי
 יַעֲלֶה לְמִשֶּׁם מֵאוֹת וְלֵאמֹר יִתֵּר הַרְקִיעַ מְרַכֵּב
 וּמִשְׁתַּתֵּף מִהֶם הַשֶּׁם הַרְבִּישׁוּ בִּינָה הִיא הַתְּפַשֵּׁט
 רִאשׁוֹנָה הַעוֹלָה מִשֶּׁם וּבְכֵר בְּאֶשְׁרֵי שְׂהוּא מִקּוֹנֵת
 בְּנִרְיָאָה

מהפטיטות העליון והאחד השלם והפשוט הדכבתי
גדולה יותר וייתחם אליה המאשים יוספר יותר
מתחלק כאשר אל הרקיע או שמים המתחלק יותר
מספר הממש מאות הסעם השמימי המושג הוא
היוספר הראשון העגול כי לעולם יצא מוכו ואליו
תשוב והמשל הזה תקח בדרך אשר תעשה בו את
האותות משה פעמים יסעה כ"ה ומשה פעמים
כ"ה קכ"ה וכן לאין תכלית ולהיות אחת כי הראשון
המתעגל מעגמו לעגמו ומתהפך אל עלתו וסוד אל
עגמות טבעו והתחלתו המתבטא הוא השכל הפשוט
לכן יאות לו מספ' הממש יען הוא הראשון במספר'
העגוליים כמו שהכפש שהוא השני כי מלבד
ההשתתפות אשר בעבורו תתעלה אל השכל הפשוט
ותתדמה לו בהשכלתה וזקירתה נצורותיה הדבריו'
והתחלתה מהראשונות אל האמצעיות תסוד ותסוד
אל הראשונות ויכונו בגלגל תוירי מקנתם אל קנתם
תקופתם על כלם אך בזמן זה אחד זה בזה שיצדק
בה מספר הממשים ואל הרקיע הממש מאות כעגול
שלישי כי לא לבד בתמונה אמנם גם בתנוע' מקומי'
(כי אין לנו עתה בביאור נדרתו וזכשנו העגוליי)
יתדמה אל העגולים העליונים ובהתעכשו מעגמו
לעגמו תוירי יהיה סבת שתקום או הכוכב העגוליי
ההשתנות והתפעלות ההויה וההפסד לאשר תחת
הלכנה והטע' התשיעי הה' הוא חני העשרה רחמים
אמצעי בין הססד והדן א"כ מדרגות הרחמים אף
כי ימצא ביתר ההתבטאות והמעלה בכרת עליון
בזה שיצדק בו האמצעי הראשון והיותר פשוט שהוא
הממשה מדת הרחמים השני הוא דעת ולכן יאות לו
מספר הממשים כאשר לת' שהוא מדת הרחמים
השלישי והצוריי ועצמי מספר הממש מאות ובכר
כא' כי הת' על דרך הראו והסוד הוא רקיע השמי'
במה שיוכן כי כל המשתלשלים ויושתתפים מעגמו
ישתתפו בדמותו וכלמו גם כן ממספר הממש מאות'
והטעם העשירי והאחרון יהיה בי בכינה רמז שש
אלהים מלא יודין העולה שלש מאות באופן זה אלק
למז' ה' יו"ד מ"ס ובמלכות אחר שעולה מאתים

בנדיאה וכאשר תפסוט אל היצירה תיעשה תמישים
בהתכונות הה' שלה בעשר כתות המלאכים ונדרתה
מס' אל עולם העשיה תעלה לממש מאות כי תתרכב'
בעשר גלגליו ועל כן יצדק היות לרקיע המספר הזה
של ממש מאות כאשר כתבאר כי להיות הכינה שוכב'
בכסא הכבוד תעלה למספר חמישים יען בה מנשי'
שערי כינה המיוחדים אליה ונדרתה אל עשר כתות
המלאכים תעלה על ידם לממש מאות ומס' דרך
המסעות תרפים ותשפיע כמה וסגולתה כמותם
בטעוה המוכן לקבלו היא היא הסבה שג"כ הרקיע
או השמים יהיו בעלי ממש מאות ועוד והוא הטעם
הממשי הרקיע הוא ענש חמישי נפרד וכבדל מהד'
עצמים ועל הארככה אשר בארככה היסודות והוא
כולל עשר גלגלים או כדורים לפי דעת האחרונים
היותר נודקת והיותר מקובלת וגם הוא לאבי
המקובלים הרשכ' ע"ה כאשר בהקדמות התיקונים
במה שיתהוה מומש חמישים ועל קבלו ע"י העשר
כפשות שכליות המציינים ומביעים אותו ומעשר
כדלים או מדרגות של כסא הכבוד משכבות העשר
ספירות העליונו יתרכב וספוש' לממש מאות השישי
הה' הוא חני העשרה כמו שהוא הממשים מהמאה
והממש מאות מהאלף והחני הראשון שאמרנו יתכן
שירמזו אל הנדיאה שהוא פאונטי פרבת ומסך שבין
האצילות והיצירה הממשי השני ירמזו א המלאכים
המפרידים בין הנדיאה והיציר והחני הנ' הוא הממש
מאות וירמזו אל הרקיעים היכלות או גלגלים אשר
המה האמצעים מבדילי' בין עולם המלאכי' הממשיפי'
והיסודות הנקבלים מהס' והטעם השביעי אחר
הלמודיים כי הממשה וירכב מהמספר הראשון והזכר
הוא השלשה ומהמספר השני' הוא הכקבה הראשונה
רומיש אל הפועל ואל הכבבוב וכלתי תכליתי
נורה וסוד הרבבת כל הכרואים ואם כן הארכב
הראשון והוא הממשה ירמזו אל השכל כי עש שהוא
מורכב מהרכבה מה והוא הפועל והכבבוביאות
ועצמות עצמות ונושא היא הקסמה שכלם ויתכן
היותה בנפרדים אמנם הכפש להתרסקה יותר

בית אלהים שער שני פרק שביעי

ישתתף בפינוך מהשגשג מאות של מעלה אשר עמם
יציאתו ואזילותו ומחמאתים שלמים אשר להם
יתפשט ועל כן יעלה למספר מיום מאות והת"ת הוא
הרקיע וממנו מוצא התחתונים ולהדמות ליו מנחתם
עליו עלה דבור התבאיש ולכן יתכוונו לו מספר המעש
מאות אשר בו יתדמה אל שרשו העליון
ויתפשט אל התחתונים :

בדרך זה א' אל אלה אלהי אלהים וא"כ ת"ת שהוא
האמצעי והמכריע בין ה' עילאה ובינה שם אלהים
העולה שלש מאות ובין ה' תתאה מלכות ושם אלהים
העולה מאתים ויטען כל מכריע וכל אמצעי ישתתף
מהשני קצות כי אינו לבד מכריע וממנה יון הקצה
אל הקצה אך אמצע כלול ומורכב בבחינה מה מהם
הנה א"כ הת"ת שהוא האמצעי והמכריע כאמור

פרק שמינה

יבאר המאמרים הנזכרים ויגיד למה יתייחס אל חרקים שנים ולמה הם ר'
ואלף ות"ק ומה הן בוכבין קבועין ורהטין והחיות כנר
כלהון מה וכמה אבריהם ומה הוא ורומהון
כ"ה אלפין ששעורא דק"כ :

בעיני בעלה * וא"כ צריכה מאד אל מחזיקי שדיה
מחזיקי דדיה למען יספיעו אליה חלז השפעת העליון
ואם מספרי המאיתים והת"ק יקראו שנים השפס
בעבור כי אל ספירות הבנין הששה יתייחסו הימים
כאמרו כי ששת ימים עשה ה' וכשלים הכל ביום ה'
ומספרי דמלכות שהיא יום השבת יקראו הקדשים
כי היא היום ונס ראש חדש וכן מספרי דאימא
עילאה ולעומתה השנים בשתדש כי צינה היא האש
והסבה ל הת"ת הוא השמש הרומכיי המפלק והמודד
השנים ב"ב צרופים שמו יתעלה כשלים ל"ב קדמי
השנה אשר קבל מבינה וישן דיכין עתערין מנה על
כן ממנה מוצא ומקור שם"ה מצות לא תעשה מספר
ימי השנה השמיני והשלים מלבד כי היא ראש השנה
אשר ברא העולם והיא המעמדת אותו במשפט
(והיה בידנו להאריך וביטן אינו כפי הענין כעוונ
אותו) ובאמר כי כל מה שאמרנו יקיים אותו הרע"א
מהיונא ו"ל שית ספירן דאקרון שנין קדמאין
לכריאת עולם די אינון שיתא אלפי שנה דהוי עלמא
הם מספרי דבינה ונקראים בכורים דקדמו לעולם
ולכל פעולותיהו ע"ב ועליו כוסיף מה שאמר בפ'
תרומה מאי שיר המעלות הוא שיר דאמין אינון
מעלות

אחשוב

שביארתי ענין הרקיע' או שמים
אשר כפי רז"ל מה הם ומה הוא
אמור מהלכס מעש מאות שנה . ועתה נבאר מה
ימיון * המאיתים שנה אשר להם יחס מאמר הוזהר
כאמור ולפי קוצר דעתי אינו כי אם להודיענו כי לו
הרקיעים או היכלות אף כי ע"י כח וסגולת בינה
אימא עילאה וה' ראשונה נשתלשלו וכנושכו בענס
וכלי אמצעות ומלכות קדישא שהיא גם היא הה'
אחרונה אימא תתאה וסבה קרובה ותכופה בסגולת
זכא העליונים אל הג' עולמות ונקראת * מאתים לא
בעבור שם האלהים אשר בה שאמרנו בפרק הקודם
בלבד אמצע גם בסבת היות אור הר' שהוא המאית'
האמור רמזו אליה להיותה ראשית ומכמה והיא
בהעטרות אל התחתונים שבינה * ואף גם זאת כי
הריש נודק בה כי כאשר בעריכה א המידו העליונות
ליתלה מנרמה כלום אך להיותה בעדרת מהכל תקבל
כרעה וצביה מכלם * באופן כי ב"ה היא צריכה
לנועשה ופיוע פלילות מעשי הנדקים לשיפיעו בה
העליונים כי לא יספיעו לה כי אם להשפיע והיא גם
היא לא תשפיע כי אם לכונאי ההכנה והזכות אשר
בהם תתקשר וכללה תעדה בליה להיותה מתקבלת

מעלות קדושות ועילאות די אינן מסטרא דנבוראן
 פילאין ואינן כלואי לתתא מעלות על מעלות וכלהון
 עבדין לרוא דקמא מאות שנין שהוה בלי הכח הכי
 אטרממנה ואלה יתיבחו מדרגות הדין והנבירה
 ויד שמאל האצילות המתפשטים לקמא גבורות ש"ך
 ועוד ר"ף נינוזי דין יתגלו ויתפרסמו באנצעות
 המידות מסודרים במעלות שונות ישירו כנועם שיח
 וראוי להשגיח כי חלת שנין המורגל כפי הרשב"ע
 יעלה ת"י כמספר קדוש להורות כי הקמא מאות אשר
 ייחס אל הרקיעים ואל ההיכלות הם קדושים ולא
 לבד מוצאם מבינה אומנם גם מחכמה וכתר
 מקדש ומשכן כל הקדושה כידוע ליודעי חן ובינה
 אחת מהן באט' בהשפעת תתפשט ותשפיע ובהעלותה
 תוהיר ותשלים ועמה תקשור ותקדיש א כל התחתוני'
 ספירות ועולמות ועוד אחר כי שנה רוניות לבינה
 בעבור כיה'ש' העולה שלש מאות רמו שם אלהים
 מלא יו"ד המיוחס אליה והנ' הוא חושים דומו
 למחשים פערי בינה המתייחסים גם כן אליה וה'
 היא ה' של שם הראשונה שגם היא רוניות א הבינ'
 ואם באמר שנים הש' והנ' כבר ביארנום וישאר
 לנו ה' והמ"ס לבאר אותם אשר הם ממציאים מי
 חלת השאלה המתייחסת אל הבינה כי היא מתפשט'
 אומנם לא תתגלה ולכן יצדק בה השלש מי היא אשר
 מעולפת האור הכלתי מושג תתגלה ותתכסה נומנו
 וסוף דבר נוי היא המסוככת העול' הכראה והמושכל
 אשר בחי' ובשכל כשיגוהו והנה ראוי שידבר על
 ענין האלק והקמא מאות שנה המיוחסים אל הרקיע
 השניני' ועליין הכקרא ערבות והם אלני' כי המספר
 הזה הוא שיוצא מהשם המפורש מתרבה באותיותיו
 בזה האופן הי'נה' יעלה שמיים והמחשים בוי' יוליד
 ט' והט' נה' האחרונה יעלו למשכן אף וקמא מאות
 שאלו יאמר שם שהיה לא עם השלימות והפשיטות
 אשר בעצמו מומד אומנם בשכונות ורבוים רבים
 ופנינים על דרך לשון בני האדם בהם ירד מהאצילות
 לבריאה ומחריאה אל היצירה ומענה אל העשיה
 יתפשט וישפוט אל הרקיע העליון ואל ההיכלות

שעלה דבורנו בהם ומלא אותם מקדושתו ואורו
 עליהם יורח' או כאמר שאמר שערבות הוא נגד
 הבינה והם לעומת ה' עליכות השוכנים ונרמזים
 ב"ה של שם העולים ט"ו קל הוא להבין איך
 בהתפשטותו מהבריאה מקום הבינה ו"ה העולם ט"ו
 אל היצירה ושם יתרבה ויעשר כתות המלאכי' ויעלה
 בראשונה לק' ובאחרונה יגיע אל העשיה אשר גם
 תתפשט ותתרבה בעשר מדרגות וירקיעיו וגלגליו
 ויעלה לאלף ות"ק מלבד כיה' שהיא הבינה יחד
 עם סכמה שהיא הי' תהיה ט"ו בעולם האצילות ק"כ
 בבריאה ואלף ת"ק ביצירה אשר משם תתפשט אל
 הרקיע וההיכל העליון שבעשיה ויתמלא מאורו
 ומספרו יס' כי לעולם העליון שבתחתון הוא תכופ
 וארוך ותחת רגלי העליון וכוונא מאד דומה לו
 ובפרט דכו' שאמרנו במקום וולתו כי ה' פרצופים
 המתפשטים והנומתיים לעשר ספירות בעול' הכאנל
 הממציאים נוספר ט"ו וה' פרצופים בעולם הכבד
 וביעין האמדות בו פחות מהקוד' יתרבה יותר ומשם
 יפד לק"כ וכן וכיוצא בה' פרצופים עצמם וע"ס
 בעולם הנזכר אשר הכס שם מתרבים יותר ויהיו אף
 ת"ק אשר לא לבד להיותו נקרא בשם רקיע יכללו
 בעצמו אומנם ג"כ בלי אנצעות יתבנו אל ערכו הוא
 הרקיע העליון בעולם הכעשה ואמר שבעשה
 רקיעין אלה כוכבין קבועין הוא כפשוטו להיותם
 באמת מורכבים ומלקים מאירים ומזהירים גבורי
 כח אשר בהם כחלק יותר מקשי' ומוכן יופיע כח
 גדול ויהיבן יתהוו פעולות שונים ומופלאים או
 יהיה כי להיות שכל סבה יחזוק בעצמותה כל מה
 שבעצם וטבע מוננה יצא ויתהווה כן באלו הרקיעים
 יתאזו הכחות והסגולות הזרעים והמינים ונראות
 וסבות כל פעולותיהם ובפרט כאשר הושר לימדנו
 כלם כדראו מבורא אחד בורא הכל ית' באופן כי
 לא לבד להתרכס מהעליונים יכללוס בתוכם
 ובהשפיעם אל התחתונים יהיו אליהם קודמים
 וראשונים אך גם את שניהם יודיעים ויהיו אלה
 כפעולות והעליונים כסבות ועלות ואף גם כי אז
 הרקיעים

בית אלהים שער שני פרק שמונה

הרקיעים כמו שהכריזים והעומשים הם מלאי ככבי
 בן הם מלאים כפשות וכשמות שכלים ומלאכי אלהים
 כי באשר הם מעצמותם ספירים מאירים ומהירים
 לכן מאורם יזהירו אל התפתונים * ואמרו ורהטין
 גם כן יותר יוכן כפשוטו רגים והרגון על התמלכות
 תכונותיהם ופולותיהם העצמיים והטבעיים * או
 הכוכה שרים מחובי' ומחשלי' וא' כ באמר שהם אותם
 הממוני' העומדי' והמביעים שכלי' וכפשות וסוף
 דבר מלאכי' השרת המוכהיני' אותם ועומדים על
 תכונות' הממשי' והמשלימי' ומקדרי' אותם ומהם קצת'
 בהם מלובשים לא עומדי' לבד אמנם גם כן בהם
 אמורים ומקשרים כאשר נזכרנו בביאור האופנים
 וקצתם כבדלים וממוץ פועלים כמו שהם השיות כי
 להתנשאותם בין בטבע בין בחקם על כל הרקיעים
 יען מעלת מושגם על השניעי' הוא העליון הם רזוני
 שיעורם נגד כלם ועד כל אחד מהם וזה לא לבד
 בכל כי אם בחלקיו ואבריו באופן כי להתעלותם
 בטבע על אלו השבעה היכלות או רקיעים הם נגד
 פלם הרצון בערך וההתיחסות על כלם ועל כן נגד
 ושום אליהם ואל כלם שתפסטי' מוכבי' וראויים
 ובתכלית והפלט ההכב' וכמעט פועל ראשון מעצמו
 הגון ומוכן לפעול בכלם בפועל שכי ובגד ובמח' מה
 הם עומדים ופועלי' בכלם וכל זה ע"י כל כחותיהם
 ופעולותיהם הרומים אל האיכרי' קראם רגלי' רכי'
 ושוקי' וכו' וראוי שתבין כי בגמרא חלקום לתשעה
 ובזהר לשבעה כי יתשוב פרסות דמיות ורומהון
 וכו' לאחד והרגון לפידעתי כי בגמרא רצו לבאר
 בעשר האברים המזכרי' בה עשר ספירות העליונות
 אשר בהתפשטות והתלבשם בעולם היצירה יתלקוהו
 ויבדילוהו לעשר כתותיו ואם לא הזכירו עשר כי אם
 תשע כמה שהכריז אותם לפסוק כללו' כלם להעמיד
 מספר העשר השלם אולי הוא לפי שכל הנ' עולמות
 אין להם כתר מעצמם כי אם מוגלתם וכל א' יורכב
 אשלשה והם חב' חג' כה' המעמיד' מספר
 התשעה כשתדע כי החלבו להיותה כלולה עם היסוד
 לבו לא נזכרה ויזכר עם האמור נ"כ שאף עם מבלי

הדעת הנכבם במקומו אל ההכרעה בלבד הוא
 הטעם שלא הזכיר כי אם תשעה מעלות או אברים
 אמנם הזוהר בביאור הרקיעי' או היכלות הקדש או
 מדרגות נ"ע שהם שבעה לא הזכיר כי אם שבעה
 מדרגות אחד בחיות הקדש או מלאכי השרת לעומת'
 וקצת' יואף פאה לא הזכיר בביאור כי אם איכריה'
 הקדושי' להודיענו כי עולם היצירה יצירתו מהו' של
 שם ומשם ספירות הבנין הנכללות בו"א והוא דומה
 לו ואם הוא מורכב ועשר כתות ומתחלק לשבעה
 היכלות או מערכות אינו באמת כי אם ששה באופן
 כי מהזוהר יוכן ההתיחסות אשר לשיות פס השבעה
 רקיעים או היכלות בין המיוחדים לו בין המיוחדים
 אל העל' העליון והתחתון ומהגמרא יושג כי הקין'
 האלה המתכשאות על הרקיעי' והמאירות ונוכיות
 אותם הם ותפשטות ומתחלקו לעשר כתות ומערכות
 אשר להיותם רומות אל הע' המה וקבלות אותם
 ונשפיעי' ומראי' אותם אל התמנוכי' ובעלותם בסדר
 מופלא המדרגו' מאטה למעלה העריך השם הראשון
 הוא התחתון יותר אל העלכות ואל הכת התחתון
 והרומן אליה והשני א' היסוד ואל כתו השני * וכיוצא
 מהשלישי אל הרביעי עד הניעו אל העשירי אשר
 לעומת הספירה העליונה והרומן אל כתה העליונה
 וראוי להבין כי אמרו שכל אחד מהם הכתות השבע'
 קראם בשם אבריה' הוא נגד שבעה תמומים גבולי' או
 קצוות הרצון כי כל כת או מלאך באשר הוא שכלי'
 וכלתי' נשעי' כולל וסובב בו כל הכשאר' ולכן הוא
 דוגמת שבעה קצות או תמומי' הכמות הממשי'
 המורכב והשלם וזה הם רוס ותמית גבולי' האורך
 ימין ושאל גבולי' הרוחב * ופני' ואמור גבולי' העובי'
 והמרכו אמצע הכל * או יהיו אלה שמים וארץ מורת
 עשרת צפון ודרום עם הנקודה ומרכו אשר כלם
 סובבי' ועומדי' יצלי' והם נצח והוד מסד ובבורה ת"ת
 ויסוד וסוף כל מלכות בה יאספו מי השפע העליון
 מקוה המים העליוני' וזה יוכן כן באצילו' בין גבירי'
 כי ההיכלות המורכבי' מן המלאכים הם מהכריזים
 ולמטה בהם שיתעברו השיות והיכלות ושפע שבעת

קצוות העול' הכאל' ומשפחה היכלות הכריאה ע"י
השכנה אשר מהם הם מורכבי' ואז ישיעו ויתלכסו
בשכנה הרקיעי' היכלות או מדורי ג"ע אשר בעולם
העשיה ובכל אחד מחלקיו ואכדיו • וכן אל מדרגות
הקליפות אל הנלנלי' ואל היסודות והיסודי' • ולחמן
לא יפלא בעיני השומע גדול השלגת המעלה הרמה
אשר יסם אל הקיות אשר ושיעורא דכלהו ורומהון
עשרי' ומחשה לפין חולקין משיעורא דק"בה והרצון
אנלי באמרו ושיעורא דכלהו על שיעור והתפשטות
כמותיה' הפועלות ופעולותיה' החיצוניות והנודדות
ורומהון ראיתי בלבי רצוני על עצמותיהם אשר
לעמדם בעצמם יתעלו על המומר ועל נורמותיו
הנפוכיות כאשר גם כן פעולותיה' הפנימיות וכלתי
נודדות ובעצמות עומדות ומתמידות בעצמם מעלת'
הכלתי נשמית ולכן לא לבד יתהפכו ויעצמו לעצמ'
אמנם גם יתהפכו ויעלו אל במתי רוס כסא הכבוד
ואל גובה מעלת עולם האצילות א הכפירו' העליונו'
שהם התפשטות הסבה הראשונה • ורומהון או
התפשטות הקיות אשר שהם עשרין ומחשה אלפין
חולקין משיעורא דק"בה וכאמר שהרצון שהם חלקי
השיעור האלהית וההתפשטותו הסגולי' והפועל אך
לא בעמדו בעומק תהום גדלו הכלתי בעל תכלית כי
או הוא כלתי ומוגבל וכלתי מושג מהנמצאים • כלם
אמנם כנאמרו • מוננו כי יתפשט בפעולותיו להשפיע
בהם ויולידם ויחמיה' ויטמיר' ויכיע' וידריך' א תכלית'
אשר בו יסלימו וסוף דבר אל כלם כאלו יאמר כי
השפעה העליון הכשפה וואת האלהי' יגיע אל הקיות
חלקי' רבים ואולי הם כמות וסגולות כי באשר הם
נמצאי' גדולי' ועליוני' משתלשלים ונמשכים ונמנו
נכתרות אורו וכמו אל כל התחתוני' הכלתי נראים
והנראי' השמימי' והיסודי' הפשוטי' והמורכבים
והמערב' נחסי' סוכי' ודברי' יתקייב שישיע
ייתן בהם הק"בה גדול מספר הכמות והסגולות
הפועלות לא לבד מהנודדות האלהיות מיני' ותמונות
אמנם גם מכתות והעיות וכמות סוכיות בספיהם
המוליד' ופצמיותי' כמו שכתבאר באורך על דרך
לעולם

הפלאטוני' כספרנו זה ועתה באור כי לקח מספר
הכ"ה אלפין להיותו מורגל אמנם הוא גדול יותר
כמו שראינו בדכאל אף אלפין ישמשוניה ורכו רבין
קדמוני יקומון כי המספר לא יחייב היותו כן
אמנם הוא גדול לא יסופר מרוב • והיא היא כונתו
הנס שהנבי' במספר ההוא • אבל להיות באמת
שדברי הרשב"ע"ה לא יבאו לריק ובנוקרה כי כלם
דברי אלהים חיים כתקייב לכאר ולתת טעם למוספר
ההוא כפי מה שימנו מן השמי' וכאמר מה שכתב
הר"ל ע"ה והוא כי ה' של שם האמרוכה ושם כ"ן
שהוא י"ד ה"ו ה"ה הרומות למלכות של עולם
הא"ס נרדתה למוטה א הד עולמות אשר בכס וסגול'
סכמה היא הסב' אשר אין עליה סבה הוציא' והוליד'
והעמיד' והם הכאל' והנברא הנמר והכעשה נירר
והתקייבה ה' פרצופי' כל אחד מע"ם בכל אחד מאלו
העולמות ובראשונה בעול' הראשון הוא הכאל' והם
אריך אלפין אבא עליה • אימא עליה ו"א •
ונוקביה אשר שם כשתבה ה' שלה בהם תעלה כ"ה
בסוד כ"ה אשר יומם תמיד אל המלכות כפי ר"ל
שכינה תתאה ואלה הכ"ה תבה בע"ם כלולות מכל
אחד מאלו הפרצופי' ויעלו לך ר"כ והוא סוד נר
כאמור שלמה כי ברמזה • ותורה אור וראוי לדעת
כי מלכות נקראת מזה וגם נר ות' תורה ואור מה
שיצדק ג"כ בבניה וסכמה וידוע ג"כ למכתי' האלהי'
כי מה שכולל' העליוני' בפשיטות ומוספר מועט
להיות מאמני כח בעצמם ולזולת' והמה מוככי' להשיג
ולפעול באמצעי' מועטי' שלמיות ופעולות רבני' •
כולל' התחתוני' להיות' יותר פחות השלמות וסגולת
הכס דרבוני ומוספר גדול ובאמצעי' רבים יושלמו
וישיגו מה שלא יתכן להם עם השוועטי' ועל כן יאמת
השכל כי הר"ל אשר בעול' האצילות אשר בהם היתה
דיס להשכיל ולפעול אל כל אשר תחתיהם יתרכו
בעולם הכריאה אל הענין עצמו ובמספר העשר
הנמור והשלם (וגם עצמי' ומיוחד לכל עולם
מהעולמות המורכב מע"ם מעלות או מערכות כמות
וגלגלים) לעלות אל עספר ר"כ יותר מתרבה אמנם
לעולם

בית אלהים שער שני פרק שמנה

למול במספר המעשר נעל' היצירה מושב הסויות
 יעלה המספר כ"ה אלפי' כאלו כאמר כי מכת השכינה
 המתפשט אשר קרא קב"ה תשפיע אל כל התחתונים'
 ותשלימם כי כאמור היא הה' אשר תתרבה בה'
 פרנסי' אשר בעולם האצילות תזיירם ולכן תעלה
 למספר כ"ה ובהתפשטות יותר בע"ס אשר בכל אחד
 מהם תעלה לר"כ בר ומכת וסגולת הה' הו'את יקבלו
 סויות הקדש כ"ה לפי' סלקי' אורות וכחות או פעולות
 ביוצא בו עולם הכריאה גם הוא ישתתף משני אפיס
 ת"ק כי מר"כ יעלה בראשונה במספר העשר אל שני
 אלפים ות"ק ומאלו בעשר אשר אל כ"ה אלפי' וישן
 על פי שנים או שלשה עדים יקום דבר כוסיף על
 הביאור הזה עוד שנים אמרים הראשון פלוסופיי
 והשני על דרך הקבלה וכתחיל בראשון וכאמר כבר
 ביארנו כי ההתחלפות הקטן שבעצמי' הטבעיי' שהוא
 הכלתי מתחלק והאישי' הנכ הוא רמזו באשרי' שהוא
 המספר הראשון והפחות' ההתחלפות והשני השני
 גי הוא גדול והוא המיי' רעון בעשרות באשר
 קסוני' וכיונא בחיות והכלל המדרגות עשרות
 וסולמות שהוא הגדול באלפי' . ועם זה כאמר כי
 משרכת ומדרגת עולם הרביעי' הכה הוא בערך אל
 הראשון בערך האשר אל האלף ועל כן עולם היצירה'
 מקום ומושב הסויות הבה ערכו בערך עולם הא"ס
 שהוא העליון בערך האמר אל האלף ולכן בדרגתו
 תימכו דרך הג' אמצעי' א הרביעי' הו'יחד לו יתהווה
 בשני מהאמר שיהיה במקומו הראשון לעשר וכן
 לקחא בשלישי' ואלף ברביעי' מאמרנו שהוא מיוחד
 לו ואם כן תחמשה הוא מספר עגולי' וכ"ה הוא
 התחלפות הראשון דמיון המבנה העגולי' עשמה
 לעצמה וכעצמה לדמיון הה' העגולי' ולעצמו בעולם
 הא"ס ובאשר הוא קרוב אל המבנה העליון והאשר
 הפשוט גדל פשיטותו ועלענותו ולכן ידק פ' ההכלל
 הקטן מאמר ב' כל מה מייבא בו הם אשרי' תגזי'
 כי קבלם לפי דעת המלומדים הוא כי הא' מאלו
 האמרים יתייסק והוא מדגוי הפעולות מחמו
 ששתלשלו' וזה מקברו ומכברו מאברו וסוף דבר יבדלו
 בהתפרדות אל העצמים אשר הם מדתם בהם ימדו

וכאמר אם כן שיבדלו באמדות ויהיו כ"ה אמדי' מה
 שאין כן עולם האצילות כי ליתרון ההתחלפות בעצמו
 ומחלצו יתערך אל ערך העשרות ומרובה יותר
 יעלו הכ"ה לר"כ כאשר עולם הכריאה לרבויו יקרא
 שני אלפי' ות"ק ועולם היצירה להיותו מתרבה יותר
 כ"ה אלפים וסדרון כי מעלת ויכולת הסויות יחזק
 מזה שכתבש וכשפיע בהם האור האלהי שהוא עגולי'
 ומתהפך בעצמו באופן עגולי' ועל כן כ"ה על ידי הג'
 עולמות הממוצעים יתרנו כחותיהם מעשר לעשר
 יעלו לכ"ה אלפי' ותהיינה הסויות במדרגה הו'את
 באדרים נכח כעלתם ומקורם המתפשט והשוכן
 בהם ובהם יתפשט ויפעול אמנם יותר מתרבים
 ומתחלפים מינים ומינים שונים עד מספר
 כ"ה אלפים כפי מדרגתם הרביעי' במעלות
 אשר ירדו' וכסגור עם העד או העם השלישי' כי
 להיותו ונפלת ה' ועל דרך הקבלה האמיתית יהיה
 למזין יותר מתקבל וכאמר כי בארש קדמון העלול
 הראשון והשלם והעבה הראשונה הכלתי בעלת
 התכלית האור הכלתי מושכל מעין כל האורות
 וכלי האלהות המתאכל יחשב בו השם המפורש כי
 בה' בחינותיו באה לדעת מקוץ ה' ומזה' עמו מהס'
 הראשונה מה' ומזה' האשונה ישיטה' אורות
 או נשמות אשר יקראו כפי המקובלים גלגלתא והיא
 היצירה ושל המוש והעצבים והיא ססיה או כשמה
 לכשמה ושל האובים והיא הכשמה ושל המושם והיא
 הרוש ושל חפה והיא העכש ואלה השמשות הם באורו'
 כשמשות וכחות המסיות אל כל האמצעה עולמות
 הראשון הוא בארש השני כסא אשר עליו ישב והג'
 חיות ואומנים כושרים אותו וסרביעי' הוא הרוש
 ועין אש וננה הסולבים לפטו ואשר הם אל נכח
 העולם הזה הנשמי' והמושם מתייחסים באופן כי ה'
 מדרגות הסם העליון אשר מייארכום יתפשטו בה'
 אורותיו כשמו' אשר כל אחד לדמיון שרשם ומאקילס
 יורכב חס"פ יתחב' ויתפשטו מחמם בממש' לכ"ה
 שהיא האור המזי'א העולמי' והמכחי' לכל הנמצאים
 קלם ונרדתו אל האצילות אשר בו יתפשט ועלה לר"כ
 וכאשר יתלכש בכריאה שני אלפים ות"ק וכיונא

והיסודות נשילקם היותהם מורכבים וכל
לאזיהם וע' הפשטות הים האמור הם כאדרי
הכח והיכולת עד היותם בכלם ובכלם תפסם
ויתראה פעולתם בהכנה גורמת וקלות גדול לפעול
בכלם בהיותם מוכנים ולא לבד בכל אחת
בכל תלך מחמי כי לרוב שלימותם
ורוחניותם כוללים הכל
בעצמותם :

בזירם וכל חכמה ומהות אשר הם מוסגרי בתוכן
כ' אלפי' בעה שיעטלו ויתגדל כסם ויכלתם בכ'ה
אלפים חלקי' האלו אשר קבלו יוהק'נה אשר בכל
הפעולות כאשר הראת הנה הוא הסנה הפועלת
הגורמת והפעלית אל כל הנמצאים כלם ועל כן
היו נגד כל חרקים אשר הם בית מושב האופני' או
התלכ'י' הפחיתות' ונגד שבעה היכלות הנ'ע אשר
בהם מושב עשן הכשונות המאשרות ונגד הגלגלים

פרק תשעה

ביא מאמר אחד מהתלמוד ויבאר כי הרקיעים הם בכלל שנים ושבעה בפרט ורמי
וילין רקיע שחקים וכול מעין מכון וערבות ויאמר שה' העליונים הם העולם
היסודי השמיים והיסודי והאש'י והר' הנשארים הר' אופנים אשר
הם מקבילים ממטה למעלה אל אותיות השני
שפות היה ואדנות :

לאכול וכול שבו ירושלם ובית המקדש ומזבח כבוי
ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן שחא'
כנה כתיב בית וכול לך מכון לשבתך עולמים ומכלן
דאקרי שמים דכתיב הכט משמים וראה מונול קדשך
ותפארתך . מעון שבו כתות של מלאכי השרת
שאומרות שירה כלילה ומשות כיום מפכי כבודן של
ישראל שנאמר יומם ינוה'ה' קסדו וכלילה שירה
עמי מכון שבו אומרות שלג ואומרות ברד ועליית
טללים רעים ועליית אגלים' ומדרה של מופה ונו'
ערבות שבו נדק ומשפט וצדקה גכוי' חיים וגכוי'
שלום וגכוי' ברכה וכשמתן של נדיק' ורומות וכשמות
שעתיד להבראות וטל שעתיד הק'נה להקיות כו
ותים וכו' סס אופני' ושרפי' ומיות הקדש ומ'הש
וכפא הכבוד מלך אל תירס וכפא שוכן עליה' ערבו'
שנאמר כלו לרוכב בערבות ביה סמועכ' לורכוכו
ומגמתו לבאר עבין שולס העסיה הנשמי' הוא אשר
כו הרקיעים והגלגלי' ימצאו בעצם ואמר ר' יהודה
ששני רקיעים יש בו ר' שתי מדרגות ומוערכות הא'
נשמי' בהתלס ומורגס והשכי' כלתי נשמי' וכלתי

הנה שתי לפניך שני ביאורים אל השפעה
רקיעים אשר כפי רז"ל כעריך עוד
הביאור השלישי לבא אל ככון הענין הזה במספר
השלשה ולמען יתבאר היטיב כוונת' וכוונתנו ולהשיג
תכונתו כבאר אנב אורחין מאמר רז"ל במסכת
חגיגה פרק אין דורשין אשר סקרתו ראשונים ולא
ראיתי ולא שמעתי דבר מיושב על אופן הפשט כי על
דרך הסוד הנסתר לא שכחתי מה שנאמר בזהר
והמקובל' ע'ה' אעזבנו לעתו ואעזבנו עמרו' לראשי
וול' המאמר אמר ר' יהודה שכי רקיעין הן שנאמר
הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים . ריש לקיש אמר
שבעה ואלו הן וילון רקיע שחקי' וכול מעון מכון
ערבות . וילון אינו משמש כלום אלא ככנס שמרית
ויוצא ערבית ומחדש בכל יום מעשה בראשית שחא'
הנוטה כדון שמים ומתקם כאלה לשבת . רקיע
שבו שמה ולבנה כוכבים וחולות קבועין בו שנאמר
ויתן אותם אלהים נרקיע השמי' . שחקים שבו
החיים עומדות וסומכות מן לנדיק' שנאמר וינו
שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן

בית אלהים שער שני פרק תשעה

חושב ונתפס מהקושים אמנם יתפסם אל הנשמים
 וזהם יפועל וכמאמ' פאטריס' יאן כלתי נשמיי מונש'
 זהנה הראשון כולל בקיקו היסודי' היסודי' הנלגלי'
 או שמים והשני האופנים והמית המניעי' ומניירי
 אותם ובהשגמתם והשקפתם יכלכלום וינהיגו' וריש
 לקיש אמר לא לבגד ולא לסלוק על דבריו המיוסדים
 על אדני הקדש כי אם לבארם ולפרשם באמרו שהם
 שבעה דקיעי' הרצון מערכות או מדרגות העול' ג'
 גשמי' וד' רוחניים ומשך דבורו כביאור' ואמר וילן
 שהוא הרקיע הראשון והמדרגה הראשונה הוא
 העול' היסודי' הקרוב אל הקערורית גלגל הלכנה
 ואינו פועל כלום להיות כחומר וכושא אל כח פעול'
 הנלגלים הכפשות והשכל' כלתי מונשמי' אשר ממח
 כדעת האפלאטוני' ימשך הפעולה האמיתי' והיכול'
 באופן כי יכנס שחרית לקבל היולון הזה ועולם
 היסודי' והשפל הכנת הנלגלים באמצעות עצם
 אכיותיו והמונותיו והציור הפועלת ועצם הולדת
 הטבעי' או בשמות הכלתי גשמי' או יתכן שנאמר
 שהם האופני' אשר להשתתפס מהנורות יתילד
 במלקיהם או במורכבי' מהם ריגא ערכית באכדון
 ההכנות הנה זהדי הרקיע ושנורות שהם נדפוס
 וחקני הכלתי גשמיים יתפסד במלק וחקקיו או
 בעורכב ממורכביו ובהתחדת השתנות והמפעלות
 ההויה וההפסד הזה היא היציאה והכניסה קבול
 ואכדו וכללו של דבר שחרית וערכית מחדש ומקיים
 מועשה בראשית אשר כבדא בתחילתו על הטבע
 ואחריו באלו האונעיים הטבעיים יתקיים ויתמיד'
 או כאמר בדרך אשר כי וילן באשר יגיד שמו הוא
 המים האויר והאש הכנייתים בולון ומשך
 ספירי' בין אור הרקיע ובין קדרות הארץ מקבל
 בספירי' השפע והאור השמשי' כמה שיתהוה שחרית
 וערכי' יום ולילה קיץ וקורף לא ישכחו הויה והפסד
 וכללו של דבר יחדש ויקיים אישי הויכ' אשר במזאו
 בתחילת הכריאה באופן כי אף שאין אחד מהאישי'
 אשר לא יכלה' לא ישמן שיאכר מציאותו כי יקיים
 את כלם כמורת התחדשות הוית אישיהם לניכיהם

המדרגה או המערכת השניה הנשמית כקרא' רקיע
 והוא כל הממו וכל המלק השמיימי מתחלק לנלגלי'
 שונים (גם כי רבים וגדולים מהפלוסופים קשבו
 שאינו כי אם אחד ובו ילד כל התנועות והמכסים
 שנראה) בו השנוש הירח ושאר הכוכבים הקיימים
 והנבוכים • ואחרי הרקיע המערכת השלישי' קראה
 שמקים שהוא לדעתי הרקיע הבדלתי והמפנוע
 הראשון אשר בו שמים אשר מושל השמנה רקיעים
 הכריאים המספרים כבוד אל ומהללים אותו כמ'ש
 דוד המלך ע"ה הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
 לשמים ועליהם הרקיע האשיי שכלו אור ועל סיות
 ומימותו מתוק וערב במאד מאד כאשר כבאר
 בביאורו על דעת האפלאטוני' כאורך בע"ה ואויר
 שבו הרמיים הטומכים מן הנדיקים לעתיד לבא
 באלו יאמר ששם הוא הנ"ע אשר בו ישתערו אל
 הנדיקים מושכלי העולם העליון הכלתי גשמי
 באופן כי מבלי שיעברו מן הקנה אל הקנה שהוא
 מהמכמע ומבלי טורח ועמל יוכלו להשיג ושיגו בלו
 האמצעיים המוככים והנאותים מה שלא יתכן
 בעליהם הרמים וכלתי מושגים ובעלותם כסלם
 המדרגות מהידיעה השפלה והגשמיית יכינו עצמם
 בהכנה כמדרגת אל המאוס והעליון אשר עדיו יגיעו
 לאכול למס איברים המן אשר לגדל כמותו ושיעורו
 לא יוכלו לבלוש אותו שלם בפעם אחת לגדל כמותו
 אל פיהם קטטה ואססומכותם השלושה על כן
 יצטרך לפתת אותו פיתים עד אשר דק כדי למונו
 ולהכיבו שלא יזיקם אמנם יועילם לשאת אותו
 ולאכול אותו בשלמותו • או כאמר כי בעקום הזה
 יותן אל כפס הנדיק הנחמיית והסיוכייית כאשר בפי
 המקובלים תמורת הנץ אשר עובו בחיתתם אמר
 ספירי' אשר בו תתלכש ותכס בצעף ותתעלק ובו
 תשתנוש להרגיל פעולותיה הטבעיים באופן מועלה
 ובו תתקיים באכלה נפת המלך ומין משתיו לא למס
 עפרי' או מורכב מהיסודות כי אם מן למס מן
 השמים ומאכל העולאכים כו"ש למס איברים אכל
 איש המה הטומכים והלשין אותו כערכות כי באמת

כתות הנפש האלו בלתי נמצאות ונלתי פועלות כי
 אם נגשם ההוא כי להיותו מושער ומוכן יהיה להם
 לכלי וכושא ועל כן בהעדרם ובהחמריי והשפל
 יתוייב שידמין וימצא להם אחר שמימי ומעולה מאד
 ואלה הם רקיעי העולם השלשה הנשמיים בעצם אשר
 נקראו תחת הלבנה או יסודי האחד והשני שמימי
 והשלישי אשר מעל השמים או אשמי ועל דעת
 הפרטומים והם חכמי פרס וזורואסטרים רבם היולי
 או קומריי שהוא באמת היסודי וילון אשר בפי ר"ל
 העולם השמימי קראוהו רקיע והעולם האשמי שהו'
 בלי טפק הנלגל האחרון אך עם המתנושע הראשון
 ורקיע הכדלקמי כי להיותם בקלות הכמרץ כאויר
 וכהמון מים בגודל מריכות יכניעו את הרקיע האשמי
 לסתמן וללגש ולרקות המרקקה עם הטל הרוחמי
 והלחות העלין מוון ומן הלבנושים הרוחמיים הנשמו'
 המאושרות בע"ה וגם כי הנלגל העשירי והתשיעי
 הם כרחים אשר בתנועתם יבדילו הזמכים פחות
 אותם פתים כדי שהנדיקים בפעולותם הטובות
 ישיגו באמצעותם האושר העווןן היא השנת הכלתי
 בעל תכלית המכיע ובלתי מוכש הראשון יוכו בע"ה
 מן האושר האלהי והנה עוד אניד לך טעם שלישי
 מבואר ומתכו יעלה המאמר הרמתי והם הד' מדרגו'
 הרוחניות אשר להיותם מלובשות וכלולות כפולם
 הנשמיים הם הם נזרתו המכיעו המכהינות והמשלימו'
 אותו שהם על דעתי הארבעה אופכים אשר ראה
 אותם הכביא יצדק בהם שם רקיעי' או גלגלי' כאשר
 הראש הכביא עצמו בשנוי הנראה כח"ש לאופן קרא
 גלגל באזני המקבלי' באמת אל שם המפורש ואל שם
 אדכות ואל ארבעה אותיותיהם ונגד הד' עולמות
 אשר מהם מוצאם ויהיה אם כן המדרגה הראשונה
 והרקיע הרביעי אשר הוא לעומת הקמשה והאד
 האחרוני' של אלו השני שמות הקדושי' ואל מלכות
 קדישא אשר שם ירושלם ובית המקדש והמזבח ומיכא
 כ"ג וקריב סליו וגו' הכונה כי שם מושבה והיא
 עצמה היכל ומשכן האלהות כח"ש הכביא וה' בהיכל
 קדשו ה"ם וראוי לך לדעת כי היכל וה"ם מושבניה

רדין כמושבניה רדין ושניהם כמספר ארצי והרצון
 כלא יאמר כי היכל שם ההויה הוא שם אדכות והוא
 יולכו' שהו' ה"ם הרצון קשה כשהיא מקבל' מהעלי' וכו'
 ומחללה כאשר תשפיע אל התחתונים והסקה את כל
 פני האדמה גרע כי אדמי או היכל הזה נסבת
 השפעת המסד הוא מיכאל הכהן הגדול תעלה אך
 לא בלי המזבח והאש הרומזים אל ספירות ומדות
 הדין הוד וגבורה אל בעלה ת"ת הוא שם ההויה
 ועמה בעלותה לראות את פני ה' מוליכה נשמות
 הנדיקים וזאת תורת העולה היא העולה המעולה
 והסתכל כי מלכות תעלה כגד השמאלי שהוא רין
 ואש ומזבח ות"ת ירד אליה כגד הימיני שהוא מסד
 אשר נושם הכהן והם נפגשים היא כבוד והוא נכנס
 כאשר יעידון יגידון דכרי בעל המאמר מעון הוא
 הרקיע השמימי משכן כתות המלאכים השמים בלילה
 ומשים ביום לכבודן של ישראל והיא מדרגת האופכי'
 השניה מוטת למעלה אשר לעומת הו' והכ' של השני
 שמות הויה ואדנות ולעומת הת"ת עם כללות שם
 ספירות הכין ונקרא ו"א ואמר שבו כתות מ"ה כי
 מת"ת מציאות המלאכים ומוצאם כאשר הראת
 מהמאמרים ונבואר באמרנו כי הת"ת יסכון ויתלונן
 בפרט ביצירה הוא ממציאהו וענהינו ואמרם שירה
 בלילה וגו' הרצון כי בזמן שהם מלמעל' בלתי מקבלי'
 השפעה והאור הרמוני ביום אמנם מתהפכי' למטה
 לדמיון הלילה אוי יספיעו בתחתוני' ולהם למודיעי
 הסודות העלי' ויכים היא השירה לא במדרגת השנת'
 ואופן קבלתם הרמוני ביום כי אם בהעדר וקשרון
 הרמוני בלילה באופן יוכלו התחתוני' לקבלו ולהשיגו
 ולא תתשכנה עיניהם מראות' באופן כי התמנשא
 יעלימוהו והפסות יפרכמוהו ויגלוהו ויהי להם היג'
 קול דממה והלילה לסיר ולא תכין שזה בסבת קבאית'
 על גודל מעלת רוממותם כס בני ישראל אשר להם
 יספיעו' כי אם לסבת רממותם או רממות האל
 ונדרתו עם בריותיו אשר בעבור זה יתמנעו
 ויופיעו אל הכנת התחתונים להאירם ולפלימם
 באותו ערך ודמיון הכאות והמאמג להם כי איך

בית אלהים שער שני פרק תשיעי

בזכותם להשפיעם ולהיקסם בזה שהוא מתעל' וכלת' מושער להם * או כאמר כי בעלכות הרמוזה בלילה ישיר ת'ת או ז'א באמצעות כמות מלאכיו בהשפיעו בה אורו וכמו אמנם ממוג למדת הכנתה ומחד הדין והגבורה שהוא שיר הלילה כחדתה אך המלכות תמסה בת'ת או שש ספירות הבנין להסכי' ולשמוע ולקבל מה שיושפע אליה מהיום היא ת'ת מטה כלפי הממד והוא ריוו השיר והוא לכבודן של ישראל יתכן לדעת להשיג כבודן של ישראל וזה שמו אמר יקראו אל הת'ת בעלה או כדי להשפיע אל ישראל תתאה הם עמה ונמלתה מה שקבלה מהעליון * מכון שבו אוננות שלג וברד וגו' הוא הרקיע הששי מהשבעה והשלישי באופכים ואמר הוא אל מול הה' הראשונה והעליונה היא הדינה וכל סטרא שואלית דין וגבורה אשר מומנה אף שהיא דממים דיכין מתערין מינה ולכן התחיל בשלג וברד והמורכבים כיוצא קרים ולבנים הרומים בקצת מסד דממים ונמר ברומ סערה ואש אשר לקמיומם ויבשותם יורו בבירור הדיכין והגבורות המתלבשים בגבורה והוד ומתפשטים במלכות אשר היא מוכטרא דדיכא אף כי רפה ג'כ ונושם על השרפים ומהם באוננות האופכים אשר אנו בביאורם אל הקליפות ורומות עולם העשיה הכלתי טהורות המה הנופתים את האדם א' המטא ונעשים לו קטיגורים המה השוטרי' הרודין במקל וברצועת הייסורין הקשים בכל רוגו הדין הכרעה להם מלמעלה ומ'ש רז' כי דוד הוריד למטה לארץ הגבורה אשר היו למעלה ורצה להמשיך עליהם הממד והרממים כזכותם אכלי כי מלכות הרומות לדוד כי היא מדתו תשפיע הגבורה והדין באמצעות אלו הרוקות היותר שפלות אל עולם ה'תחתון אשר בו מושגם וישארו העליונים מאושרים כי כאמת אף שהם שרש כל הדיכין והעונם אשר בשופטים באמנים גזורים לקיים בכפשות הממאים

פרק עשירי

יפגור דלת השער השני עם ביאור שני על שבעה רקינים הנ' ראשונים ייחס אל רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ואל הצילם היסודי שמימי וערבות והר' הנמשכים אל גנה לו סביב וקול דממה הסה האופנים חעוסרים על ערבות ותחת חיות הקדש:

הנה

מלכד מה שביארנו כאורך בשלש פרקי' הקודמים והמלאכה היתה דים להכנת הנ' מאמרים העמוקים הנה עוד אוסיף ביאור כמוס אנלי וכו' אסגור דלת שער בית אלהים השני הזה והוא כי רוח סערה הבאה מהפסוק הוא הרקיע הראשון בסדר השבעה הנוכחים במאמר רז'ל הוא וילן אשר להיות כולל בתוכו הנ' יסודות מים רוח אש אינו לבד הסומר אשר יתהוו והנושא או מקום אשר בו מושב הדומות הסערות וכיוצא והוא סבת לתנועתם אך לדעת האפלאסטיים בלתי פועל אלא כאשר יקבל האור התנועה וההשפעה מהרקיעים והכח והעזר מהמכניעים אותם אשר נהייתם נאריך הנה סבת עקירת ההרים ושכירת הסלעים כאשר מבואר בדברי אליהו הכביא והרצון הפסד המורכבי' עם גודל רוממותם ותקפסם המוק ודברו הולך ואור יותר והפסד כי היורד מהשמים יועיל וימזור אל ההויה והקיות ונבלל המומר הממוצר תמיד אל ההעדר ונבלל ההפכיים ומלחמתם תמיד אין לאל ידם להתמיד במבורס הנה זאת הסבה אל הפסדם ובפרט הלא דבר הוא כי הויה האמת הוא סבת הפסד מצרו ענן גדול רומן אל הרקיע השני אשר בשם רקיע יקרא בו מוצנ כל הכוכבים ומעמדם ולכן יתעלה במרומים והוא סעירי כעין הכדולם וכקדש הכנורא קל ומהיר במרוצתו ותנועתו עבולית הוא רוח סערה האמור באליהו ורצונו תכופ' תמיד' פנימיית ועבולית מקיף לכל אשר תפסו ויאר אותם בצדקיו לפידיו וכיוצאים וקיסורים אמרים אשר בו יתלהבו ובהוריד' והמטירים בה' הגשם והטל וסגולו' וולתם בצד שמיים יולדו אותם וינמיסו וכמו שהארץ תתנועע בסבת הקטורים והרוחות הנסגרי' בנטנה כן הרקיע הוא יתנועע בדרך עגול' על ידי

הכפשות השכליות כי אף שהם מוטבע עליו ובלתי נשמיי מתמכרות ומתקשרות בתוכו נהשפיעם בו החיות והתנועה העצמי והפנימיים ואם כן יהיה אש מתלקחת הרקיע השלישי או ערבות הנקר בפיה' אשמי מטעם שמו המשיד עליו מורכב מאש וגם כי הוא הטומן המן למס אבירים הדומי יאפה אותו וישערהו אל תלישות כח ומחיות האסטומכ' הרצון אל השכל כי אש שהוא ממערכת הכלתי נשמייס להתקשרותו אל הנוף יפסיד ויקלש כמו בו להפוך אותו לעצמותו ולהתהוות ממנו בשלמות השכלתו אותו כי כן הרקיע האשמי הזה בסבת גופו ולבושו הספירי אשר יוהיר או בסבת המוכטים אשר יסקיף יתקן אל הככת מוצ הכפשות האורות העליונות הדומניות כי לתלישותם לא יוכלו להשיגם בלי האמצעי הכאות הזה וכאף דבר יהיה א"כ ונכס לו סביב וקול דממה דקה הרקיע הרביעי הנקרא וכול שהוא כבר מעולם המלאכים ולדעת ממדרגות האופנים שהוא הרביעי וממנו שפל והוא קול דממה דקה לא קול מושם ואל האזן מורגש אשר בעבור זה קראו דממה דקה אמנם מכת השכלים מתמיד בעצמותו בלתי כודד ויוצא למקן ובלתי מושם וכשמש מהנשמייס וזה להיותה דקה בלתי קומריית ובלתי מתלקת אבל הוא אור וקיף וסובב להיותו פועל בלי אמוצות וכקול יתכן השגתו באמוצות השערת האש הזה המושפע מערבות בעודו טומן ואופ' ומכין הלסם האלהי הזה פתות אותו פתים ומשעי' ומתקן אותו אל הככת השכל האנושי כי לשלוח ממטה למעלה יתסייב לו סלס המדרגות המוצנ ארצה. והרקיע הזה והשלמה אשר אחריו באים הם הם ד' אופני המרכבה מקבילות אל ארצה ארציות השם יתעלה הדדו ואל ארצה מערכות הע"ה ואל הד' עולמות

בית אלהים שער שני פרק עשירי

קראו ערוסטרן (אומרים עליו שהיה חס בן נח)
ויתאמת מאמר הנמרץ הנורא שהם שבעה כפרע
ושכים ככלל וישאר כונתם ונבוארת ומושג השכלת
השני מאמרים שהנכחו ליסוד כל מה שפרק השביעי
רצונו לבאר :

עולמות אביע אשר עליה' רצוני על האופכים יעמדו
חיות הקדש כי להיותם נפשות והכחות הקיונות
אניעו ויאירו אל הארבעה אופכים הרומני' האלה
וכאמנעתם אל השלשה נשמים שהם כל הרקיעים
אשר מעל השמי' ותחת השמי' והעול' האשי' והקומתי

שער שלישי

פרק ראשון

יבאר כונת פני החיות וכנפיהם וכמאמרי הפילוסופים יבריל מספרם
המרובע וראה טולותיהם ופעולותיהם וכונת רגל ענל
ור' אדם חסיוחסים ספי הנביא :

מלומדי' ונופקדי' על הנהגת מלאכת העול' אשר
בדברי המתרג' כפסוק וקרא זה אל זה ומוקלין דין
מדין על מה שאפשר לדבר גדולות ונפלאות עמנו
לספר אמנם לא עכשיו' וכן ידמו הפני' וכנפי
הקיות גם כן אל הפועל השכלי' העצמי' והמיוחד
להם וכלימוד הפלוסופי' הוא פועל פומד ר' פנימי
העומד והמתמיד בעמנו ובבחינתו זאת לא יתפשט
לבאת סוגה כי לא לבד יתאכל מעמדות או כס וחינת
שכל המשכיל ולכן יהיה פעולתו נחור ושלם וכלתי
נודד וכיוצא דומה לשם ההויה הרועה א השתלשלות
והתפשטות הכחות האלהיות בעצם הלאה' המתפשט
אמנם יהיה גם כן עצם פעולתו מעמנו ובעמנו
מתקבל שהו' סגולת שם האדנות אשר בו כל האור'
והכחות העליוני' סונות ונותקבלות כבעצם וכושא
כפירי' ויוכח . ועוד כוכל לומר כי כונת הפכים
והכנפי' הוא מושכלי' המלאכות כי כל אחד מהם
נורת פכיו עתה על מציאותו ולא יוצא דבר אשר
יורה יותר על הנור' והטבע הפנימי' כתמונ' והנורה
הקיוני' וכנון שאמר חכמת אדם שאיר פכיו ואמר
הפילוסופי' ויכיסנו הכסיון שהנורה והתמונ' מראה
הנורה סגולו' ואכע הפעלי' חיים כלם ויורא' המדות
וההכנות

מפי הרשנ' והמקובלי' הנמשכים אחרי אשר
הביעו לידי לא ראיתי ולא שמעתי כענין
הפכים וכנפי' הקיות וזלתי מה שאני לפיכך והוא
כי הפכים הם דונמות רמוות לשם ההויה יתעלה
הדרו והכנפי' לשם אדנות אלו מוכסים ומלבישי' את
אלו שהרנון לדעתי הוא לומר כי בכל אחת מהחיות
ויהיו כל העשר ספירות העליונות ונתפשטות בהם
בכוחות טובות ולהנהגת והויית הכל מושערות
וממונות . וזה לא לבד בה התפשטותם וזאתם
מועין אחדותם הנובע לאין תכלית התה מתפשטות
וניתפרסויות בדתם באעלות בגדלות ואנוניעיים
מהובכים ומשתלשלים אל פעולות השפלים כי אם
גהתהפכם וקורתם במעלות והנדרנות עמם אשר
ירדו אל נקודת תכליתם ויעבטם הכלתי בעל התכלי'
אשר הוא ההתחלה והראשית אשר אין לו התחלה
וראשית ממנו מציאות כל אשר נשמי' מחעל ואשר
בארץ מתחת על מה שנוכיף כי כל חיה היא נצד
וכבינת מה מושתפת וסם העצם ומשפעת ככל אשר
תחתיה וכמעט דומה לשם אדנות כושא וכלי' הפועל
והיכולת העליון ויאירו העליונים יותר א התחתוני'
והיו מוארי' אלו ואלו מסודות הכתם האלהיים

וההכנות החוסגרי' בטבעם כמו שהכנפים מורים על השכל אשר בקלות כמרץ ובפתע פתאום ישיג וישיכל את מושכלו גבול ותכלית תנועתו השכליית ובקלות עצמו דרך סגולותיו ומדותיו יעלה ויגיע אל הפנה הקרובה והמיומדת לו וממנה אל אחרת עד הראשונה וממנה ישוב רצוא ושוב במהירות גדול הלך ונכסוע עד הפעולה האחרונה או באר כי בפנים מקום כל המושגי הפנימיים והמיומדי' וסוף דבר כל הידיעה האנושית הרומו בעלמאכס ומיות אל ההשכלת וההשגה אשר להם מהנבראים ובכנפים הרצון המשיקף אל סבתם ואל עצמם ואל כל הדבר' בקלות כפלא או כבאר הכנפי' על קלות השכלתם בפנים אשר בזמן מועט ופתאום ישיג ויבין מה שלא ישיגו כבי האדם ברוב הזמן וגדל הטורח וגדל הימים וזה לעלותם בקלות כמרץ למעלה והשכלים הפעולות התחתונות לא בעצמם אלא בסיבותיהם העליונות ויתוארו יותר הפנים אל הידיעה והכנפי' אל הפעולה אשר הראשונה היא בעלת שכל ויודע ומלאת עינים והאחרונה קלה ומהירה אשר בעוף מועף וקלות בלתי מושג יגיע אל הפועל פתגם השכל ומאמרו ועצתו ונס כי הם מלאכים מהירים משרתים וריוס לעשות רצון קונם וסבתם אשר על ידם ואמצעותם יגדיל ויאדיר פעולותיו ומעלליו העשויים ברצונו ומודרכים בשכלו כמאמר דוד ע"ה עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לזהב אחרי אמרו השם פנים רכובו העהלך על כנפי רוח אשר האחד על המלאכים כאמר והשגי על הרוחות בלתי טהורות אשר דברנו בשער הראשון ועתה נדבר על פני החיות ידיהם ורגליהם מלבד מה שב"ה כאמר כביאורנו לפי דרך האפלטוניים כי להיות מציאות המלאכים והייתם מהתפלגות ויסודות כל הדברים הכלתי גשמיים עם סגולותיהם ומדותיהם (אשר בהם ספירות וזויות אלהיות נקראם) בהם נברא העולם ובהם תהיה ההנהגה וישן הם תאונות כל העליונים ומראות כל התפתוים וסבותיהם או מניעיהם בבחינת מה וכוללים ביתר שאת ומעלה

כל שלמותיהם בין מהעצמים ופעולות כל אחד ואחד בפרט מהמין האנושי כי לגבול שלמות ידמה להם יותר ולכן יגזור השכל היות האריה בחיות מיוחדת לעודת המכשור השור לדין והכשר לרחמים ובאדם כלל' ומכור הכל יחד כאשר ביארו המוקובלים ועוד נדבר עליו • בשור רצון העשיה באריה היצירה בנשר הכריאה ובאדם האצילות העליון • הארץ בשור • והמים שהם התור והשכל האדם • הרוח אל הכשר • והאש המתעלה האריה • בשור העצמו האריה הקיפה הכשר השכל האדם הרצון והבטירה • השור העצמו האריה היכולת הכשר הפועל • והאדם הפועל שהוא תכלית הכל • השור העצמות האריה האחד' הנאדר בכס וכשר האמת המתנשא לכל לראש ומרומם על כל נרכה ותהלה • האדם הטובות אשר נגלה הוא שלם • ואם בעלה רעיונו על המלאכים כאמר שיש להם קיום והתמדת המציאות בשור וכס ויכולת כאריה זכירה ורצון כאדם וקלות בפעולה ככשר משכיל' כאדם אך ככשר בקלות המושכלות העליונו' אשר להם יתעלו בתוקף המהירות • מהיגים הכמואים התפתוים בהשגחה פרטית ועליונה כאריה וינהלם וידר' לזכר אל תכלית שלמות ומעלות • בשור • או כאמר כי באדם ירמו לבינתם באריה גבורתם השור התמוגותם הכשר נדקתם דינם ומשפטם • או השור יהיה משל אל המדות המדיניות האריה אל המדות העונדקות הכשר אל הלז העומד • והאדם אל המדות האלהיות • או השור בינת המעשיים האריה חכמת הטבעיים והכשר אשר היא על הטבעיים והאדם השכל או ההרגל הטבעיים מהתפלגות נועצתם ידועות או הסכנה הכשפעת והכבואה וכל מה שאמרו יתכן היותו כפי מה שהם כוללים ומובק' אותו בסיקס ועצמותם ביתר השאת והמעלה או סונה לזולתם מתפשטי' ונותפרסמי' ואותו מקיפי' והובנ' ובאלו כאמר כי המלאך או מיה הוא טבע משכיל כאד' ומהדבריי' המעשיי' כשור מהכנפי' הטבעיי' כאריה מהאלהיים ככשר • או יתכן כי בבחינת העהפכו אל סבתו יקרא אדם ובבחינת

בית אלהים שער שלישי פרק ראשון

בטייתו אל פעולתו שור אמנם בכחית עמוד בעצמו יתייחס ליו שמות אריה וכשר אריה נאשר הוא כולל בעצמותו כח עומד להשתלם או פועל ראשון וכשר במה שנסתתק מפועל משלי' ועלין ואשר הוא בפועל שני כשר להדמותו אל העליונים ואריה בדרתו להדמות אל התפארת או כאמר כי האריה ירמוו אל המדות אשר המלאכים בהטותם אל כני האדם אל חקי התורה והמנהג ואל שעבוד הרסן התאונני אשר השקפתו תמיד אל התענוגים הנפכיים תחת השכל יסובבו בהם וזה לא יתהווה גלי כעם או גבורה כמו שלמד אפלאטון והמכסס אמר הכעם מתג השכל.

והשור ירמוו אל המדות המומתקות והמנוניות ומשקיות את הכעסכית המשקפת לה הנקמה מרוב והרב ואכזרן קטנות ומלחמות ויהפכום למדת השור ורואי להנין כי בעין תוקף הכעסכית הנרמו באריה יאסור בכח עבותות העגלה את התאוננית המתאווה אל הטוב אף כי ערב וכלי השערה הכה הוא טוב ומסד וכן הוא באמת כי היא סבתו והשור דוגמת המסד המשקיט רובו הכעסכית הוא דין וגבורה כפי הנוכח והסומד אשר אליו יסקיף אף כי פעולתו נמשכה יהיה מסד ורמווים והוא אנלי בעצם מה שביאר המכסס ר' מאיר נבאי בספר עבודת הקדש או מראות אלהים חלק סתרי תורה והוא כי עם היות הארי' סיה טורפת ומדבריו והשור תם ביתי יתייחס לאריה המסד והרמזי' ולשור הדין והגבורה למען פדע כי ה' הוא האלהים הרצון כי המסד הוא עצם הדין כאשר גם הדין עצם המסד בעבור כי בסנה הראשונה יהיו לאחד' בלתי מתפרדים (כי אין בה רבוי תאורים) לכן גם בפעולותיו הנה הספירות הכסאות והמלאכים יכולו כל אחד את שדרו באופן כי במסד ימצא הדין וברין המסד.

וירמוו א"כ האדם התבונה אשר חיות הקדש הם צדד וכליכת מה סבות הנפש האנושית והמה יוקירו ויטו אותה יעוררה וישערה וכמו כן הנדק ואשר המדות השכליות הכחות' לא לבד ההנהגה הביתית והמדינית כי אס' התורית והמנוסית ולכן יתייחס אל מלכות קדישא אשר צדק ומכמה מכהגת העול' הנשר ירמוו אל מקירת ועיון ידיעת האמונות העליונות אשר ילמדם הולאך ובאופן מה יעוררם וידפיס' בשכלים האנושיים ויעשה להם ככפי' לעוף בהם למעלה לקוות בנעם השמש צדקה אשר עליו כאמר כי שמש ומנן ה' אלהים שהוא עצם טובה הנשר וידי אדם ויתפת כנפיהם כוכל לבאר עם ארבעו כי כמו שהיד היא כלי אל כל הכלים כן הולאכים הם הכלי' לכל כלי הא"ס הסבה הראשונה שהם הספירות העליונות' וכמו שהם מתפרדות לעשר כתות ומערכו' ויתנהו לא לבד מהמספר אך אמנם מהסגולות והפעולות עצמם' וכמו שהיד הוא הכלי לקבל ולתת כן המלאכים יקבלו השפעה מהעליונים ויתנהו וישפיעוהו אל התחתונים והם משתתפים מהיד הימנית חמשה מיני מסד קראוס מסדים ומהשמא' חמשה גבורות וכוסף לזה הכח והמעשה אשר בהם כבעלי היכולת ומדיני מדעיפועלו לעבודת סבתם כאשר ישרת היד אל השכל לא לבד בהביא' הפועל חפץ רצונו וכו' כי אס' גם בסימנים יראו וברמווים יגידו ידיעתו ומכמתו האלהית' רגל השור ירמוו הטוהר ההעצמה הקיינים והיושר המלאכיי וכאשר רגל והפרסה השבועה הוא סימן הטוהר והכשרות כן הם פמימיים וכלי מוס בעצמות נפרדים

משכלים בשכל וקיימים ועומדים

ברצון ישרים ומעילים

בפעולה :

פרק שני

עצא מאותיות ומספר אריה ושור שראה דברים עתיקים ערבים לשמוע ומורות הקבלה האלהית :

בסור

שמות השויות המיוחסות אל המלאכים
האיר פניו שכלי האל יתברך ויתעלה
שמו כתבם על לוח לנך אריה כאשר הראה הכניא
הוא נוגד הימין וחסד כי הכה ג' אותיות נושאו הם
איה הא' ירחו אל הכתר בסנת שם נן ארבע אשר
יורכב ממנו י' למעלה וי' למטה והו' באמצע העולם
למספר כ"ו כמספר השם וגם כי ה' אשר מלמעלה
הם ע"ס היונאות והמתאבלות ממנו ואשר הוא
עומת עשר ספירות המתהפכות (בסוד אור חסוד)
וקוורות אל הכתר עצמו בסוד הנ' העולה עשרים י'
מלמעלה וי' מלמטה כאשר נתבאר בזוהר בפסוק אין
קדוש כה' ושור הא' במילואו אותיותיו למפרע
קוורות הם פל"א הרמוז אליו להיותו מופלא בעלם
ומבוכה וגם כמספר הוא אחד כי הוא הראשון וכלם
תארים וכנויים נודקים אל הכתר וא"כ הוא הא'
כחו שהחכמה היא ה' האות הראשונה של שם ובינה
הה' האות השנית וא"כ איה נאריה הם הנ' ספירות
העליונות כמ"כ הרמוזים אל הרמזים הנמורים והר'
ירמוז למלכות קדישא כי ר' הוא ריש ריש ועושר אל
תתן לי והיא הנקבה דלית לה מנרמה כלום ועל כן
מאד דלה ונשם דלת תקרא כי היא הד' של יור
כמו שה' הוא הו' חתן וכלה בשיר השירים נוכרים
והמה מתאבלים מה' היא החכמה באמצעות הבינה
מלכד כי הד' כמ"ש פעמים רבים כי היא שכי מואות
ושם אלהים העולם כן בזה האופן א' אל' אל' אה"י
אלהים כי הוא נבורה תתא' ודיכא רפיא ובעלותה
למעלה אל שרשים העליונים שהם השלשה ספירות
העליונות שהם רמזים גמורים' שם תתמתק ותשתלם
שם תתמלא בלה אורה חן וחסד באופן כי בשלמות
גדול וכרוב אורה תתפשט אל השלשה עולמות אשר
תחתיה ברוב כיכא וסדא' ולא לבד בעלותה אל
העליונים עולם הרמזים תתעלה גם היא אמנם
כלולה וסבוקה ווהם מוקפת לא תפעל פעולותיה
המרים פעולות הדין והגבורה כי כפי מה שתקבלו
תהייכה פעולותיה ואו לא תקבל כי אם מהא' אשר
עליה והוא כתר מקור ועשין הרמזים הנמורים אשר

לא ישפיע ויתן כי אם על פי הכנת המקבלים ואו
לא יקבלו ממנו כי אם יה חכמה ובינה שהם גם כן
חסד ורמזים ואף אם יקבלו דין וגבורה והפכו
ותוירוהו לפעם טבעם הרמזנית וכן ישפיעוהו
למטה י' וראוי שתדע כי מידי עלות המלכות אל הנ'
ספירות האלה אשר עליה אוי כאשר נקבה תסוכב
גבר ונקראת אם כמאמרם ז"ל כי כנסת ישראל
שהיא השכינה ומלכות בתולה היא בטה של הק"ה
שהוא ז' א' ו' של שם להיותה כפעול הכפלת ממנו
ואחר רעיתו וכלתו כאשר תתהפך אליו פנים בפנים
וכן תתחבר ותודווג ובאחרונה אם כאשר תתעלה
העליונים ועליו תעלה וכמ"ש דוד אבן מאסר הכוכ'
היתה לראש פיכה בסוד הספירות בעיגול אשר בו
המלכות נצנה לזד הכתר בזה

אף כי לזד שגאלו וכמאמר ספר יצירה בעון סופן
בתחילתן בסוד אני ואין וסוף דבר איה נוקם
כבודו אשר מבורך בספרי המקובלים שרומז למלכות
כבוד ו' ות' בעלותה אל איה שהוא כמ"כ שאו
תקנה מקום ביניהם ומשם אדנות שהוא דין וגבורה
תתהפך למקום שהוא אחד משמות ההויה כאשר
ביארתי בשער ב' פרקו' ופלא א"כ בידנו שהיא
רמזים וגמור בכל אלו העצמים עדים כאלוים
המעידים כי אריה הוא חסד ורמזים אשר שבעלות
מלכות אל השלשה עליונות מעייני הישועה והחסד
מקבלת אותם מהם והנה לך פעם שכי באריה רמוז
לך

בית אלהים שער שלישי פרק שני

לך התאחדות הספירות הנאמר בפסוק שמי ישראל
 ה' אלהינו ה' אחד שהוא בהודונו מלכות קדישא
 בוקציה דו"א עם בעלה יהיה סבה שבגבורה יתאחדו
 ויתאחדו חכמה ובינה אבא ואימא וישפיעו בהם
 המוחין או עשרות אשר בהם אורם ושלמותם ורצוני
 כי כמו שלמטה יודונו ו"א ובוקציה יודונו למעלה
 אבא ואימא העליונים ובאמצעות הדעת ישפיעו
 בהם המוחין עשרות ואורות עליונות וסוף דבר כל
 השלמות הטוב והחסד וימשך מהשני וזו"ן כאה
 לדע' וזו"ן ה' וזו"ן ו'ה אשר מהם יתהו' השם הכבוד
 הישות וטוב הישות לכל הכתא' ויתקיים מה שאמר
 וזכריה הנביא ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
 והסוד הנעלם הזה אשר עליו יסוב כל הטוב וכל
 האשר הכה הוא רמזו אנלי בשם אריה בזה האופן
 הא' סובב בהרכבתו שם ההויה כאמור למעלה
 ובכנראה מתמזגתו י' למעלה י' למוטה ו' באמצע
 הרמזו לו"א ו' של שם הד' אל המלכות מהבכות
 האמורו בפסוק הקודם ושמה אדני כי משולב ואחוד
 עם שם ההויה ינוציא יאהדוכה"י בסוד אמן שגדול
 העובד אמן יותר מהעובדך וכללו של דבר יתאחדו
 הו' והה' והשתי הראשונות שהם יה רמוות אל
 אבא ואימא חכמה ובינה והנה שם ההויה הכלול
 באבא ושם אהיה הכלול באימא אשר בהפאחדם יצא
 השם הנפלא יאהדוכה ונמחו יצא הדעת עם השם
 הזה אהו"ה המתפשט לו"א ובוקציה וימלא אותם
 אורה ומסד ובעלות הה' והה' אל ה' והה' ירד י"ה
 אל ו"ה בדעת הנעלם וישלים שם ההויה יפעל בדרך
 ישר ושלם ורב קן ומסד הרמזו באר"ה ויהיה אם כן
 בהכרח מזה הימין והחסד כי פעולותיו מסד ורמזיו
 טעם שלישי אריה יעלה רי"ו והם ג' שמות ע"כ אנלי
 בעבור כי ספירות המסד הפולה ע"כ מקבלת מחכמו'
 סם ע"כ הוה יו"ד ה"י וי"ו ה"י המיוחד אליה ועוד
 אחר אשר בעצמותה ונאמר אשר תשפיענו אל הנצח
 אשר תתתיה עומדת בקו ישר הם שלשה שמות ע"כ
 העולים רי"ו כמספר אריה כאמור או יהיה בסבת
 ביה"א כוללת בעצמותה מסד דין ורמזים אך כפי

טבעה שהוא מסד וע"כ או הם הנ' שלישים שלה
 אשר בהם ג"פ מסד וע"כ העולם לאריה השעם
 הרכישי אריה עם הכולל עולה רי"ו כמספר ו"פ אל
 לאורות כי שם אל המיוחס אל המסד יתפשט לא
 לבד אל ו'ספירות הנבין המלכיים ומציאות ו"א
 אמנם גם א' ספירת המלכות בוקציה שהיא השביעי'
 ושבת כל האצילות באופן כי אריה ורי"ו ירמזו אל
 השבעה חסדים אשר הנם מוסגרים בשם אל כפי
 התפשטותם אל שבע ספירות ו"א ובוקציה וסוף דבר
 אל הו' ואל הה' של שם ואל עלויות יצירה ועשיה
 פקודת מעשרתם שור מוקום מצבו אל השמאל והוא
 דין וגבורה וארכה טעמים הם לפי דעתי הראשון
 כי ידוע הוא שהש' מספרו כמספר שם אלהים מלא
 יו"ד בזה אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ס והר' גם הוא
 יעלה כמספר שם אלהים כאשר למעלה א' אל אלה
 אלהי אלהים האחד מקומו בגבורה והשני בהוד והם
 ב' גבורות ו"א או האחד בגבורה והוא דיכא קשיא
 והשני במלכות דיכא רפיא והו' באמצע כי בלי מסד
 לא ימצא ולא יתכן שיוצא עצמות מציאות יכולת
 ופועל יען כל כמציא כל זמן הישות כמציא הוא טוב
 ומשתלשל מהטוב ואליו פני מונחתו ותשוקתו בדבר
 המצוק בעת הסתרתו בעת המציא וכיוצא א"כ
 ימשך שאם אחת מציאו' המסד הנמור וכיוצ' טוב אין
 קץ לו לא יתכן מציאות דין נמור והעדר מופלם ורע
 לאין תכלית כי אם לא כן היה ג' כעדר מעצמותו
 כי כל כמציא הוא טוב וא"כ היה כמכע מציאותו והיה
 כלל היה והוא סתירה נגלת בזה שנוכל לגזור
 ולומר כי לא יתכן מציאות דין בלא רמזים כאשר
 לא יתכן היות רע בלי טוב וא"כ הכ' גבורות ש' ור'
 של שור לא ימצאו בלי מסד ורמזים והוא הו' העומד
 בין שניהם וכלול מהם אך לגדול דינס וגבורתם לא
 כתערבו עם ה' שהוא המסד הנמור אך עם הו' אשר
 בהתערבות המסד והדין תהיה רמזים ואף גם זאת
 בלתי מתגבר עליהם אבל כלול ונבצר מהם והן
 אחת כי כאשר המסד קודם אל הדין ישתרר עליו
 וימליכוהו ולהפך כאשר הדין קודם אל המסד ויתגבר
 עליו

עליו ינצחו ויהפכו לטבעו באופן כי נכנת שהו' אינו קודם אל הש' והר' אמנם הוא מוכח באמצע בלתי מתגבר עליהם אך כלול ואכזר ברהמים בין שני הנבורות חלש בין שני נבזרים אשר בנבורת' גם הוא יתחוק עמהם ואם נגר טבעו ולא לנצ' יספיעו בו נביית דיעם כי אם כנכחשתי' יאשרוהו וימכשוהו מפעולת המסד וכאשר אציתי באריה הו' יקבל מהש' הקודמת אליו שהוא דין ותשפיע בר' שהיא אחריה שהיא ג' כ דין באופן כי הנשפט ממנו (הרצון מהשור) אל התחתונים הוא כמעט כאשר קבלוהו מלמעלה וכטבע האמצעי אשר עבר בו למטה במה שנסגור ובאח' כי שור נצדק יתייחס ל הדין והנבזר' יען לנישוט' הרחמנות שבו ואף גם זה כלול ואסור בחבלי השני דיכין מוכח ואמנו כל הדיכין והנבזרות בין למעלה ובין למטה ויפעל ויפעיל אותם אשר יקבלם מהש' הקודם את הרחמים באמצעות הר' אשר לדמיון העין המוכה בעורן ומרירות הלשון יהפוך וידמה כל הערואות והנווכי' והטעמי' למרירותו ועוורותו עוד טעם שני אצני ל' שור יעלה מסברו ה' שמות של אלהים העולה פ'ו אשר יעלו כלם ת"ל ושם אל ושם ההויה מלא אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א העולה מ"ה והכל יחד תק'ו כמספר שור להניד כי בנבורה הדמו' בשור מוקם אחזות כל הדיכין אשר בפי קבלת הדי' ע"ה הם ה' נבזרות אשר עם חומה שמות של אלהים יספיע הדעת אל שם כפירות ו"א ויען לא יתכן מציאות דין גמור כמ"ס למעלה בלי כללות איזה מסד כאשר ג' כ לא יתכן רע גמור בלי התחבר לו צד הטוב וכמו שביא' הרמ"ק בעבוד' יום הכפורים כי לפולס עם הדין והנבורה ימצא חסד ורחמי' כאשר עם המסד ימצאו הרחמים והרצון אצלי נכנת כי הראשון והשלם יתכן מציאותו בכלי השני והנ' שהם נבזרים ופחות שלמי' אמנם לא שני בלי הראשון ולא השלישי בלי השני והראשון אשר

הם עליהם בשלמות ואצילות כמו שהא"ס הסכה הראשונה היה בלי האצילות אבל לא האצילות בלי סבתו אשר קדם אותו אמנם בלי הנביאה אשר אחריו ועל פי הטעמים האלה נאמר כי עם כל הדיכין שהם החמש נבזרות הרמוזות בה' שמות לה' המוכסרים במספר השור בהכרח ימצא שם אל שהוא החסד הגמור ושם ההויה מלא אלפים שהוא רחמים כי לא לנצ' הם ימוינו ויפיגו אותם אמר ג' כ יספיעו בו המציאות והקוים טעם שלישי שור כלול בו מלת שור (תשבתו שור) מספר תק"א ושור שמש להניד כי בשור שהוא הנבורה ודינא קשיא ימצאו השלשה אלהים ביארם הרי"ל בטעם מצות איבוד חוץ בפסח ואמר כי א' של שור רומז לשם אלהים אחד פשוט והש' אחר מלא יודין והר' אחד מושטט שהם השלשה דיכין של עולם האצילות אחר בנחית. סנה נבינה דדיכין מתערין מיכה כאשר בווהר כאמר ואמר צוריי בנבורה ואחד משותף במלכות וכלם כלול' וסגורים בה' הנבזרות היורדות מהדעת באופן כי אמרנו שור כאלו נאמר שור וה' רצוני שלשה אלהים וה' נבזרות והכל דין ונבורה הטעם הרביעי שור עולה כמספר שם מ"ב הראשון שהוא אבניתן וכאשר יראה מהוהר והתיקונים שם מ"ב יתייחס ל הנבורה אשר בה נברא העולם ועל כל מוצאו מפסוק בראשי' ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובה' בצירוף האלפא בימות העולות ואינם יורדות שהוא דין גמור כאשר נתבאר וראוי לדעת כי לו הו' שמות של ו' אותיו כל אחד מורה את השרפי' בעלי שם בנפיש ל' אחד המה המעלות נשמות הנדיקים למעלה ולכן יעלו שמים עולה במספ' שור ואבניתן שם מ"ב הראשון ובתבאר אם כן היטב איך שור יתייחס אל הנבורה והדין:

פרק שלישי

עם האופנים יכאר הסודות האלהיים המוסגרים באותיות

וכספר עשר וארם המיוחדים אל

חיצור הקרש:

הנה

נענין נשר וארם אשר בדגרי הנביא
מיוחסים א סיות הקודש כאשר כי נשר
(פס שיש ונכדי' הדעת הוה) הוא רמו הת"ת כאשר
תראה בתיקוני' בהרכה מוקומות וקיימו הרמ"ק ע"ה
והמלך המכס ביארו באפרו דרך הנשר בשמי' וא"כ
כאשר כי הכ' רמו לבינה אימא עילאה בסוד שמשים
סעדים אשר לא לבד האצילה וילדה בן הוא ו"א ות"ת
הנפתשט בשש ספירותיו אבל גם כן כאשר מרמזת
עליו להניק אותו ולגדלו באופן כי שש ספירות
שהיה כולל עכשיו יכלול ויתפשט כעשר ויהי' לפרנוק
שלם ונמור וזה בהשפיעה בו המוסין ועטרת בהם
יאירו ויעשרהו ונבאן ומכפכים ויעלא אותו מכמה
ודעת כח ויכול ויכניהו ויחוקהו להסתכר ולהדווג
עם מלכות נוקביה לבריאת ויגירת ועשיית השלשה
עולמות ומלקיהם ואישיהם ובפרט נשמות עזו בית
ישראל הקדושות וכל זה פעולת הבינה אימא עילאה
ע"י נחם הוד יסוד שלה אשר אותם יליש בו"א
ובאמצעותו בחלכות נוקביה ויש להבין כי אלו
בהתלבשם בחכ"ד חג"ת בה"י של ו"א המה הסכה כי
בה"י שלו השלים האשרן יתפשטו א המלכו' נוקביה
וימתקו רמו כל דיכיה ונבחרתיה להיותם ערכים
מתוקים וטובים באופן כי כ' הבינה המקפלת
חנאן וכפכים כככהת בש ור' שני בניה ובפרט
בזכר שהם אלהים ודיכים שבו ותמתיקם ותמוגים
באופן כי יתאזת על ו"א בעת הזאת בהיותו ערב
ומתוק ולמלא רב חסד מטה כלפי המסד וכן במלכו'
הקמה מכבא דין לשבת על כסא רחמים ועל ידה
תשפיע בתחתוני' . השם השני כי שר יעלות"ק
ודעת מאגרים ול ען שם המלך ה' מאות שכה

ביארו הר"ל ע"ה כזה האופן עץ שיים ירמוו א הבינה
כי מוכתת היא שני שמות האחד אהיה מלא יוד"ן
כזה אלף ה"י יו"ד ה"י העולה קס"א כען עם הכולל
והשני העולה ס"ג יו"ד ה"י נא"ו ה"י ועם עשר
איתיותיו יעלה לע"ג כמספ' הש"י וא"כ כן יעלה
כמספ' ען התיים ומהלכו של ה' מאות שכה ואמר אף
אף ה"י אף ה' יו"ד אף ה"י יו"ד ה"י היא העול' כמ"ס
תק"מד וכשתביר האותיות העקריות שהם א א"ה אה"ה
אהיה העולות מ"ד ישאר בידך ה' מאות והוא ביאור
ען הש"י מלך ה' מאות שכה אשר מלואו והתפשטותו
יעלה לה' מאות והוא ש"ר של נשר רצוני כי בינה
שהיא הכ' וען התיים תשפיע אל ו"א ובהתפשטות
הש"ר ה' מאות יתלא' אותם שלמות תן וכסדר ויעשהו
כתבניה ען התיים כאה לדעת תורה שכתב שהיא
ען תיים למחויקים בה וישן הוא כמוע בתוך הנן
מלכו' קדישא ישפיע גם הוא בה כמו וסגולתו וישע
אותה תורה שבעל פה . פעם נ' נשר מספרו כמספר
י"ב היות מלאות אלפין העולות תק"מ וראוי להבין
כי כל אחד עולה מ"ה והי"ב פעמים הסכך י"ב
גדופי שם ההויס י"ב גבולי אלכסון י"ב פסומות י"ב
מולות י"ב שדשי השכה י"ב שמים וכו' וכלס כ"א או
מונו יוצאים כאשר בספר נירה וביאור הרמ"ק
בשער השמות . וא"כ נשר ירמוו כי א"א עם עשר
ספירותיו הכלולות בו להיותו פרנוק שלם ונכ"כ
גבולותיו כל אחד שם מ"ה יעמיד מספר פ"ק כנש"ר
מורכב מעשר וס' מאות ומ"ד . או כאשר כי הי"ב
גבולין בסגרת שם מ"ה עם כל אחד העולים תק"מ
בכחית התפשטותם מו"א אשר בו מקומם אל סגש
גבורותיו ומהם אל גבורות נוקביה מלכות קדישא
אשר

אשר הם פטר מעמידים מספר כשר ועם זה לא לבד
הם נשארים במקד אבל אחרים באמצעו י"ב פעמי'
ו'ה ועשר יספיעו אל התחתונים השלמות הכלול
בהם י טעם דביעי כשר עם אותיותיו עולה תקכ"ג
להורות כי ו'א אשר בו טעם כשר ומספר תקכ"ג כולל
ומוכן י"ב טוות מ'ה כאשר באמר עולים תקכ"ג ועוד
י"ג חדות הרמזים אשר יספיעם א"א באמצעות
הדיקנא האלהית שלו לדיקניה שלו ו'א בסוד נ"י אל
כמוך נגו' ובסוד ויקרא ה' ה' אל רחום ומנון נגו'
באופן כי בהתפשטותו כ"ב גבולותיו והיה אחת
ככל אחד ומוהיר בוהר ה'י"ג חדות הרמזים אשר
יקבל מהיותר עליון יתראה ויפעל ככשר ותקכ"ג
כשאר לנו המיון לכאד האדם הרומו למלכות חכמה
תתאה כמ'ה מספר טעם ההויה כידוע ואדם וסנת
כל ה'נ' עולמות התחתונים כמו שחכמה הכולל' ג"כ
כמ'ה ואדם היא הכנה אל עולם העליון שהם
הששה ימים או ספירות הבנין וכללות כלם והשבת
שהוא מלכות אשר אנו במקריה הנקראת ג"כ כלה
כל ה'ה' הרצון שהכל הוא ה' יען זה יתאספו ויתאחדו
הנ' קוים או בחינות אשר בהם יתחלק כל עולם
האצילות שהם מסד דין ורחמים מלבד הספירות
והפרנפים ועולמות אשר ג"כ תחבקים ואינו עכשו
לפי הענין כיצן היא ה'ה' האחרונה של טעם ו'א"ב
כאשר באמר בספר יצירה שלשה אותיות אע"שהמה
השרשים א כל ה'נ' אותיות האלפא ביתא ורמזותם
אור רמזי' מים מסד י' אש גבור וכלל מה האותיות'
ענאם וטעמיות ונמצאות טעם אדם ואין מלוסם כי
אם במקום ט' ד' ורמזותם אחת להיות דל'ת לשון
דלות ולשון שער ואת הדלת סגרו אות המורה על
הנקבה הדלה והדיקה ולהיותה אות פתוחה ואין
סוגר לכן תקבל לבד ומטעם תאסוף ותמוין ולהיות
מספרה וזו היא דלתי שלמה ולהיותה ד' תתייחס
אל היסוד הרביעי הוא העפר בירידה ובעליה הוא
האש ישדון יגידון על העדר השלמות ועל הדין
והגבורה באופן כי אדם המיוחס אל המלכות יורה
על שלשה בחינות מסד דין ורחמים תקבל אותם

מהעליונים וכתובה תחבקים ותכללם ואל הפחיתו
תספיעים מלבד כי כרדתה מהאלף אור קדמון פלג
ונעלם הספירה הראשונה באמצעות המים סתומה
ל'דנה העשרה כמ"ה בוהר שהוא הכינה א טעם
בן ארבע ורמזיה ד' שפולה ארבעה ג"כ ד' ידמו
אליה ובה תעמוד ותנושך האור ובכח חכמה עליון
ע"י ה'י"ד שהיא חכמה ה'ה שהיא כינה ה' ו'א נשז
ספירות המשתלשלות אל ה'ה' אות הטעם הרביעית
היא ענמות' טעם שני א'ל אל אדם הומו לטעם
ההויה כיחול למינים העולה ג"ו ומתייחס אל א'א
כי בהתאחדו במלכות ד'קנה ודלה יאיר אותה
ויורה יעשירה ויטלימה ובכשר בהתגברות האחד
אשר על ה'ה' הקודם אליה וע'י הכנתה תהיה הסנה
אשר המים סתומה שהיא הכינה טעם ומרכין בעמה
כאם על הבנים השנים ובקשפיטה בהם המומין
הכבימייס והעטפות השנוניות תכין אותם לעשותם
כתארת אדם לבנת הית אדם שלם מורכב
באחדותו כוס ובר ונקבה ברא אותם ותקרא את
שם אדם ועם היציד הזה תשלים כל העולמות
טעם שלישי אדם מספרו מ'ה מורכב מן מספר כ"ו
ו'ה' הכ"ו מספר הטעם הנדול המיוחס א טעם ספירות
הבנין א'ו ו'א אשר מהם הרבנות וי"ט מספר חוה
הריונות למלכות קדישא נוקניה להניד כי בשם אדם
הרומו אליה אינה כנקבה וחיה לבדה אבל גם בת
זוגה מספר כ"ו אשר בהשפיעו זה כמו ואורו יעשה
אותה אם כל מי אם הבני' שמחה וגברת העולמות
עוד טעם דביעי אדם מ'ה ישתתף ממספרים שלשה
א' ל'כ י"ב לרמוז כי מלכות כמו שלמדנו מס'י תעלה
ותאחד עם השלשה עליונות בתר חכמה כינה בסוד
רוח שהוא כתר רוח מרום חכמה מים מרום כינה
ואש מים שהוא מלכות כמ"ה ה'י"ט ונק ואחרים טעם
קצוות הבנין שהם מורם מערכ נפך דרום מעלה
ומטה מסד גבורה ת'תנח הוד יסוד יהיו אם כן
המספרים אשר זכרנו א' ל'כ י"ב אשר אדם יורכב
מהם הא' כתר עליון כי כן נקרא כמ'ה אחת בעד
הטענות האמורות ל'כ חכמה על ל'כ כתיבות פל'א'ו'

בית אלהים שער שלישי פרק שלישי

היה אחד וכקרא ישראל כולל גם כן י"ב על א"ב
נרופים וי"ב ששמי' מלכד ה"ב נבולין הכלולים גם
בו א"ב אדם או מ"ה העיוותם אל המלכות מעלה
ה"ב הרצון בו"א אל ל"ב והם המכמה ומשם תסע אל
הא' כתר עליון ואו היא מ"ה
נאדם שלם :

המכמה אשר בה י"ב בינה על א"ב נבולין אלכסון
הראשונים כי השניים ב"א והשלישיים במלכות
באופן כי באדם או מ"ה ככללים א' ל"ב י"ב כתר
מכמה ובינה כפי מה שאמרנו בבואר א"ה מקום
כבודו ונמור עם הטעם השמימי יסודות על
המסכרים ענמם א"ב י"ב וכאמר כי ז"א הכולל שם

פרק רביעי

גיר עם הפלוסופים הקדמונים אשר לא מבני ישראל המה איך הסבה הראשונה
תסל אל חמרכו והשכל והנפש הטבע והחומר אל ר' ענולים
מקפ"ם אותה יאמר שהם האופנים ויראה
שמץ מפעולתם טבעם :

העצמי והקיים * ואמר טבע המרכו אף שהוא א'
בלתי מתחלק ובלתי מתנועע הכה ימצא בהשוואה
כלי השתנות בכל הקוים המתחלקים והמתנועעים
בסבת כי בכל סלק מהם ימצא הנקודה אמנם אחר
פלאיתכן ששום דבר יהיה מושג מזה בלתי דומה
הקוים המתעצמים מההקף אל המרכו אינם נוגעי'
ונושגים אותו כי אם בנקודה אחת אשר היא תכלי'
דרכם ומה לכם כי להיותם פשוטה ובלתי מתנועעת
היא רבת הדמיון עם המרכו ואמת הדבר אין ספק
בו כי הסבה הראשונה א"פ ב"ה יקרא מרכו כל
הנמצאים כי בכלם ימצא בתכלית הפשיטות וכלי'
התנועעות עם היותם כדד ויה בעלי הרבו מורכבי'
ומתנועעים ופאשר כלם יוצאים ממנו כלם כקוים
והקפים יתהפכו וישונו אליו ובה האופן השכל
הנפש הטבע והחומר מונאם מפיכתם ואלה חגמת
פניהם ומבטם למור ולשוב וכל כחם ופעולותיהם
תמיד ישובו ויקיפו סביבותיה להדמות אליה וכמו
שהמרכו כדד שהוא נקודה ימצא בכל סלק מתחלקי'
הקוים והקפי' העיגול כן הסבה הראשונה מרכו כל
הדברים תתפשט ותתלכז בכלם לא לבד בעבור כי
מעלה היא בפנימיותם את כלם וכל תפעל תופיע
ותמצא אמנם בגלל כי אל כל פעולותיו נתן סלק כח
או בחיכה פנימית פשוטה ורבת השלמות נקרא
אחדות

אם בענין הפנים ככפי החיות מצאנו מעט
מוער לדבר בהם בדברי רז"ל הכה שמץ
דבר נשיוע בענין האופנים וכונתם ואמר שכן הוא
הכה כחלש מושים לשלול סלל חכמת המצרית וכסיר
את שולת נביה מעליה כאשר עשינו בתקיריו ועיני'
אחרים וכלב"ט את האמונה הענרי' אשר הפשיטוה
ערומו' כי נזולה היא בידם לפי יכלתנו ודעתנו וכאח'
כי הפלוסופים הקדמונים ודאבסרו מירקוראו
טרימיניטו פייטאנוראש אפלאטון ופלוסו' כמו
שהביא מארצילאו פייסו' העמידו הטובות המרכו
והתפארת היוצא ממנו העיגול רזוכי הטוב המטיב
לכל והכלתי מסוכב במרכו אחד והפ"ת המתאגל
ממנו בד' עיגולים ואמרו כי המרכו המיוחד לכל
הנמצאים הוא הסבה הראשונה א"פ ב"ה והארכה
עיגולים וקופים סביבותיו הם השכל הפשוט הנפש
הטבע והחומר * השכל הוא עיגול קיים הנפש
מעצמה מתנועעת הטבע מתנועע כולת אמנם לא
מהולת והשגור מוולתו וכולתו ואין ספק כי לא"ס
ב"ה קראו מרכו ואל הר' הנמצאים עיגולים כי
שמרכו היא נקודת העיגול פשוט בלתי מתחלק וקיי'
ממנו יצאו קוים רבים ומתחלקים ומתנועעים אשר
יתפשטו אל העיגול ויגיעו אל ההקף הדומה להם
ומקיף וסוכב תמיד סביבות המרכו כי הוא ציר

אחדות הדבר מאשר ולאשר כעורכו עממי מיוחד
ולא מרכו עממי ומיוחד כל מאד כחות ומלקי הדברי'
מחם מונאס ואליו תהיה קורתם ואל המרכו הזה
ועם האחדות הזה ראוי שיתקברו ויתעלו בראשונה
הדברים קודם שיתאספו ויתאחדו עם
סבתם כדי שנורכו כאשר פעמים שובים ביארתי
יתקברו ויודונו אל המרכו הכללי לכלם וא"כ יקום
ויתרומם ויתנשא השכל אל רומתו וראשו אשר
נחם מרכו יקרא ערס עלותו אל סבתו המרכו
הכללי וכיוצא תעשה הכפס ושאר דמיון ותמונת
אלו הד' עיגולים הכלתי מוחשים הכו עיגול העולם
העממי המוחשי הזה יטן הנופים הם כל ודפוס
הכפשות והשכלים העליונים ועל כן בהם יתראו
ויתגלו וא"כ אלו הד' כדדק יקראו עיגולים אך השכל
הוא עיגול בלתי מתנועע כי הנה עצמותו ופעולתו
יתמידו לעד לעולם בעצמו ולא לבד ימצא מציאותו
וקיוויו אצל נס ישכיל ירצה ויפעל ולעולם לא ישתנו
ועכ"ל בבחינת מה ידק בו היותו מתנועע מפני כי
כל המונאים כלם מהסבה הראשונה יצאו ואליה
קורתם. הכפס הכללי וזולתה ג"כ הנה עיגול
מתנועע תקרא כי בטבעה על ידי ההשכלה והעיון
תשיג ובוטן תוציא ותוליד פעולותיה והשכלותיה זה
אשר ה' כאשר נס כל פעולה ומניית היא תנועה
ואם יש צד שמירה וקיום בידיעת הכפס הנה הוא
בסגולת השכל יותר ממה שהוא מעצמותה ויש לך
לדעת כי אמרנו כפס הכונה כפי הפילוסופים
הקדמונים כחות הכפס הדבריי המשכיל ומהכינו'
כמו שכתבנו באמרנו טבע כפס הכפס אשר הסגולה
בה היא תנועת הנופים והסולדה הקודמים הם
מתנועעים להיותם פעולות בותן והכלל מהשכי
היותם מעצמם ובעצמם מתנועעים כי הכפס היא
התחלת התנועה הראשונה אמנם בעמה כי בה
יתמידו וישמרו פעולות השכל והדמיון אשר מהם לא
ימשך שום תנועה בסיבוב אל הנק' אמנם כפס
הסולדה קראוהו פנע מעצמו מתנועע להיותו כפס
הכפס שהיא התחלת וראשי' התנועה מעצמו מתנועע

אך לא בעצמו כי אם כוולתו יטן נופי' ולא בעצמו
יראה פעולותיו להולידם ולהנמיסם ולגידם ולהניע
אותם ולא את עצמו בפני' שונים וא"כ יהיה המור
עגול מוכע מוולתו כוולתו כי מהכפס כהתחלת
התנועה הוא כהכרח מתנועע כוולתו כי במרחקי
הימקום כל תנועתו יתקבל ובהפוך האמור אל ענין
ביאורו וכאשר כי בעד הטענות הקודמות קאה
ומתקבל אל השכל שיקראו המלאכים אופנים או
עגולים כי לא ימצא או הם שכלים מחוץ כבדרים
כיוו שהבינו הרבה מהפילוסופים מבני עמנו וגם
מהדברי' ההלכ' אחרי' ארסו וא"כ כדדק יקראו
אופנים או עגולי' בעבור מורתם כאל תכלית אל
ההתחל' והראשי' אשר ממנו מונאס להשכל ולכפוף
את סבתם להתאחד ולהתדבק בה. וגם בעבור
השכלת' והכירם את עצמם וכענין יתגלגלו ויקיפו
מעצמ' בעצמ' ולעצמם כסובב תמיד ואלהם שכלים
אדוקי' להנהגת העולם העשמי כפי דעת המקובלי'
פ"ה (נכון הוא באמתת האפלטוניס) האומר
שהם הכפשות האלהיות והעליונות כי לבית' משכב
דברי' אמנם מורכבות משכל קיים בלתי מתנועע
ובפועל תמיד הנה העומדי' על העול' ועל חלקת
צואריו היקרי' ומשון ישפיעו בהם לא במקרה וזהו
לא דרך אפשריות אך בטבע נאדה ובמשקל הכח
הנקרא טבע וכאשר יניעו אותו בשכל ישר אין
שגיאה בו יכריעוהו ויחיוהו בזה שידק לקראתו
עגולי' או אופני' אך עגולי' כפולי' ומכופלי' כח"ש
הנביא מראה האופני' ומעשיה' כאשר יהיה האופן
בתוך האופן באופן כי סדר מספר אופניו כהמסר
פני' הקיות שהם ארבעה ואולי העיגול הראשון אשר
נמשגלו יתגרו וישוכו כל תכלית או מקור' והתחלת'
אשר מחם יצאו. הסני אשר בו בעצמו יתחבכו
ובהקפתם נסובנס בדרך עגוליי ידעו וישכילו את
עצמם. השלישי הוא העיגול אשר יתאן ויצייר
כדדתם כשכלם מהסנות העליונות אל הפעולות
התחתונות וישוכו דרך המסעות אשר ידעו ויעלו אל
הסבות העליונות. והעגול הרביעי כוכל לומר

בית אלהים שער שלישי פרק רביעי

הפשיטות והשלמות וכללו של דבר השכל הראשון והשליש כלם דמות תכנית הסוד הנמור והאחד הפשוט אשר על כן יקרא בשם עיגול בעבור שאינו מוולתו מתאכל וגם יכינו אל תכלית וולתו ולכן הוא מעצמו בעצמו ואל עצמו בלי ראשית אמצע ותכלית עצם הסוד הנמור והאחד הפשוט וכמ"ס הקדמונים עגול אחד אשר בהקפו יתעלה על כל הנמצאי' לאין תכלי' ויבדורכו יתלחס באופן כי להיותו מתנשא על כלם כלו בכלם ימצא והוא כוכב אור מקיף ואור פנימי המתייחס אל השכבה הראשונה א"ס ב"ה העלה בלתי עגולה כאשר נספר שער השמים תראה:

שיתהווה מתכונת כחותיה' הורעיות והדמיוניות כי לא לבד הוא עגול כי כמותו ששטחו האפלטוניים אבל גם כן הוא סבת תכונת הרקיעים והיהודות העגוליות והתמדת ההשתנות ההויה וההפסד לכל אשר תחת גלגל הירק' וראוי לדעת כי תכונת הרקיע עגוליות סביב סביב הולך הרום במאמר פלוטיוו והתכלית להדמות אל השכל אשר ישכיל וירצה וינעצמו בעצמו לעצמו לעול' אף כי בלי תכונה יסוביקיף ודנכי. מהשכל הוה הוא המאיר ומההיר כנפשו העליונה בלי אמצע' וגבוה מעל גבוה השכלי' מהנפט וההנופים כבודי' השומדי' בעצמם גיתר

פרק חמישי

יחמיד ביאור הפרק הקודם ויראה פעולות עגוליות מינים מסינים שונים אל האופנים ויחלקם לארבעה סדרות ויאמר שבסטרין הוא גמש עדבות וסנדרלפון נפש הגלגל היומית:

אכמה המושכל המיוצג וינעמו אומנם לעול' מעצמם ונעצמם אף כי באמצעות תמונת' הפנימית פועל ההשכל והדבור בעצם המושכל ההוא אשר נחמו היתה התמלתם והוא היתהות אופן או עיגול פלס לא לבד מעצמו לעצמו אך מהעצם עצמו לעצמו ואחריו עיגול הכפשות השכליות השכי הוא היוצא מההתפככות ומורה בפועל השכלתם אל כחם השכלי מראה ההשכל והדבור המושכל והמובן ע"י היתהפכס בעצמם בהקף קו"י לעצמו סוד ישכילו טבעם ועצמותם יכירו וידעו לא לבד הכרת מה שיכירו והאמצעי' אשר בהם יכירוהו אבל גם כחם המחיר וטבעם השכליית' והשלישי העיגול אשר ימצאו ויהיו כאשר ע"י ידיעת' יעלו למעל' להשכיל ולהשיג עמם השכלת סבתם אשר מאכה מוצא התאכלות' או יהיה עיגול הכפשו' (רמזי התשתות) אשר באמצעות דמיון מהנפשו יתחברו עם האופכי' או באמצעות רוקם יניעו וישיגו אל סמיות ובהם יתדבקו או באמצעו נשמתם ושכלם הסהו' והשומד

על האומר למעלה כוכיף כי השכלים או פלחכים אשר הם כעגולי' ואופכי' עלד' פכים יתגלגלו בעצמם ואל עצמם יתהפכו. הקן הראשון בהשכיל את עצמותם כאשר במקירת' ומצאו ישיגו מבקש' ואו יכינו את עצמם. השני בהתהפכס באמצעות הדגון אל עצם טבעם כי או יתלהבו בזהכת עצמם השלישי מתהפכים ע"י שכלם בפועל ההשכל לא לבד ישכילו שישיגוהו אומנם נ"כ ישכילו בעצמם מהם המסכילי' אותם. והרביעי בהתהפכ' באמצעות הדגון אל פועל הדגון לא לבד ירגו ויה שירגו אבל ירגו את עצמם הרוגי' אותו וגם כנפשות השכליות יאשגו נ"כ ארבעה עיגולי' הראשון מחסה למעלה הוא אשר יכירו אותו כאשר במראה דמות איה עושכל ממושכלי' התשתות ישיגוהו ונהתי' א' מעצמם אכן בעצמם פועל שכלי' לא לבד בתוכם ישמרוהו (כי הכה השכלת' פועל שומד בלתי כודד) אבל גם יולדו על דיו העכין הפנימי אשר כפנימיותו אפרנו ההשכלה ההיא יתגבל. והם משכילי' בכל

הוא כפס גלגל ערבות או גלגל השכל אשר אחריו מוצא קצת הקדש מושב ופרכת' בערבות ופדל'סון הוא כפס המתכנסע הראשון וגלגל' יומית ועמו יתר האופני' שהם הכפסות ליתר הגלגל' והשכיות להם המה השמימי' והשלישיות חלקיהם המה השמש והירח והכוכבים וכל זכא השמים הגלגלים להם והרביע' אשר המה מול האזן הדביעי המה השמי' את כל המים אשר תחת גלגל הירח אשמים אויריים מימי' ועפרים' וראוי לדעת כי יש ד' מיני מהב' כפסות הגלגלית ככל שלמה מהפכת ופכה למעלה לעולם השכלי' והמתדעים אליה ביתר השלמות ואותם אשר לא בשלמות אמנם יתמיד עמידתם במרומי' וכוף דבר אותם אשר לא בשלמות ובלי התמדת עמידת' נ"כ מנחת פניהם אל השכל העליון בעת במרום תמריא אמנם לפעמי' תתכבד אשדות' ויטו גלגל' מעלתם אל הסתמוכים ובהם ישתקעו וירדו ולכלם אשדות מרכז אופכס הכלתי בשמי' שכל עומד אליו ואל סבתו לעולם מנחתו שכל מעשיו ובעצמו מוכס' טבע או כס קיומי' ומוליד מעשיו אבל לא בעצמו כי אם בגוף מוכס' להיותו מורכב מעשבי' (קראוס ורעיס) כל הנמצאים אשר על ידי השכלתו בהם ישיב וירצה באחד או בנולתו ויוציאו אל הפועל השני ואל המעשה יביע הגלגל או דקיע בנחת התמונת או בנולתה אל טעם זה או אל זולתו ואל התמריים ואשר תחת גלגל הירח בהויה ונורה ואת או בנולתה ולכן מלבד המרכז המיוחד יתפרדו כל אשת מהפסות הדרכיות לד' עגולי' הדומים א' ארבעה אופני' הכביא והמשין המרובע של הסע הכנסי' בו היתה שנועת האפיטאגוריים כאשר תראה בכיאוורכו האחרון עוה הספר בעה' :

ג. י. ויטילו תחת אישי כסא הכבוד ויתאחדו עמהם וזה ע"י קצת מוקנתם או עם קנתם בכלם או עם כלם ופלגל של דבר התמנוכי' במערכה אחת עם העליוני' של המערכה עמה או לו עם התמנוכי' של מערכה נבונה ועול' יתר עליון ויתאחדו כמסופיה' להם מיומדים בחלקים עם הכל אשר ממנו הנה התמלת' ומוצא השתלשלות' וכע"ס מ"ל חבוב' מתחת כסא הכבוד לדמיון שביב ען האש הגל מהרום טפה ומהי' או חלק מהארץ המור ומתאחד עם יסודו אשר עתה מוכס' או יהיה כתתיון המתאחד עם העליון המומי' מציאותו וישותו בגלגל האש המתקרב אל טעם קערורי' גלגל הלכ' וכנוף עם הכפס וזה המוש התאו' והשכל' ועל פי אשת המקובל הכפס עם הרום והרום עם הכפסה השכל עם הגבוה ממנו וכלם עם העליון ועם מושכליה' וסנותיה' העליוני' כי גבוה מעל גבוה וגבוהים עליה' סוף דבר העגול הדביעי עגול הכפסות הדוכניות הנה הוא אשר בו תקוורכה ע"י האמצעי' אשר הנמנו אל התכלית בלי תכלית הוא הראשית באין ראשית אשר ממנו מוצאם והתאכלות' לרבה ולקשר מרכוס הוא אשדות' העליון (אשרי עובס לאמוריה' המרכוי' והאשרי' העמונעי') עם המרכז אשר הוא לכל הנמצאים ואשר להיותו האשדות הנמור והשל' הוא מתנשא על כלם ועל כן בכלם ימצא כאשר בפרק הקודם ואלה הם הארבעה אופני' מלאות עיני' הכוכרי' בדברי הכביא כאשר נ"כ היא הכפס העליוני' והכללית ואולי' שהי' מטערו שר הפני' ושר העול' או סנדלפת על פי הדברי' אשר הראת בעקוס נולתו כי הראשון הוא הכפס הכללית עומדת בעצמה והשני הקיות והכס הכללית המושפע לו מהראשון וממנו מתפשטת בכל העול' והמציאות אס לא כאמר והוא נ"כ כאופ' ומתקבל כי מטערו

פרק שישי

יוצא סמלות ואותיות אופן ואופנים המיוחדים אל המלאכים סודות נסודות על דרך האמת מתפרדים לשבעה דרכים :

בית אלהים שער שלישי פרק שישי

למען

לא נחל לבאר דבר בסוד האופנים
שמענה ואתה דע לך כי אופנים עולה
קפ"ו כמספר מקום עם הכולל העולה כוונת האופנים
כמספר שם ההוי המתבנה באותיותיו בזה האופן
עשרה פעמים י' ה' ק' ה' פעמים ה' כ"ה ו' פעמים
ו' ל' ה' פעמים ה' כ"ה יעלו למספר קפ"ו ולבד כי
מקום מניד כי האופנים או כפשות המלאכים אינם
אחרים וכללי' כגופיהם כמקום כסבת כי להיות'
בלתי גופיים וכלתי מתמלקים אינם מוחזקים מקום
באות ונס בעבור כי להתעלותם על כל הגשמי' לא
לבד לגדול מעלת טבעם השכלי כי אם נס לגדול
כחם ושלמות פעולתם לא יתכן היותם מוחזקים
ומחזקיהם הגדול בקטן אינם להפך נוף כל אחד
מהם מוקף מכפסם כאשר הוא בגוף האנושי אשר
בכמותיה הגמתיים והמיוכיים ומרניש' יולא אותם
ועם השכל והדבריות יתגשא עליו ומבסח יעטרהו
והוא האור הפנימי והאור המקיף כאש בדברי הר"ל
ע"ה וכאשר יונן מדברי אפלטון החזקיה והמקיים
לא כפשוט העולם הכללי בעולם אימנם העולם זה
יתייחס לסגולתו וכיוצא ליתר האופני' . ויהיה
הביאור השני כי אל' אופני' ידמו א הכתר כדודור
למעלה ה' סמכה הכ' בינה על שם סמכים שערי
בינה ה' שש ספירות הבנין הפ' והמ' שעולים ק"כ
ידמו ולולכות כי שם אלהים הרומו אליה גרופיו
עולים למספר ק"כ ובאות תבין כי באופני' כפרנוף
שלה ויולכות שהיא ג"כ פרנוף שלה כי הם כדמותה
כללים בהם ע"ם המשתלשלים ומתאזלים ומנה
להם . וכפרט להיותם האנושי אשר בו פעולת
הע"ם יתפשט פעולתם אל עולם השכל' והעליוני
באופן ימצאו ויזהירו הע"ם כי הנה לא לבד כל
האופנים יורכבו מהם אימנם כל אחד מהם כאשר
תראה בספר התיקונים דלית בריה כ"א מלאך אשר
לא יהיה מתוס בו שם ההוי הכולל כל הע"ם
העליונות ולכן בא המדרש מנ"י בו גרופו כל הע"ם
העליונות כמ"א או סכ"ד כי כתר הוא המוכלל
בכלם וא"כ יהיה ה' הראשונה סמכה השניה בינה

והו' באמצע המצבים בין הקרשים למדרס ולהכרע'
הוא הדעת וכו' ושל אופן רמות בין בתמונתו
בין במספרו ו' ספירות הבנין והש' מלכות כי הרבנה
תמונתה הוא כ"ו פ' ומספר השם המפורש וגם
להיות המלכות רומות א הפה והיא הפה בסוד תורה
שבעל פה וישאר לבאר הן' שהרצון אגלי על כפיסת
רומה קולה ודבורה היוצא מהכל פיה אשר בו הנהגת
העולם כמכמה לפי דברי המסורד ע"ה בדבר ה' שמי'
רעשו וברוך פיו כל גבאם . והד' אופן עם הכולל
עולה קל"מ כמספר מק"ל ומובק שם הוי העולה כ"ו
ושם אהיה העולה כ"א אשר הם כמכמה ובינה עוד
שם הוי אשר עם שם אדני רמיזת' ו'א' וכוונת' והכל
יעלה לך למספר קל"מ כמספ' אופן עם הכולל להניד
כי בו יוהיד אור הכ' ונני' אבא ואימא ברא וברתא .
הה' אופן סך מספרו כולל שם הוי במלוי יודין
העולה ע"כ ושם האדנות העולה ס"ה להעיד כי
באופן בית המלכות ומסככה תתקשר ותתמזג עם
בעל' במלוי יודין ר"ל בהשתתפות סמכה ומסד
אשר לגדול מסדס הם סבת אדנות' ואומר' . הו'
אופן יעלה למספר קל"ה לאמר כי המלכות אשר
מוסבה באופן והיא גורתו וכשמתו היא משכן תורה
שבעל פה ובית קדוש אל תורה שכתב אשר מיות
הקדש רומים אליה . או נאמר קבל ה' ר"ל מקבל
ה' או כפי התרגום קבל נגד ה' יען האופן כסא הה'
הרומות למלכות והיא בדמותה ונלמה . השביעי
ואחרון אחרון סביב לקומ הוא מדברי הוהר ביאור
הר"מ סוגר הדלת לכל האמור בפרק הזה והוא כי
אל המלכות ג' פנים (והם הג' וז"ל הכנסים בה)
פוכי' אל הג' אבות מסד גבורה ת"ת הנקראי' אל
אלהי' יהוד ותתתיה' עוד פן אחר הנקרא אופן אחד
בארץ כי היא יוקבלת משלשתם והרצון כי לשאלת
אופן אי פן תשזנתו בארץ וכנמור כי אופן רומ
למלכות רומי הפן התחתון אשר בו תפכה א הארץ
עולם העשיה להנהיגו ולהשלימו אשר הוא כמ"ט
פעמי' רבים ע' האופן ועל כן יש בו פן ואו העולי'
שבעה להניד כי מלכות הפן השביעי מהפכ' העליוני'
המאירים

הכלולות בו"א) השלמות העליונות אשר ישפיעם
אל העולם התחתון אמנם באמצעות האופן שהוא
בסא מושכו הקרוב אליו משכן מקדשו וכלי
מלאכתו האלהית :

המאירים והפוכי' תמיד אל יושר הדין והמשפט יום
השבת אשר בו כל ששת ימי בראשית והנני יכול
ושכונתי * ונאמר ג"כ כי א' הוא אחד ופן כאלו
יחד כי האחד יקבל מהו' (הס שספירות הנני

פרק שביעי

עם ביאור השרפים אשר בחם יעלה רבונו בשמם וביאור קצת כנולותיהם
ופעולותיהם יבאר מראות ישעיה וסיכה מחכה אשר הראשון
ראה שם הארנות יושב והשני שם ההיה ג"כ יושב
וגיד סה הוא כסא הכבוד המיוחד
אח שם בן ארבע :

מלכות אשר אליה יתייחס השם הזה אמנם על ידי
אמצעי הרמז במלת א"ת כי בא לרבות לדעת את
אשר למעלה ונבנה ממנה הוא ו"א בעלה או העמק
למטה כל אשר ישנו באמצע כאה לדעת בין המלכות
ובין הנביא כי כוננו לכל נברא בע"ה בא עד תכונ'
ההשגה באצילות והשפירות העליונו' כפי מה שהוגד
לארון הנביאים מפי האלהות המתפשט בהם כי לא
יראני האדם ומי אס לא על ידי אמצעים קלעים
מגדלי' יושב על כסא רם וכסא הרצון על מלכות
שכינה תתאה יושב באופן ההתבטאות והממשלה על
עולם הברי' מרכבת המושבה אשר לה תכוף ומושר
אליה בקשרא וכסא אשר תשכ עליו למשפט על כל
יצורי עולם ולהשפיע באמצעי כחות וכבון וכלי
אומנות פעולתה ואורה אל כל יתר בעלי המציאות
כלם וכללו של דבר הוא עולם הבריאה הוא כסא
הכבוד מערכת הספירות השכיית פרצופים או מערכו'
של עשר מדרגות כל אחת ואחת אשר התאצלותם
מהראשונות של עולם האצילות הם דמותם ונלמס
ולבושם בלי אומנות וולתם וכליהם הקרובים
והאמצעיים המתייחסים להם והם מקנאות ונכונות
מימי אורם ויכולתם * אשר לא לבר יקבלו אמנם
ישפיעו כפי הקפץ ומאמר פתגם העליונים אל הב'
עולמות התחתונים יצירה ועשיה בתם להם כל
מציאות' וכח יכולתם והמה כמציאים בכל פעולותיה'
ומעשיהם

אחרי האמת המקוים יסוד מוסד שכל
הנביאי' ראו עצם המרכבה ויתמלפו
כי מהם יגידה בקיצור נאמן כאשר הוא עשה רבינו
ע"ה וזולתו יותר בארוכ' כיון ישעיה ומיכה ודניאל
ויותר מכלם יסוקאל הנביא ולא יבא מהענין
טאנו בו מנה אחרי דברי על האופכים והמיות
בפרקים הקודמים נדבר גם כן על השרפים
הנוכרי' הנבואות ישעיה בן אמן הנביא ועל כי לא
נביא הפסץ המכוון בקלות בלי שנתחיל במקרה
יותר ראוי להביאה במקום וזולתו ולא עתה יען לא
נשמור הסדר והשלשלת אשר בו אנו עולים ומטה
למעלה וממדרגה למדרגה עד הגיענו אל העליונה
והיא מקירת ענין כסא הכבוד והיושב עליה יכריס
אותנו להקדי' מה התועלת המושג אל השבת הביאור
האלהי הזה לשרת ג"כ ליסוד ואכן בואן אל אשר יבא
אחריו ונתחיל לבאר נבואת הנביא ישעיה האומר
וארא את אדני יושב על כסא רם וכסא ושוליו מלאי'
את ההיכל שרפי' עומדי' וימלא לו שש כפפי' שש כפפי'
לא' בשמים יכבה פניו ובשמים יכבה רגליו ובשמים
ישופץ * וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה'
נבואות מלא כל הארץ כבודו * והנביא מיביהו אחד
ראיתי את ה' יושב על כסאו וכל נבא השמים עומד
עליו מימינו ומשמאלו ועל זה נחקר כי ישעיהו ראה
את אדני כי לא לבר שפץ לראות במראה הנבואה

בית אלהים שער שלישי פרק שביעי

יפעל הכל מכלי שיתפעל וישתנה מראה הכל אל הכל
 כלי ויוק וכלי שום ספק יתעלה על הכל כלי היות
 עמהם לא ערך ולא דמיון עובר בכל כלי שיבקענו
 ואל הקנות ידימנו ימשך וממנו חוס חיוני ערב
 ומתוק אשר כסבה פועלת יולידנו וכסבה מזריית
 ישמחנו ויעמידנו וכתכליית ישיבנו ויחזירנו אליו
 ועמו ויאחדנו וישלימנו • והכל יבא אל ככון אל
 השכינה ואל משרתיו הקדושים וכתוכסם אל השרפים
 אשר אנו בניאורם וכמו שכבר באמר שהם אותם
 המלאכי העליונים הנותנשים על האופנים ועל
 הקיות אשר מול יצירת ועשיית היצירה ולעומת הו'
 והה' ז' וכוונתה ולכן הם כמעלת ומדרגת בריאת
 היצירה מול ה' הראשונה כינה אימא עילאה ויען כי
 דיכין מתערין מינה (עם היותה האם הרמונית)
 המה שרשי וכנזי אותו דין אשר באמצעות פני
 השור המה המלאכי אשר לעומת הנבונה והשמאל
 ישפיעו למטה ויעירו בתחתונים פעולה ואל דומה
 לפעולת האש יען כמוהו יבדיל ויכנין יתך וישרוף
 ישוור ויעמיד • ודע והשכל כי השכינה באה מתלכשת
 באלו השרפים כי להיותה האחרונה כפיר'ו כסגול'
 אשר עליה וכס הא"ס תנהיג את העולם השפל
 הנשמי הזה וגם לתכלית הוכיח את ישראל מעון
 פשעיהם לכל מטאתם (וכמ"ס ילך בא אדני בקרבנו
 וגו' וסלחת לעוננו ולמטאתנו וסלחתנו) להקמיר' או
 לייסרם ולהלקותם כאשר באחרונה כי לא יצדקו
 מעשיהם • ולפעמים מתלכשת במלאכי הססד
 המתכלי' מהכינה באמצעות הססד והת"ת ולא
 גבורה וכללו של דבר כי הם לעומת ה' והו' של שם
 הרמונים בפני האריה והנשר אלה מסטרא דמימא
 ואלה מסטרא דשמודא דאמצעיתא של המרכבה
 העליונה והם רזוני אלו המלאכים כהני הססד
 והרממים יקראו להם עומדי' ומעל לו • אם מלת לו
 יתייחס אל שם אדני האמור שהוא מלכות קדישא
 יהיה הביאור כי ז' א' בעלה הכולל שם ספירות הכנין
 שם הכנפים המתחלקי' לשתי כניפות הססד והדין
 שני שרפים המתלהבים באש הדין אשר מקבל מבינה
 דיכין

ומעשיהם מתעלים ומתנשאי' על שניהם כאשר כרמו
 בדברי הנביא באמרו רם וכשא' (וכשא' כשר שור
 אריה ואדם רמוז בו' יתכן שלא ראה אדם כי בעון
 נסתר כד'א בקום רשעים יסתר אדם וכן וידי אדם
 מתחת כנפיהם והכן) וכאלו יאמר שהשכינה יושבת
 על כפא אשר לא לבד הוא רם על עולם העשי' אומם
 גם מתעלה על כל עשר כתות המלאכים • ושוליו
 מלאים את ההיכל על השפע וההתפשטות המתפשט
 מהשכינה שהם הספירות והפרנפים כשוליים מונכה
 מתפשטים • אשר לא לבד ימלא מזהם כפא
 הכבוד אשר בו יסדרו ויציירו הספירות המערכות
 והכתות ומשם מתפשטו אל עולם היצירה ובו ידפיסו
 בפירות ווערכות היצירה ובאחרונה יסעו באמצעו'
 ההיכלות אשר דיארגו אל פכימיות המקדש קדש
 קדשים כי להיותו בית אלהים ושער השמים יהיה
 מהם ועל ידם מוזהר כוזהר הרקיע • שרפי' עומדי'
 ממעל לו מלת שרפים הנגזרת משרף ירמוז שהם
 אשיים ושורפי' בתלתם פני להבים פניהם והנה
 ידוע ליודעי כינה הנאים בשערי ה' כי לא ספרי
 הקדש בלבד אומם רז' והמפרשי' את דבריה' ייתסו
 אל השכינה וכפא הכבוד והמלאכים ואל הכפשות
 השכליות כנוי ושם אש אולי הטעם הוא מה שלהן
 יתבאר בע"ה יראנו משם המשכיל ולמען יהיה הכל
 מוקדר וערוך לא כעדל לדבר בענין זה מה שמן
 השמים יאירונו והוא כי בכל הדברים הנשמים אין
 בהם באדר הכס והיכולת כאש ויותר חיוני כחוס
 הסגור בתוכו ומונה ישלמנו ימה מתוק שהאור יותר
 מוכן ושלם אשר בעבורו יראו הרואים ויראו הנראי'
 אין גילה ואין שמחה אס לא ע' האורה ואין מוליד
 ומנמים כחוס כ' הן בגללו יתהוו וייתייצרו יושג
 ויתקיימו הוא סבת כחם ויכלתם בעבורו יפעלו
 וישפיעו ישלימו וישלמו כל הדברי' • האור מציאותו
 בלתי מוכשש כי נראה לעין כל רואה ומי הוא איפה
 אשר יזיבנו ואם כעלם בנדרו וטבעו כי לא יושג
 עבוכת ידיעתו בעצם • הנו מתפשט אל הכל כלי
 עבוכה והוא בכל בלתי מתערב ובלתי מתגאל •

לדינן מתערין מינה עם תנבורת הנבורה וההוד •
 ישפיע ויתפשט אל המלכות תוקף הדין אף כי היא
 דינא רפיא לשפוט ולדון ולפקוד על פני חבל ועולם
 התחתון חטאתם • אמנם אם ממעל לו ישוב אל
 ההיכל והוא היותר נרצה על פי הפשט ויהיה הרצון
 כי השרפים שהם מזויי עולם המלאכי והיצירה לא
 לצד יקדימו יתעלו וישפיעו אל כל העולם העשיה
 אך נרדת במעלות הסלם מלמעלה אשר הם נוקסם
 רגליו יתפשטו וישפיעו אל ההיכל היצירה המיוחד אל
 המיות וגם אל ההיכל העשיה נוסב האופנים ואל
 התחתון מקום מקדשנו בירושלם אשר בו תכלית
 פעולתם ומשם יתפשט אל כל הארץ ועתה נבנה
 ונלכה אל דברי מוכה הנביא האומר ראיתי את
 ידוד יושב על כסאו יושב כוכר ונשפיע אל הכנכה
 אשר תחתיו והוא ההפרש אשר בין מוכה לישיה
 אשר מראה נבואתו בשם אדנו ולכן על כסאו הרצון
 לא על הכסא הכללי אל כל העליונים ככסא ישיה
 אמנם כסאו המיוחד לו ראשון ותכופ וקרוי והוא
 מלכות כסא וכלי ומשכן הת' כדמיון הזכר עם
 הנקבה הנוף עם הכפס והכפס עם השכל וסוף דבר
 המושלם עם המשלים • הכפס עם הפועל והוא דבר
 מתקוק הגביא ידו' בה' כל קדשו ה' וראוי שתנין
 כי הו' הקודם אל השם לא למנס אמנם לסוד כחם
 עמדי לרמוז כי השם אשר זכר הוא הת' בבסי' הו'
 קצוות המוסגרי' בעוכר הרמוז נו' של שם כי ידוע
 הוא לבאים בשערי הסכמה המקובלת כי הי' רומז
 למכמה ה' לבינה הו' לת' בגלל הסבה הנזכרת
 השכי ורועות הם ססד ונבורה וכ' שוקי' נכס והוד
 והברית יסוד • ועוד ידוע כי השם המיוחד הנקוד
 בנקודת אדנות או נבאות יתייחס אל פרנץ הת'ת
 או ו'א במה שיענן על כבון מאמר הנביא ויד'וד
 וידוע נ'כ כי מספר ההיכל כמסבון שם אדנ' ויה'ם
 להגיד כי יד'וד עם הו' הקודם לו ירמוח אל הת'ת
 עם שם קצוות הכנין הכללי עמו ושהיכלו ומושכנו
 הראשון והקדום אליו הוא שם אדנ' המיוחד אל
 המלכות והוא ההיכלו ומוקדשו הפולה כמספרו כאשר

הראת באופן כי ת'ת המתפשט בשמותיו היקרים
 מושכו ומשכנו במלכות והוא הכסא המיוחד לו והב'
 העולה שנים שני ובית אולי ירמוז הי' ההיכל הוא
 ההיכל כפול וגם כי בשניהם מושב ו'א עליון שהוא
 בינה בבחינת היותה אמו וסבתו והתחתון מלכות
 בבחינת היותה פעולתו ובת וזוג עכו' עמם מקום
 מושכו המיוחד לו הוא השני כי הוא יקפידו ולכן
 עליו יתעלה ויתלבש בתוכו ולכן ימלאהו אורה ולא
 מעצמו לצד אך מהג' עליונות אשר מהם יקבל השפע
 ויערהו אל השוקת מלכות קדישא במה שיתייחדו
 ויתקשרו בקשר אמין וחוט-משולש אשר לא
 ינתק מלמעלה למטה כזה לדעת הג' ראשונות עם
 העשרית ע' הממוצעות ביניהם • וכל נבא השמים
 עומדים לבכיו ומימינו ומשאלו • כוונתו לדעתי
 נבאות הסבד והדין עומדים על ת'ת שהוא הרמזים
 אשר מהם הוא מוקף וסבוב מארבע רוחותיו וזה
 בסבת כי המסד כולל ומובק סכמה גדול' ונכס זהדין
 בינה נבורה והוד ימין ושמאל האצילות או באמר כי
 כי נבא ת'ת הנקרא שמים והם נכס והוד הנקובים
 תמיד בשם נבאות זה ימין וזה שמאל והם תכופים
 בלי אמצעות וולתם' אל הת' אשר על ידס ועל ירי
 היסוד יתפשט וישפיע אל המלכות אשר בעצם ישכון
 ויתלכין • אמנם יען לא כתבאר שתהיה נבוא' מוכה
 עליונה בנודנה על ישיה הנס כי הספק הזה גדול
 כאשר ביאר הר"ל ע"ה על דניאל אשר ראש עתיק
 יומין אשר מדרגת כתר העליונה ולא עלה זכרנו
 כפי הכביאים וולתי יחזקאל ואם כפל בראיותיו אותו
 כמ"ס וארא ואסול על פני לא כן דניאל והנה אמר
 כי דניאל השיג עד כתר העשיה בלי שיפול אמנם
 יחזקאל עבר לפניו וראה והשיג עד כתר היצירה
 הכרמו במראה העשירי ולכן כפל אמנם יתר הכביאי'
 עלו על כתרי העשיה והיצירה (אשר בהם דישה
 השגת דניאל ויחזקאל בלבד) והשיגו וראו בנביאה
 כמ"ס להלן אך לא כתר הכביאה או כסא הכבוד מה
 שינדק נ'כ לתשובת הספק המוכח והוא כי מוכה
 הגיע בנבואתו עד שם ההיה המאיר ביצירה וישפיע

בית אלהים שער שלישי פרק שביעי

של בעלה באופן כי השם הנזכר במויכה הוא על מלכו' אשר מחנו-הזהיר ותאיר כעצם השמים • והכסא על הנריאה וספירותיה הנבראות כמו שכתבאר בביאור דברי ישעיה • ונבא השמים על תצא כתות המלאכים אשר מקום מושבם ברקיע אשר על ראשי המיו' ותכף תסת כסא הכבוד אשר הוא אצלנו מטטרון שר הפני' וגם יתכן היותו עצם השמים לטוהר אשר במראה הזקנים ויהיה בלי ספק לבנת הספיר כסא הכבוד ועצם השמים לטהר מדרגת המלאכים העליונה :

בשם אדנות המזהיר בכסא הכבוד עכ"ז יען אין לנו על זה קבלה ומופת וגם כי הוא נגד הדעת המקבל כי אין נביא שתהיה השנת' כבואתו בשם ההויה כי אם משה רבינו ע"ה כאשר כי שם ההויה אשר השיג מיכה אינו עצם השם המתייחס אל ה"ת כי אם המתפשט אל המלכות הנקראת כפי בחינת הדני אמנם כמה שהיא אור כאלו ואחת מהעשר ספירות העליונות גם בה ימצא שם ההויה ויותר כשתתאחד עם בעלה אשר מחנו ומעליונים עליו תקבל אותו בעת היות אור הלבנה כאור החמה והכת רעיה ואם

פרק שמנה

משוך הביאור עצמו ויבאר על מה ראה השרפים ומה טעם חייתם ב' וטעם שש הכנפים ועל מה בארבעה יכסו שני הקצות פנים ורגלים ובב' יעופפו וכור קק"ק גם כן אשר תארו אלה' צבאות :

לאחר וגו' השרפים בשאר המלאכים יתמלקו לשנים זכר ונקבה בראש פועל וכפעל משפיע ומושפע מטטרון וסנדלפון הכפא הכללית וכפי מאמרו ו"ל שר העולם הכס ומיות המתפשט אל כל התחתונים ואלהב' כרובים האתלהטים באש הדין • שש כנפים לאחד הרצון על שש קצוות הכנף יורח מערב צפון דרום רום ועומק מסד גבורה ת"ת כנף הוד יסוד המה השעה יונים אשר במלכות השפיעו כל מלאכת העולם אשר אחר כך משפ יפרדו בנשמי' לשש קצוות הנ' ורמקיס אשר ביארנו והשש כנפים אלה בשני הכרובים יעלו ל"ז כנגד י"ב צדדי ההויה סכות ה"ב מזלות י"ב מדעים וי"ב מדעים וכו' בשמים יכסה פניו במסד וגבורה כי כל אחד ואחד יכסו פניה העליוני' להבדיל ביניה' ובין התחתוני' רצוני כי מסד וגבורת' אמעני' בין הכתר והמחמה והכינה שלהם ויכסו אותם באופן שגודל אורם לא יעור עיני התחתונים אך ימיווג ומושער אל הכנתם יאירם וישיגם • ובשמים יכסה רגליו כאה לדעת כנף והוד והיו מבדילים ויכסו' למלכות והיא הרגל' עמידה הקדושה אשר בהתמונות הראוי' לפי כמה תקבל הכס העליון ותחת כל כנפיהם תחסה ותמלון וכנשר על גזוליו ירמק

נתמיד וכאמר על דברי הכביא ישעיה כי אחרו שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף וגו' יעמיד תכונת' בשני פנים הראשון ממעל לו כנף אל שש אדני המיוחד למלכות • והשני אל הדיכל וכרמו בראשון כי ת"ת בורעותיו ושוקיו והכרית הקדוש בבחינת קבלתו מיכה באמצעות הגבורה אש הדין אשר בו יתלהב מקום כסאו על המלכו' אשר בה ישפיע האש הדולק אשר יתפשט אל התחתונים • והשני הוא כפי פשט הכתובים כי המלאכי' משרתי האש והדין כאשר יורה שם שרפי' עומדים על הדיכל להשפיע באמצעותו תובנות מוסר התשובה והמירוק או האש המוכך הכינוח מלכת שלחבת רובנו והשכינה באמצעותו מפעל ותשפיע • מלבד כי עמידת השרפי' ממעל לו ר"ל אדני או מלכות הנה המספן היותם חיוני' אליה' ויוקיימים אותה לכמותה ולמקנה בקליפה אל השרי וכמלכות אל הנוק והוא אל הכפא וכנפש אל השכל והוא אל העיני האלהי כי באופן שגודל המלאכי' יכסו וילבישו את השכינה מצדן כמלכות ומסוה מהם תתעטף ותתכסה ועל כן הם עליה • שש כנפים

ירחק להולידם לגדלם וללמדם כך היא תוציא לאור
 שהיה והפועל כל פעולותיה ונשתיים יעופק
 ת"ת ויסוד השני מכריע וסקל המאזני האזני המסד
 והדין באשר הם מנד המסד ומשפתי' במונ כאות
 וראוי מהב' קצות הכלולים בתוכם ועפיית' למעלה
 עד כתר עליון ולמטה עד המלכות ולגדרים ליסד
 באונגעות הדעת חכמה פס בינה ובאונגעות ענמם
 מסד עם גבורה ונכח עם הוד' או כאמר כי
 מתלאכי' הם מסך ומכסה סגור' דמיון ככפ' וסוליס
 אל השכינה הפנימית והעגלמת אשר אליה השקפת
 ידיעתם אהבתם ועבודתם בשכל פנוי ובעלה
 גרצון טוב וכפז הפנה' כפועל קל ומוכן מרומי'
 אל ג' מערכות הכנפים אשר בדברי הכביא ראוי
 לדעת שכל יודע ומכיר' רצון מושק ורובה' ובח
 פועל' השכל ישיג ויכיר את סבתו ואת עצמו
 וכשניהם אל הפעולות התחתונות הוה הכ' כנפים
 הרצון ירצה ויאחז את עצמו ואת סבתו ובה ובגלל'
 יתר הכחזאים אמצעיים ונתיבות להגיע בהם אל
 תכליתם האחרון והשלם' הכח הוא משועבד ותחת
 סבתו ופקיד ומאונה על התחתונים אשר להגיע
 הדברים אל תכלית המרונה מסבתו ובהערת ועור
 סבתו כגד מה הוא המוליד המכין והמנהיג אותם
 שהם הכ' כנפים אחרי' וכלם שש' או כאמר כי
 הערפים בכ' ככפ' יכסו פניה' כי בשכל בלתי כוזב
 ונרצון ישר ובלתי כוטה' יכירו וידעו איך קבלו והם
 תמיד מקבלים מהפכים העליונים פני הקו והרחמי'
 כל מניאות ועמנויות להיות באמת כי כל הוה כחזא
 הוא מנותק מהמניאות העליון אשר הוא לבדו
 האמיתי כחמונה הכראת במראה הלטושה אשר
 איננה כי אם השתתפו' הראה בה והכו באופן שאם
 יונח שהאלהים ית' יהפוך פני השפעתו ופעולתו
 אשר בהם יתנויר מניאות כל הכחזאים כלם כאשר
 בתקלת כריאתם אל עבר אחר מ' כרנע כמזיר
 אומללו וימורו א' האין אשר מוננו מוננו ואינו (רצוני
 כל מניאות הכחזאים) חלתי הארת הפכים העליוני'
 השאירה בהם ומתפשט בהם' והנן כי הפני' הם
 מלק הנוף הראשון ממעלה למוטה סוככות ופעולת

הסכה הראשונה במלאכי' ונשתיים יכסה רגליו מלכד
 הסוככות הפועל אשר קבלו לגדל ידיעתם ואהבת'
 אותם וככופס אליו יגילו וישמחו בו נחמ יק' הטוב
 המקובל' והוא הקדוש הראשון מהשלשה אשר יקרא
 זה לזה ורצונם נכדל וכפרד ויהם לחין תכלית ביתר
 הפשיטות והשלמות ועליהם כשא ונעלה יכירו וידעו
 שהוא תכליתם האחרון ואשר טובם תכלית בלי
 תכלית וראשית בלי ראשית אל כלם ורצוני התכלית
 אשר לשונותו מנחת פניה' ואשר בו עמידת' ומנוחת'
 וכאשר הרגלים הם סוף הנוף העוברים ומעתיקי'
 אותם מאקום לאקום והם יסודותיו ועמודיו אשר
 עליהם יעמוד כינא התכלית הוא אחרון
 בהשגה רגלים בירידה תלפיות שכל הכפזים
 והפעולות אליו פונות וזופות אמצעיים ורגלים
 היוולכים ומוקוס למוקוס ואשר עליהם ישען ויעמוד
 כל בנין הנוף כי אין משקיע כי אם בתכליתו
 אשר אליו ידרך ויכין פעמי' האמצעיים והפעולות
 ויתכשא שלמות ומניאות כפי השתתפותם מהתכלית
 הטוב וקיים' והעדרה ורעתם להפך' כרגלי' אשר
 החוקים כושא' כמשא הנוף והמלשים לארץ יפילוהו'
 והקדוש השני נכדל וכפרד ולאין תכלית בפשיטות
 גמור עליהם מתעלה ונותכשא כאמצעיים מאותו
 תכלית כי להיותו משולל מהתכלית' הוא מספיק לעצמו
 ולעצמו ואל כל זולתו מאד מספיק אך העלואכי' ויתר
 העלולים הם כגד מה חסרי' וכלתי שלמים ומהוולת
 מוצרכי' ותחת הסכה הראשונה הטוב הנמור ותכלית'
 האחרון משועבדים וככבעים ואלה הם השני כנפים
 אשר בהם יכסו רגליהם' והכנפי' אשר בהם
 יעופפו הם הפועל והמעשה השכלית אשר בו יודעו
 ויכריזו גדולת סבתם והפועלת אשר ישרתו בה
 בקדש כמעט אמצעי אשר בו מהראשית בלי ראשית
 ידריבו אל התכלית בלי תכלית את עצמם ואת יתר
 הכחזאים והפעולות אשר על ידי ההודעה והפעול'
 והשבורה הזאת אליו יביטו שהוא הקדוש השלישי
 המתכשא עליהם ופל כל הכחזאים ברום המעלות
 גבוה מעל גבוה' וראוי לך לדעת כי הקדוש הראשון
 הוא סבתם בכפיית שהיא פועלת' השני

בית אלהים שער שרישי פרק שמנה

בבסיסת שהוא תכלי' והשלישי בבסיסת היותו אנושי ונזרת הכל * אל הראשון יתייחד השכל אמנם לא כלי רצון ואל השני אל השכל אך עם השכל ואל הנ' הפועל אמנם עם הרצון והשכל * וסוף דבר הראשון יבסס את הראשית בשני כנפים השני אל התכלית בשני אחרים והשלישי בשני הכנפי' האחרוני' יבסס את האמצעי וקרא זה אל זה ואמר קק"ק אשר הוא הוא פרסום והכרזת מעלת סבתם הכלית בעלת תכלית * ואולי שהקדוש הראשון לעומת שם ההויה אשר ע' צרופיו רומז שהיה והוה ויהיה משוייב המציאות בפרד מכל עמם * בעצמו עומד ומתמיד זכלתי בעל תכלית כולל ומובדק בעצמו ביתר השאת השלמות ומעלה כל מה שהיה הוה ויהיה וכל כנף ויתכן שיצ' ולוולתו כרצונו וסדרו הנדול מעל שמים יתלקחו וישפיעו הכה הוא טבע וסגולת הראשית והפועל * והקדוש השני אל מול שם זכאות כי הדור שממנות תלוי באותו סדור המקום בשכל ונזרת שר הנבא כאשר כתב ארסטו באחרון שאחר הטבע

וידוע כי הרבוי לא יתכן באחדות כי אם ע' האחד אשר הוא על הרבים הכותן והמשפיע בהם האחדות המשתתף בכל ובחלקים ועמו יסו ויפכו אל האחד ויפעלו כפי התכענעם מחכו באמצעי' וכלים הכי' וגם מקרס א פרסום גדולתו העכלי' המבוקש מחכו ואלה הם רגלי' הנוף והתכלית אשר דיארנו ואם כן יהיה הקדוש השלישי שם אחדות כי הוא הדוס רגלי' הק' כה והרמו א השפעה הנשפעה א העולמו' התמחוכים על יד המלכו' הקמה בעוד ליל' לתת טרף לביתה וס' ק לבערותיה כי היא מקוה המים העליוני' כי שפע ימי' תיכך ותשפיע ונשאר עתה לבאר מלא כל הארץ כבודו שהוא גלוי ופרסו' היכלות האלהי' והתפשטות גדול טובו ורובי מסדיו בהם ימלא השכלים וימשיך הללבות ונעמנו כראשית אל עצמו כתכלית כללו של דבר הוא אותו אמצעי' (רצוני המלאכים) אשר ע' יתפרסם ויתגלה והארץ תמלא וכבודו שהוא התקמון מאורו האלהי :

פרק תשיעי

ידבר עם מאמרי הזוהר על השרפים חיות ואופנים ובביאור הסודות המוסגרים באותיותיהם ימשיל ויעריך אותם ואת יתר המלאכים אל העולמות ואל חלקיהם הגבוהים :

אמר

זוהר ר' מ' כי השני שרפי' מקבילים לעומת הכנף והסוד הכלולים בבינה אשר ישפיעו ע' הסוד אל המלכות אש הנבזר והדן אשר קבלו הנבזרה והשם כנפים אשר לכל אחד מהם כתב דמ"ק ע"ה שהם השלשה בסיכות אשר נסמכו בהם הראשון הוא השלשות אשר להם מהעליוני' השני ענניות הטבע אשר על ידו בעצמם יעמדו והשלישי ההסכמה וההתייחסות אשר אל התמחוכים אליהם יתפשטו * ויען כי בשני השרפים י"ב כנפי' כרבה בהם הנ' בסיכות לכנפים כפולות ויתמלקו מסד הנבזרה הויה ופועל השכלה ורצון אור מקיף ואור

פכמי אור יורד ואור מו' אור וכלי כלי סיגון ופכמי וכו' ובתיקוני' הזוהר קדש בביאורו על שם מ"ב אחר הרשנ' ע"ה כי השרפים מציאותם נשם אלהי' בינה אימא עילאה וכסא הכבוד בבסיסת הנשמה כאשר הסיית אשר כפי המקובלים הם מסטרא של שם ההויה ו' א' נשם ספירות הכנין של עולם היצירה ורוח * שהוא לדעתי בסיסת הנפש הדכריי' אמנם האופנים הם מסטרא דלדני' מלכות עולם העשייה ונפש שהיא הבסיסה התשתונה ולדעתי נזרת הנוף הטבעי' הכוללת והמובקת כמות הנזות והמרגיש וגמר כי השרפי' מושגם כרוס מעלות טבע העלאתי' הקטע

והמפעת כו"א הנאלל מחנה אשר לו יתייחס סם
 ההויה העולה כ"ו ומתדבב בע"ס יעלה נידנו מחסר
 ר"ס כאלו כאמר ששרפים יורו כי בינה מקבלת
 מתכמה ט"ך ומשפעת לו"א והכנין ר"ס והכל תר"ל
 כאשר ג"כ כתר הנותנא למעל ראש באופן שפעימי
 אינו נכנס במנין הספירות וכנסם במקומו הדעת
 להשלי' המנין והוא עולה תר"ך כמספר תר"ך עמודי
 אור ועם עשר ספירותיו עולה תר"ל כמספון שרפים
 להודיענו כי מכתר ישתלשלו הע"ס בזה האופן כב"ד
 תנ"ת כה"ס וכמחור באחרנו כי כחו שהאור על ידי
 חלקו ומחומו העליון ירום ויתקבר עם האש והוא
 מס וכמהו קוצב להבוא אש וע"י התמתן ירד ויתקרב
 אל יסוד המים וכמהו מוקש ועב ובאמצעי יסוין
 איכותיו וסגולותיו ותכאיו העצמי' כיוצא בעולם
 המלאכי' מדרגותיהם העליונות תהיינה מאל מאל
 קרובות ודומות אל שכלי כסא הכבוד הפשוטים
 והנבדלי' ואלו הם השרפי' התתונות הם קרובו'
 מאל אל הנופים וכפרט א העליוני' כנרמי השמימי'
 והם האופנים האמצעיות המה הקיות ישרו
 בסיונות סגולותיהם יותר באופן כי השרפי' להיות'
 אש לוהט יתעלו למעל ויתקברו ויתאחדו עם הכסא
 כמ"ש דכאל כרסייה שביבין דיכור כנזוני האש
 הסוורים ושבים אל יסודם המתקרב אל קערורית
 גלגל הלכנה האופנים כנלגלים וככדורי' יתגלגלו
 ויקיפו סביבות המרכז והיסודות אשר מחזו ואליו
 יתנועעו ישפיעו בהם אותו כס וסגולה אשר כנלגל
 יבדלים ובאכמה יזיירס והקיות אשר פעולתם
 בלתי נודדת מעצמה ובעצמה מתפשטת ומתקבל' הם
 בעצמם עומדי' ומעמיד' השרפים הם הוראת רנון
 המלאכי' אשר בהתלהבות פאפץ והאהבה א השכינה
 ירום ויגבה האופני' כדמיון אופן העגלה יורו
 אופן כס מקודת פעולתם אשר בשכל ישר ומשפט
 צודק בהתהפכו אל התמתוכים יביעם ויהינם
 והקיות חשל אל הסיות והשכל הותנועע ומתגלגל
 בעצמו לעצמו ובהשכלו אל העליונים וא התמתוכים
 אליו ימשיכם ויעריכם אל הכנתו וטבעו הפך
 הרנון

הקיות באמצעי' והאופנים בתמתון והוסיף במקו'
 אחר כמ"ש כי כנפי הכרובים הכוללים בתוכם כל
 עולם המלאכים הם השרפי' גופיהם הקיות ורגליה'
 האופנים והוא אמרו ג"כ כפרשת פנחס בניאור
 מקרבות כי ארבעה פני המלאכי' הם בזה האופן
 פניהם פני אדם (ואולי רמזו אל הכרובים אשר
 תרגומו כרוביא) כנפיה' כנפי נשר (אשר בהם
 יתעלו למעלה טבע וסגולת השרפים) גופיהם גוף
 אריה (על הקיות אשר הוא מלך עליהם) ורגליהם
 רגלי השור הנודקים באופנים כי כשור מושלים על
 האדמה לעבדה ולשמרה אמנם כמור א השרפים
 וכאמר כי בכינה כרעו סם הויה מלא בזה האופן
 יו"ד ה' יו"א ה' והוא סם ס"ג ואם תרבה אותו
 בעשר להיותו רומז לע"ס וכולל עשר אותיות יעלה
 למספר תר"ל כמספר שרפים והם מורכבים מה'
 אותיות לרמזו אל הה' שהיא הכינה ולהורות כי
 כשרפי' לשיות מתפשטי' בעשר כתות המלאכי' יהיו
 ויארזו עשר שמות של ס"ג אשר בהם תשפיעם כינה
 להיותה כוללת ע"ס הרומזות בעשר אותיות ועוד
 ישפיעם מונה אל המלאכי' המיוחס' אליה או
 כאמר כי כשרפים כמזא מ"י באותיות האחרונות
 רומזים אל הכינה הנקראת מי כי בה השאלה בלי
 תשובה וגם הם כמספר שפיה והיא הם הסתומה
 העלולה מהי היא האכמה ועוד ט"ר שגי שמות
 אהי' כחו שגא' אשר מלא יו"ד ואחד כפול באותיותיו
 הרומזים אל הכי' דיכין דינא קשיא ודינא רפיא
 היוצאי' והכינה דדיכין מתערין מנה והם שפירותו
 פה רומזת א המלכות שהוא הפה אשר בו ידבר עולם
 האזילות כמ"ש כי פי ה' דבר פה אל פה אדברנו
 באופן כי שרפי' יורו כי מ"י בינה משפיע כפ' שהיא
 מלכות דדיכין ט"ר טהם שני שמות אלהי' כאמר
 ונוסף על זה כי מספר שרפי' שהוא תר"ל בו מספר
 ט"ך ומספר כ' ומספר ר"ס להניד כי הכי' רמז אל
 הכינה כאמור אשר לעומתה השרפי' והיא מתאנל'
 מהחכא אשר בה ל"כ כתיבות משרפי' בע"ס הכלולות
 בה יעלו לש"ך והיא מקבלת מאנה פ"י נכודו שפיה

בית אלהים שער שלישי פרק תשיעי

הכבדלים אל הנפשות ואל הסדעים • ובמכלים אל העליונים ואל האמצעיים ואל התחתונים ובנפש אל השכל ואל הדבריות והמדמה ובתנבית אל המושי • הפכיים אל הסגונים ואל הזנוג • ובעולם העשי • אל ערכות ואל האשי ואל היולכיי • או אל אשר מעל השמים ואל השמים ואשר תחת השמים • ונרקיעים המאירים ומורכבי האור והספירות ואל הספיריים אל הרקיע הבדלמי אל הכוכבי • ואל הכוכבי • ביסודות אל האש אל האור ואל המים ובעלי הקצת המדבר המי והנומח • וכדומה אל המתכות אל המורכבים השלמים והכלמי שלמים :

סדרון המתכודר ויונא מעצמא אל מכסו הוא הסוב האושכל אשר משקמו ותשוקתו להשיגו לא כמו שהו' בעצמו אמנם כמו שהוא בעצם טבעו במצא ועומד ואף גם יהיה ראו השרפי' א' המסד הקיות א' הרמשי' והאופכים אל הנכורה והדין וביונא הראשונים אל שפועל השניים אל המרכב והשלישים אל הכתונגם אל המציאות והעצמות והנוסאו ובעלמות העליונים השרפים א' אדם קדמון הקיות אל האורות הנושטי' ממנו מהם יורכב עולם הא'ם והאופכים אל עולם האצילות • ובכנראים אל כסא הכבוד ואל היצירה שהוא העולם המיוחד להם ואל העשיה • אל השכלי'

פרק עשירי

על דרך הסוד והפלוסופיא יבאר קק'ק המתוארים אל שם ההויה הסתייחסים אל שם ההויה ואין לבדו לו יאות ההויה אשר יגיד שמו ואין הוא כולל כל השלסיות האלהיות ויחתום עם השרפים ובנפיהם הכפולים וכפולים :

העליונים יקשרהו וימכרהו ויהיו לאחד' ועל ידיהם יספיע גדולת המוקד אשר ממנו יצאו כלם ויהיה האמור הביאור הראשון • והשני כי קדושת הסבה הראשונה א'ם כ'ה ודומ מעלתו והתפשטות אורו יתעלה לאין תכלית יספיע על הכתר או על כתר סכמה וכינה כי אם שרבה מאד קדושתם איך קדושת' מנד עצמם אמנם מנד סבתם (והו שאמ' הכתוב אין קדוש כה' כי אין בלתך ר'ל כי אין קדוש בלי קדושתו) וגם הוא קדוש במסד דין ורמשים ג' אבות גדולה נכורה ת'ת' ובג' הבנים כגם הוד יסוד אשר מאורם והשפעתם תמלא הארץ היא מלכות להיותה האחרונה אשר בה יעמוד האור הנאצל וממנו יפוגו מעינותיה מונה ויניעו אל הנ' עולמות בריאה יצירה עשיה • ביאור שלישי קדוש כתר עליון קדוש סכמה קדוש כינה ידוד גדולה נכורה ת'ת' כזה האופן י'ה מסד ו'ה נכורה וכל השם ת'ת' הרמוז אליו נבאות אין ספק שהוא על נקט גהוד כי הוא כנוי שלם

דנה על דברת השרפי' הקורא'יה לזה כמ'ס יקרא זה אל זה ואמר וגו' מכל לאמר שהוא הודעת העליון אל התחתון והסכמת התחתון עם העליון כי א'ם הכלמי עלול ועלת כל העלות וכל העלולים ית' יתעלה כועלה ושלמות לאין תכלית עליהם ואינו כודע ומוסג לזולתו לא לבד אל עולם היציר ונקום מעמד השרפי' הקדוש הראשון המתנש' והמתעלה על כל מציאות העולם הנשמי הוה ועל עולם הנריא' וכסא הכבוד הוא הקדוש השני להיותו על עולם המלאכים מתנשא ונביה אמנם גם בעצם ההתנשאות והמעלה שאמרנו יתעלה ג'כ על עולם האצילות אשר בו הספירות העליונות { קדוש שלישי נכונה על השכים) מאידות ומוהירות אשר כועלה וסגולה אין תכלית להם יתעלה וכטוביו' שלם ונמור סכמה זכר ינהיג וי'שלים ובהם ועל ידם יספיע בארץ שהוא המסד התחתון והנשמי הכבוד והאור העליון אשר לא לבד ימלא אותו גישלימהו אמנם גם עם

מלכס * מלא בל הוא יסוד כמ"ס כי בל נשמי' ובארץ
מלא הכס ובכבוד העליון * הארץ מלכות להיותה
האחרונה כמ"ס חכמה תתאה אשר גם זה ל"ב
נתיבות כמספר כבוד ה' ת"ת בעלה מה שידה מלת כבודו
כבוד ז' * והרביעי קדוש בשר המתנשא * על המסד
ומשפיע בו קדוש חכמה העתעלה על הנבונה להאיר
אותה קדוש כינה המעבש * נש' היא על ה'ת' ויזכרה
ויקדשה על כמ"ס יתייחס שם המפור' כקוד' בכבודו'
נבואות ואדנו' ישיפיע בראשון שהם נגז' והוד וכיסוד
שהוא מלא וכל נשכי' יתא' מלכות (היא הארץ) מה
שקבל מהג' ראשונות ע"י האבות והנביאים היא הבת
המסוקה אשר אליה תופיע ותשפיע ודי' למכר' ועתה
נשימה פעמינו בדרך אל השכל האנושי יותר מושג
ונאות והוא בשקד' כי הטוב הנמוך הוא הפשוט
והטובי' המציאות זלתי' בעל תכלית העלה הראשונה
וכלתי' עלולה הוא קדוש וכדל' וכלי' ערך ושיעור
מתנשא על המורד העפר המים האויר והאש
המורכבים השלמים והכלתי' שלמים הנשמי' היסודי'
והדרכי' שמים שמש ירח וכוכבים קיימים וכלתי'
קיימים * קדוש ובמאד בעלה גם על כל הנפשו' של
הנשמי' הפרטי' ארבי' מימי' אוירי' אש'י' ושמיי'
ושמי' ועל של הכללי' וכל מלאכת עבודת כל
הנשמי' * והוא קדוש במדרגה שלישית על כל
השפלים הנבדלים ומה קומד בפדרים אשר בעצמם
עומדים תחתוכי' איננעיים ועליוכי' או השכל העליון
אשר בדמותו וכלמו מחכו בלי אעגעות כאכל * קדוש
על כל אשר תנועתם מולתם שהם הנשמי' קדוש על
כל המתנועעים מעצמם המה הנפשות וקדוש על כל
העומדים וקיימים שלמים אבל רבים או מותרים
ומורכבי' כדל' מה המה השכלים * יען הסבה הראשונה
הכלתי' עלולה א"ס כ"ה יתעלה על כל רבוי ותנועה
מקום או נשם והוא הקדוש הנמוך אין תכלית
לקדושתו * קדוש שלשה פעמים וכלי' מדר' ושיעור
עתעלה ומתנשא על השלשה מערכות או עליונות
גדולי' הנכון הגדול קוד' כי השכל הפשוט העליון

ממסרן וזד העדר יתעלה על כל תנועה מקום יד
גשם במה שיתכן לקראו כ' פעמי' קדוש אמנם הכנס
תתעלה לחד על המקום והנשם להיות לה מלך גם
בתנועה אשר נומנה (דעובי ויהתנועה) * שולל
השכל אינה כי אש פעם אחת קדוש הרצון כפרדת
וכדל' וכפשוטו על המקום והצוף השפל אשר הוא
מכל גדדיו כלתי' פשוט וכלתי' שלם * והענף הוא כי
א"ס כ"ה להיותו בתכלית הפשטיות ואחד שולל
ממנו כל רבוי והרכבה שנוי ומעבר * נשם להיותו
משולל המעבר ונכס' לא יתנועע בשום אופן ולהיותו
פשוט וכלתי' מתחלק וכלתי' ממש' אינו מוקף ומגב'
משום מקום או מדה * אמנם השכל יורכב ממציאות
ועצמו' טבע ומנוח מציאותיות שכל השכל' ומושכל'
שונים ומתחלפים וכן מתרבה ותחת העומד והנכון
אמנם חפשי מהתנועה ומשולל מהמקום והגש' שהם
כ' קדושת אשר מהם האחד יאות אל הכפס בלכד
כי מלבד היותה בעלת הרבוי וההרכב' שכל הפשוט
ימציאותה בסיבות כמות וסגולות מיוחדות ונחשייות
הענף וסלוק תוידיו וזמן נתנועה וגם לה מלך
בקדושה העליונה להיותה משוללת מהגשם והמקום
וגם כלתי' מתחלקת ושל כל גוף נשם מתעלה היא
הקדושה המיוחדת אליה אשר בה עומדת * ה' נבואת
שם הענש יתייחס לא"ס כ"ה כי מציאותו הפשוט לא
יתכן בשום כדל' מהנבואים ביטן יאות לה' יותר
ההפדר מהמציאות נכבד כי קודם היותם וקודם
הנבואים קדם להם העדר נכס' וגם בי' להיותם
נפסדים ימורו אל ההפדר הנכס' ואל האין אשר
ממנו קוצנו והיו כלא היו * ועוד בי' כל זמן היותם
להיותם משתנים ומתפעלים הם תחת ההפדר
משועבדים והם נבחיכה וכלתי' בנבואים ומההפדר
והמציאות' מורכבים כי בכל שנוי ותנועה כחיצ' ימצא
ההפדר ואף גם כי כל נבוא' ישותף מההפדר יותר
מהמציאות' והמשל האדל' ונבואות המיוחד והאנושי
ועמו' העדר מציאות וולטו אין מספר כאשר הוא
מציאות הנלאכים השמים היבולות ויתר הנבואי' *
אמנם הסבה הראשונה א"ס כ"ה מסוייב המציאות

בית אלהים שער שלישי פרק עשר

פשוט וכלי תכלית וא"כ לא ידקו בו מאס רבוי יאמר
אם כן באמת שם העצם הוא שם המזהה לא"ס ב"ה
ויתבאר כמה שאמרנו בשמיני ובשמיני עזה העשר
קריאת השרפי' זה לזה ונשתמש באמרנו כי הכרתו'
כאשר בונה הכיאו הרנו"ק רמזתם בת' ומלכות
פורטי ככפי' למעלה שתי בכמים העולות למעל' למסד
ונבונה - פוככים בככפיהם בשתיים העונות לשטה
פוככים על הכפורת שהוא יסוד והמה נבם והוד *
ופכיהם איש אל אחיו פכיהם רומזים למכבה ובינה
והאו' אשר יכספיהו ואתו כעשר יחלון וכו' יתענו
על רוב שלום הוא כתר עלין וקדש קדש א"ס הסבה
הראשונה זה שינדק במרפס' ויתכן בזה האופן שתי
ככפיהם העלינות מסד ונבונה שתפסות נבם
והוד האמצעיות פ"ת ויסוד המה שלטה כמינו' אשר
בכל אחד מה' שרפים תשאלכה * הראשונה א שבעים
אשר אליה יפעלו (אולי הפכים העליונים) כככפי'
השכל והדנון * והשכית אל אשר תפסיהם אליהם יפכו
ויסו השכלתם והמה הככפיים אשר בהם יבסו את
רגליה' * השלישית היא לעצמם והוא הכרת ושמות
עצמם השתי ככפיים אשר לעצמם ישמורו ויקבלו
מלמעלה להשפיע למטה התפרסמות והודעת גדול
הסבה הראשונה אשר לא לבד תפעלה על הכל לאין
תכלית והכל כוללת ביתר השאת והפשיטות אינוס
תנוציה שומרת וממלאה כל הארבעה עולמות ארצ'ם
כלם אשר ואורה :

שן מציאותו מעצמו ובעצמו ונס אינו כחזא מוולתו
וכלתי ותסלק והשגכה ומה ימשך ככפיות מציאותו
כי אם לא כן מ"ו היה כחז' מוולתו כנדר מה שקיימכו
שהוא מעצמו ובעצמו ואם היה כחזא בעצמו היתה
סתירה כי א"כ הוא אפסרי המציאות כלתי כחזא
קודם המצאו וכחזא אחרי היותו וא"כ היה ולא היה
מ"ו ועוד ימשך כי הסבה הראשונה א"ס ב"ה לעד
לעולם יהיה בתפארה כי אשר לו המציאות מעצמו
לא יתכן שיעוב וינטש לעולם מעצמו * מלבד כי
להיותו המציאות עצמו א"ל שיקבל שום העדר שהוא
קודם לו * ועוד ואת שלישיה הוא בהכרת כלתי
משתנה כי אם היה משתנה ישתתף מההעדר בהיות
שכשו מה שלא היה מקדם או להפך * ועוד טעם
דביעי ימשך במייב היותו ככפי' כי ההתמד' העוסרת
מראשית ותכלי' והוא כלתי משתנה מתסכר' ומתדבק'
היא היא הנקראת ככפיות כאשר גם כן יקרא ככפי'
בעל הככפיות * והשמיני ראוי המצג פשוט וכת
שלים כי אם מ"ו היה מתרבה ומורכב יקוייב היותו
אמר מלקיו ומהם מציאותו * והשמיני ימשך היותו
כלי תכלית כי בהיות מציאותו מעצמו ובעצמו לא
יתכן היות לו פועל ולא מוכס אשר מוכנו ככפיות
מה יהיה ככל ואל חץ מהמינים מתהפך * השביעי
יקוייב היותו בעת כל הויה וכל מציאות אשר מוכנו
השתתף ושתתף כל ככרא * כימי שהוא מעצמו
ולעצמו כחז' הוא בעת כל השותפי העצאו' * והשמיני'
יקוייב היותו אשר כי מציאותו מעצמו ולכן מציאות

שער רביעי

פרק ראשון

ביא דעת האפלאטוניים על סדרות ההשגחה המערכה והטבע אשר על
ידיהם תחנלה היריעה הנבואית אל חנפש העצמיית אליה ובפרט
בתלום ולא בהקץ ירעה הדעת הזה אל האמת הסקובל
דיבאר במהיפכים עמה וצפה יבדל ממהנה

יען

בשמים הקודמי' באמר ועוד יאמר דברים
שונים ומדלות הכנז'ה כי הוא הוא אשר
מהנשא' העיקריים זאכן שתייה אל ביאורכו זה
כראה אלי המאמר דאשונה להגיד ולבאר מהו'
הכנז'ה מהיכן מונח'ה הוא איוה כח מהנפש פתיים
ותתגלה גדרה וסגולתה והתנאים הנלוים אליה
מה שנקשה ביתר הביאור האפשרי וקודם ובראשית
כל כבאר הדעת האפלאסוניי אשר על הענין הזה
ועל וולתו נדור מללו גמז הוא אתם מהכהנים
והנביאים אשר השיגום ואחר אביא דעות המשאיים
אקיכו הפילוסוף הגדול ועוד זה שלישיה הקכס דבי
יוסף אלכו בעל העיקרים אשר דבר נכונה לדעת
בין פלוסופי עמכו האחרונים דבר דבור על אופכיו'
והדביעית קדש הלולים לה' יען הוא דעת המקובלי'
אשר למדוכו רבותינו כחמי התלמוד והזה' אבוא'ופי
הרב אשר עליו רמז כומכנו האור האלהי הוא הקדוש
הר'ל ע"ה והאלי כמוהר"ר משה קורדווריו ז"ל לא
קס ב'טרא כמשה אשר ערב את לבו כסדור הענינים
האליהים ביתר ההתכשאות והקדור' וכתחיל עם
האפלאסוניים ונאמר כי ג' מערכות דברים יאותו
אל הנפש המדכרת האנושית בא'ה לדעת ההשגחה
המערכה והסכפ' הקשגחה היא סדור השתלשלות
והסתככות השכלים הפשוטים כמו שהמערכה היא
סדור השתלשלות הנפשות והעכע שלשלת הנשמים
כי תסת הסכה הראשונה ימשב מקום מושב השכלים
נפרדי הקומר היורדים אל הנפשות ויעמידו דמות
משכה ארוך מסודר כדאוי אשר יקבל כמצב המעלן'
אור סכמו מלא מכל הזרחת האלהיות של כל הדברי'
ויזייר בכל אסת מהנה עולם שכלי ושלם וככל' יחד
מה שנקרא אותו של ההשגחה ואשריהם הנפשות
השכליות כטש העולם וכפש הנלגלים כככים ורומז
או שדים ונבי האדם כי תלבד מכלל אשר בו יאותו
עם מדרגת הכבדלים וזמה מערכת ההשגחה גס
כן ימצא כהס הכס השייכוי והמכניח את הגוף אשר
ינמיח את הגוף בגוף וירגיש כל הדברי' הנשעיי' ע"י
הגוף כיח את הגוף במקום וכו' יעמידהו וישמרהו

קראוהו כלם תמונה ולמיון הנפש המדכרת ימשכו
בו מקום מושב כל התנועות והאכיוות למיביה' אשר
הנפש תהווה ותמצי' בגוף והתערכת הזאת תקרא
השתלשלו' המערכה ואשריה יבא הטבע שהיא הכנה
או מונ חיוני המתפשט מוכח וכנול' הנפש החיוני'
ככל או דפוס א הגוף באופן כי כל השכלי העליוני'
והכבדלים העומדים ביתר נפשיות בעצמם או
התחתונים המיוקדים אל הנפשות הדכריות' הנה
מקושרים ומסוברי' ביניהם עד אשר מתחיל התמלל'
שהוא הסכת הראשונה א"ס ב"ה יהיה השתלשלות
המשכ' מסודר ומתמיד להאיר ולהוריק א כל הככרתי'
אשר תתקיים כנצי ידיעתו ויכלתו כמה שמכינים
זה לזה ואוהבים זה לזה לא לבד ממעלה למוטה אמת'
גם להפך ומן הקצה אל הקצה האחד ע"י האמצעיים
ילכו ויבאו כנזות המושכלות ושתפסו מאלו לאלו
עם האחדות התנידי' והמתקלף והתפשטות האוהו'
אשר נקרא השגחה וכל הקורה אותה יקרה גם כן
בסדור המערכה אשר בו תמונות הנפש הפרטיות
יתאכרו אל גפש נלגלס הכללית וכל תמונות נפשות
כל הנלגלי' יתאכרו א תמונת הנפש הכללי' והראשונ'
באופן כי במיועדה הסכמה והאחדות אשר ביניהם
וכעצמ' ירדו כמות וסגולות הראשונה ככל הממוצעו'
אל התמונות ומתן תשובה ע"י האמצעיים שמה
אל הראשונה וזה הסכמה והתלכשו' והתקפזות
הכמות הלזה הוא הנקרא מערכה כאשר גס פן
סדור הנשמים או התאחדות הנלגלים בשתחיל
ההראשונה עד האחרונה לא לבד ביניהם אכמס גס
במלקיחם יקבלו התחתונים מהעליונים אשר עליהם
וכל מלק מהכל שלו המוגיס הארכיו' והתנועות אשר
ישתכחו מהם וא"כ הנפש הדכריות האפנש' במיוע
כמה העליון הוא השכל תדבק ותתחב' עם אכבדלי'
והיא מוערכת ההשגחה ע"י מלקה התפתון (והוא
דיוותה ונלמה אשר בו יכני הגוף) תתאכר גם
תמונות הנפשות העליונות מדרגת המערכה וע"י
סכע גופה אשר בו תתלכס ויהי כדמותה תתאכר גם
סכע נשמי העולם ותקשר ככשלה עכמותו העגלה

בית אלהים שער רביעי פרק ראשון

יסח הדבר והוא אשר בדיעת והכרת התקלות כל
 הדברים הלך וכסופ אל התולדות כושך ומכין
 ובהקשתיו יחקור ויבין הפעולו בכוונתיהם ויחזיר
 ויהפוך הסבות בפעולותיהם יבדלים ויפרידם •
 באופן כי יסאר הכס הדבריו הוה אמעני וקפשי
 באופן כי נרצחו ומפנו בלי סנה יכרימנו יתעלה
 פעמים אל שכלו וכו אל העליונים ויקבע דירתו
 במערכת ההשגחה ולפעמים יוכרח אחר מורגת
 תמונתו וכלמו הסוכן תמיד במערכ' ומזכרת מהמשי'
 והתאות הנשמיות תטה ארצו מני דרך ויתקדר
 ויתקשך ויאקונו הסכלות והפחד * וכמעט כוונותו
 יפול וימות בטבע הנשמי • וראוי להבין כי בהיות
 הכס הדבריו והאמנני הוה סבת מציאו האדם ימשך
 בי כל הנודק בני ידק באדם יפן בעבורו הוא אדם •
 באופן כי אף שיתראו מבטים מתקלפים אל כאמניו
 האחרונים שהם השכל הכללי מתנועע כלם ותמונת
 הנפש והטבע הנפשי נכד מה נשיגם לא כרגיש כס
 בי אס נהניעם אל כחמו הדבריו כמו שיקרה באיש
 השומע או הרואה דבר לא ירגישו ולא יבינהו בסכ'
 כי השכל טרוד במבטים שונים ולכן לא יסקיק להם
 ולא תשיג ועל כן אף כי השכלי העליוני יגיעו שכלמו
 תמיד ויאירוהו כי להיותם תחת מערכה וסדר אחד
 ועל כן אסוד עמה לא כרגי בהתעוררו הוה כי כחמו
 האמנני שהוא השכל מוסר מהשכלת העליוני הנה
 הוא טרוד בדיעות העצמיים והמיוסדים אליו או
 אל התחתונים ובאופן עמנו תמונו הכפשו העליוני
 תמיד יפעלו בתמונ' כפשנו אמנם לא כרגיש כשפעם
 הפושט לנו מהם כאשר כסמו אמנני פונה א עבר
 אחר הנה הוא טרוד בדיעת והשכלת עמנו וכיוצא
 יקרה א הנשמי היקרים כאשר הם הנלגלי והיסודות
 בי אף שתמיד ישנו ויפעלו טבע גופנו לא כרגיש
 בו תמיד בסבת הטרוד האמור דרך משל כי פעמים
 רבים בלי סנה נכעים בלי פחד ואימה יאקונו נמר
 וקלמלה בלי סבת שמועה וכשור טובה בגילה וכשמש'
 וראוי לסקור ולדרוש מוצא הענין הוה והמקרי' הללו

אין ספק שמסנה מדשה יתהו הפעולות או המקרי'
 האלה אשר היא מתקלפת כפי התפעלות מוג הנוף
 בזמנים מתקלפים יתכן שיהיה בעבור התלכדות
 האדומה במרה או כד או שנסחל כדוד כפוח
 ואנמן ירגש השמורה או שכל יתרבה ויפון הדס
 הון וההכנות וההפעלי' ואיכיו' הנוף הלה להיות'
 קרובים אל הכס הקיוני השוכן בתמונת הכפס
 יעירוהו בהערות שונות וכסית מתקלפות לאמן
 באופן אחד וכס פוק ותקיק יפעל להסיות התמונות
 הנוף יותר וזכתמלה והפעולה הזאת החוקה תסדר
 ותעיר הכס הקיוני אשר התמונה הנוכרת כוללת
 בחיקה כמו שנהערר המאכל האסטומכא יתעורר
 ויתקשך והתעוררו' והעקיפה הזאת אשר קראוהו
 מבוס לא יגיע אל השכל כאשר יהיה טרוד בפעולה
 אחרת אמנם כאשר יפנה עהטרוד ההוא אויגס
 עם השכל והמשכ' התמונ' או נכטער או נשחק •
 בוף דבר פפני' רבים יכללו אותנו אותם ההפעלי'
 היורדי' במשך המערכה התמיד' וההטבעי' העליונים
 והכלליים ע' טבענו אלינו בלי שכיג איזה מקום
 ביאתם • ואם הוא כן מדוע השכלים העליונים
 עם שכלנו קצורים לא יפעלו בו תמיד והנה הערתם
 ומבוסם לא כרגיש כאשר כסמו האמנני עשוק
 וטרוד בפעולותיו ומהעליונים נשכחת ופנו' ולכן
 לא יגיעו לו ההערות השכליות אמנם כאשר יפנה
 וכהשקם וכבססה יתהפך כאשר תשיג ידו במנוע
 שכלו אל השכלים העליונים אין ספק שיתחקק בו
 איזה ענין שכלי וכס אלהי' אף אם לא נשיג תמיד
 מאין בא ומאיזה מקום מוצאו כאשר נראה אנשים
 אשר בלי רב וכלי תלמד אותם כינה נעצמם ומד
 שכלם הכנוי שקט הוא על מושכליו השיגו אכמות
 שונות ובדו מלאכות רבות • באור השעש כי על
 ידי זכות וטוהר האויר לבר בו יתפשט ויאירוהו
 ויאירוהו ואם בי הכנת המציאות העומדת יחד כלה
 בשכלים העליונים בהתמדה ננסיית גם כן יחד כלה
 אל שכלנו יראה משך כל מיני פעולס הזמני' אשר
 בתמונות' הנפשות יתפשטו וכאשר המה כמסקי' וס
 אחר

אמר זה וזה אחר זה כיון'נו ירדו מהתמוכ' הראשונה
אל האחרונה אשר לנו ולה נוסד ונזמן יתראו
ויתגלו והמשל על זה סבת הגסס אשר לארץ ירד
למחר הכה היא היום עומד' כחצבה' בתמוכ' הנפשות
השמימיות ונכנסים השמימיים ותרד וטעה וטעה
במקצת תמוכות הנפשות היסודיות והטבעי' היסודי'
עד שתגיע אל תמוכת נפשות ואל טבעו ותעיר
ותניע אותם אך עם ההבדל והמלוק הזה כי הערת
תמוכתו ותמוכה יתקן ויהתמוכות העלימות ושל
טבעו מהטבעים היותר גבוהים וגם ויתמוכתו
ובאשר הופעת השכלים העליונים ימצא שכלו פנוי
או עסוק בהשכלתו יודיעהו קצת מה שיא' ידע'
העצמים הנפרדים והנהגת העלם עם מה שישיג
המקור והסודור האלהי הטבעי' קדר ופעולת השכלים
הנפרדים והנפשות השכליות מלוק היונים שנוי
התמלכות ויתר המקרים האנושיים ובאשר הערת
השכלים העליונים אל שכלו ודמיונו יוצאו פנוי'
יגלו ג' שני דבר אשר יאות אל שני היוני' מלוק
נכוכת היסודות או תמוה הנוטר המוס והרעוים
שנופתיים וכיוצא אמנם בזה האופן כי כח התמוכ'
העליונות אשר יעירו הגסס והמטר ינוו אל הנלגלי'
שילקטו האור ואשר זאת יגיע הלככה המשנה את
הרוח והרוח אל כס נפשות החיוניי' באותו מלך
והכנייה הכוללת המינים הלשים והימיים מקבלי'
אל המלך העימי' אשר יורכב מחמו הרוח ואל הלמו'
הלכניי' והכח החיוני' הזה יעורר אותם התמוכות
שהדמיון והשכל הפנוי מונק בחיקו מושערות אל
הלמות הלכניי' באופן שיעלה בדמיונו כהר' גשמים
ודני ימים וכיוצא' ובאופן עצמו הכח העליון אשר
יהווה המוס והאש יעורר בנו באמצעים באותם
האדומה והרוח האדומי' והוא אל הכח החיוני' וזה
אל הדמיוניות האשיות והתמוכות המיכיות אשר
הדמיון והשכל יתנוקו ואו יעלה על דמיונו דמות
להב אש אוכלת חמיות וכנה לו סביב - ונמור
א"כ כי כאשר יהיה שכלו פנוי באופן שלא יתכנס
ממנו ההערות העליונות אשר הם ממערכת והטבע

ואשר הכס ממערכת המערכה והטבע אליו יורדות
הנה הוא באסת נוסדע סבות ראוי לדעת מלום
טרוף הדעת למות שאורי' שווי המונ התבודדות
כריעות או טהרת הלב מה שביאר בארובה ביתר
השאת פיני'נו נספר י' קראו חכמת האפלאטוני'
יראו המטביל שם וכאמר קצת על המלום ועיניו
אשר בו ראוי להבין כי טען הכפש תפעל פעולותיה
פעולות המוס והתנועה בגוף הכנוף והעב הזה
ממנו הרוח כי להיותו דק מולד יתקרב אליה יותר
בזמן אשר בסבת טורח וגייעה יתהפכו הרוחות
החיוניות אל האברים החיוניים או יתמוכו כגור'
המוס אשר בהם יעברו הרוחות להשפיע ולתת המוס
והתנועה אל יתר אברי הגוף אוי הכפש מתקצצת
בעצמה וכל תטרד להרגשת האיכיות הנשמיות וגם
לא להניע האברים ולא לעסק הענינים החיוניים
כמו שיקרה בגל' כאשר לא יכבד עליה בטל המאכל
ורבוי השתיה ולא תבהל תההפעלות הכעסניות
וכחית התאנה או תדרוש בעסק הפעולות החזניות
מודותיות ביתיות ומדיניות וכללו של דבר כאשר תאור'
העונג תכניעם ותבוה העסקים החזוניים הכפש
השכלי' תשלח פארותיה להבין ולהשיג ברוח תאותה
ותשוקתה האמת ולהיותה מתיאשת ובלתי מקוה
לבא עד תבגותו בסבת האמצעי' הכוזבים והמחקר
המוטאת - תתחזק כלה אל האלמים ככספה וגם
כלתה לאורו וההערות אוי כחלום מויון לילה ככפל
תדמה על אנשים תשיג ההערות העליונות ובהם
לא לבד המלמות הדבר הרעב והשפעה הנושעותדות
אומנם כודות הרבה מועד' ההשגחה וסבתה ויהיה
המשל אל השכל הפנוי המושק בלהבות אש תאותה
להשיג פעולות הסבה הראשונה ואופניהם יתראה
אליה כמלום אור גדול אין תכלית לו ובלתי נשמיי
כי להיותו עומד כלו בכל מקום וכלו בעצמו יראה
עצמו בלי עינים ובעצמותו אל כל הנמצאות הכלול'
בו בלי שימצא נד פירוד בעצמו אך המדמה יכסה
ויעלים האור הנפיר הזה עם העמוים המטוכים
והקדורים אשר בעור דמיונות אשר מהמוסי' חב

בית אדונים שער רביעי פרק ראשון

ג"כ תמונו' וספנים אפנים עליונים כמו שהוא גש
כן התדבקות והפחדת הפועל מאלו לאלו' התפסנו'
והשפעת העליונים אל הפחותים וההשפכות אלו
לאלו' (ואולי הוא סוד האור היורד ומתפשט והאור
הסוד הוא אתהפך מאח' התפרדו' שכלנו בו כבחינת
מה מתמיד לעולם כמעט חלק מתפרד מהכל) *

הקורה וההשגה אשר מקצת הכפשו תשובנה כאשר
תתאחדנה בסביתיהם העליונות ותתאחד ותשובנה
הערותיהם וסודות רבות ואלהיות ותחזנה נס כן
המקרים המעתיקים * וכן אחת כי באלו האמצעים
הטבעיים לא יושנו כלם ולא הרמקו' מאד התלויים
בחלוק האפשרות הסבו' אשר תחת הירק פועלות או
התלויים בדבוק והכפירה האנושי' בלתי מוסרם *

וימוטבלים רבים וגדולים המתנשאים אל הכתם
הטבעי' ואל ידיעתם השכלי' אף אחר שהתאחדו
ע' אשר מהם' מערכות הכוכבות ואם בן כפיית
יצמדך העור וההופעה האלהית הרוצה וכוסר לאי
סירנה ומתי' סירנה ואיך סירד' ומגלה ועודית בנייתו
במראות העליונו' ועל ידיהם ובאמצעותם נשכל
בדמיון ובקוץ האנושי' מה שבהם ובמינועם חפץ
מיתרשם ויתגלה באופן כי יתכן כמו שקרה לברוך
בן בריה מיתחבר השכל האנושי' אל אחד מהשגה
מערכות כמוהו ובסבת העדר השפך האלהי לא ישיג
בו או באמצעות סודות דבוקים ועלמים ונס לא

האפשריים העתידיים לבא בעולם אשר

בהם כפיין המשלל מאירים

ומאירים:

יבייר בעצמותו אור אין תכל' לו מתפשט ככל המציאו'
ובהארה גדול' יתהפך מעצמו לעצמו ובעצמותו יבייר
ויראה כל המראות כל הנוונים ותמונות כל הדברי'
ואת היא דעת האפלאטוניים וסכמת מאד אל
שאמת המקובל וראוי להבין כי מערכת ההשגה
בגד הכריאה וכסא הכבוד עם השמות העשלתלות
ממנו מערכת המערכה וול היגירה עם הרוחות
השכליות ממנו מוצאם כמו שנתרבת הסכנה לעומת
מסגרת כבין המציאו' השפל הוא עולם העשיה עם
הכפשו' המונשמו' המיוסדו' אליו * ויהיו א"כ האורות
והנור' השכליו' והנור' האלהי' המהידו' ומאירו' אל
מערכת ההשגה והמתפשטו' ככל אישיהם מקבילו'
אליהם הספירות הכלולו' בעולם הכריאה ופדנופיו
וא אור הבינה המאיד והמחייב אותו והמיי' והכחות
אשר הם ממלכת המערכה אל הספירו' אשר יבנה
מהם עולם סיגירה ואורו' א אשר בו כסא מושבו *

ולאחרונה יסעו האיביות והתכונות אשר המה
לדמיון הע"ס הממיות א עולם העשיה וולכו' קדישא
אשר תתקנס בעצמותה וראוי לדעת כי בספירו' כל
אחד מהעולמות השגה הכוכבים יהידו כאשר
במראות הכהירו' ואספקלריות המאירות נודות
ותמונות וסבות כל האמצאים אשר יקבו באמת בשם
פנקסאות ומינים כמות ושכלים בלתי גשמי' איכו'
ומקום וכמו' המפעל לכל האמצאים מלבד כי אסדו'
השמות עם כסא הכבוד והרוחות עם המלאכים
והכפשו' עם האופנים הנה הוא באמת לעומ' אסדו'
השכלים ותמונו' ומכאן הכפשו' עם השכלי' הפשוטים

פרק שני

ימשיך לבאר ענין הנבואה ויביא מה שדברו בה פלוסופי הנצרים ובפרט

מקינא התבס והפלוסוף הגדול ביניהם:

מההשגה האנושית מקום מושב אותם העצמים כי
אף שכתב יתכן ידיעתם להמרחקם והסתמם לא
יושנו והפעל מעשה נמוי הנה הוא בלתי כסתר
לכחזאים

גדולי חכמי הנזיר' ביארו כי מה שהוא רמז
מהידיעה האנושית בלמענו' עמוה
הנבואה מתמדת ותתגלה קוסמוסו' כי רמז

לנמצא יסוד שמה שנושא נקל דברו ודואים את מעשהו
 וד מעשהו אחרם נסתר לדמוקים ואשר לא נמצא
 שם ועמקם אלישע הנביא אדוכיו אך הוא השיב
 במסדה הנבואה מה שנתקן המקום והסתר המכש
 מכל וזלתו היה מונע אותו והוא ידע והשיב כאור
 הנבואה מה שעיניו לא ראו ואזכיר לא שמו • וכיוצ'
 מה שהיה רמק נבד מה מהידיעה האנושי כמו שהם
 המושכלים האלהיים כי אם היונם מנד עמם וגביס
 וזרים וכעצם השמים לטוהר ונשלים הם על הכנת
 השכל האנושי באופן שאין לאל ידו להשיגם עין
 העטלף אשר לתלישותו לא יוכל לראו' את אור היום
 וכ"ש אור השמש סבתו אם לא באמצע' אור הנבואה
 אשר בו מקוה שדי הרמק והמכוסה יתרא' ויתודע
 והנה הוא כאור השמש בלכנה ובכבכים יבין וישעיר
 המכש וימיק הכח כדי שישג מה שנטבע לא יוכל
 להשיגו • והנה בדרגה שלשית יתרחק מהמחקר
 האנושי אותם המכשמים אשר נעמם עוד אינם
 נמצאו' גם בסבותיה' בלתי כגור ומוסכם מציאות'
 או העדרם כאשר הם האפשריים העתידים שאינם
 פדין כפועל וגם בלתי כגור מציאותם וישותם
 בסבותיהם הכחירות ובלתי מוגבלות • ואינו
 למסר השכל האנושי אחרם להעדר מציאותם ועל
 כן לא יתכן השגתם כי אם כוונות אלהים ועל ידי
 ההשכלה שהיא היותר מתקרבת אל הנבואה אשר
 יאמנו בה כ' ענינים הראשון השגת הכושר' המכש
 אל המצאתם וידיעתם • והשני הנושפט להגיע עד
 תכונתם • אשר הראשון יתהווה כמזע המינים
 והזרות המדחיות אשר בראשונה יתראו ויתקנו
 כמזע המזכירי ואחר כמדמה ולאחרונה יסעו ויזהירו
 בשכל הדכרי' או אפשרי' ויש לדעת כי המינים אשר
 אחרנו הם כמדמה ולא לבד כהיו' קבלתם מההרגש'
 הסיוכיים כמזע' המזשים אבל גם כאשר יטרפו
 ויתחברו יתחלקו וישתנו כאופנים שונים או על ידי
 איזה תכונה גופית אשר בפנימיותם יודמן ויקרה
 כמו שהוא בשכורים הלומי יין ובעלי התנומה הקדמ'
 והשגשגן או ע"י ממשלת השכל ומשטרו המסדר

והמנהיג אלו המינים המדומים בפנים שונים כד
 שמהם יבא מציאות הזרות • השכליות הותחלפות
 בשכל האנושי או לשיתללו וידמו אל עניניהם
 השכליים • אחרם משפט השכל שהוא השכי' המכש
 בידיעה ימשך מהאור השכלי המכשין והמכשיר מה
 שכתובו קבל ומוולתו האירו' אותו • וא"כ באמצע'
 הנבואה יתבאר ויתרשף לאדם האות כין להשגה
 כין למשפט ויתראו לו המינים לראות ולקבל והאור
 השכלי' לשפוט לבד ולהבין מה שקבל • והעשפט
 הוא העיקר בידיעה הנבואית והמחשית תכלית
 שלמות אשר כלתו לא תקרא הנבואה האמית' ולכן
 פרעה וכו' וכדכדכר לא היו כביאים באמת אף כי באה
 להם יפעת קצת מראות המענות מות מאת האלהים
 ומסך ודניאל אשר מבלי התראו' להם מאומה שפסג
 מה שקבלו וזלתם והמק באמת נביאים ואם לא
 יקרא להם כן מהשעם הידוע ולהם יראו ג' קצת
 מינים או תמונות ע"י המושגים החיוכיים כאשר
 לדניאל האמיתיות הכתובות בקירונ' כ' לפעמי' יתראו
 להם קצת מינים מדומים או מהאלהים כרשמים או
 והמזע מקובלים אחרם לתכלית אחר מקודרים
 כמדור אלהי ידמיה בראותו סיר כפוט ומוקל שקד •
 וגם פעמים יורשמו בהם קצת מינים שכליים בשכלם
 האפשריים כאשר לאדם ולשלא מה אשר הופיע עליהם
 האלהים ידיעת כל הדברים המכשיים והיו חכמים
 מחוכמים אחר האור השכלי יתפשט ויורית עליהם
 לא לבד להשיג ולשפוט מה שמאת ע' עליהם יראה
 אך ג' מה שבראה מאתו לזולתם • יהיה אם כן
 המראה הנבואי' לפעמים ע"י שפע האור הדוכני'
 בלבד ממה שישפוט וידע מה שבראה לזולת ולפעמים
 ימשך מהמינים אשר הם או מדע כרשמים או ע"י
 האלהים מקודרים ויהיה או כפי הדפסת המינים
 המושגיים או כפי התלכשות הזרות השכליות או
 משכיהם יסד • ופעמים אחרים הוא לבד לפי
 יפעת האור השכלי' אשר בללו מבלי שיקבלו מאומה
 ישפטו מה שקבלו וזלתם כל מה שביאר אקינו
 בשאלותיו ודבריו שם הנבוא' היא ידיעה רוחני' ואיה

בית אלהים שער רביעי פרק שני

יצאנו ב' ענינים ראוי לדעת השגת מה שיתודע
ומשפט מה שנתקבל ואמת כי פעמים ההשגה הוא
היא על הטבע וכינוא כנואייט בסבת ההשגה
לכדה ופעמים משפט לכדו ולפעמים בשתי הסבות
גם יחד. ואם הוא על פי ההשגה לכדה לא יקרא
המשגי אותה נביא כמו שהוא הענין בפרעה באשר
קבל מאת האלהים וקרא ידעת הטבע והרעב
המזגותים תחת נוסח פירות הכקרו והסבולים.
אמ' לאוי יקרא נביא באש' יוצא בו המשפט הרוחני
לכד או המשפט יחד עם המראה והסויון מה שלא
יתכן מציאותו כי אם באחד מנ' מיני מיון או
ידיעה. ראוי לדעת או על פי מראה הטבע הנופי
כענין כלשאר בנראה היד הבוערת או לפי העדמה
והוא כאשר יתראה הכביאם באופן כנואיי תמונו
פבימות או נייכים המראים הענין הכרנה אליהם
בסוסי זכריה וההרים אשר ראה או כאשר יראה אל
פסכל דבר ונתכשא וכפאק מטבע הכנתו ובמו כאשר
הם המושכלים הפשוטים האלהיים. ואשר שהשכל
האנושי הוא בכח טבעי אל כל הנורות המושכלות
על הדברים המוחשים והנשמיים לא יהיה השגה
המחייית השגת אותם המינים אשר עדיהם כמו
הטבעי יתפשט ועי' אמנם יהיה בנראה הנופי
השגת התמונות או המינים אשר אינם מציירי' על
פי הטבע כי אם מהאליהם להורות מפני ורננו
כמו שיהי' נ"ב השגה רוחניית במראה הנופיית
השגת קצת תמונו בלתי מקובלות משפטי המציאות
יבי' אם על ידי איזה כח או סגולת הכפש מציירות
לאיזה ידיעה רוחניית. ועל הכל יהיה ונתכשא על
הטבע השגת המשפט המכניס מכל נדריהם אליהם
בבלתי נשמיים. כאשר הם העצמים המושכלים.

יד שכלנו להניע בעדו מיואסור בנף הכנף
הארכיית המתפסד הוא זכא' אלו המדרגות האלהיות
האחרונה מתכשא על אופן הכנואיי האנושי באשר
כאמר אם יהי' כביאם ה' במראה אלו אתודע
בשלוש אדבר בו לא כן עבדי' משה בכל ביתי באמן
הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא במידות ותמונו
ה' יביט. באלו יאמר כי משה רבינו ע"ה השגי
לפלות אל רום המדרגה והידיעה האלהית הואת לא
כן וולתו מהכביאם והוא אחי במראה אלו אתודע.
אמנם המדרגה הזאת הראשונה אשר היא נמו
הראות הנשמיי שפלה היא מן האור והיא כהה
מהכנואייית ימן בה לא יתעלה גביא על זולתו כי כד
כד ישיבוה כלם וא' כ' יהי' מדרג' ההשגה המתקבל'
בעיון המיוסדת לבניא באופן כי אשר הוא נביא
ודבר האתו או ישע מדרגת ההשג' היה או המשפט
אשר יתעלה לכד על הטבע כמו שהשיג יוסף משה
שהארה את פרעה או יתפשט הכנתו אל ההשגה
והמשפט יחד שניהם כפי הסויון הדמיוני במה
שכנוור כי משפט הנביא אשר הוא על הטבע מתכש'
ישתלשל ויועך מהאור אשר ישפיע האלהים בו
להמיון ולהזהיר את שכלו כפי ששקט וישגי מה
שכראש לו או לזולתו. כי להיות האור המוגלה
והמורה הענינים המתעלים על טבע כפ האנושי
אין ספק שינטרך אל אור על הטבע מתכשא וזה לא
יוסג ועשייר בשכל בקיין או תמונה עומד ומתמיד
כי א' כ' יהי' הכביא פמיד ונתכשא או כאשר ירצה מה
שלא ימצא אך עשג באופן וניער כודד באור באויר
שלא ימצא בו בי אם נהייתו כנד השמש כי כזה
האופן האור הכנואיי לא יתמיד בשכל או דמיון
הכביא כי אם כל זמן היותו מושפע מאת האלהים

כי לא תמיד גם' א' אל בלם כי אם

לפעמים ולהשגות או ידיעות

מרטיים ופיענו

וניצירנו

וכפרדים מושגים. או בעצם עצמותם או

במינים ותמונות באות עתה

האלהים אשר בטבע

אין לא

פרק שלישי

באר מדרגות ההשגה המבניות ועל הטבע מחלות אשר מפי' הר"י
אלכו יתייחסו אל נפשנו ורגרד אשר בו יגדר הנבואה
עם בחינותיה וסגולותיה :

כתב

המכס ר"י אלו הספרדי במפר העיקרי
מאמר ג' פרק י' להכדיל ההשג' האנושי
לד' ראשים או מדרגות זמן אור שהראשונה היא
המדרגה שראשית כוונתו על ידי הטעם והרע
תביע אל השמע ואל הראות שהוא האחרון השלם
והנכבד שבאות המדרג' אחרון אחרון מבי' השכיה
היא דמיון אשר גם בעת הסתר מוחנו המוחשים
ישיגם ונצד מה יכירם יבדלם ויעריבם אונם בכל
כפריטות השליטת השכל הנוכח והיו דע הכוללים
אשר בהם יבלי פעולותיו השכליות שהם ההכמה
או ההבדל והקינור וההתכה ההגדר וההוראה אשר
הם כח המכמות והקביצים ופעולת השכל מודתיים
טבעיים למודיים ואלהיים אשר הם מדרגת ההשגות
האנושיות והוא מדרגת ההשגת האנושי' הרביעית
והאחרון והשלם אשר בטבע יוכל להגיע אליו :

אחריו תבא החמישית אשר הוא על הטבע וזיפתה
מחזק ותחתיה יעמוד המדרגים נפלאות ועיניים
מתמיהים און שומעם מה שלא שמוע ולא דמו ולא
עלמה על לבם כי רמוק הוא מכי יס המס בין מנד
טבעם בין מנד למודם והנה האיש אשר ורמה עליו
טעם האור או ההופעה האמת הוא עצמו בלתי יודע
ומשיג האמצעי אשר ע"י הגיעו עדיו המודות ההם
ואיך בא מד תכונתם להשיג ולדבר ולכתוב בטע
ברזל ועופרת דבר' לעד כנור יסבוב וכל זה בדברים
הגנניים מירים מקולים וערכי' שלא לנד יפליא העלא
ופלא לשומעיהם אבל את עצמם וזאת היא מדרגת
רוח הקדש אשר הופיע על דוד ושלמה אינו מולתם
ובאמרתם תבא המדרגה הששית היא השניית מאמר
המה על הטבע והיא עצמו' הנבואה אשר גדרה הד

בפרק השמיני בזה האופן ו"ל גדר הכנול' הוא טעם
שופע וזאת ה' ית' על הכס הדבריי אשר באדם אם
במנוע המדמה ואם בלתי מודיע לו על ידי מלאך אם
בלתי דברים או עיניים אין בטבע האדם שידעם
מזגמו ובהקשמו הטבעי וזה אם להישרותו וגם
להישרת וולת אל מול פני ההלצה כדי להגיע
האנשים אל תכלית האושר האנושי עכ"ל על אשר
יתכן להנסיף מה שאמר הרכ עצמו בפרק העשירי כי
לפי התגברו' הכס השכלי' על הכס המודעה כן תהיה
הכנת האיש לכנול' ועל פת ישיג אם מעט ואם
הרבה אור טעם כנול' והופי' ביאורו ואמר כי יש
מין האנשים שיגבר בהם הדבריי על הדמיוני' אמנם
לפי שההתגברות לא יהיה חזק ישאר הכס המדמה
בתקפו' זאף על פי שהיה הכס הדבריי מוכן לקבל
השפע הכנול' הנה מנד התגברות הכס המודעה
והתגברות על הדבריי לא יקול עליו השפעה שהוא
בי דתת ואלמלה פחד ורעד יזעזעו אחריו
וימנעו מדרה גדולה במעט שתבא כשמתו ממנד
זאמר כל זה הצעד יתול הכנול' על הכס הדבריי
בכל' קוין לילה וימלס האיש שהוא סלמו' כנול' ימים
ישיג על ידיהם מה שלא היה מקודם משיג יודע
וכו' וזאת היא המדרגה הראשונה ממערכת המעלות
הכנול'יות : וטעניה אחר שהיא כאשר יהיה
התגברות השעי כמות שזה כד בכד (כונתו כאשר
מכיהם מקות ומשקיפות) עד שיכול עליו דעת
הנבואה בלי דעת ואלמלה אונם בתמונות עלי
משכב או בתרומה כופלת עליו כיום (והוא שלילת
פעולות המוחשים המינול'יות) והמדרגה האחת תקרא
כס מראה או עקוה יראה כה באמצעות הכס

בית אלהים שער רביעי פרק רביעי

מסודות המציאות ועגילים אלהיים מסודות המרכ
(וזה נ"כ בכס המדמה) והרביעית היא אשר כל
מזג הכס המדמה או תמונות נופיות יתראו מנטי'
אלהיים וקולות מופלאים המוראים סודות האלכות
וקורות המדמונות לבא על בני האדם לעם אחד או
לרבים מיוסדים לאיש אחד או יותר וזה לא
במלום אמונם בהקץ :

המורה לזרחת כעצמם בלתי אנוניות כנשים והנסים'
שראה וכריהו וכלוב קין שראה עמום וכיוצא
והמדונה השלישית תהיה כאשר יתגבר הכס הרנרי'
על הכס המדמה התגברות גדול וסוק עד שישיעו
עמסיו ולא ינסהו לנייר נורות בלתי אחיותיות אך
זה מיראשאו ידמה במראה הבכואה הס עגילים
אחיתיי' במראות יסוקא שהיו כלם עגילים אנוניים

פרק רביעי

ביא דעות הנמרא והזהר המכרילים בין נפואת משח לזולתו מהנביאים מרברים
בענין האספקלריות האחד חרבים הפאירים ובלתי מאירים מבטים
וענינים אלתיים הבלתי מושגים והמושגים ועל ההיכלות
הב' הג' והא' אשר שם השנה המתנבאי' ברוח הקדש
והנביאים ומשה רבם ויהן מעם למרז'ל :

לא לבד יכריעם וישלימם אמונם נ"כ יתבסס ויכללם
ואף גם יעלה כדעת שהוא רחוק ונשמתו הפנימית
אל הנ' ראשונות ביה מכמה וכתר וידד בשוקיו
וכריתו הקדושים אל העלכות ויען הוא המאמר
והמסמר ממעלה למטה וען הקנה א הקנה
כל עולם האצילות הוא הן דך ויסיד אל האל והאש
העליונים תקדש קדש וכלי כתר פליין על ידי הדעת
ואליו יתייחס שם בן ארבע כולל בו כל הספירות
פרצופים ועולמות אשר במגלות כס סבותיה וכשרט
הסבה הראשונה אשר אין עליה ונלפה הוא סבה
נורית ושם של יסדאל אשר צדמושו הס גוי אשר
בארץ ודוגמת העלכות אשר עמה יתסגר ויהי לאדם
אחד המורכב מוכרזנקנה כע' וכרובקנה כרואש
ויקרא את שם אדם ויהי ג' כ' ע' או א' צדמונת
וכסיד צדכס הדמיונים כסו צדכס הדמיה המעמדת
אשר בו יסיד כי הוא אור או תסתף ויהא' תלכד ג'
הוא השמש הכבד והזכר הצמחית והשנית אית
הקבוצה שהיא חלבות באופן ספליד ועוציאל לאור
במגלותיו וכסו ג' פולמות אפירוד פתחובים זא"ב
יצדק באמת בו עארי האחד והשני צדכס
הכנביאים כתבאו מתוך פשט אספקלריות כעסירית
שהיא

הנה פת הזמיר הניפ וקרבה השעה ללכת
ולכסוע לשאוב מים המעין העשור מעין
האמת המקובלת מפי רז"ל סכמי התלמוד ובעלי
הקבלה האלהית האומרים כי מדרגת הבכואה
סעליונה היא אשר השיג אותה מר"ע והלא דכריה'
כל הכנבי' ראו מתוך אספקלריא דלא כהרא ומטה
מתוך אספקלריא דכהרא ונויקד' דנה מה בין משה
לאמר נביא ישראל יהודה אומר מתוך פשט אספקלריו'
ראו הכנביאים כד' א ובמרא' המדמה אשר ראיתי וגו'
ומטה ראה מתוך אספקלריא אמת כד' א ומראה ולא
בסידות ופכמים אומרי כל הכנביאים כתבאו מתוך
אספקלריא שאינו ממוסמ כד' א ואכבי סוון
הדכמי וביד הכנביאים אדמה ומטה מתוך
ממוסמ כד' א ותמונת ה' יכס מה שיתבאר
כפי דעת האפרטים כזה האופן פשט כתבאו מתוך
אספקלריא דכהרא והאמת (רבות מיוסדת) שהוא
ע"ת כי הוא נקרא אחד או מיוסד כי הוא המייסד
ומכריז כן טעם ספירות הכנך אמת שלא יעשה חולת
דכית מהס וההיוספעט בו מבינה מדבק שלם של
יפסר ספירות מקולו : ונס יסגר פמו את האהל
לשם אחד הס ע' קצת סכי האכות מסד ודין כי

דאתנסינת קודם שנת ייחד עם ת"ת דמל'ה להול'ה
 ממנה דלתת התורה) עם האבות אומנם אחד שכתא
 וכתן התורה לעמו ישראל כאמרו תורה זוה לנו משה
 מאדש קבלת יפקד דבר ע"י בעלה הוא השם הכבוד
 אשר בו ולא בשם אל שדי כשאר הנביאי' היתה השנת
 משה ומדרגת כבודו ועוד פרשת לך לך בפסוק
 אשר בדברים האלה וגו' אמר' שמעון ת"ס עד לא
 אתגור אברהם הוה קד דרגא הליל עמיה ומאן איהו
 דא משה דכתיב אשר משה שדי ימנה כיון דאמור
 הוה כלשו דרגין שדיין על האי דרגא וכדין מלי
 הה' דוארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב דאל שדי
 וכו' וברען כי הדבור הנבואי' הושג אל האבות
 מחלכות קדישא אומנם טה ההכל כי קודם המילה
 הדבור היה מונח לדבר ומדרגתה ולא באחדות
 יתר הספירות אך אחד שמואל אברהם בא אליו
 הדבור והיתה השגתו הגבוהי' והשפעת האלהי מונח
 באחדות עם יתר הספירות אשר בהם יתאחד וגם
 יחד הימנם כלולות בה ממסד שהוא אל עד יסוד
 שהוא שדי הוא ההתאחדות אשר לה עם ת"ת כבול
 שש בפריות הנבין ממסד עד יסוד ככלל

ומכל האמור לא כטה דרגו מני אורח הכנסה דמ"ק
 גביאור היכלות הקדש אשר לו שהמציא ממנס כעולם
 היצירה ואין ספק שג"כ מקום עמידתם בדריאה
 ואחר שהיכל השכי' ממנה למעל' כקרא עמם השמי'
 הנה הוא לעומת ספירת הוד ואל האספקלרי' אשר
 בו דברו בעלי חוש הקדש והשלישי הנקרא בונה
 הוא היכל הנבואה וזמנו יקבלו הארעם ויפעתם אז
 כמו שאמר שיוכנס משם הנביאים כי לא יקבלו ואל
 ישינו ההשפעה בתיכפות מספריות האצילות כי לא
 יוכלו להשיגם ולבא עד תוכנתם כי לרוב מעלתם
 ואורם לא יתגלו אל השכלים האנושיים כעמדם
 בנתי מור הנזמים ולכן מהם בלתי מושגות

וההכל בין משה ליתר הנביאים הוא כי משה קבל
 השפעת הנבואי' מהיכל השישי היכל דרגון אשר הוא
 נגד הת' וזולתו מהנביאים בתנבאו מהשלישי היכל
 הכוונה סוף מדניאל וסגורו המקבלים רוס מקדש

(שהיא חלכות) הכלתי מנוסחת נכבת כי היא מדת
 הדין אף כי דפה וגם בעבור שהיא הלככה והכנכה
 אשר יסגר כל אור בה נליף לה מדרגה כלום כי אם
 מה שמקבלת מהת' בעלה ורשכ' ע"ה בפסוק וארא
 אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי ושמי' ה' לא
 נודעת' להם כיאר הענין הוה שאנו בו בארנכה
 תראנו קטש כי תמצאנו והעולה ממס' ת"ס תית
 גווכין דאפתחין ואית גווכין דלא אתחויין ואית
 אבהן וקיינו על איכון דאתגליין וכן שאר הנביאים
 ועל דא כתיב וארא ומאן איכון דאתגליין איכון
 דאל שדי ועל גווכין דלא אתגליין לא קאים איש
 עליהו בר משה דכתי' ושמי' ה' וגו' ואי תימא דאבהן
 לא ידעי בהו (ר"ל באימן דלא אתחויין) אלא הו
 ידעי באימן דאתגליין והרצון שהיו משיגים ממד
 המתגלים הראשונים הכלתי ומתגלין אשר בלי אנוש
 כלתי מושגים אלהם והוכיף ביאורו ואמר ת"ס ארבע
 כהורין איכון תלת מנייהו סתימן ומד דאתגלי' ואולי
 השלשה הם שלשה אופיות הראשונות של ס' וה"ו
 והנ' בסיכות של מסד דין ורמזים אשר שרשם נכבת
 כינה ודעת מסד גבור ת"ת עם היותה אל' ומשתתגי'
 מהם כנח הוד יסוד וכללו של דבר ת"ת עם העטרות
 או מוחין שלו ועל ששנים האלהיים ברום הנבואה
 מושגים אמר ומד דאתגליא על הה' מלבבות קדישא
 היא הלככה הנעדרת מהנ' בסיכות הבוכרות הנה
 היא מקבלת אותם מאור השמש בעלה ובאמצעותה
 יהיו מוכנים עיני השכלים הנכדלים ועיני הנביאים
 מה טרצה כאמרו ולין תלת דקאמין בתימן וקיימן
 על האי דאתגלי' וכו' והוא עמם כוונת שכי' התלמוד
 בענין האספקלריות ויתכן להוסיף עליו מה שהוסיף
 הוהר כאמרו למעלה בפסוק עמו ו'ל אלא למלכא
 דהות ליה כדמא דלא אתנסינת והות ליה דמיא
 כד בני למללא כהוא דמיא משדר לברתיה למללא
 עמיה והוה מלכא על ידא דברתיה ממלל עמיה וכו'
 וכונתו כאמרו למלכא על סמך או כינה ואמר כד
 בני מלכא למללא ר"ל בדרך הנבואי' משדר לברתיה
 (דננו) שהיה מדבר באמצעות המלכות אשר קודש

בית אלהים שער רביעי פרק רביעי

מהיכל השני ענש השמי' כאשר למעלה וראוי להניח
 כי משה כתבא מתוך היכל הרצון אשר בו יתאחדו
 ויתגלו הסתן והכ"ז ת"ת ומלכות המעלה ומתלכס'
 בו' וכל זה באספקלריא דהקדש וכלי אמוני בני
 משה הנשפס ובין היכל הרצון המשפיע כי בו בלי
 אמוני היתה השגת שפע כבודתו ולא כבודתו ושאר
 הכביאים הסיגו כבודתם גם כן ע"י התאחדות ת"ת
 ומלכות אך בהיכל השלישי בהשגת דכאל וסכריו אף
 צהיכל השני בזה ההבדל כי ההתאחדות אשר בהיכל
 השלישי היתה בהתגברות ת"ת על מלכות השמש
 והרמזים על הלכנה והדין' ואשר בהיכל השני
 בהתגברות מלכות על ת"ת מה שהעמיד וקיים פס

מאמר מופלא מהזוהר דכריו בכלל הם אלו הויה
 אדנות ו"א וכוונתיה הק"ו ושכינתיה להיות מושבם
 ומשכנם על תרין שוקין קדישין כנס והוד הויה
 כי יביא ואלדנות בשמאלא הויה השמים אספקלריות
 אשר כס יתראו המראות הכבואיות שהראשון הוא
 המנומסם והשני הכללי מנומסם וגמר באמרו כי
 מלכות תקרא כבואה להיופה מקבלת מכביאי קשוט
 כנס והוד כי ת"ת היא הקשוט והאמת כמ"ש נתן
 אמת ליעקב כי באמונת כנס והוד מהם הכביאים
 ישפיע למלכות הכבואה האמיתית
 המושפעת אל הכביאים
 הקדושים:

פרק חמישי

יבא קבלת הרי"ל המחלק חבואה לה' מדרגות הא' שפמנה היתה השגת משג'
 יהב' ליתר הגביאים והג' מדרגת יחזקאל והר' בעלי רוח הקדש
 והח' שומעי הבת קול רבאר מקום פוצאם ויסבים
 הדעת האמיתי הזה עם זולתו ויתיר
 הרבה ספקות:

ראה

ראיתי נהייתי שוקד על דלתי המכאה
 בהיותי יונק מים על ידי המכס מורי
 כה"ר ישראל סרונ ע"ה מכתב יד המכס הקדוש הרי"ל
 זצ"ל כי כבודת משה רבינו היתה מנד' ו"א של הכריא'
 משם תמצא המורה וזאת היא הסכה שנתנה על ידו
 ולא ע"י וולתו והעשם שלא יוכלו שאר הכביאים
 להסקיף על הדבר ולא יגרשו ממנה כי הם תלמידיו
 ותחת מדרגתו והמבארים דכריו אונסם כבוא' וולתו
 אשר מהיה מנגס' והוד של הכריאה עצמה אך בזה
 ההבדל והוא כי שמואל כתעלה כבואתו על יתר
 הכביאים וראה והשיג כנגס' והוד הספירות העליונה'
 אשר וולתו לא ראו ולכן נקרא רואה' יחזקאל
 כתנכא כנגס' והוד של היצירה ובהם השיג כל עשר
 ספירותיו אונסם כאשר קרנ ובא עד הפעירית שהיה
 פתר ראה ונפל על פניו כי נבהל מפניו' דכאל

השיג כל העשר ספירות עד פתיק יומין הוא הכסר
 ולא כנעת כיחזקאל ימן השגתו היתה על ידי יסוד
 העשיה אשר בו מדרגת הרואים ברוח הקדש כדוד
 ושלמה ווולתם ולאחרונה שועי סבת קול אשר קבלו
 לכד ממלכות העשיה והעולם המושג כאשר היו
 מכתי הקבלה והתלמוד' וימן בינה היא המקוננת
 בעולם הכריאה והיא מאירה אותו כאשר כי משה
 השיג שפע כבואתו מו"א של הכינה כשכדע כי כה
 כאשר בזולתה מה"פס נ"כ כלולו כל הע"ס'
 והכביאים הקדושים הושפעו מכנס והוד של שכינה
 עצמה' וימן כי ו"א עם יתר ספירות הכנין מקומה
 ודירתו כיצירה כאשר כי כנגס' הוד של הפ"ס
 הנוכח השיג יחזקאל כבואתו ודכאל וסכריו
 המושפעים מרוח הקדש ראו מראותיהם ביסוד
 החלכות הכננת על מלאכ' עולם העשיה ומה מקננת
 והשומעים

ע"ת מנ"ת כה' אשר היתה השגת בן ב"י הכהן * וראוי להשגיח כי בכל אחד מהשלשה עולמו' אף שתשפיע ותלביש בהם מלכו' האצילו' באחד ג' כפידו' בשני שש ובאצרון אחת כלם יתהוו מעשר ויתפשטו לעשר ואם אין עתה הענין בביאור הפרופים וא"כ בנ' אשר בביראה כלולות כל העשר וכן כשש אשר ביציר' וכן באחת אשר בעשיה וכן במכ"ד הביראה יש נכח והוד אשר בהם ראוי כל הכביאים ות"ת העולה בקו האמצעי מעלה מעלה עד הכתר אשר עדיו הניע משה כאשר גם במלכות עולם העשיה יוצאו עס יתר הפסירות יסוד ומלכות מהתפשטות המלכות האחרון אשר בהם הית' מראה המושפעי' ערנס הקדש ושומעי הבת קול ומהאמור כונני' כי דניאל אשר לא עלה והשיג כי אם עד פסירות העשיה ובהם עד העליזנה עתיק יומין לא הגיע לראו' לא שרפים ולא קינות שהם רמזים אל העולמות העליונים השרפים אל כהא הכבוד והקיות אל היצירה המהב' מדרגות אשר לא השגים דניאל והם עתעלים יתר מעלות הסוג על העשיה ועל עשר ספירותיו אשר בהם לבדם היתה השגתו ובאופנים אשר הם לעומתם קראם גלגלין דיבור ויתבאר גם כן שימחקאל יען לא השיג כי אם בספירות היצירה לא ראה שרפים אשר לעומ' הביריא' וממראה כבואתו כתעלמו לרוב מעלתם אמנם ראה והשיג הקיות והאופנים אשר האריך בספורם ויוכן הטעם אשר בעבורו בהגיעו אל העשירית עתיק יומין אשר ראה דניאל בלי שום פחד ורעדה והוא אמר וארא ואפול על פני והנה מבואר כי ישיעו להשגתו בביראה אף כי לא עבר בה מנגד והוד ויתר הכביאים במהו' וולתי מטש רכס אשר עלה עד הת"פ

וא היכל הרצון) ראה השרפים וימחקאל

ודניאל בעלמים אשר בהם כדמות

משולש בתוך מרובע כלול' כל

הקיות והאופנים :

והשומעים הבת קול היו בשפיעים ממלכות המלכות אשר נכדו והדעת הזה עם שהוא בקצת חדעת הר'נוק מתחלף יתכן לישבם ולהסכינם להיות טוב ונעים שבת אחים גם יחד כי אם נבא אל תוכן הבנתם וכוונתם נראה כי לא לבד נדקו דבריהם באחד אמנם הם מוכארים מפי דובר אחת הרשכ"י ע"ה בענין ההיכלות והיא האמת הנקובל מתבאר מפי הרי"ל ע"ה אשר אין עליו מולק אמנם יען הבנו ברצון מהשער הזה עם עמארי הנמרא והוזהר כי לא עלתה השגת שום כניא ומלכו' (אספקלריא דלא נהרא ובלתי מנומחת) כי אם משה ראוי שנבאר שאין נגוד בין הדע' האמיתי הזה ובין דעת הרי"ל שזכרנו מה שיטעה באמרו כי מלכות האצילו' היא אשר בכח וסגולת הכלתי נוסובב המציאות ותהי ותלד מציאות בנ' עולמו' הפירוד היא המעמדת אותם וא שלמותם מנהיגם ומדריכם * בזה האופן עם בחיכות שלשה ספירותיה העליונו' מנ"ד האחרונ' תתלכש בעולם הביראה להאירו ולהנהיגו ועם הבסינות התחתונ' של שש ספירותיה המציאות וא' תשפיע ותופיע אל היצירה ועם בחיכות מלכות של מדרגת התחתונ' תשגית ותשלים אל העשיה * באופן שאמרו שהמופיעים מדרת הקדש ושומעי הבת קול שהשיגו השגותיהם ומראותיהם כיסוד ומלכו' העשיה חפץ כונתו לומר כי השיגום במלכו' האצילו' הנותלצשת בעולם העשיה השפל הזה * וכן אמרו שימחקאל ושאר הכביאים קבלו והשיגו כבואתם מנגד והוד הרצון האחד בכ"ה היצירה ויתר הכביאים בכ"ה של בריאה והגם עתה יוכן כי כלם ראוי באספקלרית במלכו' המתלכשת באלו הכ' עולמו' את הגבוה * הוא קא הכבוד כמכ"ד שלה אשר עדיו הניעו כל הכביאים וולתי ימקא *

ואת התחתון הוא

עולם היצירה

בית אלהים שער רביעי פרק שישי

פרק שישי

קיים דעת הר"ל ע"ה על ההארה הנבואית והכדליו ומדרגותיו ועל חספיו

והעולמות אשר מהם מוצאה וסוכאה עם מאסרי תתיקנים

רבים מהם יוצא ענינים מפסכים

אל כונתנו:

מה

שהגדתי לך בשם ה' אל שמה כתי לייסדו ולהניכו על עמודים נאמנים מאדרי השב"ע ע"ה ויהיה הראשון אשר הניא תיקון כ"ב ו' ואי תימא דבאוריתא מליל ולא יתיר לא אשתכח אתר לעילא ותתא דלא מליל מיכיה אפי' במלאכין דלא אשתכח דאל אתרא אית בעלמא מליל בכרמי' הה"ל אכבי והכי בליק אכבי למוטכן כסא ולבחד מליל במלאכין הה"ל וכל העם רואים את הקולות דעליהו אתמר כי שופ השמים יוליד את הקול בגין דכד קנ"ה בעא למללא במלאכייא כשת שמה עליהו בנוכא דא ידו' ד' כמים קרא וכו' וכתיבא ממכו עש אשר אפריו כי פמות הקדש ידו' ד' פ"ב צומ' ב וולתם יתפשטו גם אל המלאכים כד' כשת אלמים כן פהלתך על קצו ארץ וגמר אמרו כי הקולות הם המלאכים ואמר ואיכון הוו מלאכין דכל סד הוה אתעביר קול ופרס באוריא וכל סד מישראל דהוה אמר בעשה ונשמע הוה שריא בפומיה והוה אולף ליה אוריתא בלה ו' ולבחד מליל עמהון שמיא וארעא הה"ל מן השמים השמייעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אש הגדולה וגו' לבחד הנה מלל עמהון יתארע כטירין והוה מסתכלין לגבי מורסו וכו' שמיין יתקלא ולגבי משרב דרוס ונפון הוו שמשין ית קלא לצמאה דמכל אתר מליל עמהון ולא הוה אתר לעילא ותתא דלא מליל שמהון לאתמאה דמלא כל הארץ כבודו דאיהו סכל עילאין ותתאין ואיהו סמיד עילא ותתא וקדסיא יקרא ומלאכין וכשמתין איהו סכל קלא וקסיר בלא ונייחד בלא ולית סאן דסמיד ליה ואיהו אתקרי בכל שעה לאשתמוודע תוקפיה בכל שמה ושמה מההוא דרגא וממכא דשריא עליה

ולית ליה שמה ידעא וכו' ונתיקון ל"ה הוסיף על אצרו ואמר סכא סכא שמענא דבר נש יסיב ביה קב"ה תלת קטירין בשמתא ודורא ונפשא כשמתא מברסיא יקרא תמן כשיתת שכיבתא עילאה כלילא מתלת ספירן עילאין ועליהו אתמר אמת דבר אלפי' שמים ו' שמעתי אמת ושמים הא תלת ספירן עילאין דאתמר בהון אמת אמת ואמת תלת אסדין נדא איהו אמת דבר אהי' שתי' ו' שמעתי ו' ביה עביר לקון סד' ולבחד מליל שמה חבוסא דאיהו מסטרון כליל כל נבא השמים דלפתא בגין דאתלבש ביה ורכיב ביה פשודא דאמנעיתא כליל אית ספירן' ובגין דא בכל דבור ודבור דכפך תכיה הוה כפיק מיכיה מלאך ודא איהו וכל העם רואים את הקולות לבחד כשית שכיבתא תתאה עשירית באופן דאיהו בשם דבר נש ואתמר ביה ועל הארץ הראך את אש הגדולה בגין דעליה אתמר והנה אופן אחד בארץ בגין דאשתמע קליה ודבוריה מן כרמיא ומלאכייא ושמיא וארעא דאשתמוודע ליה ככלא עילא ותתא בגשמתא דשלענותיה בכל גופא אפי' באכר ופירא ולית אכר סכני מיכיה עב"ל וכן בהקדמת הספר הכוכב אשר דברו בסוד האנליות אמר ואי' תימא דכרא דא פוא יסוקאל לא הוה אלא דמות דאלין סיוון ולא דמא סיוון אלא במלכא דשלא שטר בשותמיה ודיוקנא דמלכא דשימא כשעה כשתמיה דכספירן דאכילות איהו דיוקנא דמלכא ממש נבספירן דכריאס מופתא דמלכא' ונבספירן דכריאס ובמלאכין דאיכון סיוון כיוורא דמותא כשעה ובגין דא אתמר כיוורא יסוקאל דמות כמראה אדם ודמו' הסיו' ולא הסיו' ממש ממש למאן דכל יומיו לא פוא מלכא והוה בן כפר ושאל בגיניה

קבלו נכשמותיהם ההארה השכלית וכלית טבעית
ממדרגת ספירות הבריאה כמו שג"כ קבלו והשיגו
הדבור הנבואי היוצא מפיו המלאכים או ספירות
הכלולות בהם באמצעות האון השכלי והדרגתי וגם
שמענו באזניהם הגשמיים סודות עליונים בכח דמיון
וקושיהם מכל ארבע פינות העולם הגשמי פקודת
משמרת החופכים והספירות אשר בתוכם מאירות
ומזהירות וכל זה ידוע מאד אל מה שאמרנו
האפלטוניים אשר הקורא בפרק הראשון מהמאמר
הרביעי הזה יראה שם יען מדר וקשר שם כל כחות
הידיעה של כפשותנו עם כל המערכות העליונות
והמבטים אשר יקבלו מהם ויהיו מזהירים כוזהר
הרקיע ואם כל כשונות עם בני ישראל עלו בהשגת
הנבואית למעלה אל עולם הבריאה מי הוא אשר
יסופק אלנו ששיגו ג"כ משה ושאר הנביאים ובעלה
כשאה ונפרט כי משה רבם עם האבות ה' אברהם
יחזק ויעקב יוסף אהרן בנחם דוד ושלמה הכס
המרכבה וכלים תכופים וכלי אמצעות כושא' ספירו
האצילות והאה כלי אומנותם והקדש מתכשאים על
כל היצירה כאשר יתבאר ויראה מלקיפת תכונ וליהו
אשר נתעלו אל מדרגת עולם המלאכים ועב"ז כשאר
תחת כסא הכבוד ורגלי האבות ואשה ויתר הנביאים
וגלותו אשר הנה עמד בקשר פנימי קשורי ואסודי

בנייה ונשימת ליה על טבלא או על נייר דיוקניה
וכו' ולמעלה אחר כיומי כשכמות ויחין טבין איהו
לבוש לבושי מלכותא דאיכון ע"ס דבריאה ובנימי
דקול עשר כמות מלאכי דמשמתי לון לע"ס דבריאה
דעשר ספירות דאצילות מלכא כהון איהו וגרמיה
חד כהון איהו וסייגיה חד כהון מה דלאו הכי בע"ס
דבריאה דלאו איכון ואיהו חד לאו איכון וגרמיהון
חד ועלת על כלל הוא כהיר בע"ס דאצילות ובעשר
דבריאה ובעש' כמות דמלאכי ובעשר נלגלי דרקיע
ולא אשתכי בכל אחר ומהדברים הקדושים האלה
הנכללים בפרק הזה כונוא לאור תעלומה כי המלך
אשר דמותו מאיר בע"ס האצילות כמותם מתלבט
בע"ס הבריאה וכחצר הרשום בשערה בעשר כמות
המלאכים המלך הכה הוא הסבה הראשונה א"ס נ"ה
ומכודך כי פ"י אורו המתפשט והמתלבט בעול' הא"ס
יתיחד ויתקשר בקשר איך עם האצילות והוא הודם
ותיותם וכשמתם מה שאיכו כן בכסא הכבוד ולא
נמלאכים אשר איכו עמהם קרוב ופנימי וגם לא
אסוד עמהם תמיד אלה דברי המאור הגדול אדון
המקובלים אשר לדעת ברי' ע"ה כלמוד כי יסוקאל
לא עלה השגת נכונותו כי אס אל ספירות היצירה
שהם ניור מותם המלך הרשום בשערה כי המות' הוא
עולם הבריאה ועוד כי ישראל כמתמד הנכלל

פרק שביעי

באר כי בא' פר' פנים יתגלו ויתראו האורות או הספירות העליונות אל

הגבאים ויח' אל השנים הראשונים יתחייב החטוף אל

השכל האנושי מה שיבאר ויקיים

עם המדרש:

להיותו כפועל ויטביל אונם ג"כ יגבילו וישעירוהו
כדי להיותם כחושכל וכאט פנימי כשכלות ומוטנו'
מהשכל האנושי האמור והנה לו כתמונה אשר
במינועו יטביל וכאט אשר בעכס יטביל כאו המושג
אל הפין ע"י האור ענינו ולא בענין ווליס
שכני

בעת הביא אשר הספירות העליונות של
הברי' או יצירה או עשיה יראו ויתגלו
אל הכנאים או אל האנשים מרום הקדש מושפעים
יתכן היותו באחד מד' פנים הראשון כאשר יאמרו
עמותם אל השכל האנושי אשר לא לבד יניירוהו

בית אלהים שער רביעי פרק שביעי

השני כאשר לא כפצחותם כי אם כפחונה מושכלת
 אשר ימציאו וידפיסו בשכל האנושי או לפחות
 יפוררוהו ויעמידוהו בפועל וזה ע"י אליהם מתגלי
 בנידם בו דמותם ונלחם הנמור כתמונה בנת העין
 אשר בו בעצם הם נשכלות * השלישי כאשר באויה
 אחזעי ופועל אשר בו יתאוו וידפיסו דמות תבניתם
 ימשך או יתהפך בשכל האנושי חיה מין או נורה
 המראה ומגלה אותם כתמונה אשר לא כלי אמצעי
 זאורס יחד אמנם ויתהפכת מהמראה הלעושה אל
 העין אליו יתהפך ויתגלה חכמה * הרביעי כאשר
 בהתאחדם יסוקו ויעריצו הכס האנושי השכלי
 באופן שיהיה אחיזתם וזאת נודת השונה והגלים
 ומודיעים אליו המכסים אשר ידנו שישכילם עם
 הערך והשיעור הראוי לשתשנים וכוח שאמר
 פריז'אנו ל"ו כאשר לא בעצמותם ולא ע"י תמונה
 קרובה ולא מוולתם מתהפך כי אם בכחם וסגולת'
 ופעולתם הדוקה כי אשר על ידה יסויק יד' כח
 הנפש השכלי ויעשהו בלדך בכח ויאירו תמונותיה'
 השכלי ויהיו הירוס כוונה דקיע ויקשרו הכס השכלי
 הוה אל התמונות השכליות בקשר אחיזת התאחדות
 פנימי נשלים ונאשר בדאשונה וכוה יפיו השכלים
 העליונים והמושכלים האלה'ה הכנה שהשכל האנושי
 יכיל מה שלא היה בטוס אופן משכיל וביאור ומפת
 בתחיל' וסוף דבר שיעי' א' המכני' העליונים באלו
 הד' פנים אשר בהם האורות העליונים בעצמם או
 בתמונותיהם התכופו' והנותהפכו' או ע"י פארותיה'
 אשר בהם ישעירו ויכינו עמהם התמונות הטכפיות
 או בהיות הכפשות עצמם מושגשות קבלום בעת
 הולדס ופ' כן יתגלו ויושגו אל השכל האנושי *
 הראשון והשני לא יצאו לפועל בלי שהשכל הנזכר
 יתפרד צירוד גמור מהכס המדמה ומאשוי' הנשמיים
 ע' שלא יקרה לא באמצעות הספוק הוא התבודדו'
 השכל האנושי והתפלותו בחיזוע כס וסגולת סנה
 עליונה אשר על ידיהם ובעבורם יעלה למעל' מעלה
 א' המתנשא על עצמותו המיוסד לו ואשר שכל עמנו'
 לו טכע יסויק א' פעולתו באחד משני פנים מחד

תשתנה האחד כאשר להמדר ומסר שלמות' נשכלות'
 תדר מעלתה ונדרעה מערכה ושלמות' והשני כאשר
 בעור כח פליין אשר בו יתמוק ויתאמץ לעלו' מעלה
 מפלה כפת כחמס תמריא * והמשל האשה לספרון
 בריאותה לא תלד ואם תלד יהיו כפלים וולת' ואמר'
 כסדר פליין וטורמו תהר ותלד עם היותה פקדה או
 באה כיונים כוונ שקדה לשרה אוננו וכערך' אותו אל
 הכוונל הוא השכל האנושי כוה האופן השכל האנושי
 אשר פעולתו ועבודתו הטבעיית היא ההשכלה
 באמצעות כס המדמה והקוט כפי גורת ארסטו
 הגוור ואמר שימוייכ אל המשכיל חקירת דרמיונות
 ואין ספק כי באחד משני פנים יתכן השתנו פעולתו
 הטבעיית * האחד הוא בהתפרדו מעל המושגים
 והקושים והשכילו כלי שיתחיל מהם ויתאמר עמהם
 אז כנז מה' יצטרף אליהם אל המושכלים הפשוטים
 והנכדלים * והשני הוא הקורה אותו כסנת קליטות
 כמו ומסר הכחזו בי או השכל לא יוכל להשיג כי
 אם מעט מוער ולפעמים ולא כלום כוונ שגראה
 בחסרי הדעת והכפילים וכמאור אל הפן הראשון
 הנזדק לענינו וכאמר כי הוא הנקרא סטוק אשר
 בו בסגולה וכח א' השכל האנושי יתפרד מהתענונו'
 ופעולות הכס המדמה והקושים המיוכנים באופן
 כי כשכלים העליונים מהמאור ערומים ועומדים
 בעצמם ישכיל וישג המושכלים הנכדלים אשר בלי
 ההתפרדו' הוה לא יוכלו להשיגם ולבא עד תכונת' *
 בענו' כי כאשר יתאמץ הכס בפעולה אחת כוולתו
 יחלם ויתרפה ופעמו בעבוד כי כונת האחד בלתי
 יכול להכניס אל רבים וולתו כי אם בהיותם ביניהם
 מוסדרים וקשורי' כאשר נ' לא יתכן מתכוונה אחת
 רבות וולתה בלי סדור גבולים מיוסדים וביניהם
 מסדורי' באופן כי כאשר הכפז אשר בה מיוסדות כל
 כמות המדע וההשכל טרודה בפועל אחד מהם
 אזי תהיה שלולה מהוולת וכפרס כי
 לעלותה אל הפועל הפליק העצמי' א' השכלת
 וידיעת המושכלים העליונים והפשוטים אשר לא
 עניע אליהם כי אם במינוע שקידה רבה זכוכה
 במדע

כמדעש דנה שני דברים בקטן ישראל מהק"ה שירא
את כבודו וישועה את קולו ושניהם נתן להם לעולם
לא היה בהם בק"ל הכלל הכלל ההוא ולכן כאשר
קרבנו אל מול הר סיני וכתגלה להם הק"ה פרחה
בשמים עודנו נודר עתה כמ"ש שלמה ע"ה נפשי
ינאה בדברו והתורה בקשה עליהם רמזים לכבי
הק"ה באורה וכי יתעלך כושא את בתו ומצית את
קדוהו וכי כל העולם נכנס ונכין מתים מיד חורה
בשמים כד"ל תורה ה' תמימה מציבת כפס:

כמדעש יחויב שתתפרד עפעולו הכח המדמ' הנשמי
והקטן המדמ' פירוד גמור ועוד יחוייב ליה השער'
השכל עם המושכל כדי שתתייחד עמו ותשיגהו אין
ספק שיחוייב גם כן הפירוד מהקושים והמחששים
להיותם כחות זוממים גופיים שקופים וטבועים
באומר להשיג המושכלים העלמיים ההם כי להיות'
מדיקים ודוחים מהם כל חומר כחות וגשם עם כל
מקרינו ומשיגיו הם עומדים בעצמם והמקור
וההתבודדות הנה לא בעלם מדעותינו ו'ל האומרים

פרק שמיני

עוד יחלק שנית האופן הנ' אשר בו יתראו העליונים לנ' ראשים ויאמר שהם האמפקלריות
שאמרו ר"ל ויביא גם הרביעי ושחמכבים העליונים ירדו לפזמים
מהשכל במצוה הכח הסדרמה אל החוש ההצנ' יאמר שסכראה
חמלאכים אינו חסיד נבואה וידבר גם על הגשמי' אשר
בהם כחלכשים אין ובכמה אופנים יתגלו:

את עצמו יבין את הכונה אותו ואת התכנית אשר
בו נבנה וואופן המראה הזה אשר בו כאשר
והשלשה כנים האומרים יושבו השבוע העליונות
בפעולותיהם לדעתו הוא המורגל בפי הכותינו ו'ל
אמפקלריות ואחרים מאירה מאירה מאירה באמת או
יותר וגם בהיכל הששי שלישי ושני בתפארת או
בתבואת הת"ת על החלכות או החלכות על הת"ת
כנס והוד יחד או בכל אחד ואחד ביסודות חלכות
כנסא הכבוד כיצירה או נשיה אשר כספירות
הפכיות המוכנות כחכם והכללות בהם כמתוך
מראות ספירות יתראו לעיני הגבאים הקדושים
סודות האלים ופעולותיו ווקרי האנושיים העתידי'
וההווים ואשר עברו עליהם כי הא"ס ב' ראשון
בלי ראשי' תפץ במעצו ורונה ברכונו שבהם ופמינו
ישיגו ויראו נלבא אל התכלית הנה יעורר ויפועם
כמו שכתב רב' והג' כאשר ו' והאופן האחרון אל
המיון והמראה האלהית יתבאר עם מה שביארוהו
הפילוסופים על ענין ההארות האלהיות אשר בהם
השגלים

האופן והדרך השלישי שבו יתראו האורות
העליונים הוא כנו שבתבאר בקוד'
בארוכה והוא כאשר כמינוע איזה פועל או חמעי
יווצא בו דמותם או נמדע יעירוהו יחשך ובחשע
יתהפך בשכל האנושי תפוצה או נורה עצמיית או
במנכית אשר בה אלו האורות יתראו ויתגלו ויתכן
המציאות כאשר משלשה פכים יהיה הראשון כאשר
הפועל יודע הפועל ומעלול העל כנו שבתפחות
בעלה מהפעולות אל הסכנה וכשיג ע' פעולותיהם
לא לבד מהות המציא אותם אחרם גם המציאות
והעצמות המיוחד והעצמי להם הפן השני כאשר
בקודם לא ישיג מהפעול' הסכה בשתי השכלו האמת
מהפעולה והשנית ויהסכה אחרם בהשכל כמינוע
הפעולה בהשכל אמת את הסכה המאירה והמזהירה
בה כמו שהוא בתמנה הכרפסת במראה הלטוסה
יראה כראיה אמת מה שהיא מראה השלישי
ואחריו כאשר בעצמו ולא בזולתו מעצמו נפרד יסיר
השכל האנושי את הכתו כמו שה' הגבין בהכינו

בית אלהים שער רביעי פרק שמיני

שפלים האל אכיו יוהרו וישתלמו מהסנה הראשון
ואשר בהם ועל ידם יתפרסמו כינים וידעו זה לזה
בהתקוות אלן לאלו הארותיהם והסכלותיהם אשר
לא לבד ידפיסו העליונים בתחתונים אמנם גם כן
יתפכנו אלן לאלן ומקבלין דין מדך ולרדיפת הקצור
באחר בלבו כי מרוב שפע האור המושכל המושפע
חאת האלהים אל שכל איש הכניא יתפשט אל
דבריו או שכל כפי השפע העליון בשלמות ודבר
עד אשר לא לבד ידפיס בו ויראהו התמונות אבל גם
כן יזהיר ויבהיר אותם ואותו כאופן שישיג דיעת
המושכלים האלהיים וזה בדרך כולל וכלתי בשמי
אך לא בלי וזמן ומקירה ומשכל כפי או אפשרי
הזה ירד אחר כך השפע העליון ויתפשט ויתלבש
בכח המדמה של הכניא ובו מוטף ולבוש מחליפות
שוליות ומסכים רבים יצייר תמונות שונות ופרסיות
כי אם יורו את האורות הכלתי בשמיית אינו כי אם
באמצעות הרמקס ונורות גוונים וקולות ודברים
מוקדמות ותנועות ומכים ומוקדים ותנאים וולתם
מהנפיש וגם על ידי מלוי ומזון הכח העומד
פעמים שיתכו מוחשות אל הקושים המצויים ואו
האדם מושפע מאת האלהי ידוע בדמיונו וכפכמיו
מחשבתו כשיאים נרוח אש ואופכים חיות וכסא
וולתם מהתראו הכנאות קולות ודברים מאמרים
וההרות וכיוצא וכן במצביות יתראו גם אל
חוש הראות והשמע ויראה אות' וישמע כאשר בדברי
מארגיליו פינינו אדם גדול כפלסופיא וצלמוד
האפלטוניים וזה אמרו אולי האלהיים אשר מעלתם
על המושכלים יתראו א העצבים הנשמיים והסיוכיים
לבושים ומכוכים תחת מסכה תמונות שונות אשר
אותם יציירו באויר העצ והמקשי בהם יתלבשו
ויתעשפו או כהשפיעם בשכלנו רב שפע אור שכלי
יהיו סבה שיפוז רוב האור תוצה מהשכל אל הכח
המדמה ויתלבשו בו תמונות שונות במה שיתפכך
דמיוני ויתפשט אל העין ויתראה אליו תחת תמונו
נשמיית מתחלפות ואז ביתר שאת יתגלו ויתפרסמו
ואז המדרגות האלויות וכלתי בשמיית כראי' ומונשים

יותר בשלמות מאשר בחיזוע האמצעי השפלים אשר
מזן הם מתראים ואלו העליונים והעשולים יתגר
באופן הזה הפכמיו יתראו והתחתיו ופמו' מעולים
ע"י האמצעים הסיוכיים והנפיש יתגלו וכפרט
כמו שיקרה אל אנשים קטני השכמה ואשר חלקם
עם השום התחתון יותר מהשכל העליון וראוי לחקן
ולחקן עם דברי הרמב"ן הכניא המכס רבי מגמס
ריקאטי וגם המכס ר' מאיר גבאי בעבודת הקדש
שלו שלק פתרי תורה פרק כ"ט כי ראיית העולאך
איננה כבואה ואין הרואים המלאכים ומדברי' עמם
מכלל הכניאים ע"כ כמו שהוא בהגר ולום מכות
ואשתו נסוי בלעם ואשתו אשר ראם בעיני' וקנת'
דברו עמהם ולא באו למדרגת הכנאות ואולם הוא
הנקרא גלוי עינים כמ"ס כופל וגלוי עינים וכן ויגל
ה' את עיני בלעם וגו' וכן במסוי ויתפלל אלישע
ויאמר ע' פקח בא את עיני וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב אש כביבות אלישע והגלוי וההשנה
הזאת יתכן כאחד משני פכים הראשון כאשר יתגלו
באזה גוף בסבת כי כמו שכאמר במקומות רבים
מהוהר כי לא ירדו המלאכים אל העולם השפל הזה
יוכלי שיתלבשו בגוף אשר מטבעו כמו שהסכמיו גם
כזה הפילוסופים באמנם שיתראו בגוף אוירי כלתי
פשוט וטהור כי האויר הזה היסודי אינו נראה ולא
יתכן כפכב להתעבות באופן שיתראה ואם יתעבה
לא יתקיים ולא יתמיד נעביותו כי הוא כלתי סכעי
לו וגם לא יצטייר בתמונות שונות ולא יתגמף
במראות וגוונים שונים כמו שיתקיי לאותם גופים
אשר בהם יראו א עיני כפי האדם הנשמיים אמנם
בגופים אויריים אך מעורבים ומורכבים עם אדים
מתחלפים לסיות וקסורים וכיוצא פעולות אשיות
אויריות ומימיות ואף גם עפריו אשר בהם כבנכני'
ואשר מורכבים כלתי שלמים ואשר מולדתם באויר
ומהאויר או בהתגברות האויר לא לבד ימצא
ויתהוו העביות אמנם גם בניורים והגוונים אשר
בהם יכדילוהו ויציירוהו המלאכים אשר בו יציירו
וידפיסו תמונות שונות ומראות גוונים לפי השתנות
תנועתם

תנועתם בו יסבירוהו ויכניסוהו ויחזינוהו וזה באור
המשמ והאש או בשמימות ולמות וזה וקדרות מים
ועפר ועם איכות היסודו אשר מהם יתהוו המראות
והנוכחים הכראים * וזה הוא הפן הראשון אשר בו
יתראו ויתגלו המלאכים והשכי באשר אל מושי
גופו השמימי והרוחני הוא המכריח התיכון
המכריח מן הקצה אל הקצה הכפש הרוחני וכלתי
נשמיית עם הגוף הכנוף הזה בקרא בכי העוקכלים
כלם או כל אשר בו ברא אלהים את האדם ובו ימיה
וכמ"ש אך כלם יתהלך איש יתגלו גופי המלאכים
הדקים הזכים והרוחני כי הנה בכי דעת המקובלי
ע"ה מסכים מאד עם חכמת האפלאטוניי העולאכים
אינם שללים פשוטים ונוחמוזר כפרדי אמנם נפשו
דבריות מהשכל משתתפו משתתפים וגופים ספיריי

תוכים אשר הם מטבע שמימי אש או אויריי יקחו
אותם בהשפעתם ויען יתעלו על תכונת מושימו
העפדיים יתגלו לנר אל מושי העלבוש השמימי
(והוא הנלם) אשר הוא ממדרגתם ולזה דווקא *
ויש מי שמעב כי גם כן לפעמים יתכן שיראו ויתגלו
אל מושי בכי האדם העפדיים ולכונשי רוחו המלאכי
מבלי התענות דקות גופם ויומנו בעצמם יתהפכו
כצורי ראות העינים האנושים אל שלשם ומקודם או
בעצמם יגבילום ויעמידום באופן שיראו * כי אינו
מופתיי שבאמצעות התפעלות יתגלו אמנם נכסם
וסגולתם ידמו מהם כיצוני עיני האיש אשר ליו ידנו
להראו * או יגבילום ויעמידו בעצמם באופן שיתראו
כי יעמוד הראות בהם כאשר יעמוד במראה או
גוון נלא יעבור בהם באשר הוא כנוף הכפיריי

שער חמישי

פרק ראשון

ביאר עם קבלת הרי"ל ע"ה כי משה ואהרן ראו השכינה והיא אחורה עם
ראשיתה מעולפת ספיריהחן והחסר אך גרב ואביהוא והזקנים
נפררת ומלובשת הרין והגבורה וסחו ויאכלו וישתו
וביאר ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו:

ומה הן הכחות אשר להם יתגלו ויתפרסמו זכאיו
אופן * ועתה כשאר לדבר דבר בס' על אותה מדרגה
אשר כמראה אדם כראה יעב על הכסא ויה שבעה
בעור חי העולמי ותהיה התמלתנו ממה שראה עשה
דבינו ע"ה כי בהיות אמת אין כפק בו כי כלם ראו
עצם מראה השכינה ענינה * ע"ה אנועיים אחדים
המשרתים אותה יסוייב כי מראה הרב יכול ויסגור
מראה התלמיד יאף כי ביתר השא' והס' ביתר הכיאו'
הודיעוהו זבילוהו באופן כי מדבר הרב יוכנס
דברי התלמידים ועל ידם יתבארו דבריו וזה אמרנו
יא ב 2 1 ויראו

קדם ביאורנו בדברי הכני' על רוחו הטומא'
אשר הם כנושמים המאונים על הרין
והגבורה קודמים אל המרכבה כסא מ"ה וכן
דברנו על המשרתים השכליים אשר באופנים וסיות
ישאו את הכסא ואת היושב עליו ואל פעולות העול'
הנשמיים יביעוהו * ונ"כ עלה לדורנו על השרפים
בעלי השש כנפים ופל כסא הכבוד והיושב עליו וזה
תפידה פעולותיו וביאו מראה ישעיהו הכני' ומראה
מיכה ונכללם דברנו על השארות הכנא' והכמנו
מהם ולכמה מינים ומדרגות יתמלקו מאין מוגאס

בית אלהים שער חמישי פרק ראשון

הע' וזכ' הם חסד במספרו וכמספר שם חסד מהג'
מלא יודין והשלשה הנשאלות הם רי' כמספר גבורה
ג' שמת ע"כ אשר בהם היו הפעולות הפכיות במדת
החסד אל בני ישראל ובמדת הגבורה למגדים אלה
נמשכו ואלה נגלו' וראוי להשגיח כי ע"כ
ור"י ויענ' ר' יעלה רפ"ח כמספר ארבעה שמות פ"כ
כי כל ארבעה שמות הווה שהם ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן
כתהפכו אל נתינת הראשון שהוא חסד נמור ואל כל
האמור כאשר נכנס כי אלה בזה האופן אל"ף למ"ד
ה"ה יו"ד יעלה רט"ו ועם הכולל רי' כמספר ארבע
ג' שמות ע"כ אשר תחת סגולת נתינתם סגול' החסד
וכללותו מהג' מדות החסד הדין והרחמים הרעווים
בר"י של ויעבר' ונחלת ויראו וכן אלה יעלה במספ'
קטן עשר עספר שלם ותיחד אל העשר ספירות
ומראה החסד האלהי הוה השיגו משה ואהרן
אזכר נדב ואביהוא ושבעים איש מוקיני ישראל עליה'
אמר הרב שכאמר בהם ויחוו לשון תרנוס וסיכון
וולשון שוות קשה להזכיר כי נגלתה להם השכינה
מלונבת במלכודת הגבורות והדינים ובמלכודת האמה
שהם הקליפות מחוננות על הרוב והדין ובפרדת
בנתינת מה חכמה יען כ"ל היותו רב החסד משה
כלפי החסד לא יתסגר שיה' (לדעת לפי ערך
התחתונים) ליתר ולהעניש על כפשות החסדים כי
אם לפעולת החסד והרחמים כי מלמעלה לא ירד
הרע ובהעדר האור ימשך השטח מה שיראו שם
אלהים שהוא דין ובפרט עכשיו שלא יתלוה אליו
אמר להמצינו ולהחיותו כי אם הוא לבדו נשאר
ולתקן אלהי האמור אשר כראה אל משה ואל אהרן
כי מלבד שהוא רומז אל החסד כאשר הראת לדעת
הנה הוא קשור ואסור עם ישראל כו"ס ויראו את
אלהי ישראל והוא רומז לו"א ו' של שם ושם ספירות
הכנין ובתיבת הרמזים אשר באשה מלמעלה תקבל
פשיטה (היא הנקראת אלהים) שפע הטוב והחסד
אשר תשפיע אל התחתונים ולכן מעולפת ספירי
האור והפאר אל משה ואל אהרן כסירי לא כן
לאחרים אך ברובו הדין וסרה שולת נכיה וכלי
התחתונים

יראו את אלהי ישראל ותחת רגליהם כמעשה לבנות
הספיר וכעצם השמים לטהר ויחוו את האלהים
ויאכלו וישתו: ולכל נפול בשוכה השני' נביאור
הפסוק והאלהי הוה ראוי שנקח לאנך פתיה מה
שכתב החכם הרב האלהי הרי"ל ע"ה בדרשויו אשר
אכלנו כתיבת יד כלל דבריו כי משה ואהרן ראו
בנוראה הגבוהה את השכינ' מלכות קדיש' המתפשטת
בכל העולמות נשוכת עם בני ישראל הקדושים
מלונבת עם החסדים או בנתינת החסד והרחמים
אשר קבלה מהעליוני' להשפיע למטה מלונבי הת"ת
כאשר יעיד אמרו ותחת רגליהם כמעשה לבנות הספיר
וכעצם השמים לטהר להגיד שראו את מלכו מלונבת
בעדיו הפאר והמן המסכה על בעלה שהוא ו"א
המתפשט בשם ספירות הכנין כאשר באמר פסמים
רכים חסד גבורה ת"ת נכס הוד יסוד ועם הבחינה
והכח אשר קבל מבי' יידי ותקן פרנץ שלם של ע"ס
ואשר רב שוה נרמו נחלת ויראו כי הוא לשון הקדש
אשר מוס אין בו ושם הפתח ר"י ארבע עם הכולל והו'
א הימין שהוא חסד כאשר יעיד הכני' מלבד כי אלהי
יעלה מ'ו יחסר מלוי שם ע"כ בזה האופן יו"ד ה' וי' ו'
ה"י שוללו וו' י' ו' ה' העולים מ"ו וראוי להבין
כי שם כן ארבע המנוולא בידין העול' ע"כ יתייחס א'
החכמה הרמזים והחסד הנמורים ראשית וכבת כל
קו הימני ועוד הוכיף על זה כי ה' של שם
החתייתם אל החכמה יתפשט ויהי למספר ע"כ הוא
השם המתייחס אליה הרבון כי ה' הוה יעלה מ'ו
במספר אלהי בזה האופן י' יו"ד מ'ו ונס יה
אותיו חכמה ובינה העולים ס"ו עם אל והוא החסד
יעלה מ"ו כמספר אלהי נכונת ארבעה אותיות
השם במלונבו שהם עשר אותיות והם י'ד ועם ל"ב
כתיבות החכמה יעלה מספר מ"ו מספר אלהי חכמה
נחמד ולמד כי שם אל העולה ל"א כאשר תמלאנו
בזה האופן אל"ף למ"ד יעלה למספר רי' כמספר
ויראו עם הכולל וארבע שהוא ביתין ונ"ש שמות ע"כ
אשר בהם קרע משה את היי' יונאים משכוכ ויהי
א"י וי' רמזים נכוד ויעבר' (כח"ה נזכר) והנה

הנדיקים והמסירים כוונה ואברן וכיוצא וזאת וזאת
הפך כאשר תרגם המתרגם ופירשוהו ר"ל כי בדב
ואניהוא בשביל הסטא ההוא כשרפו באש הדין וכן
השבעים וקנים כמו שורה פסוק ואל אציל בני
ישראל לא שלטו וטעמו אף על פי שנתחייבו אל
העונש עכ"ל אל אציל בני ישראל לא שלטו וכוונת
אבל כחוס הוא ליום אידם כי עת לכל זמן שלט
לעבר השמחה היא שמחת מתן
תורתנו הקדושה :

ההתאחדות עם בעלה ואמר הכהן שהוא הרמו באמר
ויאכלו וישתו כאלו יאמר סמטאו במטאו של אדם
הראשון באכלו וספרי עץ הדעת טוב ורע להפריד
מגלות מהעליונים ובמטאו של נח אשר שתה מן היין
ולשכר ויין עולה שבעים להודיע כי הלכית השכינה
בשבעים הדי האופות והפריד אותם בנד מהעליונים
ומכבוד מחשלתה ומשטרה לעבד כניעת שפעת הסכר
והרחמים אשר כנסה וגם כלתה כנסה להשפיע א
בניה אדם ועתה וזאת אל המוכנים וההגונים הם

פרק יג

יבאר סמלת אלהי יכול כל החמשה פרצופים של השם הנכבד ובלבנת הספיר
כסא הכבוד והבריאה וביצם השמים לטהר המלאכים ויארץ בכיור
הב' סדרנות וזה הוא חכלת והרקיע והכסא כין החכלת
וסהו כי גבוה מעל גבוה שגמר וגבוהים עליהם

העופות והנכבד והע"ס והה' פרצופים הנכללים
בתוכו לא בתכיפות שהוא מהנכבד כי אם ביוצא
התפתחים כיכיהם מיוצא אשר אורו יזהיר ויאלץ
בהם והוא אמרו ותחת רגליו ונז' והוא לדעת כסא
הכבוד והידידה עולם המלאכים וקרא אל הכסא
כמעש' לזכנת הספיר כמו כן יחוקא בכבודתו יתאחד
ויקראוהו באמרו ומעל לרק' אשר על ראש' על ראש'
של המזות הם המלאכי' כמראה אכן ספיר דמות כסא
ורבותיו אמרו כי תכלת הוא כעין הים והים כעין
רקיע והרקיע כעין כסא הכבוד ורזונם כי תכלת
דין וגבורה מלשון לכל תכלה ראיתי קץ לשון תכלית
הוא דוגמת המלכות שהוא הים אשר לו כמ"ס השמים
כל הכתלים הנלבים אל הים והים איכנו מלא והוא
דין אף כי דינא רפיא כעו שגורע והיא רמזה כחוש
התכלת המאומד והקשור עם שבעה לכנים הנה
א"כ הים הזה דומה א' הת"ת נכחית קבלו מהגבורה
ומתפשט אל שהוד והוא כולל כחית דין וגבורה
ונקרא רקיע או שמים כי הוא כהם מורכב מאש
מים סכר וגבורה ודויה א' כסא הכבוד שהיא בינה
כסא

על אכן הר"ל המונח באורך בקודם ככה
עתה ביראה ועמה הנכונים אשר יעירו
עלינו מן השמי' לכבוד ותך הכבוד בלי שטת אשורנו
מני הדרך אשר הרב ויתר המקובלים לעדו אותנו
וראשית כל כאור כי במלת אלהי ישראל רמזו כל
האגילות והספירות כזה האופן בא' שהוא א' כעוספר
ובהפך אותיותיו פלא שהוא מופלא ונעלם כרמו
א"ל הכפירה הראשונה הכתר הנעלם המופלא
והמכוסה והי' רמזו אל השכחה שהיא עתיים' ליו
הל' אל הבינה המתעלה על הת"ת והדעת שקורין
אור כבוד מגדל הפורח באויר והה' דמות אל
המלכות ה' אחרונה של שם אמנם ישראל רמזו אל
ו"א או ת"ת עם כללות הו' כפירות הנקרא ישראל
אשר לשמותו ישראל איכנו ובניו עמו ישראל ואלי
יתייסם באופן כי באלהי כחוס ורמזו כל השם
המכוס בא' קונו של יו"ד א"ל כתר עליון והיו"ד
אנא כל' אימא עילאה בישראל הו' ו"א וכה'
הה' האחרונה נוקחיה של ו"א מלכות קדישא ודע כי
מלת את הוא לעולם לרבות ולהורות כי בגלה השם

בית אלהים שער חמישי פרק שני

במאונות קנול המכמה שהוא כבוד על מספר ל' כ
 כפינות המכמה אשר בתוכה מוסגרים או יהיה יותר
 מכוון אל הענין שהתכל' או משרתי הדין הם דוגמא
 המלכות שהוא הים שמונו כעשכים ויוצאים כי
 בעבור קדימתה אל עולם העשיה היא מנהגת אותה
 ואין ספק כי זו ימצא ההפסד והכליון המוסר
 וההעדר וגם העונש אשר תפקדנה מחלכו באמצעו
 הקליפות והרוקות הכלתי סבורות המוציאות למצול
 גורתה ומאמרה והוא דומה אל הדקיע שהוא ו'א
 המקונן ביצירה להכניגו וכמו שאמרנו במקום
 גולתו בעולם האמור פקודת משמרת בני מרדי
 המשפט והדין וכאשר ישפט ויגמר ויפקד העונש
 הכבוד על פי אומית גורתה והיה אף כן הרקיע
 הנה רקיע המלאכות דומה לכסא הכבוד אשר תקנו
 בו כינה והוא כלי מושב וכבוד הסבה הכלתי
 מוסוכת א"ס הנעלם שהם הספירות הכאלות כי
 לא ידובר עתה בספירות עולם הא"ס שהם אורם
 זכמותם וכללו של דבר כינה וכסא הכבוד אשר היא
 לעומתה ואליה דומה אף שמדית הכינה מהם כל
 הדין והכבוד עכ"ל הנה היא השרש אשר מוננו יושבו
 איתערו וכמ"ס הרשב"א אשר ציונו אנו שותים כינה
 איכנה דין אכל רובין מתערין מינה בעבור כי אליה
 יתייחס נון התכלת שהוא אכן הספיר שהזכיר משה
 דבינו וימקאל ביארו באמרם ותחת דגליו שהם
 גולכות במעשה לבנת הספיר וימקאל כמדאף אכן
 ספיר דמות כסא ומשה רבינו קרא ל היצירה הקרב
 קרב אל כסא הכבוד ענש השמים לטהר והפכים
 עמו ימקאל כי ממנו קבלו ועוד ביארו יותר באמרו
 כי בין העלאים יש אופכים ועגולים וג בתוך זה
 באשר הם הרקיעים והוסף כי תחת כסא הכבוד
 כראה לו רקיע כעין הקרס הנורא על ראשי החיות
 כי אין ספק שהוא מהיצירה יען כי בינו ובין כסא
 הכבוד לא יבדיל ולא ימציע אמצעי אס"כ כלל ועם
 זה כגור כי הדקיע הזה יהיה כת או מערכה
 מהמלאכים המתפלג על וולתה ומתחברת בלי שום
 אמצעות עס כסא הכבוד אשר הוא כמו שאמרנו

הכלי והנושא הראשון והקדום וכיוצא דומה במאד
 מאד ראוי ואוכן אל הכבוד סהדר והאור המתאכל
 מהסבה הראשונה והוא שמו הנורא ע"ס האצילות
 והפרצופים או מערכות העליונות הכלליות דעלו
 במתקאל ועל ידיהם ובאמצעותם מהם יבדל כי באור
 פשוט ומושכל לא יתקבל כי אס בספירי הכלתי
 נשמי הוא הפנס השכלי כמו שלמד ארסטו בספר
 הנפש כי הטבע השכלי הזה יעדר מעצמו מכל מושכל
 ומנט מוגבל ועצמי כדי שיוכל לקבל בלם בשויות
 באור וכאישון העין כי לפי ש'שוליים מכל המראות
 והנוחים יוכלו להפתיק ולקבל את כלם כמו שכראה
 בספיר שהוא אכן ספירי ולהעדרו ממראה מיוחד
 אליו הוא ככס והכנה קדוה לקבל בעצמותו את
 בלם - ואם קראו לבנת לבאר כי הוא מושב דגלי
 האלהות המתפשט בע"ס ומשם הפרצופים אשר בו
 בעל כסא ורפידתו והכליון ישב ויכנס כפי מאמר
 דיאובישיאו אריאופאגיתא אשר בביאורו ביאו הכת
 המלאכית ידמה מאד כאשר בהרבה מאמרים וולתו
 אל המקובלים הקדושים כי אחרון הראשון באיזה
 עולם או מערכה לעולם יהיה תכונן וקדום מחובר
 ויחיד אל ראשון השבי אשר אחריו וכמ"ס סכמינו
 ז"ל דגלי העליון עומדים כראש התחתון ועל כן לא
 ילכו בני יעדא פדושי ראש כי לא ימצא מי שלא יהיה
 בסוף הראש רגובי אשר לא יהיה עליו אחר גבוה
 ממנו כי אס הסבה הראשונה כמ"ס שלמה כי גבה
 מעל גבה שומר וגבהים עליהם אשר הרגון אליו כי
 על ה' ההוי' אשר היא גבוהה גבוהה ישבה וימר
 גבה המאקיק אליה ומאידה ועליהם ה' והי'
 הגבוה ויהו' כי גבה מעל גבה וגבוהים מה שיתייחס
 נס אל העולמות אשר נהם על המדרגה השמימית
 תעלה המלאכית ועליה כסא הכבוד והיושב עליו
 ביתר השאת והמעלה יודוע כי מלכות קדישא
 להיותה הספירה האחרונה תחתית וסוף דגלי
 האצילות תתפשט ותתלבש ותשכון בהיכל קדש
 הקדשים העליון שנכשא הכבוד וכו' ויהיה וי'אית
 בתר מכהה ובינה שלה ולדע' הרב סכמה כינה ודע

שניהם למעלה וזוה תלוי אחרם וסוף דבר המה
חכמים מחוכמים ועבדים העושרים בכל כחם אל
ההשגחה האלהית . ויען כי עיקר פשולתם היא
ההזרה וההארה לא לבד בנבי האדם אוננם גם בן
אלו באלו העליונים נתמתנים יריקו ויוכנו אותם
והפתיית ויאירו אל ידיעת המושכלים העליונים
והנעלמים ושליוס בהם ויען כי פעולתם היא
ההארה הנחת השכליית קראם אדון הנביאים עמם
השמים לטהר כאלו יאמר שהטעם אשר על כן ייתם
אותם שם שמים הוא בטבור שהם מוקירים ומאירי
אלו לאלו וכלם אל השמימיים אשר בהתפשטות אורם
יוהירו כזוהר הרקיע כאשר גם אל כבי האדם אשר
באורם העליון כלבד
יראו אור :

כי להיותם במדרגתם העליונים הם הכופים וכלי
אמצעות קרובים ותחת התמתן שגלילות שהוא
מלכות . והנה כסא הכבוד הזה הם והכסא
לרוב מעלתו ורוחניותו לא ישפיע בתיבות א השכל
זה עולם העשייה כי אם באמצעות עולם היצירה
והולאות כחלק לעשר כתות קראם רקיעים כי
חלבד הטעמים אשר הובאו למעלה בביאור האופני
ימקנו בתוכם הרקיעים והגלגלים אל היסודות
והיסודיים והמיוסדים אל כל אשר תחתם ויביעוהו
ויהירוהו ימיוהו וישליכוהו להיותם סבה בסגולת
כסא הכבוד אל עולם המוחשים אשר כבד וסגולת
הספירות תכלול ותסגור בתוכם יביעו הגלגלים
יביעו הטבע וידריכו את כבי האדם בהזירם את
שכלם ויביעו וירגילו את רצונם ויהפכו עונות פני

פרק שלישי

יבאר כי המראה הוא העליון אשר ראה הוא בכסא הכבוד אשר תחת רגליו
מצב שטמרון עצם השמים לטהר וסנדלפון קראו לבנת הספיר
ולסה נקראו כן ויאמר תאריהם וסגולותיהם ויסגור
עם ביאור הכרובים הלוחות והארון :

העולם אשר המים שר העולם על ההכנתו ושר המים
על אופן השקפתו יען לו שנים האחד שמכית למעלה
ומקבל ממנו והשני שמכית ומשגית למטה וגם
להיותו עומד א פני הק' בה כשוער בית המלך להביא
לפניו את הראויים אל הכבוד ההוא ולדשות מלפניו
את אשר לא יתכנו לפניו ראה גם כן את סנדלפון
קראו ימוקאל אופן אחד בארץ והמקובלי שר היער
וכן עולה במספרו והכוונה שר העולם השפל והארץ
הלו והגלגלים באופן יביעם ויקיפם ויסודותיו
והמוכדים מהם כבד וכיער המעורב בלחץ ורעיו
שהוא רחיות יער הסומר כל אשר תחת הלכב העלתי
מנוייר והכלתי מסודר ויזיראו יבדילו ויפדירו כי
יער הוא ענמו מה שנקרא בלשון יוני הילי ואנו
היילי או שומר ראשון וסכום מספרו ר"פ במספר
כיננות

הנה המכס רמ"ק לזר אותנו כי השכל
הרבוך בנוף הממרי לא יוכל להשיג
את ספירות עולם הנאצל כי אם הנריאה והספירות
והפרנפים אשר בהתפשטות העליונים יוהירו בה
מה שיתאמת כשכדע שחשה רבינו השלם שבמין
האנושי ואיש האלהים לא עבר הסגות השכליית
והכבואיית למעלה מכסא הכבוד כאשר כתבאר
בביאור הכנואה ועוד יתבאר להלן וא"כ כאשר כי
ה"ה פרנפים שהם מערכות עשר ספירות הסגורות
נקונו של י' ונד' אותיות ההויה הכלולות כל ה"ה
בזה האופן ידור אריך אפין אבא אימא ו"א
בוקניה הם מחשה והע"ס הם אשר נראו למשה
ואהרן בכריאה או כסא הכבוד . אשר תחת רגליו
שהוא מלכות ראה את יסמרון קראוהו בגמרא שר

בית אלהים שער חמישי פרק שלישי

כיצודות הדין שנשתתף מהם הכקנה העליונה
המתפשטים אל סנדלפון ויער ויתהוו בו נס פ"ר
באספר אותיות שננפק והוא סוד פרה אדומ' העולה
דפ"ה פר עולה ר"פ ופרה ד"פ ביעודות הדין והה'
נבורות או כמות הדין והכל פרה האדומה המחנקת
בתוכה כל הדיןין אבל נשכר לפענינו ובאחד כי ת"ת
הנקר רקיע ושמי יוהיר והנה הוא מתלבש במסטרון
או בניירה כי על בן בקדא נ"כ שמים כאשר משה
קראו בני אור הטהר אשר עוסיף ויימם אליו להודא'
פעולתו הראשית שהוא לטהר ולמקד מקדו' הסכלו'
את השכלים ולהקדירם עם המושכלי' המוהירי כוזהר
הרקיע ולהשלימם עם ידיעתו והשכלתו וזה לא לבד
במלאכים דעות הכדורים והבלגלים התשתוני' אבל
גם באנשי' כאשר היסודות והמוסדים ואשר שהאבן
השתייה אשר עליה יוסד העול' ואף אם מאסו הנונים
אותה היתה לראש פיכה שהוא מלכות קדיש' מושבה
זמטכנה להיותה האחרונה מהספירות באשרון עהד'
עולמות שהוא העשיה וזה באמצעות סנדלפון אשר
בו מתלבש דגל בסנדל וכו' במלאכ' הכמנו' הבשמי'
יזאת באבן הקיי' והמיוסד בבנינו ואם בן סנדלפון
יתלבד עם סנדל שיססוהו אליו המוקובלים ע"ה נקר'
גם בן לננת הספיר כמושג ותקתי' האחרון המפואר

והמקודר עם דגלי השכינה אשר בו בתכיפות וכלי
אמצעות יתלבשו ויכחו בקרא נס בן סנדלפון ספיר
כי להיותו מחוכה ופקיד על הסומר העשולל מכל
הכודות הטבעיות זהו בכס לקבלם ולהתלבש בהם
כאשר מהעליונים יקבלם ובהם יתלבש בן הוא בכס
באבן הספיר אל ההארה והפועל העליון סוף דבר
כלי וכקנה אל מטטרון אשר כפועל וזכר ישיפ' מה
שנתשתנים יולד ויפעול והוא אגלי רצון הנביא
באמרו כי דומ' הסיה באופנים כמה שיתבועשו
בתנועתם וכמה שכבר באחד הפיות הם המלאכים
העליונים אשר תחת דגל מטטרון והאופני' המלאכות
עינים התשתוכים אשר תחת דגל סנדלפון שהם הם
הכרוכים אשר על הארון שהוא מלכות מקום משמר
התורה שהוא ת"ת אשר היא כעובה על בני אש לככה
שהוא ססד באש שמורה והוא נבורה ולכן מרותה
בשתי הלוחות שהם כנח וסוד והבפודת אשר עליו
יהיה היסוד מוטו אל הארון ובאמצעותו א' התשתוני'
יעשך כל הטוב והאור הכרמו בשפע וההארה
הבנואית האלהית שהוא עבמו אף בי בתוונות

ומראות אחרות עצמות
הארה שאנו
בבאורו:

פרק רביעי

בבאר חנוך תופר מנעלים היה וברכז על מה ואיך נחתהפך למטטרון קראוהו
בנעל מה ראה אלישז כאשר עלה למרום אליהו ונחתהפך לסנדלפון
איך נתן כפלים בכחו מה הוא רכב ישראל ופרשי
ותם קראו ב' פעמים אבי אבי:

זהם הורגל להלכיש ולייחד המנעל הוא מטטרון
עם דגל העליון אשר מענו מציאותו והוא לכונו
וכסותו היא השכינה באופן כי בכל ייסוד וייסוד
שהוא רמו אל התפירה כמה שהיה עהדקו ומיחד
בתפירתו עם ראשיתו וכסותו והיה מעשיך אור וכת
להי' א' מטטרון וממנו התפשט נהשתלשל אליו להיות
מנת

הדע
כי האכיל' בימי הפול תתלבש במטטרון
להכנהג העולם השפל הזה קראוהו
ענעל והוא מה שרצו באמרם ו'ל סנוך תופר מענעל'
היה וכלל תפירה ותפירה היה מנרך על בן וכה
להתהפך למטטרון שהוא המנעל והכוונה לדעתי כי
סנוך היה טבה עם טוב המדות והתקירה שלה אשר

בגלל המעשה והתלמוד והקבלה האלהית אבל גם במדרגתו ביצירה אשר בו כתעלה ויש בו יחידות מציאותו סיוותו והשכלתו בין האופני' אשר הוא אחד מהם והיותר עליון. וזאת היא המעשה אשר בעבורה קראו ב"פ אני אבי באלו יאמר הכני ראה אותך כהתחל' ואת האור אשר חיבתי לקבלו ממך לא לבד בעולם העשיה אשר נוכח על הכהנתו אבל גם ביצירה מקום מושבך ועל כן הכני ראוי ומוכן לקבל פי שנים ברוחך וההשפעה אשר נדרת ומשך ביאורו יען יוכל להשיגו אחת כי תשיג ותראה הד' עולמות המבטים הכפולים שני ומהם אבל לא בעליון במרא' ברורה וזכה שהיא ההכנה הנריכית להשיג בקשתך על כן ביאר אשרו רכב ישראל ופרשיו להורו' שראוהו מקוש' ומחוב' אל הד' עולמו' כי הכה מחכ' ישראל כחלק בארץ לד' דגלים מקבילי' מול מחכו' המלאכי ועליהם אל הד' אופכים ואל הד' סיוות ד' רגלי' כסא הכבוד ד' אותיות ההויה האמבק' מסד דין ורחמים וכללות' והם השכינה והמרכבה כסא כבוד מושב ישראל סכא העליון שהוא השם הגדול המזהיר כו' א' ואשר מעול' הכאכל יתפשט ויתגלה ברדתו אל הנריאה ויצירה והעשיה באופן כי רכב הוא שם אדני מלכות ישראל שם יהור עם שם ספירות הנבין ופרשיו שם מהיה או בינה וההויה מלא יודין או חכמה ה' והה' הראשונות המתעלות על הו' והה' וסוף דבר ראה אליהם את אליהו ונתעלה אל הרכב שהוא מלכות ואל ישראל שהוא ת"ת עם ורעותיו ושוקיו והברית הקדושים ואל פרשיו שהם בינה וסכמה מוכתרים עם הכתר העליון לא בעלמות העליונים כי אם ביציר' והעשיה אשר עליהם הוא פקיד וממונה כמה טובה והשיג פי שנים ברוחו של אליהו שהיה לו בעולם הזה קודם שאל המלאכי מדרגת סגלסוף לנוקם אשר להיותו ככלי ונקבה אל מטטרון הוא הסגל המינוכי' אל השכינה כאשר שמו יגיד הוא המופק המנעל ודורך בארץ בעולם הנשמי' אשר באלו המונעשים השנים לוי ערד רנון העלן האכס כשיריו באערו מה יפג פשמך כנעלים בת כריב :

מנת ההמשכה הזאת ביתר השלמו' אשר כשתווה עמו עד אשר כתייחד וכמעט כהפך בו וסך לעצמותו . כאשר יקרה א' השכל אשר יקבל את המושכל ואחור וקשור עמו בעצם עצמותו ישכילו בשלמו' ואז ימשך כי מהשכל והמושכל לא יתיילד ויתהווה מורכב' וכפרד כי אם שכל מנוייר וכפסל על ידי המושכל וכמעט בו כהפך באלו מחומר וצורה לא יתהווה מורכב שלישי אמנם המומר הוא בהתפכו אל צורה יהיה צורה . כי כן הכח השכלי יתהווה מושכלו צורתו ומבטו . ושכלו של מנוך כהפך לוטטרון מה שיתייחס גם א' העשלו' ליהו' לסגלסוף שר הישר על אשר נוסף בקצרה מה שראה חליטע כאשר לוקם מומנו אשר נעלותו לשמים כתעלה בסגלסוף וראוי להבין אורו ויהי כא' פי שנים ברוחך אלי כגד השכל שלא יש כחצא שיתן מה שאין בכחו והוא עסוגל מחמו מה שיתראה כאשר השיבו גם כן הקסית לשאל כי איך אחן מה שאין לי ואף כי בעת לקימתי יתוכף לי אור ותלביטי רוח אחרת אולי איך מוכן למלא את שאיך ולא להפיק רצוני ורנון יען ידעת כי כס הפועל לא יתקבל וינטייר כי אם כנושא מוכן' אמנם אם תראה אותי לוקם ממך יתראה שהנך מוכן וראוי להשיג משוקתך ויהי לך כן יען כי כאשר השכל ישכיל בשלמו' איזה מושכל עליון לא לבד הוא ראוי אליו אבל גם מנוייר וכפסל מומנו יתהווה עמו כאשר הנמר להיו' כיהמושכל והשכל כאשר הם כפועל לא יתפרדו ויהיו לאחדים יותר מהצורה עם מחמור' באופן כי כאשר יתוסף לי אור יותר מעכשיו שיהיה בעת לקימתי ממך ואתה תהיה מוכן לקבלו אם תשיגני ותשכילני במרא' שכלי' לא אעזוב לתת לך ולהודיעך בקשתך אשר עמה הוא מהנמכע' ואשר סלוקם וכתעלה אליהו אל מדרגת סגלסוף אשר עתה הוא מקום מעלתו ראהו והשיגו בהשכלה המראית' ליטע תלמידו ולא בלבד במדרג' מושבו בעשיה ולכוש בגוף אשר עוכר במערה וכו' ירד לפעול בעולם השפל כאשר נראה ידיתו והתגלותו להרכה מהשכמים

בית אלהים שער חמישי פרק חמישי

פרק חמישי

יבאר ב' אלהי' הה' האחרונה לת' מלכד הו' הה' השנית והי' של שם ייהמ
החסדים והגבורות בדברי הפסוק יוציא מאותיותיו וספרו קצת
סודות וידיע ג' סגולות של כסא הכבוד :

הנה

מה שביארנו בלקיחת אליהו יוליכנו אל
ביאור יותר מכונח ואל ביאור הד"ל
ע"ה כי אלהי ירמונו למלכות וישראל לת' עש כללנו
שם ספירות הבנין וזה בהתאמה עמו כצדה עש
בעלה וכמושלם עם המעשים יבאופן כי משה ואהרן
ראו בכריאה או כסא הכבוד את המלכות אשודה עם
ת"ת או ו"א הנקרא ישרא' אשר בו כוכל למשוב ולכוון
כאשר נק"ש אל הכ' ספירות העליונות תכמה וכינה
לתכלית שלא נקצץ וכפריד הה' והו' מהה' והי' והנה
הדבר כמו שהורה הרי"ל בישראל יתשב שיר אל נשיר
עולה במספר האותיות תק"י להיות עשר האותיות
והד' יודין של שם ע"כ אשר הוא תכמה וספרן כי
הד' יודין הם ארבעים ועשר האותיות הם י' אשר
אם תרנה אותם בעשר יעלו ת"ק ועם י' השמש ומספ'
התכמה יעלה הכל תק"י כשיר י' אל מספרו ל"א
והוא לעומת ה' יודין אשר בשם ס"ג הכלול בכינה
העליו' ל' ועם האלף אשר בוא"ו יעלה אל הדרומו
לכינה וכן בישראל שהוא ו' של שם יתשב הי' והה'
ואלקי הה' האחרונה וכיוצא כל השם הכבוד וכל
הפרצופים הכלולים בו מלכד של א"א אשר גס הוא
רמוז בקונו של י' וכל הספירות העליונות אשר מהם
ישתתף השם הכבוד י' ויען כי פרב דבר על המסדי'
או בתפירות המסד אשר בהם ראו משה ואהרן את
השכינה לכושה וגם על הגבורו' שהם כחות דין אשר
נדב ואביהו ושבעים וקנים ראו כוכל לאמר כי
בעשה לבנת השפיר הם המסדים אשר בנו העולם
בד"א עולם מסד יבנה וכמאמר הרב כי אבני בנין
העולם הוא מסד אך בנינו בורתו סדרו בדלנו
יתמונותיו הוא דין וגבורה וזה אמרו בעשה שהוא

דין לבנת שהוא מסד ואם תשגית תראה כי ל"כ של
לבנת רוחות אל ל"כ כתיבות השכמה אשר בהם
כברא העולם שהם מסד כידוע ושרש כל קו הימין
והג' ירמוז אל כינה אשר י' שפירם כפתחו על ידי
המסד להוציא את בני ישראל ממזרים ועל כן נזכרה
יציאתם י' פעמים בתורה וידוע כי הנה בכינה תלוי
התשובה ומחנה מונאה ומוכאה היא היוכלה ויהי שמה
עולם הבא והאשר הנכסף באופן כי לבן כלו מסד
וא"כ אות ה' רוחות אל העלכות היא השפיר
האחרונה אשר בתוכה תקבל המסד והיא האות
האחרונה מלכד כי לבנת מלשון לבן מראה המסד
ומימות אל עתיד יומין שהוא המסד הנמור אשר
לכוסו כתלג סיור ושער רישיה שהוא תמיד מיד
הדין בעמר נקא מה שיתבאר ג"כ ממלת ספיר בלתי
מוגבל תחת שום מראה וגוון כי כל גוון כיסה אל
הדין כי אם פשוט טהור וספירי' כמסד והמים ענש
השמי' רוחו' הגבורות וכסית הדין בעבור כי בענש
יתבאר גם כן מלשון ענש מעציו שהוא קשה ויבש
וכיוצא דין ועולה ר' במספר שם אלהים פיה א"ל
אלה אלהי אלהים שהוא דין מאד קשה ולהמיתקו
ולתמונו כשתתפו עם מלת ענש ו' במספר שם ההוי'
שהוא רמזים נמורים באופן כי בו ימצא ענש שהוא
שם אלהים כאמור ועוד מספר ההוי' שהוא רמזים
נמורים ולזה ירמוז גם השמים המורכב מאש ומים
מסד וגבורה והשתתפות שביהם רמזים יען יתבאר
מהם הקצוות והכל כלול בת' רב המסד מטה כלפי
מסד ועוד כי שמים נירופו שם מים מסד יען
יתקבצו או כאמר כי בכסא הכבוד יתבאר שתי כסינו'
א-מציאות אשר הראשון הוא מציאות הד' עמודים
אשר

מתוכל לקבל את כלם ולפעול בהם בתחנות ארץ ומתי מלמעלה אליה יתפסטו ובה יתלכסו מציאות כסא הכבוד השני הוא השם מעלות אשר עליהם תתרום ותתנשא והם שם קנות הכמות והזיכור הנשמי אשר ימסס ארסטו אל הרקיע והאקווליס אל השפירות קדאוס טפירות הבנין כזה האופן דרוש וימין אל המסד יצפון ושעאל אל הנבורה מורח וקדם אל הת' מערב ואחור אל יסוד רוס לכנף תחת להוד' כאשר תראה באורך מהתיקוני והוזהר וס' שעל כן קראו יעשיה דס וכשא בעבור לו ה'כ מציאות ומשה עגס השמים לטובה אשר להיות בעלי כפס ישתפטו משה קנות הכמות כאשר גם אמר ארסטו ורומז אל שם טפירות הבנין וכיוצא שמים לפיות הרבנות הש ומיפ נבורה ומסד :

אשר עליהם מציאות וה'כ כבוד יקימוהו ויעמודוהו והם כתר שמה כיפה זמלכות כאשר מדברי ס' ינרחה וימיינסו אל כסוק וכמעשה לנכת כספיר כזה האופן כ' אל כפירת הכתר להיות התמל' שיה ומסד עשרי' יען סוגרת וכוללת בתוכה כראש והתמל' עשר ספירו' אשר ממנה התאכלות וכתכלי' ע'ם אחרות אשר אליה סוורות י'המיה וי' האדנות מעשה רחל לניכה כידוע לידעי מן היא שם אלקיס אשר כרא העולם בששת ימים מנ' ת כה' ונקראת ששת ימי המעשה ששת ימי בראשית וינכ ביום הו' שהוא חלבות לנכת ירמוז למכמה לא לבד בעבור הלב מספר כתיבותיה אבל גם בעבור כ"ת הכוללים במספרם עשר שמות מ'ה שהחכמה כק מה בתוכה הספיר הוא חלכות יען למראה ספירותה משוללת מכל המראות הם כל השמות הסגולות והתארי' פרי

פרק שישי

ביאור חמישי יבאר אלהי על חכמה ועל י' ההויה ישראל על ו'א וזהו לבנת הספיר אל בינה וזה' הראשונה וכצמ השמים אל מלכות הה' האחרונה :

שלמה ה' בחכמה יסד ארץ שהיא מלכות המיוסדת על היסוד כוכן שמים הוא ו'א בתכונה שהיא בינה' בדעתו שהוא הדעת תהומות כבקטו שהם כמות המסד והנבורה אשר ליכיסם ויפיעם בנ'א וכו' אל בוקביה' מלבד כי אין ספק כי ישראל ירמוז אל הת' כאשר הכהן אל המסד והלוי אל הנבורה במהשיתבאר אלהי ישראל לחכמה ות'ת הי' והו' ומה שאמר שלמה וזה שמו ומה שם ככו ויוכן כי בחכמה תמצא וזה ונת'ת ג'כ מה בשם מל' אלפין כזה ו'ד ה'א וא'ו ה'א המיוסד ומיוסם לו והוא סוד אומרו ואמר לי מה שמו מה וכפי ענינו כאמר כי משה ואהרן הציגו בהשגה כדאיית את אלהי ישראל במזה ות'ת וכנינו הסנו כתוכו כמו שאמר דוד המלך ע"ה לך ה' הגדולה והנבורה וגו' כי כל בשמים ובארץ

למעלה

בפרק השער הזה הראשון אמרתי מה שקבלנו מהר"ל ע"ה על פנין מראה משה ואהרן נדב ואביהו והע' וקנים ובפרק הב' נכתי עליו ביאור אמר והוא השני כאשר גם כן בשלישי ובחמישי הביאור השלישי והרביעי ועליהם כוסף עוד ביאור שמישי וכאמר כי אלהי עולה מ'ו כמספר מיליוני שם ע"כ שהוא מה שאמר הרב בכוכה אשר ככוון בעמידה והיא כי באתה ככוון למלכות את ה או ה הויה ובהויה אל ו'א או פרנזק המורכב מהשם ספירות באלהינו הניכה ובאלהי סכמה פילאה אשר לוייתים שם ע"כ אשר מילואו הוא מ'ו והעסף של ואלהי לדעת המתאצל בקו ישר מהכתר והוא תמתינו ובמקומו מספר ומייחד סכמה שם בינה או אלהי שם אלהינו והוא עצמו מה שאמר

בית אלהים שער המישי פרק שישי

[illegible]

שחור יסוד • אבל במלת את המורה על הרבוי ובה
 ראש וסוף האלפא ביתא רמוזים שכינה עילאה
 ושכינה תתאה הא' כינה כאמרם ז"ל אלף כינה
 והח' עולכות האות האחרונה וכאמר הכניא תי"ו
 של מות ושל חיים וביאר עוד ואמר ותחת רגליו
 במעשה לבנת הספיר לרמוז א הכינה אשר היא תכף
 תחת העכ"א והיא הכפא הרם והראשון מושב האדם
 הראשון באצילות כסא הכבוד וכבוד עולה ל"ב על
 ל"ב נתיבות הסכמה וראוי לדעת כי זיכור אלו ה"ב
 נתיבות הנה הוא בכינה ועל כן שם אלהים שהוא
 בעיוסד איה כפול בכריאה ל"ב פעמי' כי על ידו ברא
 הסנה בלי סנה את העולם וגם התמלה התורה ב"ב
 וסייעה בל' לדורות כי התורה הרומוזת לו"א או ת"ת
 התאצלותה מהסכמה שהיא ל"ב באמצעות הכינה
 אשר עליהם אמר שלמה במוסריו האלהיים שמע בני
 מוסר אבין ואל תעוש תורת אמת וכמה יפה אמרו
 לבנת כי ב' אותיות ל"ב הראשונ' והנ' כ' שערי בינה
 ואיני עתה בביאור הספיר אשר יתייחס אליה בעב'ו
 פי הה' לעולם בהיותה בראש התיבה היא הוראת
 הכינה שהיא הה' הראשונה וגם כעבור ספיר שהוא
 לשון ספ"ר להניד כי כינה היא השני מהג' ספרים
 אשר בהם נברא העולם ובהם העולם נגזר ברה"ה
 כאשר בס"י והרשב"י ע"ה בביאור חומור השמים
 מהספרים כבוד אל • וירמוז עגס השמים למלכות
 אשר תחת ישראל ו"א והיא אשתו מזה העליונה אשר

פרק שביעי

**יביא לביאור ששי ביאור היכלות הקדש ואין מוצאם מהספרות העליונות
ייחוד ז"א עם נוקביה שהוא יורד אל הנצח והיא עולה אל חהוד אשר
בהיכל עצם חשמים והיכל לכנת הספיר יבאר חטא נדב
ואביהוא ואחרות הספרות ושאר ענינים :**

הראשון חמשה למעלה היכל לבנת הספיר הנ'עם
השמים הנ' היכל הכנה הד' הזכות הד' היכל אהבה
הו' היכל הרצון והו' היכל קדש הקדשים ונביאור
הנבואה

הנה במקום וולתו אחרנו שכל אחד מה' עולמות העליוני' שבעה היכלות קדושי' אל האור הא' אשר בוהר העלה וברוכים בזה האופן

וידונו כפי מה שגאור באור פועים רבים הוא
נכנס והיא נהוד וסוד ידוד גבאות נאלהים נכאות
אשר סודם ת' נכנס ונלכות נהוד כי נכנס והוד
כללים תחת שם נכאו' וראוי להבין עם מה שאמר
הר"ל כי נכב ואניהוא והע' זקנים סטאו יען
שמו יונתם כונתם והנימו באלהים שהוד דין ולא
באלהי שהוא רחמים את האלהים לכדו ולא נכבד
והתאחדותו עם ישראל העליון ועם שם בן ארבע
שהוא מקור ועיניו והתחלתו ועל כן נכעסו בית קבול
אל הדין והנבירה ולא אל הסוד והרחמים וקצנו
הנטישות אלו מאלו וכלם נוגעם ושרשם והפרידו
האור התחתון מהעליון בין איש לאשתו והוא הע"ז
שביכות דמים ומשיכת העלה האמורים נגמ' ולכן
היו סנת הסתר האור האלהי והרמיקו את מקורם
מעל גבולם והוכיפו כס הקליפות עכני הסך
והערפל והוא אמרם אדם הראשון מוסך בערלתו
היה שרונם ע"ה לומר שהמשיך והחזיק כח הקליפה'
והטומאה ויגל את פני הלוע הלוע על כל הארץ
והמסכה הנסוכה על כל הנגים אשר בימינו יכלע
האל ובלע המות לנצח ומסה דמעה מעל כל פנים
ויהיה כאשר יתחברו יהוה עם אלהים כאשר במחזה
אשר אנו כביאורו אשר בו אלהי שהוא מלכות
יתאחד עם ישראל שהוא ת' עם שם קצוותיו והוא
פרנוף שלם בינה עם סכמה כל קו השואל והדין עם
הימיני והסוד והנוף קו האמצעי והרחמים האור
המתהפך וסוד עם האור הישר והיורד המושפע עם
המשפיע המושלם עם המשלים והשלם ויהיה ה' אחד
הרצון אחדות וקסורו כל עשר הפירותיו באחדות
וקשר אמיץ וגם ארבע אותיותיו או מדרגותיו ושם
ה' שם המיוחד שהוא אדני ואלהים אחד ואמור לא
מחכו ובעצמו כלבד אכל גם כס מקורו וסוף דבר
יאהדוניה ואז היא עת רצון וסוד כאשר בעת מתן
תורתו הקדושה שהוא הטוב הנמור והמיוחד להשג'
האור המקווה כמאמר דוד המלך ע"ה תורת ה'
תמימה משיבת נפש כאלו יאמר כי להיות תורת ה'
וכיוצא תמימה על כן ישלים את הנפש המשתמפת

הנבואה אמרנו כי בהיכל השני היה השנת חשיג'
דוד הקדש כדניא וולתו ובהיכל הג' השנת הכניא'
כישעיה וולתו מוץ מחסה האדון על כלם אשר עלה
אל השם אשר לא הגיע וולתו וכלם כנריאה או כסא
הכבוד ועם ההנעה הזאת שיש בגל העולמות הו'
היכלות ו' כנריאה שבעה ביצירה ושבעה בעשי' ואולי
הם באופני ובע"ס אשר מלמעלה נשפטו אלו ואמרנו
כי כל הכניאים השנתם כנריאה נוציא מכלל' יחוקש
שהשנתו היתה בהיכלות היצירה ודניאל שראה
בעשיה' ביאור אלו ההיכלות ואורם מלאכיהם
וכחותיהם פעולותיהם והשפעותיהם ואין על ידי
התפלה והקרנן יונאמדו יתחברו ויתפשטו אלו לאלו
עם יתר פרטותיהם כתבאר באריכות בזה והוכח
ביאורו בספר פרס רמונים שם תראנו ולא באחר
בי אס לנד שאלו הספירות יתפשטו אל אלו ההיכלות'
באופן כי הראשון שהו' לנכת הספיר יקבל כ' העיפים
ויודע בו כ' דפוסים הא' מיכוד והכ' ונולכות הכ'
עם השמים הנה הוא היכל וכבא אל סעיף אחד של
הוד הג' היכל כונה יקבל א' הנכס והד' היכל הזכות
מנבירה הה' היכל אהבה מסוד הו' היכל הרצון
מת' והו' היכל קדש הקדשים הנה הוא בית מדור
וקבול ג' סעיפים מתפשטים והג' ספירות העליונו'
כתר חכמה ובינה קדש בינה קדשים סכמה וכתר
ונסוף כי כאשר יתחברו וידונו השתן והכלה הו'
והה' שם ידוד עם שם אדני העולים ג'א הרחמים
עם הדין יעלה מלכות הנקרא אדני להוד וירד ת'ת
הנקרא הויה במציאות פרנוף לנכנס ובהתחברותם
ויווגם יתמוג ויתמתק כל דין ויאלא השכינה שפע
קו וסוד והעולמות התחתונים אשר תתפשטו איהם
ברכה ואור שהוא מה שאמר הפסוק בדברים ברורי'
אשר ראו את אלהי ישראל אלהי שהוא מלכות נכנו'
ודנוק עם ישראל שהוא ז'א ונאיה אופן ביאר
אומרו שהוא בעלות המלכות מההיכל הראשון שהוא
לנכת הספיר כי שם ביתה עם היסוד אל השני עם
השמים בו יזהיר אור ההוד והת'ת היורד לקראתה
אל רג' היכל הכנו' מזהיר בו כונה הנכנס ושם יתחברו

בית אלהים שער חמישי פרק שמיני

ויעלה עד פה יהיה הכיפור הששי וכאשר
מבעטנו אל השביעי :

ומחיה ויחיה וידריכה אל מוצא התמלה שהוא
התכלית לטובת האל אשר בעלותה עמה ירינה

פרק שמיני

ימשך הביאור עצמו ויליו ב' ביאורים שהם השכיני והשמיני ובהם
מלבד סודות אחרים יבאר הר' פרצופים שראה שנים
בזיר אנפן ושנים בנוקבה :

חנה

חלת את אלהי ישראל המור' על הריבוי
ירמוז אל הכי' אשר הא' הוא של להי'
הנודא את העולם הכבד ע"י הכינה אשר בסגולת
סבותיה ובפרט הסכה הכלית מסוכה לאור הוכיאו
והמציאו והא' להיותה האחרונה אל התכלית והעמד'
יוכל ע"כ והאומר אשר יתייחס ג"כ אל הכינה להי'
לחכמה על מוכפרו וזמיליו שם ע"כ הכחזר בה
ישראל יורה על הת' הכולל והמוצק אל שהוא חסד
ומיד שהוא גבורה השיר אשר ללוי אשר א' הספיקה
הוא מיוחסים שנה המדה והשוואת הקולות ותחת
ירמוז א' המלכות שהיא העשירית ותחת כל הספירות
רגליו הם נגד והוד הכקראים תיוד רגלי האצילות
רגלי הת' ויסוד שהם הנוף והערות' באופן כי
באלהי ירמוז אל הי' את הה הראשונה ישראל שהוא
ת' ע"ש כללות האסד והגבורה והתפשטותו אל
היסוד הו' תחת הה' האחרונה רגלי נגד והוד בתים
לת' ומלכות ששם החיבור לבנת הספיר הוא כסא
הכבוד ע"ש השמים עולם היצירה כאמור ואף גם
ואת רמוזים כאן ג' בסיבות האסד הדין והדמיון
האופן את חסד' כי הא' ירמוז אל התמלת ראשית
העולם כנוי בחסד' כד א' אחרתי עולם חסד יכנה
הת' אל התכלית האומר האסדון אשר קיוונו כי
את יהיה רמוז ורמיון הטוב ההוא אשר יבא ממנו
הכל ואל אשר הכל סוד אמנם אלהי ירמוז א' הדין
להיותו כבוד מאלהים המיוחס אל הגבורה ישראל
אל הרמוזים מלת יעקב אבינו יען בשר האמצעי
מועברו והוא יושב אלהים אברהם ויעקב המונק

מדת שכינה והוא המכריע כיניהם ורמוזים ועל כן
לבנת ירמוז אל האסד וספיר שביאר רגליו בחי'
הדין שהוא גוון אדום אל הגבורה ושכינה כלולים
תחת שיר אל של ישראל האמור ויען בקרא שמי' גוון
גוון התכלית שהוא רמוז הרמזים שהוא תערובת
והרכב' הלבן והאדום האסד והדין מים ואש ואו הם
מראות הקשת לבוש השכינה נסיד על ברית הכרות
לבגלי השפית את הארץ נסבת עוונות' כני האדם ע"י
הקליפות אשר תכניעם ותשביעם השכינה במדות
האסד הדין והרמזים הרמוזים באלו המראות אשר
אשר האבות ילבישו אותה באופן כי בשביר והכנעת
כל הענבים העבים הוודללים ביה ימלא פני תכל'
תכופ' שפעה והדרה ועל הכיפור השביעי הוה נוסף
השמיני והוא כי בא לבו בקבלה מהאסד הדי' ל' ע"ה
כי כאשר יתפרדו חכמה וכינה הרמוזי' ביה לארבע'
פרצופים כל אשר לשנים חכמה ומומחה יותנו
ולמעלה כמו שאמר הכיני הפרצוף האחד בקרא
אבא ונמראה מתכיו ולמטה השני בקרא ישראל אבא
וכינא ביה האחד בקרא אימא השני תבונה וכן
למטה באצילות עצמו ז"א ונוקביה קראוהו הקודמי'
אל הדי' ל' ת' ע"ש כללות שש ספירות הכנין ומלכו'
ובעלי התלמוד הק' כה' ושכינתיה הו' והה' כנוי ע
גם הם יתפרדו לד' פרצופים ז"א ממוחה עתכו
ולמעלה הפרצוף האחד בקרא ישראל ולמטה השני
בקרא יעקב וכן נוקביה לנפלה הכקרא לאה ולמטה
הכקרא רא' אשר בהנעתנו זאת כאמר כי אלהי ישראל
ירמוז אל ז"א להיותו כולל ב' פרצופים ישראל ויעקב
כמשה

יובן בפרק זה' והו' מזה הספר ואין צורך להגיד
יען משם ידאס הדואה:

במעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר למקני'
אל ב' רזנופיה ג' כ' לאה ורמל באמור וביאור המלך

פרק תשיעי

באופן ודרך פלוסופי ואם ביאורים וענינים רבים מינים מסינים שונים
יבאר הענין עצמו ויראה השתלשלות ורסתככות הפעולות
וסדרם סאתה הבורא וענינים אחרים

אם גם ביתר קדושה אל מקורו ומעיינו יספיל
העליונים עדי ארץ ויהפוך ויגביה שכלים עד מרום
המקבר לעם לו ויהיו לאחדים כמה שירכה ויסיף
התפשטו' השפע העליון וישלים ההכנה השפלה כדי
להותם שלמים ובאדרי הכת' תחת רגליו הרצון
תחת אלו הג' סבות מועלת מוריית ותכלית ההם
יתפשט הראשית בלי תכלית והתכלית בלי ראשית
רגליו ובמיותו התפתחות א כל אישי המציאו' כלס
אשר משטרו וממשלתו עליהם באופן כי יפעל ויעשה
מהם ועל ידם כל אשר ימפוז איך ועתי שימפוז'
וביאר מה שיטנו תחת סובביותו וממשלתו הרמוז
ברגלים אשר נבס הכל יביע ויסובב ואמר בעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר יסגור תחת אלו
הג' נתיבו' או כוונים כמעט מואמרים כלליים וכתו'
ומערכות כללות כל הדברים באיזה אופן שיהיה
מציאו וישותם אשר הם כלבנת יסוד וכא העליוני'
אשר ברקיע ושמים הם מותכאים סובבים ומניעים
נמשלימים אל התחתונים ורנוכי הרקיע הכלתי
מוסס וכראה אשר תחת הסבה הראשונה אשר בכלי
פעולתו וקבולו יקבל וישפיע כמו וסגולתו האלהית
במניע כל האמצעי' עד שכלו' מרכו' הארץ התחתונה'
או עד שכלו' חלק המומר הראשון המעדר וכלתי שלם
קראו לבנת וספיר והוא בכל המציאו' העצם הכלתי
מזוייר אשר ממנו מציאותם ושמים המציאו' או
הויה המעמידם בפועל והמריאם אל תכלית שלמות'
ותשלומם והכלל לבנת או אכן בבלס הכס ושמים
הפועל ונבטביים המומר והנורה ובשניהם העצם
והיותו

באשר יקרה אל הכשר קל המרוץ אשר
מרוכ דרכו הכשאה והגבוהה
לפעמים יספיל ויפיל עצמו אל תחת צאלי יער וכאית
דשא ושם מעט מעטנו יכנס להקוץ ולהגביר כח
קלות מורצתו אשר כחלם לשוכ להגביה דרכו בלב
נתיבות רקיע האויר כמו כן קרה כי אשר תשם כמי
עם הענינים האלהיים וכודות הקבלה נטיית את
לבי אל מושכלות הפלוסופיא לנח מעט עד אשר
ברוח מדסה ועוף מועף אשנב אל רום שמי ביאור
כוונתי' ולכן אשר אשר שמתי לפניך שמחה
באורים אל הענין אשר אנו בו אוסיפה עוד לך
אחרים וולתם נוטים אל הפלוסופיא וזה לשון נכת
כמרץ אל הביאור אשר התחלתי ואומר כי באלהי רמו
הסבה הפועלת התחלת וראשית כל המוצאים כמיס
בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ במלת
את כרמו הסובביות הנוריים הכולל כל הדברי' כאשר
היא מונקת כל האותיות מאשר יורכבו כל התיבות
והמלות תבנית כל הדברים רנוכי כי הסובביות הוה
הנורית תחלהית מונקת כל הנורות הממציאות
והסובביות העולם וכל חלקיו שהם הנורות האלהיות
קראו אור' יאם' אהכס בישראל רמוכנת העולם
התכלית והוא התפרסמות גודל הסבה הראשונה א
פעולותיה ונפעולותיה עה שתשיב כ' בסכת ישראל
אשר בו תתפאר יען הוא באופן מה תכלית האור
והשפע היורד וראשית התהפכו' העולה והממשך
אותו אל השכלים ביתר שאת שפז האור האלהי
וההפכה וימורוהו לא פחות ונעדר השאת והכח כי

בית אלהים שער המשי פרק תשיעי

והישות ופעולתו המקרה והעצם כי העצם קודם ומקבל והוא בלתי מוגבל ומתגבל כאבן המשמש לבנינים רבים. וספיר יען יעדר מכל המראות המנוונים מוכן לקבלם וינקבל אתם והמאומד רזוני השמים יכיעו ויזהירו יסמחו ויגבילו יציירו וישליחו כל התחתונים ירחו גס כן לבנת הספיר אשר תסת רגליו העול' השכל הנשמי והשמים המגביהים לשכת המדרגה העליונה העולם השכלי או המושכל אשר בצבת התפשטותו אל האחרון וולתו יסגור ונסיקו יתבסס היסודו והגלגלים המורכבי בלתי מתנועעי' והנטיעות והסיוניים הרבוי' והשתתפי' מהדבריו' והשכל הגוף והנפש היא והשכל. ובתוך הכמות השכליים את השכל האפשרי אשר כאבן הוא נושא זכבפיר יעדר מהמושכלים אמנם הכו מוכן לקבלם וינקל' מהשכל הפועל אשר ברכיע יכיעה ויזהירה יציירו ויוציאו לפועל מעשה לבנת הספיר רומות אל המלאכה ופעולותיה השמים ואורם אל הטבע וסגולותיו. הטבע אל המורכב והשמי' אל אשר הוא פשוט לבנת הספיר יורה אל הפועל. השמים אל הסכ' כעו שיורו גס על האפשרי והמקוייב העומייב והכפירי הקיים והתנועה ישרות המרכו או המרכו והסובב סביבות המרכו מרכו העולם והקפו עם כל המנוע ביניהם המשתנה או מתפעל והפועל הבלתי משתנה ומתפעל. ההווה והנכסד ואשר לא יתהווה ויתפסד. המתנועע והמכיעו. הקשוק והספירי וה האור המושלם והכלתי שלם. והעשלי' השלם הפועל הראשון והשכי המציאות והסיו' הקיו' והשכל השכל והמושכל הרצון והסובב שהוא מכסו. האומנייים והתכלית וכיוצא יתכן שיורו גס כן אלו הב' ענינים או מערכות על שתי כתות המלאכים הנוכרים מפי הנביא נגס סיות ואופנים אשר הראשונים הם שמים על הוראת הרקיע אשר על ראשיהם המזיירים תמונה עגולית יען יסבך כאשר הגלגלים את שיסודות והאופנים הם כאבן הספיר כמעט שאמר והנה אופן אחד בארץ ועם זה יתבאר אומרו בנביאל אלק אלפין ישמשניה ורבו רבון

קדמוהי יקומון והם המלאכים המשרתים הנמשלים לשמים והעומדים נמשלים אל הספיריים וכיוצא וגם ירחו א' השכלים הפשוטים יען כספירי יקבלו האור האלהי וישפיעוהו אל התחתונים. ואמרו וכעצם השמים לרחו א' כפשו' העולם כפשו' הגלגלים והכוכבים הרומות האזורים והאדם המזיירות את הקומר ומכיעות את הנשמים ובסיותם מזיירים בו וכזה מה שהסכה הראשונה המציא באופן בלתי מומרי בשכלים העליונים ובפרט בראשון שהוא העולם המושכל המסתבך בתוכו נזרות ותמונות כל הדברים הנמצאים ויתכן גס כן שיורו על הרוח והנשמה האנושיים אשר מושבם על הנפש ותסת כשמת הנשמה או סיה הם מתחברים עם עולם המלאכים ועם הנביאה אשר משם יווצא ומובאם. או על השכל הפומד ודבריות האדם הנפש העומדת בעצמה ואשר היא בתוך הגוף מתלבשת. הסכמה הקנויה והמושפעת אשר היא נושא וכלי אל האור העליון והאלהי מעשה לבנת הספיר וולתה בעיינוה ומקירת הדמיון התנועה השחייית יודרך ויצטייר מהעדות המעשייות נעשה לבנת הספיר והעיווי שמים לטהר. סכמה מדותיית ועיוניית הכפולה ראוי לרעת טבעית ולא להיות מנות עשה ומנות לא תעשה תורה שבעל פה ותורה שכתב תלמוד ומשנה משנה והקבלה האלהית רוח הקדש והנבואה הנבואה באספקלריא שאינה מאירה ומתוך עשר או באספקלריא המאירה והעיונד אשר כלם יען מוצא אגילותם והשתלשלותם והאלהים אלהי ישראל אשר ממנו כל טובה וכל אושר כן תשובתם ואורתם אליו אל פניו המאושרים ע"י ההכנות והאיומים הנאותים את הכושאים המוכבים אליו ובפרט את השכל והרצון האנושיים שהם הב' כנפים אשר קיים פלאטון באומרו שבהם נבניה עוף וכסוב אל אושר מולדתינו ובית אבינו העליון. מלבד כיו שכלכלנו ניור קצין מעשה בראשית ומעשה מרכבה אשר בהם כל הסכמה המקובלת כלולה הרמוזים בלבב' הספיר ושמים לטהר הם מדרגות השלם והאומנייים בהם נעלה

מעלה כי להיותו ביצירה עולם המלאכים לכן רמזו
בשמי' לטהר וגם בג' ע' של מעלה יען כי ענש מקומו
הוא כבריאה או ככא הכבוד הכו רמזו כלכל' הספיר
וראו לדעת כי בראשון ככנס הרוח או שכל דברי'
ע' התלכסו' או מנפ' אותו לבוש אשר ארנבו ועשינו
אותו במעשה המצות כלבנת הספיר או מלכושיס
מרוקמים ובשני אחר עשיית המצות תתעל' ותתכס'
הנשמה או שכל העליון ועומד באמצעות הקב"ן
וההרגל וי' אשר ביריעת וחקירת סודות התורה
כלבנש שכלי' תתלכס ותתהדר ויתכן
היותו כענש השמים
לטהר:

מעלה ליריעת האלהות כאשר ישכנס כן הרמזו
האהבה והיראה האלהיים אשר האהבה היא כמגדל
עומד ומכנר מפני אויב הכללם עמנו עומד דממה
ואכזריות גדולה ומחס כמסיר עליהם חיצים ואבני
אלנבים גדולות בהם ארצה כפילס והיראה היא
רקיע האש ככא כבוד ונושכ הטוב הגמול ורכב האש
אשר בו כדונמת אליהו כרכב ונעלה מעלה מעלה
ונכסיף על זה כי רמז' ע' כדמיון במעשה לבנת
הספיר וטכ"ה ל'ת בשמי' לטהר אשר בלי זיהמת
המסא והעון ישמרו אותנו כטוהר הרוחני הנא
עמנו מן השמים והם האנושעיים אשר בהם כשיג
האנוש אשר הוא תכלית בריאתו ומקומו בג' ע' של

פרק עשירי

ביא ביאור פלוקופי' אחד לרצח ארסמו ונוסף עוד אחר לרצח פלאטון
ועוד אחרת לרצח נזרת דיאנוציאו אריאופאניטה על המראה
עצמו אשר אנו בביאורו:

פועלת כאשר משכן רבים או בסנה תכליית כאשר
קיינו וולתם יותר קרוב אל האמת יגיע שאר
הנשמיים על מה שנוסף ביאור לדעת פלאטון כי
האחד הפשוט והטוב הנמור רשום גרמיו באלהי
ישראל נכנת כי היותו משותף מאמדותו הוא גוי
אחד בארץ. וגם כי בטובו ומסדו הגדול נכנס
בלי קדימת זכות הפעול' השנית והשכין עליהם
שביכתו ונתן להם תורתו הקדושה ונבואתו האלהי'
ובאר אותו לתלכו וכוונתו אמנם במעשה לבנת
הספיר ירמזו לנו השכל הראשון אשר יתפשט במספ'
הראשון הכללי ויכלול ויסביר בדרך שכלי' וכלתי
בשמי' הנורות האלהיות כל הדברים במה שהוא
פעולת האחד הפשוט השלימה והראשונה העולם
המושכל הנור"ו וסבת הנפשי' והמורגש הזה. אבל
בענש השמים ירמזו אל הכפס הכללית והראשונה
אשר נס היא כשכל הראשון יחזק ויכלול כלל' כל
הדברים אבל לא כערכו כפועל הווה ועומד כי אם

השבו קצת מהמפרשי' מנכי עמנו הדורכים
עקבות שר המשאיים כי הסנה
הראשונה בתכיפות ובלי אמצעות תאיר את ראשון
השכלים ונמינונו תכיע בתכיפות בלי אמצעי את
הכלל או רקיע הראשון ובמינונו את האחרים
ותכניג בלי אמצעות וולתה את עמו עם בני ישראל
כח"ט ה' כדד יכחמו ואין עמו אל נכר ויתר האומות
והלשונות ע' מלאכים ונלגלים עליהם ומוכים ויה
שיתיהם למה שאנו בו בזה האופן כי באלהי ישראל
יורה תכיפות ההשגחה וההשקפה אשר לאל על
עם הנכמר תלקו וסבולתו וכלבנת הספיר האור
והשפע אשר יפיע בלי אמצעות כשכל הראשון אשר
להיותו כלתי בשמי' הוא ספירי' ראוי ומוכן אל
האור הרוחני כדמיון ספיר והוא קרוב ומסת רגלי
הכנה הראשונה. וכענש השמים יורה סדור
והשוואת ישירות ועונש קלות תנועת ראשון הכללני'
אשר להמטכו מהראשון הכלתי מונע והמכיע נכנה

בית אלהים שער חמישי פרק עשירי

צומן ותכונה בזה שתניע הנגלים ותוציא ותוליד
 הטבע הכללי ותהיה סבת התכונה המקצועי השתנו'
 הויה והפסד כל התחתוני ויען כי חכמת הפילוסוף
 היא תחת הסכמה האלהית והיא שרה והגר אמתה
 פנאר העבין עצמו לדעת דיואניאלו ארי אופאניסה
 הפילוסוף המופלג והוא כי נחשוב שתי בסינו' בסכה
 הראשונה והאחת מהן היא כי כל הכמאני המוכנה'
 פסיק העצמי כלם מוצאם והאזכרתם ממנה ותמיד
 מענה השתלשלותם והשנית להיותה כלי תכלית
 מתעלה ותתפרד מהם ביתר המעלה על הבסיסה
 הראשונה יתחמו אליה כל השלמו' ועצמי פעולותיה
 יען כי בהיות התאכלות' ממנה ימוייכ היות והמוצאם
 בה בשלמו' וראשונה וכפרט כי אין מי שיתן לזולתו
 מה שאין בו והוא כפרד ממונו - בזה שנגזר כי אם
 יצאו ממנה בה כוונתו וכן היו וא"כ כלם יתייחסו
 אליה באמרו כי הסכה הראשונה היא העצמיות
 העצמות השניות והשכל הנפש הטבע השמים היבדורו'
 ושאר שלמו' ותלקי כל פעולותיו שהם כל הכמאני'
 אמנם בבסיסה השנית כשלול ממנה כל שלמיות
 בריות' כי להיותם מוזלתם ומתדכים תכליים וכנז
 מה כמניים וכלתי שלמים הם כפרדים וכבדלים
 ודקוקים מאשר הוא מעצמו ולא מוזלתו פשוט ואחד
 כלתי מוגבל ופועל שלם וטהור הן אמת אמו' אומן
 כי על הבסיסה הראשונה לא יתייחס אל הסכה
 הראשונה שלמות מהשלמו' היותר שלם שיתכן שלא
 כוכל להוסיף עליה אשר ואחר שלם ממונו' כי להיו'
 כלם תכליו לעד לעולם ולנצח נצחים לא יוכלו לנשת
 ולהניע ביותר שיתרבו ויפלו אל הקדש אל הסכה
 הראשונה - כאשר גם על הבסיסה השניה

לא ישתלל ממנה איוה שלמות

כברא ותכליי שלא

יפתאר בה

פרק יא

יפדו הפרצופים חפורכים מעשר ספירות אשר הם מאירים ומזהירים באצילות
 יבאר איך אחר יתעלה ויקיף על חברו מבחוץ ונפנס בו וסמלאו מבפנים
 ואך מהמקיפים והמוקפים ימשך פראוף אחר בלבד שלם וכללי
 ידבר על הג' רישין ועל ז' חיקוי אריך אנפין ויקשור
 העולמות עם הספירות ועם עצמם ויחבר
 באחר עולם הא' עם הנאצל וזה
 עם הג' אשר תחתיו:

הנה

הגיע וזמן לשוב אל הביאור האלהי על
 פי הקבלה מה שנעשה באמרנו כי
 הפרצופים העליונים כל אחד כולל עשר ספירות
 טקולות דעלו במתקלא הם עתיקא קדישא או עתיק
 יומין א"א אבא איהא וז' וכו' מלבד סלקי
 הנקבו אשר לכ' הראשונים והפרצופים הכפולים של
 הד' הנמשכים אשר דברנו בפרק ה' וזה הספר
 עכ"ל שהם רכים הם מתאחדים באונן כי כלם כאחד
 ימצאו פרצוף אחד שלם וזורת אדם רומניי אלהי
 המסבך וכולל עשר ספירות אשר בהם לקרקפתא
 דומה לבתר המכתיר את הכל ועליו מתבטא הוא כתר
 עליון המושם המושם הפנימיים והסיונוניים היא
 הסכמה הלכ המבין או הלשון המבטא והמבאר
 מה שהכתיר מפני ומכתיר והסכמה חסגת היא
 הכינה הזרוע או היד הימני המתפשטת לפעולת
 המסד הוא מסד הזרוע או היד השמאל אשר ברש
 משפט ובדין יכפה את הרע ומייסר את העושי' אותו
 היא הנגודה הנזק אשר באמצע המשתתף מהב'
 קצוות מסד ובבירה הוא ת"ת סוק ורגל הימין
 ננח וזוק רגל שמאל הוד' האחד ענף המסד
 והאחד ענף הנגודה משתתפים ויבסינותיהם
 ופסולותיהם אף כי נגד ואופן מהם נעדר ורמוק
 הכרית הקדום הוא יסוד מוקו מים הקדושים
 מי השפע הפליון ובאמצעות הנקבה שלול כל
 התחתונים יתפשט ויטפס ופסרת הכרי' הוא
 עלכו אשר קודם מעליונים ותלד כל המשתלשלים

אמנה אמנם פרצוף אחד יסבך ונכחץ לספרו
 ויכנס ויתלבש בפנים בדברו ומתבטא עליו מלמעלה
 ומתלא אותו מלמטה ויהיה ראש האחד על ראש חברו
 זו זו אמנם מנח הרגלים שזה לכלם רצוני כי כל
 רגלי הפרצופים הכוכבים יתפשטו עד סוף האצילות
 ושם ישתנו כפות רגליהם ויעמדו קרובים ותכופים
 בלי אמצעי על כסא הכבוד אשר אחר זה בו יתלבשו
 וממנו ובאמצעותו אל העולמות הב' הנמשכים יצירה
 עשיה אשר בהם יצירו הפרצופים עצמם והספירות
 אשר המה כוללות בעצמותם וראוי שתדע כי בינה
 עם הב' ספירות יוהירו ויאירו לבירה ת"ת עם יתר
 הבכין ליצירה ומלכות לעשיה א"כ עתיקא קדישא
 מעשר ספירותיו יאשרו בג' העליונות כמ"ב ערומות
 ומגולות וכיוצא מתבטאות על יתר הפרצופים
 והנה הכס אור מקיף הרצון אור מקיף סובב וכולל
 ויסבך מבחוץ את כל הפרצופים הנמשכים ונפרט
 בא' א' יתלבש וימלא אותו בשפע ספירות' התשתכות
 ויהיו אור פנימי ומוסים מתלבשים בו וממלאים לכל
 עשר ספירותיו ואחר התלבשות הזה של עתיקא
 בא' א' יאשר א"א מגולה ומתבטא בשתי ספירותיו
 העליונות בתר סכמה כאור מקיף מתעלה ומאיר
 מבחוץ וכנפד אשר על גזוליו ירחק וימלא מנח
 הסוכני את התשתכותם וכשנכנס ספירותיו
 הנשארן מהבינה עד המלכו' בכלל ימלא אבא ואימ'
 וזולתם ויהי להם לאור ומוס פנימי ואבא ואימ'
 כחלקו כאמור לשני פרצופי' כי להיותם סבות ועליו
 התשתכותם

בית אלהים שער חמישי פרק יא

על א' א' יאותה נהם הדומיה והשתיקה ופלא הדבור
 נהם באדרת נשא והם מקורות ונזכרו' עליונות אל
 הקסד העליון • אבא ואימא הם סכמה ונינה של
 האצילו' כמו שהא' הוא הכולל הו' ספירות הנמשכות
 חג'ת נהי' • נוקביה של ו'א היא מלכות האצילו'
 האדם העליון הנראה בנראה אל הנביאים כאשר
 ראה יחזקאל יושב על כסא רם וכשא' עולם
 הנביאה אשר הוא בדוגמ' האדם הנזכר וכמוהו כולל
 וחובק הפרצופים עצמם אשר ביארנו • והוא כסאו
 וכלי להשתמש בו כושאים אותו האופני הם המלאכי'
 התחתוני' תלמידי השרת והקיות והם אותם המלאכי'
 העומדים לפני האלהים ונזכרים מאורו ורוח הקיות
 ישפיעו וילבישו' סגולה נפשית ומכיע באופנים
 להזהירם ולהקיותם ולהכיע פנועתם • בזה שיטאו
 את הכסא ותרוס מעל הארץ וגם את היושב עליו
 ואלו המערכות השתי' יתפשטו לעשר כתות מקבילות
 מול הכפירות • אלה השתלשלותם וגם יתחלקו לשני
 פעמים כמש' הנדלים ואולי הם פרצופים של עשר
 ספירות' כל אחד זלדעתי הנם רחמים בסיו' הארבעה
 והרקיע אשר על ראשיהם והם אצלי' בלי ספק ד'
 משנו' המלאכים אשר תחת השמים איכאל גבריאל
 אוריאל רפאל ומונהגים פ'י מטטרון שר הנצח כמה
 שיינו'יו מספר הסמש כאשר נס' הד' אופני' הכלולי'
 זה בזה כאשר יהיה האופן בתוך האופן והאופן אשר
 בארץ הנה הנם הארבעה כתות אשר תחת משלשלת
 סבדלפון והם כלם שמש • ולהם יקדישו בקדימת
 ההערר אל הצורה הקליפות ורוחות הטומאה
 המתפרדים והמתחלקים אל המערכות עצמם
 האמורו' • וכללו של דבר האל' העליון עולם האצילו'
 אף כי בלי קומר ונשמות כלל הנס' הוא מעייר
 ומתכשם בשמש מדרגות אורות עולם הא' אשר
 מוצאם מאדם קדמון השכל העליון ועולם נורוי
 וראשון אשר בתכיפות יצא ויתאצל מהסנה בלתי
 מסובה עלת כל העלו' וסבת כל הפעולו' א'ס הנעל'
 מכל הנעלמים ועל כל הנעלמים והמכוסים והמה
 מוהיר' ומכיעו' מציירות ומשלימו' וכמעט סיות וכפס

התחתונים נקראו אבא ואימא העליונים ומלכיים
 את א'א מכינתו ולעטה זה מימינו וזה משמאלו עד
 קצת הת'ת שלו וקצתו כשאר מגולה משם יתחיל זא
 ונוקביה המכסה השלק המגולה מת'ת וגם נהם הור
 יסוד מלכות של אבא ואימא ולכן יקבל האור והשפע
 בזה האופן וכתר חכמה ובינה מסד וגבורה ותלק
 הת'ת להיותם האורו' העליונים המקיפים אותו
 ומשפיעים בו ומהד' ספירות אשר אסריהם של אבא
 ואימא שהם סלק הת'ת ונהי'ם של שניהם כחומים
 ואורו' פכנינו' העוללו' אותו ואשר באחדות לדמיון
 כפס או צורה יסיוהו וישלימוהו והאורות האלו הם
 התפילין רמזם מארי דעלמא כדאיתא בברכות
 וכשמאלו של ו'א מקום המלכות שהוא הפרצוף
 האצרון בקרא שכי' כי להיות' אור עליון ומהאצילו'
 תשפיע בלי אינועי אל הנ' עולמו' הנבראים ותתלבש
 בהם לשכון בתוך בני ישראל כד'א ושכנתי בתוכם
 והיא מתחלת מאשורי ו'א וקצת ת'ת שלו בין ב'
 זרועותיו מסד וגבורה לזר מטה באופן כי כח'
 מסד וגבורה של ו'א יקיפיה ומכסין יתבוקה וכיוצ'
 יאיריה ויוהירה וקצת הת'ת נהי'ם מכפנים ימלאוה
 ויציירוה יסיוה וישלימוה • ימשך א'כ השתלשלות
 האצילות • אור וכלי אל הכלתי מסוכב הסוכב
 הנמור והראשון • וכסגולתו הוא הראש האמצע
 והתכלי' אל כל הדברים של פ'ם והמדות החליות
 בזה האופן ג' ספירות של עתיקא קדישא העליונות
 וב' של א'א האחרונות אשר לגדל רוחות' ומעלתם
 יקיפו ויסוכבו מכסין כרקיע אל היסודות אל יתר
 הפרצופים הם כתר האצילו' המסגיר וכולל בתוכו
 הנ' רישין קראוס רישא דלא אתיידע • רישא דאין •
 רישא דאריך • אשר לו ייססו התיקונים הידועים
 מאדרות הוהר שהם גלגלתא • טלא דבדולחא •
 קרומא דאוריאל • עשר כקא • פקיוו דעייבין
 רשא דרשוין • תרין חוקבי דפרדסכא • ואין
 כוונתי עכשיו בביאורם אף אמה שביארתיו ועמה
 שעוד אבאר ה' כפר בעדי' כי מ'מחילשם הא' ולכבוד
 תורתו ועוד בו ה' ג' תיקוני קראוס תיקוני דיקנא

נשמיים לא ככל בעצמם פומדי' כי אם כנז מתבועעי' וכו' אל הכהנת הנופים והעשיה אשר נועם הקליפו' ורצו' הטומאה מקום הנגלים היסודות והיסודיים עם כל העלאת הכמורה והחוששת הוא' שנועי כגור גריות הקומר הזה :

אל האדם הזה רצוני עולם האצילות ובאמצעותו ובסגולת כח סבתו סבת כלל ימציאו וישמרו ישימיו ויאשרו וישליחו את השלשה עולמו' הכרואים עולם הכריאה העורכת משכלים פשוטי' ועומדים ומחשומר נכללים . היצירה החוכק לדעת שכלים כלתי

פרק יב

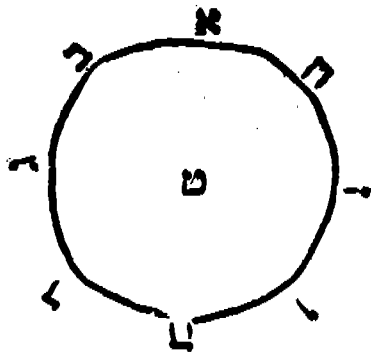
יבאר בטענות רבות הסבה אשר בעבורה האצילות נקרא אדם כאסור :

קרא

הכניא יקראל במראה הכנראה את האצילות ואת תקן הספירות' ופרצופי' אדם יען הוא השלם שבתחומי' ובעבור היותו עולם אחד אף כי קטן ומעור בסנת שהוא כולל ומחבק אותם כן האצילות הוא המפעל השלם אשר במפעלי הכנה הראשון ויען יתפשט למערכו' שוכו' ופרצופי' רבים יהווה וימציא עולם אחד ולכן להיותו מתכסא על וולתו כריא' יצירה עשיה יתעלה עצמותו ושלמותו עליה' אחיז הכח יספיק ומספיק בסגולתו ופעולתו בהם ועליהם והוא כולל ומחבק אותם באופן רם ונעלה סוכני' בלתי נשמי' רוחני' וזורי' ומושכל ימחקם . או הוא כל שלמותיהם ועוד וולתם רבות וגדולות בלי ההעדרים אליהם בעצם מתייחסים וכמו שהאדם בסגולת ובכחית נפשו ושכלו יתעלה להכניא את התחתונים וכדבריו' ושכמה יבנה יסדר וישלים לרבים מהם כן הספירו' העל' וכו' והעולם הנאצל המסגיר והכולל אותם מוכנעו' באופן הנודק באלהיים מזה נפשם ושכלם שהם אורו' עולם הא'ס ומעיין מוצאו לא לבד הוציאו בראשונה והולידו אל הנ' עולמו' התחתונים אשר לא לבד יתעלו עליהם בשלמו' מעלה אבל גם הם סבת שמירתם וקיות' הכנתם והדרכתם אל תכליתם בהשכלה גדולה שכלי שניאה אך בהשגחה שלימה ונפלאה ואם בלתי מושגת ונוסף על זה כי מספר אדם מ'ה כמספר שם ההויה המתפשט לעשר אותיו' ואתיחסם אל העולם

הנאצל האלהי הזה ואל עשר ספירותיו ודומה לו וכבר ידעת כי שם אדם כדל ישב ולא יתרחק כי לא כגור מאלם אדמים כאשר מאים אישים מנבר נברים מ'אנוש אכשים שמות המתרחים להורות כי הספירו' הנאצלו' והעולם הנאצל אשר הוא הכל והם החלקים הם אדמים פשוטים ובלתי מתחלקים ובניהם בתכלית האחדו' אחדים והיו לאחדים עד כי כלם באצת ואצת כולל' את כלם ולהיותם האחת עצם מנרתה הנם שלולות מכל רוקק ושיעור ומנב פירוד וסלוק הבדל ושנוי מהסומר וגם מהמקום ומזהונו ומכל מיני השתנות והתפעלות גופיי' וכל התנועעו' וכיוצא מכל מהסר וכמות בין מתדבק בין מתפרד ולא אבאר עכשיו איך אדם כגור מדמות ודמיונו וכיד הכביאים אדמה העורה כי לו האורות והאדו' כראי מוצק יורו כל מה שאיפשר אהסבה הראשונה וידמו אליהם כמו אל הצורות ותבניות הפעולו' השכליו' אשר מהם מוצא השתלשלותם וגם לא אבאר איך שם אדם מוצאו מן האדום האדו' הזה המעיד כי בספירות יאשכנו ויאקרו אותם המדות והסדרים אשר בחוק העשפט הממלא והמקיבלים ידמו אותם אל מראה האדום יכינו יסדרו ויבהינו אל כל הדברים נתתם להם עצמותיהם וגדולותיהם המיוסדים להם ועי' המשפט האווד לפי הכנותיהם ומעשיהם וכיותיהם או סוכותיהם ינביהם וירימום סלק עבודתם או יפילום ישפילום עדי ארץ יגיעום

בית אלהים שער חמישי פרק יב

עד פער על פונדאטאס יאצטו אז יאייבו באף וכחית'
 אף הרעשים ניטן סתאיהם אדומים כשנים כרוע
 מעלליהם הנה יחוייב שיתרמנו כשפיכת דמם כדי
 שיתלכנו ויטהרו זה שינדק הכל כעוראף האדו' וגם
 לא נבאד אדם המתרכב מאס ד' לרמוז כי האצילות
 הוא אותו כלי כושא ואלו אס אשר יתעבר מהשפעת
 והאור אשר קבל מהאב הראשון הכלתי בעל תכלית
 ותלד בסגולתו וכמו הר' נכיס ועולמו' והוא האחד
 מהם הוא אותו כתר אשר אחר הע"ס הנאצלות
 ומתפשטות ממנו בלי אמצעו' וזלמו' ימציא הנ' עולמו'
 הכנראים וגם לא אבאד איך אדם הא' יורה כי
 עולם האצילו' הוא אחר רמוז בשם המיוחד שהוא שם
 הויה המוכן והכולל ד' עורים ד' כפינו' ד' שמות פ"ב
 פ"ג מ"ה כ"ן ד' אורות וד' עולמו' אשר פ"ה התכוננו'
 אורם יתפשטו מהם ארבעים ספירו' פשר בכל אחד
 מהד' עולמו' אשר מהם הוא האחד וזולת זה כי האד'
 הוה ועולם הנאצל דמיונו פרוץ דמות תפא' אדם
 דומכ"י על היסוד וערך והדמיון אשר לו ע"י כפרו
 הדומכ"י ומכמתו וכינתו סדרו וגבורתו ותפארתו
 הנכס וההוד והיסוד והמלכו' עם איברי האד' הגשמי
 והם הקרקפת' והעופף הלשון והידיים הגוף והשוקים
 הפרית והעטרה' כי הנה בספר הוה נב' מהשער הנ'
 ובציארי האפלטוניים ובספר שער השמים עלה
 דבורנו על פנין אדם קדמון בארובה סבת ההתנכלו'
 הוה וכופיף כלכד כי אדם כווספ' קטן עולה ט' והוא
 המספר הגדול שבמספר כי כשיגיע לעשר יאסד
 עשריו' אחד וכן המאף וכן האלף וכלם עומדי' בט'
 כי הוא כולל כל מספר' וגם כי הס' כשנכח אותו
 במספר אחר יאמר תמיד לעצם מספרו' ודמיונו כי
 ב' פעמים ט' הס' י' שהוא ט' כי הי' כשנכחו' לא' וג' פ'
 פ' כ' ו' שס"ט ד"ט ט' הוא ל"ו שהוא גס כן ט' וכן
 ס"פ פ' מ"ה משכן אדם והוא גס כן ט' וכן כיוצא
 לאין תכלית ולמען מדע סוד זה המספר באשר כתב
 בפרק כן עורא דנה הוא מנוייר לפניך

באופן תראה כי כל המספרים כלם סגורים וכללים
 תחת הס' להדמותו אל האלהים ית' המתמיד בעצמו
 כנשי' וכלתי מתכווע ולעולם לא יסתכה ואלו זאת
 היא הסכה היא הסכה אשר בעבור רוב שמות ההויה
 יעלו במספר קטן ט' שס' ע"כ וס' וס' ואחר משה
 שיושג מהאל ית' הוא דעת שהוא עוזי קי ומשכיל
 וידוע שכלל הפסוקים אין דומה לו בכל אלו השלשה
 בסיכות ושלמיו' כי אס האדם הנה נודע כי הדומס
 או היסוד אשר ידמה לו כמציאות' הנמח במציאות
 ובקיו' והנהניו בשתי' וגם בהרגשה אבל לא בהשכל
 אינם נורמז ותמונו' מוריות על האלהו' אשר שאינם
 משתתפים לדעתנו בהשכל' ידיעת ההכל' האקרון
 וכמעט מיכ"י אשר מוולמו ידלילו ויפרישוהו שהוא
 השכל אשר יוהיר באדם והוא סבת היותו נקרא דמו'
 ועלם האלהים ולכן יקרא גס כן בשם אדם להיותו
 במיצונו ועל ידו מתגלה ועתפרדם ואוסף' על זה כי
 על דעת המקובלים הנוור כי הספירו' הם שונות אל
 כל הדברים ולכל דבר ותמונתו והוא לדעת' הספירו'
 יען אשר הם כוללו' ביתר השאת והפשיטות אל כל
 שלמיו' כל הפעולו' הפסוקות יתבן שיתפשטו ופסס
 לא יתפשטו לכלם ולעקצתם וכל זה כפי רצון הסכה
 הראשונה אשר המה כלים וימציאו ע"י התפשטותם
 ובהעדרו ההויה וההפכד כאש' גס שנוי' וההפעלוי'
 כל פעולו' המולם אז מתקצט גמי' זה נאמר כי באש'

ויכלול כל אלו העדרנו לא רובנו או קצתם או אחת מהם בלבד וכאשר נעצמו יוכל לשטות ולתפסן בכלם כן חונה לו יוכל לפעול בכלם התפשטות מעצמו חונה אל כל אשר הוא בדמותו וכלו או תחתיו או א קצתו כל זה שהוא קרוב המלך והדמיון אל הספירו כי לחבקם אל כל הדברים בקנין ושל ראשון ומציאו זה או זה בפועל שני ראשונה בעצמם ואחר בתחתונים ובגדק משפט יקרא אל האדם אלהי כי הוא בהם והם באופן מה נצורת האדם אחר ששניהם שנים לכל הדברים ותמורתם:

נקראו הספירו' אדם כי האדם כאשר נור ארכטו בשלמי חספר הכפס ופיקו דילה וירא גדולה בהקדמות תת"ק שאלותיו ובפירוט מפרשיו הורה שהוא שזה לכל הדברים כאשר הוא מוכן לקבלם ע"י שכלו ועל ידי פרנן יוכל להתנועע ולהשתית עצמו אליהם ולהתחבר ולהתאחד בכלם או במקצתם ומה שהוא יותר כפי הענין הוא כי באופן הסיו והפעולה אשר יגילם ועם הקנין וההרגל אשר יקנה יש לאל ידו להתהפך כאשר לפעמים יתהפך ויתהווה בלתי טובע באנן צומח כצמח חיוני כנהח' ודבריי כחלאך שכלי בשכל וסוף דבר אלהי באורו העליוני ויקנה

פרק יג

יורה ממאמרי הרשב"א' איך בעשר מראות הנביא נרמזו העשר ספירות ופמלת סראה יגלה ויוציא סידות נסתרות:

אשר ממראה מתכין ולמעלה ספירות נכח אשר אליו ירד ת"ת להודונו פס אשתו וממראה מתכין ולמטה ספירת הוד אשר אליו תעלה מלכות להתייחד עם בעלה ראייתי כמראה אש הוא מראה ספיר' השט"י נבורה הדין והאש השורף כמראה הקשת אשר יהיה בענין כיום הנשם היא המראה השביעי של המסד הנמשל לפען המקרר מוס הדרום והשמש בעת הקיץ ואל הנשם המצמיח והמגדל המרוה ובענין הכרכה והשובע ואל הקשת השמימי המבטיח את העולם מימי המבול הבא מתוקף הדין והבכור נסבת מטאת בני האדם המראה השמיני היא מראה הכינה שהיא גם כן שמינית מוטת למעלה ועליו אומר כמראה הכונה וראוי לחקור כי פעמים אחרים אמרנו כי נעתה אמר הכונה נה' הידיעה שהוא רומז א הכינה שהיא ה' הראשונה כי כל ה' בתחילת התיבה בינה ובסופה מלכות והה' הידיעה גם כן רומזת לדבר הירוע גדול ומעוררם מלבד כי הכנה מעפרו שם ס"ג העתישם אל הכינה ובה אורו תוהיר ומאיר המראה

הנה כא כמזור א דברי הנביא אשר בו היתה התמלכתו וראפיתנו ראוי שכוני' מדבריו ומעשר המראו' אשר ראה הוא והנביאים וולתו סוד העשר ספירות ויה שבעשה בהנאינו מה שהובא בתיקוני' תיקוני הוזהר מדש והוא אמרו ו"ל ונמשל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר זאת היא המראה הראשון היא של מלכות ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם המרא' השני שהוא ת"ת המשתכר ומתייחד עם המלכות כנעל עם אשתו והוא השתן העליון והיא כסאו והנושא המיוסד לו ובגללו משתל ומושלם אף כי על ידי הסוד אבר ההולדה כלי ונכור השפעתו והוא המראה ה' אשר עליו אער הכניא כמראה אש בית לה להיותו האמצעי המייחד ומזווג הק"ב עם השכינה הויה ואדנות יתלבש בפנימיות' וימלאנה והוא בכוד הממשל השט כאשר יקבל ומל כאשר יטפיע העלה והדבור אשר קבל מהקול העליון ויודיעהו ויניקהו אל התחתונים והוא סוד יאהרונה אשר כבר עלה בו דבורנו ואמרנו המראה ה' והה'

בית אלהים שער חמישי פרק יג

המראה השמימי כמראה כבוד ה' ההשנה אשר השיג
הנביא במחמה התשיעית בעליה הכוללת שם הויה
אחד מלא אלפין ועולה מ"ה למה שירמון חכמה כח
מ"ה כמו שאמר משה מ"ה שמו מ"ה אומר אליהם וגם
שלמה ועוד כבוד עולה ל"ב על ל"ב כתיבות פליאות
השכמה אשר בהם ברא העולם ונתן התורה והבט כי
מ"ה וכבוד מהטעמים האמורים ומיותם אל השכמה
והנה נשאר המראה העשירית מראה הכתר אשר בה
לא אחר כאש' צולתו מראה יען לא יושב את השתעל'
על כל מראה שכליו ומבט מושכל ונקרא פלא ונעלם
ואין כי בפינו לא יושב מחנו כלל אומנם ע"י השלילה
מהאמדות וולתו וע"י דמיון והכרח אליהם שמו
דבר נמצא בו מה שביאר באמרו ראיתי ואפול על פני
שהרגן אנלי ראיתי אבל לא בהשגת חיוניי במכיש
במוכש להשינו והציב אותו בדבב כי אם בשלילה כמי
שמתבודד מחנו אל הפחות ושולל ופושט מחנו כל
מה שיפגע והוא כל מה שאליו ישתתף והנה איכנו
מכל מה שיסנו בהם הראש והאמצעי והתכלית א הכל
דמיון והוראת מקורו ומעינו הבלתי מוגבל ותכליי
אשר להשתעלותו עליו ועל כל וולתו הוא הוא הכנה
השלמה לכלל ואין ידיעה בה וולתי מה שאמרנו כי
בשייב מה שאינו תחת הפיו ובדע מה שלא יודע
יען הוא על כל ידיעה ודע עוד כי מראה עולה דמיון
בחנין ד' שמות הויה ע"ב ס"ב מ"ה כ"ח המיוחסים
ביהוה והם המזהירים ומשפיעים אל האצילות כריאה
זירה עמיה ועולים לר"ב ועל כי בכל אחד מאלו
השמות ימצאו ד' אותיות השדשי' וי' העליון שהם יד
אשר עם ר"ב ועל יעלו דמיון כמנין מראה או יאמר
כי ע"ב ס"ב מ"ה וה"ס שהוא שם אדנות המצאם אל
המלכות יעלו לרמ"ה ושם הכולל דמיון בשבנון מראה

פרק יד

שים מערכות האופנים והחיות ביולם הנמצל כאשר בזהר ובנמרא ויאמר במה השכינה קורמת
להם עם הג' עולמות התחתונים אשר בהם משלה והגדתה וכמה היא אחרתם ועליהם כתר
עלין ועולם הא"ס אדם קדמון אשר המנו מוצאם ויבאר בקיצור נפלא מדאה חגיג' :
מכתי

שבת

וראיתי ונתון אל לבי מלבד מה שנת' והמלאכה היתה דים לבא לקצ' תכוכ' השכלת המראות האלהיות המתראות אל הכביאים הקדושים וכפרט הנביא יחזקאל ע"ה אשר באורך כנאמו כתבאר יותר כוונתו ולפולס אחרי עקבות המקובלי' אשר הביעו לדיכנו וכפרט הר"ל ע"ה אשר בזממה הולאת עלה לרום שמי המעלות על כל אשר קדמוהו והביאים אחריו עד היום הזה מלבד מה שכתבתי הוזהר שם מדרגת האופנים והמיות באצילות העליון באמרו כי כה"י נקראו אופנים וחכמה בינה מסד ונבירה חיות כאשר בספר השני נתבאר וזכתי התלמוד והמדרשים קראו לשם כן ד' מרכבה עליונה הי' ואברהם אשר הוא למולו פני אריה ה' וינאק פני שור והו' ויעקב פני אדם והה' ודוד פני נשר או להפך יעקב פני נשר דוד פני אדם ועל כן כראה לי עם מה שיאירו עלינו מן השמים לבאר יען לא יש על מי שנסמוך ואחריו כדורך מה שהוא תחת האופנים והמיו' הרמזים בספירו' עולם הנאכל כח"ש באופן שיתראה מהם לא לבד הארבע עולמות עשירי יצירה בריאה אצילות אבל גם החמישי קראו הר"ל ע"ה עולם הא"ס מה שנעשה וכאמר כי רוח סערה הבא מהצפון יתבאר על זה העול' הגשמי אשר מוצאו מהנבירה כאשר יורה שם אלהים הכוכב צבריאתו והב' אשר היא התמלתו הדומות א השמיטה המיוחסת אליה ואמר רז"ל הנזיר שכבדא בדין וא"ת יתייחס הצפון אשר כשאר מרב זשמש ובלתי שלם ונוסף על זה כי הוא יונק ומקבל בתכ"פו מהקליפו' אשר להיות דירתם כנוקבא דתהומא רבא אמרו היומו לבד צפון ומשם תפתח הרעה לכל הארץ ומשם הדין ודונו הנבז' ועל כן יביק מנונו זה העול' השפל ולהיו' הרבנות ממותו המומר הראשון והוא האחרון לכל הדברים הנה הוא נעדר מכל שלמו' ופועל והוא סבת כל התפעלות השתכות הפסד ומיתה ועל כן יצדק אמרנו שימצאו מהצפון המרב והשמש משוך וקר ומתהו ונבו הכוכבים כמפשה בראשי המכופה מעומק תלוס הבקיהלמו' ומשך העדור והמקדון

וקראו לזה העולם רוח לדעתו הטעם כלהות המשכתו ומוצאו מהטבע אשר הוא תמלת התכופה לא יכנס וישקוט לעולם מתנועתו כי לא לבד הגופיים היסודיים והמוכרים וכל מה שיחזקן ההקף האחרון ותחתית הלבנה יתנועעו בתנועות מקומיות טובות ונותחלפות והם תחת דגלי ההשתנו' התמידית ותחת ההתפעלו' והצוויה וההפסד התוספ' והגרעון אבל גם הנגלים הנמשלים ברוח בתכופה עקומה תמיד יתנועעו כעגול סביב סביב וכעצמות ישתנו מציב'ם ותפקידם ומזשם ומורה מעצמותם המוקדמים ועצמי כל השפלים העתילדים מהם כמה שיתכן בנגלים התכופה המקומיות והסטופה ואל אשר תחת הלבנה רוח סערה הנאה מהצפון אשר לעצמותו המתפסד וכעשן יכלה וגם לקלותו וקיומו הקטן הוא תמונת תכנית אותו העולם אשר עליו אחר המכס שהוא הכל הנלים וכפרט כי הכל הוא מבורת הכל והרוח היוצא מהפה יורה א"כ עכן גדול הקליפות כי כמ"ש בשער הראשון שבעט טבע אוירי אחס מעורב קדור ומשוך ועל כן כותל ומחיצה יען האור העליון לא ירד לנעה לארץ וא"ס ירד יהיה פחות ומשוך והתפילו' או לא יעלו למעלה או בשורח ואמור והענבים או קליפות האלו יען הם מתהווים מהקור אשר במחו האויר האמצעי רכוכי ומהעדד שסבתו היוסם רחוקים מהאור והמס רוחניו המלאכים והאנושים הכסרים כמעט מכת התכופה השמימית מוס האש והתהפכות ביצורי השמש המתהפכים ועולים מן הארץ הנה יתילדו בתוכם ואלה תולדותיהם הנרקים הרעעים והברד הרומות והנשמים השלב ומשך הערפל ותולדותיהם כיוצא בהם תוקף הדין גרונם הסימה לכתוש ולכתוש להאכיר ולהרוס את התחתונים ובוה באתי אככון להבין כוכת המומור קמ"ס אשר בדרתו בסולס המדרגות מהרקייע אל המחו היסודי' והארצי' התחיל אמר הללו את ה' מן הארץ תכנים וכל תהומות וילך למסעיו ואמר אש וברד שלג וקישור רוח סערה עושה דגרו ואח"כ ההלדים וכל גבעות

בית אלהים שער חמישי פרק יד

עץ פרי וכל ארזי יוניפ עד הקיה והבהמ' והאד' להיו' אללו כי התניכים והתהומות אשר שם כראשוכ' אינם ההולכים על גחון בארץ והתהומות אינם המים המתהלכים והשמים על פני האדמה ולא האופנים נכטן הארץ או בשומק הים שהם התחתוכי' והשפלי' כי אם אחס אותם רסוק' האוירים ועליוני' הקודמים על היסודות והיסודיים והם בערמה פתו את חוה ויהי' לאדם ובסיבת הוהמא שהטילו גרמו מיתה לעולם ותמיד ישנו במארכ כאויבים מסיתים בתחבולותיהם ונכלותם אשר נכלו לקטרג אל בני האדם ולהפילם ברשעו טמנו וכל ממתם להשליך במחולות ים כסלות העון והעונש אל השומעים לעצתם ואשר אחריהם לנס הולך וכל זה לעשותם דוגמתם ודמיונם כי יען הם כמבזים פחותי' ושפלים בזוגרת הטבע השכלי והרוחני התחתונה לקחו לאחוזת כחלתם ומושבם תדום החשך וההעדר אשר פכמינו המקובלים קראו תהומא רכא מנב מקומו כצפון הכלתי שלם והקר אשר שם מושבם אש מתלקחת יתכן שורה על המלאכים להיות' כמו האש קלי המרון ומוככים ולנועלה מותלים ספירי' יממים ונאדרי הכח ולהיותם מחללים ונפרשים ומנשאים את השפל ימתיקו ויזהירו אותו ויאירוהו וישלימוהו וכמעט לעצמות מעלתם יהפכוהו ויזירוהו נקראו במקראי הקדש כאומרו עושה מלאכיו רסוק' משרתיו אש לזהט ולא אביא מאצרי הסכמים כי הם רבים ולכל ידועים כונה לו בביכ ירמוו אל כסא הכבוד שהוא התהפכות כונה ספירות האצילות עי' הפרגוד או פרסא הבינה עם העליזות השמו בין עולם הכאנל ובין עולם כסא הכבוד העתיד להכראת בקבלת אור של מעלה יהפכוהו וישפיעוהו למטה באופן שילי' ויוציא מהאור העליון הכונה התחתון כי לא כלכד הוא דמיונו אחס כמו לבוש וכסא יסובבהו יסבקה ויקיפהו והוא כלי וקבול קרוב ותכוף וקושא מוכן אל אור ספירות האצילות והנכור והמעבר אשר באנוענות התפשטות האור כהם אל התחתוכי' וילרס וישמרס ידריכם וישלימם השמאל

הנמשך אחר זה יורה על מלכו' שהיא חית אש להיותה ספירת דין אף כי רפה חש בעת שהיא מוקבלת אור ירו' העליון ומל כאשר ישפיע אותו באנוענות שם האדנות המיוחס אל הנ' עולמות התחתוכים אשר להם ישפיע ויפרסם הסודות עי' הדבור המיוחס לה אשר קבל בשמעה את הקול הנעלם והמלאכים כיונא כח' גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו עושים דברו לתכלית שישינו לשמוע בקול שהוא סבת דברו וכן במעמד הר סיני אמרו ישראל כעשה וכשמע בסוד הזה עצמו לעלותם מהשכינה אל הת' עעץ הדעת טוב ורע אל עץ הקיים והקיים המודתיים והעשתיים התכוניים אל העיוניים הנכללים והמאוזרים לשונ מעל' למטה להשפיע אל התחתוכי' ולהדפיס בפעולתם כהם מה שבעליוני' שמעה אונס להשיג שהוא התכלית הכפול מנע האלים הארבע אופנים ממעלה למטה הם היסוד אופן אחד בארץ שהוא כנוק ואחוד עם מלכות שהיא הארץ להיותה האחרונ' והיא עם היסוד קרונה ותכופה ויהיו אחד להיותו עמכר הת' והד' המתקברים אליו כאשר אחר דוד ע"ה כי כל בשמים ובארץ ותרגום המתרג' ראקיד שמיא וארעא הם הנ' אופנים הנמשכים כנח הוד ות' בעגולים או גלגלים כי הת' כמו שהוא ידוע בשם רקיע יקרא כפי המקובלים והם עונכים עי' הסיות להיותם כפשותיהם ושכליהם המתעפים מהם באופן כי כרקיעי' המכופשי' ממיניעיה' השכלי' כן יניעו ויבהירו ויזהירו ויאירו יכהינו וישלימו אל שפלות העולם הזה הארצי' עם כל אשר בתוכו וכל הנמשך ממנו ונמנו מונאו והנה ידעת כי פעמים רבים הגדתי לך מאמרי הוהר בהסכמת סכמי התלמוד רבותינו ועמם המקובלים האחרונים כי פני השור אשר במרכבה הם רמו אל הנכורה פני אריה אל הקסד פני כשר אל הבינה ופני האדם הם רמו והוראת הסכמה והרקיע אשר על ראשם הוא הכתר הנעלם המתפשט לתר' עמודי אור שם ג' שמות הבינה כל אחד והוא מתמלק ל"ג תיקונים המופלאים דמיון האפודה וי' מולות ועוד יתפשט לשכינה

לשבעה אחרים לדמיון השבעה כנכיים קראו כוכבי
 לכת כאשר כתבאר היטב באדרא ובספרא דנכישותא
 על כן כולל ומוכח (כרקי' אל היקודו ונגלל יומי'
 או מתכונת הראשון ש' אשר הנגלגל) יתר הספירו'
 והעולמו' כי הנה כאשר באמר בפרק י"ב מזה השער
 יתנשא ביתר שאת מצדן ולמעלה ומצדנים וימלא
 וישלים כל אשר תחתיו והכו כונו הקוץ אשר בו
 אור הא"ס כמזם וכעלם וממנו יתפשט במדרגות
 מתחלפו' ונוסערו' ומוככו' אל כל הדברים וממעל
 לרקי' אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמו' כסא
 אשר הוא לדעתו על אורו' עולם הא"ס כי שם כסא
 ומושב אל אדם קדמון ועל להיותו הראשון והאדם
 האלהי על כלם יתנשא והוא הסבה לכל אשר תחתיו
 והמה אחרי אשר יגבילוהו ויכנעמוהו ע"י מסכים
 רבים האורו' הכוכבים מגלים ומודיעים אותם אל
 כתר עליון ושאר ספירות האצילות המתוקנו' בנזרות
 תמונ' אדם מורכב מעשר איברי' ותארים אשר פעמים
 רבי' ביארנו ותנועתו וקיונו הוא מאורו' עולם הא"ס
 אשר בערך מקור' הם טאירי' כספירי' ומקבלי' כספירי'
 האור והבט העליון ואשר יספיעוהו אל התמחוכים
 שהם הד' עולמו' הנודעים ועוד כבאר כי מזה שקראו
 הנביא כמראה הרצון לרמוז אל ספירות הטה קראם
 ארבע עקודי' והם הכפס הדכוכה באצילו' שהוא הנוף
 וכיפן מציאותם מעשר אורו' וכלי' אחד הנה הם אשר
 עיני האצילו' ישינו ויראו אותם • אבן הוא רמו
 ספירות המוטס שהם הרוח וכח דבריי' של עולם
 הנאצל • ספיר הוא רמו והוראש אורו' וספירו' האון
 שהם הכשמה ושכל אל עולם האצילו' • דמות כסא
 ירמוז אל אורו' וספירו' העין ועומ עולם הא"ס כשמה
 הכשמה או מיה והיא שכל אלהי' מנוכר ומתנשא לכל
 לראש על עולם האצילו' • והכסא הוא רמו אל אורות
 ספירו' הנגלגל או הקרקספא של עולם הא"ס ואל
 היחידה יחידת עול' האצילו' • ועל דמות הכסא הרצון
 על אורות וספירות עולם הא"ס אשר בקצור ביארנו
 ובביאור טעם השמים הארככו כענינו יעוין משם •
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה אין ספק שהרמוז

אל אדם קדמון וראשון הנאצלים והעלול הראשון
 מהעלה הראשונה אשר אין עליה וולתה ומושב
 ושכל ראשון של עולם הא"ס ואינו עתה אל הענין
 כי במקום וולתו דברנו כל הנורך ועכשיו כבאר
 דברי הנביא בלבד כמה שכבוד השער הזה ובאמר
 כי וולת דמות אולי יורה על הישר של זה האדם
 הקדמון אשר בדרך וקו ישר מתפשט ומצטייר ממעל'
 למטה פרצוף אחד וכמעט צורת אדם בעשר איברים
 תואר' ספירו' ושינויות קדושי' שאינם כמותקים 'כמרא'
 יורה על העגול • עליו ירמוז אל ציבור הדק אשר בו
 יתקשר ויתאחד עם תכליתו הכלתי תכלי' וראשיתו
 המשולל מהראשית וממנו יקבל יכולתו ופעולתו •
 למעלה יורה על חוט הא"ס המתפשט בפכיתיו' הצינו'
 הדק ומיולא מהאור והקיי' את כל כתינותיו העגוליי'
 והישרים המהדקים והמתברים עמו ואת עצמם עם
 כל התמחוכים לעשותם אגודה אחת וכמעט ידק
 בהם שם האחד • חשמל המנדיל בין מתכיו של
 מעלה לשל מטה הוא אצלי אותו פרסה אשר שם אותו
 אדם קדמון באמצעיתו כדי שהאורות העולות
 בהתפכו' ממטה למעלה יתעכבו שמה בנפת הפרס'
 והמסך ההוא למעלה כדי שיצאו כמו שיצאו בנזרות
 השליים של המוסע עיני' אונ' מוטס ופה של זה האדם
 הנאצל מהסבה הראשונה ובהתפשטו' היחידה מיה
 כשמה רוח כפס עולם האצילות המה פנתו ועמו הנ'
 אשר תחתיו באופן כי אדם קדמון כשמה נפלאה
 ועליונה הבאה אליו מעולם הא"ס באמצעות ה'
 מדרגות אורה מתפשטו' ממנו אשר יספיעם וילביש'
 בעולם האמור ועל ידו ובמיצו' אל עולם האצילות
 ככפס המתקנת והמהודרת מה' מדרגות או כמות
 יתפשט ויתלכש בגופה המוכן והמתקן אליה ועל
 ידם רצוני פ"ה' מדרגו' האצלה הכוכבים האציל
 עולם ספירו' בלי מזה עולם האצילו' אשר תקבו כנד
 מה וספירו' הכקודין אשר יצאו מראיית העינים
 העליונים יחד עם הקודמון' אליו שיצאו מהמנה
 קראם ספירו' פ"ה' והראשונה ספירו' פ"ה' המהוקנו'
 כפוד הנרודים היושבו פנים אל פנים ובמתקלף
 מסודרות

בית אלהים שער המשי פרק יד

פשוטים כי אם פקודים וממונים אל הכהנת הנפיל
ואליהם יתברך נערכים ולכן הם נבד מה מתנועעים
אמנם בהבדל כי הסויות עומדות בעצם מדרגת' עולם
המלאכים שהוא היצירה כי להיותו השכי והאמצעי
יורה על אורות עולם הא"ם אבל האופנים יתפשטו
אל עולם העשים אשר הוא מורה על האילול להיותו
אחרון המקובלים מהפלינכים והוא מורכב מהגרמי'
השמימיים יסודיים ועוסדים אשר הקליפות ורמות
העומתה בהם נבד מה תהיה מאלם ומפטרם :

מסודרות בסוד ובר נקבה כותן ומקבל פנימי וסגון
אור וכלי ואלו כפולים מתנשא ומקיף פנימי וסגון
כאשר בשער השמים ביארנו בארכה ודע א"כ כי
העולם הנאצל הזה דמות אדם המתפרד ומתחלק
לעשר איברים רוחניים ישב על כסא הכבוד אשר
בעולמו' הפירוד והכרואים הוא היותר שלם ועל כן
מכון אל מול אדם קדמון יען מציאותו משכלים
פשוטים ונפרדים מכל קומתיים והכסא הזה יאווה
יונילוהו הסויות והאופנים שהם שכלים לא כל כך

הקדמה או הצעה לשער השישי על ביאור הנבואה על דרך האפלטוני נחלק לב' ספרים :

יען רבים מבני עמנו המבינים בכל הקבועות האנושיות מדותיו' וטבעיו' ואשר אמריהם וסכמים ביוקרא
כתשנה ונבחרה ומדרשים ובספרי המפרשים לא ידעו ולא נגה עליהם אור השכמה האלהית קבלת
פס בני ישראל * נראה לי ראוי והגון להוסיף על ביאור הנבואה הנכללת בה' שערים הקודמים ציבור שכי
על דרך הפילוסופי אשר יבאר בדרך בינה והשכל סלק מסודותיה העלמית' ואף כי כונתנו יבא לאור כשנדרך
אשרי דעת המושאיים וארסטו רכס אשר הוא היום היותר מתקבל לא היתה רנוכי כי אם לדרך אשר דעת
אבל אטון והכמשכים אחריו להיות דעותיהם יותר אלהיים ואנונייים מדעות וולתם מהפילוסופיי' ומשכמים
מאד אל הדעות העבריים האנוניים ולהם קרובים ולא בלי סבה אמר כונתנו כי אפלאסון היה המבדיל בין
קדש לשלל ובין העמאל לטהור וגם כי רבינו משה בספרו מורה סבוכים סלק שלישי ביאר הנבואה לדעת
המשאיים ביתר שאת בזה שגלה בדעתי בלי צורך העתק דבריו כמו שיקשה להוסיף על גורותיו ודבוריו הנס
בי אם ממנו לגדול בינתו וסכמתו יושג בעזרה יעירה הביאור הארסטותי ממני הנטיה יושך סלק ידיעת
מהביאור האפלטוני ועמו ידיעת שכליית' ואלהיית אל מאמרים רבים אשר נמשע בהקפה סמורה והשינוי
יתפכו אל קבלתנו ועל כן אלהיים ואנוניים :

פרק ראשון

יראה בטענות רבות כי האויר והאש ימצאו בהם ומעצמותם בעלי חיים דברים ושכי
השמיים ואנושיים יחוייב שימצא מדרגה משתתפת מהם המקשרם והמתבררם :

הטעם

והשכל יורה כי יסודו' האויר והאש
אינם נעדרים וערומי' מעלי קיים
להם עצמיים לא לבד להיותם יותר דומים א הכפס
כי להיותם רוחנית ופשוטה מהנשמו' בסבת המוס
הכמשך מהאש אשר תמיד ילוונו והוא הכושא הראשון
וכלי הסויות היותר כללי וסוק ובמיוע הרוחות
העבריים הכמשיים והשינויי' אשר מציאותם מטבע

אוויריו או בהתעברות אויריי' ולהיותם דקים קמים
קלים ובהריים אליה מושגרים וואד לכן תתפשט אל
הב' יסודות הכשאים המים והאדן כי להיותם יותר
נמים קרים וכבדים הם ממנה יותר רסוקים אמנם
להיות האש והאויר ג' כ יותר קרובים וממוכים אל
הרקיע שהוא הנשם הראשון בעל הסויות וכיוצא יותר
שלים הם בעלי השלמו' ויותר באיכות גדולים ושטוחים
כמות

בכחות ומעולים במצב ויותר קלים בתנועה וכמצינו
הכח מהמים והארץ יראה שה' נגד השכל ומהכח
שאמר שנתמחכים והכלתי שלמים ימצאו בהם בעלי
החיות מצננותם כמצינו שהעליונים והשלמים שהם
האש והאוויר יהיו מהם שלולים וכעדרים וגם שאמר
סברקיע יאירו ויהירו השמש והירח והכוכבי' מהחיות'
משנתתים ובתחתית הים והיבשה מושב הדגים
הבהמות והאדם ממנו בלתי כעדרים על מה במחן
האמצעי מחנו האש והאוויר לא ימצאו גם כן וכפרט
שאמר שהחיות יתפשטו מהדקיע אל התפתחים ע"י
האמצעים האלו יתחייב שיפתחו הם וממנו גם כן
בעצם וראשונה ויותר כאשר הם יותר מוכנים ואלו
יותר דומים ככל אשר יקבל בעצם וראשונה וביתר
השאלה היום מן המקור יותר מהמקור אשר אחריו בו
יתאספו כאשר יקרה בספיר"י כי להיותו האנושי
אשר על ידו יקבל הקדור את האור הנה הוא
ישתתף ממנו בעצם וראשונה ואם יאמר אדם כי
מציאות החיים האוויריים הם העופות יכול כל באמרו
כי העופות אין דריכת' ודירתם כי אם במחן האוויר
התחתון שאינו מתנשא על ההרים הגבוהים
ממנו אלא כאשר נודע והארץ באופן כי אם אין
מציאות חיים אחרים באוויר כי אם האמורים רובו
והעופות ממנו בלתי מיושב וריקניו כיוצא כל
מחוץ היסוד האש"י ועוד כי אם אין באוויר
כי אם עופות והם בהמ"ם הנה הוא כעדר החיים
מודברים וימשך שהארץ תתעלה ממנו וכוסף כי
העופות יתנוו בארץ או בדבר יתגבר עליה היסוד
הארצי ובה ירבו ובה ינאמו ויולילו יתלמו בניה' ירבו
בבר ובה מיתתם וכאשר ילכו אקרי סכסם הארצי א'
פני הארץ יתנועעו ובה יעמדו במרכובם וסכסם
ובה יתעבכו כי מהעפר יצאו ואל עפר ישובו כל זה
יורה שאינם חיים אויריים בעצם וגם לא מתגברות
אוויר כולדים והנה בין הסכסמים הרקוקים והסלופים
ימצא לעולם אמצעי משותף עם סכסם אשר יתגרם
ויקשרם ביניהם ושמו יחד כאשר בין היסודות
הפזיזים והדומים יתמצו אותם אשר קראנום בלתי

שלמים בין הצמחים והחיותיים הנטיעות ובין
הבהמ"ם והמדבריים המשתתפים ושניהם והם
מוכנים בבר מה אל המוד הדבריי והמלאכה אמנם
השמימ"ם הכלל מהאנשי' במצב יען מקו' השמימ"י'
בעצם השמים לעורר ומעלה ואקום האנושי' מעורב
במסך טיבא מטה מטה והכלל בגשם כי גשם
השמימ"ם בלתי מתפעל וכנח"י וגשם האנושי
מתפסד ומשתנה והכלל בגשם כי גשם השמימ"ם
מכמה ומואשרת שלולה משכובי עמק הכבא המזכ'י'
וגשם האנושי' על הרוב סכלה עניה כוערה יתחייב
א"כ מציאות אמצעי בין סכסם יתגרם ויקשרם עמו
ובניה' והוא הרקות האוויריים קראו לימוניט אשר
בלשונם ר"ל מכונים והם השדים אשר במצב הכס
אמצעי בין העליון השמימ"י ובין התחתון הארצי
ובנוף מתפעל באנושי' ובלתי מתפסד כשמימ"י
ואם בקצתו יתפסד כאשר תשבו האחרונים לא יהיה
בכלו ויתיה ויתמיד לשול' יען הוא מטבע אירי' ירויח
בקלות מה שהפסיד ויקבל ויהפך לעצמותו מה שפסד
ממנו ובאמת בין גוף הבהמ"י והשמימ"ם גוף האד'
אינו האמצעי האנושי כמו פסדו רבים כי להיותו
כן דרך שיפתח בבר עם הבהמ"י ובבר עם השמימ"י'
מה שגדלה להפך כי גופו אינו פחות ההשתנות
ההתפעלות וההפסד מהבהמ"י בזה שגדור מציאות
גוף אשר בהשתתפות ראוי יהיה האמצעי בין
הבהמ"ם והשמימ"ם ואינו האנושי' כאמור כי אם
הרומ האווירי' כי בהיותו מתפעל בנוף הבהמ"י
והאנושי' הוא מוכר ההפסד בלתי מתפסד כשמימ"י
וכוף דבר במחית הכפס שהוא העכץ
השלישי אשר בו יוכלו אלן הרקות מהאנושיים
כאשר למעלה ברקות האוויריים יתייחסו קצת
הפעליות בהם ויטו אלו לאלו ובלם אל השכל
וגם יטו קצתם למין אחר מהפעולות וקצתם לזולתו
בעבור הרע"ם בקצת הפעולות והפסד בוולת' יכספו
במשק כמרץ קצתם ייגעלו בזולתם יעורו ויבקשו
קצתם ייעזבו וירדפו לזולתם וזה בעקומות שונים
וכואכים מתחלפים יש דבר' אשר מאד יתאוו ואחר'

בית אלהים שער שיש פרק ראשון

מהם יראו ויפחדו באחרים יגילו וישמחו וכולתם יתעבנו פעמים כבעם וכחמה יתלהנו ופעמי' חסד ורחמים יתמלאון ויוכן כי אלו ההפעליות והנסיות מתחסים ועצומים אל כפסם יותר מגופם והמשל כבעם לא לבד כפס האדם יתפעל וישתנה אמונם גם הלב והדם יתלהב מה שלא יקרה אל הרום האוירי כי הוא יעצור הכעס כפסם ולא ימצי' השתנו' ותנועה מורגשת בנוף והכלל ההפעליות האלו ברמות האויריים הם יותר מוונגים ומתוקים מהאנושיים ויותר מתוקים ומוסודרים על פי ההקש הפכלי ואליו יותר יתועבדים וכשמעי' וכיוצא יותר שלמים מהשפלים במעלות המדותיות המדיניות הממריס את הלב והעוריות' ושכלם אף שאינו קנוי אלגם במעלת השמימית עכ' הכה הוא מתוקן ומוכן כהכ' כפלאות וקלות גדול במכמה בתבונה ונדעת וכלל מלאכה מתפלה למעלה למעלה ועל רום האנושי ישינו וישבילו קצת מהמושכל' באמצעות התאחדות עם העליוני' וכרע וקצתם במיצוע המקירה והנסיון בלתי גרוע מהאנושית' לא פחות גדול כמה ששינו ויגיע אל מובטם יותר ויותר משולים ושלמים וכיתר האור והמופת הקלות והאור מהאנושיים ומייהם ארוכים וטובי' יותר ומי' השקט ושלום דעת ושלום יותר מהשכל' ואם להפך פחותים וגרועי' מהשמימית' כל מה שיתאוו' באות העשנה הזאת מונחת מהנסיון והוא כי כראה פעולות רבות וטובות אשר לא ידוע סבתם כי אם בהניח הצעת אלו הרמות האויריים והנה כראה אנשים רבים בעדרי' החכמה אשר לא בלבד ידברו בלשון הקדש יוכי' והגרי' אשר לא למדו

אבות' אבל גם יספרו וידברו עניני המושכל' החכמ' וההנהגה ויציאו לאמת ארשת שפתם כחמ' מוסודרי' ופלוסופים אשר הם מידעית ספריהם בעדריס' ואשר יפלא הפלא ופלא שיודיעו הנעלמות ויגלו הנסתרות והמוכסות ויכבאו ויגידו העתידות ועל הכל שיפעלו פעולות כפלאות ואותות נוראות ומופתים מעל' על כחותי' חכמת ומלאכת האנושיים כאשר נקדם הקוסמים והמרטומים בלטה' מפי המצנ' קראוס אוראקולי' אומנם גם היום המכשפי' והמכביאי' נפי רוחות בתוך גופם ככנס' ואין ספק כי בלי האמצעי הזה לא יודע להם סבה מופתית' מתקבלת ושית' יתקו אל הטבע הוא מהמכמיען יפעלו פעולות שכליות ומופלאות אל אשר האמצעיים והכחות הטבעיים' לא ישיגו ולמען לא יתייחס הכל אל העליונים והרמים אשר לא ימצא להם יחס ושך הנפי' התחתונים ואם ימצא אינם השקפתם אל פעולות כל כך פחותות ופרטיות ואף גם רקות ורעות' כאשר הם פעולות המכשפ' על כן יחוייב הויית מציאו' הרמו' האוירי' אל האנושיים קרובים וסמוכים יסובבו לו הפעולות השכליות והמפולאות כמה שגדור גם כן כי מאחר שמתא השגחה כללית בנ' סבות העולם העליונות שהם הטוב הנמור השכל הפשוט והכפש הכללי' אשר לכל תשנים ותתן יחוייב היות השגחה פרטית ומיוחדת אשר לקצתם קצת תחלק או לאחד הכל תחלק ותשנית וואת פתיחסם אל אלו הרמו' האוירי' אשר יקבלו מהשמימית' הממלקים בסגולתם לקצת מהתחתונים קצת מפעולותיהם או לאחד מהם כלם כותכים :

פרק שני

באר טבע הרוחות האויריים עם צ' גרמים מורה ההשתלשלות אשר להם עם העליונים הברליהם וסגולותיהם ופקודת משמרתם אשר להם על התחתונים ובפרט על בני האדם עם עבודת שירתם ופעולותיהם

חנה

למעלה הראת לדעת מציאות הרוחות
האוויריים נכאר עתה טבעם ועבודת
מלאכתם ונעזוב ביאורי נדריהם אשר הכיתו והציעו
קאלשידיאו ואשוליאיו וכמקור ביאור נדרי האמרוני
ודעות הכראים יותר פלאטוניים ואמיתיים אשר
הנדר הראשון נוד אומר כי הרוח האווירי הוא כפס
דכריית משותף משכל מתעלה על האנושי משתמש
מנוף דק ומשרתת אל השמימיים וכסגולתם תמשול
ותתפסט הכהנתה בחלק העולם השכל אשר תחת
הלכנה מושכו והנדר השני הוא האומר כי הרוח
האווירי הוא כפס דכריית משכל משותפת וכסבת
פיותה משתמשת מנוף דק מאד אשר בהשפעתה
ויפעתה תקייהו הכו אצעי ממוצע בין השמימיים
ובין האנושיים ואשר בסבת היותו קנשר ומסגר אליו
באלו ימשיך ויורד השפע הטוב והשליונות והשמימי
למטה ויריס ויעלה ההכנות הטובות והזכיות
מהתמזגותם לזעלה ובפרט של בני האדם אשר
יאמרום ויקשרום עם העליונים וכאשר אמר פייטן
ופילוסוף גדול מהאמרונים מלאכת עבודת אלו
הרוחות הוא להנהיג ולהיטיר דעות ומדות בני האדם
אל האמת והטוב אשר בהשגתם ודיעתם ישלימום
לקשר ולמגר הטבע האנושי הוזהר עם האלהי
להיותם אחד וכל זה בהעלותם תפלותיה ונדבותיה
למעלה והורידם משך השפע והאור העליונים למטה
מה שיוכן ביתר מעלה אם עיני הזכרון כל בעביר
מדברי פלאטון ותלמידו מארצילו פיניכו האומרים
כי גוף העול הכללי חי אשר שגאזאיו שהם מלקיו
קיים וקיומו נכפס אחת שלמה והרכבתו נקומר א'
בלבד ואנכין אחד מתוקן ומפואר ביתר העעלה
ובלעד ימצאו עוד י"ב כפשות מ' של מ' גלגלי וארבע
מארבעה היסודות ואין מספר לאשר המה בנופי
הפרטים מתלכשות אשר בכל אחד מאלו הז' כדורי
טירות מושכם השומעי והעובדי אל הכללית לשמור
משמרת ואי יכניס שהמים והארץ קיים בראותו
שמיים את בעלי קיים אשר בכנסם ומכנסם יוציאם
יוולידום ואם שוכני העולם הפחותים האלה קיים

והם מלאים כרימון מעלי קיים על מה האויר והאש
מהם שלמים לא יסיו וישכנו בתוכה קיים משמחות
כולדים ומורכבים וכיוצא רקיע השמים ואמת כי
הקיים השמימיים שהם הכוכבי והארצי והמימיים
כראים למראה עיניו אשר כראה לא כן האוויריים
והאשניים שהם כלפי כראים כאשר הוא נ"כ כדוריה
אך בכלם מציאות בעלי קיים בזה ההבדל וההפרש
כי בארץ והמים ימצאו כל מיני בעלי קיים כלפי
מדברי ומדברי וכדורי או גלגלי העליוני הנ'
להתנשאות וועלת ומדרגתם מדברים בלבד וראוי
שתבין כי אל הכפס הכללית ואל כפשות הגלגלים
והכוכבי קראו הפלאטוניים אלם כי בסבת קורבת
אל הטוב הנמור והשכל הפשוט והעומד הכה הכס
אליו הכלי הקלובי ולאות אשר מושכם במחור יסוד
האש תחת קערורית גלגל הלכנה ובמחור האויר
הזך והעב קראו רוחות אויריים או שדים ובני אדם
אל שוכני קוער אשר בעפר מושכם והנה הראשונים
אשר קראום אלם הם כנזיי ומהמות מרותי וכלתי
מתפעלי ובני האדם מתפעלי ומהמות נגזרי והרוחו'
האווירי מהמות מוסרי אמנם מתפעלי ולא ייחסו
להם הפעליות גופיות אך כטיות ותשוקות הכפס
אשר כנז מה אזהבים את הטובי וישנאו את הרעים
מעים ענום בכוכה גדולה ונמרצת חשק ונטיית רצון
אל הכהנת התמזגות ואם לפי העבודה הזאת כלם
כראים כאזהבים וטובים יש מהאפלאטוניים וכל
החכמי יסכימו שיש בהם ג' כ רעים ומזיקים ועל
זה נוסף כי אחרי הנמדות האלהיות הכמוסות נשכל
הראשון האלהי יבאו האלים והם הכפשות למעלה
בזכרות ואמריהם הרוחו' האוויריים באופן כי מנוכח
הרוח אל שפלו העומק ישתלשל ויכתבך הכל במעל'
משולבות ואמצעיים כאותי וישניו בני האדם אשר
על פני האדמה מהנורות האלהיות והוהירי בעולם
המושכל גם הם באמצעות הכחות השונימי והרוחו'
האוויריים השלמות והטוב העליון ואם הם שלולים
מהמספר כאמר שהם תחת מספר השכנה על פכעת
בוכבי הכוכה וראוי לדעת דקות המקירה הכלול
בשכתאי

בית אלהים שער ששי פרק פ

ונחמתי כח ההנהגה אשר נצדק אל גדול ומוקד
 גבורת חכמת הכחם במאד' וזכות המושם ודעות
 אם יתן אחריהם השיר והכנאה המיוחסים אל
 שמש כאשר סווק האהבה המתלהב בכונה וזכות
 שלשון ההלנה והדבור המיוחס אל כתב סווק שפע
 ההולדה שהוא פעולת הלכנה בשכנין כי כל אלו
 יתנוק נעצמותו בעצם וראשונה האלהים ית' באופן
 שלם ונטלה וממנו יתפסעו אל שבע כפשות הו'
 כוכבים ונשמייהם ולעומת מקבילות כפשות יתר
 כוכבי נח השמים וכסיליה' באופן כי כל אחד מהם
 ראשונה יקבל אחד מאלו הסגולות אשר אל שבעה
 ומערכות הרוחות האויריי' הבאי' אסדיה' יתלקו
 ואלה אל בני האדם ואל יתר השוכנים תחת גלגל
 הלכנה • וא"כ מקירת שבתאי באמצעות השבתאיים
 ורוחות האויריי' יעורר יכיע ויגדל כח מדרת נחמל'
 דרך באמצעותן הנדקיי' ואומץ הלכנה מחדים ע"י
 שמאדמים וכיוצא בזולתם ואף כי אלו הכחות אל
 כל בני האדם באופן מה יתלקו וישפיעו' בהעדרם
 אותם ובהגבר אותם מהשלימים ובהגזיחם אותם
 המוכנה מפועל ראשון (אשר יאמרו ויתקווס בין
 בפפשות' ונשמי' השמימי' אשר בהם בלי אמצעות
 יתלכשו ויתעטפו ובאופן מה בדרני') אל הפועל
 השני ואל המעשה • עכ"ל לקצתם בעצם וראשונה
 ישפיעו ויתלקו בסבת הבכת המעדרה השמימיית
 המולכת בעת ההדיון והלידה והם להם יותר דומים
 ונראי' וגם סודי' תחת מושלת הכוכבי' והכוכבים
 אשר מהם השתלשלות מוצא' ועל כי הנוצח בעליוני'
 באופן אחד ופשוט יתקלק ויתרבה בתחתונים ומלא
 ושל' הטבע בדנוי המספר מסדרן והעדר כל איש
 ואיש אין ספק כי המקירה אשר מושגה בשבתאי
 בשלמות ואחדות פשוטה מתחלק למלקים ואדרי' אלו
 שאז שוכני' במקרי' אויריי' שוכני' ודני' וא"כ האחד יקרא
 אלהי' להי' הקפפת מקירתו בחכמה האלהות וממנו
 יתפסע אל קצת מבני האדם והאחד תוכני' יתקור
 בשמות השמימיים ואשר טבעי להיותו מוקר תחת
 השמימי' ויתפסע שגתו וידעתו לקצת בני האדם

המוסדרי' והיושבי' תחת הנהגת' וממשלת' וכן הרומו'
 הנדקיי' מאדמי' שמימי' והשאר אשר יקבלו שלמות
 וכחות מוגבלות ומושערות מהכוכבי' השמימי' עליה'
 ישפיעו' אל יסודי' מכני' אדם פיות כטענות ודומם
 ונוסף על האמור טענאזו מספר מערכות וכתות
 דומות באויר כמספר הכוכבי' המאירים ומוהירים
 ברכיע השמי' אך כלם מושגם באש או באויר הקרוב
 אליו אויר לזהט אבל מטבע האש כלם באויר הפשוט
 והן אך בטבע אוירי' וכלם באויר העב והקדור
 אכן בטבעם המימי' ואלו הרוחות השמימיים הם
 אותם אשר נפכת פקודת' ומשטר קצתם על מין או
 איש אחד מהמי' התחתוני' וקצתם אל מין וולתו
 יעירו וימיוקו בהם הטבע הנחמיית והמיונית וכמו
 שאמר אפלאסון הם אותם אשר ערכו מראשית
 בדעות הרבה את ערכ התענוב אמר' האויריים הם
 הממיוקי' כח הדכריות ובאופן מה מדלילים אותם
 מהכחות הנחמייות והמיוניות כאשר האשמים הם
 המוהירי' את השכל ושל' אותם אל השכלת עיון
 המושכלי' האלהיי' באופן כי המיונוני' על המי' הערבי'
 ותענובי' התאוויות הם המימי' הפקודי' על הפועל
 והמעשה אויריי' • והממוכים על ההשכלה אשמים
 ואחר שכל' ימצאו כטיות נשמי' בראשונות ועליוני'
 ישנם באופן והשפעה שלמה בשמי' באופן אנושי
 אמנם יותר מסודרות ומוגבלות מהשכל ושלשמים
 והאחרוני' בסדר ואופן פשוט וביתר הכלכל והמכוכ'
 ועל כן כאשר המי' האנושי' יתנהג על פי מלאך
 המדמה הרום המשפיע' בו יסיה מלא' ומהממו
 האויריי' התשתון העב והקדור ובדמיונו יכיע האנושי'
 אמנם כאשר על פי השכל יתנהג אוי' הוא מהממו
 האויריי' הדיכין ובשכל דכריותו ימיוק כח האנושי'
 הכונה את מיון על המושכלות יקבל ויוספע שכלו
 מוכרת שכל דומ' מסו' האויר העליון אור ההשכלה
 וזה לא כלל בדכירה ורנון כי אם גם בטבע ומדה
 מיוחדת לו כמה שיפעלו כנו תנויד כציר' פעולותיה'
 ובחיותיה' בכחותיו ופעולותיו כאור או תעוכה
 בספירי' הפשוט ומראה הלפטה אמנם מערכת

הרוחות המעולה יפעל בכו באופן מופלא ומכונה בעוד שיעלה אותנו אל השכל הפשוט יותר והשניה והשלישית העדריך ומטה אותנו בשכל דבריי א הנוף אך כשיעור זה כי כל מה שיתכשא הראשונה על השנייה כל כך תתכשא השנייה על השלישית אונס נשא כל לבכנו וכראה עומד פי חכם מדגליו פיצונו זה לשונו מציאות הרוחות האויריים באויר במקמה האלהית יתבאר ויתראה לתכלית שבכל יסוד ויסוד ימצאו בעלי חיים מהודרי מהוד השכל ויתרון האויריים מהארציים כיתרון שלמות גדול הכדור על חביו וקרובים אל החיים הדברים יותר כי הנה מה שבעצם הראשונה בכו יסיה וישמע יותר אל השכל הוא רוח האויריי ימצאו אם כן באויר בעלי חיים גדולים ומהודרים בשכל הדבריי ותמונתם כדוריית כאשר ישא הטבע האויריי והם מרגישי הכל בכל הנוף וכלו בכל חלק וחלקיו וכפי הטבע האוירי חד קל ונלל הסנה הזאת יתנועעו בקלות ומרצה גדולה ומערכתם ושדר מחניהם כדמות הכוכבים להיותם כוכבי הרקיע האויריי אשר בממד אחד יתדונו אל השמימיין בין להיותם מתנועעי ממורק למערב כאשר להפך הלך ושוב כזמנים ידועי ומנובלים ויטו גם אל הצפון ואל הדרום ויעלו וירדו אמנם הכל במדה כמשקל ובמשורה ובפרט רוחות האויר הפשוט ולא יפעלו בלבד בבחינה ורגון כי אם ככוכבי מנד טבע תכונתם יכו אותנו בכינוניהם ואם שהם בעלנו הם סוקי ועל כן בהווית כל אשר תחת הלבנה בהערת העליונים ישתמשו מהטבעיי הפרטיי ומהסגולה השמימיית המושפעת ככלש ומישרי אותה באמצעי באותי אל התכלי העכוון ויקבלו את הכפש האנושי מאת האלהיית מעולפת במלכוסה או גופה השמימי ויכנו אליה בראשונה אחר יסודי ודק ואס"כ אשר נס יותר אשר נו ידפיס הכפש דפוס צורה וכמה להסיתנו ולזיירו וכאשר קיימו החכמי הקדמונים ופילוסופי האפלטוניי מסכים מאד אל דעת התורה והאמת המקובל האל הנורא והמעמיד כל המציאות ביען ספן למען גדקו להמציא המין האנושי ובעבור

שיתקיימו וישתלמו כחן להם אלו הרוחות האויריים עליהם מחזיק למען אשר לא לבד יטו הכפש א הנוף אמנם כל ימי חלדם ינהלו וישרוס בהרמיק אותם ויהרע והקרינס אותם אל הטוב אשר נו יגדלו ויתרכוס ולהיות להם לאכסי ענתם בכל מבקשי ספקותיהם ולגלות להם הכפש והנסתר ולהיותם מאירי טבשי כנכותם בהזהיר את דבריות ולהעלות השכלותם ולתת להם הראוי והנאות ולהמציא את צרכיה ולהדריך במקררי הזמכיי ולהשליח באפשריי המשותד והננור מפי השמימיים והאלהיים והכלל באמצעות אלו הרוחות האויריי אשר ידק לקדו את מלאכי ירדו הכפשות אל הנופי ועל ידם הנה מיושרות בפועלות מווקקות ומוזהרות במקירה ומספיקי אותם ממה שגורה ההשגח האלהי ולהנה יאות ועל ידם אחרי הפרדס מאת פני הנוף הננור ויכלוס אל הדין שופט דק נאמת ועל פי מאמרו הננור עונשם או לאנמול שברס ישפילוס עד ארץ יגיעם עד עפר או יגביהום ויכשאו למעלה אל האושר האלהי ונקוור אל פיצונו אמר כי הרוחות השמימיין מעוכי על האדם השמימי באופן כי ככל מקום מושבו להיותו שמימי יתחבר עם רוחותיו שמיים אשר עליו תהיה ממשתלם וכן כנונהי עם הכנוהיים וכינוא בוולתם אמנם יען במאז בן הרוחות השמימי כשיכות מתחלפו אף כי כל הסגולה השמימיית שהשמש מובק יתחלקו לרוחות שמימי רבים וגם אל בני אדם שמימי רבים ימשך וינא כי בכל מקום אשר ילך ויתלונן האיש השמימי ימצא מנהיגו השמימי עכ"ו במקום אחד ימצאו אליו יותר מוכנים ומרגזי מבוולתו ולכן יהיה העקום או המשוו ההוא יותר כאות ומוכן אליו (והוא מאמר ו"ל שכו מקום שכו מפשה) ומה ימשך היות איש מרצה א המערב יותר במקו אחד ובפעולה אחת מבוולת רנוכי באותו מקום ובאותה פעולה אשר בהם הרוח הממונה עליו הוא אמין בכח ויכולת ועל כן הכולדי לאויה דבר או פעולה דברים שונים ואמצעיים רבים ימצינו וימצאו לבא עד תכלית כוננתם טרם בא

בית אלהים שער שישי פרק ב

יפסק פסמי' הרקיע ותנופתו אף שבחנותה יתארהו
ויגידו וימשך כי החוזה בכוכבים בנינוע הככת
השמימי' ושיעורם ונס כסימני' ורמזי' יראה ויגיד
פעמי' מה שרום אוירי' אחר המיוסם אל ההכנה
השמימית' ההיא יפעלו לעתיד בזמן מהומתי' או
נ"כ אכחנו באיזה אופן שיסיה ואף כי סלפה הלכה
לה אותה ההכנה או העצם השמימי' בלי שיחזור עוד
במה שנגזור כי פנינו' רבים שנגזור ויראה הרום
האוירי' אתנו אכחנו וכוונתנו יפעל וישלים כי לא
בלבד יתפסט מנושלת' אל איש אחד אכנס ארבים
ואל שמים וערי' תסוו' וממלכות אל מורכבי' וכלתי
עלמים אל נחמיים והסיים הכהמיים ואל סוניס
הכוכבים ומיניהם ואישיהם :

הזמן ומכלי' מלמד כי מלומדי' הם מרוסותיה' האוירי'
הנורמ' שאחר אובד' תקות' ותוסלת' מפני' המלפיני'
אותם ימצאו בשוכה וכסת עם ופני' ומקומות ואכסי'
אמצעי' וכלי' ויותר פעולו ותסכולו אשר בה' מנהיגי'
ונוכחי' אותו להשיג התכלית והפעולה אשר בעצם
אליה הם מסודרי' ואין ספק כי רבוי הדברי' או מלו
ותסלפי' לא היו במקרה ולא חכמה טבעית כי אם
מסכה ומוכחות ורוסניית המסכרת דברים רבים
והמשלשם בשלשלת וסדר אחד וככון ומנהיגם אל
מסוו תכלית אחד אשר קדמה אליו ידיעתו והשפעתו
במה שיעזור גם אל הרקיע רבוי שימציא האמצעי'
אל התכלית המכוון אל השכל השמימי' והשמים
מספרי' יעזרהו בכחו אל הפעולה והעשה אשר לא

פרק שרישי

יבאר סבת גופי' אלו הרוחות האויריים על פי שתי דעות ויעמיד האחרון
ויביא דעת הסובר כי יש מהם שהם רעים ומוזיקים :

כלתי כראים המה רוסות מסוו האויר אשר קראם
אורפיואן סכס גדול אישים שמימיים אשר עמידתם
בעינולי' הכוכביים ועעלתם כמעלת הכוכבי' מלוים
לכוכבים כגדוד אל שר הצבא והעם אל המלך כי לא
יבדק כי מכוכבים אין מספר אשר ברקיע הכוכבי'
כר מיד וכלי' אמצעות אל כוכב אחד אשר הוא קנוס
כללגל מהכוכביים אשר הוא לבדו ערלו עינינו *
השניים הם אשר גופיהם מאש ומים מורכבי' ביתם
שלמות קראם אורפיואן אויריים ויבאו אסריהם
השלישיים אשר בהם האש והאויר יתמכרו עם המים
הדקים והכרים ועל כן קראום מימיים כי לרוב
ענייתם כראים אל המוש באשר דרכייעים אשר
יוסיפו על ההכנה הזאת סלק תיסוד הארץ הדק
כמעט איד הארץ אשר להיותם יותר עניש ונמים
כרגשים אל המושט ואלה קראם אורפיואן ארזיים
ואשר הם תסת לארץ כי היא כית אמונתם ונאים
בעזרות נורים ונעקילות עפר ואסריהם המימיים'
ואסרונים

למעלה

ביארתי לך טבע הרומו' האוירי'
הכלליהם סגולותיה' ועבודתם
ועשיהם ותכליתיהם כשאר לנו לבד על סומר
גופיהם דע שהדעת המוסכס אל האפלאטוניים
הוא כי המקבל תמלה המיות מהעם הקיוני' הוא
האש כי קרוב אליו הוא מאד רם ונשא קל המרון
והתנועה וכן תראה כי כסת השמימיות יסיו כל
המיים ומכלעדינו לא ירים איש את ידו ואחריו
באמצעות האש האויר הקרוב אליו יקבל
המיות והוא אל המוס כשמן אל האש ואחריו המים
שדקים היוצר קרונים א האויר ובאמצעותם הארץ
שדקה וזן הדקה ובארבעתם ביניהם מעורבים הגוף
לא מאירים כראשון אעכס מורכב מסומרים יותר
עבים ונמים במה שימציאו ויעמידו סמטה סוני'
מיים ודברים אשר הראשוני' ויותר עליונים מציאות
הרכבתם מאש כלבד ואם הם כראים הם הכוכבים
אשר קראו הקדמונים כמידותיהם אליים ואם הם

ווארונז'ס בני האדם אשר חלנד הרכבת הארבעה
 גופיים או אידים הדקים ימצא להם תענות הגוף
 הארצי הנראה והמקשי ואף כי ההרכבה הזאת אל
 דעת רצויה אינה אמיתית אלא ולכן נוסד דעתי
 אל מאמר מארצילו פניכו הגדול שגופי הרוחות
 האוויריים אשר תחת הלכבה מורכבים מכל הארבעה
 יסודות כי אלו היסודות בכל מקום וכל מקום תמיד
 יתפזרו ויעברו בדבור אחד א"כ יתווייב שימצא
 בהם בהכרח האש אחרי שנאמצעותו יתפשט המיות
 והתנועה וגם האויר הוא למס מאכל האש ולא מהם
 לבדם יען בקלות יתפרד מבילתם ויאחד אגודתם
 לכן גם כן הם מורכבי מהמים הזכים והקלי' ועמהם
 תתאחד מלך מהארץ הדק יען באופן אחד לא יתכן
 תמידתם וקיומם תחת האש להיות ראוי שנשמי
 המים האשניים והאווירים הרוסכני' האלו וכן נשמי
 רוסכני יהיו אחד ממונני' כדי שיוכלו לקבל מיומם
 המעולה יתחייב אם כן כי התוקף האשני האוכל
 וקנוכלה יהיה משועבד ומוכנע באופן שיהיה תגבור
 מספר ושיעור הנ' היסודות מתרפס תחת כפות
 רגליהם הן אמת כי לא יתכן שימצא בהם הרבה
 מעבר הארץ וגם לא פהמי' וא"כ ימצא בהם תועד
 אוירי' הרבה שכית למות וך חימי' הרבה ושלישית
 מעט אש אמנם דק מאד כדי שלא יפיו אליו שאר
 היסודות לאכלה ואלא יתפכס ויתקורס לעצמותו
 הרביעי' תועד ארצי' דק כמוהו ג"כ ואף אם אלו
 הרוחות הם אחד ממוננים קצתם התמונות' במעלה
 נשאה ובקצתם יתגבר יסוד מהיסודות על וולתו
 ולכן ימצא בהם חמשה תכונות המון כאשר הוא גם
 כן בבני האדם ולפי התמונותם המה תחת מעטלת
 הכוכבים אשר הם בדוגמתם ומדתם תמונים
 ומקוד' נבטיה טבעית' בני האדם ושאר המורכבי'
 המורכבים על פי מדותיהם ופכונותיהם ובברכבת
 תבילות נשמי הרוחות האוויריים יפלו כל הספקות
 במשלי' ארנה האומרי' כי היסודות הפשוטים הם
 מאד קדוני' והמוכים אל המומר ולכן אינם בעלי
 גשם וקיות כי הם נעדרים מקדמות שהם גלגלי' ונבטי'

ככל חלקיהם כלתי מנווירים ולא בליים ולכן כלתי
 מוכבים וראוים אל המיות הנפשי' שלולי' מהמונים
 יען כלם מיוסדי' על הנושם הכמשך והיונ' מהתמוננו'
 היסודות ולא באחד מהם וכו' מה שיתיישב באמרנו
 שהרוחות האווירי' והאשני' אף כי בתגבורת האויר
 והאש הם מורכבים והיונ' מהארבע יסודות וחלקיה'
 היותר מעולי' וכשאי' תואד דומים אל הרקיע כי לפי
 האפלטוניים ג"כ מהם מציאות' והוא דעת רז"ל
 שמים אש ומים אף אם באופן יותר מעולה ופשוט'
 ונוסף על האמור כי נפשות הרוחות האלו הדכריו'
 וכיוצא נפשות העולי' והגלגלים כוכבים ובני אדם
 כלתי מנווירים בלי מיונע נופיה' אמנם בנטיית חפץ
 טבעי' יעמדו עליהם וישפיעום מיות' כמעט כפש
 שכית אשר נמכה ומתנוק יתהוה מורכב וס' נופי'
 והנפש הראשונה העומדת בעצמה ישתנוש ממנה
 ככלי טבעי' ואליה מיוחד וכמו שאמרנו בכללם
 מוסרי' מהמיתה הגם שיתכן שיפסדו ויכלו קצתם
 אמנם בזה ההפרש כי השמימיים הם בכל נשמי'
 ומההפסד שלולים ונפשים ועבנור שלא יותך מהם
 מאומה לא יצטרכו אל המאכל הנשמי' אך ייטב לבם
 עם הקולות והשירי' הערבי' ותמונות וניורי' בהם
 ועל ידם יתדבקו ויתפזרו עם בני האדם ויותר אם
 ימשו' בעבורם בומים אשר יתגבר מחשלת אותם
 המערכות והכוכבים אשר הוה לעומתם משכתי' אך
 שכי' מיני הרוחות אשר אפריהם נאה לדעת האווירי'
 והמימיים אשר למסור הככת התמונות' יותך ויפסת
 מעצמותם יצטרכו להרוים מה שהותך מהם אמנם
 בעבור שלא יתעצמו עומד ארצי' דיו להם הרים
 והקטרת רוקם מרקחת מעשה רוקם הנשמי' והפסי'
 וריס הפרס והשונגי' השנני' המרוקסי' ויתר השחקי'
 ואירי' אשר ישאפו צמי' כסם הרומו' האמרוני' היותר
 נסים וארצי' יצטרכו אל ריח יותר גם ומעשי' ואל
 אידים יותר עבים ונלטים אשר הם העולים מהדם
 והנמר המנושל (ואולי שעל אלה כאמר ולא יוכחו
 עוד את נבטיהם לשעירים) והוסף פנינו נשם
 פופיריון שיש במסו האויר התמוננו' רוקו' אוירי'

בית אלהים שער שיש פרק שלישי

חדים וכעשבי' וכלתי חזוני' מניעי' אל הודון מעוררי'
ומנכירי' אל הכעם והחמה את בני האדם מסיתים
ומפתי' אותם אל התענוג' אשר מהם כנז ואופן מה
הם מתענגי' יכעירו ויניתוס באש הקטטו והמריבו'
והמלחמות אשר גם ביניהם נמצאים ויבהילו את
דבריות' להנלילהם ושקרי' כזביה' יכסו אותה במסוה
הרעיון והקוש הכוזב וסוף דבר כמו שאמר ציניסיאו
יענידו את הכפשות האנושיות ויאסרום כבכפושתי'
במחזו אשר הם עליו חושלים ויעגרום למור אל
מקומם ואל מולדתם השמימית והקודם יסכים עמד
עם דעת המקובלים על הקליפות הטמאות כאשר
במאמר הראשון נתבאר וכיוצא על הנשעי' השמימית'

אשיות ואויריים וגו' ואמרנו כי המלאכי' והרוחות
התחתונים ירדו בשליחות האלהית אל בני האד' ויעלגו
למעלה אל העליונים כושאים הפעולות הטובות
והרעות והם עומדים בזמני' שונים במקומות העולם
מתחלפי' פעם מור יתרחקו ואל וולתו יתקרבו באחד
יעמדו ואל וולתו ישובו יעלו וירדו לפי טבע גופם
האוירי' הכפשי' המוכן אל כל התכונות האלה וכמו
שאמר פלאטון בסעודתו יעלו ויוצילו הדברים
האנושיים אל השמימיים והאלהיים אל בני האדם
מאלו תפילתם ואישי קרבותיהם
ומאלו השכר והנמול פרי
מעליהם :

פרק רביעי

יסכים האמור עם דברי הנביא ויבאר רוח סערה באה מן הצפון עין גדול
אש מחלחח ונוגה לו סביב :

עתה נעמיד וכפכים האמור אל דברי הכני'
ונאמר כי רוח סערה באה מן הצפון
יורה על אותם הרומות אשר מושכם במחזו האויר
האנושי' המה העתפשי' אל בני האדם ומרחיקים
אותם כנז מה עכשותיה' הנצחיות והמיוניות' ונתאמרי'
עמם ע"י הדבריות והשכל סבת הראותם הדרך אל
מעלות הטובות ולא לבד בקניני המדות המכביעים
הפעליות התאונית והכעסני' ואל מקות השכל והדת
האלהי' אחכם גם כן ישפיעו בהם ההשכל והעודע
ויעשום אנשים חכמים נדיקי' ונלכיים ומשתדלים
בהכנת הכית והמריכה והכל יחזו הכניא פסת
מבזה המידה לבא עד השכלתה ותבולתה כני' כי
גדד הרוח הוא קיטור קס ויכס אשר בסגולת
וכל השמש ושאר הנדמי' השמימיים עולה מן הארץ
אל מחזו אויר' האנושי' והקור הנדול' הכמאשם
ותבועתו מוכע אותו לעבור ולעלות למעלה יותר
בגלל הספה האמורה ולא לרדת למטה שהוא כנז
קבצו ועל כן יתנועע אל הכדרים' ואם כן רוח

סערה אשר הוא הרוח הכקרא סופה הוא הקיטור
הקס והיכס אשר יעלה למעלה ויבא בתוך הענן עד
ולא הקרית הכנדי' הסוככ אותו יגרשנו סוכה ואו
במלק מומנו (רזוני מהענן) וכרום אשר הכלוה אותו
אשר ג"כ יבא כמוהו מענן אשר עומד לנגדו להיות
שנייה' נדקים ונרדפי' זה מזה באופן כי בדרך עגוליי'
כמו שכלול יהלכו בהקפות וסבובים ישובו אל הארץ
וזכח מוק מפרק הרים ומשבר סלעים ינתון הבתים
יתנוש האילנות ויעקרום ממקומם עד כובד האבן
ודברי' אחרים יסתפס וישאם למעלה כל מה שינדק
באלו הרוחות האויריים' כי שם אחד לשכייה והטבע
הקטורי' שהוא קס ויכס וסכים וואד טבע נשמיים
להיותם אשיות ואויריים' או מורכבים בהתגברו' גדול
מהסודות הכוכבים וביען הקטוריים עליית' בסבת
השמש ושאר השמימית' כן אלו הרוחות לא לבד מוכא
הזייתם מזה אבל גם כן יעלו וישבו אליהם ויתדמו
אלה' כפעולות מתחלפות ונפרט בתבועה העגולייית
והיותם נדקים וכדדפי' על ידי הענן הלא והקר הוא
לדעת

לדעתי כי נכבד ההתקשרות הכבוד והנטיה אשר להם עם החומר הוא קר כי נכבד לאותם הוא בלתי מונבל אחסם מתגבל להיותו קר ועל כן הוא מלוט בעדד וחסר והיא הסבה שלא יעלו תמיד למעל' אח' ברדתם למסך נכד ויה הם גרם המעלות המדותיות ביתיות והמדיניות בבני האדם וכל זה בהטיה ורינוי לא בהכרח וסיוכ כאשר הוא הדעת אלכלנו תמיד אשר נרנוגם ובמדתם יקנום וישיגום ונכלל הדבר הזה אף שהם משורשים כנטיעות כארץ וכאבנים בלתי מתנועעים פעמים ינביהו עוף למעלה אל השכל ואל האור העליון יתפדו נכד מה מאת פני הכמות השפלות ואחריו באה מן הנפון פירושו כעלם מוגרת אשר נכבד ליריאך להורות כי השפלות המדותיות אשר אליה יעירו ויטו אולכנו אל הרמות הדבריים מניאותה מסכה נסתרה ואלינו בלתי ידועה ומושגת תמיד ומתקני' אשר מוצאם מן השמים והם כנפשו נעלמים כאשר הם ידיעות בל הכמזאים ששם כל טקידת הלימוד מחדש לא נשיגם כי אם ע"י ההטארו' כדעס * באופן כי מהחכמה הנעלמה נשכלנו חלק אלוהי ממעל משם כמו רוס יתאכל הדבריות השכלי' אשר שם הארת הרמות האויריים יטו אותנו אל הסכונה הנדק והקסידות * או כאמר כי מהענינים האמתיים מעצמם ידועים ומהם במקוטב קיים בלתי מתנועע מוצא השכלת השכל הדבריי וכרב החובל המתעורר מרוח סערת הספקות נחוש ים המקריים האנושיים בהשקפתו אל כוכב הדבריות האמתיי ביפעת אור הרמות העליונים יסתור ויגוד ויבחר מה שיצטרך אליו להתחכם בשכמה ולהתעורר בעדו ולהביט אל משו האושר האנושי * והנה עוד נשאר אלינו ספק להיתירו והוא כי אם אלו הרמות המסקיפים אל הדבריות והמעשיי מתנשאים על הממוקים והעוורים אל הממשיית והסיוניית וכיוצא יותר הקוץ' מעל פני האדמה למעלה זכרונ' תחלה בדברי הנביא מוולתם אשר הם אל הארץ יותר קרובים ושכנים * וכשיב כי הרמות האויריים אף שהם משתמשים מהשכל לעצמם כמו טריות מוגדרת

ומתפשטים אל נשום וכאחזקותו אל התמתונים הם דבריי בעצם וראשונה ולכן יאותה להם כסדר בטבע המעשה הדבריי וההערה להם עצמי קוד' ההשתתפו' השכלי' של מעלה וקודם ההתפשטות אשר נביטו וירדו אל הכמות הנמחיות והסיוניות והסוף כי בעצמותם הם אויריים וכיוצא קטורי' ורזחו' וטולת' היותם אשיים ותימייים וגם מנבואתו ילמדנו כי בתחלה נבין וכישר דרכינו כפי פעולות אלו הרמות ושנפעל במדה ובמשקל התנונה ולא כמגרים נגדיה עוף * להביט בעין הקיר' בלי הכנה וכלם המדרגו' אל העליונים וגם לא יפתה לננו ולא כתגדר אחרי החוש והנמחיות אל השפלים המיוחס באמת אל ענן גדול הזוכר בדברי הנביא אשר אינו כי אם אד לא וסם המולה בכח השמש ושאר מערכות השמימיות אל מחו האויר האמצעי אשר בטבע הוא קר מאד ויען יעובדו הסוס שהיה לו ויצתחם ויתקשה וכמעט יתקפא מהקור אשר סביבותיו ויתהפך לענן אשר אור יסם השמש וכאם כי הסוס השמשיי יתיכנו או ימיננו הקור ויפול ארצה ויהי לחים והוא המטר דוגמת הרמות האויריים התמתונים כי ברדת' נכד מטבעם הרומני' והאויריי' ויטו אחרי ההבל השפל והם מתקפי' ומתעב' ומשכו כוכבי השכלי' האנושיי' הנבריי' וההולכי' אחריה' ומהם' והנטיה אל העליוני' יסירו וירחינו רנוניהם וספניהם כמה שיתענו ולארץ יפלו באופן כי בלכתם אחרי שרירות המדמה והסוס המקדירים והמחשיבים את השכל המשי' את הרצון באורחות מתקלקלות בלי רצון הדבריות נשלי' אל התענוג' הנפשיים כמה שיתחידו כחטר אישיהם יאלמו ביניהם ירכו נכד והמין האנושיי' יקום לעולם וקראם ענן גדול כי נכס גדול יתגרו מלמחה * על הנפשות זיננסו קצתם ויונים רבים יכניעו שמת מושלמים ויעבדו אותם כפרך * האש יורה מושב וטבע הרמות השלישיים אשר מושבם באויר העליון הלוהט או באש הקרוב אל הדקיע ולכן יקנו וישיגו סגולתו ועצמותו ויעלו וינביהו השכלי' האנושיי' אל המקירה וההשכלה העליונה ולכן הם דומים מאד א

בית אלהים שער שיש פרק רביעי

ואם אמרתי כל הארץ אחיז ככס דק ומתקט' ועל
 כי יתעלה על כלם ויכללם ויקיפם ומחזק ויתעצמם
 אליהם ויבנם בהם מבנים חפדים ומנדיל מזבך
 ומגביה פמיה ומגלים מחסם מחסם ומחזק מייחד
 מההסך בעצמותו את כלם וכזה קרב דמינו עם
 שפכל ועם פעולותיו האלהיות לא יוכלו להחזיקו ועל
 בן אחיז כי כאשר האש יתיך בעצמותו היותר דק
 ויזרים בעצמו היותר כבד והגם יגביל בהפכו
 בעצמותו יבדיר הספירי ידעה הכראי ויהדק וייחד
 עם הראות יתאם ובעצמותו יתפכס כמו בן השכל
 יתיך הפעולות בפניות ויעלה למעלה אל העליון
 וספסום יפריש וינדיל הכלליים הפרטיים והסבות
 בפעולותיהם ולכן יוריד למטה הפכו והכבד יגדיר כל
 הפעמי' בנולות סוניסם והכללי' וידעה בקלות
 אזה אל הפעולות כל הדברי' מהסבה הראשונה
 בהתבוננות אל המורה והתפכסות אליה וכנדר אל
 מה יאזקם בעצמות' אמנם מתפלפל ויבא חסכת' מנכר
 כי השכל העליון כאשר ואור יציר ויבצבץ אהתענות
 בספירי' יבדיר הדמיונות ומתן יליד מופללות ויגלם
 ויפרסמם שד אשר יתאדו עם השכל בדי פיהיו
 פושכילים ומושכלים בפועל יתחזק אליהם כחוס את
 סרנונות והתפכסם סתתלסכות בעצמות' אה בועדה
 ופזק דבר בעצמותו יתפכס ויחזירם ולא לבד יתדעה
 אל השכל כמו פכאור אמנם גם אל כפעה כי הכה
 האש בעלם אביותיר יפעל אהתפעלות כזה לדעת
 אורו יכריק ויאיר בקלותו יעלה ויבדיר למעלה
 המיון יתאם ויבדיר בן הכפס קבוצריות לאור שכלה
 בעצמו ומגלם קשט אחיות המצרי' וגוועלסיה' ויכדל'
 פפרישם מנבדירם דמוני הרעה וספקר ועי' כזה
 עיתאמית דדונה אל הקלות פאקף פהשדלנו' ויכולת
 המדן אל הכמה סתפוק והראו' וכאוקף סתלסכו' כזה
 בעצמי' קשט ואש תלסכו כנדר כל איציה הנלשמים
 פתם ומתפללים להסד' תנשם מנחם להסחידם
 אלכלאסם או להסחידם ולהסחידם מעל נשלה לבד
 ויטבנות ויזיקה' ואשר קחלו הנביא אהתתקסס
 פאד כזה סלסון פפרי' פפרי' חללי' נגבן אל המו

הסבת סתפוק סוכיות פשום סוכיות שכלי' שכל פשום
 ושכל דבריי כפס פשום וכפס כגוף ונולתם הראשון
 הוא הסבה הראשונה הסכי השכל הפשום ובעצמו
 עומד השלישי הוא הכפס הדבריות והרביעי הכלתי
 דבריות והמתפשט' אל הגוף כי הכה הפשום הראשונה
 היא הסוכיות הנמור והשכל הפשום וכלתי תכלי'
 בעצמו ובעצמו עומד השכל סוכיות שכלי' אה' שכל
 פשום הכפס הדבריות שכל דבריי אה' כפס פשום
 כי בעצמו עומדת ופועלת אכל הכלתי דבריות היא
 כפס נשמיית כי היא מניירת את הגוף ונולתו כלתי
 נחזקת וכלתי פועלת פעולותיה באופן כי על הכפס
 העיונות אל הגוף מעלת מושב הכפס אשר בעצמו
 בעצמו תלכישנה נתוך הגוף כאשר על השכל
 המתפשט אל הכפס מושב השכל הפשום ממנו מונח
 ובעצמו עומד' ועל השלמות השכלי' יעמוד הפשום
 וכלתי מתעמר אשר ממנו השלמות השלמות השכלי'
 כזה והסחידים ונולתו כי בתחלה יבא הדבר בעצמו
 קוד' מיתפשט לוולתו נאשר הוא בעצמו שלם ומספיק
 לוולתו בלי שיסור יתחלק ולכן מהסוכיות הפשום
 יתאך ויתאכל הטוב השכלי' שהוא שכל פשום וממנו
 השכל המתפשט אל הכפס כונת האש המתלקמת
 פרכק שכל לא פשום ומומד בעצמו כי אה מתלקמת
 אה' ומתפכס אל עב הענן והוא הכפס הפשום' אשר
 מרס הגוף ונולתו פתחא ומפסל ופיה שורש הכפס
 המתפשט ל הגוף והיא צורתו הקרונה והמית'סם'
 אליו אשר גש פתייתם אל האש המתלקמת כגוף כלו
 יאשר אה לז בעצמו אמנם מתלקמת וכאשר בסך
 הענן כפס לא בעצמו כי אה כגוף אה בבעירי' מוס
 בלעצמו וחיות נחשא אשר בעצמו ומעצמו כעזר
 סתכו אמנם תא' ככס קרד' לקבלו וכאשר לכאד
 וכונה לו סכיכזהוהוה הדומת' הדכייים העשמיים
 ואלשיים אהדאסם לא ידעה פכסיה' ללכן בעי'ס
 כנאיודי' האשמיים או בללי'ס יאשר אה' אה' ככדק
 יתויי' פפסל דכד' ופפסל' אה' אמנם אה' דכד' ופכד'
 בעמך כפי הדעות האחרים פתיים ואשי'ס מתפס
 השתמשם לפאד אה' ופפסל' פכסם על כמך כזה

לדבר על הנפשות קודם זאת כ על האופני והגלגלי
הנרחים המשימים ביש בלא יובן היטב המורכב
או כאופן אחד קטור ואמו מבלי שישנו במלמות
מרכיביו או תלקיו וגם כי אחד דבר מהנפשות אשר

פרק חמישי

**יודיע מרתגת כל הרברים ובאמצעותם יעמיד מקום הגמל הרברית המשתתפת
בהקצוות ועל בן החברים ותקשרם ולהיותה בלתי נשמית אך אל הנשם
מתפשטת היא מעצמה וסוללת בלתי מתחלקת מתנועת
מעצמה ובראשונה וסבת כל תנועה:**

הסברה הראשונה היא בכל בלתי מתכונעת ואחת * אחת כי להיוסף ראשונה כאשר הקודם לכל המספרים והוא אביהם המוליד אותם כן הוא ית' מתנשא למעלה על כל הנמצאים והוא המחזיק מציאותם בלתי מתכונעת כי בתכלית האחרון הוא אסרן להיותו טוביות שלם וגמור אשר בפניו בקיום ומאירה לא יתכונע ולא יתכן שיכניע לעצמו ולזולתו אחת כל הדברים יתכונעו אליו ובו יכוחו וימאדו השכל הוא בלתי מתכונעת כי בהיות עצמותו קיים ועומד לא יקבל ולא יתכן בו פסד וזן ולא תנופה בהשכלתו במידתו ופעולתו אבל מתרבה להחזיק מציאותו ההשכלה ועושגלי' מתפלגי' וכיוצא * הנפש לא לבד היא כשכל משרכה אתם בוסף למי טעם טבעה על ההרכבה והספריית גם הפנוט' אשר בה בומי' גובים תשתמש מבמות גובות ובפסולותיה תקבל משך הוץ וההשתקה בן בדבריות אשר בהם תשכל זה אשר זה כאשר בסיוגיות המכניע' בתבונות מתפלפות את הנוף ירגיל פעולותיה הנמשיות והסיוגיות כוחן ותבונה * אחת היא בלתי מתחלק' ובלתי גשמית נמה שתפרד ושתכלל מהמורכבים הסומריים כי מלבד רבויים ותבונותם הם מתפשטי' בשיעור וכיוצא גשמי' ומתחלקים אחת כפועל מה שאין באומר הראשון אשר מחכו הרכבתם כי להיותו כח מחלק הוא מפעל בלד * ואשר שהערכב

בית אלהים שער שישי פרק ה

יפן צאוסן בלתי מתחלק' עומדת היא כלה בכל וכלה
בכל חלק מחלקיה בלתי מתחלקת להיגעה ענש קיים
ועומד אחר' מתחלקת כי על ידי פעולותיה תתחלק
להיותה פועלת בתנועה וזכרון: בלתי מתחלקת
להשגתה את העליונים אשר בתכלית האחדות הם
אחדים ובלתי מתחלקים * מתחלקת בגלל משקלה
אל השפלים אשר הם ביתר כשרדים וחלקים * וכוף
דבר בלתי מתחלקת כבחינת היותה מורכבת מענש
אחד אשר בכך יתויד בעליון למעלה וכך כשפל
תטה ותתחבר אל התחתון למטה באוסן שהיא
משתלשלת ולמעלה ומתפשטת למטה וא"כ היא הכרית
התיכון המכריח מן הקצה אל הקצה דמיונו הקו
היוצא מהמרכז אל ההקף וכלי עובדת האחד יתפשט
אל חברו או כנוף השמש היוצא ממוקדו ומתפשט
בדרך האנזעיים אל הארץ להאירה ועל כן החכמים
שמו אותה לאופק גבול ואמנם כל המציאות כי בין
הסכה הראשונה והשכל הפשוט אשר לא בזמן ולא
בשיעור כמותי יתחלקו ובין השומ' וזכרונותיו הגשמי'
אשר בשניהם ר"ל הזמן והשיעור הם נפרדים יוצא
בלי ספק האמנני הכחות המתחלק נד תחת הזמן
זהו מהשיעור והכמות סירות וספסי וכו' יוצא בלתי
מתחלק וכמו שאמר מפרש המקור' האלהיות המנוי
הנמצא על הנפש הנו בלתי מתחלק וכלו אחד ומה
שתחתיה נחלק מתחלק * אמנם היא כאמנני נד
שהיא בעצמה עומדת בלתי מתחלקת אך נד שאת
הנוף תתפשט וכו תפעל מתחלקת * כי כל העומד
עליה שכלים משכילי ומה שתחתיה בעד מהדבריות
והשכל אמנם היא כאמנני לא לנד תשכל כי אם
נס פועלת פעולות טבעיות ובלתי דבריות מה שעליה
כנצחיות קיים לעולם יתה ומה שתחתיה תחת הזמן
עתיים וכפסדים אמנם היא נצחית ומתפשט אל
זמן ולהיותה תכלית האחד תהיה התקלה וסכה אל
סברו והוסיף על האמור כי העליונים אשר על הנפש
הם נפרדים נחלק מהנוף והשפלים אליו אחדים

ומקושרי' והיא כאמנני תהיה נפרדת מכל עצמותה
ופעולותיה העליונות והעקיריות ומסוברת מכל
פעולותיה התחתונות העליונים על הנפש מתגלגלי'
ומתחברים בעצמם ומשכילים בלי סכסוך יתפרד
השכל מההשכלה והמושכל * התחתונים כערי
התחתונות בעצמם לוולתם מונה לנד יתפשטו
ויצטחו אל הנפש לעצמה ולעליונים ולתחתונים
תתפרד ותשוב ואם בכחותיה התחתונות יתפרד
ויתבדל היודע מהידיעה והידוע * נשכלה העליון
הם אחדים ומקושרים כאחד * העליונים על הנפש
הם בלתי מתנושעים להתעלות על התנועה התחתוני'
הם תחתיה ככבשים ומוכעים מוולתם אמנם הנפש
כאמנני היא מעצמותה מונעת וסכת תנועה האחר'
וולתה אשר הם מוולתם רנוכי על ידה מתנושעים
ונסגור כאמרנו כי הסכה הראשונה היא הענש או
הנויאו' השלם יפן היא פשוט בתכלית ובלתי מתנושע
ואין דבר בה שלא יהיה עצמה וענש מהותה השכל
הפשוט להיותו מתחלק ומתרכב אינו ענש אחד
כעצמו אמנם מעצמו ועל כי הוא בעצמו עומד בלי
שיכטה ויתפשט לוולתו מעצמו בעצמו ולעצמו ישכיל
ויחפון וירצה אל הנפש אינה ענש אחד ולא מעצמ'
כמו שהוא מקור מסבבה לנד כי אם מעצמה ומוולתה
ועצמה נד שהיא עומדת בעצמה ותשכיל ותחפון
את עצמו ומוולתה נד כטייתה ענשה אל הנוף
ונציתה מעצמה אליו תתפשט וכו פעולותיה המונע'
והזמניות השתלשלות וזכונות תשפיעם אמנם הנור'
הנפיות הם מהוולת לנד כי בעצמם אינם וגם לא
תהיה עמידתם בעצמם כי אם כמומר אשר מחנו
השתלשלותם נסגולת כח הנפש בין בהווה בענש
וההתפכנו' בין בפעולה והמעשה ונשאר השומר
אשר הוא הוולת עצמו כי להיותו בלתי מונבל
אל הכל ובלנד מהוולת כנבל לא יהיה
תמיד כמציאות או נורה
קיים מונבל:

פרק שישי

יחמיד בביאור טבע הנפש שהיא מעצמה והמונע הראשון ויביא ג' נדרים
או בחינות רבאר במ טבעה וההנועה אשר אליה יתייחסו וידבר
על נפש העולם ועמידה במענות מהחלפות ומאמרי
אפלאטון והגלויים עמו:

למעלה

נתבאר מציאות נפש אחד אשר
יחידה בטבע ופועלה בין העליוני
והתחתונים הוא יקשרם וימנעם יחד וימנע ולכן
לדעתו מהסבה הראשונה באמצעו השכל יהיה השלישי
באשר הוא שלישי בעליה מהמומר באמצעות הצורות
הגופיות והוא בלתי נשמיי אולם מתפשט אל הנוף
בלתי מתחלק ומתחלק מעצמו ומולתו • נועצו
ומנע ראשון וכיוצא סבת כל תנועת האחרים אשר
מוולתם יתנועעו • מה שיתכן להתבאר בזה האופן
כי מי שהוא בעצם וראשונה בכונן אחד הנו מעצמו
הדבר ההוא באותו כונן כי אם היה הדבר ההוא
בסבת וולתו לא היה בעצם וראשונה כי אם מדרגה
שנית להיותו נוקבל מאשר הוא בעצם וראשונה •
באחריו מי שהוא מאיד מעצמו בעצם וראשונה הנו
מעצמו ולא מולתו מאיד ימשך אם כן כי אם הכפס
הוא ראש המנוע • תנועתה מעצמה כמו שיתראה
שהגופים נעדרים הכפס הם מתנועעים בלבד
והמוטפעים ממנה בעצמם ומעצמם יתנועעו וימשך
הש' בזה האופן אם הכפס תסובב בנוף ההתנועעו
מכנים ולכל הנדרים והקצוות הנה מכוון כי היא
ראשונה ודקה ונורית ובעצם ובעצמה ונעצא מונע
כי לא יתכן שתתן לוולתה ולפעול מה שאין בעצמותה
ונפועל וזה הוא נט שאתר אף כי בסוד נעלם
ניכודראטיס כי הכפס היא מספר אשר מעצמו
יתנועע כאח לדעת טבע מתרבה ומכפריי בנשינתו
המשתנה • כאלו יאמר עם כונת רבו ודודו
אפלאטון כאשר יתראה מאטימיו וספר הדמות
העשירי כי הכפס עצם בלתי נשמיי מתאצלת מהשכל
האלהי באופן ממנו מתקנת ומורכב • נדך רחמי

מהתחלות וסוגי כל הדברים כיניהם ביחס והטואה
ומספר אחדים אשר מעצמה ובעצמה תנועתה
ובהתפשטותה אל הנוף יגיעו • בהסתקה ותנועה
נשמיי ועם פלוטונו ראש האפלאטוניס כי הכפס
עצם בלתי נשמיי ודבריו אשר מהשכל האלהי
השתלשלותו עומדת בעצמה ואל הנוף מתפשטת
בקורבת טבע ונסיית ספץ יספיע בו סיות אחד ממנו
ומהנוף יתהוה בעל סיות ממנו הכפס תשתמש ככלי
תכוף וקרווב ועם מארצילו פיצונו כי הכפס תהיה
סיות אשר באופן רחמי תסיה בעצמה ותתפשט אל
הנוף ויסייעו ויגיעו בזמן כאשר היא גם כן שכל
אשר בהשכלת המקירה חשיג המושכלים העליונים
ואת עצמה ואת הנשעים השפלים והיא תמוכ' מראה
האלהות אמצעי אל המציאות בלתי מתפרד ונמור
עם פרוקולו במקמה האפלאטוניית כי אשר שימנעו
דברים רבים מתנועעים עהולת או נעלה מאחד א
סברו לאין תכלית או כחור סביב סביב נעול וימשך
שהראשון יהיה אחרון והסבה הפועל ונשלול וכעדר
מהם כל סדר שהוא מהמנע או נריך טכניס אל
התפלה וראשית אחד שלא יתנועע מולתו • א"כ
אופו מכיס הקרוב והקודם אל הנשעים אשר מהזול
הם מתנועעים אינו בהשכל בלתי מתנועע ביען כי
לרוחק הנדול אשר בין המתנועע מולתו ובין הקיים
והעומד השלם ימייב שימנ' באמצע אשר הוא בעצמו
משתנה ושור כי אם ביתרון השלמות יתנועע איזה
מונע כאשר יתקרב יותר אל מכיעו אם יתקרב
אל אשר הוא מתנועע בהתנשאות העולה שיהיה
אותו אשר בו עצם המניע והמתנועע אחד ועל ידי
השכל לבדו ככלל וכפרס כי אם יכיס לוולתו ימייב

בית אלהים שער חמישי פירק ו

מהמביע יתהפך אל המוכע או להפך אחכס השכל
הוא בלתי מתכווע מושלל הכטיה שהיא ראשית
התכוע' ואשר לעמודו בעצמו הכו רחוק כרוחק גדול
מהנוף לא יבטה אליו להגישו ונס הנוף אשר הוא
מעצמו בעדר היכולת וכבד אך לבד מתכווע מהוולת
יוכל להתהפך א השכל העליון אשר הוא מוכו כפדר
וכבד לקבל מוכו התכוועה אם לא במיווע הכפס
אשר לקיותה וסגולתה משתנה היא המתעוררת את
הישיבים כותן ליעף כח ולחין אוכים תרגיל פעולותי'
המוכעים תמלה בעמה ואשר אל הנוף תשפיע' וכו'
תדפסם באופן כי כאשר מהעם הכלתי גשעני
יתאכל לעולם הנשמי' כן מתכוועת הראשון הרוכני'
יתאכל הנשמיית מהשמיית ובאחרכו שהכפס תכיע
את עצמה כוונתיו עם מרגיליו בזהקלס אחכס
לא כהעברה או מקרה כמו באחרכו שהשכל קיים
לעולם והשמש מאיר והאש יבעה לא שכינת חלק
הכפס אחת תכיע ואחרת מתכווע כי אם כלה
מעצמה מתכווע רכני' תשכיל או תבין בהוציאה דבר
מתוך דבר ודבר אחד וולתו ותפשוט ותוציא בחלוק
ומניי פעולות ההוכה הגידול וההולדה והשכלות
השכל והמשגה וכמו שביער ביוקוס וולתו בכח
הכפס המנהיג את הנוף יעוצ חלוק ומניי וכמעט
חלוק ותמורת מיכים המתפשטים ויוצאים לאור
בהשתנות וחלוק וכומכים גם כן מתחלפים יפעלו
פעם אלו ופעם אלו בזה האופן או בזולתו להויות
הגופים אחכס בבסיכתה המוקרת והמשכלת יש
בכפס השכלה ומניית אחת עידיעה רצון וכטיית קצץ
אל הזולת ומהזולת אל הזולת כאשר גם כן עליה
ומניית מהפעולות האחרונות אל ההתחלו' העליונו'
על ידי אמצעי הכחות' והמושגים וירידה משתנה
מהשכחות העליונות על ידי המושגות אל הפעולות
השפלות וסוף דבר מה שיפעל השכל הוא כנשי קיים
ועומד ומה ששועל' הכפס הוא כומן ועל כן פעולתה
להיות תחת העין כקרא תכוועה • וכיען
היא הפעולה הראשונה כומן היא התכוועה הראשונה
וכיוצא סבת כל תכוועה אשר להיותה כמאח' בכפס

לפי בסיכתה ותבאיה וכאשר תרד מעמידת קיום
השכל הפשוט כאמר כי הכפס היא בעצמה ומעצמה
מוכעת להיות אותה התכוועה הראשונה אשר אל
זולתה ממנה תתפשט כי להיותם אחרונים אליה
ובאים אחריה יקנו ממנה מה שהיא בעצם או מה
שהיא מוכבת בעצמותה ומכל האומר ימשך ויתבאר
טבע הכפס והמעולה והסובכיות אשר לה על הנוף
מה שיתאמת בזה הלימוד הביאו ארסטו בשמיני
מהטבע לא יתכן שימצא רכני' או מיעוט מכלי היות
והפסד קצת השלקים ולא הויה והפסד כלו או קצתו
כלי השתכו' שיקדמהו ולא השתנות בלי תכוועה
מקומית בזה שיתקרב המענה אל המשתנה לשכנותו
א"כ לא ימצא שום שנוי אשר שכלם כלולות בכוכרות
כלי תכוועה מקומיות או ההעתקה והעברה ממקום
למקום וכל התכוועות המקומיות יעשכו מהראשון
שהוא המתכוועה הראשון או גלגל יומית אשר להיותו
שלם תיודי' ומסודר הוא הראשון כסוגו וסבת אשר
תחת סוגו אחכס זה ימשך ממכיעו כי כאשר הוא
מועצמו מוכע הוא ראשית כל תכוועה גופיית וכפרע
היה סבת במיווע זאת התכוועה הראשונ' המקומיית'
לא לבד ליתר המקומיות אחכס גם לכל ההויה
וההפסד הרכני' המועט וההשתכו' אשר מהם מוצאם
ובלעדס לא יתהוו וכיוצא לכל העצמים ופעולות
העולם הנשמי' והוא שקראוהו האפלאטוניים כפס
העולם אשר לדמיון כפסכו בנוף היא כו ממוצא קרוב
ופכימי אל כל פעולותיו ותכוועותיו וכמו שאמר
אפלאטון כוכב דדק (שהוא הכפס הכללית) אשר
קבדול והמנהיג ברקיע השמים בהכיעו את מרכבתו
בעל הככבים תמלה יתכווע ויתקן כל הדברים
ויכיכס ויומיכס בהשגה אחריו יבא כבא מסכה
האליס והרוחות האורדיים ערוך ומסדר באחד
עזר מערכות וכתות ובטימיוס אמר שאין ראוי
ולא יצדק שמהסוכ יתהוו דבר שלא יהיה יפה וטוב
ועל כן ראיתי אני בלבי כי אין דבר יהודברי' הנראי'
אשר הם מהשכל כעדרים בין בכל בין בחלק שיהיה
מפוא' ושלם יותר מאשר הוא בעל השכל וכיען לא יוכל
להתדבק

להתדבק השכל עם לנף אם לא בחינות הכפס
בחדרת השכל עם הכפס והכפס עם הנוף ונכה
ית' את המציאות באופן שיהיה מטבעו מלאכה מאד
מפוארה ושלמה ולכן על פי האות המופת' הזה
נתקייב לומר כי זה העולם הכו מי דבריי ושכליי
נמצא בחפץ ההשגחה האלהית ואף אם ימצא מי
שיאמר כי כפס העולם הוא אין לה נוף מיוחד
אמנם אל כלל יחד בשזה תכסוף ותשפיע מה שאין
ראוי להאמינו לדעתיו אבל ישנו ושהוא אותו האור
והאש אשר קיימו האורפיים ויוליכוהם קיבר
קטבו כי להיותו מחונט בין נוף העולם העב והמוחש
ונין כפסו הוכה וכלתי גשמיית אינו נדד מה נוף
אעכס נדד מה כפס או להפך •
שכפסנו באמצעות אותו הנוף הדק אשר מוצאו
מתנועת הלכ והדס היותר ון וטהור והרופאים
קראוהו רוח חסייה את הנוף העב והמוחש כן הכפס
הכללי בטיצו הנוף הדיק הזה אור ואש מחונט
שהוא גלגל ערבות העליון או המתנועת הראשון או
שביהם יחד כמעט מקורי הסיות והתנועה יתפשט
אל כל העולם המוחש הזה • באופן כי אין חלק
מוכו לפסייתו וספולותו שלא ירגיל פעולותיו ויראה
אותות הסיות מפורסמות להבינו והזמינו גשמים
רבים לקבל מלכד הכלליית כפסות וסיות פרטיות
וואת היא הנכרת התשיעית קראוה קאליאופי אשר
מלכד השמחה אשר הם על הס' גלגלים שהקדמונים
קיימו הכה היא הכה בראש ומכה'ה הננון א הכנון
השמימי' הכללי אשר נשוע לאוזי האפיטאגוריים
בלכד והוא המרכב בעל הככפים יכיעהו בראשונה
השר הנדול נדק אשר יסעו אחריו אחד עשר מחכות
שמימיים ורוחות אויריים ומתנועעים מלכד השכים
עשר שהיא הארץ בעדרת התנועה באופן כי יראה
בנידור מציאות שלשה עשר גשמים בעלי כפס תשעה
שמימיים אשר הראשון הקל והמהיר יתייחס לנדק
וארבע ביהדות • השלשה מתנועעים והרביעי לא
לא כן ולמען יתברר ויבין העבין הזה נראה לי לסגור
עם קצת מאמרי מארגיליאן פנינו והראשון יבא
הפנים

בעשירי מספר הנדק לאפלאטון והוא וכלה אתה
המקור האפלאטוניי מאלו התמונות אשר תחשוב
בחומר העולם אל הסכס • וסגולה מייכית המולידם
ואף אם לא תרגיש אותה תחשוב בלכך כי הוא רוח
חיוני מתפשט בחומר העולם מלא מיכיס וכמות
אשר בהם כל הדברים יבין מונאס בתכמה רבה והוא
בעולם כאשר הצומחת נך וכמו שאתה מבין כי על
כח הצומחת מושב הכס החיוניית כן בעולם הכס
הצומחת אך יותר כוללת תעריכו אל מעין הסיות
אעכס ג' כי יותר כוללת וכמו שדך המוש עם הדבריו
והדבריות על השכל כן תעריך בעולם הסוג החיוני
על הטבע הדבריי וזה על השכל הפשוט • וברביעי
על הדתות אשר דברים דומים העולם כלול ומתנהג
חסיות וכפס מכבי ג' טענות בעד קיום ההתאחדות
והתדבקות חלקי העולם המתחלפים בעד תכונת
השמים הנפלאה ובעד הפולדת ההיות אשר תמתיכם
למטה וגם יתנהל משכל אחד בעד שלשה מערכות
אשר יסגור נאה לדעת בעד הכראת במכור חלקי
העולם ובעד הכחקר בתכונת הגלגלים וכללו של
דבר בעד הסדר המסומר בהיות השכלים • ונמר
כי הכפס והשכל יתנועעו ויתישרו מהטוב הנמור
והאחד הפשוט ביען כי התאחדות חלקי העולם
תנועמו והיותו והסדר אשר ישמרו שלשתם יטקף א
אחד ויתישר אל הטוב אשר מהטוב הנמור והאחד
הממנייב יתאכל וימשך • ועליו אוסיף מה שאמר על
פלוטינו בשביי מבט שכית וזה אומרו שיסיה הרקיע
יתדאק מחומרו וזרמו הנותכאים על יתר הסיים
וולתו ומתנועעו מאד טבעיית ופנימיית אשר לעד
לעול לא יטשנו ולא יעובנו גם פעולתו הננסיי אשר
בטבע הכל יסייה וסמיותו סיות דבריי יראה מהסדר
המופלא בין בתנועתו בין בפעולו אשר יוליד • וגם
יתאמת שהוא מושפע מסיות שכליי מהקיום אשר
בפעולות ותנועות כל כך מתחלפות תמיד ישמור
וינמור וכלתי ראוי לחשוב כי פעולה אשר כואת
בפעל' בשכל כפלא וכנסיי תהיה במקרה או בשכל
כלתי דבריי כאשר הוא הטבע החיוני אשר באמצע

בית אלהים שער שישי פרק שישי

הויכס יצאירו האיכרים כמי והמלקים כנמחים כי הכס הוה כעור וכלתי דכריי לא יכיר את עצמו ולא את פעולותיו ולמסר שלימותו יתנהל על פי כח וולתו יותר שלם ויהיר כלס הכפס אשר אם ינטרך ישיכל ויקקור בשכל ודכריות וזה כמתכועע ויהר מהשלם משולל התנועה המונך בשכל הפשוט הוא כח ודכור הסנה הראשונה אשר עליו כעל קוטב ראשון וקיים

הרקיע עומד ומתכועע וכמור אל הכפס הכפס אם כל מי והעולם תפסבר מהשכל האלהי אכיו של עולם כמיוע עסם שכלה ותהר בכח דכריותה את העולם בטבע ומהעובר הטבעי הוה דעת אשר תסה אל המשבר דמיונה ופסנה יתילר העולם הנשמי תחוכ' השכל תכנית הדכריות והתמדת הפיות מי כמיוב :

פרק שביעי

יראה כטצנות רבות ונאמנות נפשיות רקיע השמים :

כלל גדול ששענו וכדענו זפני אכן רעד המחור הגדול על ארסטו מונא כספר השני מהשמים והעולם ומוסכם מכל הפילוסופי' כי כל מי וכעל כפס שלם מאשר איכנו ושכין המיים ובעלי חיים הנה הוא יותר שלם אשר הוא מושפע מחיות וכפס יותר שלי' מה שיוצג עס דדת ההגיוני' האומר כי כאשר הגדול באיזה סוג יתעלה על גדול בסוג וולתו אזי כלי ספק יורה היות שלם הסוג הראשון מולתו . וכפרט כי כח כל דבר ישוער ויווד על פי הרבוי והשלמות שיוצא בו ולהיות אחת כי התי ובעל כפס היותר מעולה יתעלה על הנלתי מי וכלתי בעל כפס המעולה ביתר המעלה גם כן ימשך כי כל סוג המיים ובעלי כפס ימייב שיתעלה על כל הסוג הכעדר מהס אונס הרקיע יתעלה שלמותו על כל הגשמים התחתונים ואין מכיש שיתעלה עליהם וכולל אותם מולידם ומשלימם . וימשך א"כ היותו מי ובעל כפס כי אם איכנו העשכ הנרוע כשדה צומח או התולעת הפסות והזוככ הכבדה ויתר הקיי' הכלתי שלמים יהיו חמוכו יותר שלמים כי להיותם בעלי חיות וכפס הם יותר מעולים וככרדים מאשר הוא חמוכו כעדר . השעם השני לפי התעלות שלמות הגוף יתעלה שלמות הצורה . המחזיאה לו המחזיאות והפעולה כעבור שמח' מונא כל שלמותו וגם כעבור פי הצורה היותר שלמה תשפיע ותתן אל כושא' שלימו'

יותר אחסם הרקיע הוא השלם על כל הגופי' כעבור כי הוא הראשון והכולל את כלם ועל כן לו התמונה היותר שלימה שכתמוכות והיא הכפס המשתתפת מהשכל ואשר לבד השכלים הפשוטים אשר אינם מתאחדים אל הגופים עליה מתנשאים . השעם הנ' שלימו' העולם ספץ למען דקדק ששום גוף יעדר ממה שהטבע אליו כטייתו ואמר שכל גוף ימנא בו' כטיה טבעית אל המנטרך אליו לטבע פעולתו ותכונותו בהיות עסם פעולת הגוף הגלגליי התנועה העוליי' אשר לא יוכל להרגיל ולפעול כלי עסם מי וכלתי גופי' . יקוייב שלא יעדר עמו ששם לא כן יעדר ממה שאליו טבע כטייתו והוא עסם תכונותו או יקבלהו מולתו לבד ולכל דעת וסכרה שלימו' הגוף יתנשא כאשר ימנא בו התעלה פכייית אל טבע פעולתו יותר מאשר יקבלהו מולתו מונא מאיש ור כמה שימשך כי הרקיע שהוא שלם ימנא בו פכיייות התמלת תכונות העולייית והיא הכפס השכליי' אשר הוא מושפע מאנה . הרביעי ככל סוג מה שהוא מעצמו הוא ראשון וקודם אל אשר הוא מהזול' אחסם הרקיע הוא ראשון כמתכועעים אם כן הוא מעצמו מתכועע להיות מכיע את עצמו וכל העיכיע את עצמו יורכב משני מלקים האחד יכיע כיריעה ומשך ככפס והאחר יונע כגוף ימשך אם כן שהרקיע יורכב אחר שהוא מעצמו מונע ראשון כן המונעים עכפס מכיעו וגוף

ונזק מוכח • חמישי לא תהיה תנועה שלימה וטבעי
הנמשך מחניע מזנכי לבד אהנס הרקיע יוכע מעצם
בלתי נסעיי יאות א"כ כדי שתנועתו תהיה שלימה
וטבעית שהחניע לא יהיה מחוץ אך פנימי ומחובר
ושתנועתו בפועל שני ותמשך ונזרתו ופועל ראשון
ולא מחכו הנפעל וכלי סתירה או כגוד שהוא אופן
הפעולה בלתי שלימה ואם כן הוא בעל כפס • שני
בלתי כוזב פועל מושפע בפעולתו אותו השלמות
הנעדר מחונו ואש' בעצמו ביתר שאת לא יכגור כי
אין מי שיפעל אם איכנו בפועל ולא יתן וזה שהוא
מחכו משולל אהנס הרקיע ישפיע ויתן השיות אל
צמיס רבים בלי זרע ואל בעלי חיים אין עוספר בלי
דוחה מתהוים מהעפוז לבד והוא בלי כנה ובמקרי
כמו שנראה בכל שנראה בכל עת ימשך א"כ היותו
בעל חיות ואם איכנו באופן עצמו אשר יסובכו אין
ספק שיהיה באופן יותר מעולה אשר בו יסיה ויכיר
יותר בשלמות מהולת אשר אליהם יתפשט השיות
הכובר • השניעי לא ישתמש חסכה עמוצע וסיה
עיסאינו מי וכפרט כי לעולם הפועל הראשון
והעקרי יותר מעולה מהשני אשר הוא בלי אומנותו
אהנס השמש והאדם יולידו את האדם זה כסכה
שנית וכלי זה כסכה ראשונה בסוגו ויותר מעולה •
לא יהיה נעדר א"כ הרקיע והנמצא המסודר תחתיו
וכסגולתו פועל וסוכב • שנייית בהסתר האדם וגם
אקרי מותו יתלד כסגולתו אדם אחר אשאל מי הוא
המולידו אם ישיכוכי הזרע אומר כי הזרע בלי זורה
לא יסוכב ויפעל כללות הנזרות הנמצאת באד' הודו
ויוו והדרו כי מהאדם בהיותו אדם לא ימשך כי אם
אדם וגם לא מהפחות וכלתי שלט הגדול והשל ועוד
סאיכיות שוכים ותנוונות ומזגים ומעורכי מתסלפי

וכיוצא הסדר השקול הזה במלקים כל כך מתסלפי
על ככון מוכרים ומתמקנים לא יתכן שימשכו כי אם
מכחות או סגולות ונתסלפו וסוכות ככונו ונתסלפו
אל פעולות שוכות מסודרות כל אחד יכלס כאמר
מהאדם אשר לא לבד להיותו בעצמותו כולל את כלס
יודע את כל אדם וכל חלק מחלקיו ואל הכל יהס
מתהווה ע"י הדכריות וההשכל מהס יולידס ויוציא
בעצם מתסלפיס וכפרדיס ולאחר יאכרס אהנס כל
ידיעה סדר השערה ושנוי ביושר וזדק שכלי מסודר
ומחובר כאמר • הנה הכל תלוי בידיעה ישנו אם
כן ברקיע או בעולם וכיוצא הוא בעל כפס ואם
יאמר שהרקיע לא ישפיע התפשטות השיות כהגול'
עצמו כי אם כהגולת השכל אשר הוא בלי אומנותו
אשיב כי השכל אשר לבד פקיד על הרקיע להכיעו
וכפי דעתס לא ידפיס וישפיע בו שום זורה ענייית
או מקריית ולא בכס יתלפינו ולא מחדס בו יתכנו
למשן יוכל להוציא ולהצמיח מה שלא היה עושה
מתסילה אחר שאין לאל ידו ליתן לו כאשר יודוגס
הס כי אם התנועה הענולית כוזה שיתפשט אל
מקומות ואופנים מתסלפי יפעל לבד אותס הפעולו'
המתסלפות אשר אליהס טבע פעולתו יתפשט לפי
גורת ארסטו בשני עוספר ההוים וההפסד הנזור כי
התנועה המקומיית אינה פועלת בטבע ולא תתן כס
לפעול אך ההתאסדות והכסיה הצריכה אל הפעולה
ועוד כי השכל או לבדו ישפיע השיות או ביוצוס
הרקיע אם לבדו הוא דעת אכיס'נה כגד ארסטו
והכלנויס אליו ואם במיוצע הרקיע הנה לו יאותה
תסלה מה שאל הולת מחכו יתפשט כאל לדעת
השיות ואם ימשך היותו בעל כפס
הוא מסק בקשתנו :

פרק שמיני

יבאר במה יסכים ארסטו עם פלאטון בנפש העולם ויראה כי לנפש מושב אחר
לברו אשר בו תנווח וסמנו תחפשט אל השאר יגזר עם טענות רבות
ביהעולם ובפרט הרקיע הם בעלי נפש :

בית אלהים שש פרק שמיני

אמר

אחד חסדמי הנוצרים האחרונים שמו
פיקולו אומיניאלו בראשון מספרו ספר
העולם אחד שהאל ית' השכל הראשון ומכיש הנלגל
ששמיני לפי דעת ארסטו הוא אחד בעצם יתכן שגא'
כי הוא כפס הנלגל ה' וכפס העולם * כפס הנלגל
סמ' הוא לדעת ארסטו המתנועע הראשון או גלגל
יומית בבחינת היות לו ממנה התנועה והקיות כשר
ומתחלף מחיות יתר הנלגלים וכפס העולם בבחינה
אשר מפתח התנועה היוע' הנקראת תנועה כללית
אשר בו יתפשט ויוספע כמו וסגולתו א כל המציאו'
והוא המסמר סדור העולם קושר ומחבר כל חלקיו
כאשר ומשפיע בהם איכויות קיוניות וכמו' ידועות
ועוד יודה ארסטו כפס העולם אשר הוא אגלו האלי'
יתברך אשר יתחבר אל המתנועע הראשון ובו
ובאמצעות תנועתו ואורו ישפיע אל כל המציאות
כמותיו כמות החיות ונחר בהודאתו עם אפלאטון
בגד ויתלוק שמו בגד יודה כמה שצניהם יעמידו
ויצינו שהעולם בעל כפס ויספיתו שניהם מציאו' כפס
אל העולם ושניהם יאחדו כי כפס העולם הוא כפס
המתנועע הראשון אמנם יתלוקו כי ארסטו לא שם
במתנועע הראשון כפס אחד' וזלתי השכל הראשון
אמנם דעת פלאטון כי כפס העולם' היא אחד
בגדלת מהסבה הראשונה ומשם נקמה תחתי' והיא
הדום רגליה במעלה שליטת ושלכפס בבעלי קיים
מקום אחד אנותה למושב לה והוא המיועד והראשון
אשר ראשי אשר בו תשכון ותתלכין ועמנו תתפשט
אל כלם ואל כל הנוק יוכימונו בזה האופן הנה כל
מי אשר הוא אחד יושך היות נודתו שיהא הכפס
אחת וכיוצא מקום משכנה הראשון אחד ההקדמות
ברורות התולדה תגיד כי אל' האחד יעוצא מקום
אחד לבדו כי בכל בוג כביע א הראשון ומהסע' עמנו
בסוג האיברים אל אשר הוא גם כן ראשון ועוד שג'
סדר הוא תקון מסודר וכאות מדברים דברים כיכיה'
זאל ראשון אחד כאשר יתראה מהאמימי מיה שאחד
השבע אמנם האברים הם מסודרים ומסדרם
יעניאו בעל מי אחד ימוייכ אם כך שהראשון מהם

יהיה אחד ויושך וזאת הטעם הנ' כי אם האברים
הראשונים הם דברים הם דנוקים ואמורים או כפרדי'
ואם הם כפרדים אינו בעל מי אחד ואם הם אמורי
יתמייכ מציאות נורה אחת שיקשרם ויתחברם לאחד
ולזה היותה אחת יושך היות לה אחד אחד מיה' מקום
מיוחד אליה בגוף וכיוצא הראשון וראשיי אל כל
האיברים זהוסיף והוא הטעם הרביעי כי להיות
הבעל מי עולם קטן אחד כאשר בגדול ית' מתחלה
אחת או מניע ראשון אחד ומתנועע ראשון אחד
אשר הוא מושב כסא כמו בגדול ואנועי להשפיעו
אל כל שאר השמים כיוצא בקטן יוצא מושב ראשון
אחד בלבד * והטעם הה' הוא כי הכפס אינה הכנה
כאשר יסכנה גלגלים כי היא נורה העולה על כל
התמונות הכללי לכל המי אשר הוא אחד ויוצא מאחד
אחד בלבד כחם או היות המיוכי הכובע' מהלל
יוצא אם כן כמי מושב ראשי אשר ממנו יתנושך
ההתמונות הכללי אשר לו הכפס תתפשט לכל
האיברים * השם התאחדות החלקים וההסכמה
ביניהם ועם הכל בין האיברים והמועזרים האיכויות
והתמונות מהנמנע שימשך כי אם מהתחלה אחת
אשר אליה כלם יתייחסו ובעדה לאחד יתהפכו
ויתאחדו וכיוצא על הדרך עמנו יתכן סיטייחס אל
כפס העול' ואל גופו הכללי אשר יחיה במינע האחד
הראשון והראשי שהוא גלגל ערבות או להתנועע
הראשון * ובאות העולם הנשמי לא יתחבר שם
השכל והאלהים ית' אם לא במינע הכפס ולא יתברך
כמותיו כי אם על ידה ואינו אחד וטלס אם לא
בסבת הצורה המיוחדת והשלמה הזאת לא ישתנה כ"א
שיתפלה על אחד מתלקיו שם בעלי קיות אם הוא
מונע בעד לא יהיה אענוו מתנועע לא יהיה בעל
קצוות הבכין והמצב לא יהיה מקביל מעמנו לעמנו
כי אם מקיים השפלים מאוייכי הכפס למבר איברים'
כאחד ולהעמידם ולשמרם על ידי ההתאחדות הנה
אשר בלתי' יהיו כלים וכפסדים איך העולם המורכב
מתלקים דברים יתרויזת מתתלפים ודמוק' ייתחד
ויתקיים כאחד מכלי שיתפסד ויכלה אם הוא מכפס

פקדנה שהכבדים יעלו והקלים יורו ויעמדו הזכים
 יותכו הקסי יתפרדו המתדבקי ויתלכדו המתפרדי
 יתנועעו הכלתי מתנועעים ויעמדו המתנועעים
 ויראו ויקרו מופתים רבים וולתם אשר בלי ספק
 אינם ושתלשלים מטבע פרטי אשר הם מכנדי' אליו
 ועומדים עליו כי אם מהכללי האדיר והיכול כי
 להיות משטח על המציאות יביעו ויניירוהו באופן
 שלא יתן מקום אל שונא התאסדותו אשר בין אחים
 יפרד שסובב את מיתתו ויגרום את הפסדו ועמו
 את פחיתותו אשר מאסדותו לא יתפרד אם כן הוא
 (רצוני הטבע) אשר אל האכינות הנפסות הפועלות
 בניהרות וכלי השכל יבן גבולות ואופנים ידועים
 ויקשור ההשכיים והכנדיים בינם ובין הכל וגם אל
 החומריים הכלתי מוכנים ומובנלים יתאדם בצורות
 ותמונות ידועות ומהכלתי קיים ויציא קיים וכמו
 שהמלאכה בכינה מבחן כן הוא במלאכה טבעית
 וכיוצא בקלות כמרץ ושלמות גדול יבנה מוכנני' יביע
 הכניעות הכלתי מרגיש' ובעלי הקיים למען נאמנים
 מובנלים ובאופנים מופלאים יתמידו ויביעו וילמדו
 ג"כ אל קרבי שרשי הנאמנות שיכיון וישאבו הלימות
 אשר בו יביעו ויבטחו כאשר אל העלים והפירות
 שיכמו אל מול פני' האדם השמימי והאורי' לפעלית
 הנישול יביע הקלים והכבדים מהמרכו ואל המרכו
 בקיים ישרים תכוניים ידרך בעלי קיים רבים אף
 שהם כבדים ופחותים אל הכחות והנועיל על ידי
 מלאכות ככלים ותפלות נטיות ויתר ערימו יתעלו
 פעמים על השכל האנושי בדרך ומשפט להיותם
 מוכנים מהשכל האלהי ונחתם עם מאמר וארצילו
 פנינו אשר בקאשון מספר השכונה האפלאטוניית
 הרביעי אשר דבר על השארות הכפשות אלו הדברים
 יורו איספאכון וקריציו שיש בעולם קיות אחד
 המזכירו והמביעו שהוא הלהים אל עליון והכניסוהו
 האפלאטוניים יען על' הקיות אשר הוא מוולתו
 ובולתו ראוי ומאוייב היות אשר הוא מעצמו ובעצמו
 כי הקיות באיזה גלגל אינו פחות ורצוני ומה שהוא
 אל הנוף האנושי הקיות האנושי וא"כ הקיות
 גלגל

פחדו מלכד כי לא יתכן שינוא באיזה כל כל הדמיון
 המתחלק והנמור והסכמת החלקים כיביהם ועם
 הכל בלי צורה כוללת ומשותפת שהיא סבת ההסכמה
 הנפלאה פועל והתפעלות חלקיו סבת חכמת
 האסטרולוג'איה הטבעיים באשר בתנועת האחד
 יתנועעו אחרי' והא' קרבי' לו או ידיח ממנו לוולתו
 וכמו שראינו בכל יום נבעלי קיים הפרטיים דברים
 רבים יתהוו כפי טבע הכל וכנר טבע החלק והדמיון
 כאשר הקל ירד והכבד יעלה הורוע יעמוד כנר
 המרד להניל אש הראש מיד ויכחו (כאמרו עור בער
 עור) אשר בלמו לא יספיקו אית מורה על מציאו
 נפש כללית אשר כנר הטוב העצמי יכסוף וירדוף
 הכללי וכיוצא בראה תמיד בעולם דברים רבי' יתהוו
 לא פעמים מועטים על פי כוונת הטבע הכללי וכנר
 הפרטיים כמו שהבא החי המוליד בזכר יכסוף להוליד
 זכר להיותו השלם שמיכנו והטבע הכללי ירצה שיהיה
 נקבה בעבור שבקיום האישיים יתמיד המין וישתלם
 העולם עם הזכר והנקבה וגם הפרטיים ישתדלו
 לקיים את עצמם וכל אשר הואמהם ואף גם
 הפרטי' והטבע הכללי להיות השקפתו א ההתחלפו
 ושליוות המציאות יתפוז שיתפסדו ויכלו לתכלית
 אשר והפסדם והתכתם יתהוו ויתילדו וולת' באופן
 עצמו אף כי היסודים שבמין יבקשו בטבע טובת
 עצמם יותר מטובת המין והטבע הכללי בערמה
 ידיחס וכנר וזה יכריסם שיכספו וישקיפו ויתר אל
 המין ואל עצמם בעשותו שבהשתדלות ושקידה יותר
 ישגימו וישקיפו אל בניהם מאל עצמם לא באמת
 בסבה אחרת אך להיותם מובלים לא מעצם איכות'
 כי אם מהתפען והנטיה הפנימית וההגת הטבע
 הכללית ולכן להיות כל פרטי באיזה מין לעולם
 מתהווה ויציא מאחד כמוהו יסובב הטבע הכללי
 הוה אשר מהסם והאחון יבא הפרד כפרד במין
 מהשנים ואף איספרד מולד עם כלים המולידים
 הטבע הכללי יאסור אחר אל פעולתו הטבעית ופל
 כן לא יולד ומה באמר על הריקות ועל המפתים
 סכר'אוס תמיד בטבע למען לא יתא' ריקות ואומר

בית אלהים שער שישי פרק שמיני

השכלים האנושיים הפרטיים יתמזרו ויתפשטו אל גופיהם ויביעו במינע נפשותיהם או כמותיהם המיוכיות כמו כן השכלים הכלליים של גלגלי העולם את נשמותיהם במינע הנפשות הכללית יתבקשו ויביעו וא"כ הגלגלים השמימיים ימצאו בהם סיוע פנימי וכימי והשכלים האלהיים לא יושטלו ויטו א הגופים כי לא ירדו מחמת פשיטותם ועל מיי הכדורים שהם שכליים וסיוכיים יעמדו אשר הם לבדם ביתר הפשיטות שכליים ועל כלם האל ית' אל מיי ומלך עולם סיוע כל הסיוע והסיוע והסיוע כי אם השכל בלתי מתמלק ובלתי משתנה ועל כל מקום וזמן לא יתכן היותו בגוף שהוא מתמלק ומשתנה ותחת המקום והזמן ולעולם לא ישפיע בו אותם הנורות אשר הנה מנגדות וסותרות א טבעם הכללי גשמי ומתנועע אם לא במינע הכפש אשר להיותו בלתי ומתמלק ועל הזמן יתכן שתטייר והיא מטייר מהשכל ובנחיתת שהיא משתנה ותחת הזמן יאות בצד עם החומר והנורות אשר קבלה מהשכל תהפך במעוותה אל הטבע המשתנה והומני המטייר אליה ואז בקלות יעברו ויביעו אל החומר עם הכוח הכללי ויובדל לעולם מתדבק וסוף סוף יתהוו כפי טבע המיוחד להם גם כן משתנים גשמי ואפשריים כמה שגורו האפלטוניים כי הסבה הראשונה בעצמה תטייר את השכל וכאנוצמות את הכפש וכשביהם את החומר ושהנורות ירדו מהסיוע הנמור הראשון במדרגות זה אחר זה באופן כי בהגיע אל החומר לא יראה יכולתם וסיועם כי נדרתם מאת פני האל ית' אל השכל הנלכס ויורדים מעצם אחד אל איכות הרבה ומהשכל אל הכפש יפלו מהקיום אל התנועה אך תבועה סוקה כמרצת וסיה וכאשר ירדו אל הגוף או חומר בעל תנועה סיוכית ופופלת יבאו אל הפעולות הטבע

הגשמי המע והכלה :

גלגל יהיה פרטי או כללי אינו האל ית' ולא הסיוע הראשון כי האל ית' הוא האשדו הנמור והשכל אשר עמנו לרשת האפלטוניים אף שגלגלי אמצעות יתכן ויתאבל איזה רכוי לא יתכן שיצאו ממנו בלי אמצעות שכו ונגוד איכות מפסידות כל כך כאשר במקו יסבוק המניאות מלבד כי לפני הסוכ הנמור לא יגור רע ובלתי שלם אמצע הכפש ישנוה רעות וספרות רכות ואם האל ית' הוא המאוייב המניאות מהנמנע סיועו נורת החומר יען הנורה הוואת אינו יסות העניאות כי אם התמלה ולהיות האל ית' שלם ובלתי מוגבל אינו מניאות נמצא כשום עצמות כל שכן שלא יהיה המניאות המתמבר והמשתקע בחומר ובפרט כי להיותו הפועל הראשון נסכמו יפעל כל הדגרי' ואם היה נורת החומר לא יפעל מעצמו בעצם כי הפועל הוא המורכב ולא אחד מתלקיו כל שכן כי התלקים הם ככח נשר הכל והאל לא יקבל שום כח כי הוא בלתי בעל תכלית ופועל פשוט ושלם אמצע יתכן שהשכל הוא סיוע הגלגל לא כי הגוף בעצם ידוע יתוקן אל סיוע ידוע בסיוע ידוע יתעלה ויתרומם אל שכל ידוע ועל כן אחר אפלטון בטייאות כי האל מבר השכל עם הכפש והכפש עם הגוף כי לא יוכל השכל הנבדיר להתמבר אל הגוף העב והקדור אם לא במינע הכפש הספירי' כמו שבראה שיתמבר הגוף המאיר עם העב באמצעות הספירי' באופן כי אשר לו האור מעצמו ומשפיעו לזולתו לבד ישפיעהו אל אשר הוא ממנו נעדר אמצע גם ימנעהו ויעצרהו על ידי מיי שאף שהוא ויהאור משולל לא יכלא מעברו ואם פעולות שכלנו ישתלם בהתפרדות החומר כאשר הראה ארכטו פעולת השכל הפשוט אשר בסוג' היא מאד שלמה אין ספק שהיא יותר ויותר מהחומר נפרדת ובפרט כי אם השכל האנושי בפעולתו יגום ויכרס מהחומר והשכל הפשוט והעליון להפך בפעולתו יתקרב ויתמבר עמו יאות א"כ כי כאשר

פרק תשיעי

יבאר עם נאקאלאנטי וריציאו באיזה אופן יהיה נפשיות הרקית ובאיזה צד יסכים
 ויתפרד עם נפשיות האנושיות ויתיר הספקיות המגנרים ונסור
 הסכמתם עם האפלאטוניים :

הנה

נאקאלאנטי נתשובותיו הגדולות ממה
 שאמר הטבע אחרי הראותו בטבעות
 מופתיות כי לדעת ארכטו מזיע הנבל יתאחד אליו
 בדרך נוריי להמציאו כגפס המציאו המיוחד והעצמי
 לו ולהעשותו כיוצא בו בעצם ולא על הדרך המשל
 והדמיון חי ובעל נפש אחר כי נפש העול' הוה אינה
 נפשית כי נגוף האלהי אין בו עיכול כי אין בו
 חלקים שיתכו ויכלו כמו שאין הגדול וההווה בי לא
 יתנה לא בחלקים ולא בכל הישות אשר היה ממנו
 קודם כעדר ואינה סיוכית יען היא מחולק' מהכלים
 המצויים או פכמיים וגם כי כל הקושים עומדים
 על הראשון שהוא המשוש התלוי בהתמוגגות הארבע
 איכויות הראשונ' היסודיות אשר מהם נפרד הרקיע
 וכללו של דבר כמו שפטים רבים אמר המפרש אין
 לרקיע נוכחות הכפס כי אם השכל והרצון והוסיף
 כי הכפס השמימית הוה תסכים עם האנושית
 ותפרד מתנה' תסכים כי שתייה הכה הכס בשוויות
 אחד חלק עצמי ונוריי ממינס האחת מהשמימית
 והאחרת מהאנושית ועל כן שתייהם ישתלמו עם
 התאחדו' גופים ועם הפחדת ענש הרכב' השמימית
 או האנושית יכיומו ג'כ באשר אין מוצאם נכס
 המומר אחס שתייהן ממוקז מובאס ועל כן לא
 ינטרך מציאות גופס למציאותם אחס יען הם
 אוסוים אותו המה לו מתפשטות ועוד שליטת כי
 אין אמת מהם משתמטת ומתפלקת בגופה אחס
 שתייהם בלי התפלקות אליו מתיחסות כי כל אמת
 מהן הכה היא כלה בכל וכלה בכל חלק מנופה
 יתפרדו גם כן בשלשה עיכוי' הראשון במדרגת המין
 כי אף ששתייהם פחת הסוג השכלי ההכלל המעמיד
 והממציא נפש הרקיע ככל מהממציא ומעמיד
 האנושית שכי באופן ההשכלה כי הכפס האנושית
 תקבל הידיעה מהקושי' ולא תשכיל כי אם בהתפכו'

אל הדמיונות המצטרפות אל השכמה אנוס הכפס
 השמימית כלתי מקבלת מהחשים וגם לא תשתנו
 מהדמיונות אך תשכיל בהתפכיות אל העליונים
 כאה לדעת אל השכל הממונה עליה השלישי והפרדו
 באופן הגפשיות כי הכפסיו' האנושית יכלול השמימי
 והסיוכיו' וכפשיות השמימית הוא יותר פשוט מעולה
 ושלם וכמו שאמר פזיכו בביאור הכפשיות השמימית
 שלו הכפשיות השמימית הוא כאשר ידרוש הטבע
 השמימית ואם תראה לי (אמר שס) עצמותו איני
 אודיעך האופן ואיך הוא מצויר ואם תאמר טבע
 הרקיע אינו לא כנר ולא קל לא חס ולא לש מתהווה
 ומתפסד וכו' איני אוסיף לך כי הצטיירות אינו
 הצטיירות הטבע כנר או קל חס או לש מתהווה
 ומתפסד וגו' ונמר שלא מכל להוציא טענה
 מהמוסדות שיבטל ויסיר התאחדות הכפס הוה עם
 הנשם השמימית אך רבים וגדולים מצייבים מציאותו
 כמו שנאמר ואמרם שהמומר הוא לתכלית הנורה ולא
 להפך ושם הכפס תתאחד אל הרקיע יהיה לאחד
 משני תועלות שמהתאחדות הוה ימסכו לו הראשון
 שתשכיל באמצעות הקושים ודמיונות הרקיע מה
 שלא יתכן בסבת כי לא תנטרך אליהם והם כלתי
 במציאם בו השני להכניסו מה שלא ינטרך אליו וגם כן
 כי מבלי שכתפיהו בהשפיע בו סגולתה המכיעת
 בלבד והתאחדה עמו בפגיעה לכד תכיעה וישיבו כי
 התאחדות הכפס עם הרקיע הוא להטבעת הכפס
 כי ממנו ימשך שלמותה המיניית בהתאחדות הכפס
 האנושית עם הגוף שהוא לקיום המין ומלואו
 והשלמתו מלבד כי ההתאחדות הוה הוא לתכלית
 התנועה רצוה להכיע את הגוף השמימי ביתר
 שלמות כי האמנס שהפנועה מצד היות' תנועה אינה
 נריכה אל התאחדות ציוריי כי אם לאשר יושג ע"י
 ההשקפה והפגיעה לכד אך התנועה השמימית כאשר
 הוא

בית אלהים שער שישי פרק ט

הוא שמימיית וכיוצא שמה ידרוש התאחדות גדול יותר פנימיית תראה הפורארכני בביאור נגד הנוס גס הוא אמר כי ישתלם יותר התנועה הכעשת בכלי קרוב ומיוחד מאשר היא על ידי הרקוק ומטבעה מכריה עבודתו מלבד כי יתעלה יותר וכלי ערך התנועה הקיוניית והמתשללת ויוצאת מפנימיות הכפס אשר באופן גוריי תתדבק אל הנוף ותקיה משאו ממנה מוכע ואשר עם קיות יגיעהו מהתנועה אשר הוא ממכיע סזוכיי ומכלי שיספיע בו מציאות או קיות יגיעהו ע"י דמייה כמרצת כיד אל האופן אשר בכמו ידיהו ובאופן עגוליי יסונבהו הוסיף כי מהתנועה האמרוכה הווא אשר מעצמו הוא מהקיו כעדר לא ימציאום את אשר תמיד בלי זרעים או כיוצא ע"י העפוש יתהוו וכפרט כי התאחדות אל הנוף השמימי אינו בעבור שיקנה בגללו שלימותו הראשון השכליי אשר מעצמו ובעצמו ישיג כי אם להשיג השגה שהוא להשפיע באמצעות תכונות הרקיע הקיוניית אותם כחות הקיוניי אשר מהם הראשונה והשכל העליון קבלם והנס סגורים בטבעו הקיוני

מסכים מאד לדעת המשאייס המורה בזה אל דעת הפלאטוניי המקייס והמעמיד הכפס לרקיע יען כי הוא מהבנת השגית הנאללת מהראשונה כי להיותה כפרדת וכלתי גשמיית בעצמה עומדת וגס כי לא יערוך אליו גדר הכפס שגדר ארסטו כי או היא פחותה או מיוחדת אל השפלים ואינו מהכמכע כי השכל והדכריות האקוד פנוו ותסת פעולתו עומד ופועל ימצא המורה גס בכפשות העליונות אשר באמצעות הנורות הפנימיות הפרטיות אשר יתבונן יתקד וישיג זה אחר זה ונמקיית אשר מבלי עכול וגבול הנוף שהוא כפרד מכל השתכות הויה והפסד יתקנהו יכוננהו יקיינו ויכפשהו וכעד הטשכות המיניות אשר בכס הטבעי והקיוניי הוה בזמן וזו אחר זו יתהוו ובזמנים שונים בנאתם לאור יתפשטו ישתנה מקום הרקיע וסלקיו יהווה ויפסיד הנורות ומורכבי הרקיע אשר תסת הלבנה בעשותו את שניה דומים כל האפשר אל המושכל והעליון אשר בו סכנה הראשונה כיירה נורות כל הדברים הרומניות :

פרק עשירי

יתמיד בביאור שהעולם בעל נפש והאמצעי אשר בו חנשמים השפלים יקבל החיות העליון שהוא שם השמימי המחקם והנכנס בכלם במה שיקל להשיב על קושיות המשאייס אשר בקצור יביאם ואל חקורא יניחם :

ופיכים ביתר שאת יקייס להשפיעו במיוצע הכוכבי עינים מאירים ומוהירים כיוצא סגולתו וידיעתו לא לבד הנראים אומנם גס רואים ואשר כל השפל יראו ויכירו ובראיית יסיו דמיון פין הישנה אשר במראית עיניה בארץ תסתם ביניה ותוליד את אפרוסיה ואשר שהטוב הנמור באשר סימיו ופלאסון אמרו ברא את העולם היותר שלם וגמור שאיפשר אין ספק כי לא לבד בראו עשהו גשמי אומנם גס בעל סי ושכל באופן כי מלבד נוף העולם המושג אל המושג הקסוכיים כעצא בו הרום הגשמי כלה לדעת הרקיע אשר

חיות העולם המתפשט בו המתלאו והמקיימו יתמיד העשני והאילנו' המה שערותיו וכיוצא האבכים והמתכות כשכיו ועצמותיו יתפשט גס כן כשכלול והקומט המתדבקים אל הארץ ואל האבכים ולכן לא יסיו כל כך מעטס קיותם כאשר מחיו המציאות הכללי המוהיר והפועל יותר בנפטי היותר דקים להיותם קרובים יותר ל הכפס המממ' והמניעס בתכונות תיחידית ועגולית וממלא אותם בעלי קיים אשר קצתם בעלי דכריות וכפרט אל הגרמים השמימיים אשר להיותם דמיון ראשו לכ

בית אלהים שער שישי פרק עשירי

אשר לא לבד ימנעו ויכלול מנחם אמר גם בסגולתו
 יתפסט ומכפני' ימלא כל שער הנשמים והוא מתעלה
 על הכנת שפלו' מושיח וכו' מקום הכפס בלי' אמצע'
 אשר זה יוהי' בתכיפות השכל וכמו שבמחזו אשר
 תסת' הלכנה לא יתערב האויר עם העפר אם לא
 במינוח המים ולא האש עם העוים אם לא במינוח
 האויר כן בעולם האמצעי' וההכנה תמנע הכפס עם
 הגוף הוא הרוח הסינטי או שמיני' מאשר דברנו
 באשר גם הכפס היא הסנה והמינוח הנאות המושך
 והמביא את השכל מאת האלהי' ובאמצעותה ימנעו
 ויקטרו אל הגוף ורוח העולם וראוי להבין כי כמו
 שבין גופנו המושג והעב' הזה ובין כפסנו הרוחני'
 דלת' גשמית ימציע הרוח כמעט לא גוף כן בין
 גופי העולם התחתוני' והקשוכים וכך כפסו הבהירה
 ובלתי גשמי' ימציע פשיטות הרוח הבהירה קראכונה
 שמים ועם מושי' דומה מאד א' רוחנו אמנם כפרד
 ממנו כד' שפס העול' לא יוציאו ויולידו מהיסודו'
 הארבעה כמו שפסנו עושה אמנם בתכיפות כמו
 שיוה פלוסינו יוציאו מכו' המוליד כי יתארך
 ויתקרב ויתעבה זו וכוכבים אשר במיקו ימנעו
 ובמינועו יוליד הארבע יכודות אשר בעצמו באופן
 סגולי' יסגור בזה ההכלל כי הפחות והכבד אשר
 בטבע טבע ארצי' ויותר שמיני' יותר מאוירי'
 ויותר עוטף אשי' והשמיני' ועל פי מדרגות אלו
 המדות יסעו וינאו יחמכו בסגולת כפסו פיעורי
 הכוכבים והיסודו' ואיכותיהם והוא א' כלס יתפסט
 וכלס הוא הפועל הקרוב אל כל ההויה והתנועה
 ולהיותו מטבע מבהיר קס ולם ועל כן יותר סינטי'
 הוא מאד דומה אל כפסו אשר הוא אליה כפס קרוב
 אמצעי' מושער וכלי במרח' וכמו שאמר פלוסינו כפס
 העולם לא תתקרב אל הגוף השמיני' אשר הוא
 בתכיפות ילכס כאל' גוף מקודס כולד אך היא בכפס
 ובלתה אשר בהם עליו מתקשא במאד מאד קרובה
 עולידו בהויה אוחו מעצמותה הכמנא בכל מקום
 ומנע הגוף המסויק כל מקום ומנע' והנה הוא אשר
 תשפיע רוח סינטי' ומקשי' אשר אינו בהכרח מוקש

מולתו אמנם אשר בעצמותו תסיי' ותדניס את
 האמרי' וולתה רצוני רוח אשר להשתלשלותו מהגולת
 הכפס המזכרת הסוגרת והמקפת כשמן אל כל
 הנושקים וולתו אל יתר הנשמים והגופיים ואולי
 הוא מאמר הכתוב במעשה בראשית ורוח אלהים
 מרחפת על פני העוים הכולל אותם והוהמם אותם
 דומ אשר להדרותו אל סגולת כפסו אשר הכל מעלה
 זמחיה ותסיס כותן ומשפיע כמו ככל העולם יביעהו
 ויכלכלהו שאינו רחוק מאורפיאום והסיכיים אולי
 הם העברים האלהיים אשר גורו שפס העולם
 בהתקרב עם השכל האלהי תוציא בסגולתו מאיר
 אחד כללי' ורוח ספירי' אשר יתפס' ויתלכס בלי' שום
 תערובת בכל העולם עד המרכז התחתון ועומד
 ברם מחזות העולם בעצמו פשוט בלי' יתר הנשמים
 מקום אשר בלתו לא יתכן שימצאו כי מוכנו הם
 כלולים ושמודים מוכנים ומושלמים להיותם מקבלי'
 ממנו חלק הקיות האור והקום המטריך איה' וכרוס
 הכללי הזה בהשפיעם כפסות הגלגלי' יוציאו גופים'
 הכדוריים אשר מלבד תנועת הרוח הכללי' יקבלו
 מהן עצם חיותם ותנועתם וכיוצא הכפסות העיניות
 מקבלות לכושיהש' היקרים וגופיהם הפשוטים
 באמצעותם יתקשרו ויתמכרו באלו היותר עבים
 וכבדי' והרוח הזה יובן באמרו כמו שקצת מהשכמי'
 כבי' ומכנו יאמרו כי אין כדורים וגשמים שמיניים
 דכים כאשר יששוב הדעת ההמוני כי אם אחד שוכר
 דכמו וסגולתו (למען לא נאמר שהם גופים
 מתעברים) ככל המציאות אשר יכללו ומכמו
 יסוכנהו בהתענעו בסגולת כפסו שהיא הכללית
 והראשונה ממזרח למערב בתנועה קלה זמאירה
 אמנם ביתר הסדור זה שיעור כד' שעות ויוליך עמו
 הכוכבים קיימים וגבוכיים המוסגרים במכומאל
 קצת היסודות אשר תחתיו ובתוכו ימנעו והכוכבים
 להיותם בעלי כפס יחזיקו תנועותיהם עצמם אשר
 בהם מלבד הכללית שפס בריקיע השמים ומכלי
 עכוב יתנם עבור בגבולו מנעים על ידי כפסותיהם'
 השתלשלות מהכללית והיא כפס הריקיע אשר בו הם
 מתנועים

בית אלהים שער שישי פרק עשירי

ומתנועעים ומנועדים לא כנטיעות הנטועות בארץ
אמנם כדגים השטים במים או עופות המתנועעים
באוויר ובקתום עם פרוקולו וטיאופולו שהמציאות
ישתתף מנ' מיני סיו' יתכן לדעת גופי' כפשי' ושכליי'
כי כמו שמכפש האדם הדבריי' והשכליית ישתלשל
סיות אחד בגלמה ודמותה אשר באמצעות הלבוש
השנויני' ורוח סיוני' תתפשט בכל חלקי הגוף
המופש והעף כיון כן מוכפש העולם אשר היא ביתר
המעלה דבריי' ושכליית יתאכל באמצעות הגוף
השמימי' הראשון והשלים אשר בו בתיכפות תתלבש
סיות אחד אשר במדרגו' ותתכלנו' אל כל יתר הגשמים
באופן מה תתפשט ותתפרסם באופן שיש בעול' סיות
שכלי' משתתף מהשכל האלהי' בכפשו הכללי' וגם
סיות סיוני' אליו מיוחד אשר מהכפש הכוכבת בה
תמיד יעמיד וסוף דבר יש סיות גשמי' המתפשט
ומתלבש באמצעות הרקיע במלאכת העציאות

אשר בעצורו הכל יניע ישנה ויוליד יגדל וישלים
כאשר בביאור הכפש הכללי' ארכבו דבורע בה
שיושג אל כל הפקות ושאלות המשאיים המקשים כי
העולם אינו מתדבק ואחד כי אם נותפרד במקום
ומצב ושכל חלקיו אינם כפשיים כמו שתרא' מהדומם
והאבנים כי אם לא כן ימצא בו נגדדים שוני' תכאים
מתחלפים ושונים והיה נצד אחד מתהווה ומתפסד
ובולתו להפך והיה מתהווה נצד אחד ומתפסד
בולתו ובאחד מסולק מהו ומהו והיו כל צורו העול'
חלקי הכפש אשר הוא נורמה המיוחדת מה שלא יתכן
כי אינם משותפות אמנם מתפרדות ביניהם יותר
מהסוג והיתה מציירת אל יתר הצורו' ואזי לא תהיינ'
כי אם סומריים ונושאי' וכו' והכל מה שנאמר ובסדר
כל הצורות אל אחת גמורה ושלאמה ואף גם משל
כפשונו וגופנו יותר הכל ואיש על
מקומו יבא בשלום :

פרק יא

יבאר מדרגות ומיני הנפשות אשר במציאות ויכללם בבחינות ואופנים
מתחלפים לארבע :

פועל ותנועה הוא לעולם הוראת וסיון הסיות
והפועל והתנועה היותר שלמים אף אל הסיו' סיות'
מעולה ושלים כמה שיצדק בהם שם סיות ויותר אם
נוסיף עליו תואר קדש כאשר בפי רבותינו סיות
הקדש ועתה נכסה ונראה על מה המציא ארבע
סיות והוא לדעתי בעבור שהכפש להדמותה ל' הסנה
העליונה המתעלת על הכל ככלתי תכליית ועל כן
מתפשטת גם כן אל הכל והיא ראשית אמצעית
ותכליתם כאשר הראה אפלאטון בפארמינידים
תתחלק ותתפרד (רצוני הכפש) לד' מדרגות הכפש
הכלליית המתנשאה על כל האחרות וזולתה כפשות
השמימיים אשר הנה ראשית כל השתפנוים כפשות
הרוחות האוויריים שהם האמצעי המכניג אותם
והמקשרם עם העליונים והאנושיות אשר הם כמו
שאר

אחרי ביאור טבע הכפש הכללי' והמנאה
בעולם ובאיוה אופן אשר בו אחרו
ביאורי מרכבתו אמנם לא לחכם יונן בנקל רצון
הנביא בארבע הסיות אשר העריך בארבע פניהם ד'
כפשים השנים למעלה פרושים ושנים חכמים את
גיומיתיהם וארבעתם ביניהם אסודות ידי רנל ישרה
ובעל עגול וזולתם אשר בלי ספק הכל יתייחס אל
הכפש כי כנזור תלת סיות מלשון סיות וסיים והוא
טבע אשר בראשונה ובסגולתו וטבעו יתנועע
מכפכים והוא סבת תנועת כל אשר הם מהזולת
מוככים להיות שאין הסיות זולתי היניאה הראשונה
והשתלשלות בפועל מעצמות או מציאות כי להיותו
פועל ראשון וכמעט תנועה פכימיית ומתדבקת היא
ראשית כל שאר הפועלים והתנועות ונוציא כי כל

שאמר ארסטו בצד מה תכלית הכל והמה ארבעה
 תראה כי עצם הנפש ישתתף מהקיו' מהעצ' מהתנוע'
 וההתחלפות הקיום הוא תיוחד אל כפש העולם כי
 היא שכלית ביותר השלמות ולכן קיימת ביתר השאת
 נותנת-הקיות בלי אנושיות אל דקיע ערבות אשר
 הוא בלתי מתנועע העצם הוא דמות (כאשר תראה
 בספר הטימיו'אום) אל תנועת המתנועע הראשון
 המסודרת וכלל הכפשות השמיימיות כמו שהם
 עומדות בעצמם ומתנועעות כמו כן יביעו לזולתם
 אל הנגלים והכוכבים. התנועה תתייחס אל
 כפשות הרופות האויריים להיותם יותר משתנים
 ותחת רגלי ההפעלות התנועות ויתר שנויים יותר
 מהראשונות כאשר ההתחלפות אל האנושיות כי
 פעמים חוששים יעמדו בעצם אחד. כפש העולם
 ירמוז אל הסבה הכללי' והראשונה הכפשו' השמיימי'
 אל השכלים הפשוטים כפשות הרופות האויריים אל
 עצם הכפשו' כן אחזעיו' ומתנועעו'ות' ומהעליו'ות'
 האנושיו' אל הכת הורעיו' או מיני' והטבע הכללי
 המתפשטת ומתלבשת בעולם הנשמי' ואל העולם
 עצמו וכן נקראו והם עולם קטן והמה המשלימות
 ומהדרות אותו כפש העולם הוא כמו אל אקדו' השכל
 השמיימי' אל השכלתו האויריו' אל סיותו והאנושיו'
 אל עצמותו וכיוצא כפש העולם תתייחס אל עצם
 אצדו'תו. השמיימי' אל שכלו האויריו' א דבריותו
 כאשר האנושיו' אל דמיו'ו. וכרקיע כפש העולם
 אל מול ערבות השמיימיות אל המתנועע הראשון
 האויריו' אל הכוכבים הקיימים והאנושיות אל
 הנכוכיים. ואשר הוא תחת הלככה האל לדמיון
 הכפש הכללי' האויר השמיימי' פעים האויריות
 והארץ האנושיות. ובמורכבים האדם כפשו' היא
 דמות כפש העולם הצעלי' סיים המרגישים כפשות
 השמיימיות הנמש דמות כפשות האויריים הדומם אל
 האנושיו' וסוף דבר הנורה היא תמונה אל כפש
 הראשונה המורכב אל השמיימיות הככות השומר אל
 האויריות והסומר עצמו או פעולו' הנוף האנושיות:
 והיסיף כי כפש העומדת בעצמה שלשה כמות שכל

דבריו' ומדמה הראשון הוא העליון והאחרון תחתון
 והדבריו' ת'כין ואנושי' וכי'ען כל אנושי' משותף
 מהקצוות ראוי שיהיה א הדבריות הזה האנושי' חלק
 עליון ומתקרב יותר אל השכל' כד תחתון ויותר
 מתקרב אל המדמה וא'כ ימצא' בו ד' כחות ופעולות
 כארבעה פכים אל כל סיה ימצא' ג' כ' בו שכל אלהיי
 עליו'ותנשא ועם העליון מתאחד והיא הקיה או
 כשמה אל הכשמה אשר בדבריו' המקובלי' ע'ה והשכל
 העומד בעצמו קיים ועומד שהוא כמות העוקבלי'ס
 הדבריות המזכיל והמקור ע'י' המושכלים הכלליים
 והוא רוח והמדמה אשר כפרטיים לבד יתנועע והוא
 הכפש וכיוצא שימצא' בו או' מינים כלליים ועומדים
 עצמי' אל השכל או כלליים ומתנועעים בדבריות או
 פרטיים ומתנועעים אחכם בהיכר וידעיה כיודמה
 או כוף דבר פרטיים ומתנועעים בלי היכר וידעיה
 כאשר ימצא' בכת הנחמי' והורעיו' וכו' הם ד' אופני'
 וכמעט פכים של מינים כלולים כפש וכאשר בספר
 שמה סקירות פלוטיו' הכפש התחלק לשלשה כחות
 השכלית הדברית והכעדרת מחכו רזוני' מהדבריות
 וכאשר תתהפך בלה ותחזיר פניה אל שכלה וכו' אל
 האלהי' תכין עמו מושבה והיא מאושרת. אחכם
 כאשר תרד ותשוב אל נורתה הדברית יראה שהיא
 עומדת בעצמה נצבת בעצם בגולתה וכאשר תטה
 פניה אל החלק הכללי' דבריו' לא לבד תרד מטה
 מטה אל השכל אחכם במדרגה הזאת הרביעי' תשקע
 ותטבע בגוף הכנוף וכנרעה שערך האושר והטוב
 והכל יתייבצ באלו הטעבות מוצאם ומארגילו' פיזיו'ו
 בה' מוספר ספקות הכפש לפלוטיו'ו אחר שם הראשי'
 הנמור לכל הדברים כפכת פשיטותו הנמור יתעלה
 על הכל וכפכת כמו השלם יהווה וימצא את הכל
 ולכן עלולו' הראשון שהוא השכל הוא הכל בעצם
 וראשונה ובאופן כי כל נורה אלהית אשר בעצמותה
 מוצקת כל יתר הנורות האלהית כלם בו כלולות
 וא'כ הכפש אחר שהיא משתלשלת מנורתו האלהית
 בטבע ובתכיפות יתוויב שימצא' בה הכל כפרט כי
 אם השכל הוא הנורה הראשונה וכיוצא נורה אחת
 וכוללת

בית אלהים שע' ישי פרק יא

והם מהמדרגה השנייה ומקצתם המציאו' המדרגה השלישית לא תמיד אחרי האלהים תלכנה אבל תדרגה מעדרגת ההשכלה העליונה אל התחתונה היא הנוף לתכלית כשייתם אל הווית כל אשר תחת תלכנה אחנם באופן שלא יטמאו בטומאתם וזולתם אחרות בדרגתם יטמאו מזהביתם אבל פחות או יותר לזמן רב או פחות והם תחת המדרגה הרביעית והאחרונה בה כלולות גם כן כפשוטו כלם כאשר מופנם תחת ההשגחה בסבת דבריותם וטבעם ועל המערכה שהיא סדר התקשרות כל הדברים המונעים אשר להיות מציאות' מושכל והשגחה יתעלו על המערכה ובאופן זה יסובבה בסבת דמיונם ולכונש השמימי וקומם במערכה כפועלות ובכבת יתר הכחות העולות מהדרגות וגם בסבת הנוף היסודי והעב מנם במערכה כפועלות מהלות מול השכל האלהי שכלם ודבריותם * ומול הנוף השמימי דמיונם ותנועתם הענולית כאשר במדרגה רביעית הם סבה בעבור כחם הזרעי אל ההויה וההפסד השתנות ושאר תכונות' העולם אשר תחת תלכנה ונמצאו כאשר אמר פיצונו בטימאיו כפשות שבתאיות והם אשר נביתם משפיעות סיות שכלי ונפרד משכילות עם השכל הפשוט אל פועל העולם הכללי מוסוב ואחרות גדקות המקדור' עם השכל המעשי או עם הדבריו והנוטות אל הפועלות המתנועות וזולתם כנהיות אשר בסגולתם הסיוניית משקתם וההכנס אל הנוף השפל וזולתם בטבע הויה טכונות ושקונות כמור והמה עומדות בו טכונות כמי שערוריין ועל האות במו שאמר עמו כאשר הכנס תמסוב בהשקף גדולה ותכסוף באהבה כמדרגת תכנה בלי אמצעות ותמשיך ע"ה ההרגל בעצמה את הנוף השפל והגדול והעב בו כדמיון ד' נהדות הנהיגם תשקע ותטנע ותתאבד באשר להפך בסבת ארבעה מדרגות המדור' העצמיין והממדרקות מלב ממורק תעלה אל נורת כל המדות האלהי' כאשר גם במעלו' התפארת והכנון פלסופי' והכעם האלהי אשר לדעת אפלאשון יתמלק לארבע מדרגות כאלה לדעת כעם הסייסיי הודי כנזא"י

וכעם

ובוללת כל הצורות הכפס להפחה שכליית ומחזו משתפת ימייב שתהיה נורה לא כלכד פשוט' אחנם גם כן נמורה ובוללת כל הצורות והפל מוכנת בפועל אך בדרגתה מהשכל תדר כענס טכנה הסיוניית ואין בה הכל במעלת השלמות כל כך ונפועל כי אם באופן בעדר ובלתי שלם וכנס כי האלהים כאשר נראה כדי שתהיה מונעי אל המציאות כלם השכל וסיות הנוף הכינה וגם תקנה מכל הדברים באופן שהנפש הנושדות להיויתה סיות העולם הכללי הפכה פניה אל השכל הכללי מה בהשקפה גדולה למען תרגיל השגחת העולם הכללי בממשלה רכה וקלות כפלא כי כל ממשלה ישלש מלמעלה והנפשות השמימיות אשר אחריה הכינס ותקנס באופן אשר בטבעם יתהפכו אל השכל הכללי אחנם לא בהשקפה כל כך והיא הסבה שלא ירגילו השגחה כוללת כל כך ולא באומץ היכולת כראשונה במדרגה שלישית הערך מערכת אותם הכפשות מוכנות באופן כי פעמים יתהפכו אל השכל הכללי אך בהשקפה גדולה או קטנה כוה שלפעמים יפעלו יותר עם ההשגחה הכללית ופעמים לא כל כך ובמלישות היכול' ובמדרג' הרביעית שם מערכה בלתי מתהפכת כל כך אל הכללי כאל השכל העצמי כוה שהן (רצוני כפשות המערכה הזאת) פחותות השלמות והיכולת כפרט בי פעמים בהיותם באפסות בדבריותן הן פחותות השלמות יותר ויותר כאשר נסקדו' מהשכל והדבריו ינטו אל מדעם וכו' הנוף והם בלתי שלמות ומהכח מאד קלושות וכללו של דבר כאשר הכנס הדבריות הכפס העצמות תגלה המציאות היא מתקבלת וכרצית אל השגחת כפס העולם הכללי אחנם כאשר תדר מהכללו' הוה ותטה עצמה לעבר אשר תסובב בעצמה השגחה והשקפה פרטית ומלובש' ונוף פרטי ובלתי שלם תעדר יותר מהשלמות ונעשת פחותה וכוויה כוה שקצתם או אחת אל הכל הכל יתנו וקנתם אל הכל קנת וקנתם לקנתם הכל או אל קנתם קנת קנתם אלהיות ככפשות העולם ונלגליו ומקצת' אחרי האלהים תלכנה ככפשו' הכוכבים וקנתם מהאוריו'

יכעם האלהים והדבר ערוך ואנחנו עובדו אל הקורים נכפרו :

פרק יב

ייחסר מיני מדרגות הגפשות אל הד' פנים ובאר באיזה אופן תתחבר הנפש הרוחנית עם גוף העולם המוחש :

הנה

תלקנו הנפש לר' מדרגות או מינים כעריכס עתה בקצור כל מין ומין אל הפנים אשר הזכיר הנביא וכאמר כי הדמיון אשר אל הנפש עם הסנה הראשונה כמה שתעלה על השפלי' הוא פני אדם להיותה ראשית והתעלה אל כל השפל פני אריה כי בעל היכולת והנכורה להיותה אמצעי פני שור אשר בעצמ' גופו מכלכל אותנו כי רצו תבואות ככח שור להיותה התכלית * פני הכשר המעופפת למעלה לשים את מנטה ככח פני השמש סבת כל קלות ור'ה * הקיום ירמוז אל השור התנועה אל האריה * ההתמלפות אל הכשר * העצמיות אל האדם הרומו ג' כ' אל הסנה הראשונה הכשר אל השכל האריה אל הנפש והשור אל הכח מיני' או אל הגוף וכיוצא אל אחדות השכל והנפש ידמה האדם * אל שכל שניהם הכשר ואל סיוותם ודבריותם האריה ואל עצמות ודמיון שניהם השור * האדם כמשל אל רקיע ערבות * הכשר אל המתנועע הראשון האריה אל הכוכבים הקיימים והשור אל הכוכבים האדם אל האש * הכשר אל האויר האריה אל המים והשור אל הארץ * האדם אל הצורה השור אל החומר האריה אל המורכב וכמותו והכשר אל פעולותיו ותנועותיו * האדם שהוא הנפש כאשר יורה אפ'לטון ופלוסופ'ו בספר הראשון מסע ראשון' תעלה ככשר למעלה ותטה כשור למטה וכאריה יקשור ביניהם את שני הקנות האדם שהוא הנפש תשכיל מה שלוולה ככשר תמשול ותנהיג כל אשר למטה כאריה שהוא צבור ומלך הסיוות ותפעל הפעולות הסבביות והמלאכותיות כשור השורש את האדמה לתת כחה ולהיות שמחה ושוכה הכשר ירמוז

אל השכל האדם אל הדבריות והאריה אל העדמה והחושם השור אל הנצחיות האדם הוא הוראת המכונה האלהית והנבואה הכשר המכונה שאמר הטבע השור אל הטבעית והאריה אל המדותיות והתכונה ואל מנט האחדות * שהוא אל הכל התכלית האחרון יורה האדם ושל השכל הכשר של הדבריות האריה ושל המדמה השור * כוסף על מה שגאמר בפרק הראשון ואל' הטה אונק ויתקיים האוור עם מאמר פינינו אשר אל טימיוז אפלאטון רבו אור קרוב לאלו הדברים דוח העולם שהוא נפש כולל ותובך בעצמותו ארבעה דברים כחה לדעת השכל המתמיד בו וכלת מתנועע מביע הגלגל הנפש מביע מתנועע אונס מעצמה ולא מוולתה השכל הכשפה מהעליונים בכפש ואל עכס שכלה מתפשט הטבעיתכן לדעת כח ורעיו ונחמיי אשר תשפיע הכפש בחומר הראשונים כחה לדעת השכל והכפש הם עצמים והשנים האחרונים השכל והטבע הם איכויות או כמות זה מהכפש וזה מהחומר ודמות אל' הארבעה הם הד' יסודות כי האש יורה אל השכל הארץ אל הטבע האויר אל השכל והמים אל הנפש על אשר כוסיף כי אל הראשון שהוא השכל ירמוז גלגל ערבות אל השני והוא הטבע גלגל הלכנה אל השלישי שהוא השכל הגלגלים האמצעיים ואל הרביעי שהוא הכפש הכוכבים כאשר פני הכשר יורו אל הראשון פני שור אל השני פני אדם אל השלישי ופני אריה אל הרביעי וראוי להבין כי גוף העולם הנרא' והמוחש לא יקבל הטבע או הכפש הזרעיי והנחמיי אשר תשפיע בו הכפש כי אם באמצעות גוף אחד דק ומאיר קס וכלפי כראה וכמעט רוח כאשר נס לא

בית אלהים שיש פרק יב

דומה לאלו הדברי' הנשמים המורכבים יען באמצעו' משתתפים מהר' יסודו' כן הם מהם מוכהלי' והנשמי' הפשוטים המורכבים והמתחלפים כאשר הם האש או האויר הלהוט האויר מים ועפר יכהל אות' גוף אחד בלתי משתנה ופשוט שהוא הרקיע אשר להיותו בתכיפות מוכהל מהכפס הוא אמצעי אשר במינוטו הוא רוקו יכהל את שאר הגופים קודם פשוטים או אחד מורכבים כי יתוויב כי מוכפס העולם היקודה יתנועעו ויושפעו נשמי העולם הדכים ונביהם מתחלפים ואלה בלתי דומים במינוע גוף בעצמו כולל כל הנורות ופשוט ואלה מאד קרוב ותכונן :

לא תתפשט ותתפרסם הכפס כי להיות' בלתי נשמי' דברית בעצמה עומדת כי אם באמצעות הסכס הכס הורעיי אשר אמרו וכן יקרה אל השכל הפשוט האלהי שלא תתפשט אל הכפס אם לא באמצעות השכל אליה מושפע כמה שיוכן מה שאמר אפלאטון כמו שאמר בטימיון שהעולם כי בעל כפס ומשכיל מצוי ע"י השנמה האלהית ושהשכל לא תתקבר אל הגוף כי אם באמצעות הכפס אשר בכמה הורעית תתלבש בתכיפו' כמלבנוש יקר וקס ובאמצעותו בדוחו הקיוני כל שאר הנשמים . אמנם במינוע השמימיים ניסודות וניסודיים כאשר ביתר עו ביארו מאדנילו פירכונו על ספר השמים לפלוטיונו פרק ה'

פרק יג

ימשך לצאר ר' מרדנות מיני הנפש רומזות אל ארבעה פני חיות הקרש יהיה והערך אשר לחם עם ארבעה מיני אופנים ונשמים שמימיים :

מההשנמה האלהית אליה נכסיירו ויה שנוכל לקח' גם כפי ערך סוגו נלגל ערכות אשר להיותו הגוף הראשון הוא שלם אשר לא לבד בשלמות אמנם גם בעוקם יכלול ויתכונן אל יתר הנשמים אשר באופן מה נסגולת כפשו יוציאים ויולידם ימיים ויביעם . פכיו אשר ירמוז אל הכפס המניעה את המתנועע הראשון אחרי אשר כמוהו היא קלת המרוץ ונבזה ומכיעה אל כל יתר הנלגלים קרובה אל פני אור נלגל ערכות אשר בו תביט ותניץ כאשר אמרו שיעשה הכשר בשמש במי היום ואשריו פני הארץ אשר הביאור אל על הכפסות המעפיעות החיות אל הכוכבים הקיימים והנבוכיים יותר עליונים אשר נסבת יכולתן ומעשלתן הן הכה סבה אל שקידת והעמידת ההשתנות הווה והפסד העולם אשר תחת הלכנה המתאחד עם השמימי ויקבל מהשמש ושאר הנבוכיים לפי מהלך תנועתם באפודה תחת י"ב מזלו' ויתר נורות כוכבי הרקיע הכוכבי' ההתחלפו' והשנוי הכלול בעקבו או בלקיו' וכשאר פני השור במדרו

אחרי

שהכחנו שהארבעה חיות הם הכפסות השכליות אשר בפרקים הקודמים אין ספק שהם המחיית והמכיעות את האופנים הארבע' הנלגלי' ולפנים יתבאר כל הראוי אל ביאור האופני' אשר בדברי הכביא וכאמר עתה כי אולי הקיה אשר פניה פני אדם הוא הכפס המכיה את נלגל ערכות ובמינוע אל כל יתר הנשמים אשר ביניהם הוא כלב באיברי הגוף המי ובאמת יתייחס תמונת האדם אל כפס העולם ואל גופה הראשון שהוא ערכות כי כמו שיתעלה שלמות האדם על יתר הקיים אשר על הארץ כן שיתעלה כפס העול' ונלגל ערכות על יתר הכפסות ונשמי העולם וכמו שהאדם כולל באמצעותו כל שאר הדברים שלכן קרא עולם קטן כן הכפס הראשונה והכללית להיותה סובבת כל האסודות וזולתה הכה היא כמאמר אפלאטון כי ככוכב גדק שהוא הכפס הכללי' הואת ימצא כפס עיקרי' ושכל עיקרי' ובעשירי מספר המדינה הוסיף כי היא גברת העולם המכיה' את המניאות עם הכנוסיים הכלתי' כשנרים אשר

מדרגה רביעית שהם לפי דשתי הנפש הירקנית כי היא כשור קרובה אל הארץ והפסול היסודי אשר בסגולת העליונים ובפרט האדם העליון תעבדהו ותשביעהו ותתדמ' אליו כנר שהיא מערבת העצות והקשיות וכנר המלי והחסרון כי אינה עומדת בנצח אחד או באחד כי הכבש הכללית תתמשל אל האדם כי כמו שהוא הראשון בכוכב העמשה בין התחתונים כן היא לא לבד במעשה אמונם גם בהסתכנות בין העליונים כיען תחבס ותכלול את כלל אחד את כל העופרים והאור אל המראות והנוכח ועל כן עמידתה בערנות בי הוא הכעלה על כל שאר הגשמים והקודם אליהם והכלל ומקיף את כלם פני הכשר יורו על נפשות הנלגלים השמימיים וולתו אשר הכם ככשר סוכנים תכועה קלה ומהירה ובפרט תכועה המתנועע הראשון אשר בכ"ד שעות יקיף הקפה שלמה אל כל העולם פני הארץ יגלו נפשות הכוכבים קיימים ובלתי קיימים כי בארץ הגבור גבורי כח יביעו ויפעלו כל אשר הם תחת הירק מסודרים ופני השור הוראת נפשות היסודות והיסודיים כי כשור סי ארצי כנר ומועיל יעמדו על העולם השפל והארצי אשר בו אף אם לא בכח ויכולת כשוימיים ירפיו סגולתם ופעולתם המהדרו מדענו ומשביעו והוסיף כי כשור השוכא את חברו ובעל מינו ועמו תמיד יתכנס כן לו הנפשות נסבת גופיהם יתכנסו וילתמו אלו עם אלו ויטכפו זה לזה וזה לזה העל הככסף שהוא המומר אשר יפשוטו ערום בכח כמרץ מהדפוס והקומת אשר מוקק בו והמה לוקסי' אותו וידפיסוהו במוט

חדש וליבשוהו מאיכויותיהם ונורותיהם או לתכלית הענין באחד כע' מה שביארנו בפרק י"ב מזה הכיאו' כי פני אדם יורו על ככש העולם בעד הטכנו' אשר נורנו וכפי הכשר על הנפשות השמימיות מנר הסבות למעלה בזכרות אמונם פני הארץ כוכל להמטלים אל נפשות הרוחות האויריים אשר בכח גדול וביד סוקה וממשלה רבה יבינו את השכל ויודירוהו כח ועו ופני השור יורו על הנפשות האנושיות אשר מושכם בארץ לעבוד אותה ולשמרה ולפאר אותה ובהנחית פירות המדות המכמה והמדע לא לבד ישוה אל שאר היסודות אכל גם יעלה להדמות אל הרקיע עד הניע אל העליון וראוי להביט כי להיות הארץ סי טורף ואמין אשר כליל וולתו יאכל להיותם כלושי הכח מיוכו או להיו' יראתו על פניהם אליו ישתעבדו הנו נדאות הרוחות האויריים התחתונים אשר לדעת אפלטוניים אשר בזה ובעינים וולתו יסכימו עם סכמינו ו' מהתלנוודי' והמקובלים הם נבהלים מהפעליות וכטיות הכפש התלונית והכעסני באופן אשר מרום סועה מסערו' האהבה והשנאה התאוה והיראה התקוה והבעט השמחה והיגון והפעליות כינא לא לבד יפלו בעומק מצולות העונג והרע אשר להעדרם מהאור ומשען הדבריות והשכל יתהלכו נסערת יס מוער ונזער אמונם גם יסקיעו יטביעו ויוליכו אל עומק התהום שטף וצלמות הסטאים והעונש הקשה את הנפשות האנושיות אשר ברזונם ובסירתם תלכבה אצלם ואשרי סלקת שפתם לכן המה נכנעו תחת עול משאם הקשה והמר :

פרק יד

יכיר על תנועת הנפש ובפרט נפש המציאות והעולם ומשך המינים אלו לאלו בשבע הכללי אשר להיותם נשכלים ונכספים מהיריעה התחתונה של הנפש חמה סבת תנועת הרקיע והצמיחות החומר :

הנפרדים והפשוטים אשר נפועל עומד בקיים תמיד ישיג

הנה במקום וולתו באחד כי בין השכלים

בית אלהים שער שישי פרק יד

ישינו כל ספנינים ודפריס וצין התחתונים הכלתי
משכילים כלל ראוי שימנעו השכלים האמצעיים כי
אף שהכל ישינו בהשכלתם אינו בהשגה ומראה את
כי אם בפעולות רבות ומכיות ולמען יתבאר יותר
בתנועה זה אשר זה אמנם בזה ההבדל כי היותר
עליונים ישינו הדברים רבים בראיה אחת והבאים
אחריהם לא כל כך והקרובים לאלו לא כל כך עד
אשר ירדו בסדר המדרגות אל וולתם אשר בראיה
אחת ומבט אחד ישינו אף כנעם מזה לזה ומזה
לזולתו בראיות ופעולות כמספר המונחים המושכלי
זה אשר זה בקצירת ישינו את כלם באופן כי לדוגמ'
העליונים אשר הם בפעולה אחת תמיד יתקוין המה
ישינו בהשכלה אף ומכיות יותר כי להיותם בעצמם
יותר מתחלקים בסבת הרבוי אשר יתקוין וכיוצא
פחותי הכך והיכולת לא יוכלו בעליונים בפעולה
אחת להשיג ולהשכיל הכל אמנם ישינוהו ויטבילוהו
בפעולות רבות ומכיות עצמי אל הדבריות שכל
הנפשות כי לפי פלוטרכוס גם בעליונות יותר כנפש
הנפשות והשמיניות יתנועע ממנים שכלים אל
זולתם ויטביל במשך ומכיות את כלם אמנם בתנועה
קצרה ופתאומית כמראה הכוכב או ראות העין ואף
כי דבריות אלו הנפשות אחד עם השכל העליון
תחת פעולתו יעמוד ויפעל בזה שיקנה באופן
מה העמיד והקיום העליון עכ"ו כמתי' התחתונים
מכניס גופם לא יתקוין כל המיני והתחל' פעולותיה'
ומעשים בפועל שני כי אם בכח ומשך ומכיות קצין
או פועל ראשון כי לא ירגילום יחד בשעם אחת כי
אם בזמן וזו אחד זו וזו ששקתם ותאותם
להרגיל ולהשכיל את כלם לכל תהיינה להכל וריק
בכח הפועל להשיג באמצעות המשל דמיון השכל
העליון המושך מהם אשר בקיום וכלי התנועות
ובפועל אחד תמיד הכל יטביל יתנועעו בזה אשר
זה ממנים לזולתם ויקחו בשלמות ופועל שני עכ"ו
אלו ואשר זולתם באופן שיטבו בפועל הראשונים
קודם שיגיעו אל השניים וכיוצא כי כמו שאמרנו
למעלה להיותם ראויים ביותר מהשכל הפשוט ומאד

קרובים אל הגוף לא לבד ומכיות אמנם בתנועה
מקומית מתנועע להיותם יותר מתחלקים ופלוטרכוס
מהעליונים כי יוכלו להשיג בפועל אחד קיים ועומד
כל הכוונות בכחם הפועל ישינוהו ויטבילוהו כפי
יכלתם בפעולות רבות ומכיות כנפשות וזו אשר זו
ועליו כנפשות כי שכל ודבריות הנפשות העליונות
הסבים ונמד לזייר ברכיע תמונות שיהיה מספרם
כמספר הנזרות כמות באמצעות התנועה השמינית
כאשר הם מספר הנזרות האלהיו והעכ"ו המושכלי
אשר חקק וזייר היכולת האלהי בשכל העליון וזה
לתכלית הדמות אל הסבה הראשונה כרי שיהיה
הנפשות הנשתי דומה כל האפשר אל העול' המושכל
שהוא נזרתו וכלם אמנם לא יתחילו לפעול ולהכניס
את הרכיע אל לא שפנים וכחם המכניס שהוא
חלקם התחתון יגלה יגזור וכמעט יוציא לאור ופועל
שני סוג כמות או מכיות אשר יותר מוולתו אשר
להתמידו יותר מהאחרים והוא ידבר והאחרים יתנו
המדמה שהוא סמוך אל הכח הנפשי התחתון הזה
ישינו וכמעט ישמעהו ובאשרתו אותו יתארהו
ברקיע ויזיירו ביסודות כאלו כאשר שזרפהו
ויערהו ברכיע ויולידהו וינמיטהו ביסודות וזה
האופן ילך ויעבור בסדר מערכת המינים כי בזמן
יתאול זה המין וכוולתו אשר ועל כן הוא כנפס וכנפ
העלמה ובדרך הזה יתפשט בשמיני וינמייר בשול'
אשר תחת הירד וא"כ ראוי להבין כי השתלשלות
הזרעים או מכיות המסודר הזה הוא אשר קראו
אפלאטון מק המערכה משתלשל מסך ההשגה אשר
ע"י האמצעי הזה בנינועו תכניג את העולם הנשתי
וממנה ומשפץ הטבעי יתנועע לא באופן אשר כי
אם כמו שזכנו הרוח והלימו' בעד חוק המדע והנטיה
לפעמים יתעוררו ובאופנים מתחלפי' וכעו וינמייר
כי אין להאמין שפעולות היסודות והרכיע המדעות
ותמונותיהם המתחלפות יהיו תמיד' וככל רגע
כולדות ומתפשטות כתכופ' כי אם מההכנו' והנטי'
הנפשות העליונות המדעות והמתחלפות כי מסבה
קיימת ימסך תמיד פעולה קיימת וכן להפך במה
שזכנו

בית אלהים שער שמי פרק יד

שכלם המקור ככחם המיניי מדמה ומפץ ולכן לא
לכד יניעו הנלגלים בקלות ומהירו' נמרץ בכל סבויי
המקום אחסם גם ידפיכו במלאכת מציאות העולם
כל הצורו' תמונו' ואיכו' והוולת אשר בקיני יתנוק :

שיזון רחוק כנפי חיות הקדש כי אם שהם כלים לא
לכד אל תנועה קלה ומהירה אחסם כללית ולכל
גבולות העולם כראה שהם התנועות המתקלפות
המנויות כנפשות אשר מהם דברנו כדבריותם או

פרק טז

ימשיך התנועה הנפשית יברילה ואחר ייחבה אל ארבע כנפי החיות
הע' ליונים רבאר רמן מה שזירו ירדהם ורגליהם :

גיוותיהנה או עצמותם ואז המנט המושכל והפועל
או התנועה המוסגת הם מקובלים ואל הוולת
הראשון לכד מעלה והשני לכד מטה בדמות הארון
והכפורת חו כחמר שיש ארבע כפות התנועה והם
חיות הקדש או הנפשות האלהיות הבנה הראשונה
היא הפועלת שהם הנפשות עצמם בגיוצו כמותיהם
המינייים והמניעים * השנייה היא הבנה התכלי'
אשר להדמותה אל הכלי ראשית וראשית הכל אל
כולל כל הצורו והמושכל הכללי ואל השכל העיגולי
תדפים בעולם הנשתיי מספר נורות ותמונו כמספר
הנורות האלהיות התמונות והמינים המושכלים
הכלולים בה השלישית היא הבנה הקומריית שהיא
המורגלגל ועולם אשר בו התנועה הזאת או
הבטויירות הזה יתקבל * הבנה הרביעית ואחרונה
הנורית איננה כי אם התנועה וההתקפה מהמקום
אל המקום במשך ומכיי הנמצאת בגלגלים השמימיים
והיסודיים מוכסאותיהם לתכלית התכלית האמור
בהתקלפו' הכלליהם ממורק למערב וממערב מורדה
התקדבות והתרחקות וכדומה יותר מהיר או פחות
מ"ט אלפים ו' אלפים ל' י"ב כ' וא' כחדש אחד וכיו'
אשר או התחדת ההויה וההפכד וההשתנות ושאר
הנסיגות והפעולות אשר ידפיכו במלאכת מציאות
העולם אשר הכנפים השנים נאה לדעת התכלית
והנושא הם מקובלים והשנים האחרים המה הפועלת
והנורית פנימיים * הנפשות הנפשות ועל אמרו ודי
אדם כנר דברנו עליו כפרק ראשון מהספר הנ' אשר

הרב רבינו משה בספרו מורה הנבוכים
כדרכו אשרי דרך הנשאי' בני זמננו
ונפרט את הערכי' ישיבת קורדוזה הראשונה דעתו
יבין כי ד' כנפי הסיוות המורכבה הם ארבע סגות אל
תנועת הרקיע העגולי' נאה לדעת תמונת העגולי'
הנפש השכל ומושכל שאינו רחוק ממה שאמרו והוא
כי כל תנועה ימשך מארבע כפות כמעט ד' כנפים
והם מהנכבט המתראה אל השכל או ידיעה אחרת
וולתו המעיר והעוקץ אותו בתכלית כי הנה הוא אל
השכל מביע וכלית מתנועע או ידיעה אחר' שייגוהו
וידין אותה לסוב ומועיל העוקרדי' אותו אל הרצון
אשר כמחשש בנהרי' ילך והוא יתגלה לבא עד תבונת
השגתו * באופן שלישי ימשך התנועה מהרצון
כאשר יסכים עם מה שהראהו השכל ועל כן יכספהו
ויבחרהו ולהשיגו יצוה אל הכח הפועל והמביע מה
שנאה לעשותו אשר במעלה רביעית הכנף הר' על
הנ' הנזכרים הקודמים ויציאהו לאור הפועל בנהיגו
הרקיע או גוף וולתו כפשי' בנוואת הרצון מיוסר
מהשכל מכולל מהמושכל ועל האמת לתכלית שטיגנו
או להשפיעו לזולתו באופן כי כל תנועה סיוכית
מונאה מד' כפות המה הארבעה כנפים מהתכלית
הנשכל והמעיר מהשכל אשר בהשכלתו ייסר ויכניג
מהרצון אשר בדברנו יצוה ומהסגולה המביע' הפועל'
כפועל ואשר השכל והרצון הם ככנפים פנימיים
אשר עמידתם והתחדתם בהתקלפותיהם כפעולות
פנימיות נורדות ועל כן ראה שהם מכסים את

בית אלהים שער שישי פרק טו

ופעולתם ומדפיסות בהם הדבריות המביי והמלאכה השכלית כי להיותם דבריות המושכלים הפשוטים והמשכילים יעשו מהדברים ויביהם ויין הכל מושגים ושונים מהדברים ושלמים ואליהם נאמר דומים וכל זה כתתם להם את השכל כאשר תעשה היד והפועל אל המלאכה והתבנית השכלית לא לבד בשמוע לקול דברים והראותם מלאכת עבודתם אמנם גם להראותם כאשר היד עושה דברות ותנועו' ענם מציאות הרוחות העליונים והשכלתם ורצונם ומה שמונה להם ידעו ויפעלו רגל השור ידעו קיום יושר וכשיסות הכפשות העליונות כי ברגל והפרסה השקופה שהם סימני העהרה כיוצא הם בלי טומאה ולכלוך בעצמות קיימות ועומדות בשכל והרצון ישרות וכלי רפיון ועגלות כפעולתם והיותם עגולים כרגל עגל הוא הוראה מפורקת

ומה שכאמר ועוד כאמר

על האופנים:

כביא בקצרה מה שגמרים עם גבולות הפלאטוניים מיוסדים אל הביאור הזה וכאמר כי כמו כאשר שיד האדם היא הכלי אל כל הכלים והיא כונה ומכיעה את כלם לפעול גם פעולות רבות בהם תראה רצונה ושכלה כן הכפשות ובפרט העליונות והאלהיות הן כלים אל צורות העולם המושכל האלהיות אשר הנה כלים אל הכנה הראשונה כב' תיען המרכים ומגבילים את כמה המיושגת והכלית מוגבלת אל פעולות מתחלפות ותכליות טובות ובהכיעם כלי הטבע התחתונים ומגבילים השמיים היסודיים והמיושגת הם בנת כל מה שימאיר כראשון וכולתם יעטייר ויוחק ויתגלה בשניהם טובות כחמה ויכולת הראשי' כלי תכלית והתכלית בלי ראשית וכאשר היד מקבלת מהזולת ונותנת אל הזולת כן הכפשות האלו לקבל מהעליונים המציאות היכולת וענם הפעולה הנמצא' בעצמותם ישפיעו כנדיבות גדול ויכולת אל הנשמים העליונים והתחתונים כל מה שצמיאותם ויכולתם

פרק טו

ידאח כי החומר הראשון וההיולי אחר ושהעולם מציאותו מארבע נשמים פשוטים אשר הרקיע הוא האש ביחר שאת ומעלה אמנם כולל גם אל הארבעה יסודות אף אם באופן מעולה ונשא ובלי העדריהם והאמור יבאר על הארבעה אופנים חסמחברים בדברי הנביא:

בחספר אשר לנו קומר אחד באופן כי להיות הסבה הפועלת העולם אמת ותכליתו אחד נורתו שהיא הכפש הכללית והטבע והשתלשלות והסתככות סדר כל הדברים אחד הנה ראוי שיהיה קומר אחד ושיתקלקל בתכיפות לארבעה גופים פשוטים ולא למשה כדעת ארסטו מה שזוכים בו האופן להיות היסודות אותם הנשמים אשר כנועם תפארת סדרם השואתם והשערתם יוציאו את העולם ימייב שהם ארבעה כי לעולם בין שתי הקצות נרין שיהיה אינעו כמו שהראו התוככים והלמודיים והנוקשר והמסבד בין שני נשמים מקשיים יתקייב היותו כפול וכיוצא

ימצינו

הנה כל הקדמונים ועמם אפלאטון והכלוי' אליו קיימו וקבלו כי קומר העולם בין ברקיע השמים ובין כיסודות והעורכבים והם הוא אחד כי להיותו כח קומר לא יקבל הכל אשר לבד ימציאו הנורה כי להיותו אחרון לא יתהפך לשפל מחנו אשר יבא אחריו ולהיותו עוקביל כנותפעל ראשון וכללי כגד הפועל הראשון והכללי וכאשר הוא אחד כן השמר הוא אחד ועוד כי לא יהיה העולם אחד אם לא יהיה מציאותו קומר אחד כבכת כי החומרים היותרים והקדומים כלם ישובו אל קומר ראשון משותף ורשוק וגם בעבור כי אי יקרא אחד

ימניעו בין שתי הקצות אש ועפר שני אמצעים אויר ומים וא"כ נהכרח יונאזו ארבעה גופים הראשונים מלכד כי מופר הארבעה במספר שלם ומלא אשר בו ימצא העשרה שהוא המספר הכולל הנו מופער באה והגון אל מלאכת המציאות השלשה והמלאה והוסיף כי האיכויות הראשונות בארבע אופכים כנבנה אותם וימסך שלא יהיו כי אם ארבע גופים הראשונים וד' תנועו' לכד בהם נראה הקל שבקלים הכבד שבכבדים הקל והכבד האנוניאליס ארבעה גופים מונעים מתנועעים ולא יתר כמה שיגורו האפלאטוניים כי המציאות יורכב מ'ארבעה גופים פשוטים אש אויר מים ועפר ויתכן שנקראם חמשה כי להיות באויר חלוק הפשיטות מ'אד יותר או פחות יש בו חלק והמאזן היותר עליון וקרוב אל הרקיע אשר לפומו נקרא אש וגם שמימי והוא תומר לזה (וכמו שאמר דוד אש לזהט) אשר ארבעו בתולדותיו המציא והכל קיינמהו עם מה שכל בעימאום והוא כי העולם הנשמי לדעת הפיטאגוריים והאפלאטוניים יורכב וימצא מארבעה יסודות באופן הדכיי מופער ושה ביניהם אסודים וקשור' אינם בזה החלוק וההבדל כי כגון שונים לא יסבול ברקיע כלתי שויות אמנם ימצא באשר תחת הירח כי שם אף שימצא לפעמים מיד יחזור לאתננה בסבת הכגון והשוני העליון התנועת השערות וכגונו ושהנקום לאלו היסוד' הוא תחת הירח אין מכחישו אמנם יש מחכמי הטבע אשר לא יסבולו ברקיע ואחלה פניהם להטות את אונם אל דברי המחכמים האלהיים העוראים ונזורים כי היסודות הנם כשכל האלהי בגלל גורותיו האלהיות ובכפס העול' בעבור דבריותיו בטבע בעבור המיכיו' ברקיע בעבור סגולותיו ותחת הרקיע בעבור גורותיו כי ח'ך יתכן שירדו מהסבות המתעלות על הרקיע טבעי היסוד' ושיגיע אל אשר מתחת לרקיע במינע הרקיע עצמו אם הסגולות אשר יכילום ויכניסום לא ימצאו תפלה ברקיע ואם יאמרו שהיסוד' ימצאו ברקיע אמנם באופן סובבי כמו שהם בעמם בדרך גור' ובמורכבים בדרך השתתפו' שיבו האפלאטוני'

כי לעולם הסגולות העצמיות היסודות על אדני הטבעים העצמיים באופן כי אם הסגולות וכמות היסודות ישנם כמחלות ברקיע כיוצא בריך שימצאו טבעיה' אמנם אלו ואלו ביתר שאת ובכל מהתחתוני' כמה שמעלת הטבע האשי הגבוה יפיע אל הרקיע אור מושש וחס חיוני ותנועה נמרצת טבע הארץ לעולם עומדת ומקשיית והעביות והנסות אשר בו הכוכבים מתראים לעינינו והירח ידמה הניגונים השמיים * טבע האויר יורה וימצא אל הרקיע האיכות הבהיר והמוהיר אשר קראוהו ספירי וכן טבע המים הוא כבת דקות ושוני ההיות וההשואה והרכות באופן שיחויק ויבגור הרקיע באופן שלם עמידת ומקשיית הארץ בלי כבדותה וקדושתה שויות ורכות המים בלי כגורם ושלום קלות ומהירו' האויר בלי מוכתו ורוע סדורו * כמ' ויכולת האש באור והאש המיוני' הדומ' אל השכל ושיות הכפס והשכל בלי טבעו השורף וכמו האוכלת * ועם כל זה שבאופן האויר יכולו הרקיע כל הארבעה יסוד' האש יתעלה ויגבר עליו והוא עצמי לו כי כמו שהאש יפרד באיכות מן הארץ כן יתרחק רוח גדול ממנה מוצב הארץ היא מתקרבת ומתכוונת במרכז ואמצעו' העול' והאש מתפשט ומשתטח בהקפו העליון והאש הארץ לעולם עומדת בלי תנועה האש הוא תמיד מתנועע ויען לא ימצא תנועה ימרה כמשיית יחוייב אם כן שתנועת האש תהיה עגולייית וכדוריית וכן להיות הארץ קדורה וקרה והאש אליה כדיי יאמיני' היותו מאיר וחס כמה שגמור כי הרקיע הוא אש באופן מתעלה כמו שיראה ממעלת ותנועת האור והאש המיוני' אשר ישפיעו אל כל הכמאליס אשר תחתיו ויען הוא כולל אל כל שאר היסודות אל פשיטו' האש מתהפכים ומתנשאים * באופן כי להיות מציאותו מארבעתם יבגור בתוכו מעלותיה ופרכי' סגולותיה' מכולק מכל סברותיהם כמעט קליפותיהם ועל כן הוא נראה מאיר וחס * עם סגולת האש שפירי' ובהירי' באויר כלל ומתדבק במים עומד וקיי' בארץ וכיון שבכפס יש מציאו' ושיות דבריות ושכל כן ברקיע

בית אדהים שער שישי פרק טו

אז האט העלין יצא הסמדה והקים במזיאות
וארץ ליקות ומעירות כחמיות זמים קלות וסכוכ
כאזיר ודבריות • וכוף דבר אור ומס כאש ושכל
כזה שהוא תחנת מראה הנלתי נשמייס תכני' וצורת
התחנות פשוט אלו וצנד מה סבת לאלו כל מה
שיתייחס אל הד' אופנים אשר ראה הכניא ברום
הקדש הם הארבעה יסודו' ושמעם הרקיע המזיאי'
שגם הנשמיי או הרקיע לפי האופן המעול' בתנכור'

אשר בהם יתנוק לארבעתם באלו יאמר ראיתי ד'
טבעים כי להיוחס עוליים הם כלולות באחד אשר
גם הוא כמוהם עוליי כי להיותו העליין על כלם
וקרוב אל הטבע בסגולתו המוכעת הוא תמיד בעגול
מתנועע ומלא עינים רצונו אורות וכרות אשר בהם
יראה ויהיר אל המומר וכמשל היענה תחמם אותו
ויוליד כעוף המרחפת על ביניה פעולותיו זאכרוסיו
שם הדומם הזומם הבהמי והאדם •

פרק יז

ימשין להראות כי בטבע חשמיים קראו הנביא אופן יחשבו ד' עגולים או אופנים :

ביאר הפילוסוף מראנדולאנו כי ברקיע
יחשבו הד' יסודות בזה האופן הארץ
צירח כאשר היא השפלה ופחותת השלמות בשמייתים
ונועולפת הקטן בהרות כהות המים בכותב כי להיותו
בעדר מנבול ותמונה מיוסדת ועצמית בקלות יקבל
וולתם • האזיר כנונה כי למוינת חומו הוא חיוכיי
שלם ומלא • האש בשמש בעד הטעם אל הכל מבואר
באשר גם במאדים המס גבור ואיש מלחמה • האזיר
בנדק המונג הטוב והמטיב ואל כונה מאד דומה
המים כשבתאי קר זקן ושחרורי • והארץ ברקיע
הכוכביי כי הוא מהודר ומפואר בעדיי כוכבים אין
מספר כאשר היא מהדומם הנמק והקיים מלאה
המים ברקיע הכדלסיי ספיריי ובהיריי האזיר בגלגל
היומית לרוב קלותו ומרוצתו והאש ברקיע ערבות
אשר בחומו ואורו יתן וישפיע סיות ואור אל כל
המזיאות • והוסף לזה כי ברקיע ימצאו ארבעה
אופנים או מיני נשמייס הירסיי מעורב מהקטן
והאור וספיריי הכוכביי קיינים ובלתי קיימים
והרקיע הכוכביי מסולקים מהקטן והקדרות ולכן
הרכנתם מספיריי ואור כדלסיי והמתנועע הראשון

אשר בלי חלקים קדורים וגם בלי מואירים כלם
ספירייס או בהריי ונמעלה רביעית ערבות אשר
כלו מאיר בהפלג' גדולה אף כי להיותו בלתי מושער
אל מראית העין מחכו יתפלס ויתכסה מלבד כי
הגלגלים או הם מתנועעים ממערב מזרחה ככוכביי'
או ממזרח למערב כגלגל היומית או מקוטב העולם
למזרח עס התקרבות והתרחקות וחכונות המנוכה
כגלגל הס' אורקיע כוכביי או בלתי נותנועעים
כערבות כושאים כמיקס הארבעה יסודות כמ"ס הם
סבתם הם ישמרום ויכיעום זמורה מהם ינהלוס
כאשר כתבא' יוניאו ויולידו מהם ארבע פעולו' דומס
זומם הבהמי ואדם וכל זה בדבריות' הנודיי המוליד
מיכיי ואשיי ובהתנענעס באפודה ממזרח למערב
ויטו פעם אל צפון ופעם אל דרום שזה ד נקודות
וקנות הרקיע יסוכנו ארבעה תקופות או זחיי
השנה הקיץ או אביב חוס קור וסורף הד' איכויות
הראשונות הד' לסיות והד' תכונות המונג או חונים
עם כל מה שבמקום אשר באמר והכל יתבאר היטב
ונקלות יתייחס אל ארבעה
אופני הכניא ע"ה :

פרק יח

באר מחות נלגל ערבות ולהיותו אור אחר מתדבק וקיים יקרים והיא סבה באופן מה לכל יתר האורות לא המתדבקים לבד כי אם המתפרדים ומתנועעים ויגיד כי על ידי האמצעי חזה תתחבר הגופש הכלליית ומכאן אל כל יתר הגשמים:

יען

כי במקומות רבים ושונים דברנו בקצרה ועל הנלגל העליון נלגל ערכות ראוי שזודיע מה שידענו והשננו מוכו והוא כי כאשר האחדות והפשיטות קודם אל הרבוי וההרבה נלגל כל אשר הוא כוולת והוא נהולת יעמוד מה שהוא מעבמו ובעצמות טבעו על מאורות הרקיע הרבים אשר לא לבד הם מתחלפים ושונים אינם מעורבים עם הספירות והקדרות יסוייכ שימצא אור שזוט נשמי לא מפורד ומפורד ולרבים מתחלק וכלתי מעורב בספירותיו או נלכלך מהקדרו' בהות כהות כי אם אור פשוט יסיד מתדבק כי כמו שהאחדות קודם אל המספר וכיוצא הכמו' המתדבק קודם אל המתפרד וכמו שהטבע הנוריי העומד בעצמו קודם אל אשר הוא קנוי מוולתו וכוולתו עומד ובהכנתו כלול ומובנל והוא האור או נלגל ערכות אשר ביתר המעלה ב'אר פאטריצ'או ההולך אטריעקנות וורואסטריו ומפרטיו וההולכים אחרי דעת באג'ליאו אססראבון וב'דה ואחשוב שהוא אשר ח"ל קראוהו ערכות אשר בו לדעתיו מקו' הנ"ע של עולם היצירה עולם המלאכים משכן השכינה הספירה העשירית אהל המלאכים ואור הכשמות העולות מעולם העשייה הזה והיורדות אליו ואשר סכמי התלמוד קראו ג"פ או נלגל השכל לגדול מעלתו על וולתו והאור הכבד ביום ראשון בו היה נופה ומביט אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו ונכנת מעשי הדשעים נבנו לגדיקים לעתיד לבא שנאמר ויבדל אלהים נגו' והוא האש אשר מונח הרכבת מציאות גופי המלאכים תארום בשם סיות אש ממללות קדוב אל לבושי האפלאטוכיים השחיימי' נאה לדעת לפי' אש ואכני הספיר סוף דבר הוא הרקיע אשר כפי הפשט ראה הנביא יסוקאל על ראשי הקיפות נרזי המקום העליון ושמיאיר המסבך

והכולל אל כל המלאכים והכפשות העליונו' וכמוהם הוא מטבע אשוי או אש לא שורף אהם לזהט ומאיר שמחיותו ערב ומתוק ובערך מתעלה נכס ומעלה על הרקיע הבדלתי או אשר הם מעורבים מאור וספיריות ולא מעביות וקדרות כערך אשר אל האש על יתר הסודות והאור והקום היסויי על יתר האיכיות הנשמיות ואולי הוא האור והאש אשר היתה מתלכשת ומתעטפת השכינה נרדתה לנוסה לארץ והיתה נראית אל עיני הנביאים והמסידים רבויי אולי הוא האור האשוי אשר בו תמספך מלכות קדישא באמצעות המלאכים ואופני היצירה והעשייה אשר גם הם מורכבים מגופים אשויים לא יסודיים וגם לא מהרקיע הממש והנרא' כי אם כמ"ש החכם הרב האלהי ר' משה קורדוויירו בספר הפרדס יתיר מעולים ורומכיים מהנכזרי' בהם תתראה א' הקסירי' ואולי הוא מה שרצה הרב ר' יצחק אברבאחיל לומר כאשר בפרשת פקודי ב'אור כפלא ופילוסופיי על ענין האש העין והערפל אשר בהם היתה נגלת השכינה ואחשוב שממנו יצטייר הגלס הראשון של נשמתו כי השני הוא מאיר איוריי במינופס יתיצבו כמו בלבוש שמימי ואיוריי על ידם תתאחד עם גופנו העפריי משכו רשוק ואחשבה לדעת שהוא אשר בו תכלכשו סבון ואליהו כי בהתהפכ' בנשמתיו וסכדלפון הם נפש העולם הכללי' והראשונה וסיות הכללי' וניורו ופל' ידה ובמינופה כשפע בו ובאמצעו' הנוף הזה הראשון והשלם א כל יתר הנופי' תתפשט ותמן להם כל מציאותם ופעולת' כי כמ"ס קאטאיאז גדול בשכמת האפלאטוכיים לא יתכן שתפוד הנפש הראשונה מגוף עצמי אף יסוייכ שיהיה אליה הראשון מתפלג על וולתו וכאדר הכת מוולתו כערך שהיא גדולה על יתר הכפשות הממוכות והמכשיות את נלגליהם ונשייהם עם מה שזכור כי כפס העולם

בית אלהים שער שישי פרק יט

העולם שהיא מטטרון שר הפנים והעולם יפנים
בתכיפות וכלי אמצעות בעצם וראשונה אל גוף או
גלגל ערבות הזה המאיר והראשון הטבע הכללי
והכח הודעי והמיני של כל הדברים וכמינועו אל
כל יתר הנשמים שמימיים יסודיים ומוסדים והוא
לדעת מה שנקרא בפי המקובלים ככללפון שר הישר
שהוא הסומר וערכו' התכו וההילי והוא שר האפסי'
שהם הרקיעים הגלגליים והיסודות ולהיותו קודם
אליהם הוא המניע המכיל המכין והמנייר אותו

פרק יט

יעמיד מה שנאמר על ערבות עם גזרות ומאמרי פיקו שהמיראנדולה והחכמים
אשר יביא והכל ייחס אל דברי הנביאים יחזקאל וזכריה :

למען

לא יעלה על לב אדם כי מה שאמרנו
על רקיע ערבות בפרק אשר קדם הוא
בדיו מחנו אביא בעז' מה שאמר פיקו מהמיראנדולה
בראשון ספר האיטאפלי השני והוא כי על התשעה
רקיעים באה לדעת השבעה כבוכיים והגלגל השמיני
קראנוהו בלתי כבוכיי והגלגל התשיעי המושג
מהשכל ולא מהאדם והו' הראשון שבנשמי' המתנובעי'
באמין מציאות הרקיע העשירי קיים עומד ושקט
מבולק מכל תנוע' ולא לבד האמינו זה רבים ובפרט
האחרונים אינעראבן וב' זה אמנם גם רבים מבני
העברים וקצתם מהפלסופים והלמודיים ודיינו
בזכרון שנים מהם אברהם הספרדי תובן גדול ויצחק
הפלסופי יעידן יגידון מה שאמרנו מה יבינו כי
הגלגל העשירי הוא הרמון ביחזקאל באבן הספיר
דמות כסא במראה הספיר ירמון וכות האור ובדמות
הכסא קיינו זה הגלגל כי הוא בלתי מתנועע
והוסיפו כי זכריהו צייר ותאר העשרה רקיעים
במזרח הזהב אשר לשבעה כרותיה עליה ועליהן
הגולה אשר על ראשה ושנים יתים עליה אחד מימין
הגולה ואמר על שאלה מקבילות השבעה כרות מול
שבעה בוכי הגנוכה אשר קראנום כבוכיים הגלה

הגלגל ה' המהודר חכמה מאורות ונרות והותים
השנים יאמרו שרמיותם על הגלגל התשיעי והעשירי
כי מהותי' יצא השמן הכתן לאש לאכלה כן מהגלגלי'
השנים ירד אל השמכה הכראים אשר תחתם שפע
וקיינו האור ויבא על ככון דמיון הראשונים אל
הותים וולתם אל הגלה והכרו' אחסם להיו' מהמכנה
שמיים אחרים יצאו שתי עשינות ראשונות יסוייב
שמהכ' גלגלים שאמרנו האמר ולא שביהם יביה
ראשית והתשלת כל אור אשר בתכיפות יתפשט אל
הגלגל ה' וממנו בועלה שליטת יפיע ויוהיר אל
השמש בהשתתפות שלם ואמר יתחלק בדביו יותר
וסובר השלמות אל שאר הכוכבים ואת הדלת סגר
באמרו שראוי להעמיד מציאות הגלגל העשירי אשר
נקרא בפי הסכמים ערבות על ראשי התשע אשר בו
אורות האור ואשר ממנו כחמין ראשון ימשך ויביע
האור אל יתר הנופים ויתעלה על התשע כשר הוצא
על מקנהו כנורה על הסומר וכאשרות על האמפר
ימציא עומם מספר העשר השלם וכו' כל מה שיתקיי'
עם מאמר ארסטו בספר השמים והעולם פרק שבי
והוא כי במדרגות המציאות הכלתי נשמיים יסוייב
שיתגא מי שהוא בטבע עצמותו וכלי מיוצג בעולה
עמנו

נשום פעולה או תנועה וזה הוא רקיע ערבות וזולתו יקנהו בתנועה קצרה וקלה המתנועע הראשון ואחרים וזולתו יותר פחות השלמות ישיגו בתנועה רבות וכיוצא בהשארם ובאחרונה הארץ הכלית מתנועעת כי להיותה מתנועעת עמה נעדרת היא לבדה נושא ומקום אל העליונים אשר עליה כנפנה אשר להיאלה כלית פועלת מעצמה תקבל לבד מזולתה :

ממנו נפרדת שלם בית השאת וכלי תכלית ואמריו מי שהוא נפועל קצר וקל משיג אושרו והוא השכל הנכדל ותחתיו יעמוד מי שבפעולות רבות ומעשים סוף סוף ישיג אושרו ותכליתו והוא הכפש הדברית ואחריה הנזק כי להיותו כלית ראוי אל קמעל' הזאת והיא המורה באל תכלית אל ראשיתו הראשון יהיה נעדר מהאושר האמיתי אמנם בזה ההכדל כי התכלי' אשר הוא נוכח אליו יקנה נזק אחד בטבע כלי שיקנהו

פרק כ'

יקיים מציאות רקיע ערבות ויניד ויבאר חנאיו ובחינתו ובעזר באמרי קצת מהחכמים יראה פועליו :

על ידי התפשטות כנזיו אמנם כאור המאושרים שהוא כלית מושער אל העינים הכלים וכפסדי' ששית שהוא מקומד התפתושים מתחלף שביעית שאין בו כוכבים שמינית היותו מסולק משהתכות ומלוק היםים והלילו' יותר שנוי' הזמן תשיעית שהוא מושב המאושרים ואלאכים וכני אדם והעשירית שהוא מלא מכל השלמיות והטוב המתייחס אל המעמד המאושר אשר בו כל הטובות יתחדשו וכללו של דבר הוא דמות ונלם מאד דומה אל האלוה' ית' והוא כבא מושבג וכמו שאמר הפארטיכטי הוא נעטה תהלה וזהו אשר כעטיפתו ילביש את העולם מכסה מזהב ומאיר המכסה והמכתיר כל המציאו' היכל מקודש א הכבוד האלהי ומקדש קדש אל האלהים ית' אשר בו יתפאר על ידי המראות העליונות אל עיני הרוחות המאושרים הכלית נשמיים אשר ישיעוהו א נופיהם באופן טוהירוס כוזהו הרקיע ובניאור פעולתו ושפעו בתפתוקים ואם יש מי שמכשיר אותו רבים מהפילוסופי' כגון אקינו דוראנדו וזולתו יעמידוהו ויודוהו ואומרים שיטפיע בגלגל הראשון אשר הוא אליו עכוף וקרוב לא סגולה מולפת ושוכרת אמנם קיימת ועומדת מקפת וכוללת מקיימת כל יתר הנופים ונותנת להם כח לפעול כחמו להם הנפשו' יס א ז 19 וכיוצא

הנה

מכתי' הנוגריים יודו על רקיע ערבות ואף אם לא יראו אמתתו בטענות חותכות יגידוהו ויעידוהו בראיות ואם אינם מופתיות ויקיימוהו בהסכמת כל סכמיהם אשר חשבת קבלתן משכמינו המקובלים ונמרו כי תכלית המציאו' והעול' הוא האושר הכפול אושר הרוחות הנמשך להם מהדנוק האלהי' ואושר הנופים אשר העמידוהו בתוספת האור והקיום והבקינות הכלית משתנות ומתפעלות כלית מתהוות וכלית כפסדות ישיגום ויקבלום מרוסותיהם אשר מתפילת נריאת העולם היתה התפלתם כרוחות העליונים השכליים ונגשם העליון על כל הנשמי' השמימיים שהוא ערבות ויתקי' לקץ הימים כנפשותנו הדבריות בעת התקיה' הנשמות יתהנו מהמראה האלהי המאושר לנגם והנופים נעדרות וזהו כוזהו הרקיע להשתתבס מעדותיו המאושרות שהם היותם כלית נפסדי' כלית נפעלים אור הפירות ודקות כנפשות השכלים העליונים ואל רקיע ערבות ייחסו כאשר הביא דניאל מאלגוביאו על ספר הגזרות השני' עשרה בסיכות הא' היותו עליון הכ' היותו חוכך אל יער הנשמי' שלישי היותו כלית מתנועע וכלית משתנה רביעית היותו נשמי' שמי' היותו מאיר לא כאור השמי' המתראה

בית אלהים שער שיש פרק ב

הכדלס יטפיע נענו' שיקבל הסומר חמא המסלף
והפכיי אל הדנריות הרקיע הכוכביי הנמטי' והכל
במינוע הכוכביי אשר בהתקרבותם והתרחקותם
ועהלכס המשוכל והמשמנה יהיו סבת התפלגות
הויה והפסד כל אשר תחת הלככה ומה שנשאר לומר
כי הסבה שרקיע ערבות כלתי נראה אף שהוא מאיב
ומזהיר היא כי להיותו מועלה דמה וכשאה הוא
כלתי עשער אל העינים הכלים והנפסדי' להתפלגות
עליהם ביתר הרוממות ולהיותו מסולק מעביות
ומשכיות אך נסם וך פסוט ומוסר מהמית' לא יכונץ
כיוצא אורו אל התחתונים אמנם יהפכס לעצמו
ובעצמו יאספס דומה בזה ובולטס אל השכלים
הפשוטים המתהפכים בעצמם ומתכסים באורם
הגדול דמיון האש בגלגלו הס כלתי נראים אל עיני
הנפשות השפלות הכלתי גשמיים :

וכיוצא הכס ובפרט יטפיע במואשרי' אשר בו מושגם
סגולה העקסס והנאיר אותם ועל עי' מנוסו' יכהלס
וכו' ובשפלים יטפיע ההכנה המעולה אשר בה הנוף
האנושי יודמן ויתקן לקבל הנפש הדכריי' כי להיות'
כלתי גשמיית ובעצמה עונדת היא מוסרת מהמיתה
וההפסד ומעולה דמה ואשר שימלאו ג' מיני נפשות
נחמיות סוכיות ודכריו' אחרו שהרקיע הכוכביי יכין
ויתקן א הויית א הנמטי' והרקיע הכדלסיי אל קבלת
המיוכיי' וערבות אל התלכשות הדכריית ואני כפי
דעתי הייתי אומר כי ערכו יתקן ויכין הנוף האנושי
להיותו ראוי ומוכן אף כי לא בלי אמצעות הנפש
הדכריית לקבל ולהשיג השכל המאיר הקיים והעומד
ואליו דומה המתנועע הראשון כיכחו להשגת
הדכריית אשר במהירותה וקלותה תסקור ותביט
מנוף העולם ועד סופו כומן נועם : הרקיע

פרק בא

באר מהות הטבע המתלבש בחומר הוא כלי אוסמות הנפש וסבת ההירה ותנועת
המורכבים הטבעיים וייחסהו אל הרעח המושפע מהחיות באופנים
חנה הוא התחלת וראשית כל תנועותיהם :

הרמונים בארבע מיות הקדש ובארבע פניהם אריה
שור נשר ואלס וארבע כנפיהם וכו' ואשר שגברנו
על הגלגלים השמימיים ואשר שאלקנו אותם לארבע
מינים או מדרגות המדמים בארבע האופני' הכלול'
זה בזה כאשר יהיה האופן בתוך האופן והיו נראים
מלאים עינים סהם כוכביהם אריהם עכסיהם או
כסותיהם ואחר שעה רעיוננו ודבורנו על כל זה
כמו שאמרנו והראוי שנבאר עכשיו מה' דות הדיס
ההולכת בין האופנים כמ"ש כי דות הדיס באופנים
על הדרך הפלוסופיי אשר מהלכס ותנועתם ואשר
הדוט ר"ל רנון הפיות המניעים אותם בנפסם
בעמדם ובהתנשאים על הארץ וכו' והוא כי אף שיש
לנפש נטיה ומסק סבעי אל הנופים באשר היא
בעצם ופעולה להם תמונה וכלי אסתות קרובם
עכו

אין כוחותינו ועינינו עתה לבאר דכרי הנביא
אשר רבים מהשכמים קדמונים ואחרונים
הרנו כנמא יחמקקיס ונלאו נפסס עד שכמעז לא
עובו מקוס להתגד' בו הזקן והתאו' כל' שכן להוסיף
עליהם כי אם להראות הסעיפים ואורות הקבלה
העוקבלת ודעת הלמוד האלאסוכיי אשר בדכריו
כמוס ודמיו כי מלבד שלא יהיה כעדר מהתועל' אולי
יעיר אל המזכילים ומנו נסתי השכמות להוסיף
ענינים רבים לא לבד מועילים אמנם כפלאי' ואליים
אשר רמו הנביא בדכריו ואנו לא ביארנום ואשר
סכפרקיס העוצרים בדכרנו על הדומות האויריים
מיועמים אל דות הסערה הכאה מהנפון פנן גדול
ואש מתלקזת ונונה לו סביב כאשר נס על נפשות
העניאות והנשמים השמימיים היסודיים והמוסדלים

בית אדם שער שישי פרק כא

עב' לא תתערב שמים כי להפך לא היתה מתעלה למעלה אל הכנכל ועליון ולא היתה מוקשרת כל הדברים וכלתי תצירת את הנוף בשלמות אשר בו משכנה ואם עליו לא מתעלה לא תהיה רוחניות שכליית ובקיריית להיות אחת כי הצורות המיוחדות אל הנופים אינם מתעלות עליהם ולא מנגדות אות' ולא מנגדות ומשעבדות אותם ולא יבדילו הצורות מהסומר ולא יתהפכו בעצמם ולא אל העליונים לא ישיגום ויאהבו בלופן כי הנפש בעמדה בעמדה יסוייב שיתפשט ממנה סיות פנימי' אל הנוף אשר הוא סי גרף שחומר שהנפש העומדת בעמדה יתפשט בנוף דפוס מיוכי וכאמרו כמעט צורתו ימשך עם עצמו ובעצמו מורכב סיוכי' או בעל נפש אחד שיהיה לא לבד פעולה והנפש הכנכלת אמנם צורת וסיות הנוף הזה וגם כלי מיוחד וסנפי ומוכן איה ישרת ויועיל להשפיע בו ובאמצעותו מה שקבלה מהעולם השכלי ודע כי הסיות הזה המחפשט אל הנוף הוא אשר קראוהו טבע וכס ורע' או מיני' כאשר בפרקים הקודמים וכוסף עליו כי הנפש הכללית והראשונה תשפיע ותלביש בסומר סיותה הכללית וכסה המיניית אשר בלי אמצעות מדיל תתלבש ותתפשט ברכיע להדפיס ולהשפיע בתנועותיו ובכנותיו אותם הבסו' אשר המה מקביליו' אל מיניהם ובהם אל דבריות הנפש וצורות השכל האהיו' האלו יכינו ויוקנו אשר כך את הסומר אשר תחת הירש הכלתי מונבל מספר הכנות ושיעורים במספר הצורות אשר יוכל לקבלם להדמותו אל העליונים בלופן כי כס הנפש הסיוכי' הזה לא לבד כמעט בעצמו תבדיר עם חלוי ושלמות כל הנוכחים ועליונים אשר מהעליונים מושפעים אליה אמנם תמיד בסומר תשקם ועליו ככסר על גוליו ירחק והוא התקלת הוית כל מה שהסומר הכוכר כולל בעצמותו והו' לדעתו מה שאדון הכפיא' רצה באומרו ורוח אלהים ממשפח על פני המים או באשר ביאר וולתגו שהיה מרחף עליהם ומסיה אותם ומכניס לחסן ינא מהם כפועל כל הכמות והגור בקרב כס

הכלתי מונבל ומה שהכניא ימוקאל הראה יומר בכירור באומרו כי רוח הקים באופנים ובהנשאים מעל הארץ ינשאו האופנים וכו' ואולי ימצא מי שישיב ויאמר אם כמות כל הדברים מושגם יתמיד בסומר כדמות כנזי השמש על פני האדמה למה לא יקבל תמיד כל הצורה ויחזיק בו כל המורכב' היוצא' מהן ועל מה כמות יקבל פעמים אלו ופעמים וולתם ואחר כך יטעם יעזוב בלי שיתמיד לעול' במצב אחד מה שנתיר בזכרנו מה שאמרנו למעלה בזה האופן הצדמנות הטבע הכללי הזה או וולתו לא יוליד וכיוצ' בעצמו לבד הפעולות התפתחות כי אם באמצעות התקלטו הכנת ותקון הסומר כי להיותו מוכן בואת התמונה והתמונות כוללתה או באשרת יקבל צורות מתחלפות וימצא מורכבים ומתרכבים וכפרדי' כאויר אשר הוא כהיר ככס מקבל האיכות העליון המאיר כאשר יודרך לקבל מהכיוצ' השמש' אשר קודם לפניו מומן אך להעדר ההכנה לא היה יכול לקבלו ודע שהרכיע הוא המכין את הסומר והוא המדפיס בו ערך מונבל כמה שיקבל בזמנים שונים הצורות המתחלפות והמורכבים אשר מכמות הטבע המיניות תמיד מומנות אלו יתפשטו בהיות מוכן לקבל' ולא קודם בלופן כי מהתנועה המתחלפת והצטיירות הרכיע ינאו הכנות ומו' הסומר המתחלפיש ובמינוסם הצורות והמורכבים המתחלפים הכוללים מורע' הטבע הכללי התמידים וורע' הפרטיים כי להיותם יותר משתנים וזרים המה כמצאים אלה להנביל ולהשפיע הפועל העליון והשפיע אל פעולות יותר פרטיות כי כיו שחומר בספר הנ' מהאיכיתאם סב' לפלוסופו כל מה שהוא בטבע הווה ומתנוסס יתכווה ויתנוסע מדבריות הטבע הכללי כאשר גם מהדבריות המיניות לעצם טבעיות מיוחדות בלפי מנגדים אמנם מקבילים ומושפעים אל הכללי אשר המה סלקיהם וישרת הרכיע אל הפעולות האלו להבין לבד בהכנות ומכונות שונות אל הסומ' להיזם מווחן והבון א כל הצורות וז אשר זו כי כפתם אמת הוא מהנמנע מה שיתקיים באמרנו כי כצורה הכלל

בית אלהים שער שיש פרק בא

בחדרות ואמצעיים ככוכים ונאים ישתלשל ראוי
להאמין כי כאשר מהטוב הנמו' והאחד הפשוט כאצל
כלי מינוע השכל הראשון או העולם המושכל ובו כל
צורות ותכונות כל הדברים כמו כן מהשכל הזה
תשתלשל הכפש ובה כל דבריות הצורות אשר ממנה
יוצא תפומר העולם * הטבע עם כל הורעים או
מינים כי להיותם מקבילים אל השכלים והצורות
העליונות הם התמלות ההיה והתנועה אל כל
הנשמים כי כפי מה שקיבל הטבע הזה מהכפש אשר
הוא כלי אומנותה כמו כן פעל ועשה בתפלה וכיוצא
תתמיד פעולתה כחומר ותמיד יעשירה וימלאו
מהצורות המזהירות בעולם המושכל * וראוי להבין
שהם נ' מיני טבעים האחד ראשי ושני והשני
דמותו וצלמו הראשון כח אחד וחיות אחרון נתנה
בכפש וכעבורו מתלבש בחומר ויטן הוא ורשי ומלא
מהכחות המיניו' או ורעיות יוליד הצורות החומריות
וכסיות ותכונות הנפשים ע' השכל והמלאכ' הטבעיי'
וכמו שאמרנו אין הכח הזה כפש כעם אחס יתאצל
ממנה בלי אמצעות * אינו כפש כי לא יגיע את עצמו
כי אם לוולתו הרגון אל הנוף להיותו כעם התמלת
היותו ותכונתו ואם קראנוהו חיות הוא כי להיותו
מתאצל מהכפש שהיא חיות כעם והאמתיי הנה
הוא בפנימיותו מתעורר אל ניור הנפשים בסנת
צורותיו הידיות להיותו כאשר הוא באמת פועל
נצחי וכמו שאמר הכניא רוח הקיה אחס אחרון
ואשר נבאלו ממנה יכסה אל חומר דמיון האופן
אשר יתלבש בו לניירו ולהגיעו והוא כעם התמלת
היות הנפשים כמעט תכונות האופכים וכיוצא בקרא
קיה כי הוא חיות כי ההיה הוא פועל חיוני אחס
אחרון להיותו מעבד וגומר פעולתו וכמו כנסיות
החומר כעדרות מהחיות והתנועה מפגש להיותם
אחרונות ונפגשם בלתי כפשו' ומהוולת לבד מוכעו'
סוף דבר הטבע הזה מקביל מול המלאכה האנושי'
כי כמו שהיא ע' שכלה הישר היא ראשית הפעולות

המלאכיות כיוצא בה הטבע הזה בגלל הורעיי' בגלל
הצורות המיניות הנה הוא ראשית אל חיות ותכונות
כל הצורות והמורכבים הקומריים אך כי המלאכה
אינה פועלת בחומרה כי אם כוולתה וקוולתה לה
ובמקרה * והטבע מכפשים וכעם חומרו יתפשט
וילבישו לא ומקריים כמלאכה כי אם חצורות
ענמיות וכל זה בטבע מכלי ענה ובסירה ורגון
כמלאכה וזה הוא הטבע הראשון והעקריי כעם
וולתו אחר שאינו טבעי כל כך אבל דמותו ותמונתו
כי כמו שיש שכל ותמונתו כפש ותמונתה כן יש טבע
וגלל שהוא הצורה הקומריית נסיית או ניור הקומר
שאיה התמלה כי אם כלי אל החיות ושאר התכונות'
הטבעיות כי להעדרה מהחיות שהוא ראשית כל
התנועה וההיה כראה כי ענמה לא יוכל להיות
ולהגיע אל הוולת ועבודת מלאכתו לבד להבין את
החומר ולעשותו ראוי הנון ועושר אל ההיה אשר
בו יהווה הטבע האמיתי שהוא כסיות ראשי' כל הויה
ותנועה בזה שיתכן לקרא אל השבי וולמו כלי לא
התמלת ההיה כאשר קראו אותו וולתו ובפרט
אדסטו וההולכים אחריו ובה יוכן רגון הכניא
באומרו כי רוח הקיה באופנים ר' כי הם הכפשות
העליונות והחיות הורעיי' והמיני' יתפשט ויעמוד
בגלגלים השמימיים והיסודיים המוכיעם בתכונות
ומה שרנה כהליכה והעמידה הכוונה אללי להוליד
כהליכתו ולהשפיע אל החומר וההפסד בעמדה
מההתפשטות הוה ובהתאספס יסללו ויעדירו את
השכל מהפועל והתנועה והתכשאו מעל הארץ אשר
עמו יכשאו האופכי' לדעתו הוא מה מכוננו העקובלי'
באמרים מין נוקבין כי כההפך הכפש וטבע הורעיי'
למעלה הוכר שהוא השכל מהם תקבל כס
קדש ורוח קדש ובהתכשאו למעלה יכשאו עמו
באופכים כהעירו אותם לפעולות קדשות
ועליונות ומעלות מעלות על מה שנוכל
להאריך ודי כפי הוען והמקום :

שער השביעי

פרק א

יראה בטענות רבות כי על הנפש המשתתפת מהשכל והיא מתנוצעת בקום
מצמד השכלים הפשוטים והגפררים אשר בעצמם עומדים
בלי תנועה ישכילו ויפצלו :

טבע

הנפש באשר הראת נפרקים הקודמים
בארכה אינה המעל' העליונ' שבעולות
ולא סכת כל הדברים הכלתי וסוכה כאשר משכו
אדאקלטו ועליליו כי מלכד העטנות אשר בהם
גורנו אומר כי היא אמעית בין העליונים ובין
התחתונים אופק קשר ופלט המשתתף והמחונע בין
שתי הקנות בדמות מלאכי אלהים העולים ויורדים
בו כאשר ראה יעקב לקשרם ולמכרם
נאין ספק כי יותר ישתלם הפועל הקיים ואשר ברנע
ישלים פעולתו עושר הוא מצטרך אל הזמן כמו
שישתלם יותר החיות העומד בעצמו יחד כלו אסוד
בעצמותו ומעצמותו כלתי מתרחק מתפשט ומשתתט
לדגעים שוכים כפי פעולותיו וכסיותיו הפכיות
מעצמו ומחיותו ולכן באופן מה מתרחק ומתפרד
באופן כי על הזורה מתפשטת ע"י פעולתה המצויי
בזמן ועל אותו חיות אשר באמצעו פעולתו הפכית
לדיוין כיכור יתפשט וכמעט יתחלק יחוייב שתמצא
זורה אחרת אשר לגודל מעלתה יותר יהיה פעולתה
קיימת ושומרת וסיות אחר אשר להתכשאותו יותר
יהיה כינו ובעצמו בהקלט אסוד כלתי משתנה להיות
אחת כי לשולם יחוייב שיקדימו השלמים אל הכלתי
שלמים ביען כי השלמי' באיזה סוג הם אשר השלמות
בהם בטבע כן הכלתי שלמים הם אשר אין שלמותם
מעצמם כי אם לא כן פיו נמצאים שלמים בהקלט
באופן כי אחר שהכלתי שלמים אינם מעצמם יחוייב
סידור מנד העליונים ועוד כי מה שיתנועע יצא
לשולם מהכח אל הפועל להשקטו אל גבול או תכלית

תנועתו כי להיותו כלתי שלם בעצמו ומעצמו יצטרך
אל וולתו אשר בתנועתו אליו יתפשט ויניע אפס
על ראש המתמשך והיוצא מהכח אל הפועל יוכרת
המצא אשר הוא תמיד בפועל עומד וקיים כאשר על
אשר הוא בסבת העדרו ומסרנו מתנועע יוצא
מציאות וולתו אשר להיותו כלתי בעדר אך מושלם
ועל הכו קיים ומוסר מכל תנועה וכפרט כי
המתנועע יתנועע בסכת תאותו וכסופו המעיר אותו
בטבע מוחש או בקירה אל השגת השלמות הכעדר
מחכו אשר לא יתכן להגיע עדיו אם לא יקבלהו
מהיותר שלם אשר יוצא בו ולכן יש לאל ידו להשפיעו
ולתת אותו אל אשר הוא מחכו בעדר כי המתנועע
לא יחוייב בעצמו מה שאליו מחמתו ובקשתו כי אם
לא כן לא יבקשה וידרשה בתנועתו אמצע בו יכות
וישקוט ויעמוד על הפרק ולא יתנועע אל הגבול
ימשך אם כן שהוא מקבל אותו מוולתו אשר אותו
מוכך ומקיף ועל כן עליו מתעלה ויותר שלם וכוסף
על האסוד כי הנפש אשר היא בטבעה שוב אל הדגד
ותמורתו להשכיל או לכלתי השכיל כי בהמצא בה
פעם זה ופעם זה לא לבד תשמנה מאד לאכרו
אמצע תשוב ותתהפך לפעמים מאחרון אל הראשון
וכן להפך וא"כ ימשך שתתגבל ותתייחס אל ההשכלה
אשר מעצמה כמו שאמרנו היא כלתי מוגבלת ושזה
במד כח ושפע אשר בסוג השכלים הוא בפועל תמיד
ומוגבל תמיד אסוד וכשלמות משכיל וכפרט כי אשר
הוא מוגד הכח' שהוא הכה הוא בסבת אשר הוא בכל
במצא כעץ אשר הוא בנד חס הנש הוא בסבת האש

בית אלהים שער שביעי פרק א

אשר הוא ככלו חס וכן הנפש מהשכל משתתפת כי איננה כלה שכל היא והוא תלויה מאשר הוא שכל צוריי נמור פשוט וקיים כי על העומד כוולמו ונמרד אחרי טבע וולתו ועמו מעורב ימייב מציאות העומד בעצמו והוא מסולק מההרכבה והנבל ומסרון וולתו על מה שנוסיף טענת האיקינטי המכס בספר השני נגד הנוזיים אמר דברים כאלה לשלמות מעלות הסבה הראשונה נאות וראוי שקצתם יהיו שנים כאל תכלית בהשכלם ומשקתם א האור השכליי והמושכל והטוב הנמור אשר ממנו כוהתסלה היתה מוצא התאנלותם חלנד כי כשנוסיף השלמות השני על הראשון כאשר הפועל השני על העצם ופועל ראשון יהיה מהראוי כי לתכלית שלמות המציאות ימצאו בו פעולות לא לבד ישונו אל סבתם בגלל הדמיון אשר צבטעם ממנה השינוי אחסם גם כסבת עצם פעולתם ופועל שני אשר בו משלילים ואוהבים אותה ונוסיף לזה כי למען יותר בשלמות יתפרסם הטוב האלהי בפעולותיו ימייב היות מהם אשר לא לבד יראו ויתפרסמו בנציאות מה שהוא משכיל ורועה אחסם שיקנו בעצמם גם את השכל והרצון אשר בהשכלתו ורצונו המציאם ואליו המשילים לא לבד כשיהיו מה שהשכיל ורעה שיהיו אמר' שיהיו משפיע השכל והרצון עושפעים ועל האמת כמו שישתלמו יותר אשר הם כמציאם ופועלים מאשר הם לבד כמציאם כן ישתלמו אשר הם כמציאם ופועלים מהשכל בדחות האלהים יותר מהכעדריים ממנו אשר כלבד הם כמציא' ופועל' בטבע כמו שישתלם יותר אשר הוא שכל צוריי נמור ופשוט מאשר הוא כשעוף חכמות וולתו כי להיותם

ממנו שפלים יצמחמו וידסקוהו יגלוהו וימלישוהו ופס זה נכא לסגור ולנמור עם האלהיים כי על הכפשות אשר הנה משכל כעדרות כבהמיות מקום הכפשות אשר הנה ממנו מושפעי' כאנושייות ועליהן השכלים הפשוטים אשר ככל ולא באלק מאד דומים אל האלהים אשר תמיד ישכיל הכל בפשיטו' ושלמות ישכיל להיות כפי האמת והסדר אשר הטבע תמיד ישמרהו מק עולם ולא יעברנהו כי מהאשרות כלתי מתנווע (כאשר במקום אשר כאמר) אל הרבוי המתנווע שהוא הכפס באמצעות הרבוי הכלתי מתנווע שהוא השכל להיות' ערכו עמה בעה' נעל רבוי ומתפרד ממנה להיותו כלתי מתנווע כמו שמרכו עם סבתו להיותו כלתי מתנווע וברבוי כפרד ממנה על מה שגור מארצילו פינינו על הפיליכו האפלאטוניי הכפס אשר מעמדה מתנווע תהיה שנייה ורועה מהטבע אשר היא בעצמותו ופעולתו קיים ועומד כי כאשר יקדים היותנוע מעצמו לאשר וולתו יתנווע כן יקדים אל כל מביע מתנווע הקיים וכלתי מתנווע ואשר שהכפס תביע אל הנופיים להיותה מעמדה מתנוועת ימייב שיקד' איה הכלתי מתנווע ומביע והנה השכל הוא סבת שאחרים יתנועטו והוא יתנויד בקיומו ועמידתו פעולתיו אל הולת עם כללות הנזרות השמידה והקיום העצמיים ומתייחסים אליו כאופן כי כמו שהנוק הוא כסבת הכפס הכפשי' הנה הוא כפנימיותו ומועצמו לעולם מתנווע כן הכפס ככח הקבוי אליה תהיה משכלת ומתחדת בהשכלתה :

פרק ב

פרק הזה יתן גדרים שונים אל השכל בכלל ופרט אל הכלתי מסובב וככ' אל הראשון צורש ושלם ומהפריטיים וסוף דבר מאשר הנה מהנפש משתתפת :

מציאות בטבעות רבות שאר בעצמי מנראים מסופס ככמו ומצמותם מאינטקלי הביאור לרוב משלת' אדם עפרי

הנה הקבוצה אל הנפש השתנועושת יחודית בימא' השכל הכללי המאוסק אנרגיה

מפני שאינו מוכנס אליו מחפץ כמו שיאמרו מאמר
ואל אחד עם מה שיתכן בו יותר החלוק מהגדר כאשר
בספר הכפש הכ' יורה ארסטו ועל כן כרד במדרגותיו
הראשיים ובתלוקהו לביאורים ותלוקים שונים הלך
ונכנס אחרי דעת כלל הפילוסופים המשאיים ותהיה
התקלתנו בהם ביותר מפורסמים וכאמר כי השכל
הנו ידיעת או השגת אמת או מהמבט הנודע והמושג
וזה ישיגהו בחיזוק איכות או ענין או בפועל והשגה
או מבלי אליו המכרוכות או הוא התהפכו' והתדבקו'
הכח היודע עם המכס הידוע להשיג האמת או הוא
השלמות אשר ישתלשל מהעצם הכלתי גשמי והקיוכי
משיג את עצמו ואת וולתו או הוא היכר ידיעת עצמו
או וולתו אשר ישיג בלי סוואר וכלי גופיי ועיני או
בוא התהפכות הקיות בעצמו ובהתקלותיו שהם
מכירות עצמו והטוב הנמור והאחד או הוא שלמות
הקיו' אשר יתהפך מעצמו ובעצמו יכיר בעצמו לעצמו
או וולתו או ביתר הביאור יהיה השכל שלמות אחד
מתהפך מהעצם הכלתי גשמי הקיוכי בעצמו לעצמו
אשר בעצמו על ידי עצמותו ישכיל וידע את עצמו
בעצמו או בעצמו או בסבתו לסבתו כאשר גם
באמצעות הנורות האלהיות מיכיס ותמוכות יהיו
פוככות ומראות כל הדברים או מראות לבד עמם
כולדות וכסבא או מהסנה הראשונה כאילו 'מכסרכו'
אל הקוט והמדרמה בהם יכיר וישיג כל הדברים או
יהיה השכל שלמו' פנימי ופשוט אשר מבלי התלהותו
במחמר ומבלי שישתמש מבלי גשמי יצטרף ל המושכל
להשכילו או הוא עצם כלתי גשמי אשר בפועל עומד
ובלתי נודד (שהוא הפועל כי לעמוד בעצם הכס
אשר ממנו מוצאו הוא כהונו באופן שלא יתכן
שיתקבל כנושא וולתו) יכיר וידע איזה מושכל וכללו
של דבר את עצמו או אל הוולת או שניהם או הוא
שלמות יתפשט מעצמו וקודר בעצמו לעצמו או לסבתו
ישיג בעצמותו או בסבתו אשר פחה על ידי השכלתו
יתאחד ויתקבצו בעצמותו המיוחד לו או באמצעות
התמוכות אשר כסבא או ע"י שפס כולל בעצמותו
איזה קציאות שכלי או איזה פנך או כלם והנה

הסנה הראשונה לדעת האפלאטוניים איזה שכל
באופן ציורי ועממי אמנם בדרך סנה ובמעלה
והתנשאות לאין תכלית ולכן אם בהשתלשלות מדרגו'
סלס השכל יתכן לייחס אליו איזה שכל אינו שכל
שיצטרך אל ההשכלה ולא השכלה שתהיה נזרת או
שלמות השכל המבקש הטוב הנמור אשר יסדר ממנו
הוא הטוב הנמור או האור אשר אליו מוגמת פני
השכל וההשכל יכיס וידרוס רצוני אותו אור המבוקש
ממנו ואשר בו בשלמות יכוס ויסקוט ויתאשר השכל
האמור ופועל השכלתו אותו אור כי נעבור שאינו
עומד בשכל או בהשכלה כי אם בעצמו ידמה לסבתו
רחוק ומוסר מהשכלות והטענות יותר מהשכל עצמו
כי נכללו לבד יודע ומשיג מציאותו ומזהותו אור שהו'
כלתי רואה וגם כלתי נעדר כעוד מהראות כי הראוי
עצמו אשר הוא באמת כלתי רואה אך לא עוד כי אם
סנה אל הרואה בו שיראה ולא יהיה ממשש כעוד
וימשך כי האור שהוא סבת כל הראות והרואים יהיה
מוסולק מהעדר הראות ופועל הראיה יותר מהם אף
שאינו אור מוגבל אל סוג השכלים או השכלות רואי'
או נראות כי אשר הוא סבת הכל ועל הכל לא יתגדר
הטבע או סבולת וולתו לא בעצמות קיות או שכל
ולא באור שכלי או מושכל כי אם בעד האור הפשוט
והנרול אשר בעצמו בלי גבול יעמוד כי להיותו סבת
כל שכל יתזקקו בעצמו באופן שלם ומתנשא באופן
כי אם נסמך כשמש את השכל אשר בו ההשכל ימצא
בעצמו כאור עם עצמות השמש המתעלה עליו
בשלמות יען ממנו מוצאו וא"כ צריך ששכלול השכל
מהסנה הראשונה ובתשונה בה (אם יתכן במי שהוא
על הכל מתעלה) אור פשוט וגדול באין גבול ותכלה
כלתי עומד בוולתו כי אם בעצמו ועל כן לא יתעלם
ממנו מאותה אחרי שהוא סנה שכל הדברים וולתו
לא לבד הם כמזאים וכפסלים אמנם שלא יתעלמו
ג"כ אך שיתפרסמו וישתכלו וסוף דבר השכלה מאד
מתעלה כלתי עומדת בשום שכל או כסובלתי מיושר
אל שום מושכל ממש על כן ימצא בעצמו ובעצמו
ממנו ומבלי וולתו בלי פטולה והשגה כלל באחדות
ובשלמות

בית אלהים שער שביעי פרק ב

ובשלמות גמור. או כאשר על דרך החסאיים כי השכל האלהי הוא שלמות פשוט וכלתי מונבל המונכ והכולל בעצמותו סכמה מאד מעולה נפאה ושלמה אשר מבטו עצמותו עצמו עמו אחד ביתר השאת ועל כן יכיר וישיג בשלמות את עצמו ואת וולתו את אשר כבר היו ההווים והמעותרים אשר בדיעתו והשנתו האמור הוא סבתם וגם את האפשריים ואשר מעצמם אין דמיה למציאותם. או השכל האלהי הוא שלמות פשוט ומעולה אשר בלתי גודד מהאלהים מתעצם פס עצמותו בלתי בעל תכלי' ולכן ישכילתו וישיגהו כאשר גם אל יתר המושכלים אשר הוא (רצוני האלהות) ביתר השאת והמעל' יכללם ויטבדם ומעטו בטבעיה' עצמם יתפשטו וישיגם וישכילם בעצמו ביתר השלמות אשר הכל יסויק לא בסכמה עיונית וזמניית כי אם קיימת וכלתי וזמניית כמה שתשיג ותבין שכלם עד לאין תכלית לא לבד קוניהם ושיניהם אחרם גם האישים הפרטיים ופלקיהם האפשריים והמחוייבים העתידים ואשר עברו וההווים המקשנות והמעשים האפשריים והנמצאים העצמים והמקרים עם כל התכאים הסגולות תכונות ומקרי כל הדברים ככללם וכפרטם וכללו של דבר כל המציאות אשר קנה נומן מהיוונים ועכשיו קונה ועתיד לקנות עם כל אופכיה' ותכאיהם וכל זה ישיג וישכיל בשלמות אחד וקיים וכמיצוע מבט יסירי ושלם שהוא עצם עצמותו אשר לא יתחלק בשום אופן' השכל הראשון עולם השכל או מושכל אשר קראוהו רבים דבר ה' או התאגלות מהסבה הראשונה הוא השלמות הראשון והיותר מתבט' מתאגל מהטוב הנמור והעליון והאחד הפשוט וכיוצא העצם היותר שלם והראשון וכשיתפשט בחיות הראשון והיותר שלם אשר איננו כי אם השתלשלות שלמות ראשון ומתדבק וגם בשכני' פשוט' ותכונות' עצמותו יכלול בעצמו נורות ותמונות כל הדברים האלהיות שהאחד שהוא על הכל שהוא התחלתו כא' אחד והכל ליו יתפשטו ואתהם ואת חיותם ועצמות' ובמיצועם את סבתו ישכיל וידע באעצמו' שכלו שהוא בהתפכות מתהפך בעצמו מעצמותו הקיוני בעצמו

ובמקורו בפועל עומד קיים ושלם כמה ששיג לא לבד את כל יתר הנמצאים אחרם גם יולידם ויכללם ככס כגולת סבתו או השכל הראשון הוא המציאות הראשון מהטוב הנמור והאחד הפשוט ואשר בפועל' החיות הפנימית יתהפך לעצמו ואל ראשית התחלתו ועל כן יתהווה כללות כל הנורות ומקבל הכל ואשר הוא על כל הנורות האלהיות תמונות וסבות כל הדברים אשר ישכיל בפועל בלתי מתנועע ושיפיעם לזולתו ויוליד ומציא כגולת סבתו העולם השכלי הכפשי והנשעי' ופלקיהם אשר אל מול הסבה האמורה היא הראשונה הכלית עלולה כאל תכלית ישר ויכיר. או יהיה עצם סי אשר ככס הטוב הנמור שהוא התחלתו התבוק וכלי מיצוע הניע אל רוס מעלת טבעו ותשק תאותו שהוא מעלת השלמי' הנאגלות כמה שיתגלגל בעצמו ויתהפך לסבתו ועל כן יולא מכל המושכלים אשר תמיד ישכילם וישיגם בפועל יסירי וכלתי מתנועע ועליהם אל מקור מוצאו כמה שיתאשר. או יהיה העצם הראשון אשר להתיישרו בדרך סכמי' וסיוני' לעצמו ולסבתו בנת כל הדברים ושלם עם שלמות ידיעתם וידעת מעין עוצאו. או הוא פועל מתהפך מהעצם הראשון הסי כי להיותו נאגל מהטוב הנמו' והאחד הפשוט יתחוק וישתדל בטבעו ופעולתו להשיג את עצמו ואת סבתו ולאחד ולקשר לא לבד את חלקיו ביניהם ועמו אחר' גם את עצמו עם התחלתו כאשר בשלמות ישיגהו ואם כן יתר השכלים הנכדלים מהמור כוכל לתאר' ולגדרם כזה האופן פעולות עצמיות וכלתי נשעי' באגל מהאלהים בלי אעצות מתהפכים בפועל בלתי גודד (ממנו יוצא וכעצמו מתקבל) את עצמם ואת סבתם בעצמם וכשניהם ישכילו את עצמם ואת התחלתם ואת כל יתר הנמצאים אשר מהאחד השתלשלות' ובאחד מושבם באופן עה כלולי' והנורים או הם פעולות דומות אל הראשון ממנו בתיפות וכלי אעצות כהיתה התאגלותם ואשר אמורים עמו בדיעה ורנון ישיגוהו ובאעצותו אל יתר הנמצאים אשר בהם ימצא להם נד סובביות ומשלה ככלי יכולתם

נופים כפיריים ולא בעצם מקורו ונוסף על נדר
אשר נדרו ארבעה השכל האנושי יסן הוא בכלל לא
העמיד נפשות שכליות וזלת האנושיות הוא כאן
במית הנפש הדברית או אנושית עומדת מנחץ
ובלתי כלה במור ולא מיוחד אל שום כלי נופי
ולכן הנו מוכן להשכל וישכיל בלי הפעלות נופי
ומתפסד כל אותם הדברים אשר בכגולת השכל
הכועל יתהו רשעים מכולקים מהזמן והמקום
ומקריים ותבאים פרטיים וגשמיים וזלם מתקנים
בשכלו האפשרי ועשהו פועל ראשון או קצין וזה
בנוף ובתפסו והתפרדו ממנו ישכיל בשכלים
הפשוטים אשר מהם עלה מאמרנו:

יכולתם ומשרתי רצונם ומחשלתם או הם עצמים
בלתי מומריים אשר מושפעים משכל קיים ושלם
ישינו את התחלתם בגלל האחדות אשר להם עמו
ואת עצמם בעצמותם וכל זולתם מהכחזאים על ידי
התמונות והזרות המראות אשר קבלו מאת האלים
ואלו הנדרי' ענינם יתייחסו לפי דעת האפלאטוני'
אל שכלי הנפשות ויתפרדו כשכנין שאינם שכלים
עומדים בעצמם כי אם כנפשות לא פשוטי' וטהורים
אמנם אחזרים וכמעט מעורבים עם יתר כחותיהם
לא נמורים כי אם מושפעים אל הכנת הנושאי' אותם
לא בעצמם עומדים אמנם בזולת וכוף דבר שכלים
משתפים ולא בצורה דמות כיוצא השמש בכוכבי' או

פרק ג

יבאר הטבע השכלי שהוא עצם בלתי חומרי ומוכן להיות או לקבל בעצמו
שלשיות כל הדברים בלי כציאותיהם וחנאיהם החומריים והמוגבלים
וינמור בביאור שלמות פצולתו:

יתחבר ויתאחד עם המושכל וכאופן מה יתהפך
לטבעו אמנם האמצעי והדרך המיוחד אשר בו
הדברים יגיעו ויתקבלו להיותם מושכלים ושכלים
הוא התפשטותם והתפרדם מהמור כי אזי ולא
קודם הם כשכלים בעצם כאשר יושגו וישכלו בלי
עצם חומרים ותבאיהם המוגבלי' א"כ בדרך האמצעי
הזה עצמו שהוא התפרדו' או היוותו כפרד מהחומר
יגיע השכל להיות שכל או כבר הוא ושהחומר לא
לכד מוכח את השכל אמנם גם לאיזה ידיעה אחרת
אף כי חומריית וגשמיית יתפרד מאשר נדרו' היסודו'
הדומם והנזות שהם מאד קרובות א החומר הכובד
ולכן הם מורכבים יותר מכובד האבן ונטל החול
רצוני החומר על כן הם עובד דבר נפדרי הידיעה
וכמיים הבהעיים אשר כבר יודעים דבר מה הכה
אותם המלקים ישמשו א מושגים וזלם ויותר בשלמות
יכירו וידעו שהם יותר פשוטים ורחוקים מוכובד
עניות החומר כאשר הוא הראש וכו' יהיה החוש

הנה להבין נדרי השכל אשר הוצאו בפרק
הקודם יאות שנדר שחך דבר מפעולתו
וטבעו מה שבעה בקוצר האפשר והשלמות שיתכן
וכאחד כי ההשכל וההשכלה משני מקורות מוצאים
הראשון מהמציאות הכלתי חומרי' והשני שהוא בלתי
גבול אל עצם טבעו או צורתו באופן (שלא יוכל
כאשר הדברים) לקבל בעצמותו טבע או צורת וזלמו
אבל להפך הנו מוכן ומוזמן לקבל את כלם והנה
נדבר על הראשון ראשון והוא כי ידוע אין ספק בו
כי השכל לא יהיה מוכן אל המכש השכלי' (כאשר
איכנו חוש הראות אל וזלמו) אם לא יהיה עמו
התייחסו' והערך ודמיון א"כ אם בין השכל והמושכל
יתחייב ההתייחסות הזה כאשר אין כל מושלם ושלמו'
וכללו של דבר בין הכח התכוף והקרוב ושלמותו
המיוחד יתכן כי ע"י האמצעי אשר בו יגיעמי
שאיכנו מושכל להיותו מושכל דרך האמצעי ההוא
עמו יתרום ויתנשא השכל להיותו ובהשכלתו

בית אלהים שער שביעי פרק ג

יותר חזק כאשר הכלי אשר אליו הכל יתייחד וידקק יותר וימצא בו הזכות ורכיני הרוחות ועל כן הראות להיותו יותר פשוט וטהור וכלתי נשמתי משאר הקושי' מרגיש יותר ובקלות וידפים' כוונה בשלמות גדול ורכי תמוכות כל הדברים אשר ראה שהוא סבה כי אחרי זמן רב יותר בביאור כביר וכדע מה שהראנו הראו' יותר ממה שהראנו שאר החושים כמו שכתבנו' חזיון לילה יתראו לנו נבטי הראו' יותר מנבטי שאר החושים וכלם ע"י תמוכותיהם כאשר הראה ארסטו והנכסיון יוכיח תמיד איך נשיג מנביהם בלי שיקכלו בעצמם את תוניהם ונבטיהם הנשמיים להיות אמת שלא לבר יעבד החומר בכפו העצל וקדרותו אל אומץ פעולתו ידיעתו המאירה ומהירה אמנם גם א המוכר עצמו ולכן כאשר הכינו' 'החומר' כנוף ומשא כבד יכבד על החוש וכבדו יכביעו לא ירגיש כלל או בחלישות ובהשתכשות ומה שיתראה תמיד בעצם אל' הידיעה הוא הנורה וכונעת תכנית הדבר הרוחניית וזאת במיצוע איזה תמונה או כוכה וכה וכה וכלתי נשמיתי יותר ויותר בערך התקרבותה א השכל האנושי כי או הנורות פרודות החומר לבר ישכל או בנללם ותפתיהם אל' החומר אשר מעצמו אם לא בהמשל ודמיון הוא כלתי מושג בהפרידו הנורות הכו' והחומר מהזמן והמקום נתכא' 'סונוריים ופרטיים וולתם יעריך אותם כל האפשר אל הנורות האלהיות תמוכות וסכות כל הדברים אשר באופן כלתי חומרי' יהיו השכל האלהי' אמנם כלכה כל אל השני כמעט שרש השכל שהוא היותו באופן כלתי מונבל שהנה הוא מוכן לקבל בעצמותו נורות ונבטי כל יתר הנמצאים מה שיוכן בהכישנו כי השלמיות יתכן שהיו נבטי פכים אשר האחד הוא הנודק אל הדבר כנורתו תמוכותו וטבעו המיוחד לו אשר יגדר ויגבל בו להפדר חולתו באופן כי בהיותו נפרד וככל מה שאר חולתו איכנו חולתו וכלתי כולל אותו אמנם השלמות השני להיותו שלם ונמור מציאותו הקבוצ והקשור בעצם אחד או פעולה מהשלמיות ונבטי היותו את המתקלפים והמיכיים אבל להיות שהוא

מציאות הדבר המיכיי נכדל ונפרד מציאות אשר חולתו יתסך שכל שלמות נכדל ומיכיי יהיה נכדל חולתו ומעצמו נפרד חולתו וכיוצא לא יהיה שלם בכל אמנם באופן מה כלתי שלם כי אף שישתל' במינו אין לו שלמות המציאה וכל מיכיו הנמור וכמו שכבר נאמר יתסך שלהיותו שלם מושלם ונמור שימנא בו קבוצ וקשור כלם וא"כ כדי להשלים ולתקן ההעדר והחסרון הנה כאלל הטבע השכלי פעולה קרובה אל האלהים ית' ודמותו וכלמו כי אף שהוא מונבל תחת מיכו ומדרגתו יסבוק בסיקו בהשכל והשכלה כל יתר מיכיי המציאה ושלמיותיה הטבעיות ויסנור ויכלול בעצמותו לא לבר השלמות המונבל בו אמנם גם שלמיות כל יתר הנמצאים אשר ישכלם כי או יכיר השכל יתר הדברים כאשר ישתלם מתמוכותיהם או נורותיהם ובעצמותו באופן כלתי חומרי' יתבסס על פי מאמר ארסטו האומר כי הנפש השכלית היא כל הדברים כי כלם בהשכלתה ותכלול בעצמותה במקו' העולם הכללי כל נורותיו נופים באופן כי השכל להשכילו בעצמותו שלמות כל הדברים הכו שלם בתכלית השלמות אבל נכדת כי שלמות איזה דבר לא ימצא חולתו לפי מציאותו הנופי' המיוחד לו אשר בעצמו ולעצמו יגבילהו ולהיות אמת כי בעוד שהוא פרטי' עצמי' לו לא יהיה משותף לחולתו יסוייב שיסב חולתו שיפשיסהו וישללהו וזאת' 'הנבטי' 'הנבטי' ומגבילים אותו אל מין אשר סבב ומציאותו מונכס כחומר והכמות המצב והזמן וכללו של דבר העציאות הנופי' העצם החומר הזה או חולתו עם כל יתר הנבטי' הגופי' והאשיים באופן כי להעדרו מחומר נגוף ומציאותו המונבל יבא להיותו טבע או שלמות אחד מוכן וראוי להיותו מתקבל חולתו או לעמוד חולתו וכיוצא יתהוו מושכל שאינו כי אם עמידת שלמות האחד לו ומחונל חולתו ולא לבר המושכל יסוייב היותו כלתי נשמתי להיותו מתעצם עם השכל או יושב בו אמנם גם השכל להיותו או לקבל ולסבב איזה מושכל יתקייב היותו כלתי חומרי' ונשמתי כי אם לא יהיה כל אחד מחבב או מקבל בעצמותו מה שהוא

שהוא כולל כפי הכנת עצם טבעו יחסי שיתכן או יקבל בעצמותו את המושכל באופן מומריי גופיי ומוגבל ולא לפי מה שהוא מושכל שהו' כמו שביארנו לפי שלמות האחד כמה שהוא מחולק מהסגולה וההגבל אשר לקומר הזה או לזולתו ידריכוהו וכמעט ייחדוהו ולזולתו יעשהו כלעי' מושכל הנו מוכן והגון לעמוד בזולתו כמה שנגזר כי השכל והמושכל כדי שהאחד יכלול ויקיף ואחד כפי עצמותו ישוב בחברו או יקבלוהו והיכול וזה יושכל יחסי שיהיה בלתי מוגבל ובאופן מעצמו ובעצמו שיכול להיות מולת שהוא היות בלתי גשמי וכלי מומר וגם כראה כי השלמות המוחלט אל כל התמונות הטבעיים תלוי בשכל אשר באופן שכלי' ובלתי גשמי יתכן בעצמותו והוא והם אחדו' אחד והכל נעמיד בזה האופן כראה כי כל כחצא יפעל בשלימות יותר כאשר בתיבו הנה הוא יותר מעולה ושלא ואשר הוא מניין מתכס' יפעל תמיד פעולה מעולה כמה שנגזר כי אל המצוי על כל המצויים המדומם והשלם יאותה פועל שלם והוא הוא אשר לא יתאצל מהזולת ולא יסקיף אל הזולת כי באופן אחד תהיה התלהותו מהתכלה וראשית מצויי מגבול זולתו שהוא מהבנוע' אמנם הנו אשר בהתפכו' תמירי' את עצמו יכיר ויתעבה בעצמו את עצמו בהשכילו נכחו שהוא עצם עצמותו כל הפעולו' אשר אליהם יתפשט או יתכן להתפשט באופן כי את עצמו ואתהם ישכיל בעצמו בפועל מיוחד ופעולה שהוא עצם עצמותו והנה הפועל הזה השלם השכלי והמושכל המציא האלוה ית' אשר השקפתו להעריך ולדמות אליו כל מה שאפשר את פעולותיו ועלוליו הראשונים ויותר מעולים באופן שלא ישכילו שאר הכמצאים אשר באופן בלתי גופיי' בעצמותם יתכן' אמנם גם אז עצמם ואת סבתם ישכילו לקבלם ממנה כשלמים הפועל היותר מעולה שפעולו' וכאש' בעצמו יוכיח הכסיון לא יצטרך אל מומר מצויי כמלאכה ולא מיוחד וקרוב כעצם ולא מכלי' גופיים כפושם לא יתנועע מזולתו ולא יתיישר אל הזולת כשאר הפעולות לא יצייר מומר אשר אכל יצייר את המושכל

שכלו כי הוא לא יכלה בזולתו כי אם בעצמותו לא ינע ולא יעף באחרים וזולתו אמנם יתמיד לעולם בלי עמל ויגיעה אינו נעדר ומכר כבד וחלוש כי אם קל שלם יכול ושמח ועל הכל בלתי גשמי וממריי וכיוצא בלתי נסער ובלתי נשתנה והוא באופן מעצמו שהוא ג' כ' לכל שאר הדברים למצק באופן שלם ורוממי' את כל שלמיותיהם' וכמור אל הכבה הראשונה שהיא הראשי' מכלי ראשית כי להי' ממנה מוצא השתלשלותו ובה עומד כבתכלי' בלי תכלית הוא סבת או שיתאשר ואליה לעמד' בה מאד דומה ואשר שהעמדנו וקיימנו כי כגולת השכל הוא היותו פועל' שלם באופן בלתי מוגבל או יתכן שיהיה כל יתר הכמצאים או מוכן ויכול לקבלם וראוי שתבין כי הסבה הראשונה כמו כן תתקבץ בהשכילו אותם ובאופן' בהם תתענס' שהיא עצם אחד יסדה בתכלית האחדות כפוטוהו וכלי שנוי והגבל' כח שכלי' ומצבים שכליים והשכלה בפועל ישכיל את עצמו ית' בכל הכמצא ויתכן שינוצא בעצם עצמותו בלתי עומד בזולתו ובלתי בעל תכלית וא' כ' כאשר אמר ארם' טו מוכנס מכל הפילוסופים והאלהיים כי השכל בפועל יהיה דבר והענין הנשכל בעצמותו השכלי' עצמו באופן כי אם השכל בפועל ושלימות ראשון יאות שהדבר הנשכל יהיה כיוצא בו וכללו של דבר כפי תמונתו המושכלת מקוק' בשכל אך אם השכל הכל' יעמוד בפועל פני שהו' בעת פעולתו או השכלתו יחסיי' גם כן שהדבר הנשכל יעמוד בפועל שכי אחרון ושלא בתינוע דמות הדבר ותבניתו המושג אשר נשיג' בקראתו דבור או השכלה ואומר א' כ' כי כאשר ארכטו הורה האמור נריך שיוכח בזה הבדל ראוי לדעת כי נסבה הראשונה יהיה בעצמות צורי' ופסיסות גמור' דבר אשר ההשגה והמושג בישותו המושכל כי השכל האלהי ועצמותו האלהית עצם אחד במציאות מושכל וזה להיות העצם הנו' דמות ונורת כל הדברים המושגים' אמנם בשכלים הנאכלים ובעצמם עומדים יוצא ג' כ' צורת הדבר המושג אשר הם מוכנו מקוקים להשכיל אותם לא בניור אחייתי' כי אם כאשר נעצרו במציאות

בית אלהים שער שביעי פרק ג

המושכל הם נגזלים ונפועל ראשון כנוצאים להוליד ולהניח פעולתם השכלית ונפועל שני והוא העצם העליון או שלט כל עמו אחר יתגלה אליו במציאות מושכל וישלימהו באופן שיוכל להשיג בעצמותו וכוסיף כי צורת הדבר המושג יעמוד בנוסח ציור אומיתי כמו שצומדים בשכלנו הדבר' שנכירם ונשיגם במינוע תמונותיהם המושכלים ונבחר כי באופן הראשון והשני יהיה המשיג בפועל והמוגש בפועל בעצמו הדבר המושג אך בשלישי יהיה המשיג בפועל המושג בפועל על ידי דמותו הנוריי שהוא תמונתו הנוריי בו תקוקה כשנבין כי התמונה האמורה הוא עצם הנור' של הדבר הנשכל ומוצה וולתו השכל בעצמו עומד ואף כי על האמת יש לו מציאות אחר כי הנורה עצמה מן מהשכל שלת מציאות טבעי וחומריי אינ' בשכל אינו כי אם שכלי וכלתי חומריי באופן כי תמונת האכן הנוריי היא הנורה הטבעית עצמה אשר בעבורה האכן אכן אומנם יתחלק באופן המציאות כי מציאו האכן הוא טבעי וגופי ומציאו הנורה אשר בעצמות השכל יהיה שכלי וכלתי חומריי במה שנבחר כי כמו שצורת אכן במציאות טבעי הוא אכן טבעי כן השכל אשר בו צורת האכן השכלי הוא אכן במציאות שכלי על מה שנוסיף כי הדבר גדול יש בין קיכול הנורה בחומר כפי מציאותו הטבעי ובין גדול הנורה בשכל במציאות השכלי כי מהקיכול הראשון ימשך מורכב שלישי כפרד וככל מהנורה היוקובלת והחומר המקבל בהיות אמת כי מהרכבת הנורה והחומר העצמי ימשך מורכב עצמי אשר בעצם יבדל משיגים וכיוצא יקרה אל הרכבת הלובן עם הקיר שימשך לכן אשר כבדל וכפרד מהלובן והקיר מונק את שניהם אומנם בהרכבה העצמית מהכח העושי ומתמונתו או תבניתו הנורייית לא ימשך מורכב שלישי ביען כי הכח המשיג יתהווה עצם הדבר המושג באופן כי משיג מרכיבי' לא יתהווה מורכב שלישי משיגים אבל אשר מהשני מרכיבים יתהפך בחברו והמשל אחדות השכל עם תמונ' האכן יבדל מהשכל יתהווה או יתהפך לאבן במציאו' נוריי

ועצמי כפי מה שאמר כן דבר כי מהשכל והתמונה המושכלת ימשך אחדות נוריי וגדול יותר מהחומר והנורה העצמית כי השומ' לא יתהפך לנורה אף כי עמה יתקשר לא כן השכל כי הוא יתהפך אל הדבר המושג במציאות נוריי ואם תקשה עלינו כי השכל לא יתהפך אל התמונה הנורייית הפן מה שנאמר במה שהוא כלתי אחיתי שמרכיב א' יתהפך בחברו אישי שהשכל לא יתהפך אל התמונה המושכלת או נורייית אשר בו יקבל אומנם יתהווה באמצעות' הדבר הנשכל המציאות נוריי ושכלי יען התמונה כמו שנאמר היא עצם צורת הדבר הנשכל אף כי במציאות אחר אין ספק כי מההרכבה הזאת לא ימצא וימשך באמת מורכב אחר כפרד ושלישי אומנם אחד מהמרכיבים יתהפך אל חברו כי אם לא כן ימשך כי הידיעה לא יהיה פועל היודע או השכל כי אם מאותו שלישי המתהווה מהרכבת שניהם כאה לדעת מהשכל והתמונה מה שהוא שקר כמו שכתבאר שהידיעה או ההשכלה ימשך וימצא מהשכל כדד שהו' בפועל בסבת התמונה אומנם אם מהשכל במה שהוא בשלימו' בסבת התמונה יתהפך למורכב שלישי אשר יתהווה משיגים מהשכל ומהתמונה הידיעה או השכלה לא ימשך מהשכל כי אם מאותו שלישי וכללו של דבר לחסן מוכל להציל כי הידיעה או ההשכלה ימשך בעצם נוריי מהשכל ומהשכל הזה ישכיל כדד שהו' בפועל באמצעו' התמונה השכליית יקוייב שנאמר שמהתמונה והשכל לא יתהווה מורכב א' או שלישי כי אם שהשכל יתהפך אל הדבר הנשכל בפועל במציאות מושכל ונוריי ועם זה התחלת ההשכל הוא הקרוב והכה הוא השכל ולא מורכב שלישי וזה להיותו בפועל ראשון הדבר הנשכל אשר ממנו יקבל הנור' לא כפי מציאותו הטבעי (כאום האם המתקבל במים) כי בזה האופן לא ישרת אל ההשגה והידיעה אבל יעכבה וימנעהו כי אם כפי המציאו' השכלי או נוריי בדמיון והאופן אשר יודפסו התמונות במראה הלשושה וזה לא להעבירם ולהעתיקם כאשר יעשה הספירי אשר מליכס ומכילם אל מוש הראות ויהיה הסבה שיראה

עצם פעולתו הפנימית והקרובה וכלי
אמצעות שהוא ההשכל :

והם סיביו נראים כי אם לעצור אותם וכמעט
להעמידם בו ולפעול בהם כמדותיו ופעולותיו

פרק ד

יראה כי מסבה הראשונה לא נתאצל בלי אמצעות כי אם עלול אחר והוא
השכל השלם והראשון אשר בו צורות יתר הדברים האלהיות כאשר
יראה ויגזור עם סאמר קונטארינו הנרול :

הכעס ובעבור שאינו בעצם כלום יען להיותו בלתי
תכליתי יתעלה לאין תכלית על הכל הנה הוא הכל
בדרך הכה ומעל' לבד וכסגור עם קונטארינו בספר
הטבע שלו כי מהראשית הראשון לא יתאצל בתכינו'
ובלי אמצעות כי אם אחד שהוא השכל הראשון
והעולם המושכל אשר בו מקום ומעמד הצורות
האלהיות אשר בו באופן שכלי לא בעצם יתפרדו
כמו בצורה ותבנית הראשון שהוא סבת רבוי הדברים
המוקשים מהעולם המומש הזה לא שתהיה צריכה
הסבה הראשונה לבריאת הנמצאים אל צורה ותבנית
וולתה ומומחה כדלת להיותה באופן מתעלה צורת
ותבנית כל הצורות כי אם בעבור שתייחס הסבה
הצורית אל השני כי ראשית כל ראשית לא יוכן
להיותו מתבטא על כל שכל ולהפך התמונה והתבנית
היא מושגת ומושכלת באופן כי תחת המציאו' הפשוט
בעצמו כמזל וכלתי בשמן ועומד בשום טבע כעריך
וכשים את פעולתו ועלולו הראשון והשלם שהוא
מתגדר אל ההשכלה ומחבק בחיקו כצורה ותבנית
צורת כל הדברים האלהיות אשר המה בראשית
הראשון באופן יותר עליון ופעולה מאשר המה
בצור' כשאות ונכוהות על כל מושכל ושכל - וראוי
להבין כי הכפילה והירידה הראשונה מהמציאות
הפשוט הוא השכל שהוא כבר טבע מושכל ולא
מציאות פשוט ונמור אמנם משפיק באופן שכולל
בתוכו אף כי בעיניו השכלי כל שאר הטבעי כנה
שיתמשל ויתדמה אל המציאות הפשוט אמנם לא
בשלמות כיען כי בראשית הראשון ימצאו כל הדבר'
במציאות

אתה

הראת בספרי ספר שער השמים כי
מהסבה הראשונה לא יתאצל בלי
אמצעות כי אם פעולה אחת כי מהאחד כשהוא א'
לא ימשך בתכונות וכלי אמצעות כי אם אחד וכיען
כי מסבה שלימה יקוייב שיתאצל פעול שלם יוכרח
סיבה הפועל הנה אחד כי אם יהיו שנים או יותר
בחספ יקוייב שימצא בהם סומך וכחות וכיוצא לא
יהיו שלמים בלתי חומריים וגשמיים וכן אם
יהיה שנים או יותר כפריים במיניים להיות' (רצוני
המיני' דומים אל המספרי' שהם כוללים או כלולים
וכללו של דבר האחד גדול מחברו והאחד על חברו
לא יהיו שוים בשלימות אכל האחד יתעלה על חברו
ויהיה בלתי שלם כערכו ונוסף כי מאחד אשר הוא
על הכל ימצא וינא הכל אשר להיותו האחד הגמור
הנו אחד לא לבד כצורה ורנע כי הוא משולל
מהנשמות והתנועה אמנם גם בעצמות להיות אחד
וביוצא יקירי ואישי (רצוני העצמות אשר תחבק
עצמותו באופן שלם כל המבטי' המושכלים ופעולו'
השכליות והם כחות ותמונו' צורות וסבת כל הדבר'
כאשר יתקיי' כי על הדברים העותרכים ודומתאי'
משלמות שונות) ופכים מתחלפים הם מתרבי' ושוכי'
ימצא השלמות האחד והצור' המוכן את כל האשר'
וולתו כדמיון הסוג או הכל ואינו במיניו או חלקיו
בד מה מתחלק או בעצם מתרבי' להיותו הם והמקו'
אשר יבגור בתוכו כאחד כל הכהרים וכל הנחלים
אשר יומכו אל מקומות מתחלפים ושוכים בהתחלפיו'
ושני יתפשטו ויתחלקו ועליו יוצא מקור הכל

בית אלהים שער שביעי פרק ד

לא נמור ופסוט כי אם סכלי ומושכל
שהוא עצם טבע
העיוני לז:

מציאות יסודי מתעלה ומתנשא על כל טבע ואופן
הנוצאים אמנם בשכל ימצאו כל הדברים כפי ענין
מונבל ואופן מוגדר ראוי לדעת כפי המציאות אך

פרק ה

ידבר באריכות ועסוק זמון עם כאמרי גדולי האפלאטוניים על התאצלות
מכע כגולות פזולות השכל הראשון והעולם המושכל:

הנה

הוכחנו מציאות שכלים כלתי מתנועעי'
ופשוטים וגדרנו וגורנו להם נדרים
ומלוקים דנים אשר כפולם במדרגותיהם יורו כנר
עמיהם בגולותיהם ופעולותיהם דברנו על מצינו'
הטבע השכלי השמים והמה שלילת המומרות
ושלילת הגבול כמה שהוא (רצוני הטבע השכלי)
עצם שלמיות יתר הנמצאי' או מובק את כלם וכוללם
אמנם שלולים ופשוטים מציאותם המומריי וגורנו
ישות עלול מעולה ועליון כאלל מהסנה הראשונה
שהוא השכל הראשון הכללי והשלים אשר להדמותו
אל סבתו כולל ומובק הנורות האלהי' של כל הדברי'
אשר בכמה וסגולתה הנו לכלם התעלה וראשי' גוריי
ופועל ושתה כאשר שמך דבר מהתאנלותו טבעו
וסגולותיו עם מאמרי נורות האפלאטוניים ונפרט
פלוטיו המפורש ע' תלמידו מארצילו פיציו דבר
על ענין העצמים השכליים ועל המתנשא עליה' אשר
שם העצם להיותו כללי וכיוצא ראשון אחרי הפשיטו'
הנעור בלי אמצעות יתאצל מהאחדות האלהי אשר
יחמו יקבל דמיון מה ובכחו וסגולתו יתהפך וישוב
אל מקור מחצנו שהוא האחדות הכוכר או האחד
הפשוט והטוב הנמור לא בתאמתו כנטיה סכלי' כי
אם טבעית ומיוכניית ועל האמת קודם ההתפכות
הזה היה עצם ודמות אמנם בפועל ההתפכו' כראה
היותו מי ואחד משכיל כאשר קבל בעת ההתפכות
בעצמו האור והכח מהטוב העליון כי להיותו על
הכל וכללי ונלתי שזה אל הכל לא השפיעו חלק
מהכל כי אם הכל נמור ושלים ונפרט שהוא כסא

ומוטנו היותר קרוב ושלים כמו שיתבאר כולל כל
הנורות ונלל כל הנורות האלהיות ביניהם כגולות
ונפרדות ומאשר ימשך אחד זה כל התאצלות ורבו
הנמצאים ויהיה באופן שאמרנו רב הנורות ושכל
ונספר הנ' העצמים הראשיים כתבאר יותר באוורו
הפיטאגוריים אמרו כי מהתפשטות האחד כולל
השמים ומגבול מה מהשמים יצאו השלשה וכיוצא יתר
המספרים והסכימו עמהם האפלאטוניים וגורו כי
העצם הראשון אשר לשלמותו הוא משוייב הסיות
ימשך בפכיותיות בתנועה כמעט מיוכנת ולהיות
ההתפשטות כגדי' אל ההתפכות או גבול הסכימו
בי ממוצא אחד ועליון יותר קבל ההתגבלות הזה
וההתפכות הזה כדקיע הנוקבל התנועה מהכפש
וישיגהו בדרך עגולי' מהשכל או מהכפש כמה שהיא
משכלת יוגבל א"כ השלמות המיוכני מהעצם הראשון
בשכל לא לבד אך ובהיר אמנם גם כולל כל הנורות
להיותו מקבל השלמו' והגבול מהטוב העליון והאחד
אשר מונו כתאצל כעין אשר בהם טביעות כטיות
יתהפך אל האור אמנם כסגולתו יראה והכו ממו
ועיתר העונשים הכראים משתלם על מה שנוס'ף
מה שאמר לפנים השכל הראשון מוצאו מסבתו כעצם
מי אמנם אשר כך בטבע יצא אל מקורו ויתבאר
שכל שאינו בי אם המראה העצמי אשר מנטינו
ותכונתו הסכעיית יתבאר בהיו סבתו האחד הפשוט
והוא האחד העצמי והמיוכני ועל כן הוא השכי' ועם
הנטיה שלם וכיוצא כיג וכמרד וכל מוספר כי בעת
ההתפכות העצם הראשון והמיוכני הזה או הכינוי אל

סבתו האחד הפשוט יתחזק ויתאמץ באופן אשר
בסגולתו ישיג עמדותיו הרי אשר בו ר"ל בעצמותו
יחיר ויזהיר הכח הסובב כל יתר העצמים כמה שיגל'
בעצמו כל צורות יתר הכחאים ביען ירבה בעצמו
באופן שכלי כמו הכללי ויהיה כולל כל הנזרז והכל
בשלמות בסגולת סבתו כי להזיתה בלתי מוגבלת אל
שום נודה כלל או לא תפעל מאומה שהוא כפירה
וקצוץ או הכל תוליד בשום בהשתלשל מונחה שהיא
האחד על האחד אשר הוא מובן כל הנזרות והכל
ונס ראוי להבין מה שאמר בספר הדין וסדור מה
שהוא אחרי הראשון והוא בי כמו שהאחדות ראשית
כל המספרי אינו מספר והנקודה ראשית הכמות או
שיעור אינו כמות או שיעור והאור ראשית הקמיות'
והמראות או גוונים אינו חמיות או גוון כמו כן
הטוב הנמור והעלין והאחד הפשוט ראשית כל
הכחאים אינו כחא ידוע וכל שכן שאינו כל
הכחאים והדברים חיים ושכלים וכו' כי לא יוליד
כל הדברים כאלו עצמותו מלא מהם וכאלו מסתקם
באופן אשר יולידם השכל הנפש והטבע אבל יגדלם
יסובבם כערך שהוא מתנשא ומתעלה עליהם כמו
שכתבאר מהאחדו' כקודת המרכז והאור וסגולתיה'
ואם כן מה שיתאכל בלי אמצעות מהטוב הנמור
באותו רגע אשר נמנו יא יהיה עצם אחד כאשר
אליו כטבע יתהפך ונפכיות יתנועע יתהוה ויהיה
סיות וסוף דבר כאשר ממנו יתחזק וישתלם ובעיגול
יתגלגל בעצמו אזי הוא שכל מה שהעמיד וביאר
במקום אחד באמרו המציאות הראשון הסי ומשכיל
יתאכל מהטוב הנמור האחד הפשוט כאור הקרוב
אל גשמות השמש ועצם פכיות אורו אחד כאשר
מהטבע אשר אין לו עינים לראות ואזנים לשמוע
והוא העוליד והנורא אותם כן מהסנה הראשונה
אשר אינו לא עצמות נוריי לא סיות ולא שכל הכל
יגל והשתלשל מונחה אחד אין מהאחד הפשוט
בלי אמצעות הרבוי ישתלשל ממנו הוא כי להיותו
מתאכל מהאחד הפשוט הכה הוא כחא אך לא עצם
האחדות הפשוט ובלתי מוכח ימשך אם כן היותו

מתרבה כי להיותו אחד ולא כסבתו הוא אחד אמנם
מתרבה ובפרט כי להיותו מונחה בנז ושתתק ונזר
ממנה יורר הוא משתנה ומתרבה וכל שכן כי כל מה
שהוא אחרי הראשון הכו בנז מורכב כי בעד האחדו'
הכפדר מכל אחד חלקיו כאשר גם בעד ההתאחדו'
המשותף ביניהם ועמו מכלם קבל המציאות וכו הוא
משתמר ונבמור עם מה שכתב בספר רבוי הנזרות
האלהיות השכל גדרו הוא שלמות מתהפך מהעל' הסי
אשר התלהותו מהטוב הנמור והאחד הפשוט
בהשתדלות כמרץ יבקש את עצמו ואת סבתו לתכלית
התאחדות חלקיו ביניהם ועמו והכל עם סבתו והכל
ביאר מארגיליו בספר כל האלהיות ט"ו בזה האופן
בעוד שיתאכל מהסנה הראשונה הדבור (קראנוהו
דבר ה') שהוא העצם והסיות הראשון לא ישיכל
התאכלותו זה כי אם לא כן היה בלתי שלם ומת אחד'
יכיר שהוא מתאכל נוראשיתו ומתפשט בעצמותו
וסיותו ועל ידי הידיעה הזאת כמעט הרגש טבעי
יתהפך כחשק כמרץ א עצמו ואל מקורו ובהתהפכות
הזה ישיג את שניהם ועוד אחד גדר השכל הוא אופן
ידיעה אחד וזה אינו כי אם התהפכו' והשגת המשיג
את המושג לתכלית השגת האות אחד אמנם ההשגה
הראשונה מונחה בשכל הראשון כי זה קודם וולתו
למסקת השגתו האמת יתהפך ויביט אל המושג כי
בעבור ההתהפכו' וההשגה הזאת עשה שכל והשכיל
בפועל כי אחד שהעצם הזה הראשון אחד בעצמו
באופן כי מעצמו אולתו לא יתחלק ויתפרד ימשך כי
מה שמענו יתאכל שהוא הסיות והשכל יהיה כפרד
בנז ממנו ורחוק ממנו במעלה שנייה אשר לעמרו
בעצמו וכמעט בעצמו ונזר יתהפך אל עצמו ואל
סבתו כאלו מבטו לתקן סלוקו ופרודו ומתהפך ימלא
מאור האמת כמה שיתהוה השכל הראשון כי יטה
לעצמו עין ידיעתו לתכלית סודתו אל אשר ממנו
מוצאו במינוע חקירתו והשכלתו בהשתדלו לאור כל
מה שאפשר אל אשר ממנו ככלל אחד אין מי
שיבאר הענין הזה לדעתי יותר מקאטאכיו אשר
בספר האהבה הראשון אחד אה דבריו כל מה שימצא

בית אלהים שער שביעי פרק א

תכף המנא יתשוק ויתאזה להרגיל פעולתו העצמי
והטבעיית לו רב מעט בערך שלמותו וימשך כי העול
המושלל זהו השכל הראשון להיותו ראשון הכמנאי
ואש' מציאותו יות' שלם יתמו וישתדל לפעו בהתנשאו
גדול * והפועל הזה הוא המיו' הראשון כי התנועה
והפועל הראשון והפנימי של העצם הראשון ועל כן
שלמותו הראשון וזוהי באופן כי העול' המושכל ברנע
מציאותו הראשון כקר' ויהי עגס ואינו א' פשוט אמנ'
דכו אשר מונאו ונהסבה הראשון שהוא אחד הנוער
השם והפשוט ולכן אפלאטון בפארמיכידים יעמיד
בזה המנא הראשון או עגס * ההפך הכללי וכו'
בעוד שיהפשוט בחיות יתגדר ויתחלק בפנים ידועים
מהשכל או העצם כמעט למחזאים או עצמים רבים
לא באופן אחד אמנם בדרך שנתשוב שיש בתשבורת
או חכמת המספר כח פנימי אשר בו תוכל להתחלק
ותחלק את עצמה ככל תולדותיה והקדמותיה כי
התשבורית כוכל לקרא אותם אחת אף כי להיותם
גיניהם מתחלפות הם מהרנו ונשתתפות * כמו
שהראה פלוטינו היטב כי אחרי האחד הפשוט ימנא
העצם ואחריו המספר אשר לאחרונה יסעו העצמים
או המחזאים סוף דבר העולם המושכל בעוד העוספר
בסדר ככון ומעולה ובאמצעות פנימיות פעולתו שהי'
התנועה הראשונה והחיות הראשון יתחלק ויכדיל
את עצמו ברבוי המחזאים וראוי להבין כי העצם
הראשון הנו כמו הכל ואלו הנמנאי' אשר בפנימיותו
יתפשט הם בתלקיו ולא כנוו שהם הראש והידים אל
הנוף האנושי שהוא כמות נשמיי כי אם כמו שהם
האריה והשור והכשר מהמי הכהמי' כאה לדעת
כמימים שהם סלקי סוגם * וקודם לזה כל מה
שישתלשל וימשך מהולת יגרע וירד ממנו ולכן
המתאכל בתכיפות וקורבה מהאחד הפשוט אינו
אחד כמוהו כי להשתתפו מהפדר הנו' משועבר תחת
הרבוי וכיונא אינו אחד פשוט וזה יקרה א' הכמנאים
להתרמקס מראשיתם אמנם בשוכס אליו ישינו
השלמות הראוי להם באופן כי נצדק יאמר כי כל
מורכב ימנא ויונב מחלק בלתי שלם ומחלק שלם שהו'

מה שהכינוהו הפטיאגוריים הקדמונים באמרם כי
מהתפשטות האחד כולל השנים ומהתפכחותו אל
האחד השלשה כיען כי מה שיתאכל בתכיפות מהאחד
הפשוט להתרמקו משלמותו הכלתי תכליי יסוייב
שיפול בגריעות והעדר שהוא טבע השנים * אמנם
בשובו אל מקורו על ידי פעולתו הפנימית ישתתף
מהשלמות ויען השלשה מורכב מהתפשטות האחד
ומההתפכחות והמורה אליו כן מה שיתאכל מהשבה
הראשונה יורכב מחסר השלמות כמה שממנו יתרס'
וירד ומשלמות כמה שאליו ישוב ובאופן מה אליו
יתחב' וכללו של דבר מהאחד הפשוט יתאכל וישתלשל
העולם המושכל ברנע התאכלותו בלתי שלם וזה כי
להיותו המי הראשון והמשכיל הראשון וכיען יורכב
המי הראשון מכח סיוני ופעולתו שהוא הסיוט *
והשכל הראשון מכח שכליי ופעולתו שהוא ההשכל
בפועל או ההשכלה אין ספק שהכח (אשר קראו
המשאיים פועל ראשון) כתאכל תמלה בלתי שלם
כי ברנע הזמן הוא עודנו בלתי מרגיל פעולתו
ופועל שני ואש' כן בהיות העולם המושכל ברנעו
הראשון הוא אותו עגס אשר יוכל להיות ולהשכיל
ואשר בפועל שני עודנו בלתי מי ובלתי משכיל
מהראוי שיקרא בלתי שלם ואף כי כמה שהוא עגס
הוא מנא שלם אחרי כי ברנעו הראשון היה לאל ידו
לפעול ולנאית לפועל שני ולא היה פועל ולא יונא
יתיחס אליו שם כעדר ובלתי שלם והוא מה שאמר
בפיליבו שיש ב' התחלות פנימיות כמו יסודות אל כל
הדברים הכלתי תכליי' והגבול אשר מערובם ומסודרם
יונשכו וימנאו הדברים כי כל המשתלשל מהאחים
ית' כמה שהוא כולל הכח וההעדר בקראוהו בלתי
אמנם כמה שהוא כולל הכח וההעדר בקראוהו בלתי
תכליי' וכללו של דבר בעוד שהוא בפועל ראשון בעצמו
עומד ולכן מוגדר ומוגבל יהיה גבול * אמנם כמה
שהוא פועל ראשון שהוא מחזיק הכח והיכולת לפעול
והוא מוכן להשיב במיעוט פעולתו ופועל שני השלמו'
אשר בשכילו נאכל ואשר מעצמו ממנו כעדר הוא
בלתי תכליי' אמנם הגיע זמן ועת לתת קץ ותכלה
לזה

תשתלשל מהטוב העליון והאחד באמצעות שכל אלהי
אחד וכפס כללית אחת • כי מהראוי שמהאחד
הפשוט יתחייב שיתאצל בלי אמצעות עולם אחד
בגודל האחדות ומהטוב העליון עולם אחד בגודל
הטובות אינכם בעבור כי העול' המושג הזה לגודל
התרמקות חלקיו והתנגדות איכותיו וחלוק
פעולותיו וחוסר זיור איבריו המומריים אינו בגודל
האחדות אחד • ולא בגודל הטובות טוב יחייב
שקודם לזה מהקומה הפשוט והטוב העליון יתאצל
עולם אחד אל סבתו כפי מה שיתכן אל הטבע מאד
דווקא לא כראיה ומוקש כמו שהוא זה אינכם שכליי
ומושכל ואשר כתובו יחזק ויכלול כל מרות ותמונה
כל מה שבו יתהווה • קראוהו שכל אלהי' ועולם
מושכל לא הטוב העליון אינכם פעולתו היגתר מעול'
ממוצע בינו ובין העולם המוחש הזה דמות האחד
ותבנית השני אשר אופן התאצלותו מהטוב העליון
הוא בהתפשטות כגוני השמש הסינטיים מאור
הפכיים בתכיפות וכלי אמצעות מעצמותו יולד
יוני' כפס העולם • כאור הזורק ממנו הכנה ועל ידו
הדברים הנשמיים תמיד יולידם וימיתם כאשר
הכונה הזה על ידי המושג התחתונים יוליד ויוציא •
ולא לבד בזה השכל האלהי יסתגרו הנזרות האלהיות
מראות ותמונות וסבור אל כל הדברים אינכם גם
אליו יתהפכו נדודי שאר השכלים המתאצלים מהאור
האלהי ענמו אשר הוא אורם וכלם נקראים העולם
העליון אינכם בזה ההבדל כי בבחינת רבוי השכלים
השניים נקרא עולם שכליי ובבחינת הראשון הוא
הראש ושר לכלם נקרא עולם מושכל וגם בבחינת
השיעוריות הדברים הוא שכל בעצם ומושכל נגד
שהוא חוכך וכלל אלו הנזרות בעצמותו הפי שהם
הנזרות האלהיות הנזרות כפי הפאלאטוניים :

לזה הפרק מה שנעשה עם מאמר מארצילו פיצנו על
הטימיון הפאלאטוני והוא זה מהטוב הנמו' והאחד
המתעלה על כל העצמים הפאלאטון בפארמייכידים
יכלול כל המדרגות אשר הם באותות במצאים • כאה
לדעת הנזרות מהקומה כפרדות ואשר אינכם באמת
כמצאים כנזרות המיוסדות אל הקומה ועצם מדרגת'
התחתון אשר וניאותו באופן כעדר שהוא קרוב אל
אשר כמשוב שאינו באמת כלל (רצוני אל האין)
והקומה הזה אשר בפארמייכידים במדרגת הנמצאים
האחרות מהטוב העליון כתאצל ונולד משבו כטימיון
כאלו הוא כאצל וכולל • ועל כן תחת ספך בוכה
ופועל העולם לתכלית פעולתו בכין המציאה הזאת
הכללית • הן אחת שיתפתק אם הכורא את העול'
הוא ענמו הכורא את קומתו והשיבו אמוכיאו
ואורניכס וכייצט' שהוא אחד אינכם בפארמייכידים
יתבאר איך קבל המציאות וההווה מהסבה הראשונה
ובטימיון באיזה אופן קבל מונה הישות הטוב
והנאות כי הישות יאטב קודם אל טוב הישות והאחד
קודם בסדר אל סברו • אינכם רוב הפאלאטוניים
אמרו שאין בורא הקומה והמציירו אחד אך הקומה
יתאצל מהטוב העליון האחד ויצטי' מהשכל ויתקוע
בסבת הכפס • או יותר ככון שזאמר שיקבל כל זה
מהטוב העליון ואחד • אינכם בזה ההבדל שהנזירות
יקבלו ממנו בלבד לבדו ההצטיירות ממנו במינוע
השכל והתנועה וההצטיירות המונע יקבל ממנו
באמצעות השכל והכפס • כאלו כמשוב יוצר חרסים
אשר ידיו תעשיה הטיט ואשר עשיתו יצירהו על
האכנים והאופן ואמר יתארהו כשר • ולא יתא מי
שיאמר עם כל סכלותו שהכלי הזה בנינו יתהווה
מהאופן והשרד יותר מהיוצר להיותו מומנו בני על
ידי האופן והשרד • ובה האופן יבינו שהמציאה

פרק ו

ראה כי' מענות כי מלבר העולם המושכל ושכל ראשון ימצאו רבים זולתו ואם הם יותר פרטיים פשוטי
מבלי חזרת נפש וחומר בעצמם עומדים ויהן טעם למה בקצת הענינים האריך ביאורו :

בית אלהים שער שביעי פרק ו

דוד

מדע כי פלוסיו ופודוריו ווולתם
 רבים מהשכנים יכינו כי בין הסנה
 הראשונה אשר קראוה הטוב העליון והאשר הפשוט
 וכן הנפש הכללית והראשון לא יתמנע כי אם שכל
 ומאכל אחד והוא אשר עליו עליה דבורנו עד שתה
 אכל יאכלו וייראו פרוקלו ופינינו ווולתם
 פרנה מאשרוני האשלאסוכי מלכד הראשי והראשון
 ימניאו שכלים פשוטים וכן רבים אמנם פרטיים
 והערך אשר להם שיוו הוא הערך שגדו אשר אל
 כפשות הנגלים ויושביהם עם נפש העולם וישן
 הדעת הזה יסכים עם האמת המקובל ראוי שכדריך
 פעמי וקשכותינו אסרו ונעמידהו בטענות
 והראשונה תהיה כי כמו שהסג העליון יתחבר עם
 התחתון וזה באמצעות מלקו או מיט התחתון עם
 עליון התחתון כמו שיתחבר תחתון הנגלים שהוא
 גלגל הירק אל היסוד העליון מהיסודות התחתונים
 שהוא האש אמנם הטבע השכלי להתפלותו על
 הנפש (כמו שהוכחנו) התחברותו אליה יהיה
 באמצעות מלקו או מיכו התחתונים אשר אל הנפש
 כי אם לא כן בלי אמצעו יתחבר עליון האש שבת
 מה שקיימנו שתחתון העליון מתחבר עם עליון
 התחתון הטעם שני כמו שתחת הנפשות משכל
 נעטרות כחצו רבות אשר להעדרם מחו אינם
 מחו משתתפו כמו כן על השכלי ההם אשר נחשט
 והושפעו בכפשות ראוי שימנאו הפשוטים הפועלים
 ועומדים בעצמם כי להיות הנפש משתתפת מהשכל
 יותר ומה שישתתף השכל מהנפש ואם יש כפשות
 רבות בלי שכל למה לא ימנאו שכלים רבים יותר בלי
 כפשות וכפרם ויהיה הטעם השלישי שהוא ענמי אל
 השכל העמידה בעצמו בלי שיכסה אל הנפח והיות
 כפרד ככל פשוט וחפשי מחברת וולת ופועל בלי
 זמן ותנועה אמנם מה שהוא מחונג ומיוחד
 וסבבי לאיוה סוג או מין תמיד ימנא מציאותו בכלם
 או ברוי ופעמים רבים השכלים המתפשטים אל
 הכפשות לא יעמדו בעצמם אכל בהן ולא יסדו
 חכמות אל הנפשים ככה הכפשות אשר בהן יעמדו

אינם בכל כפרדים ופשוטים אמנם עם כחות אחר
 אשר יתלנו ליהן להם יתפשטו ונגלל אסדות המורכב
 לא יסתלקו נכד מה מהשתתפות הזמן והתנועה ויתר
 תסדנות מהשכל הפשוט מחולקים ונחשבים נהם
 מההרכבה המתפתת לשניהם עצם מיוחד וסדרת
 הכפשות המתחלפת והכחות אשר בהם יעמדו ובהם
 יתחברו יתחך א"כ כדי שהטבעי והמיוחד יהיה
 באישים רבים יותר ויותר פעמים מאשר אינו כן
 שכל השכלים הרבים המתפשטים אל הכפשות ואשר
 מהטבע השכלי וכמעט נגדו הם משועבדים תחת
 תסדנות רבות כמ"ש ימנאו רבים כמאד מאד אשר
 למחידתם כעצמם פשוטים ויחידים יהיו שלמים
 ופשוטים מחברת ככריה וכפרם כי השלם יעמוד מכלי
 אשר אינו שלם ולא להפך וזה הוא המיוחד והמגול
 א הדבר ונוסף לסעם רביעי כי אם העיני סבבי
 והנופיים אף אם בגלל הכו' והקומר אשר בו מושכ'
 יוגללו וינתמחו מנד טבעם וסגולת' ולא מנד טבע
 הנושא יתפרדו כייהם ולחמסר והתחלפות גדול
 יתפשטו וישתטחו יותר יתרנו ויתפשטו וישתטחו
 המינים או גורות אשר נפרדו מהקומר סבת ההגל
 והנחום פשוטות ושטויות בעצמם יעמדו וישיו
 נפרד כי הוא ענמי אל הסוג השכלי היותו
 מתפרד ברובו מופלא למיכי אין חספר באשר יתנפה
 תמיד בהשכלתנו אשר כראה ויהיה הטעם השמיני כי
 הסוג המושכל הנו יותר מתרבה מהנשמי בעבור כי
 המספרים הנמצאים תמונות וערכים דקא הנופים
 קלות התנועות ואחרים כיונא אף כי גופים הם
 לעולם תכליים ומגללי בשכל לאין תכלית וכלי שום
 גדול של פי רכוס וכחירתם יתרנו ויתפשטו מלכד
 כי כל מה שהוא עומד פתח ונחמד הנו כפרם כלל
 מחב ידע מחשבר ומדוד בזמן ומגלל בשכל הוא
 כולל מחולק מכל זמן ומקום או כללי לכל מקום
 זמן וכל שכן שהוא אל השכל ענמי לחקור ולהשכל
 על הנופים היותר עליונים עוד עליונים וולתם
 ומליהם אחרים סדרי לאין תכלית ושל פלם אין מקד
 למחשבים מדורות כללי גמליים בלי שיגיע לאחד
 אחר

אשר נס עליו לא יוכל להשכיל ולקטוב עוד אחר עד
אשר הוא נמפט ולא חזר טבעו ישים הננו' והתכלי'
להשכלתו ואחר שהפנו המושכל יתכן להתרבותו
והתפשטו יותר מהמוחש והבט הטוב הזה אינו
מהדאוי היותו לריק במציאה יתן בעבורו ישתל יותר
ול סבתו ביותר יתדמה ויהדאוי שימצאו בפועל מיני
עצמים כלתי גשמיים ושכליים יותר במספר על
הגופים והנפשות להם אחדות . וכפרט שהבט
היותר מעולה לרוב יכלתו וגודל הצטרפותו יהיה
מהנאות שיטיב פעולתו יותר מאשר הוא תלם כלתי
טלם ופחות גריכיי . הטעם הששי אינו מהדאוי כי
מהשלמות אחדות ופשיטות הסבה הראשונה הכלתי
בעל תכלית כד אל הכפס המתרנה והיוכט' הכוטה
אחרי הגוף והעדרים רבים וולתם מלכה אם לא
באמצעות מדרגות בלי מספר לא לבד כלתי גשמיות
אמנם נפרדות עכל גוף . ונטיה אל הקומור ותחתית
העולם אשר בהם כמדרגות ומעלות ירד השלמות
הכלתי תכליי מעט מעט ויגרע ויפסו' ממקורו הכלתי
בלאה עד אשר אחרי התפשטות אורות כלתי גשמיות
ושכליות גדול יגיע אל הכפס המשתתפת מהמשכות
והקדרות כמו שכבר באמר . מה שיתקיים באחרנו
כי גדל מאד המרחק והשיעור אשר בין האלהים ית'
והכפס ממה שהוא בינה ובין הקומור' וא"כ ימשך
שימצאו נייכים רבים יותר כינו ית' והכפס ממה שהוא
בינה ובין הקומור אף כי פלגד אלו הם קרוב לאין
מספר וזה הוא הטעם השביעי והשמיני כי להיות
שדר המציאות והעולם בסבת הטוב העליון מוכן
בשלמות מהדאוי שיתעלו לא לבד בשלמות אמנם
במספר העליונים והם השכלים הפשוטים על
האמצעיים והתחתונים והם הכפסות והגופי' באופן
שיהיה מהדאוי שימכר ויקשר עמו הטוב העליון
והאחד ובשלמות מדרגות במספר בלי סבור השפל
יותר מהקומור והגוף אשר כראה שימכר ויקשר עמו
מספר גדול מאד מדודי נורות גשמיות וכפסו' בלי
סבור או לפחות חסם מהעליון כמעט שתי קצות ואם
כן אשר הוא אפי' הכס ימשיך ויקבר עמו אמצעיים

יותר וכמסור יותר גדול בערך התעלות האחד
מסברו אשר נס הוא עכ"ו ימשיך ויתבר עמו קצתם
וזה יתרבה בערך מעלתו על סברו . הטעם הס'
מסגולת הטוב הוא התפשטותו והתפרסמותו ונהיותו
גדול התפשטו' יותר אמנם יתן יש שני מיני התפשטו'
והתפרסמות לפי הענין שאנו בו האחד הרבה והשני
הרבה ואל רבים אם הסבה הראשונה לא היתה
מאגלת כי אם שכל פשוט אחד אף כי היתה
מתפשטת ומתפרסמת הרבה לא להאגלה הפכע
הגדול הזה לא היתה מתפשטת ומתפרסמת הרבה
ואל הרבים כי אחר שלא נתן המציאות המעולה הזה
כי אם לאחד יונק' היותה מתפשטת ונותת פרסמת
הרבה לאחד בלבד ולא הרבה אל הרבים אמר' להיות
ההתפשטות וההתפרסמות הזה מעולה מולתו הנה
מה טוב וזה כעים ליחסו' אל הטוב העליון המתפשט
ומתפרסם ביותר המעלה וכל מה שיוכל לקבל הטבע
אשר אליו יתפשט ויתפרסם כי כאשר נראה אינו
כלתי דאוי איה אחר שלא יסתור שימצא נוציאו' שכלי'
רבים מהקומור כגדלים נחשכים ונתלים מיהסבה
הראשונה על מה שנוסף והוא הטעם העשירי כי
להיות תכלית השקפת הסבה הראשונה לדמות אליה
כל מה שאיפשר פעולותי' באופן המתפא' בפעולותיו
ביתר המרץ ימשך בשכלים הפשוטים ובעצמי' עומדי'
ממה שהוא בשאר הפעולות כפשות או גופי' כשיעור
אשר אלו מאלו דומים אליה יותר וכפי ערך מעלת
פלמות' והעדר קומורם והמכרה הככרה במה שנקיש
בזה האופן יותר יתדמה המלאכה הכללית הנפעל'
מהסבה הראשונה אל מקור מוצאה כשימצאו בה
שכלים מהקומור נפרדים ובעצמם עומדים יותר
מהכפשות כסויות אל הקומור ואל נורות גשמיות בו
(רצוני קומור) אחדות ובו שקועות יותר אם להפך
היה בה (ר"ל במלאכת העולם הכללית) נורות כסויות'
אל הקומור ובו טבועות יותר מכבדלות פשוטות
וכעצמם עומדות במה שלא יסתפק שהטוב העליון
כמסם וכאשר הכפס' ידע וגם היה יכול להאגיל
וכן האגיל מלאכתו הכללית אליו מאד דומה כי לא

בית אלהים שער שביעי פרק ו

לכד במעלה והתנשאות אחסננס במספר יתעלה
ויתנשא או מדרגה היותר שלמה שהיא מדרגת
השכלים הפשוטים העומדים בעצמם על הנשאים
וולתם להיותם בלתי שלמים ומהם פחותים או אל
היותר סבת כל העדר והסרון היותם מתפשטים וכו'
טובים ושקועים כאור העליון אשר יאציל מאירים
יותר משפיריים או קדוריים או כמלך בעל היכולת
אשר בהיכלו כלו ימלאו שרים רבים וכבדים יותר
מהמוניים בפריים ועבדים ועוד יהיה הטעם האחד
עשר כי להיות תכלית האמת העליון להתפרסם
בפעולותיו והיותו נודע ונכחד בהם ונכלל בשכלי'
הפשוטי ימשך יותר ויותר בשלמו מכל שאר הפעולות
וולתם כי אלו לא לבד כתמונות יורו יותר וביתר
השלמות את הבתם אינם כמראות לסושות ושינים
המאירות יותר ישגוהו וכידהו מוולתם ימשך אל כ'
כי ליתר ההתפרסמות יתפרסם ויתראה לא לבד
הרבה אינם ברבים ובמיוע שכלים ומושכלי רבים
האמת והטוב האלי אשר יבקש להתפרסם ולהתפשט
כל מה שאיפשר וביתר השלמות האפשרי על מה
שעוד נוסף ויהיה הטעם השנים עשר כי מה שהוא
הכמות בגשמים הוא עצמו המספר בלתי מוגשמים
אם כן המוש יראה כי בגלגלי העולם היותר גבוה
ומעלה הוא יתר הגדול וההשתטחות באופן כי
להיותם הלך וגדל אחד על וולתו בגדול ובעולה
ימשך שהארץ הוא היותר נמוכה ופחותה בערך
הגלגל העליון בערך המורכו הבלתי מתחלק גודל
הקף המקיפו ועל כן יגזור השכל כי בערך התנשאו'
מעלת המדרגות הבלתי גשמיות על מדרגות הגופים
או האמורים אליהם כך יתרבו במספר המינים
והאישים אשר שלא יתכן היותם בכמו' ושיעור גשמי
בגלגלים ונורותיהם ונמור אל כ' עם הטעם הי'
כי אשר שיקרא יותר שלם ומעולה השכל המחביל כל
הדברים המושכלים בפחות תמונות או בפחות
אמצעים ולהפך בעדר השלמות ושפל אשר את כלם
ברבוי התמונות היתר גדול שאיפשר ישכילם והן
כמספר הדברים אשר ישכילם וישגם נאה לדעת
ולנהנות

אמת באמת ולא הרבה באמת או כלם באמת ואחר
ההנחה הזאת מושכמי' כפי כל המכמים הפילוסופים
והאלהיים כראה פתה כזה איננו יתכן שימלאו
עון הקצה אל הקצה ולכא יותר עד תכונתו כמשיל
משל קרוב אל האמת והוא כי השכל הראשון בשלם
ישכיל וישג כל הדבר' וולתו באמצעי ותשובה אמת
והוא הישות כי להיות בתוכו סגור וכלול כל מה
שישנו כמזג יתראה לו הכל בלי שיסתר ממנו דבר
אל כ' השכל השני בעדר השלמות ממנו בלתי יכול
באמצעי אחד לבד להשיג ידיעת הכל וינערך אל כ'
תמונות כאלו כאמר העצם והמקרה אשר בהם ישג
הכל * הכה מה שהראשון במיוע הישות המיוחד
היה משיג ואמריו יבא השכל השלישי אשר לא יספיקו
לו ב' תמונות להשיג הכל ועל כן נחייב יתרבו אליו
ארבעה בהם ישג מה שהראשונים השיגו באמצעות
האחד והשנים והם העצם הגשמי והבלתי גשמי
והמקרה הכמות והאיכות כאשר הרביעי אשר
במיוע שמה תמונות ולא פחות יכיר כל מושכל
והמשל העצם הגשמי הפשוט והמורכב הבלתי גשמי
ובעצמו עומד והמתפשט אל הנוף וההכמו' המתדבק
והמתחלק מהאיכות הבלתי והמיוחד והשכל החמישי
בשש עשרה תמונות או אמצעי' ועל זה הדרך הולכים
ומתרבים בסדר ככון ודמיון מהות אשר בלי ריקות
ודלוג יתרבו תמונות כל הדברים השכליות כשיעור
אשר בו הולכים ומתמעטין הכמות השכליות עד
שבהגיעם אל הפחות שכלם ימלא רבוי תמונות
מספר המבטים המושכלים של כל הדברים כי כאשר
ראית הס קרוב לאין מספר ותכלית וכלי ספק כל כך
עד אשר יתפשטו כוודרגות האמורות מאמת לוולתה
ימייב היות רבים כמה שיתאמת מניאו' מספר גדול
משכלי' פשוטי' והוא מה שנבקש ואם ארכנו להראותו
כאשר גם בענינים אחרים מביאורו זה וולכד שלא
היה לריק וכלי תועלת היה גם כן לתת ביאור דב
וגדול ויהענינים הפילוסופיים הבאים לידינו ובפרט
ממה שאמר הטבע והאלהיות שהם כמדרגות ושערי'
לעלות ולכא אל ידיעת אמיתיות הקבלה האלהית

והטות לב פלוסופי בני עמנו אל חשק תלמוד
האפלאטוני אשר בתוך האנושי הוא יותר מתקרב
וקרוב אל האמת העברית באופן אשר במעט שנוי
ומלוק יתהפך לאמונתו ועוד כי בכל מה שארכנו
היתה כונת ההשתדלות לבאר האמת המקובל עם
הטעות הפלוסופיות לתכלית אשר ההולכי אחריהם
נקלות גדול יקבלוהו ויחקקוהו כמו שהוא הדבר
שאלו בניאורו והוא להמציא שכלים רבים מהמפורד

כפרדים הנו דעת ועקר יסודות הקבלה האלהית
העניות והמסדר בין אין סוף והוא הסנה הראשונה
ובין הנפש (כי כאשר היא תחת הכא הכבוד גם
ממנו תשתתף והנה היא מעולם היצירה המלאכים)
מדרגות אורות בלתי גשמייות אין מספר (אשר כוכל
לקראם מושכלים ושכלים כי למעלה ממנו לא נשיג)
ותאגלים מהסנה הראשונה בעולם האין סוף עולם
האצילות ועולם הכריאה או כסא הכבוד :

פרק ז

יבאר דעת פרוקולו על רבוי השכליים העליונים ויראה שאינו פחות הדקות בהעומק
ויגדרה וידיחה בטענות פלוטינוס וארצילו ויחר האפלאטוניים :

משובח משיהם שכל יונן לעם השליש הראשון שהוא
העצם להיותו משתתף יותר מהתכלית יקרא ראשון
והשני שהוא החיות המשתתף יותר מהכלית תכלית
יקרא כס כמו שהשלישי הדומה יותר אל המורכב או
משובח נקרא שכל בעבור כי השליש הראשון הכו
מעצמו השכי יכולת כי להיותו נמשך ויוצא מהראשון
כשני מהאחד יתחיל להוליד ולהציא רבוי כל הדברים
אך עדין איננו ולא הוליד אכל השלישי כבר הוא
רבוי כל הדברים הכללי כי בו באמצעות החיות נמר
להתחלק ולהתפרד בכל העצמים חיים ושכלים :

וכללו של דבר בכל הדברים השליש הראשון יבאר
האחדות האחד הכללם וכלית מפורש השני יורה
הסובביות אשר בפשיטות גמור מובק כל הדברים
השלישי ירמזו האצילו הכללי אשר בו האחד הפשוט
הכובר אל הכל מתפשט ומתפרסם השליש הראשון
יעמוד בעד הערך אשר בו יתאחד עם האחד הפשוט
השכי בעד האמת בעצמו עומד והשלישי בעד
התפארת ימצא ויתראה הראשון הוא עצם באופן
צורי אחס חיות ושכל בדרך כבה השני עצם
בהשתתפות חיות כזורה ושכל כבה השלישי עצם
וחיות בהשתתפות אחס שכל בעצם צורתו וטבעו
הראשון מושכל אשר אל האחרים יצייר וישלים השני
מושכל

הנה

דעת פרוקולו דיאדוקו בששה ספריו על
הזכמה האלהית האפלאטוניית לנשותו
אחרי יאמחליקו פלוטארקו יאשוב כי והטוב העליון
ואחד הפשוט שהוא הסנה הראשון כתאלל בראשונה
וכלי אמצעות התכלית הראשון מהנכול וכלית מונבל
הראשונים אשר לעומדם בעצמם האצילו אחרי כן
בכס הכתם אך בהשתתפות הראשון המורכב הראשון
או המעורב שהוא העצם הראשון אשר עמנו יתאלל
החיות הראשון כאשר ממנו השכל הראשון וימציאו
קחש מדרגות אשר להתאללותם ואשר אינו ותאלל
מוולתו הם בעצמי ואישים ביניהם מתחלפי והתמלז
כל שאר הדברים ויאמר כי מהתכלית הראשון וכלית
תכלית במעט יסודות הכל יוצאו שלשה שלשים אשר
הראשון שהוא העצם להיותו נמצא מעצם תכליתו
וכלית תכלית אשר קבל מהעליונים בעצמם עומדים
עומד יותר בתכלית אף כי בעלם ומכוסה השני שהוא
החיות מורכב גם כן מעצם נבולו וכלית מונבל לא
לבד עומד אינם ג"ה מתפשט בכלית תכלית והשלישי
שהוא השכל מורכב מיסודותיו תכלית וכלית תכלית
המתפשטו ההוא יפכהו ויפירהו באמצעות השורכב
אל ראשית ותכלית הכל ואחר שתכלית ככל שלש
יקרא ראשון הכלית תכלית כס או יכולת והמורכב או

בית אלהים שער שביעי פרק ז

ההוא מושכל ראשון כאשר הוא חי ומלא ומוכן לקבל בעצמותו את השכל ואשר קבלתו יניעו ונשלמות יניעוהו קרא ג' כ' לזה העצם שכל כבשית פעולתו פסיוניית אשר מעצמה תתפשט וכעצמה תתהפך ותסוב ועל האמת לשוא פעלו הנודים הפעלו רבות אם אמת תספקת ביטן כי אם העצם הראשון כולל בעצמותו כל שלחיות הטבעיים ובהיות הסיו' פועל ותנועת העצם הראשון הפכיוני והשכל התהפכות הסזית בעצם מהראוי שנטבע העצם הראשון לגדול הפלגת שלמותו יבורז ויוכלל הסיות והשכל שהם עצם פעולותיו ושלמותיו הטבעיים והעצמיים ואם יתפשט יותר הישות מהסיות כאשר גם כן הסיות מההשכל אינו בעבור שהיו ההתפלגות ההם בעצם ביניהם כפדרים וגם כסדר מדרגות המנייה יהיה העצם מתעלה על הסיות והסיות על השכל כי אם כאשר ביאר היטב פלוסינו בעולם המושכל כאשר ישתלשל ויתאצל מהאחד הפשוט שהוא מקור מובאו לפי ההתאבלות כנדר מה יקדים עצם הנמצא שהוא הראשון אשר אחריו יבא הסיות ואחריו השכל כי תפלה ימצא הדבר ואשר יתנועע וקודם יתנועע מאשר מתנועעו בעצמו יתהפך וישוב ועל האמת אם העצם המושכל ההוא כמעלת מניאיות הראשון היה פלס לא יתהפך בעבור שום נסיית ספק כלל אל התפלגו שהוא הטוב העליון ותכלית כל הדברים אמנם יסוייב שכל הנמצאים אליו יסודו ויתהפכו לעשותם אותו תכלית כאשר היה והנה הוא התפלת ממנו יקבלו סוב המניאיות כאשר בתפלה קבלו הישות והמניאיות וא"כ לא יתאצל העצם המושכל ההוא עם השלמות הנמור כי אם משתלם (ר' מוכן א השלמו) כדנון מאצילו באופן כי מה טקכה והשיג כרגע ומדרגתו הראשון כאשר מה טאליו יתיישר לקבל אחר כך את הסיות בפעולות הנמשכות הוא קודם וראשון ויותר כללי מהסיות כאשר גם הסיות אשר מנעמו אל השכל ובהשגתו אותו נו ישתלם ונו יעמוד כי הוא שלמותו ונכולו בחיי' אשר להם יתפשט אחר כך הוא קודם ויותר כללי מהשכל וכללו של

מושכל ושכלי אשר יטייר ושתלם מסכה עליונה ויטייר ויטלים אל פעולתו הפתחון . השלישי שכלי ועל כן כסונו כלכד מנוייר ומשולס אמנם הניע עם לשמוע את האפלאטוניי הנדול אשר העבין הזה יבארה ויפרשהו באופן נעלה במליצה עמוקה קרוב לדברים האלו הדורך אשר דרך יאשכליקו ופרזקולו אבאר מאמר הטימיוא כאם לדעת כל מספר הנורות האיו' שהשכל השכל כפי כל כך מינים ותמונו' ששכ נמר נורא העולם להאציל ולהכין בעולם הנוכר רכוני יבאר שיש מלשה עצמי' אלהיים בין הסוב העליון והעולם מהנפש מסובר . אשר הראשון לפי נורתו הוא העצם המשתתף מהטוב העליון וסבת הסיות והשכל . השני לפי נורתו הוא הסיו' המשתתף מהעצם והוא סבת השכל והשלישי באופן נוריי הוא שכל המשתתף מהסיות ועל כן סבת המנייה . הראשון קראוהו שכל ראשון השני שבתאי הנ' דרך נמר כי מעלת התנשאו' השכל הראשון על שבתאי ושבתאי על דרך כערך מעלת העצם על הסיות אשר יותר יתפשט ויתפרסם והסיות פ' התפשטות עצמו יתנשא על השכל ואמר אם כן שהשכל הנוריי והנדקי' הוא התכוף לנריאת העולם הכולל בתוכו נורות כל הדברים האלהיות אשר מקבלם מהשכל הסיוני' שהו' שבתאי אשר בו הנורות הנוכר' באופן שכלי ומושכל ושבתאי קבלם מהשכל העצמי' כאם לדעת מהשמים אשר בו הם באופן שכלי ומושכל כלכד ובאר א"כ בזה האופן הטימיוא השגת' דרך ששכ נמר ל'כנו' בעול' (כנס הכורא ית') כל כך תמונו' כחש' הנורות אשר הכין מהשכל השבתאי' השכל כפי והוא שמים שהוא העצם סבת הסיות אמנם פלוסינו לא יבין שהיו נ' פנמים העצם הסיות והשכל הראשון אשר זכרם הטימיוא כי אם אשר כלכד יטן כי הסיות הראשון אינו כי אם פועל וכס פכיוני' ונכמי' של העצם והנורה הראשונה ומכל יתר הנורות והעצמים נאדר הכס והיכולת וכיונא פועל והשכל הראשון יהיה התהפכות הסיות הראשון בעצמו כמה שהוא בעצמו בהפלגה קיים ואסוד . קרא א"כ פלוסינו את העצם

אליז בשניה שהוא הקיות א רבים יותר ואשר בתמלה קבל שהוא העצם אל הכל וכפרט כי יגסרך א הקיות הכנה גדולה ויותר אל השכל כמה שלא ישיגום הכל וכיוצא בעולם המושכל הוה יזה שהוא בתמלתו בתמלה אל הכל ישיפיעו ואשר קבל כשניה שהוא יותר שלם יתלק אחד כך אל מועטים כי אין הכל ראויים ומוכנים לקבלו ומה שבאשרונה אליז נתוסף והוא מאד שלם אל מעט מועד ישיפיעו להיות כי מועטים הם אשר הכנתם מוכפפת להשיגו ולקבלו וכנזור אם כן מכל מה שבאמר כי רבוי המדרגות השכליות אשר המציא פרקולו לא לבד אינו אחייתי אחס בניי כי היה כנזכר בלדתו אותו והארכנו הדבה להיותו רב הדקות ולהיותו מאיר לעצור אל ידיעת המדרגות המושכלות שהוא מנמת בקשתיו ואף גם נשתמש מהדברים האחייתיים אשר נתוכו בהסירנו מוליתו ממנו תוכו כאכל וקליפות כזרוק כי הסוב כמה שהוא סוב ראוי שנקבלה

חמי שגלהו

וידיעו:

דבר שכל יגסרך אל הקיות בו יעמוד וממנו יתפשט ונלתו איננו וכיוצא הקיות אשר כפועל העצם הוא אקדיו וממנו התאכלותו והוא שנתו ומשענתו הן אחת כי העצם אשר מעצמו הוא בעדר ובכלי שלם ולכן יזה שנתו אקדיו הקיות כאל שלמותו ופעולתו והקיו בעצמותו לא יכוח ולא יקום אחס השתדלותו ונקשתו אל ההשכל להשתלם יותר כי בעודו משתלם מהעצם בחיות ומהקיות בשכל ישתלם כנשלמות פעולותיו אשר לא ישיגם ולא ישתלם מעצמו בלבד כי אין יי שיתן לעצמו ולא אל וולתו מה שבעצמותו בפועל לא יסבוק ולא הכעדר ובכלי שלם וככס (כלי סיוע ושור וולתו) יתפך אל השלמות והכס אשר ממנו יסגר ויעדר אם לא שבהגולת הטוב העליון הסובב המציאות הראשון יקבל המציאות הוה וסובב המציאות וכו' ישתלם כדאופן כי אשר שהשפיע הטוב העליון אל פעולתו ואת הראשון מהר ומתן המציאות כוסף עליו אח"כ הקיות וכסף דבר ההשכלה כמה שנעשה שלם ועצם ראשון קיות ושכל והוא ישיפיע מה שיקבל באשרונה שהוא השכל אל מועטים ואשר נתן

פרק ח

דבר על חלק השולש של השכלים הפשוטים והתייחסותם אל כבתם שהיא הראשונה ואל עצמם ואל התחתונים:

באר

פחש ג' שלישיים באחרם כי כל עולם מהעולמים הפליונים בג' אשר הם כמו שבא בביאורנו על דרך האמת עולם האין סוף האגילות והנריאה כולל נתוכו ג' מדרגות וכל אחד מהן עוד ג' אחרים ממנו שכלים ומתמיו מסודרים ועל כן נעמיד עם אלו הפחמים האלהיים כאשר גם עם פחמי קדם ורואססרו אורפיו ווולתם ועם האשרונים אף כי ילדי נכרים כי השכלים מהנשם והקומר נפרדים הראשונים השלמים ופעולות הסנה הראשון יתלקו אל המספר הראשון והיותר שלם שיתכן שהוא השלם אשר בו ראשית תוך וכוף עליון אחמי ומתמיו הם השתלשלות

ולמד ארססו בתל'ספר השמי' והעולם כי כמו שהנוף השלם הוא המורכב מהג' רמקי הכחות המתדבק אשר הם האורך הרוםק והעומק כמו כן יהיה המספר הנמור המוקלט והשלם אותו אשר הכיות מוכן שלשה נבולי הכחות המתפרד או מתלק שהם ראש תוך וכוף ימניא עם בג' אחרים אשר יורכב מהם מספר השלם ונגלל אחיתו נעמיהו עם דעת המקובלים האלהיים והאחייתיים המקלקים המדרגות העליונות בכלי נשיות לשלש קו מספר וקו הנגורק וקו הרמחים שהוא משותף משניהם וכל אחד מהם בג' אחרים

בית אלהים שִׁנֵּי שְׁבִיעֵי פֶרֶק ח

הַתִּלְשָׁלוֹ שְׁכֵתָּה הַעֲמִידָה בַּעֲמֻסָּה וְהַקּוֹר וְהַתַּפְכוּ
 אֵלֶּה הֵינִי וְהַתַּפְכוּת וְשִׁלְמוֹת פְּעוּלוֹתֶיהֶם הַתַּחֲנוּכִי
 וְכִינּוּחַ וְעַם הַיְּמוּכָה הִזָּה כְּבָאֵר בְּרֵאשׁוֹנָה קִנְיָה
 מִלְּקוּקֵיהֶם וּבִגְלוֹתֵיהֶם הַמְּשׁוֹלָשִׁים וְאַחֵר כְּעִרְכֵּם
 אֶל דְּבָרֵי הַנִּבְיָא בְּאַמְרָנוּ כִּי הַשְׁכִּלִים הַפְּשׁוּטִים
 וְהַעֲלִיזִי הַחֲלוֹ בַּשְּׁלֵשָׁה בְּמִינֵהוּ כַּעֲשֵׂם הָאֶתָּה בְּבִטְחָן
 הַיּוֹתָם מִתַּלְשָׁלִים מִטְּבַחָם שֶׁהֵיא הַרְאֵשׁוֹנָה וְהַכְּלִלִית
 הַמְּבִיטִית בְּבִטְחָנָה הַיּוֹתָם כְּנֹאצִי וְעוֹמְדִים בַּעֲמֻסָּה טַבְעָם
 וְהַשְׁלִישִׁית בְּבִטְחָנָה הַתַּפְּשׁוּטִים אֶל הַשְּׁפֵל וְהַתַּחֲנוּקִים
 אֲשֶׁר בַּפְּגוּלָה שְׁכֵתָּה בְּגֵד מֵהַ יוֹלִידוֹם וְנִשְׁמָרָם אֹתָם
 יִהְיֶה כֹּסֶם וְהַתַּפְּכוּת יִשְׁלִימוֹם וְאִם כֵּן בְּמֵה שֶׁהִם
 מִשְׁכִּלִים מִתַּלְשָׁלִי יִסְרְבוּ נִס כֵּן בְּבִטְחָנָה הַרְאֵשׁוֹנָה
 בְּמֵה שֶׁהִם מִמְּנֵה כְּאֵלִים בְּהַתַּפְּכָלָה וְרֵאשִׁית
 הַשְּׁכִיבָה בְּמֵה שְׁמִינָה וְנִשְׁכָּרָה וְאֵלֶּיהָ יִצְטָרְפוּ כָּאֵל
 תְּכִלִית וְסוֹף דְּבָר בְּמֵה שֶׁהִם מִהֶסְכָּה הַרְאֵשׁוֹנָה כְּאֵלֶּיהָ
 כְּהַרְאֵשִׁית מִשְׁתַּמְרִים וּמִתַּפְּכִים כְּמִאֲמֻנָּה וּמוֹשְׁלָמִי
 בְּתַכְלִית אוֹ בְּמֵה שֶׁנִּתְאַשְׁלוּ מִכַּס שְׁכֵתָּה הַפְּעוּלָה לִפְנֵי
 מֵה שֶׁהִיא נִזְרָתָם וְנִלְמָם לְקוֹדֶה וּלְכַבֻּדָּה כְּאֲשֶׁר
 מִהֶסְכָּה פְּעוּלָתָה בְּמִינֻעַ הַנִּזְיוֹרִית אֶל הַתְּכִלִי וְאַחֲרֵיהָ
 וְיִתְיַמְכוּ וְיִצְטָרְפוּ אֵלֶּיהָ כָּאֵל רֵאשִׁית אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ
 מִזֵּכָה הַתַּלְשָׁלוֹתָם אֲמֻנָּה אֲשֶׁר יִשְׁמָרֵם וְקִיּוֹם וְאֵלֶּיהָ
 יִשְׁוִירֵם וְתַכְלִית אֲשֶׁר עֲמוּ יִאֲחֲדֵם בְּמֵה שִׁשְׁלִימָם
 וְיִאֲשֶׁרֵם אֲמֻנָּה לְהַיּוֹת הַשְּׁכִלִים הַשְּׁלִימִים הָאֵלֶּה
 כְּנֹאצִים וְעוֹמְדִים בַּעֲמֻסָּה טַבְעָם הֵמָּה כְּנֹאצִים קִיּוֹם
 וּמִשְׁכִּלִים וְנִזְרִיךְ שִׁיבּוֹן שֶׁהִם מְנִיאוֹת אוֹ דְּבָרִים
 מִזְרָכִים מִעֲמֻסָּה וּמְנִיאוֹת שֶׁהִם גִּבֹּר מְשׁוֹלָשִׁים כְּאֲשֶׁר
 הֵמָּה קִיּוֹם הַכּוֹלָלִים בַּעֲמֻנּוֹתָם הַעֲמֻסָּה הַקִּיּוֹם וְהַקִּיּוֹת
 אֲשֶׁר בַּעֲבֻדָּה קִיּוֹם וְפְעוּלָה הַקִּיּוֹת אוֹ פְּעוּלָתָה הַקִּיּוֹת
 הַפְּנִימִיתִית אֲשֶׁר בּוֹ הֵמָּה מְשׁוֹלָשִׁי וְכִינּוּחַ הֵמָּה מִשְׁכִּלִי
 אֲשֶׁר יִסְרְבוּ בַּעֲמֻנּוֹתָם טַבְעָם שְׁכִלִי כְּמִשְׁכָּה כִּי מִשְׁכָּה
 מִשְׁכָּל כְּבוֹדָה וְהַשְּׁכָלָה אוֹ הַשְּׁכָלָה בְּפְעוּלָה כְּאֲחֵדוּת
 מִזְרָכָה אֶף אִם לֹא בַּעֲמֻסָּה מְנִימָה וְפְעוּלָה שֶׁלֹּא וְרֵאשִׁיוֹן
 וְשִׁנִּי אֲשֶׁר יִשְׁלִים בְּנִיזְיוֹן וְיִשְׁקִיט הַשְּׁכָל כְּמִשְׁכָּל
 כְּמִשְׁכָּה סְפִירִי בְּאֹרֶךְ בְּמֵה שֶׁנִּס כֵּן יִהְיֶה מְשׁוֹלָשִׁי הֵינִי
 אֶבֶר הַשְּׁכָלָתָה אֵלֶּה הַשְּׁכָלִים מְשׁוֹלָשִׁים מִמְּשׁוֹכָל עֲלִיּוֹן אוֹ
 עֲשׂוֹה וּמִיּוֹדֵד אוֹ תַּחֲתוֹן וּפְעוּלָה הַשְּׁלֵמָה וְלִמְנוּחָה יוֹן

בְּקִלִּית נֶאֱמָר שֶׁהַשְּׁכִלִים אֶת שְׁכֵתָּה אוֹ אֶת עֲמֻסָּה
 אוֹ אֶת הַתַּחֲנוּכִים מֵהַ שְׁכָל לְקִיּוֹם גִּבֹּר מִהֶרְנוֹן
 כִּי אֲחֵר שֶׁאֵין בְּפֶקֶד הַיּוֹתָם עֲמֻסָּה רְנוֹנִים וְנִזְרִים
 (כִּי הֵן אֶתָּה בְּמֵה שִׁימּוּחַ יְדִיעָה יִמְנָה הַשְּׁפֵק וְאֶבֶר
 יִתְאַמֵּת כִּי אֲחֵרֵי הַשְּׁכָל יִתְאַדָּה לְעוֹלָם הַרְנוֹן) בְּאֹפֶן כִּי
 אוֹ הַעֲמֻסָּה הַרְנוֹנִי כְּאֲמֻנָּה רְנוֹנָה וְנִשְׁמָרָה הַרְנוֹנִי
 בְּפְעוּלָה יִהְיֶה וְיִבְרָאוּ וְכָל זֶה בְּהַשְׁמָרָה אֶל שְׁלֵשָׁה מִיָּהּ
 הַרְנוֹן אוֹ טוֹבִיּוֹת כָּאֵל לְדַעַת אוֹ אֶל הַעֲלִיּוֹן
 וְהַמְּאֻשָּׁר אֲשֶׁר בּוֹ בְּתַכְלִית יִמְנָה שְׁלֵמּוֹתָם וְאִשְׁרָם
 אוֹ אֶל הַפְּנִימִי וּמִיּוֹדֵד אֲשֶׁר אֲחֻד עִם שְׁרָאוֹ בּוֹ
 יִאֲשֶׁרֵם אוֹ אֶל הַתַּחֲתוֹן אֲשֶׁר אֵלֶּיהָ יִתְפַּשְׁטוּ וְיִתְבַּרְסְמוּ
 וְקִשּׁוֹר וְאֲחֻד עִמוֹ וְעַם הַעֲלִיּוֹן יִשְׁלִימוּהוּ אֲמֻנָּה
 בְּהַשְׁכִּלֵם אֶת הַסְּכָה הַרְאֵשׁוֹנָה יִשְׁיבּוּהָ וְיִדְעוּהָ
 כְּהַרְאֵשִׁית אֲמֻנָּה וְתַכְלִית כְּפֻעַל בְּלִיתִי מִסּוֹבֵב גּוֹרָה
 בְּלִיתִי מִשְׁעָרָה וְתַכְלִית בְּלִיתִי תַכְלִית אֶל כָּל הַדְּבָרִים
 רֵאשִׁית רְנוֹנִי רֵאשִׁית בְּלִיתִי תַכְלִית וְתַכְלִית בְּלִיתִי רֵאשִׁית
 וְאֲמֻנָּה תְּכֻף בְּלִיתִי אֲמֻנָּה בְּלִיתִי רֵאשִׁית וְבְלִיתִי תַכְלִית
 יִשְׁיבּוּ וְיִדְעוּ רָל כִּי לְהַתַּעֲלוֹתָה עַל כָּל מֵה שֶׁמִּמֶּנָּה
 כְּנֹאצִי וְיִתְכֵן שִׁימּוּחַ בְּמַעֲלָה וְעֶרֶךְ בְּלִיתִי תְּכֻיָּהוּ
 בַּעֲמֻנּוֹתָה בִּיתֵר הַתַּתְּנִשְׁאוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת וְיִזְנוּאֵם
 בַּעֲמֻסָּה עֲמֻנּוֹתֵיהֶם תִּשְׁמָרֵם וְתַשְׁלִימֵם בְּטוֹבִיּוֹת בְּלִיתִי
 מִשְׁכָּה חֲכָמָה וְיִכְוֹל יִכְיָרוּ וְיִדְעוּ שֶׁהֵיא הַסְּכָה הַרְאֵשׁוֹנָה
 וְהַכְּלִלִית אֶל כָּל הַדְּבָרִי כְּעֶרֶךְ הָאֲחֵד אֶל כָּל הַמִּסְפָּרִים
 שֶׁהֵיא אֶתָּה הַעֲלִיּוֹן הַמְּשָׁלִי וְהַמְּהִירִי אֶת כָּל הַשְּׁכָלִי
 הַטּוֹב הַנִּמְנוֹר וְבְלִיתִי תַכְלִיתִי מִשְׁחֵךְ וּמִחֲזִיר אֵלֶּיהָ וּמִאֲשֶׁר
 אֶת כָּל הַמִּסְפָּרִים בֵּין הַשְּׁכָלִי וְהַדְּבָרִים וּבֵין הַקִּיּוֹנִים
 וְהַעֲמֻסָּה יִכְיָרוּ שֶׁהֵיא אֶתָּה פְּשׁוּט דּוֹמָה הַתַּתְּנִשְׁאוֹת
 וּלְתַתֵּי וְהַרְנוֹנִי וְהַהֶרְכָּבָה הַפְּנִימִיתִית וְהַסְּכָה וְהַשְּׁעָרָה
 הַקִּיּוֹנִיתִית וּלְתַתֵּי שֶׁתַּתְּנוּהָ אֵלֶּיהָ כִּי אֵין עֶרֶךְ אֵלֶּיהָ
 כִּי הֵיא בְּלִיתִי מִהֶסְכָּה פְּשׁוּטָה וּמִיָּדֶה הַטּוֹב הַנִּמְנוֹר
 הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּתַתְּנֵהוּ וְהַשְׁמָרָה וְהַמְּקִיּוֹם בְּהַשְׁפָּעָתָה
 וְהַמְּשָׁלִים בְּהַשְׁמָרָה כָּל מֵה שֶׁהֵיא וְהוּא וְיִהְיֶה אֶל
 הָאֲחֵדוּת אֲשֶׁר לְהַיּוֹתָם בַּעֲמֻסָּה עוֹמֵד וְקִיּוֹם לְנֶכֶד יִמְנָה
 מְנִיאוֹתָם פְּשׁוּט כִּי לֹא יִקְבַּל בַּעֲמֻנּוֹתָה דְּבָר מִמֶּנּוּ
 כְּדֹל וּנְפִירָה שֶׁלֹּא וְנִמְנוֹר כִּי לֹא יִפְסִיד וְלֹא יִרָע
 לְעוֹלָם מִעֲמֻנּוֹתָה יִכְיָרוּהָ כְּעוֹב מִסְפִּיק כִּי מְכֻלִּי
 סִפְפָּר

עצמם אחסם במעלה הראשונה יתחלקו לחושכל
השכלה ושלכל • ובשניה לשלמות כחשק חשק וחושק
כאשר באורך כתבאר בתחילת הפרק הזה אמר' כנד
בסיכות אל התחנות חלנד כי באופן מה יולידוס
הפכוס ושלמים כמו שנאמר יסידוס ופשיטוס
וההכלות הפכוס אל האמת בהרחתם וידקנו
אותם עמו בהשלמתם ימקנו רנוס ויאירו את שכלם
יסקיטוס ויוהירוס שלמים ויאשרוס :

מיסמר מעצמו הכל יחלא בהשפעתו וחלא ונכסף
ונתאו אשר במרכו כל הדברים יחשיכו וידריכו
לעצמו • שלם אשר בזה הכל יללים ויגוור ישיגוה
בטוב הנחור המתגלה כחולל מתפרסם כנאהב
ונחנוד כמשלים אשר אל הכל ואל כל אשר יתן כל
חניאותם וזה יספיק לבסינת ההנדרפות אשר להם
עם העליון וכדבר קנת מהנסיכה אשר להם עם
עצמם • כמה שלא לנד ישתכלו ישכילו ויכספו את

פרק ט

יעמיר מה שביארו בפרק הקודם ויבאר לפי דעת החכמים הפילוסופים על נ'
מצרכות וחשע כחוח אשר בהם יחלקו השכלים העליונים
בחינוחיהם סולוחיהם ופעולותיהם :

רבים או ששינו תמונות פרטיות אשר באשת וולתי
דבר אמת יראוס והכה מה שהוא מסונל ומיומר אל
המערכה והמסנה הראשון הוא השכלת מה שיאות
אל ההשגחה האלהית באמצעות סבת הכל הכללית
אשר בעצמותה ככחשע מואיר ומוהיר ומראה לטושה
וכהירה יאיר ויוהיר כל מה שהיה הווה ויהיה אחסם
יתראה לנד אל עיני השכליים הכלתי נשמיים
היושבים ראשונה במלכות והקרובים אליה חה איך
ומתי שתרצה להודיעם ולגלותם אחסם המסונל א
המערכה השניה הוא להשכיל באמצעות התמונות
הכלליות ובסכות השניות הכלליות פעולות ההשגח'
העליונה כאשר א המערכה השלישית להשיג במראו'
פרטיות וסכות משתנות באופן כי בעת שהסבה
הראשונה הכלתי מסוכה רכונה להודיע ולגלות איזה
סוד ודבר נעלם מעצתה הנצחיי גורתה וסכר' כוחן
כאות תגלה אותו א הכת העליון מהמערכ' הראשונ'
הקדונה איה וזה מה שקבל מה' ית' יגלהו ויודיעהו
אל השכי והוא כיוצא אל הכת השלישי תהיה מסוכה
שירד בדרך ישר ההארה והפתגם האלהי מהמערכה
הראשונה אל השכית ואל שלם כמותיה המיומר' איה
וממנה אל השלישית ואל שלם כמותיה עד אשר ידעש
כנ א א 2 2 כל

לבא

אל תכונת הידיעה איך אלו השלשה
עדרנות השכליות התעסקות בעצמות'
עליון אומציי ותחתון ראשית אמצע ותכלית'
יוסכתם מעצמם ויפסלותיהם חציאות סיות ושכל
מושכל והשכלה חכם הרצון ופעולתו הרצון וכל מה
שנאמר יתחלקו ויתרכו לתשע מערכות או מסכות
אנד לך פה מה שאמרו בכלל דכריהם הסכמים
האלהיים והוא כי השכלים הכפרדים לא לנד כיירו
גידעו מלאכ' המציאה הכללי והשתלשלותה וההנהגתה
הטבעית אצנס כעבדי אלהינו אשר בכל יוהירוס
ויאירוס הם כפרט מוארים ומיושרים אל ידיעת
ופעולת ההשגחה על הטבע ומתנשאה אשר בה דבר'
דכיס כי להתעלותם על ידיעת כל הכנראי' הטבעי'
ינטק ששיגוס באהדת סכתם אשר אל הפעולה
הזאת סדרס נב' מערכות או מסכות הקדש וחלק כל
אמר ואקד לשלם כמות וכלם יעלו למשע ועל כי
באשר משלשה פכים יתכן אל השכלים העליוני' האה
לסקור ולהשיג מה שהוא מוכן בחפצות' בהשקיפס
והניטס בעצמות סכתם הכלתי בעל תכלית וכו
ובעבורו ישכילו או ישיגו בתמונות כלליות ונורות
סכניו' אשר נסך קסן וימספר מועט יגלו איהם דבר'

בית אלהים שער שביעי פדקס

כל התשע כמות הדבר ההוא ויניחיהו אל הפועל
אותם השכלים או כמות כל אחד ואחד מה שיאות
להם להניחיהו והוא מה שגנו' עימי עולם ולהם כתג'
וכדע להם יחדש על מה שכוסי' מה שאמר מארצילו
פריכו קרוב לאלו הדברים דע כי כעו סנך מאתה
פעולם הקטן יונאיו שלשה רוסות הטבעי והוא
בכבר * הסיוכי בלב * והנפשי במזג אשר בו תשיג
לכד האור הנשמי בעל התכלית כן בעולם הגדול
שהוא המציאה ימלאו ג' ממשות רוסות אלהיים אשר
בדמות גלגלים שכליים יקיימו תמיד מרכז כל הדברי'
הכלתי בעל תכלית ואם כי מכלעדי הסוכ העליון
והגדול הוה שהוא המרכז האמור ואשר בשלמות
מכפנים ימלא את הכל ולאין תכלית מכמוץ יקיימו
ועליו יתבאר ויתעלה לא ימצא ולא יתכן שימצא דבר
עכ"ו כל וולתו הכה הוא מורכב ומשורב מאור יקחי'
וקפאן מאיר וקדור להורות כי השפך לא יתכן שיוא'
מעצמה וגם האור הכלול והמשורב עם השפך יתכן
שוהיר כי אם להפך הוה עומד בעצמו ולא כוולתו
וביתר השלמות והפשיות היה מוהיר כמה שגדור
כי אם הוא מוהיר ומאיר הוא כגולת האור אשר
לא ילכו חפך וקדרות רמזי בגולת האור כי כאשר
יזהיר כמשך והעפיל השפך לא יכילו ויטבקהו
להיות כי האור הנעור והפשוט הוא בלתי מוסגר
מגובל בגבולות שום נושא סבה מדרגה מקום או
זמן ועל כי כל הדברים בגטיה וספך טבעי יכסו
ויכסו וישתדלו האור אשר בו ככתכלית יכסו
וישתלמו אגור כי האור הוה עצמו הוא הראשית
אשר מחמו מונאס ואשר שמעמו ובעבורו מוניא
ומאליס את כלס אין ספק שדמותו יבין וישרר את
כלס ועל כן הוא ראשית אמצע ותכלית לכלס ועל כי
להיותו בלתי גשמי ופשוט הוא בלתי מתחלק בכל
אשר מאלו השלשה יוכללו כל השלשה וראוי להעקיף
כי תכלית המעשה יביע בדר מה את הראשית כרי
שיפעול כמו שהראשית הוה יביע את תמות המעשה
ואת גורתה ואש"כ אל מול האל ית' כאור העליון
ושכלי יביטו תמיד עיני השכליים הרומו המאשרים

השכליים ואף כי כל אחד מהם יסדף איניס אל כל
השלשה השנות האלו אשר הטוב הנעור באחדות
פשוט יתבסס ובהם את כל המושכלים האמיתיים מכל
הכלול והכמוס בתוך המציאות עם כל זה השכלים
הראשונים יראו ויקוון התכלית בעצם יותר מהשנים
הנמשכים * השכלים השניים בתכלית את הראשית
השלישית בתכלי' את האמצע אך השכלים הרביעים
ישכילו את הראשית * הקמשיס את התכלי' בראשי' *
והששיס את האמצע בראשית כאשר השנשיס אף
כי ישינו כל הנ' סבות האלסיות אשר אמרנו עכ"ו
יותר בעצם וביתר שאת יקוון את האמצע והשמיניס
את התכלית באמצע וסוף דבר הששיס הראשית
באמצע וכיוצא בוכל לייסס אל העצם הקויות והשכל
האלהיים כי בכל אחד מהם ישכילו את כל הנ' אמצס
באופן מסוגל לכל אשר מהם ועל כן להתחלקס
ולתערבותם לפעם השכלות או מיני השכל כאשר גם
התנשאות כל כללות כל ופועל הוויית הכל אשר בו
הכל יסוכב ימשך ויאשר האל ית' הסבה הראשונה
הכלית מסיבה כאשר גם האופן הנפלא אשר בו אל
הכל יתראה השפך והאבה אשר בו ימיון את הכל
ואשר אליו כנושעו ימשיכס וידריב' והשרך וההסכמה
אשר בו את הכל יתן מה שהוא מסוגל ועשיתי אליו
ולו משוער וכאות * וכעו כן המדה וההתמוג' וכל
מה שאמרנו ויתכן שכאמר אשר אם יושכל במשולש
ימשה ג' מדרגות וכל אמת כלולה מה' אמצס כפי
בסייתה תתרכה ותתחלק לפעשה אופני השכל או
פעם מדרגות שכליות ועשר עם העליון והראשון
אשר ביארנו כניאור האפלאסוכי הוה כי להיות
הסבה הראשונה על כל מושכל מעלה איבה בשכלית
באמת כי אם באמצעות השכל הראשון שגם הוא
המושכל הראשון אשר בו יתראה אל העשר מדרגות
אשר אמרנו * כנ' פכים מתחלקים לג' אחרים העושי
פעשה אמצס נעור אל הפלוסופים וכפרת א אקינו
הגדול ואל תלמדיו ונאמר כי כת השכלי' הראשונים
ישכילו סדר ההצמדה האלהית בטונו ככתכלי' השני
בעצמותו כגזורה והשלישי גם כן ככפועל הרביעי
באותמים

האלהים נקוד על הסודות האלהיים והתשיעי יבין
הדברים הפסוקים ובעלי כס וסודות יבין אחר
האנשים המיוחדים לשרתם ולקנה'ם
ולדרכים :

באומנים יצו אל התחתונים מה שיעשו ויזיאו
לפועל המימי ישיחיו לפועל השמי ידמה ויסר
המעבדים והמוכנים השביעי יכה' העניים המלכי'
והשררות השמיני ידרכו את הפרטיים אל עבודת

פרק י

יבא שלשה שלישיים של זורואטרו והכשריים הקדמונים ויבאר עמהם וצם פרוקולו ויתר
האפלאטיניים חלוק השכלים ממשושים כל סדרנות הברוכים מושכלים
ושכליים • ושכליים לבד • ויכלול כל אחד בכל השלשה וחלקם
לחש' כתוח אשר תחת השכל העליון והכללי יהיו עשר :

ועתה

כסוד אל הפלאטוניים ונאמר עם
פאטריציאו כי הדמיון הוה' של
השכלים הנבדלים אשר דיאונים'או אריאופאג'יטה
קראם על העולם ועל השמים מימי קדם קדמונתו
נשמע מחכמי הכסדים מפי וורואסטו רבם כי לפי
מה שהביא מיכאל פיסילו אשר ההתמלה הראשונה
אשר בה יעמוד הראשית והכס הממציאים השליש
הראשון אשר קראו מושכל סדר שנים אמרים אשר
הראשון והוא השליש השני קראו מושכל ושכליי וביא'
היות מושכלים ושכליים אשר משכליים ונשכלים והכ'
והוא השליש השליש שהוא שכליי בלבד • ועל כן
הוא שכל או עצם משתתף ממנו ועל השכי'שלישיים
השני והשלישי או אמנעי ואחרון אשר פיסילו אלו
הדברים אשר הראשון יסודות מערכה אחרת של
מושכלים יחד עם שכליים גם כן כאלקים לג' שלישים
ואשרי המערכה האמצעית הוות אחרת של שכליים
כאשר כספרי מדותיהם והוסף על זה פאטריציאו
שהסודות הראשון שהוא העליון ויותר מעולה הוא
אשר לבדו נשכל השכי'שהוא האמצעי הוא נשכל
ומשכיל והשלישי ישכיל לבד וגמר כי הסודות העליון
הוא על השכל להיותו נשכל הסודות האמצעי להיותם
משותפים ומקבלים מהעליון יורכבו כמו שבאמר
משכלים משכילי' את העליון ואת עצמם אשר אחריו
יבא הכת העליוני ועבדיו בלבד הוא ההשכל את

העליונים ואת התחתונים אבל לא מוולתם נשכלים
ואין ספק שהוא השאר' השכחה הקדומה המקובלת
מנכ' מת עבר ואברה' אשר באה לידי ווארבטרו ויתר
הכסדים ומכס אל המצדיים ואל מידקוריו אשר לו
מס' נג' ונחשבה על ידי אורפיאו ופיטאגוראש אל
פלאטון ואל תלמידיו אשר הראו ביתר שאת
במאמריהם האלהיים כי הנה הם מאד מכימי'עם
האמת המקובל אל עם בגולה ואין ספק כי ממנו
לקסוהו כי גנוב גונב מארש העברים אונם נשים
ונסדר שליח חלוק הזה של מושכלים מושכליים עם
שכליים ומושכלים בלבד אשר קובל מורואסטרו
ויתר הכסדיים והביאו פרוקולו בסכמתו האלהית
באופנים וגבולות אל השכל יותר נרנים וכללו של
דבר יותר פלוסופיים ונאמר כי השכל או ישכיל את
וולתו או אל עצמו • אם הוא לזולתו משכיל אין
ספק שיש חלוק עצמי' כינו ובין מושכלו כאשר נראה
שיספוד וורואסטרו מבואר מפסילו ופאטריציאו
אונם אם ישכיל את עצמו אף אם הנושא אשר ממנו
ימשך ואשר בו יתקבל הפועל הזה העומד ובלתי
כודד אשר קראוהו השכל או השכלה יהיה כאשר הוא
באמת אחד עכ' יתמלק באופן גוריי המושכל
מהשכל כי המושכל הוא המצייר והמגביל את השכל
והמנוייר והמוגבל ההשכל ובאופן מה ישתלט
ויעבועע לנר מבטו שהוא המושכל ישתלדו ויבקשהו

בית אלהים 'שער שביעי פרק י'

אשר שם המושכל בעצמו יעמוד וכאש'מציא ויעמיד את התנועה השכלית אשר אליו תתיישר בעצמו בעצמו יסקיטו וישלימו וכללו של דבר ההשכלה הוא מציאות מהמושכל מתנועה כמתכלית ומבט המעלימו ולהפך היותו נשכל הוא התנועות המושך אליו את השכל באופן כי השלוק שיש בין התנועה וההנסיינות וההגבל וההוצאה לפועל וההשלם וכו' אל היותו מתנועה מחויר מונבל וכפועל וכשלם עם הוולת יסוייכ שימצא בין המושכל והשכל וכל עוד שיתעלו השלמיות הראשונות על השביות הקשרות והנעדרות כ"כ יתנשא ויתעלה המושכל על השכל ואחרי הניענו ההנעה הזאת נקדים הקדמה אחרת יסוד הנכין אשר אנו נבנינו והוא כי על אחד מג' פנים יתכן שיקבל בעצמו הדבר אל הוולת הראשון הוא בהתנשאות ומעלה כמו כאשר נאמר כי הלאים ית' ימבוק המציאות הזה הנשמי כי בלי ספק אינו באופן המומרי כי אם באופן וולתו לאין תכלי' יותר עוולה ושלם והוא מציאותו העצמי אליו בלתי מונבל * האופן השני אשר בו הדבר ימצא בוולתו הוא כפגולה באשר הוא נצורתו ועצם טכעו ראוי אליו דרך משל הנמוק יאות אל האדם כפגולתו וכפי טכעו האנושית ועל כן ימבקהו בעצמותו להיות לו כפגולתו ונצורתו * אמנם האופן השלישי אשר הוא בוולתו על השתוף כאלהות נבני האדם לפי מאמר המסודר איז אמרתי אלהים אתם ובני עלין כלכם להיות באמת שאינם בעצם נטכע נורתם ופגולתם אלהים אמנם בהשתתפות האלהות העלין אשר הודיע והשפיע בהם קצת מפעולותיו היקרות או מדותיו המעולות יתאדם ניתר ההוא כאשר עשה למשה אשר נתנו אלהים לפרעה ושם כאמר דאה כתיך אלהים לפרעה ולהיות אמת כי השמות המיוחסים אל הדברים יסוייכ זירמו ויורו כפגולתם וטכעם כל מה שאפשר אין ספק כי להשיג האמור ראוי זירמו ויורו מה שיאות א דבר וולתו בהתנשא' ומעלה כי דרך מל' מי שיאמר האלהים הוא העולם בעבור כי בעצמו ימבקהו לא ידבר ככונה ואיפשר

היותו סבה אל אפיקורוסות ושג'אות רבות ינס לא זירמו ויורו מה שיאות אל הדבר בהשתתפות הוולת כי על דרך המשל האמור מי שיאמר בני האדם הם אלהות לא לכד לא ידבר ככונה אינכם למדו לשוכס לדבר שקר * באופן כי ראוי שיתייחס אותו שם אל הדבר אשר לו יאות לא בהשתתפות והתנשא' כי אם בעצם טכעם ונורתם כמה שאנוור כי להיות נמצאות מדרגות שלמות מתשלפות ושוכות בשכלים אשר המה מהאומר כפרדים אשר אנו נעני' השם הרומו והמורה על הפעולה היותר עליונה מאד או עגס ראוי שיתייחס אל המדרגה המעולה ויותר עליונה מאלו השכלים וכמייכ וכאמר שלהם יאות נצורתם או טכעם כאשר להפך יתייחס אל המדרגה התחתונה בעדרת השלמות בהשתתפות ומקובל מאשר הוא מעצמו יאמרוהו וכאופן עצמו השלמו' התחתון הראוי בעצם ונצורת טכעו אל המדרגה התחתונה ראוי שיתייחס א היות' עלין ניתר שאת ומעלה כמה שיוכן מה שקראנו א לו השכלים היותר עליונים מושכלים אל האמצעיים מושכלים ושכליים ואל התחתונים שכליים שאינם כי אם התייחסות מעלת השכל היותר עליונה שהוא המושכל בעצם ודרך נוריי אל מדרגת השכלים היותר עליונה שהיא הראשונה באופן כי בטכעם ועצם מדרגת נקראם מושכלים וניתר שאת ומעלה מושכלים ושכליים יחד כאשר גם שכליים נלכד שהם השמות המתייחסים אל השתי מדרגות התחתונות מאשר השני שהוא האמצעי יקרא נטכע טכעו מושכל ושכליי כמורכב אשר איננו נורה ומולסת ולא קומר פשוט כי אם התאנרות שניהם וכמו שאמר פיינו אור חסוך ואפלה מאירה מתאבל מהאור הפשוט אשר מופשט מכל ערפלות בעצמו בפשיטות יעמוד ונקרא שכליי בהתנשאות ומעל' יען בעצם יאות אל המדרגה השלישית שהיא האחרונ' כי להיותה מטכעה שכליית שאתא הפכו' שלם מהשכלים הפשוטים היא בהשתתפות מהמדרגה השניה והאמצעית מושכל ושכליי כאשר נ"כ מושכל כלכד מצד העלין והמדרגה השלמה * ואוסף על האמור

כי המדרגה העליונה השכלית ואשר לא יקבל האור המושכל או שכלי מעליון וולתה כי איננו בבוהה מזהיר ומשלים בננוני הנורות הרוחניות המושכלות אשר תסבוק בעצמותה המאירה מונה לה כשעט תתנון ותשפיע אל השכלים התחתונים אשר בהם תתאחד יהיה בנינוע עצמותה כאשר רבים קיימו או בנינוע פעולתה והשפעתה כאשר יאמרו אחרי כמה שתנייר ותעשה לא לבד שכליים כנועט ככה מוכן או בקנין אחס גס משכליים כפועל שני נתת לקחת וכפרט אל העליונים ואלה יותר קרובים ורומים אור כל כך אשר לא לבד כספיריים ובהיריים ישאפוהו בעצם טבעם אחס ככוכבים או גשמיים אשיים ישפיעוהו גם אל אחרים וולתם כים הנדול או אגס מים שהמים אשר קבל מוקור מעיינו יניעם בהפי' אל אנמים ופלגים וכלים קסנים מהם ובעשות' גם המה כנוהו יניע ויעמוד לכסוף באותם אשר בלבד יקבלו ולא ישפיעו לוולתם אשר כזה האופן באחת השכל העליון לבד יזהיר בלי היותו מוזהר מאחר והתחתון להפך באופן הוא מוזהר שלא יזהיר לאחר וולתו כי אין תחתיו אחר מסוגו אשר מוכנו יוזהר אחס השכלים האמצעיים מוזהרים מהעליוני' ויהירו אל התחתוני' תחתם כזה ההבדל כי כל מה שיתקדו ויתדמו אל השכל העליון המזהיר והמאיר ככה יהירו לרבים וולתם וממועטים יוזהרו וכל עוד שיתקדו ויגשו אל התחתון הכלתי מזהיר לוולתו כל כך יוזהרו מרבים ואל מועטים יוזהרו ויאירו וכללו של דבר הראשון באותו סוג יפעל וישפיע לבד ולא יתפעל ויקבל האחרון בלבד יתפעל ויקבל וכלתי פועל ולא יפעל ומשפיע לוולת אחס' האמצעי' יתפעלו ויקבלו מהעליונים עליהם ויפעלו וישפיעו בתחתונים הנאים אחריהם בשתנין כי המתקרב יותר אל הראשון יקבל מעט והרבה ישפיע ואשר הוא להפך שמחו יתרחק ישפיע מעט ויתפעל ויקבל הרבה כמה שיתקרב מניאות שכלים מוזהרים וכלתי מוזהרים שהם העליונים ואשר קראום מושכלים מוזהרי' ומוזהרי' אשר הם האמצעי' קראום מושכלים שכליים וסוף דבר שכלים מוזהרים בלבד והם השכי

התחתונים קראים שכליים ונדמותם נראה בעולם הגשמי שהוא כלם תכני' המושכל השמש אשר איננו מוזהר ומהולת יזהיר ויאיר אל כל יתר הגשמים המוזהרים מוזהרים ומוזהרים וגם נראה הכוכבים אשים וגשמים אחרים מאירים אשר מוזהרי' מהשמש יאירו לוולתם וכללו של דבר הכפיריים או בהריים גוונים וולתם אשר המה מוארים בלבד בלי שיאירו לוולתם וא"כ אל המדרגות השלשה של מושכלים לבד מושכלים ושכליים יחד ושכליים בלבד יתרנו ויתחלקו בג' שלישים לתשע ויקבלו האור והכח מהשכל הראשון העליון שהוא העולם הכללי והאלהי צורי' ומושכל פועל הטוב העליון והפועל אל כל המציאות הנדול המושם והכלתי מושם הזה ואשר על תשע מדרגות השכלים אשר זכרנו אחס מתאחד עוהם ימציא וישלים מוכר הפשר הנמור והשלם ויסבוק בעצמותו אל כל התשע כאשר הנלגל העליון ועשירי אל התשעה התחתונים אשר בתוכו יסגרם ויכללם וישפיע עצמותו השלם מיותו הננמי' ושכלו המופל' כאשר גם מושכלו מושכל ושכלי' ושכלי' לבד הנכללים בשלשה הראשונים אחד בכל אחד בתשע מדרגות השכל אשר להשכלים ימציאו אותם כשעט כזה האופן הראשון מהמושכל העליון כפי מה שהוא בעצמו נשכל השכי מהמושכל ושכלי' להשיתו אחס במושכל השלישי מהשכלי' הנשכל במושכל עצמו הרביעי ימשך מהמושכל והשכלי' העליון אשר זה בעצם ישכילוהו השמישי מהמושכל ושכלי' אשר בשנים למעלה כוכרים ישיג השמישי מהשכלי' אשר בשניהם עצום לבד ישיג השמישי ישיג את השכלי' מהראשון השמיכי' את מושכלו והתשיעי בשכלי' מהשכל הראשון והעליון מושכלו ושכלי' גם יחד או כאמר כי הראשון מג' מדרגות השכלים ישכיל מהראשון הנמו' ודרך סבה אשר גם הוא עשירי כמעט נקודת ההקף מהנלגל הכלתי גשמי' שהוא הראשון בהתאבלות והתפשטות ואחרון וכינוא עשירי בצורה וההפכות רנוני שיכיל מזה הראשון והאחרון הוא עשירי ועליון המציאות

בית אלהים שער שביעי פרק ח

הנזכר שכלו * כאשר השביעי יסביל יותר בפנימיות
את השכל העליון * השמיני בשכלו את המציאות *
והשמיני בשכל הנזכר את סיומו :

השני במציאותו המוחית * השלישי במציאות הנזכר
את שכלו * הרביעי יסביל יותר בעצם סיומו השכל
העליון הזה * השמיני סיומו מציאותו : הששי נמית

פרק יא

יערך מה שער עתה נאמר אל דברי הנביא ויבאר מה שיחבן שיובן על ענין הרקיע
בעין הקרח הנורא כסא והארם העליון אשר ראה במראה נבואתו :

ארכסו * כסא נבחינת הפייספותם אל סבתם כאל
אמני ורקיע נבחינת הנטרפותם אליה כאל ראשי
ואדם הפועל אדם הנביקה אשר להם עם ראשית
והתחלתם כאל הטוב הנמור הרמון באלם שהוא
שלם כסא ההשתלשלות אשר להם נוסנתם שופט
נזק הכאדר בכח הרמון בכסא כמעט כסא וקפדרת
החלמד לאדם דעת וסבת כל הסכחות העיוניות
והקצטיות קראום עיון ומעשה אל כל השכלים או
אדם נזד ידיעתם ואהבתם אל סבתם שהוא האחד
הפשוט והשלם כשיובן כי אל' כלשון הקדש כי מיד לא
יתרנה * הכסא יען בעומדס ינוסו וישקטו בסבתם
כטוב נמור ועליון אשר כוורכו אל עצמותו יחשיכם
ובעצמותו יקיימם ויעמידם וכללו של דבר יאשרם
ויעמידם מלכים וסופטי' על השכל מה טככס וכוונת
דמות האדם קבלו ועל כן יפעלו וירגילו השגחה
כללית משפט מעמלה והנהגה * או אדם נבחינת
ההנערפו' אשר להם עם סבתם המתנשאת על הכל *
כסא נבחינת השיגם שהיא סובקת ומקפת את כלם
ורקיע נבחינת ידיעת שהיא מתפשטת ממנה לזולתה
ומתפרסמת אל כלם * אמנם אם נקשוב או השכלים
הפשוטים נבחינת עמידתם בעצמם יתחלקו לנ'
נוטריות או עדרנות הראשון והעליון הרמון באלם
האמני והשני הרמון בכסא הפתחון והנ' הרמון
ברקיע או מושכלים אשר ירמון האד' כי להיותו כולל
כל המציאות הוא מושכל רם וכסא נמור וכללי
מושכלים וסכליים הרמונים בכסא יען יורה א' היושב
עליו כמושכל וסוף דבר שכליים הכרמונים ברקיע
כאשר

ממה שנתבאר בענין סבע השכלים הפשוטים
מהקומר נפרדים ומסגולותיהם
ונפיונותיהם ומלוקיהם יוכן מה שרנה הנביא לנאר
בדברי נבואתו האמרוכים והם אלו ודמות על ראשי
הקיה רקיע כעין הקרח הנזכר כטוי על ראשיהם
מלמעלה ותחת הרקיע כנפיהם ישרות ונמור מעל
לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא
ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה
וארא כעין שחל כמרא' אש לה סביב כמראה מתניו
ולמעלה וכמראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש
וכונה לו סביב כמראה הקשת אשר יהיה בעין ביום
הנשם הוא מראה דמות כבוד ה'וארא ואפול על פני
ואשמע קול מדבר (ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד ה' ממקומו) ומראהו ככלל
ראה רקיע כסא ואדם וכפי מה שנאמר נבאר בזה
באופן האדם הוא השלם בכל השכלים יורה על
ההנטרפות וההתפשטות העליון אשר אל השכלים
הנפרדי עם סבתם ונוסנתם * הכסא הטבע המיוחד
להם אשר בעומדס בעצמם יקבלו האדם מלמעלה
ויפרסמוהו בכסא הנושא הנויית והנהגת התחתונים
למטה הרמון ברקיע כאה לדעת ההתפשטות אל
הזולת מוכסו הפועלת אל פועלתו וממנה א' פועלתה
ברקיע המחיר והנוסחם המכניע והמנייר העולם
הפתחון והיסודי או ירמון אדם כי נסבת
ידיעתו ואהבתו יתהפך א' סבתו שהיא הסנה הכלתי
בעלת התכלית והראשונה כאל תכלית כי האד' הוא
התכלית אל כל השכל כאשר יורה ויעיד גם כן

באחד הם התפשטות ופועל יוצא מהכס השכלי מתאצל ומתפשט חתיישר ומתנהל א מול פני המושכל או באחד כי האד' ירמוו אל מציאות השכלי' העליונים האלהי הכסא יכולתם הרקיע פעולת' האד' רנוכס' באשר הוא לבדו בעולם הזה השפל ממנו ישתתף הכסא שכלם באשר כמוהו יקבלם וימנכס בו ואל אחרים וולתו יורה ג"כ הידיעות והמושכלו' האמיתיו' האנושיו' הרקיע הפעולה אשר במיועוה כסם הפועל או יכולתם בהתפשטותם מעצמם לזולתם יוצאו לפועל ויה שגמר וגור שכלם והסכים ורצה רנוכס' אדם הוא המערכה המלאכיית הראשונה הכסא השנית והרקיע הצלישית אדם בבחינת שהשכלים הפשוטים האלו יתעלו ויתהפכו אל סבתם כסא נכד שהם כושאים אותם ורקיע נכד אשר אל התחתוני' יפרסמיהו ויודיעוהו' או אדם בבחינת אשר באהבת יתהפכו א סבתם ובה יתאחדו כסא נכד כי בהשכלים אותה אליהם ישייכוה ובעצמות' ישכילוה כפי הכנתם ועצם טבעם' ורקיע נכד אשר נכחה וסגולת' יכיעו וינהיגו התחתונים אדם נכד אשר ישכילו נכחה הכללית כל הדברים התחתונים כסא נכד אשר ישגונו נכבות השניות והכלליות' ורקיע נכד אשר יכירונו נפרטיות ועצמיות כלבד אדם בבחינת היות' נכד מה סבת אל השכלים המשתתפים כסא בבחינת היותם סבה אל הנפשות הדבריות ורקיע בבחינת היותם סבת הנופים הקומריים ולכל אחד מאלו הנוכרים לא לבד סבות אמנם תכליתיות כמעט אדם אמנעים ככסא והתשלולת חרקיע' כותנים המציאו' חרקיע וככסא ישמרוהו ויקיימוהו וישלימוהו כאדם יאירו השכל יסירו הרעון וישלימו הפג' יפרידו מהשפל בהרקתם והתכנסם יהפכו א העליון בהארעם יציירו השכל ייטירו הרעון וישלימו המעשה והכל יתייחס היש אל האדם כסא ורקיע ונמור לדעת

האפלאסוניים כי על הנפשות הדבריות אשר הנה מיות הקדש העוקלים על ראשיהם מהרקיע או מהעליונים הטבע השכלי' מקום מושב כסא הכבוד אשר הם השכלים הפשוטים המתחלקים לג' ענפים ג' ראשים לכל אחד העולים לג' אשר עליהם בעשירי קדש לה' השם המפורש ישב האדם העליון והשכל הכללי או העולם המושכל דמות כבוד הטוב העליון והאחד ובגגולתו וכמו סבת תכנית אל כל שאר הכמזאים קראו אדם כי הוא יסיד וכלתו ויתרבה כאשר יסיד שם האדם הזה אשר הוא בלתי מתרבה לא כן אנוש אנושים איש אישים נבר גברים ונפרט כי הוא רומז אל הדמות עגורת ואל הכביאים אדויה בעבור כי השכל הראשון הזה הוא מאד דומה אל הסבה הראשונה כל מה שיתכן אל העלול אשר בעצמותו כדכבוד ומה יורה ויגיד גדולתו ותפארתו אל כל השכלים התחתוני' וכמו שבאדם נכללי אחרות שכל דבריו' מדמה הרגש נמיסה גשם שמיימי ויסודי וכללו של דבר אש אויר מים ועפר וכמעט כל המורכבים והמעורבים מהם' כן השכל העליון והשלים הזה (אמנם ביתר שאת ואופן עליו מתעלה) יחזוק בחיקו כל הדברים ויכללם באחדותו העליון מציאותו השלם סיוותו הנכסי' ושכלו המושכם מהותו עצמיותו תכונה וסלוק התכונה ומצב וסוף דבר בחמשה סוגיו ויסודיו העליונים ונורותיו תכניתיו ותמונותיו האלהיות או המושכלות באופן מתנשא ושלים במה שהוא לא לבד נורת האדם וכל הדברים האלהיים וכמו שגור אפלאסון האדם האמיתי אמנם תכליתו האחרון ואושרו בבחינת אשר במיועוהו ובד לבד ישיג ויאבה בשלמות גדול כל מה שיתכן היותו מושג וכאבה התכלית בלי תכלית והראשית בלי ראשית אל כל הדברים אשר בעמדו במעלת שלמותו והתנשאותו על כלם יתעלה ויתנשא :